

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta

Disertační práce

2016

Petr Zavřel

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta
Katedra archeologie

Labskogermánské osídlení jižních Čech na příkladu lokality Přešťovice

Disertační práce

I. TEXT

Autor: PhDr. Petr Zavřel
Studijní program: Archeologie
Studijní obor: Archeologie
Vedoucí práce: Doc. PhDr. Eduard Droberjar, Dr.

Hradec Králové 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto disertační práci vypracoval samostatně pod vedením svého školitele a uvedl jsem všechny použité prameny a literaturu

V Českých Budějovicích dne 31. 4. 2016

Anotace

Hlavním smyslem práce je vytvoření katalogu veškerých dochovaných nálezů ze sídliště a pohřebiště v Přešťovicích, jejich typologická analýza, v případě keramiky tvořící většinu nálezového fondu, pak především tvarů i výzdoby a také jejich porovnání s analogickými nálezy z Čech, Moravy, Slovenska, Rakouska a Německa. Dalším cílem je vypracovat chronologii sídliště i pohřebiště a také charakterisovat postavení přešťovické lokality v rámci germánského osídlení jižních Čech, včetně shrnutí nových poznatků o skupině Přešťovice - Friedenhain. Závěr je věnován pokusu o historickou interpretaci vývoje v době římské a v době stěhování národů v jihočeské oblasti.

Annotation

The main goal of this dissertation thesis is to create a catalog of all preserved archaeological finds from the settlement and burial site in Přešťovice and their typological analysis. The finds are represented mostly by pottery, whose shape and decoration will be compared with the analogous finds from Bohemia, Moravia, Slovakia, Austria and Germany. Another goal is to create a chronology of settlement and burial ground at Přešťovice and also characterize the status of the site Přešťovice within the Germanic settlement in Southern Bohemia, including a summary based on current state of knowledge on the cultural group Přešťovice - Friedenrain. The last chapter aims to the historical interpretation of developmant in the South Bohemian region during the Roman Period and the Migration Period well.

Obsah

I. díl (Text)

1. Úvod.....	1 - 2
2. Přírodní podmínky lokality.....	3
3. Dějiny výzkumu (1932 - 2011).....	4
4. Poloha sídliště.....	5
5. Popis situací, objektů a katalog nálezů.....	6 - 79
6. Poloha pohřebiště.....	80
7. Popis hrobů a katalog nálezů.....	80 - 152
8. Rozbor nálezů ze sídliště.....	153 - 168
a) <i>Sídlištní objekty</i>	153 - 168
b) <i>Keramika</i>	168 - 268
c) <i>Kovové nálezy</i>	268 - 275
d) <i>Ostatní nálezy</i>	275 - 276
9. Chronologie sídliště.....	277 - 284
10. Rozbor nálezů z pohřebiště.....	285 - 339
a) <i>Pohřební ritus</i>	285 - 292
b) <i>Keramika</i>	292 - 335
c) <i>Kovové nálezy</i>	335
d) <i>Ostatní nálezy</i>	336 - 339
11. Chronologie pohřebiště.....	340 - 341
12. Interpretace a vztah k ostatním jihočeským lokalitám.....	342 - 372
13. Skupina Přešťovice - Friedenhain.....	372 - 383
14. Historická interpretace vývoje jižních Čech v době římské.....	384 - 387
a v době stěhování národů na základě současného stavu výzkumu	
15. Závěr.....	388 - 391
16. Přírodovědecké analýzy.....	392
a) <i>Antropologická analýza (Pavel Kubálek)</i>	393 - 419
b) <i>Osteologická analýza (Lenka Kovačiková)</i>	420 - 430
c) <i>Archeobotanická makrozbytková analýza (Tereza Šálková)</i>	431 - 441
d) <i>Antrakologická analýza (Jan Novák)</i>	442 - 445
Literatura.....	446 - 478

II. díl (Obrazové přílohy)

Soupis obrázků.....	1 - 9
Soupis tabulek.....	10
Soupis map.....	11
Obrázky.....	1 - 287
Tabulky.....	1 - 21
Mapy.....	1 - 5
Celkový plán lokality	

1. Úvod

Když jsme na jaře roku 2011 s Eduardem Droberjarem objížděli jihočeské lokality doby římské, přišel nečekaně s nabídkou doktorského studia na univerzitě v Hradci Králové. Zpočátku jsem, vzhledem ke svému věku, považoval tuto nabídku již za bezpředmětnou, ale pak jsem si uvědomil, že by to byla vhodná příležitost dokončit zpracování materiálu z Přešťovic, kterým jsem se již řadu let zabýval. A tak jsem návrh přijal a svému budoucímu školiteli rukou dáním slíbil, stylově přímo na sídlišti v Přešťovicích, že práci dokončím

Až do počátku osmdesátých let 20. století byl v jižních Čechách, co se poznání doby římské a doby stěhování národů týče, prakticky zakonzervován stav z poloviny padesátých let stejného století. Naposledy se souhrně problematikou germánského osídlení jižních Čech zabýval B. Dubský ve svém *Pravěku jižních Čech* z roku 1949 a A. Rybová ve své diplomové práci *Jižní Čechy v době římské* v roce 1956. Od té doby se situace v jižních Čechách v tomto směru radikálně změnila. Přibyla řada nových lokalit a na některých z nich byly provedeny záchranné nebo zjišťovací výzkumy nebo alespoň sběry. Jednou z klíčových lokalit jsou v tomto směru Přešťovice u Strakonice, kde v letech 1932 - 1934 provedli relativně rozsáhlý výzkum sídliště B. Dubský a J. Böhm. V roce 1934 pak B. Dubský prozkoumal nedaleké pohřebiště, které s 450 hroby a 522 pohřby, patří mezi největší germánské pohřebiště v Čechách. Výsledky uveřejnil v roce 1937 v práci *Jihozápadní Čechy v době římské*. Zatímco u pohřebiště publikoval celkový plán, soupis a popis hrobů s fotografiemi popelnic, v případě sídliště celkový plán, dokumentace sond a objektů chybí. Pouze popsal sondy a nejdůležitější objekty. Z velkého množství nálezů byla na nekvalitních fotografiích zveřejněna jen nepatrná část, přičemž došlo k evidentnímu pomíchání nálezových celků. Lokalitou se v rámci své diplomové práce v roce 1956 zabývala A. Rybová, která provedla typologii keramiky z pohřebiště a částečně zdokumentovala i sídlištní nálezy. Práce zůstala bohužel nepublikována. Přešťovicím pak věnoval jednu kapitolu B. Svoboda v monografii *Čechy v době stěhování národů* z roku 1965, která je dosud posledním shrnutím tohoto období v Čechách. Na lokalitě se pak od sedmdesátých let minulého století až do současnosti prováděly jen příležitostné sběry, které rozšířily její nálezový fond a jen dále potvrzovaly její vyjimečnost a důležitost. V letech 2008 - 2009 jsme na sídlišti v rámci grantového projektu *Keltové a Germáni v 1. století před Kr. v Čechách a ve střední Evropě* (č. 404/07/1632) provedli geofyzikální měření a menší sondážní výzkum. Na sídlišti byl proveden rovněž systematický průzkum detektorem kovů.

Cílem této práce je komplexní zpracování lokality a to sídliště i pohřebiště. Byl vytvořen nový katalog nálezů ze sídliště a pohřebiště a rovněž byl zhotoven celkový plán sídliště s vyznačením všech výzkumných akcí. Nově byla překreslena původní dokumentace všech sond a objektů sídliště z výzkumu B. Dubského a J. Böhma z let 1932 - 1934 a také celkový plán pohřebiště z roku 1934. Kresbami byly zdokumentovány veškeré dochované nálezy ze sídliště i pohřebiště, které jsou uloženy v muzeích ve Strakonici, Písku, Českých Budějovicích a v Národním muzeu v Praze. Pokud to bylo možné, pokusil jsem se zrekonstruovat nálezové celky ze sídlištních objektů a vytvořit chronologii lokality, především sídliště a ověřit datování pohřebiště. Zvláště nálezový fond přešťovického sídliště by mohl být vodítkem pro rozpoznání nálezů z období B1 - C3, které jsou v jižních Čechách zatím zastoupeny nejméně. Pokusil jsem se rovněž vytvořit novou typologii keramiky z pohřebiště s přihlédnutím k výzdobě, užitému materiálu a úpravě povrchu a také revidovat, případně doplnit inventář hrobů.

Výsledkem zhodnocení nálezů ze sídliště i pohřebiště byla snaha získat nové informace pro srovnání nejen s dalšími lokalitami jižních Čech (Dub - Javornice, Krtely, Lhota Kestřanská, Rataje u Bechyně, Zalužany a Zliv), ale i lokalitami sousedních regionů. Cílem

bylo pokusit se objasnit počátky polabských Germánů v jižních Čechách a také konec zdejšího keltského osídlení, případný kontakt obou etnik. Důležitá je i otázka konce germánského (svébského) osídlení jihočeského regionu. Při zpracování artefaktů byla využita zejména typologická a srovnávací analýza nálezových celků. Dokončení této práce ani zdaleka neznamená, že je problematika lokality jednou provždy vyřešena. Je třeba si uvědomit, že dosud provedený výzkum, představuje jen malou část celkové plochy sídliště a převážná část nálezů dosud nebyla vyzvednuta. To dokládá nejen systematický detektorový průzkum, zahájený v roce 2014, ale také od tohoto roku prováděná hluboká orba, která poškodila řadu dosud neprozkoumaných sídlištních objektů a z jejich kontextů vytrhla řadu dalších výrazných nálezů, které jen potvrzují skutečnost, že přešťovická lokalita může výrazně přispět k pochopení vývoje osídlení v prvních pěti stoletích po změně letopočtu v jižních Čechách.

Na závěr bych chtěl poděkovat své životní partnerce Martě za nekonečnou trpělivost a také členům archeologického oddělení Jihočeského muzea, kteří mi vytvořili bezproblémové zázemí, umožňující práci dokončit. Zvláštní dík patří Karlovi Vávrovi, který má velký podíl na tvorbě obrazových příloh a v neposlední řadě také Edovi Droberjarovi, který práci vedl, korigoval, všemožně podporoval a poskytoval řadu cenných rad a připomínek. Snad jsem se ukončením tohoto projektu přiblížil ke svému hlavnímu cíli a tím je zpracování labskogermánského osídlení celých jižních Čech.

V Českých Budějovicích dne 31. 4. 2016

Petr Zavřel

2. Přírodní podmínky lokality

Lokalita se nachází ve východní části úzké Strakonické kotliny, která se táhne podél řeky Otavy od západního okolí Katovic až po Kestřanskou pánev na východě. Oba celky jsou součástí Putimské pánve. Strakonická kotlina je tvořena vyšší a střední terasou řeky. Výškopisně zabírá střední Pootaví rozmezí od 380 do 550 – 600 metrů nad mořem. Nadmořská výška naší zájmové oblasti je 384 – 402 metrů nad mořem (*Chábera a kol. 1985, 26, obr. 1*).

Páteří Strakonické kotliny je řeka Otava, která je největším jihočeským levostranným přítokem Vltavy. Vzniká na Šumavě soutokem Vydry a Křemelné u Čeňkovy pily. Její celková délka je 127, 2 km a přešťovické sídliště se nachází přibližně na jejím středním toku, který zde teče východním směrem širokým plochým údolím o průměrném sklonu kolem 1,6 % (*Chábera a kol. 1985, 176*).

Z geobotanického hlediska náleží toto území souvislému pásu luhů a olšin, které zabíraly zejména širokou nivu řeky Otavy, dále i dubovo – habrovým hájům a ve vyšších a od řek vzdálenějších územích acidofilním doubravám. Izolované ostrůvky tvoří potom subxerofilní doubravy a ojedinělé jsou ostrůvkovitě zachyceny i květnaté bučiny. Jde o oblast poměrně vhodnou pro zemědělské využití, zejména pro pěstování obilovin a ovocnin (*Michálek 2008, 259*).

Pedologické poměry charakterizují v okolí Přešťovic dva druhy půd – oglejené a hnědé. Půdy oglejené jsou soustředěny především do plochého terénu jihočeských pánví. Půdotvornými substráty jsou jednak středně těžké, poměrně stejnorodé pleistocenní sedimenty – v malé míře sprašové hlíny, deluviální uloženiny se silnou eolitickou příměsí a vysloveně heterogenní předkvartérní sedimenty různého zrnitostního složení. Z největší části jde o písčito – jílnaté půdy. Z agrochemických vlastností se negativně uplatňuje zejména jejich zvýšená kyselost. Hnědé půdy jsou nejrozšířenějším půdním typem v jižních Čechách. Vyskytují se v různých výškových stupních pahorkatin a vrchovin. Tyto půdy se vytvořily především na zvětralinách vyvřelých a metamorfovaných hornin skalního podkladu – převážně žul, rul, svorů a granulitů. Terénně se hnědé půdy uplatňují nejčastěji ve svažitéch polohách, terénních vyvýšeninách a hřbetech. Hlavním půdotvorným procesem při tvorbě hnědých půd je vnitropůdní zvětrávání, spojené s hnědnutím, tvorbou a přeměnami jílovitých materiálů. (*Chábera a kol. 1985, 198 – 201*).

Z geologického hlediska se pojednávávané území nachází v oblasti českého a šumavského moldanubického krystalinika (obr. 2). Na stavbě území se podílí především různé druhy biotitických pararul s jemnozrnnými polohami a pokročilé migmatity podolského komplexu. Jejich styk je překryt malým ostrůvkem mladotřetihorních usazením (*Geologická mapa ČSSR 1963*).

Území podél Otavy má podnebí mírně teplé, mírně vlhké s mírnou zimou. Průměrné teploty v lednu se pohybují mezi 2 –3 stupňů Celsia. V červenci je

průměr teplot v otavském údolí nad 17 stupňů Celsia. Roční průměr teploty přesahuje většinou 7 – 8 stupňů Celsia. Průměrné lednové srážky jsou na převážné části území 25 – 30 mm, v červenci pak 80 – 90 mm. Celkové roční srážky se potom pohybují mezi 500 – 550 mm. Z tohoto celkového množství srážek připadá asi 13 % na srážky sněhové. Průměrný počet dní se srážkami nad 1 mm je kolem 100 dní, nad 10 mm kolem 15 dní, se sněhovou pokrývkou je asi 50 – 60 dní v roce (*Michálek 2008, 261*).

3. Dějiny výzkumu (1924 - 2011)

Dějiny výzkumu lokality začaly prakticky již v roce 1924, kdy byl v jižní části návrší u Přešťovic otevřen lom, který porušil některé žárové hroby. B. Dubský zde v roce 1924 prozkoumal 6 žárových hrobů, které datoval do pozdní doby halštatské (*Dubský 1928 - 1930*, 280 - 282), ale tuto dataci později změnil (*Dubský 1949*, 427). Skutečným přelomem v dějinách výzkumu lokality se stal až rok 1932, kdy B. Dubský objevil nedaleko odtud sídliště. V hluboké cestě na křižovatce u meze Markova pole zjistil kulturní vrstvu se zlomky keramiky a kostmi zvířat (*Dubský 1937*, 11; *Dubský 1949*, 400). Na vlastní náklady a později také s podporou muzeí ve Strakoniciích a v Písku, zahájil na lokalitě neprodleně výzkum (*Dubský 1934*, 6). Ještě v roce 1932 zde B. Dubský prozkoumal chaty I – III/32 a V/32. Výzkum pokračoval i v letech 1933 – 1934 (obr. 5 – 6) nejen za účasti objevitele sídliště (jámy I – IV/33 – 34, další čtyři blíže nespecifikované objekty z roku 1934), ale i J. Böhma z tehdejšího Státního archeologického ústavu v Praze (jáma 1 – 7/ 33, jámy 1 – 14/34). Materiál z těchto výzkumů je dnes uložen v Národním muzeu v Praze a v muzeích ve Strakoniciích, Písku a v Českých Budějovicích. Nálezové celky je dnes možné rekonstruovat jen částečně (*Rybová 1956*, 208).

Pohřebiště se nachází asi 350 metrů od sídliště. Prvních 6 hrobů Dubský prokopal již v roce 1924, ale největší část pohřebiště prozkoumal až v roce 1934. Na ploše 800 metrů čtverečních odkryl celkem 450 hrobů s 522 pohřby (*Dubský 1949*, 425 - 490).

V poválečných letech byly na lokalitě prováděny pouze příležitostné sběry, zvláště v sedmdesátých (*Michálek 1978*, 76), osmdesátých (*Břicháček 1984*, 106; *Zavřel 1987*, 175) a v devadesátých letech minulého století (*Zavřel 1995*, 301).

Výzkum na lokalitě pokračoval po více jak sedmdesáti letech v rámci grantu *Keltové a Germáni v 1. století př. Kr. v Čechách* (č. 404/07/1632), jehož nositelem byl Archeologický ústav AV ČR v Praze (V. Salač) a spoluřešitelem mimo jiné i Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích (P. Zavřel) v letech 2008 - 2009. Jeho cílem bylo přispět k řešení problematiky vztahů mezi Kelty a Germány na konci doby laténské a na počátku doby římské, dále shrnout veškeré poznatky k této otázce a rovněž se zamyslet nad způsobem výměny obyvatelstva v této době v Čechách, z hlediska spoluřešitele v jejich jižní části.

V rámci tohoto grantu bylo na sídlišti v Přešťovicích, mimo prostor výzkumu z let 1932 - 1934, provedeno geofyzikální měření, jehož výsledkem bylo zjištění řady anomálií, z nichž některé byly prozkoumány - objekty 1/08 - 5/09, objekty 1/09 - 2/09 (Obr. 7).

Výplně těchto sídlištních objektů byly vybírány po mechanických vrstvách se zaměřením na přesnou pozici všech nálezů. Rovněž byly z každé vrstvy odebírány vzorky pro archeobotanickou analýzu.

Současně s výzkumem na lokalitě probíhal a dosud průběžně probíhá detektorový průzkum a další sběry, zvláště v souvislosti se zahájením hluboké orby v roce 2014, která ničí dosud neprozkoumané sídlištní objekty a přináší velké množství nových, často velmi výrazných nálezů. V roce 2011 bylo objeveno osídlení ze starší doby římské i na druhém břehu Otavy, které bylo označeno jako poloha II (*Michálek*, v tisku).

4. Poloha sídliště

Sídliště se rozkládá na katastru obcí Přešťovice a Slaník, v trati „Na štěbuzích“, Z a JZ od obce Přešťovice, na jižním a východním svahu mírného návrší, které se sklání k J a JV do širokého údolí řeky Otavy (obr. 3). Je situováno na jejím levém břehu a na břehu Rovenského potoka v nadmořské výšce 384 – 402. (Tab. 01). Jeho rozsah můžeme vymezit koordináty - ZM 22 – 32 – 15, 281 Z, 154 J; 285 Z, 168 J; 301 Z, 177 J; 328 Z, 179 J; 336 Z, 169 J; 335 Z, 162 J; 327 Z, 153 J; 299 Z, 147 J (obr. 4). Mírný svah návrší se terasovitě sklání a vytváří zde nevelkou rovinku, odkud je viditelná i část údolí těsně u jižního konce obce Přešťovice (Tab. 02 – 04), nad níž se ve vzdálenosti cca 400 – 500 m nachází známé pohřebiště z doby římské a z doby stěhování národů (*Michálek 1999,33*). Svou strategicky nevýznamnou polohou na břehu řeky se přešťovické sídliště neodlišuje od jiných sídlišť starší doby římské v jižních Čechách.

V roce 2011 bylo zjištěno osídlení ze starší doby římské i na druhém břehu v ohybu Otavy, ZM 22 - 32 - 15, 321 Z, 116 J; 338 Z, 102 J; 328 Z, 98 J; 314 Z, 108 J (obr. 3 - 4, 7) v nivě řeky (*Michálek, v tisku*). Bylo označeno jako lokalita II.

5. Popis situací, objektů a katalog nálezů

Výzkum B. Dubského v roce 1932 (obr. 6 – 7)

Bývalé pole p. Marka, parc. č. 251 (obr. 6). V lednu roku 1932 zde B. Dubský zjistil kulturní vrstvu s keramikou a kostmi a zahájil zde plošný odkryv. Z této části výzkumu se nedochovala žádná dokumentace, takže máme k dispozici pouze Dubského popis (*Dubský 1949*, 406). Odkryl zde dva sídlištní objekty.

Chata 1932: (5 x 4 m), porušena další chatou z období raného středověku. Její výplň byla tvořena dvěma vrstvami, horní o síle 30 – 40 cm a spodní hlinitopísčitou vrstvou. Ve střední části této chaty se nacházela kruhová jáma o průměru 150 cm a hloubce 50 cm s „kruhovým věncem“ šířky 20 cm. Černá výplň obsahovala uhlíky, zvířecí kosti a zlomky keramiky.

Popis nálezů: Nálezy z výplně této chaty dnes nelze dohledat. B. Dubský ji dělil do tří skupin:

- 1) keramika „stradonického rázu“ - tuhové hrnce svisle hřebenované s ovalenými okraji, na kruhu točené misky černého zbarvení a hlazeného povrchu s výzdobou kružnic.
- 2) misky se slabě zesíleným okrajem, jemně hlazené s tečkovaným meandrem
- 3) těžké nádoby se silným střížkovitým nebo vodorovným okrajem, zbarvení načervenalého až šedého, misky se zataženým okrajem, ucha vycházející z okrajů, plasticky zdobená keramika, odsazená dna „těžkých nádob“, válcovitý přeslen (*Dubský 1949*, 406; *Michálek 1999*, 33).

Druhý objekt, který B. Dubský registroval v západní části pole a nazval **chatou**, nezkoumal (*Dubský 1949*, 406).

Vondráškovo pole, parc. č. 252 (kat.území Slaník) – obr. 6. Tato parcela je nejvýchodnější a nejnižší položená z parcel, na kterých se sídliště rozkládá (*Michálek 1999*, 33). V její východní části B. Dubský zjistil chatu z mladší doby hradištní nebo středověku, která porušila další **chatu**, dle keramiky z doby římské, kterou však nedokumentoval (*Michálek 1999*, 33).

Chata 1/32 (obr. 8): nacházela se ve středu parcely, nepravidelně obdélného půdorysu, 5,5 x 3 – 3,2 x 0,75 m, kolmých stěn a jižně od ní byla ve vzdálenosti jednoho metru zjištěna **jáma 2/32** (obr. 8), obdélného půdorysu, 2,5 x 1,2 x 0,7 m, mísovitě zahloubená do podloží. Podle B. Dubského obě jámy tvoří jeden celek o rozměrech 5,8 x 5,4 m. Vchod měl být situován na jižní nebo západní straně, stopy po kůlech se nedochovaly (*Dubský 1949*, 402; *Michálek 1999*, 33, obr. 7).

Popis nálezů: Identifikováno 6 zlomků keramiky – 1. Zlomek okraje, polokulovitý, vybíhá z něho páskové ucho, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, NM Praha, i. č. 14 219, obr. 9: 1 (*Dubský 1937*, obr. 2: 7; *Dubský 1949*, obr. 2: 7; *Rybová 1956*, obr. 114: 12). – 2. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený obdélníkem z plných trojnásobných čar s trojnásobnými úhlopříčkami, materiál jemný, síla střepe 3 – 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 9: 2 (*Dubský 1937*, obr. 3: 4, obr. 4b: 5; *Dubský 1949*, 403, obr. 3: 4, obr. 4b: 5). – 3. Zlomek okraje teriny, hráněný do několika plošek a polokulovitým tělem, zbarvení černé, povrch vyhlazený, leštěný, zdobený pod okrajem řadou okrouhlých vpichů a pod nimi pásem rytých kosočtverců z dvojité pásky vyplňované okrouhlými důlky, materiál jemně plavený, síla střepe 3 – 4 mm, NM Praha, i. č. 14 259, obr.

9: 3 (*Dubský 1937*, obr. 3: 1, obr. 4a: 2; *Dubský 1949*, 403, obr. 3: 1, obr. 4a: 2; *Rybová 1956*, 219, obr. 112: 11). – 4. Zlomek z rozhraní hrdla a těla amforovité nádoby, esovitě prohnutý, zbarvení černé, povrch vyhlazený, tuhovaný, lesklý, zdobený v horní části výdutě zbytkem pravoúhlého meandru, provedeném trojí řadou čtyřhranných vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 2 – 4 mm, NM Praha, i. č. 14 258, obr. 9: 4 (*Dubský 1937*, obr. 3: 5, obr. 4a: 1; *Dubský 1949*, obr. 3: 5, obr. 4a: 1; *Rybová 1956*, 219, obr. 112: 12). – 5. Zlomek ostře lomeného těla plaňanského poháru, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený motivem obdélníka vytvořeným z trojitých rytých linií s trojitými úhlopříčkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 9: 5 (*Dubský 1937*, obr. 3: 2, *Dubský 1949*, 403, obr. 3: 2; *Rybová 1956*, 219, obr. 112: 13). – 6. Dolní část nožky plaňanského poháru, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, materiál jemný, síla střepu 4 mm, průměr dna 50 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 9: 6 (*Dubský 1937*, obr. 3: 3; *Dubský 1949*, obr. 3: 3; *Rybová 1956*, obr. 112: 9). Ze zlomků (obr. 9: 2, 5 – 6) se podařilo rekonstruovat celý plaňanský pohár – obr. 9: 7 – (*Dubský 1949*, 403, obr. 4b: 7).

Další materiál z výplně chaty 1/32 se nepodařilo identifikovat. Podle popisu B. Dubského odtud pochází typické pozdně laténské zboží s příměsí tuhy – zlomky nádob zdobených svislým hřebenováním, ovalené okraje, střepy na kruhu vytáčených nádob (*Dubský 1949*, 402, obr. 2: 1 – 3), dále v ruce robené misky s okrajem značně vně zesílené (*Dubský 1949*, 403, obr. 2: 4 – 6), patrně okraje hrncovitých nádob hráněné do plošek nebo ovalené. Jsou zbarvení hnědého až černého, vyhlazeného povrchu a bez výzdoby (*Dubský 1949*, 404). Vyjimku tvoří část teriny hnědočerného zbarvení s vyhlazeným povrchem, zdobeným v horních partiích těla svislým rýhováním (*Dubský 1949*, 404, obr. 2: 4). Svislé rýhování, široce provedené, se nacházelo i na střepích z výdutí z hrubého, písčitého materiálu, s charakteristickým zbarvením uvnitř černým a vně načervenalým (*Dubský 1949*, 404, obr. 2: 8). Součástí inventáře jsou i zlomky misek se zataženým okrajem, hnědočerného zbarvení, většinou hrubšího materiálu s příměsí slídy, které jsou běžnou součástí sídlištního inventáře a nejsou chronologicky citlivé. Z výzdobných prvků můžeme uvést řady pravidelných jamek (*Dubský 1949*, 405, obr. 2: 9), vrypy provedené nehtem nebo vyštípnutím stěny (*Dubský 1949*, 405). Inventář chaty doplňují i přesleny bochníkovitého tvaru (*Dubský 1949*, obr. 2: 10 – 11) a mazanice (*Dubský 1949*, 405).

Datace: LT D2b - Ř A

Chata 2/32 (obr. 10): nacházela se asi 20 m jižně od chaty 1/32. Je složena ze dvou jam. První z nich je obdélníkovitého půdorysu o rozměrech 2,8 x 3 m s kúlovou jamkou (průměr 35 cm, hloubka 15 cm) v severozápadní části objektu, dno v jižní části klesá do hloubky 40 cm a pak opět vystupuje na úroveň 20 cm. V jihovýchodním rohu byla umístěna druhá kúlová jamka (průměr 40 cm, hloubka 40 cm). Východní stěna jámy byla kolmá. Jižně byla zjištěna kulturní vrstva mocná pouze 10 cm, která po 50 cm klesala do druhé jámy. Ta je rovněž obdélníkovitého půdorysu o rozměrech 6,2 x 2,8 m a hloubce 0,8 m (*Dubský 1949*, 405; *Michálek 1999*, 33, obr. 8).

Popis nálezů: Identifikováno 10 zlomků keramiky – 1. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení šedé, povrch rovný, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, M Písek, obr. 11: 1. – 2. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení vně hnědé, uvnitř černé, povrch zdobený svislým hřebenováním, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, obr. 11: 2. – 3. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, M Písek, obr. 11: 3. – 4. Zlomek okraje hrncovité nádoby, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený vodorovnou plastickou lištou, tuhová keramika, síla střepu 6 mm, M Písek, obr. 11: 4. – 5. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M

Písek, obr. 11: 5. – 6. Zlomek stěny, zbarvení šedé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 10 mm, M Písek, obr. 11: 6. – 7. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, M Písek, obr. 11: 7. – 8. Zlomek okraje vejčité nádoby, zaoblený, dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, obr. 11: 8. – 9. Zlomek okraje vejčité nádoby, zaoblený, dovnitř zatažený, zbarvení vně hnědé, uvnitř černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, obr. 12: 1. – 10. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, obr. 12: 2.

Další nálezy z výplně chaty 2/32 se nepodařilo identifikovat. B. Dubský uvádí zlomky keramiky zdobené jamkami, vrypy a jeden zlomek nesl výzdobu z rytých plných čar v podobě meandru. V severní jámě pak Dubský našel zlomky keramiky z jemně plaveného materiálu, vyrobené na hrnčířském kruhu, cihlově zbarvené, které považuje za import a nepravou TS (*Dubský 1949*, 406, obr. 2: 13).

Kromě těchto nálezů obě jámy obsahovaly zvířecí kosti (skot, jelen, srnec), mazanici a kusy železné strusky (*Michálek 1999*, 33).

Datace: LT D2b - Ř A

Pole p. Vácy a Tesařika, p. č. 267 a 266? (katastrální území Přešťovice). Přibližně ve středu těchto parcel B. Dubský prozkoumal větší chatu V/32 (obr. 6).

Chata V/32 (obr. 13): pravidelného čtvercového půdorysu o rozměrech 7 x 6 m. Její východní část (nacházela se na poli Vácově) měla kolmé stěny a dosahovala hloubky 0,8 m s rovným upěchovaným dnem, zatímco její západní část (na poli Tesaříkově) vystupovala do hloubky pouze 0,2 m. V severovýchodním cípu chaty byl vyhlouben žlab 1,2 m široký a 0,9 m hluboký. V jižní části při stěně byla umístěna kúlová jamka o průměru 25 cm a hloubce 35 cm. Jižně od chaty se táhla kulturní vrstva mocná 110 – 20 cm. Vchod do objektu se dle B. Dubského nacházel v jeho jihozápadní části (*Dubský 1949*, 406; *Michálek 1999*, 34, obr. 9).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 24 zlomků keramiky. – 1. Část nádoby s ovaleným okrajem, kónickým hrdlem, baňatým tělem a rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, v. 110 mm, průměr okraje 120 mm, průměr dna 65 mm, max. výduť 145 mm, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 275, obr. 12: 3. – 2. Větší střep z dolní partie vyšší nádoby, zbarvení šedočerné, povrch rovný až vyhlazený, zdobený pravoúhlým meandrem, vytvořeným šestinásobnou řadou linií z drobných vpichů, od nichž sestupují stejně provedené pásy až ke dnu, rozdělující dolní část nádoby na lichoběžníkovitá pole, střídavě vyplněná krokvicemi, jež jsou vytvořeny trojnásobnými liniemi vpichů, v lomech těchto krokvic jsou mělké okrouhlé jamky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, i. č. 1076b, obr. 14: 1 (*Dubský 1949*, 407, obr. 3: 16; obr. 4a: 9). Podle B. Dubského podobnou výzdobu nese i nožka slabší nádoby vnitřku černě hlazeného a povrchu slabě tuhovaného (*Dubský 1949*, 407), která se však nedochovala. – 3. Zlomek z rozhraní hrdla a těla, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený horizontálním mělkým žlábkem a pod ním řadou svislých žlábků, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, NM Praha, i. č. 14 183, obr. 14: 2 (*Dubský 1949*, 408, obr. 5: 9). – 4. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení vně šedohnědé, uvnitř černé, povrch rovný, opatřený na podhrdlí příčně provrtaným masivním ouškem, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, NM Praha, i. č. 14 278, obr. 14: 3 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 7). – 5. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení vně světlehnědé, uvnitř šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, NM Praha, i. č. 14 297, obr. 14: 4 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 12). – 6. Zlomek okraje nádoby, střechovitě hráněný, s kónickým hrdlem a zaobleným tělem,

zbarvení černé, povrch tuhovaný, vyleštěný, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 253, obr. 14: 5. – 7. Zlomek horní partie těla větší nádoby s malou částí prohnutého hrdla, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, opatřený na podhrdlí přesekávanou plastickou páskou, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, NM Praha 14 225, obr. 14: 6. Střep je patrně zbytkem vyšší vázovité nádoby s prohnutým hrdlem, baňatým tělem a odsazeným dnem na nožce (*Dubský 1949*, obr. 16: 6; *Svoboda 1965*, 65, T. IV: 7). – 8. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený příčně provrtaným ouškem a pod ním svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 – 10 mm, NM Praha, i. č. 14 220, obr. 14: 7 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 8). – 9. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyhnutý s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha 14 252, obr. 14: 8. – 10. Zlomek okraje větší nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v horní části těla nepravidelnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i.č. 340, obr. 14: 9. – 11. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený hřebenem provedenými několikanásobnými obloučky, kombinovanými s nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 199, obr. 14: 10 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 5). – 12. Páskové ucho, bochníkovitého průřezu, zbarvení hnědé, povrch rovný, materiál jemnější, šířka 15 mm, síla 7 mm, NM Praha, i. č. 14 215, obr. 14: 11 (*Dubský 1949*, 408, obr. 5: 11). – 13. Zlomek okraje, ovalený, s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, materiál jemný, na kruhu točený, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 129, obr. 14: 12 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 6). – 14. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, NM Praha, i. č. 14 152 – 14 154, obr. 15: 1 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 18). – 15. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený podlouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, NM Praha, i. č. 14 152 – 14 154, obr. 15: 2 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 18). – 16. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení vně šedohnědé, uvnitř černé, povrch rovný, zdobený obdélnými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 155, obr. 15: 3 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 18). – 17. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený obdélnými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 158, obr. 15: 4 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 18). – 18. Zlomek okraje, zaoblený a mírně ven vykloněný, zbarvení černé, povrch hladký potuhovaný lesklý, opatřený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, materiál jemnější, vytočeno na hrncířském kruhu, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 130, obr. 15: 5 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 2). – 19. Zlomek okraje, zaoblený a mírně ven vykloněný, zbarvení černé, povrch hladký potuhovaný lesklý, hrdlo je odděleno od od těla nečleněnou plastickou lištou, pod okrajem je mělký horizontální žlábek, materiál jemný, vytočeno na hrncířském kruhu, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 128, obr. 15: 6 (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 3). – 20. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený křížujícími se rýhami vytvářejícími nepravidelnou mřížku, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, NM Praha, i. č. 14 143, obr. 15: 7. – 21. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytými rýhami tvořícími mřížku, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, NM Praha, i. č. 14 140, obr. 15: 8. – 22. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 6 – 7 mm, NM Praha, i. č. 14 145, obr. 15: 9. – 23. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, NM Praha, i. č. 14 141, obr. 15: 10. – 24. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla 10 mm, NM Praha, i. č. 14 144, obr. 15: 11. – 25. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, NM Praha, i. č. 14 142, obr. 15: 12.

Další nálezy z výplně chaty V/32 se nepodařilo identifikovat. B. Dubský uvádí pozdně laténskou keramiku v podobě tuhových nádob s ovaleným okrajem (*Dubský 1949*, obr. 5: 1), zdobených svislým hřebenováním (*Dubský 1949*, 407). Do počáteční fáze starší doby římské bezesporu patří zlomky výdutě hnědého zbarvení, zdobené hustým svislým hřebenováním (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 4). Tuto výzdobu i ve formě mřížky nesou vedle nalezených exemplářů (obr. 14: 7 – 12) i další zlomky keramiky hnědočerného zbarvení. Zdobí převážnou část užitkové keramiky hrncovitých a mísovitých tvarů (*Dubský 1949*, 407, obr. 5: 14 - 17). Ze střepu červenavého zbarvení je vyroben nejspíše plochý přeslen (*Dubský 1949*, 408, obr. 5: 13). Patrně hrncovité nádobě hnědého zbarvení patří střep s prohnutým hrdlem a ven vyhnutým okrajem (*Dubský 1949*, 408, obr. 5: 10). Četné jsou zlomky misek různé velikosti se zataženým okrajem, hnědočerného zbarvení, často potuhovaného, lesklého povrchu z jemně plaveného materiálu, které však nejsou chronologicky citlivé (*Dubský 1949*, 408). Jednu takovou mísu se zataženým okrajem, hnědého zbarvení (v. 18 cm, prům. okraje 32 cm) se podařilo zrekonstruovat (*Dubský 1949*, 408, obr. 15: 15).

Z chaty byly vzvednuty i zvířecí kosti (vepří, hovězí dobytek, jelen), zajímavá je část parohu losa (*Dubský 1949*, 408).

Výzkum Státního archeologického ústavu v Praze v roce 1933 – J. Böhm (obr. 6 – 7, 16)

Výzkum z roku 1933 se uskutečnil na k.ú. Přešťovice na poli Váchově (ppč. 270 a 271) a poli Jungwirthově (ppč. 269). Tato poloha se nachází na mírném svahu. Pod hnědou ornici byla zjištěna kulturní vrstva a pod ní podloží – žlutka, tuhá, mastná s křemeny, patrně naplavená (*Michálek 1999*, 34).

Původní nálezová zpráva J. Böhma je uložena v M Písek, složka B. Dubský, i. č. 10.

Plán č. 1 – parc. č. 271. Na poli otevřeny 2 sondy 1 m široké, jedna S – J, druhá Z – V (nálezy sč. 3 – 4 a 1 – 2 ze sond). Není k dispozici.

Plán č. 2 – 3 – parc. č. 270 – 271. Pole I, sč.č. 5, 1. 9. 1933. Plán 3 (profil): ornice je hnědá (síla 15 – 20 cm). Na části pole je hned pod ornici hned žlutka, jinde nestejně silná kulturní vrstva, která na poli tvoří jednak souvislou vrstvu, jednak ostrůvek. Ostrůvek kulturní vrstvy v poli I byl jen nepatrný, obsahoval několik střepů (sáček 3 – 4), kulturní vrstva je vcelku nestejně silná, tmavošedá až černá, místy obsahuje mnoho střepů, místy jen málo.

Výzkum z roku 1933 zachytil shluk 7 jam (obr. 16).

Jáma I/33 (obr. 17): objekt přibližně kruhového půdorysu o průměru 2 x 2,3 m, zahloubený do žlutě zbarveného podloží do hloubky 70 cm (*Böhm 1933*, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č.inv. 10, záznam č. 2, plány 2 – 3 se nedochovaly; *Dubský 1949*, 408; *Michálek 1999*, 34). Tmavá výplň objektu obsahovala uhlíky, menší kameny a zlomky keramiky.

Popis nálezů: Identifikován pouze 1 zlomek keramiky. – 1. Zlomek těla mísy Drag. 37, mírně prohnutý, zbarvení tmavě hnědočervené, povrch špatně zachovalý, setřelý, matně lesklý, patrný zbytky dvou reliéfních motivů – levá strana je odlomena podél části původního medailonu nebo půloblouku (typ nelze určit), vpravo od něj zachována koncová část (patrně horní) dlouhého ozdobného článku Ri – Fi O220 nebo, méně pravděpodobně, zmenšená obdoba O220a, materiál homogenní, oranžové barvy, síla střepu 2,5 – 4 mm, NM Praha i. č. 14 260, obr. 19: 11 (*Dubský 1949*, 410, obr. 6: 2; *Halama 2008*, 211 – 212, obr. 1, 4).

Další nálezy z výplně jámy I/33 se nepodařilo identifikovat. B. Dubský uvádí nádoby se zataženým okrajem (patrně mísy nebo vejčité nádoby) různé velikosti, červenavého nebo

žlutavého zbarvení, hrubšího materiálu s příměsí slídy a odsazená dna v ruce robených nádob, šedého zbarvení (Dubský 1949, 410).

Jáma II/33 (obr. 18, 20): velký objekt nepravidelného tvaru o rozměrech 13 x 14 m, mělký (hloubka do 20 cm) s nerovným vlnitým dnem. Západní část je porušena drenáží. V západní části a na třech místech ve východní části jámy byly odkryty shluky kamenů. V západní části byl porušen výše zmíněnou drenáží shluk větších i menších kamenů neznámé funkce. Další koncentrace velkých kamenů se nacházela ve východní části jámy, zapuštěná asi 20 cm do podloží v podobě nepravidelného čtverce (cca 1,5 x 1,5 m). Třetí útvar z kamenů byl v JV části objektu v podobě nepravidelného kruhu (Dubský 1949, 408 – 409; Michálek 1999, 34 – 35). K východní straně jámy II/33 přiléhala menší jáma, nepravidelně obdélníkovitého půdorysu (1,5 x 2 m). Její SV roh byl zahlouben až do hloubky 1, 3 m, se severní stěnou částečně vydlážděnou drobnými kameny, vyplněnou černou mastnou hlínou, uhlíky, kusy strusky a červeně vypálenou. B. Dubský ji interpretuje jako ohniště nebo pec (Böhm 1933, Původní nálezořová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 3, 7- 11, plány 4, 6 - 10; Dubský 1949, 408; Michálek 1999, 35, obr. 14).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 22 zlomků keramiky a 4 nádoby. – 1. Střep z okraje hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, tuhá keramika, síla střepu 7 mm, NM Praha i. č. 14 108, obr. 19: 1 (Dubský 1949, obr. 2: 13). – 2. Zlomek podhrdlí s částí hrdla a stupňovitě odsazeného těla, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený pásem šikmých rýžek a pod ním dvěma vodorovnými řadami malých kruhových důlků, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 5 mm, NM Praha i. č. 14 189, obr. 19: 2 (Dubský 1949, 411, obr. 8: 5). – 3. Zlomek podhrdlí s částí prohnutého hrdla a odsazeného těla, zbarvení šedočerné, povrch hladký, zdobený v horní části těla vodorovnou řadou okrouhlých vpichů, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm, NM Praha i. č. 14 194, obr. 19: 3 (Dubský 1949, 411, obr. 8: 6). – 4. Zlomek z rozhraní hrdla a těla, mírně prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch hladký, zdobený třemi vodorovnými rýhami lemovanými po obou stranách trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemný, síla střepu 4 mm, NM Praha i. č. 14 192, obr. 19: 4 (Dubský 1949, 411, obr. 7: 9). – 5. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelnými žlábkami a okrouhlými důlky, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, NM Praha i. č. 14 168, obr. 19: 5 (Dubský 1949, 411, obr. 7: 12). – 6. Střep z okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, NM Praha i. č. 14 098, obr. 19: 6 (Dubský 1949, obr. 8: 4). – 7. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, NM Praha i. č. 14 273, obr. 19: 7. – 8. Střep z okraje teriny s polokulovitým tělem a okrajem hráněným do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený obdélníky s dvojitými uhlopříčkami, provedenými okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha i. č. 14 138, obr. 19: 8 (Dubský 1949, 411, obr. 3: 10, obr. 4b: 3; Rybová 1956, obr. 113). – 9. Zlomek okraje, hráněný do plošek, opatřený tunelovitým ouškem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, NM Praha i. č. 14 221, obr. 19: 9 (Dubský 1949, 412, obr. 7: 8). – 10. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými a zaoblenými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, NM Praha i. č. 14 147, obr. 19: 10 (Dubský 1949, 410, obr. 7: 5). – 11. Střep z dolní partie větší nádoby s částí rovného dna a kónicky se rozevírajícího těla, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, NM Praha i. č. 14 271, obr. 21: 1 (Dubský 1949, 8: 12). – 12. Střep z podhrdlí větší nádoby, prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený několikanásobnými vodorovnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, NM Praha i. č. 14 205, obr. 21: 2 (Dubský 1949, obr. 8: 3). – 13. Střep z výdutě větší

nádoby, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený kruhovitým žlábkem s prsovitým výčnělkem, materiál hrubší, síla střepu 4 – 5 mm, NM Praha i. č. 14 266, obr. 21: 3 (*Dubský 1949*, 412, obr. 7: 10). – 14. Zlomek stěny větší nádoby, prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený na výduti dvěma mělkými horizontálními rýhami, oddělovacími prostor vyplněný vodorovnou řadou oválných důlků, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, NM Praha i. č. 14 188, obr. 21: 4 (*Dubský 1949*, 411, obr. 7: 2). – 15. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch rovný, opatřený nečleněnou vodorovnou plastickou lištou a pod ní svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, NM Praha i. č. 14 302, obr. 21: 5 (*Dubský 1949*, 411, obr. 7: 7). – 16. Střep dolní partie větší nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený taženými půlobloučky provedenými hřebenem, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek i. č. 6085, obr. 21: 6 (*Dubský 1949*, 410, obr. 7: 1). – 17. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypky, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, NM Praha i. č. 14 157, obr. 21: 7 (*Dubský 1949*, obr. 8: 11). – 18. Střep ze stěny velké nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený mohutnou plastickou lištou prsovitého průřezu šimě kanelovanou, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, NM Praha i. č. 14 216, obr. 21: 6 (*Dubský 1949*, obr. 8: 2). – 19. Střep z okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení rezavě hnědé, povrch rovný, místy patrný zbytek potuhování, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, NM Praha i. č. 14 279, obr. 21: 9 (*Dubský 1949*, obr. 8: 1). – 20. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, NM Praha i. č. 14 273A, obr. 22: 1 (*Dubský 1949*, 11, obr. 7: 6). – 21. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený hřebenem provedenými půlobloučky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, obr. 22: 2 (*Dubský 1949*, 411, obr. 7: 3). – 22. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený hřebenem provedeným půlobloučkou, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, obr. 22: 3 (*Dubský 1949*, 411, obr. 7: 4). – 23. Pohárový cedník s nízkou prstencovitou nožkou, zespoda probranou, vejčitého těla s otvory po celé ploše stěn, se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení tmavošedé, s lesklým hladkým povrchem, v. 162 mm, prům. dna 7, 6 mm, prům. okraje 170 mm, max. výduť 177 mm, M Strakonice i. č. 88, obr. 23: 2 (*Dubský 1949*, 412, obr. 16: 7; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 8). – 24. Mísovitá nádoba se zaobleným, rovně nasazeným okrajem a baňatým tělem, dno nedochováno, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, v. 110 mm, prům. okraje 180 mm, max. výduť 195 mm, M Strakonice i. č. 107, obr. 23: 1 (*Dubský 1949*, obr. 16: 2; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 5). – 25. Mísovitá nádoba se zaobleným a šikmo dovnitř seříznutým okrajem, vejčitém tělem a rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, v. 125 mm, prům. dna 118 mm, prům. okraje 154 mm, max. výduť 174 mm, M Strakonice i. č. 90, obr. 23: 4 (*Dubský 1949*, 412, obr. 15: 13; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 7). – 26. Mísovitá nádoba s nedochovaným dnem, ostře lomeným tělem a zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený v horní části těla čtyřmi vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, v. 55 mm, průměr okraje 120 mm, max. výduť 135 mm, M Strakonice i. č. 96, obr. 23: 3 (*Dubský 1949*, 412, obr. 16: 1; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 6).

Z objektu má pocházet značné množství keramiky, ale další nálezy se nepodařilo identifikovat. B. Dubský uvádí zlomky hnědé zbarvení, zdobené různými typy vrypů (*Dubský 1949*, obr. 7: 11, obr. 8: 7, 9). Největší množství střepů je z misek nebo hrncovitých nádob se vklopeným okrajem, v roce robených, barvy hnědé až načervenalé, materiálu hrubšího s příměsí slídy.

Z kovových nálezů byl nalezen 12 cm dlouhý železný nůž a hák (*Dubský 1949*, 412, obr. 8: 8, 14).

Jáma III/33 (obr. 24): nepravidelné soujámí (7 x 4 m) s nerovným dnem, sestávající se ze tří jam, z nichž největší je jáma jižní, hluboká 48 cm. Můstek odděluje obě menší jámy, z nichž západnější má přibližně čtvercový půdorys se zaoblenými rohy a hloubku 64 cm, zatímco menší, východní je půdorysu elipsovitého o hloubce 58 cm. V můstku se, přibližně uprostřed soujámí, nachází kúlová jamka o průměru 30 cm (*Böhm 1933*, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 4, plán 5; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35, obr 13).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 398 zlomků keramiky, 6 zlomků mazanice s otisky dřev. – 1. 346 zlomků stěn, zbarvení šedé a hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice i. č. 334. – 2. 6 zlomků dolních partií hrncovitých nádob s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 22: 4 – 9 (*Dubský 1949*, 412). – 3. 13 zlomků okrajů mis, zaoblených, rovně seříznutých i kyjovitě rozšířených, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 22: 10 – 20 (*Dubský 1949*, 412; *Michálek 1981*, Tab. 32: 5 - 6). – 4. 11 zlomků okrajů soudkovitých nádob s okrajem zaobleným, rovně seříznutým či kyjovitým a dovnitř zataženým, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 22: 21 – 23, obr. 25: 1 – 8 (*Dubský 1949*, 412; *Michálek 1981*, Tab. 32: 11). – 5. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 9 (*Michálek 1981*, Tab. 32: 10). – 6. Zlomek okraje hrncovité nádoby hráněného do několika plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 10 (*Michálek 1981*, Tab. 32: 8). – 7. Zlomek mohutného okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 11. – 8. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kyjovitě rozšířený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 12 (*Michálek 1981*, Tab. 32: 9). – 9. Dvojkónický přeslen s kruhovou základnou, zachovaný cca z poloviny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, v. 28 mm, průměr 30 mm, průměr provrt. 8 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 13 (*Dubský 1949*, 413; *Michálek 1981*, Tab. 32: 7). – 10. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch opatřený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 14 (*Dubský 1949*, 412). – 11. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch opatřený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 15 (*Dubský 1949*, 412). – 12. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 16. – 13. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení tmavošedé, povrch rovný, zdobený vodorovným, šikmým i svislým rýhováním v pravidelných odstupech, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 17. – 14. Zlomek dna s dutou nožkou, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 18 (*Dubský 1949*, 412; *Michálek 1981*, Tab. 32: 12). – 15. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený svislými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 19 (*Dubský 1949*, 412). – 16. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 20. – 17. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 21. – 18. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vpichy síla střepu 8 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 22 (*Dubský 1949*, 412). – 19. Zlomek stěny, mírně prohnutý, materiál hrubší, zbarvení okrově

hnědé, povrch rovný, zdobený oválnými vpichy, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 25: 23 (*Dubský 1949*, 412). – 20. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepe 10 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 26: 1 (*Dubský 1949*, 412; *Michálek 1981*, Tab. 32: 14). – 21. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepe 10 – 15 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 26: 2 (*Dubský 1949*, 412). – 22. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch opatřený tzv. mramorováním, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 26: 3). – 23. Zlomek výdutě, zbarvení hnědé, povrch tuhovaný, zdobený širokými svislými žlábkami, materiál jemnější, síla střepe 7 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 26: 4 (*Dubský 1949*, 412; *Michálek 1981*, Tab. 32: 13). – 24. Zlomek okraje, zesílený, s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepe 5 mm, M Strakonice i. č. 334, obr. 26: 5 (*Dubský 1949*, 412). – 25. Menší mísa s dovnitř zataženým okrajem, rovným dnem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný s výzdobou oválných nehtovitých důlků, v. 105 mm, prům. dna 80 mm, prům. okraje 175 mm, max. výduť 185 mm, M Strakonice i. č. 104, obr. 23: 5 (*Dubský 1949*, 413, obr. 15: 5; *Michálek 1981*, Tab. 30: 1). – 26. Menší mísa s esovitým profilem, odlomeným uchem a nedochovaným okrajem. Na rozhraní hrdla a těla probíhá úzká rýha, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, v. 100 mm, prům. dna cca 60 mm, prům. okraje cca 184 mm, max. výduť 174 mm, M Strakonice i. č. 101, obr. 23: 6 (*Dubský 1949*, 413, obr. 15: 10; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 2).

Nedohledána byla pozdně laténská keramika – hrnce s ovalenými okraji zdobenými svislým hřebenováním.

Chata IV/33 (obr. 27): přiléhá k jámě III/33. Velká jáma nepravidelného půdorysu o rozměrech 9 x 4 m. Skládá se ze tří jam nerovného dna, zahloubeného do podloží až do hloubky 70 cm (*Böhm 1933*, Původní nálezořová zpráva – M Písek, složka B. *Dubský*, č. inv. 10, záznam č. 5, plán 4, 8, 9; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35).

Popis nálezů: Identifikovány celkem 3 nádoby, bronzová spona a část železného nože a paroh jelena (M Strakonice i. č. 1015). – 1. Miniaturní mistička se zaobleným okrajem, téměř kolmými stěnami a dovnitř nepatrně vtlačeným dnem, zbarvení červenosvětlohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, v. 25 mm, prům. okraje 41 mm, prům. dna 35 mm, M Strakonice i. č. 108, obr. 23: 8 (*Dubský 1949*, 413, obr. 15: 11; *Michálek 1981*, 16, 29: 1). – 2. Miniaturní mistička s rovně nasazeným zaobleným okrajem a tělem bočníčkovitého tvaru s rovným dnem, zbarvení červenohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál písčité, v. 18 mm, prům. okraje 39 mm, prům. dna 33 mm, M Strakonice i. č. 109, obr. 23: 9 (*Dubský 1949*, 413, obr. 16: 10; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 2). – 3. Velká amforovitá nádoba, s nižším kuželovitě sevřeným hrdlem a zaobleným, ven vyhnutým okrajem, klenutým tělem a nedochovaným dnem, zbarvení tmavošedohnědé, povrch hlazený a zdobený na rozhraní hrdla a těla řadou šikmých rýh mezi dvěma vodorovnými rýhami a pěti okrouhlými plastickými pupičkami na největší výduti, v. 248 mm, prům. okraje 120 mm, max. výduť 240 mm, prům. dna cca 120 mm, M Strakonice i. č. 120, obr. 23: 7 (*Dubský 1937*, obr. 16: 6; *Dubský 1949*, 413, obr. 16: 6; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 9). – 4. Zlomek čepele malého železného nožiku, při hřbetní straně je čepel zesílena, d. 42 mm, max. šířka čepele 18 mm, M Strakonice i. č. 293, obr. 26: 6 (*Dubský 1949*, 413; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 10). – 5. Dvojdílná bronzová spona s porušeným lučičkem, zakončeným ouškem, v němž byla zasazena osa s vinutím (4+4), ve středu vybíhá v jehlu, patka je plochá, kosočtverečná s nízkým zachycovačem, patina šedozelená, délka 54 mm, M Strakonice i. č. 291, obr. 26: 7 (*Dubský 1937*, 23, obr. 6: 8; *Dubský 1949*, 413, obr. 6: 8; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 11).

Revidovat nelze další keramiku, kterou z výplně jámy uvádí B. Dubský a to pozdně laténskou keramiku – tuhové hrnce s ovalenými okraji s výzdobou svislého hřebenování, dále zlomky keramiky zdobené „tečkovaným meandrem“, hřebenovanými půlobloučky, rýhami svislými i křížujícími se, plastickými lištami a umělým drsněním, kterou můžeme klást obecně do starší doby římské.

Evidentně mladší je pak výzdoba „klikatek“, prsovitých výčnělků, přesekávaných okrajů, jamek a vrypů Inventář objektu obsahoval rovněž značné množství zlomků nádob s dovnitř zataženým okrajem. Tato keramika se nedochovala, stejně jako dvojkónický přeslen (Dubský 1949, 413).

Chata V/33 (obr. 28): jáma nepravidelně obdélného půdorysu (6,50 x 3, 75 m), zahloubená do podloží do hloubky 40 – 50 cm. Kůly ani ohniště nezjištěny. Pouze v jižní části jámy byla situována další kruhová jáma o průměru 1, 80 m a hloubce 80 cm (Bohm 1933, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 6, plán 5; Dubský 1949, 409; Michálek 1999, 35, obr. 13).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 13 zlomků keramiky, 2 nádoby, bronzový plíšek a bronzová spona. – 1. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený hřebenem taženými půlobloučky, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, NM Praha i. č. 14 207, obr. 26: 8 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 15). – 2. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytek plastické výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, obr. 26: 9 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 11). – 3. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený vodorovnou příčně přesekávanou plastickou lištou a pod ní dvěma řadami horizontálně položených drobných okrouhlých vpichů, materiál jemný, síla střepu 5 mm, NM Praha i. č. 14 190, obr. 26: 10 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 10). – 4. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený menšími okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, NM Praha i. č. 14 201, obr. 26: 11 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 13). – 5. Zlomek okraje, rovně seříznutý, s kuželovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený pod okrajem šikmo kanelovaným plastickým žebrem, lemovaným dvěma úzkými žlábkami, materiál jemný, síla střepu 4 mm, NM Praha i. č. 14 180, obr. 26: 12 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 12). – 6. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými a kolmými žlábkami kombinovanými s vskolkovanými kroužky, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, NM Praha i. č. 14 193, obr. 26: 13 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 9). – 7. Zlomek okraje misky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, obr. 26: 14 (Dubský 1949, obr. 9: 4). – 8. Část misky s nízkým, zaobleným a ven vyloženým odsazeným okrajem, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený v horní části těla dvojitým krokvicovitým ornamentem, provedeným jemnými vpichy, pod nímž se nachází šikmo se křížující mřížkování z jemných čar, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, obr. 29: 1 (Dubský 1949, 414, obr. 3: 12, obr. 4a: 7; Rybová 1956, obr. 112: 120). – 9. Střep z okraje větší zásobnice, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, M Strakonice, obr. 29: 2 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 1) – 10. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený několikanásobnou vlnovkou, umístěnou mezi dvěma pásy čtyřnásobných rytých linií, materiál hrubý, promíšený pískem a slídou, síla střepu 7 mm, NM Praha, i. č. 14 209, obr. 29: 3 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 6). – 11. Zlomek podhrdlí, zbarvení šedočerné, povrch hladký, opatřený plastickým žebrem, členěným svislými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha i. č. 14 182, obr. 29: 4 (Dubský 1949, 414, obr. 9: 8). – 12. Střep stěny zásobnice, zbarvení hnědé až okrově načervenalé, povrch rovný, opatřený třemi svislými nečleněnými žebry, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, NM Praha i. č. 14 223, obr. 29: 5

(*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 14). – 13. Menší miska s esovitě prohnutými stěnami, zaobleným a ven vyloženým okrajem a mírně odsazeným rovným dnem, zachovaným pouze částečně, zbarvení světlehnědé, povrch vyhlazený, zdobený v spodní 2/3 těla po celé ploše na výšku postavenými oválnými nehtovitými důlky, materiál hrubší, písčitý, v. 118 mm, prům. okraje 154 mm, prům. dna 80 mm, max. výduť 144 mm, M Strakonice i. č. 92, obr. 23: 10 (*Dubský 1949*, 414, obr. 15: 6; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 6). – 14. Nízká hrncovitá nádoba s esovitým profilem, nedochovaným okrajem a dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, tělo zdobeno na horní části výduť dvěma řádkami oválných nehtovitých důlků a na spodní části pod vodorovnou rýhou šikmými, zprava doleva vedenými rýhami, materiál hrubší, v. 110 mm, prům. dna 80 mm, prům. okraje 150 mm, max. výduť 120 mm, M Strakonice i. č. 105, obr. 31: 1 (*Dubský 1949*, 414, obr. 15: 7; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 5). – 15. Bronzový plíšek, tepaný, mírně zespoda vypouklý, zesílený ve středové části, se stopami tepání s olámanými okraji, patina tmavozelená, průměr 29 x 31 mm, M Strakonice i. č. 294, obr. 29: 6 (*Dubský 1949*, 414, obr. 6: 7; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 7). – 16. Dvojdílná bronzová spona s lučikem zdobeným příčným rýhováním s obdélnou patkou, která je opatřena plechovým zachycovačem, na konci lučíku je očko a v něm nýt jako osa vinutí, patina světlezelená, délka spony 52 mm, M Strakonice i. č. 292, obr. 29: 7 (*Dubský 1949*, 414, obr. 6: 9; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 8). – 17. Střep z podhrdlí hrncovité nádoby, zbarvení tmavošedé, povrch rovný, zdobený pěti vodorovnými rýhami a pod nimi dvěma pásy nepravidelně vedených několikanásobných vlnic, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, M Strakonice i. č. 295 (*Svoboda 1965*, 63, obr. 14: 3).

Dohledat se nepodařilo další nálezy, které B. Dubský uvádí: střep z okraje mísovité nádoby (*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 7), ovalené okraje hrncovitých nádob s výzdobou svislého rýhování (*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 2), nádoby s okrajem vklopeným, výzdobu vzájemně se křížících (*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 3) nebo svislých rýh (*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 5) a dva přesleny (*Dubský 1949*, 414, obr. 9: 16 – 17).

Jáma VI/33 (obr. 30): její výzkum započal B. Dubský již v roce 1932 a dokončil jej J. Böhm. Jedná se o jámu nepravidelně čtvercového tvaru se zaoblenými rohy (4,25 x 3, 75 m), zahloubenou do podloží do hloubky 70 cm. Přibližně uprostřed se nachází ohniště vyložené kameny (*Böhm 1933*, plán č. 6 a 11; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35 – 36, obr. 14).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 54 zlomků keramiky a 2 nádoby. – 1. Střep z okraje mohutnější nádoby, patrně zásobnice, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 15 mm, M Písek, př. č. 324/72 (obr. 31: 2). – 2. Střep z okraje hrncovité nádoby, zaoblený s baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 3). – 3. Zlomek prohnutého podhrdlí s odlomeným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený na hrdle plastickým výčnělkem kruhového průřezu, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 4). – 4. Zlomek okraje hrncovité nádoby hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 5). – 5. Zlomek cedníku, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 6). – 6. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 32: 1). – 7. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kyjovitě rozšířený s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 7). – 8. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený, odsazený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č.

324/74 (obr. 31: 8). – 9. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 9). – 10. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený oválnými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 10). – 11. Zlomek dna, odsazený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 11). – 12. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 12). – 13. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a mírně ven vykloněný, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 13). – 14. Zlomek okraje teriny, odsazený, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 14). – 15. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vytažený, s prohnutým hrdlem, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 15). – 16. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený podlouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 16). – 17. Zlomek okraje misky, zakulacený a kónicky ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 17). – 18. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovným úzkým žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 18). – 19. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený třemi vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 31: 19). – 20. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 1). – 21. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch hladký, zdobený na podhrdlí nečleněnou úzkou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 2). – 22. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 3). – 23. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 4). – 24. Zlomek stěny, zbarvení šedé, povrch zdobený nezřetelným hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 9 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 5). – 25. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, s prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 6). – 26. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch zdobený obdélnými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 10 – 12 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 7). – 27. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a odsazený od těla, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 8). – 28. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 9). – 29. Zlomek okraje misky, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 303: 10). – 30. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 11). – 31. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5- 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 12). – 32. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 13). – 33. Zlomek okraje hrncovité nádoby, polokulovitý, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 14). – 34. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch zdobený kapkovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr.

33: 15). – 35. Zlomek spodní partie hrncovité nádoby s rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, materiál hrubý, síla střepe 14 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 16). – 36. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 17). – 37. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch zdobený hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 18). – 38. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 19). – 39. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt okrouhlými prstovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 20). – 40. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený dvěma nepravidelně vodorovnými rýhami, materiál jemně plavený, síla střepe 4 – 5 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 21). – 41. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 22). – 42. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými řadami okrouhlých vrypů, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 23). – 43. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 33: 24). – 44. Zlomek stěny silnostěnné nádoby, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený nepravidelnými vzájemně se křížujícími rýhami, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 1). – 45. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch pokrytý okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 2). – 46. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědošedé, povrch zdobený svislými řadami šikmých zářezů, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 3). – 47. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený svislými podlouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 4). – 48. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, zdobený svislými žlábkami, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 5). – 49. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený svislými žlábkami, materiál hrubý, síla střepe 8 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 6). – 50. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 7). – 51. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch rovný, zdobený kapkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 9 mm, M Písek, př. č. 324/74 (obr. 34: 8). – 52. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a vodorovně ven vyhnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, okraj vlnovitě zprohýbán, materiál hrubší, síla střepe 9 – 10 mm, NM Praha i. č. 14 217, obr. 34: 9 (*Dubský 1949*, 415, obr. 10: 8). – 53. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený svislými plastickými žebry, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, NM Praha i. č. 14 177, obr. 32: 2 (*Dubský 1949*, 415, obr. 10: 6). – 54. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený okrouhlými nehtovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 5 – 6 mm, M Písek, př. č. 324/74, obr. 34: 10 (*Dubský 1949*, 415, obr. 10: 3). – 55. Malá situlovitá nádobka s výrazným lomem, snad prohnutým, nižším, nezachovaným hrdlem a patrně rovným, nedochovaným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, na největší výduť umístěny oválné čočkovité jamky zdobené při horním obvodu vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, M Strakonice i. č. 94, obr. 34: 11 (*Dubský 1949*, 415, obr. 10: 2, obr. 16: 4; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 3). – 56. Větší hrncovitá nádoba, dvojkónického tvaru se zaobleným a ven vykloněným okrajem, dolní partie se dnem chybí, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, v. 260 mm, prům. dna 140 mm, prům. okraje 170 mm, max. výduť 190 mm, M Strakonice i. č. 113, obr. 34: 12 (*Dubský 1949*, 415, obr. 16: 5; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 4).

Z objektu VI/33 B. Dubský dále uvádí zlomky keramiky, které se nepodařilo dohledat – střepy s plastickou výzdobou (*Dubský 1949*, obr. 10: 1, 5, 7) a nehtovitými vrypy (*Dubský 1949*, obr. 10: 4).

Jáma VII/33 (obr. 35): soujámí sestávající ze dvou jam okrouhlého půdorysu (3, 75 x 2, 25 m) zahloubené do podloží do hloubky 55 – 60 cm. (*Böhm 1933*, plán č. 11; *Dubský 1949*, 409).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 27 zlomků keramiky a 4 nádoby. – 1. Zlomek okraje polokulovité teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch lesklý, zdobený v horní části těla páskou vyplňovanou vpichy, které jsou uspořádány do větvičkovitého motivu a svisle dělených trojúhelníků, materiál jemnější, síla střepu 4 – 5 mm, NM Praha i. č. 14 137, obr. 32: 3 - 4 (*Dubský 1949*, 415, obr. 3: 17, obr. 4a: 3; *Rybová 1956*, 219, obr. 112: 19). – 2. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 34: 13). – 3. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 34: 14). – 4. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 1). – 5. Zlomek okraje, kulovitý s odsazeným tělem, zbarvení světle hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 2). – 6. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 – 12 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 3). – 7. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 4). – 8. Zlomek okraje, zaoblený, ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 5). – 9. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 6). – 10. Zlomek okraje misky, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 7). – 11. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kyjovitě rozšířený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 8). – 12. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 9). – 13. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 10). – 14. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 11). – 15. Zlomek okraje soudkovité nádoby, kulovitý, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 12). – 16. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 13). – 17. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 14). – 18. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 15). – 19. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 16). – 20. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek,

př. č. 323/72 (obr. 36: 17). – 21. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 18). – 22. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 36: 19). – 23. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 37: 1). – 24. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 37: 2). – 25. Zlomek okraje teriny, zaoblený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 37: 3). – 26. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 37: 4). – 27. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený a ven vykloněný s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, př. č. 323/72 (obr. 37: 5). – 28. Větší mísovitá nádoba, rekonstruovaná ze dvou zlomků, se zaobleným okrajem, nízkým válcovitým hrdlem, vyklenutou výduť a rovným dnem, zbarvení světlehnědé, povrch hrubší, bez výzdoby, v. 160 mm, prům. dna 110 mm, prům. okraje 205 mm, max. výduť 280 mm, M Strakonice, i. č. 114, obr. 37: 6 (*Dubský 1937*, obr. 15: 16; *Dubský 1949*, 415, obr. 15: 16; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 2). – 29. Částečně dochovaná terina s okrajem hráněným do plošek, klenutým tělem a nedochovaným dnem, zbarvení hnědošedé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, v. 125 mm, prům. okraje 180 mm, prům. dna 80 mm, max. výduť 200 mm, M Strakonice, i. č. 89, obr. 37: 7 (*Dubský 1937*, obr. 15: 14; *Dubský 1949*, 415, obr. 15: 14; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 3). – 30. Mísovitá nádoba se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, oble klenutými stěnami a zesíleným, dovnitř vtlačeným dnem, zbarvení světle hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál písčité, v. 88 mm, prům. dna 86 mm, prům. okraje 124 mm, max. výduť 139 mm, M Strakonice, i. č. 93, obr. 37: 8 (*Dubský 1937*, obr. 15: 9; *Dubský 1949*, 415, obr. 15: 9; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 4). – 31. Malá miska s rozevřenými stěnami a rovně seříznutým okrajem, dno nedochováno, zbarvení hnědošedé, povrch hlazený, v. 84 mm, prům. okraje 170 mm, prům. dna cca 65 mm, M Strakonice, i. č. 91, obr. 37: 9 (*Dubský 1937*, obr. 15: 3; *Dubský 1949*, 415, obr. 15: 3; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 1).

Výzkum B. Dubského v letech 1933 – 1934

B. Dubský pokračoval ve výzkumu na bývalém poli Jungvirtově, ppč. 269. Parcelu širokou 5 m rozdělil na 8 sektorů o rozměrech 4 x 5 m (obr. 38), které prozkoumal s výjimkou 3. sektoru. Zjistil zde řadu sídlištních objektů, především půdorysy čtyř jam (*Dubský 1949*, 409 – 410; *Michálek 1999*, 36, obr. 10).

Jáma I/33 – 34 (obr. 38 - 39): jáma okrouhlého půdorysu o průměru 4 m a hloubce 80 cm, 1 m jižně nalezena kulová jamka (průměr 0,5 m, hloubka 20 cm) a další kruhovou jámu, nacházející se 2 m jižně od jámy I, považuje B. Dubský za ohniště. Má průměr 1,8 m a hloubku 50 cm. Při obvodu byla pozorována vypálená hlína a v severní části pak ploché kameny (*Böhm 1933*, plán č. 13; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 36).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 39 zlomků keramiky. – 1. Zlomek okraje teriny s fasetovaným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 37: 10). – 2. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i.

č. 12 461 (obr. 37: 11). – 3. Zlomek okraje, rovně seříznutý a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 37: 12). – 4. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený až ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 37: 13). – 5. Zlomek okraje misky, kyjovitě rozšířený a dovnitř zatažený, zbarvení šedočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 37: 14). – 6. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 37: 15). – 7. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 1). – 8. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 2). – 9. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 3). – 10. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený s malým a výrazným hrdlem a baňatým tělem, zbarvení vně šedohnědé, uvnitř černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 4). – 11. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 5). – 12. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 6). – 13. Zlomek okraje mísovité nádoby, zakulacený, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 7). – 14. Zlomek okraje mísy, kyjovitě rozšířený, zbarvení černé, povrch hladký a lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 8). – 15. Zlomek okraje hrncovité nádoby hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 9). – 16. Zlomek okraje, zakulacený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 10). – 16. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 11). – 17. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení černé, povrch hladký, vyleštěný, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 12). – 18. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a odsazený od baňatého těla, zbarvení černé, povrch rovný, lesklý, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 13). – 19. Zlomek odsazeného, dovnitř vtačeného dna, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 14). – 20. Zlomek okraje mohutné zásobnice, obdélníkovitý a kolmo nasazený, zbarvení uvnitř okrově hnědé, vně šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 15). – 21. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 16). – 22. Zlomek silnostěnné nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 17). – 23. Zlomek okraje lahvovité nádoby, kyjovitě rozšířený s válcovitým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 461 (obr. 40: 18). – 24. Zlomek okraje misky, rovně seříznutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 452 (obr. 40: 19). – 25. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený s baňatým tělem, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 452 (obr. 40: 20). – 26. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, i. č. 12 452 (obr. 41: 1). – 27. Zlomek

okraje, zaoblený, rovně nasazený s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 452 (obr. 41: 2). – 28. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Písek, i. č. 12 451 – 12 460 (obr. 41: 3). – 29. Zlomek okraje hrnce, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 451 – 12 460 (obr. 41: 4). – 30. Dolní část plaňanského poháru s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, bez výzdoby, materiál poměrně jemný, síla střepu 6 mm, prům. dna 45 mm, M Písek, i. č. 12 451 – 12 460 (obr. 41: 5). – 31. Zlomek okraje nádoby se zaobleným a mírně ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedočerné, povrch potuhovaný, lesklý, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 451 – 12 460 (obr. 41: 6). – 32. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svazky tří rýh, vzájemně se křížícími, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 32: 5 (*Dubský 1949*, 416, obr. 3: 13, obr. 4a: 6). – 33. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 32: 6 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 10). – 34. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s ostře zalomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, zdobený na těle vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 226, obr. 41: 7 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 6). – 35. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, zdobený přibližně vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 41: 8 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 5). – 36. Zlomek stěny mísovité nádoby, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na podhrdlí vodorovnými žlábkami vyplňovanými trojúhelníkovitými vpichy, na výduti je patrný zbytek oblouků, rovněž vyplňovanými trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, NM Praha, i. č. 14 187, obr. 41: 9 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 7). – 37. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s válcovitě nasazeným hrdlem a zaobleným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený na podhrdlí dvěma vodorovnými žlábkami vyplněnými trojúhelníkovitými vpichy a pod nimi stejně provedeným obloukem, materiál jemnější, síla střepu 5 – 7 mm, NM Praha, i. č. 14 222, obr. 41: 10 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 3). – 38. Zlomek velké mísovité nádoby se zaobleným a mírně dovnitř zataženým okrajem, zbarvení šedohnědé až hnědočerné, povrch rovný, zdobený mělkými širokými rýhami, tvořícími pole vyplňované oválnými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, NM Praha, i. č. 14 165, obr. 41: 11 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 1). – 39. Zlomek mísovité nádoby, zaoblený s válcovitě nasazeným hrdlem a ostře zalomeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými žlábkami vyplněnými trojúhelníkovitými vpichy a pod nimi stejně provedeným obloukem, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 32: 7 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 4; *Svoboda 1965*, 57, obr. 11: 9).

Jáma II/33 – 34 (obr. 42): Jáma nepravidelného půdorysu, zahloubená do podloží do hloubky 40 cm. Celková šířka neznámá, délka je 5 m. V severním cípu se nacházel hranolovitý kámen, přibližně ve středu kulová jamka o průměru 15 cm a hloubce 10 cm. Při západním obvodu objektu bylo vyhloubeno elipsovité ohniště (1,6 x 1,2 m, hloubka 60 cm). Na jeho dně byl umístěn vápencový kámen (2 x 6 cm) v podobě „psí hlavy“. K západnímu obvodu ohniště přiléhala vypálená hlína v délce 1,6 m a síle 10 – 20 cm (*Böhm 1933*, plán č. 14; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 36).

Popis nálezů: Identifikováno celkem 7 nádob. – 1. Malá miska se zaobleným okrajem a kónicky rozevřenými rovnými stěnami, odsazeným a rovným dnem, zbarvení šedé, povrch rovný, bez výzdoby, v. 5 cm, prům. dna 5 cm, prům. okraje 12,8 cm, M Strakonice, i. č. 106,

obr. 32: 8 (*Dubský 1949*, 416, obr. 15: 1; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 11). – 2. Větší soudkovitá nádoba s dovnitř zataženým a seříznutým okrajem, vydutým tělem a rovným dnem, zbarvení červenohnědé, povrch hrubší, zdobený pod okrajem dvěma okrouhlými důlky, v. 16, 5 cm, prům. okraje 20, 5 cm, prům. dna 11, 4 cm, max. výduť 24 cm, M Strakonice, i. č. 100, obr. 32: 9 (*Dubský 1949*, 416, obr. 15: 12; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 10). – 3. Malá nádobka s nízkým válcovitým hrdlem, odlomeným okrajem, oble klenutou výdutí, dno nedochováno, zbarvení šedé, povrch nerovný, bez výzdoby, v. 5, 6 cm, prům. okraje 6, 5 cm, max. výduť 7, 5 cm, M Strakonice, i. č. 118, obr. 32: 10 (*Dubský 1949*, 416, obr. 16: 12; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 6). – 4. Miniaturní vázovitá mistička s odlomeným okrajem, rozevřenými stěnami a nízkou, zevnitř dutou nožkou, zbarvené světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, v. 3 cm, prům. okraje 6 cm, prům. nožky 2 cm, M Strakonice, i. č. 98, obr. 32: 11 (*Dubský 1949*, 416, obr. 16: 9; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 9). – 5. Miska s kónicky rozevřenými, mírně prohnutými stěnami, šikmo dovnitř seříznutým, zesíleným okrajem a nedochovaným dnem, patrně rovným a odsazeným, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený se stopami tuhování, bez výzdoby, prům. okraje 62 mm, M Strakonice, i. č. 103, obr. 32: 12, obr. 41: 13 (*Dubský 1949*, 416, obr. 15: 2; *Michálek 1981*, 16, Tab. 29: 3). – 6. Miniaturní, mírně deformovaná nádobka s kónicky rozevřenými stěnami, zaobleným okrajem a zesíleným, nepatrně odsazeným dnem, zbarvení světlehnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, v. 4, 8 cm, prům. okraje 7 cm, prům. dna 5 cm, M Strakonice, i. č. 97, obr. 41: 12 (*Dubský 1949*, 416, obr. 16: 13; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 8). – 7. Mísovitá nádoba se zaobleným, ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem, ostře zalomenou výdutí, dno nedochováno, zbarvení hnědošedé, povrch hlazený, zdobený na horní části výdutě čtyřmi vodorovnými žlábkami, v. 6, 8 mm, prům. okraje 15, 6 cm, prům. dna cca 4 cm, max. výduť 17 cm, M Strakonice, i. č. 112, obr. 41: 14 (*Dubský 1949*, 416, obr. 16: 3; *Michálek 1981*, 16, Tab. 32: 4).

Z výplně jámy je dále uváděno pohárovité vykuřovadlo s otvory na obou koncích, na němž jsou vypíchané dírky ve svislých řadách (*Dubský 1949*, 416), které se však nedochovalo. Pro strakonické muzeum B. Dubský sestavil údajně „hojně nádob“, uvádí však pouze výše jmenované.

Jáma III/33 – 34 (obr. 43): nacházela se v těsné blízkosti jámy II, pouze 0, 25 m jižněji. Nebyla prozkoumána celá. Prakticky se jednalo o soujámí tří okrouhlých jam o délce cca 6 m a hloubce 60 – 70 cm. V její severní části se nachází tři kúlové jamky o průměru 40 cm, 40 cm, 30 cm a hloubce 30 cm, 30 cm, 40 cm (*Dubský 1949*, 409 – 410; *Michálek 1999*, 36).

Popis nálezů: Identifikován jen 1 zlomek keramiky. – 1. Část pohárovitého vykuřovadla, zbarvení šedé, povrch vyhlazený, na rozhraní hrdla a výdutě se nacházejí dva vodorovné žlábků, nad nimiž je vskokována kombinovaná výzdoba koncentrických koleček, mnohapaprskových koleček, dvojitých kosočtverců, příčně rýhovaných obdélníků, dvojicí elipsovitéch podélnou osou rozdělených a hustě rýhovaných otisků, v. 80 mm, M Písek, i. č. 1077, obr. 44: 1 (*Dubský 1949*, 417, obr. 12).

B. Dubský dále uvádí zlomky římskoprovinciální keramiky – okraj třetí misky oranžového zbarvení, ven vykloněný s plastickou lištou a s vnitřní stěnou pokrytou sklovitou vrstvou žluté barvy, drsněnou drobnými kaménky (*Dubský 1949*, 417, obr. 6: 4 – 6).

Jáma IV/33 – 34 (obr. 43): Jáma o délce 5, 2 m prozkoumána pouze částečně, proto nelze určit její tvar. Její součástí bylo 5 kúlových jamek, nepravidelně rozložených (průměry 20 – 40 cm, hloubka 15 – 40 cm). Při severním okraji objektu byla v hloubce 1 m a 0, 8 m při jižním okraji pozorována udusaná písčité podlaha. Výplň hlinitá, černého zbarvení (*Dubský 1949*, 410; *Michálek 1999*, 36, obr. 11 - 12).

Popis nálezů: Identifikovány celkem 4 zlomky keramiky. - 1. Zlomek okraje mortaria, slepený ze tří střepů, zaoblený, zbarvení žlutobílé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, M Písek, i. č. 1076, M Strakonice, i. č. 340, obr. 44: 3 (*Dubský 1949*, 417, obr. 6: 3). - 2. Zlomek stěny mísy Drag. 37, zbarvení červené, povrch hladký, lesklý, zdobený dvojitým medailonem (Ri – Fi: K 20), tanečnice u sloupku (Ri – Fi: M60b), M Písek, i. č. 1075, obr. 44: 2 (*Dubský 1949*, 418, obr. 6: 1; *Sakař 1956*, 61; *Halama 2007*, 204, obr. 1: 5).

B. Dubský uvádí další 4 zlomky importovaných nádob, které se však nedochovaly (*Dubský 1949*, 417 – 418).

Jámy I – IV/ 33 – 34 bez rozlišení

Popis nálezů: Z výplní jam I – IV/33 – 34 bez možnosti jejich rozlišení podle objektů evidováno celkem 13 nádob, 630 zlomků keramiky, 11 přeslenů, část tkalcovského závaží, 1 celá nádoba 1 železný nůž, 1 kamenný brousek. - 1. Část okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený v horní části těla vodorovnou rýhou, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 1. - 2. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 2. - 3. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 3. - 4. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě rytých linií, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 4. - 5. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 5. - 6. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem prsovitým výčnělkem, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 6. - 7. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytek výzdoby v podobě pásky vyplňované vpichy, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 7. - 8. Přeslen hliněný, dvojkónický s rovnými základnami, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, v. 20 mm, prům. 28 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 8. - 9. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými pásy několikanásobných vlnovek, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 9 (*Dubský 1949*, obr. 13: 5). - 10. Zlomek stěny, esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými pásy několikanásobných vlnovek lemovanými několikanásobnými vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 10. - 11. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený třemi vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 11 (*Dubský 1949*, obr. 13: 8). - 12. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými několikanásobnými žlábkami a pod nimi několikanásobnou rytou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 12 (*Dubský 1949*, obr. 13: 3). - 13. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytou několikanásobnou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 13 (*Dubský 1949*, obr. 13: 6). - 14. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami a pod nimi zbytkem několikanásobné vlnovky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 14 (*Dubský 1949*, obr. 13: 4). - 15. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnou rýhou a pod ní jednoduchou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 5

mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 15. – 16. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nezřetelně rytou několikanásobnou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepe 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 16. – 17. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený jednoduchou rytou širší vlnovkou, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 17. – 18. Zlomek okraje, zaoblený a mírně ven vykloněný s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 18. – 19. Zlomek okraje teriny, zaoblený a hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 19. – 20. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v dolní části hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 20. – 21. Střep z okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 21. – 22. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 3 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 22. – 23. Zlomek okraje nádoby, zaoblený, s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 23. – 24. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 24. – 25. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými žlábkami, spojenými svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 25. – 26. Zlomek stěny s částí hrdla a odsazeným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený páskem vyplňovaným vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 3 – 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 26. – 27. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými a šikmými pásky vyplňovanými příčnými rýžkami, materiál hrubší, síla střepe 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 27. – 28. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený svazky rýh svislých a vodorovných, které se částečně kříží, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 28. – 29. Zlomek dolní partie těla nádoby, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený vzájemně se křížícími pásy, které jsou vyplňovány okrouhlými vpichy, materiál jemnější, síla střepe 4 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 45: 29. – 30. Část tkalcovského závaží se zaoblenou horní částí s částí příčného provrtu, nepravidelně obdélného průřezu, zbarvení hnědé, povrch rovný, 60 x 50 mm, zach. v. 45 mm, průměr příčného provrtu 20 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 1. – 31. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený plastickou páskou s okrouhlými vpichy, materiál hrubší, síla střepe 5 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 2. – 32. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený několikanásobnými pásy drobných vpichů tvořících kosočtverce, materiál jemně plavený, síla střepe 3 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 1. – 33. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě vodorovné a obloukovité nečleněné plastické lišty, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 3. – 34. Zlomek okraje, zaoblený s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 4. – 35. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě okrouhlými vpichy vyplňovaných rytých trojúhelníků, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 5. – 36. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení okrově hnědé, povrch opatřen barbotinem, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 36: 6. – 37. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytými kosočtverci, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 2. – 38. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený

cikcakovitými páskami, vyplňovanými vpichy, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 3 (*Dubský 1949*, obr. 4a). – 39. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch vyhlazený, leský, zdobený rytými liniemi lemovanými okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 4 (*Rybová 1956*, obr. 112). – 40. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch opatřen svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 7. – 41. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch pokryt pásy svislých oválných důlků oddělených žlábkou, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 8. – 42. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený hustými pásy okrouhlých vpichů, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 9. – 43. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vzájemně překrývajícími se trojicemi rýh, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 10. – 44. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený vodorovnými a šikmými pásy vyplňovanými okrouhlými vpichy, materiál poměrně jemný, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 11 (*Dubský 1949*, obr. 4a: 10; *Rybová 1956*, obr. 112: 15). – 45. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený motivem psaníčka, které je tvořeno okrouhlými vpichy vyplňovanou páskou, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 5. – 46. Zlomek z těla plaňanského poháru, ostře zalomený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v horní části těla vodorovnými žlábkou, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 6. – 47. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek se zaobleným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytými kosočtverci ze čtyř linií, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 12 (*Rybová 1956*, obr. 112: 16). – 48. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytými kosočtverci ze dvou linií, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 13 (*Rybová 1956*, 113: 8). – 49. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytým motivem psaníček, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 7 (*Dubský 1949*, obr. 4b: 2; *Rybová 1956*, obr. 112: 17). – 50. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený zbytkem výzdoby v podobě vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 8. – 51. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený vzájemně se překrývajícími nepravidelnými žlábkou, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 14. – 52. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytými trojúhelníky, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 15. – 53. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený šikmo šrafovanými obdélníky, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 16 (*Dubský 1949*, obr. 4b: 1; *Rybová 1956*, obr. 112: 2). – 54. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený kosočtverci, tvořenými trojitými rýhami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 9 (*Dubský 1949*, obr. 4b: 9). – 55. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkou spojenými svislou řadou okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 17. – 56. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkou spojenými svislou řadou okrouhlých důlků a skupinami těchto důlků uspořádaných do pětice, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 18 (*Svoboda 1965*, obr. 10: 2). – 57. Zlomek z rozhraní hrdla a těla, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, rozhraní lemováno oboustranně podlouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 19. – 58. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený několikanásobnou rytou nepravidelnou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 20. – 59. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytou linií doprovázenou oboustranně drobnými

vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 21 – 60. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 22. – 61. Zlomek okraje, zakulacený a mírně ven vykloněný, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 10. – 62. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, ostře zalomené, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený čočkovitými jamkami a nad nimi pásy vyplněnými okrouhlými vpichy, materiál poměrně jemný, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 11. – 63. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, ostře zalomené, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 12 (*Rybová 1956*, obr. 115). – 64. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, ostře zalomené, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 13 (*Rybová 1956*, obr. 115). – 65. Zlomek okraje soudkovité nádoby, rovně seříznutý a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 23. – 66. Zlomek okraje, zakulacený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 24. – 67. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem a v horní části těla vodorovným žlábkem, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 25. – 68. Zlomek okraje hrnce, hráněný do plošek, odsazený od těla, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 26 (*Rybová 1956*, obr. 112). – 69. Zlomek okraje hrnce, zakulacený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 46: 27 (*Rybová 1956*, obr. 114). – 70. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 48: 1. – 71. Zlomek okraje hrcovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený v horní části těla vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 48: 2. – 72. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení tmavě oranžové, povrch hladký, bez výzdoby, TS, síla střepu 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 14. – 73. Zlomek stěny, zbarvení okrově oranžový, povrch hladký, na vnitřní straně natavena zelenohnědá glazura s bílými kaménky, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 15 (*Dubský 1949*, obr. 6: 4). – 74. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení oranžové, povrch hladký, zdobený řadou svislých zářezů, materiál jemný, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 16. – 75. Dva zlomky stěny, zbarvení oranžově šedé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 340, obr. 47: 17 – 18. – 76. Střep z dolní partie větší nádoby s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený obdélnými vrypy, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 342, obr. 48: 3. – 77. Střep z dolní partie větší nádoby s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 342, obr. 48: 4. – 78. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 342, obr. 48: 5. – 79. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 342, obr. 48: 6. – 80. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 342, obr. 48: 7). – 81. Střep z okraje silnostěnné soudkovité nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 13 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 8). – 82. Zlomek dolní partie větší nádoby s rovným a odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr.

48: 9). – 83. Rovné a odsazené dno větší nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, prům. dna 7 cm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 10). – 84. Střep z okraje velké mísovité nádoby, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 11). – 85. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 12). – 86. Zlomek okraje mísy, zaoblený a mírně dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 13). – 87. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 14). – 88. Střep z dolní partie nádoby s rovným a odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 15). – 89. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 16). – 90. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 17). – 91. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 18). – 92. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 342 (obr. 48: 19). – 93. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch uměle drsněn, materiál písčitý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 339 (obr. 48: 20). – 94. Torzo dolní části nádoby s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, prům. dna 85 mm, zach. v. 25 mm, síla střepu 5 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 339 (obr. 48: 21). – 95. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 339 (obr. 48: 22). – 96. Část dolní partie větší nádoby s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch svisle prstovaný a zdobený nepravidelnými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, prům. dna 155 mm, zach. v. 50 mm, M Strakonice, i. č. 339 (obr. 48: 23). – 97. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 24). – 98. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 25). – 99. Zlomek okraje misky, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 26). – 100. Zlomek okraje misky, zaoblený a zduřelý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 27). – 101. Zlomek dolní partie nádoby s částí odsazeného a dovnitř vklopeného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 28). – 102. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 29). – 103. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného, odsazeného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 30). – 104. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 31). – 105. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 32). – 106. Zlomek okraje soudkovité nádoby, rovně seříznutý a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 33). – 107. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 34). – 108. Část okraje větší

nádoby, zaoblený a vodorovně ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm., M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 35). – 109. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rytými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 36). – 110. Torzo dolní partie nádoby s rovným a odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, průměr dna 90 mm, zach. v. 20 mm, síla střepu 5 – 12 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 37). – 111. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch drsněný, materiál hrubý, síla střepu 6 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 343 (obr. 48: 38). – 112. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 48: 39). – 113. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 1). – 114. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch uměle drsněný, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 334 (obr. 49: 2). – 115. Zlomek rovného odsazeného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 3). – 116. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm. M Strakonice, i. č. 334 (obr. 49: 4). – 117. Zlomek dolní partie nádoby s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, místy otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 334 (obr. 47: 19). – 118. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 5). – 119. Zlomek okraje silnostěnné misky, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 6). – 120. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 7). – 121. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení černohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 8). – 122. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a vodorovně dovnitř vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 9). – 123. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 10). – 124. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 11). – 125. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 12). – 126. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 338 (obr. 49: 13). – 127. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 49: 14). – 128. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch otlučený se zbytky svíslého rýhování, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 49: 15). – 129. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 49: 16). – 130. Zlomek okraje misky, šikmo ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 49: 17). – 131. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 18). – 132. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 19). – 133. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, vyrobeno na hrnc. kruhu, materiál jemně plavený, síla střepu 5

mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 47: 21). – 134. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch svísele rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 47: 20). – 135. Zlomek okraje mísy, kulovitý a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 47: 22). – 136. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený podlouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 20). – 137. 4 zlomky rovných odsazených den, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 21 – 24). – 138. 9 zlomků okrajů soudkovitých nádob, zaoblené a dovnitř zatažené, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 25 – 33). – 139. 6 zlomků okrajů mis, zaoblené, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 34 – 39). – 140. Zlomek okraje mísky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 44: 4). – 141. Zlomek okraje, kyjovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 40). – 142. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 41). – 143. Zlomek okraje rovně seříznutý a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 42). – 144. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 43). – 145. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 335 (obr. 49: 44). – 146. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 49: 45). – 147. Dva zlomky okrajů soudkovitých nádob, zaoblené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek (obr. 49: 46 – 47). – 148. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 49: 48). – 149. Dolní část nádoby s dovnitř vklopeným a odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, prům. dna 50 mm, M Písek (obr. 49: 49). – 150. Zlomek dolní partie nádoby s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, prům. dna 96 mm, M Písek (obr. 49: 50). – 151. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 49: 51). – 152. Zlomek okraje soudkovité nádoby, kyjovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 49: 52). – 153. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a šikmo ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 49: 53). – 154. Zlomek okraje, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený rytým půlobloukem, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 49: 54). – 155. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými vrypy, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek (obr. 50: 1 – 3). – 156. Torzo ouška, přibližně čtvercového průřezu se zaoblenými rohy, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, 14 x 12 mm, zachovaná délka 36 mm, M Písek (obr. 50: 4). – 157. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek (obr. 50: 5). – 158. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch zdobený hustým svíslým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 50: 6). – 159. 3 zlomky dolních partií nádob s částmi rovných den, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 – 13 mm, M Písek (obr. 50: 7 – 9). – 160. Zlomek okraje, kyjovitý a ven vykloněný,

zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Písek (obr. 50: 10). – 161. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 50: 11). – 162. Zlomek okraje menší zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 50: 12). – 163. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytek výzdoby v podobě oválných nehtovitých vrypů, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek (obr. 50: 13). – 164. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 50: 14). – 165. Část páskového ucha, bochníkovitého průřezu, 12 x 20 mm, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, zachovaná délka 45 mm, M Písek (obr. 50: 15). – 166. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek (obr. 50: 16). – 167. Část dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 10 mm, prům. dna 60 mm, zach. v. 30 mm, M Písek (obr. 50: 17). – 168. Část vykuřovadla, se zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, prům. těla 150 mm, zach. v. 50 mm, M Písek (obr. 50: 18). – 169. Zlomek odlomeného páskového ucha, oválného průřezu, 15 x 10 mm, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, M Písek (obr. 50: 19). – 170. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Písek (obr. 50: 20). – 171. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek (obr. 50: 21). – 172. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený rytou nepravidelnou několikanásobnou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 44: 5). – 173. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 50: 22 – 24). – 174. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 50: 25). – 175. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 50: 26). – 176. Dva zlomky okrajů, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek (obr. 50: 27 – 28). – 177. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený podlouhlými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 51: 1). – 178. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch zdoben hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 – 9 mm, M Písek (obr. 51: 2 – 3). – 179. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch zdoben hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 6 – 9 mm, M Písek (obr. 51: 4 – 5). – 180. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký a lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 51: 6). – 181. Zlomek okraje větší nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek (obr. 51: 7). – 182. Zlomek okraje teriny, zaoblený a ven vyložený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 44: 6). – 183. Dva zlomky okrajů hrcovitých nádob, kulovité s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Písek (obr. 51: 8 – 9). – 184. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 9 mm, M Písek (obr. 51: 10). – 185. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 44: 7). – 186. Zlomek okraje kulovitý s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 44: 8). – 187. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 44:

9). – 188. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 44: 10). – 189. Zlomek stěny větší nádoby, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch pokrytý svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek (obr. 51: 11). – 190. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, zdobený svislými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 51: 12). – 191. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zduřelý, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 51: 13). – 192. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený nehtovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek (obr. 51: 14). – 193. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 – 12 mm, M Písek (obr. 51: 15). – 194. Mísovitá nádoba se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zakulaceným tělem a rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, v. 122 mm, prům. dna 96 mm, prům. okraje 210 mm, max. výduť 218 mm, M Strakonice A 122 (obr. 44: 11). – 195. 3 zlomky okrajů větších nádob, zaoblené nebo rovně seříznuté a ven vykloněné, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 – 12 mm, M Písek (obr. 51: 16 – 18). – 196. 8 okrajů mis, zaoblených nebo kyjovitě rozšířených, zbarvení hnědočerné, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek (obr. 44: 12 – 19). – 197. 4 zlomky okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 11 mm, M Písek (obr. 44: 20 – 21, obr. 51: 19 – 20). – 198. 13 zlomků okrajů soudkovitých nádob, zaoblených, rovně seříznutých nebo kyjovitě rozšířených, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 44: 22 – 25, obr. 51: 21 – 29). – 199. 6 zlomků okrajů zaoblených, kulovitých nebo rovně seříznutých, rovně nasazených, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 44: 26 – 27, obr. 51: 30 – 34). – 200. 3 zlomky okrajů soudkovitých nádob, zaoblených nebo rovně seříznutých a dovnitř zatažených, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 51: 35 – 37). – 201. Zlomek okraje, zduřelý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 51: 38). – 202. Zlomek okraje, zaoblený s válcovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 51: 39). – 203. 2 zlomky okrajů misek, rovně seříznuté, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 44: 28 – 29). – 204. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 51: 40). – 205. Hliněný přeslen, kuželovitý, se skosenými stěnami, zbarvení hnědé, povrch rovný, v. 20 mm, prům. horní plochy 8 mm, prům. základny 30 mm, max. prům. 35 mm, M Strakonice, i. č. 337 (obr. 51: 41). – 206. Torzo železného nože, zkorodovaný, s rovným tělem, ulomenou špičkou a náznakem rukojeti, š. čepele 20 mm, š. rukojeti 10 mm, zachovaná d. 105 mm, síla 2 – 3 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 51: 42). – 207. Hliněný přeslen, válcovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, v. 15 mm, prům. 30 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 51: 43). – 208. Hliněný přeslen, kuželovitý, dvojkónický, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, v. 26 mm, prům. horní plochy 23 mm, prům. základny 24 mm, max. prům. 31 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 51: 44). – 209. Hliněný přeslen, bochníkovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, v. 24 mm, prům. 27 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 51: 45). – 210. Podlouhlý kamenný brousek čtvercového průřezu, 25 x 20 x 170 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 52: 1). – 211. Hliněný přeslen, plochý, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, prům. 55 mm, síla 9 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 52: 2). – 212. Přeslen hliněný, bochníkovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, prům. 40 mm, v. 25 mm, M Strakonice, i. č. 341 (obr. 52: 3). –

213. Spodní partie nádoby s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, v. 20 mm, prům. 72 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 4). – 214. Spodní partie nádoby na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, v. 17 mm, prům. 70 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 5). – 215. Spodní partie nádoby s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, v. 45 mm, prům. 110 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 6). – 216. 3 zlomky z dolních partií nádob s rovným, odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: - 7 – 9). – 217. Zlomek stěny nádoby, zbarvení hnědé, povrch opatřený hustým svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 10). – 218. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 11). – 219. 2 zlomky okraje mísy přešťovického typu, zaoblený a kolmo nasazený, s vyklenutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na podhrdlí dvěma vodorovnými žlábkami, vyplňované trojúhelníkovitými vpichy a pod nimi stejně provedenými oblouky, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 12 – 13). – 220. Zlomek z dolní části stěny nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch zdoben svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 12 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 14). – 221. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědé, povrch nerovný, okraj zdobený promačkáváním, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 15). – 222. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený několikanásobnou vlnovkou, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 16). – 223. Zlomek okraje pokličky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 17). – 224. Zlomek z dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený hustými svislými pásy okrouhlých vrypů, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 52: 18). – 225. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený obloukem, vytvořeným z dvojité řady oválných vrypů, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 1). – 226. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 2). – 227. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými důlky, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 3). – 228. Zlomek stěny přešťovické mísy s odlomeným okrajem a vydutým a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený šikmým kanelováním, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 4). – 229. Zlomek okraje, zaoblený, kolmo nasazený, zbarvení šedé, povrch hladký, vlnovitě zprohýbaný, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 5). – 230. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený šikmými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 20 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 6). – 231. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vropy, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 7). – 232. 2 zlomky okrajů hrcovitých nádob, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, okraje opatřeny příčnými vropy, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 8 – 9). – 233. Zlomek okraje hrcovité nádoby, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 10). – 234. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 11). – 235. 2 zlomky hrcovitých nádob, kulovité, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 12 – 13). – 236. Dva zlomky hrcovitých nádob, zaoblené a kolmo nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál

hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 14 – 15). – 237. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 16). – 238. 6 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, uspořádané někdy do pásů, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 17 – 22). – 239. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti šikmou kanelací, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 23). – 240. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti čokovitými jamkami, lemovanými na dolním obvodu trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 24). – 241. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 44: 30). – 242. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 25). – 243. Zlomek stěny, esovitě prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 26). – 244. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 53: 27). – 245. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 1). – 246. Dva zlomky okrajů hrcovitých nádob, kulovité, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 2 – 3). – 247. Dva zlomky okrajů hrcovitých nádob, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 4 – 5). – 248. Zlomek okraje, zaoblený, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 6). – 249. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 7). – 250. Zlomek okraje hrcovité nádoby, polokulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 8). – 251. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem vodorovným a kolmým žlábkem a pod nimi řadou oválných důlků, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 9). – 252. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 1). – 253. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch vyhlazený, zbytky výzdoby vodící ryté linky lemované oboustranně okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 2). – 254. 3 zlomky okrajů, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 10 – 12). – 255. Zlomek okraje, kulovitý, odsazený od těla, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 13). – 256. 2 zlomky okrajů hrcovitých nádob, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 14 – 15). – 257. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokrytý svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 16). – 258. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch pokryt oválnými důlky ve vodorovných řadách, oddělenými žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 17). – 259. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými žlábkami, lemovanými na spodní straně trojúhelníkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 18). – 260. 4 ovalené okraje zásobnic a hrnců, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, bez

výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 19 – 22). – 261. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými a vodorovnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 23 – 24). – 262. Zlomek okraje, kyjovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 25). – 263. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený řadami oválných důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 26 – 28). – 264. Zlomek okraje tenkostěnné nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 2 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 3). – 265. Zlomek stěny těla patrně plaňanského poháru, zbarvení černé, povrch vyhlazený, patrný zbytky výzdoby v podobě rýhy lemované trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 4). – 266. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 29). – 267. 2 zlomky stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 30 – 31). – 268. Zlomek okraje teriny, hráněné do plošek se zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pásy rytých kosočtverců, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 32). – 269. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým kanelováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 33). – 270. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 5). – 271. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 6). – 272. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovným žlábkem a pod ním trojúhelníkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 7). – 273. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkem a mezi nimi řadou kulatých důlků, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 8). – 274. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený vodorovnými řadami okrouhlých důlků s vodicími linkami, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 9). – 275. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 34 – 36). – 276. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 37 – 39). – 277. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 40 – 41). – 278. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 42). – 279. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený svislými pásy vytvořenými ozubeným kolečkem, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 43). – 280. Zlomek těla plaňanského poháru, ostře lomený, zbarvení černé, povrch vyhlazený, patrný zbytky výzdoby v podobě trojúhelníkovitých vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 10). – 281. 5 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 54: 44 – 47, obr. 56: 1). – 282. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený příčně přesekávanou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 2). – 283. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými několikanásobnými pásy, vytvořenými ozubeným kolečkem, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 3). – 284. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vodorovným žlábkem a na něj žlábkem

kolmými, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 4). – 285. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, patrný zbytek výzdoby v podobě čokovitého důlku, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 5). – 286. Zlomek dolní partie s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 6). – 287. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 12 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 7 – 9). – 288. Zlomek okraje hrncovité nádoby, rovně seříznutý a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch drsný, hrdlo opatřeno několika úzkými žlábkami, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 10). – 289. Horní partie soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 11). – 290. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislými rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 11 – 12). – 291. 2 zlomky okrajů nádob, kulovité, s kuželovitým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, zdobený na podhrdlí nečleněnými plastickými lištami se žlábkem, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 13 – 14). – 292. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami a mezi nimi kapkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 15). – 293. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený vodorovnými pásy vytvořenými rádýlkem, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 86 (obr. 55: 16). – 294. Zlomek okraje mísy, kyjovitě rozšířený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 12). – 295. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 13). – 296. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 14). – 297. 3 zlomky okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a šikmo ven vytažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 15 – 17). – 298. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 18). – 299. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 19). – 300. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 20 – 22). – 301. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený na výduti dvěma vodorovnými žlábkami a mezi nimi vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vpichů, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Strakonice i. č. 87 (obr. 56: 23). – 302. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený rytými trojúhelníky, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice i. č. 87 (obr. 56: 24). – 303. Zlomek okraje hrncovité nádoby, esovitě prohnutý, zaoblený, zbarvení hnědé, povrch rovný, okraj zdobený tordováním, materiál hrubý, síla střepu 8 – 10 mm, M Strakonice i. č. 87 (obr. 56: 25). – 304. Zlomek okraje větší hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice i. č. 87 (obr. 56: 26). – 305. 2 zlomky okrajů větších nádob, kulovité, rovně nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 27 – 28). – 306. Dvě pásková ucha, kruhového a oválného průřezu, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, prům. 14 – 20 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 29 – 30). – 307. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený zahnutými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice i. č. 87 (obr. 56: 31). – 308. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt hustým svislým

rýhováním, materiál hrubší, síla střepe 8 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 32 – 33). – 309. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnými řadami okrouhlých vrypů, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 34). – 310. Nožka nádoby, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, prům. 39 mm, zachovaná v. 26 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 17). – 311. Dva zlomky okrajů, zaoblené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 18 – 19). – 312. Zlomek okraje, zaoblený s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 20). – 313. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepe 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 56: 35 – 37). – 314. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 1). – 315. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený řadami vodorovných okrouhlých vrypů, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 2 – 3). – 316. Dno nádoby, na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. 73 mm, zachovaná v. 23 mm, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 4). – 317. 2 zlomky stěny, mírně prohnuté, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepe 6 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 5 – 6). – 318. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnou řadou okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 7). – 319. Zlomek výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 8). – 320. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený šikmo proti sobě postavenými trojicemi rýh, materiál hrubší, síla střepe 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 9). – 321. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vlnovitě zprohýbanou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 10). – 322. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený polokruhovitým žlábkem, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 11). – 323. Zlomek okraje, kalichovitý a zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 21). – 324. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 12). – 325. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 13). – 326. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 14). – 327. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnou řadou okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 15). – 328. Zlomek okraje mísovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 16). – 329. 2 zlomky stěn, prohnuté, zbarvení hnědé, povrch nerovný, zdobený okrouhlými a kapkovitými důlky, materiál hrubý, síla střepe 8 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 17 – 18). – 330. Zlomek výdutě mísovité nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený šikmým kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepe 3 – 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 22). – 331. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svazkem vodorovných rýh a pod nimi pětinasobným rytým obloukem, materiál hrubší, síla střepe 5 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 19). – 332. Zlomek stěny výdutě, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch pokrytý šikmými pásy okrouhlých důlků, které se střídají s pásy kapkovitých vrypů, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Strakonice, i.

č. 87 (obr. 57: 20). – 333. Zlomek výdutě, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými šikmo přesekávanými plastickými lištami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 21). – 334. 2 zlomky výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený šikmým kanelováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 22 – 23). – 335. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 24). – 336. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 5 – 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 25 – 27). – 337. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 28). – 338. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 29). – 339. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený polokruhovitou plastickou lištou, patrný reparační (?) otvor o prům. 7 mm, materiál hrubší, síla střepu 7 – 11 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 30). – 340. Zlomek okraje terin, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 4 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 23). – 341. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený, zduřelý a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 31). – 342. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 32). – 343. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnou dvojnásobnou nečleněnou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 57: 33). – 344. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 1). – 345. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 2). – 346. Zlomek okraje, zaoblený, esovitě prohnutý a dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, okraj promačkávaný, zbarvení hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 3). – 347. 2 zlomky okrajů, zaoblené a rovně nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 4 – 5). – 348. 2 zlomky stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený svislými a šikmými dvojpásmý okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 6 – 7). – 349. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými plastickými lištami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 8 – 9). – 350. 3 zlomky stěn, prohnuté, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými několikanásobnými nečleněnými plastickými lištami, materiál hrubší, síla střepu 6 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 10 – 12). – 351. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 55: 24). – 352. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený třemi vodorovnými rytými liniemi a pod nimi řadou šikmých zářezů, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 13). – 353. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 5 – 10 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 14 – 16). – 354. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými důlky, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 17). – 355. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený širokým žlábkem v podobě kruhu, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Strakonice, i. č. 87 (obr. 58: 18). – 356. Menší miska se zaobleným okrajem, rozevřenými stěnami a mírně odsazeným dnem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, povrch hrubší, v. 76 mm, prům. okraje 144 mm, prům. dna 80 mm, M Strakonice, i. č. 95, obr. 55: 25 (*Dubský 1949*, obr. 14; *Michálek 1981*, 17, Tab. 29: 4). – 357. Miska se zaobleným okrajem, kónicky rozevřenými

stěnami a nízkou obvodovou nožkou, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, v. 85 mm, prům. okraje 195 mm, prům. dna 82 mm, M Strakonice, i. č. 86, obr. 55: 26 (*Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 4). – 358. Zlomek okraje cedníku, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 12 mm, M Písek, A 12 005 (obr. 58: 19). – 359. Zlomek odsazené výdutě mísy přešťovického typu, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený řadou vodorovných zářezů, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Písek, A 12 006 (obr. 58: 20). – 360. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, zdobený několika násobnými rytými vodorovnými liniemi a nepravidelnými vlnkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, A 6086/ 1 – 3 (obr. 58: 21 – 22, obr. 59: 1). – 361. Hliněný přeslen hruškovitého tvaru, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, v. 30 mm, prům. 32 mm, M Písek, A 12 004 (obr. 59: 2). – 362. 2 zlomky okrajů hrcovitých nádob, kulovité, zbarvení hnědočerné a šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 3 – 4). – 363. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř černé, vně hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 5). – 364. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 6). – 365. 2 zlomky okrajů hrcovitých nádob, zaoblené a ven vyložené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 7 – 8). – 366. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený s odsazeným tělem, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 9). – 367. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vyložený, zbarvení šedočerné, povrch nerovný, drsněný, materiál hrubý, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, A 12 448 – 12 450 (obr. 59: 10). – 368. 3 zlomky okrajů mis, zaoblené a mírně dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 002 (obr. 59: 11 – 13). – 369. Zlomek okraje mísy, zaoblený s kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, M Písek, i. č. 12 002 (obr. 59: 14). – 370. Zlomek okraje teriny, zaoblený a ven vysazený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 002 (obr. 59: 15). – 371. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými rytými liniemi, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 59: 16). – 372. 2 zlomky okrajů soudkovitých nádob, zaoblené a dovnitř zatažené, zbarvení šedohnědé a hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek (obr. 60: 1 – 2). – 373. Zlomek okraje misky, zaoblený s kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 60: 3). – 374. Rovné dno nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, prům. dna 62 mm, M Písek, A 12 009 (obr. 55: 27). – 375. Zlomek stěny, zbarvení hnědé s černým pomalováním, povrch hlazený, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, A 12 009 (obr. 59: 17). – 376. 2 zlomky stěn, mírně prohnuté, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 7 – 9 mm, M Písek, A 12 008 – 12 009 (obr. 60: 4 – 5). – 377. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, s prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, A 12 009 (obr. 60: 6). – 378. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení šedohnědé, tuhová keramika, síla střepu 10 mm, M Písek, A 12 021 (obr. 60: 7). – 379. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 60: 8). – 380. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 60: 9). – 381. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý,

síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 60: 10). – 382. Zlomek okraje mísovité nádoby, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 60: 11). – 383. Část páskového ucha oválného průřezu, zbarvení hnědé, povrch rovný, materiál hrubší, 23 x 14 mm, zach. d. 43 mm, M Písek, A 12 016 (obr. 60: 12). – 384. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch mramorovaný, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 60: 13). – 385. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 61: 1). – 386. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení hnědé, povrch pokryt oválnými a trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 013 (obr. 62: 1). – 387. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, M Písek, A 12 014 (obr. 62: 2). – 388. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt nepravidelným šikmým rýhováním, materiál hrubý, síla střepe 11 mm, M Písek, A 12 011 (obr. 62: 3). – 389. Zlomek okraje zásobnice, obalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 9 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 62: 4). – 390. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svíslými širokými žlábkami, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 015 (obr. 62: 5). – 391. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 013 (obr. 62: 6). – 392. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, M Písek (obr. 59: 18). – 393. Zlomek okraje mísy, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 62: 7). – 394. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 9 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 62: 8). – 395. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědé, povrch hladký, patrný zbytek výzdoby v podobě nečleněné plastické lišty, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 62: 9). – 396. 2 zlomky stěn větších nádob, zbarvení šedohnědé, povrch svíslé hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 014 – 12 015 (obr. 62: 10, obr. 63: 1). – 397. Zlomek stěny větší nádoby, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 013 (obr. 63: 2). – 398. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svíslými rýhami, materiál hrubý, síla střepe 9 mm, M Písek, A 12 018 (obr. 62: 11). – 399. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými důlky, materiál hrubý, síla střepe 7 – 9 mm, M Písek, A 12 017 (obr. 62: 12, obr. 63: 3). – 400. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch opatřený nepravidelnými svazky jemných rýh, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 63: 4). – 401. Zlomek okraje zásobnice, zakulacený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 9 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 63: 5). – 402. Zlomek okraje, rovně seříznutý a mírně ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 8 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 63: 6). – 403. Zlomek okraje mohutné mísy, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 10 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 63: 7). – 404. Část hrcovité nádoby s rovně seříznutým kyjovitým okrajem, prohnutým hrdlem a soudkovitým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 10 – 15 mm, M Písek, A 12 020 (obr. 63: 8). – 405. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt hustým svíslým rýhováním, materiál hrubší, síla střepe 10 – 15 mm, M Písek, A 12 021 (obr. 63: 9, obr. 64: 2 - 3). – 406. Zlomek okraje větší mísovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědé, povrch rovný, patrný zbytek výzdoby provedený žlábkem, snad oblouk, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 64:

1). – 407. Zlomek okraje silnostěnné hrncovité nádoby s rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem, prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 64: 4). – 408. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 64: 5). – 409. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 13 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 64: 6). – 410. Zlomek okraje větší silnostěnné hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 – 15 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 64: 7). – 411. 4 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými a trojúhelníkovitými důlky, materiál hrubý, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek, A 12 017 (obr. 64: 8 – 11). – 412. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený, dovnitř vklopený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 65: 1). – 413. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 65: 2). – 414. Zlomek okraje mísovité nádoby, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 65: 3). – 415. 2 zlomky okrajů mísovitých nádob, kulovité, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 65: 4 – 5). – 416. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 65: 6). – 417. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 65: 7). – 418. Zlomek okraje mísy, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, část povrchu uměle drsněna, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 65: 8). – 419. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vytažený s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, patrný stopy umělého drsnění, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek, A 12 008 (obr. 65: 9). – 420. Zlomek okraje větší hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 13 mm, zach.v. 45 mm, prům. okraje 160 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 66: 1). – 421. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, zach.v. 35 mm, prům. okraje 255 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 66: 2). – 422. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, zach.v. 80 mm, prům. okraje 39 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 66: 3). – 423. Zlomek okraje hrncovité nádoby, střešovitě hráněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, zach.v. 28 mm, prům. okraje 220 mm, M Písek, A 12 012 (obr. 66: 4). – 424. Zlomek okraje zásobnice, zduřelý, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, zach.v. 50 mm, prům. okraje 380 mm, M Písek, A 12 019 (obr. 66: 5). – 425. Zlomek okraje mísy, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, zach.v. 45 mm, prům. okraje 250 mm, M Písek, A 12 002 (obr. 66: 6). – 426. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, M Písek, A 12 002 (obr. 65: 10). – 427. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, zachovaná v. 66 mm, prům. okraje 190 mm, M Písek, A 12 002 (obr. 67: 4). – 428. Zlomek okraje tzv. pozdně římského hrnce, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 – 10 mm, zach. v. 85 mm, prům. okraje 215 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 68: 1). – 429. Zlomek stěny mísovité nádoby s kuželovitým

hrdlem a baňatým tělem, okraj odlomen, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 – 12 mm, zach. v. 76 mm, max. výduť 240 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 68: 2). – 430. Zlomek okraje mísovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, zach.v. 75 mm, prům. okraje 270 mm, M Písek, A 12 003 (obr. 68: 3). – 431. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a rovně nasazený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, zach.v. 78 mm, prům. okraje 230 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 68: 4). – 432. Dva zlomky okrajů mis, zaoblené a mírně dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, A 12 002 (obr. 69: 1 – 2). – 433. Dva zlomky okrajů mis, zaoblené a dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach. v. 30 – 50 mm, prům. okraje 190 mm, M Písek, A 12 002 (obr. 70: 2 – 3). – 434. Zlomek okraje zásobnice, polokulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 11 mm, zach. v. 70 mm, prům. okraje 380 mm, M Písek, A 12 010 (obr. 70: 4). – 435. Střepové kolečko, zbarvení šedočerné, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, prům. cca 35 mm, síla 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 466 (obr. 61: 2). – 436. Přeslen hliněný, dvojkónický, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený svislými zářezy, prům. 35 mm, v. 22 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 466 (obr. 61: 2). – 437. Cca polovina hliněného přeslenu, plochý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. 45 mm, síla 10 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 466 (obr. 65: 11). – 438. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 475 (obr. 65: 12). – 439. Část dolní partie dna nádoby na nožce, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, prům. dna 84 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 475 (obr. 65: 13). – 440. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek s baňatým tělem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný až zdrsňelý, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, zach.v. 100 mm, prům. okraje 218 mm, max. výduť 246 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 475 (obr. 67: 1). – 441. Zlomek okraje hrncovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem a kuželovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v horní části těla okrouhle promačkávanou plastickou páskou, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, zach.v. 90 mm, prům. okraje 220 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 475 (obr. 67: 2). – 442. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, zach.v. 65 mm, prům. okraje 145 mm, M Písek, i. č. 12 462 – 12 475 (obr. 67: 3). – 443. Mísa se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem a rovným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 6 mm, v. 105 mm, prům. dna 100 mm, prům. okraje 200 mm, M Písek A 121 (obr. 71: 1). – 444. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zach.v. 70 mm, prům. okraje 230 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 71: 3). – 445. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 65: 14). – 446. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach.v. 38 mm, prům. okraje 175 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 65: 15). – 447. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zach.v. 50 mm, prům. okraje 185 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 65: 16). – 448. Zlomek okraje, zaoblený s kuželovitým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 6 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 65: 17). – 449. Zlomek soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, zach.v. 85 mm, prům. okraje 200 mm, max. výduť 235 mm, M

Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 72: 1). – 450. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 72: 2). – 451. Zlomek okraje amfory, zduřelý a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 72: 3). – 452. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř černé, vně hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 72: 4). – 453. 5 zlomků hrcovitých nádob, polokulovité, zbarvení šedohnědé až černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, A 12 462 – 12 475 (obr. 72: 5 – 9). – 454. Zlomek okraje misky, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 61: 4). – 455. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek (obr. 61: 5 – 7). – 456. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 61: 8). – 457. Dva zlomky okrajů, zaoblené a rovně nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 72: 10 – 11). – 458. Zlomek okraje misky, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 61: 9). – 459. Zlomek okraje menší nádoby se zaobleným a kolmo nasazeným okrajem a vyklenutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 61: 10). – 460. Zlomek okraje amfory, zaoblený a rovně nasazený, z okraje vybíhá páskové ucho, zaklenuté do pravého úhlu a dosedající na horní část výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek (obr. 72: 12). – 460. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 72: 13). – 461. Dva zlomky okrajů nádob, zaoblené s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený na rozhraní hrdla a těla vodorovnou nečleněnou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 73: 1 – 2). – 462. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch zdoben hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 73: 3 – 4). – 463. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch opatřen svislým hřebenováním, přerušeným vodorovným žlábkem, patrný rovněž reparační otvor, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 73: 5). – 464. Zlomek okraje cedníku, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný opatřený otvory, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 73: 6). – 465. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 4 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 7). – 466. Dva zlomky okrajů, zaoblené s kuželovitým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 8 – 9). – 467. Zlomek okraje větší mísovité nádoby, zaobleně zduřelý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 10). – 468. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 11). – 469. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 12). – 470. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 13). – 471. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 14). – 472. 3 zlomky okrajů, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 429 (obr. 73: 15 – 17). – 473. Malá

miska s klenutými kónicky rozevřenými stěnami, odsazeným rovným dnem a zaobleným okrajem zbarvení hnědošedé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 48 mm, prům. dna 65 mm, prům. okraje 184 mm, M Strakonice, i. č. 110, obr. 91: 1 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 28: 5). – 474. Malá miska s kónicky rozevřenými stěnami, s mírně vtlačeným rovným dnem, okraj odlomen, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, v. 48 mm, prům. dna 70 mm, prům. okraje 140 mm, M Strakonice, i. č. 111, obr. 91: 2 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 28: 3). – 475. Miska s kónicky rozevřenými stěnami, odlomeným okrajem a odsazeným dnem na duté nožce, zbarvení tmavošedé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, v. 63 mm, prům. dna 90 mm, prům. okraje 190 mm, M Strakonice, i. č. 115, obr. 91: 3 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 28: 6). – 476. Miska s kónicky rozevřenými stěnami, zaobleným okrajem a odlomeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, v. 65 mm, prům. dna 100 mm, prům. okraje 184 mm, M Strakonice, i. č. 116, obr. 91: 4 (*Dubský 1949*, obr. 15: 4; *Michálek 1981*, 17, Tab. 28: 7). – 477. Hlubší mísovitá nádoba s rovným dnem, se zaobleným a mírně dovnitř zataženým okrajem a zakulaceným tělem, zbarvení okrově světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, v. 118 mm, prům. dna 100 mm, prům. okraje 160 mm, max. výduť 175 mm, M Strakonice, i. č. 117, obr. 91: 5 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 31: 7). – 478. Nízká nádobka s rovným dnem, esovitě prohnutým tělem a zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení tmavošedé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 7 mm, v. 105 mm, prům. dna 45 mm, prům. okraje 134 mm, max. výduť 150 mm, M Strakonice, i. č. 119, obr. 91: 6 (*Dubský 1949*, obr. 8; *Michálek 1981*, 17, Tab. 31: 5). – 479. Mísa s rovným dnem, kónicky rozevřenými stěnami a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení tmavošedé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, v. 10 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 21 cm, M Strakonice, i. č. 121, obr. 91: 7 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 31: 8). – 480. Mísa s rovným dnem, oble klenutými stěnami a dovnitř zataženým, šikmo seříznutým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 – 10 mm, v. 11, 5 cm, prům. dna 9, 8 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 22 cm, M Strakonice, i. č. 122, obr. 91: 8 (*Michálek 1981*, 17, Tab. 32: 3). – 481. Mísa se zataženým, dovnitř seříznutým okrajem, oblými stěnami a nedochovaným dnem, zbarvení hnědé až hnědošedé, povrch hrubší, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 – 10 mm, v. cca 17, 5 cm, prům. okraje 31 cm, max. výduť 33 cm, M Strakonice, i. č. 99, obr. 91: 9 (*Dubský 1949*, obr. 15: 15; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 2). – 482. Část teriny s ven zesíleným ukončením okraje, kuželovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení tmavošedé, povrch hlazený, zdobený na lomu k největší výduťi vodorovnou rýhou, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, prům. okraje 30 cm, M Strakonice, i. č. 102, obr. 91: 10 (*Dubský 1949*, obr. 16: 11; *Michálek 1981*, 16, Tab. 28: 1). – 483. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými žlábků a mezi nimi svazky proti sobě šikmo postavených svislých žlábků, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Strakonice, i. č. 87, obr. 92: 5. – 484. Zlomek okraje, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 92: 6. – 485. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř vklopený, zbarvení uvnitř hnědé, vně černé, povrch hladký, lesklý, potuhovaný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 93: 30. – 486. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 93: 31. – 487. Zlomek okraje, esovitě prohnutý a ven vyložený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 92: 7. – 488. 3 zlomky okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení šedohnědé, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 94: 1 – 3. – 489. 2 střepy okrajů soudkovitých

nádob s kulovitým a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 – 10 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 94: 4 – 5. – 490. 2 zlomky okrajů hrncovitých nádob, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 94: 6 – 7. 491. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 11 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 94: 8. – 492. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 3 – 4 mm, M Písek, i. č. 12 448 – 12 450, obr. 94: 9. – 493. Část hrncovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem a zaobleným tělem, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený pod okrajem svazkem vodorovným žlábků, tělo pokryto několikanásobnými rytými vlnovkami a obloučky, materiál hrubší, síla střepu 8 – 9 mm, M Písek, obr. 69: 3. – 494. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený svazkem vodorovným žlábků a pod nimi svazky protilehlých rýh, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 69: 4.

Výzkum Státního archeologického ústavu v Praze v roce 1934 (J. Böhm) – obr. 6 – 7

V roce 1934 proběhl pod vedením J. Böhma výzkum Státního archeologického ústavu v Praze na parcelách k. ú. Slaník (pole Vachtovo, parc. č. 259), které jsou vklíněny do k. ú. Přešťovice (*Michálek 1999*, 36). Sonda se nacházela 75 m severně od jižního konce parcely. Zkoumaná plocha byla rozdělena na 6 sektorů (obr. 6a?). Celkem bylo zjištěno 14 sídlištních jam a řada kulových jamek – obr. 71 (*Dubský 1949*, 418 – 424; *Michálek 1999*, 36).

Jáma I/34 (obr. 75): nepravidelně kruhovitý půdorys (průměr 2,25 m), rovného dna, na západní a jižní straně kolmých stěn a na straně východní a severovýchodní stěny pozvolně vybíhají k ústí jámy, hloubka 70 cm (*Dubský 1949*, 418; *Michálek 1999*, 36).

Popis nálezů: Identifikována 1 nádoba a 6 zlomků keramiky. – 1. Zlomek dna na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, prům. dna 75 mm, M Strakonice (obr. 73: 18). – 2. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, M Strakonice (obr. 73: 19). – 3. Nožka plaňanského poháru s rovným dnem, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, prům. 45 mm, zach.v. 35 mm, M Strakonice (obr. 73: 20). – 4. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Strakonice (obr. 73: 21). – 5. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Strakonice (obr. 73: 22). – 6. Zlomek okraje zásobnice, rovně seříznutý a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Strakonice (obr. 76: 1). – 7. Hrncovitá nádoba se zesíleně zaobleným okrajem a baňatým tělem, dno nedochováno, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, pod okrajem na největší výduti je umístěno velké ucho (protilehlé chybí?), materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach.v. 25 cm, prům. dna cca 14 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 27 cm, M Strakonice, i. č. 131, obr. 61: 11 (*Dubský 1937*, obr. 14: 1; *Dubský 1949*, 420, obr. 14: 1; *Michálek 1981*, 16, Tab. 32: 2).

B. Dubský dále uvádí čtyři pozdně laténské střepy z tuhových nádob s ovaleným okrajem, zdobené svislým hřebenováním (*Dubský 1949*, 419), dále pak zlomky keramiky, které nelze identifikovat, ale je možné je datovat obecně do starší doby římské – černě lesklé střepy s odsazeným okrajem, zlomky misek se vklopeným okrajem a odsazená dna. Z výzdoby je to

meandr rytý nebo provedený pravděpodobně ozubeným kolečkem, ryté mřížkování, jamky vyryté nehtem a několikanásobné půlobloučky provedené hřebenem (*Dubský 1949*, 419 – 420).

Jáma II/34 (obr. 77): nepravidelně oválného půdorysu s rovným dnem a stěnami pozvolně se zahlubujícími do hloubky 75 cm. Delší osa, orientovaná S – J, má délku 3 m (*Dubský 1949*, 418; *Michálek 1981*, 36). Výplň jámy obsahovala zlomky keramiky, které nelze identifikovat. Podle popisu – ryté mřížkování, ryté polokruhy, nehtování (*Dubský 1949*, 420).

Jáma III/34 (obr. 78): Nepravidelně kruhového půdorysu o průměru 1,6 m se stěnami, které se pozvolně zahlubují k rovnému dnu (průměr 80 cm) v hloubce 95 cm (*Dubský 1949*, 418). Výplň jámy obsahovala zlomky keramiky, které nelze identifikovat. Mělo by se jednat o tvary „barbarské keramiky“ jako z jámy II (*Dubský 1949*, 421). Vyjimečným nálezem je hliněný kahan „ tvaru sedícího kura“, který B. Dubský považuje za hrubou imitaci římské lampy (*Dubský 1949*, 421, obr. 14: 8). Není vyloučeno, že se jedná spíše o zoomorfní nádobu, datovatelnou do starší doby římské.

Jáma IV/34 (obr. 79): nepravidelně čtvercového půdorysu (3 x 2,5 m), zahloubená do hloubky 55 – 60 cm. V jižní části jámy se na dně nachází zvláštní úprava z vypálené hlíny (40 x 26 cm), interpretované jako ohniště. Uvnitř byl nalezen jelení paroh. Při východní straně objektu bylo odkryto více kamenů bez pravidelného složení (*Dubský 1949*, 418 – 419; *Michálek 1999*, 37). Na úrovni podloží se našly zlomky keramiky, které nelze identifikovat. Podle popisu lze datovat do pozdní doby laténské (2 střepy s ovaleným okrajem, svisle hřebenované) a do starší doby římské (ornament klikatky a vrypů) – *Dubský 1949*, 421, snad Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 1213/34, obr. 2).

Jáma V/34 (obr. 80): nepravidelně kruhovitá (průměr 1 m) s polokruhovitým výběžkem (obr. 0,5 m) na západní straně. Její výplň obsahovala větší zvířecí kosti, mazanice a zlomky keramiky. Na dně se nacházela velká kotlovitá nádoba s otvorem ve dně, na okrajích objektu kameny (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37).

Popis nálezů: Identifikovány 2 nádoby. – 1. Velká mísovitá nádoba se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, kónicky ke dnu sevřeným tělem a nepatrně dovnitř vtlačeným dnem, v němž je umístěn otvor o průměru 9 mm, zbarvení hnědošedé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, v. 36,5 cm, prům. dna 18,5 cm, prům. okraje 24,5 cm, max. výduť 28 cm, M Strakonice, i. č. 671, obr. 76: 3 (*Dubský 1949*, 421; *Michálek 1981*, 16, Tab. 32: 1). – 2. Malá miska s rovným dnem, kónicky rozevřeným tělem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, v. 10 cm, prům. dna 6,5 cm, prům. okraje 20 cm, M Písek, i. č. 517, obr. 76: 2 (*Dubský 1949*, 421, obr. 14: 4).

Jáma VI/34 (obr. 81): Pouze částečně prozkoumaná velká jáma, zahloubená do hloubky 90 cm. Prozkoumaná část měla přibližně trojúhelníkovitý tvar o rozměrech 3,60 m x 2,10 m. Jáma VI/34 a sousední, také jen částečně prozkoumaná jáma VII/34, zabíhala do sousedních parcel a obě spojovala tmavá kulturní vrstva, nepatrně zahloubená do žlutého podloží (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37).

Popis nálezů: V prokopané části bylo vyzvednuto menší množství zlomků keramiky, z nichž nejvýraznější jsou dva střepy hrubě provedených hrncovitých nádob. Identifikován byl zbytek jednoho z nich. – 1. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení

hnědočerné, povrch drsnější, zdobený v horní části těla svazky vodorovným rýh a mezi nimi dvěma nepravidelnými několikanásobnými rytými vlnkami, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, NM Praha, i. č. 14 210, obr. 61: 12, obr. 76: 4 (*Dubský 1949*, 421, obr. 13: 1

Jáma VII/34 (obr. 82): Odkryta pouze malá část objektu – rohová partie obdélníkovitého charakteru (d. 1, 70 m, š. 0, 40 – 0, 80 m). Z výplně jámy B. Dubský uvádí pouze velmi málo zlomků keramiky, zejména „nožky dvou těžkých nádob“ a s výzdobných motivů pak klikatku a důlky provedené nehtem (*Dubský 1949*, 421). Nálezy se nepodařilo identifikovat.

Jáma VIII/34 (obr. 83): Nepravidelně oválného půdorysu, delší osa S – J dlouhá 6,5 m, šířka 1 – 2 m. Zahloubená do podloží do hloubky 80 cm. Ve výplni objektu se nacházelo menší množství zlomků keramiky, náležející „mladšímu stupni“ (*Dubský 1949*, 421), kterou se nepodařilo identifikovat. Nejvýraznější je zlomek TS, který se nedochoval.

Jáma IX/34 (obr. 84): Malá jáma kruhového půdorysu o průměru 2, 25 m, zahloubená do podloží do hloubky 55 cm. Výplň tmavého zbarvení neobsahovala žádné nálezy (*Dubský 1949*, 419, 421; *Michálek 1999*, 37).

Jáma X/34 (obr. 85): Menší jáma okrouhlého půdorysu o průměru 1, 4 m, zahloubená do podloží do hloubky 55 cm. Výplň objektu neobsahovala žádné nálezy (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 36).

Jáma XI/34 (obr. 86): Menší jáma okrouhlého půdorysu o průměru 1, 5 m, zahloubená do podloží do hloubky 103 cm (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37).

Popis nálezů: Výplň obsahovala větší množství keramiky, kterou však nelze identifikovat. Dochovaly se dvě nádoby. – 1. Mísovitá nádoba, masivně provedená, s rovným dnem, kónicky se rozvírajícím tělem a rovně nasazeným zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné s vyhlazeným povrchem, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, v. 14 cm, prům. dna 13,5 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 22 cm, M Písek, i. č. 9944, obr. 87: 1 (*Dubský 1949*, obr. 14: 5). – 2. Menší miska s rovným dnem, rozvírajícím se tělem a zaobleným, lehce zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, v. 6 cm, prům. dna 5 cm, prům. okraje 10 cm, M Písek i. č. 516, obr. 87: 2 (*Dubský 1949*, 421, obr. 14: 6).

Jáma XII/34 (obr. 88): Elipsovitého půdorysu, podélná osa 4, 5 m, průměr menší severní části 1,5 m (hloubka 86 cm), průměr větší jižní části 3 m (hloubka 115 cm). Tmavá výplň objektu obsahovala zlomky keramiky, které dnes nelze identifikovat. Podle popisu B. Dubského měla jednotný charakter – „svisle šrafované střepy s ovaleným okrajem, tmavě hlazené nádoby se svislými rýhami a ornamentem klikatky, vrypů a jamek“. Lze je datovat patrně na počátek starší doby římské (*Dubský 1949*, 419, 421).

Jáma XIII/34 (obr. 89): Prozkoumaná pouze částečně, patrný je její pravoúhlý půdorys v délce 3, 7 m, v interiéru i v těsné blízkosti patrný dvě kúlové jamky (*Michálek 1999*, 37).

Popis nálezů: Popelovitá, tmavošedá výplň obsahovala větší množství keramiky. Nálezy nelze identifikovat. B. Dubský uvádí misku černého zbarvení s hlazeným povrchem a zdobenou meandrem, dále nožky nízkých misek a misky s okraji vklopenými, dva střepy s vlnkou, situlovitou nádobu s ovaleným okrajem (*Dubský 1949*, 421, obr. 14: 2) a malou

misku na nožce (*Dubský 1949*, 424, obr. 14: 7). Identifikovat se podařilo 1 nádobu a 1 bronzovou sponu. – 1. Situlovitá nádoba s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, která pokrývá větší část nádoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, v. 21,2 cm, prům. dna 10, 8 cm, prům. okraje 17, 5 cm, max. výduť 23 cm, M Písek, i. č. 519, obr. 70: 1 (*Dubský 1949*, 424, obr. 14: 3). – 2. Bronzová spona s nečleněným lukovitě prohnutým lučíkem a 1 cm vysokým trapezoidním zachycovačem a s částečně odlomeným vinutím, v. 20 mm, š. 21 mm, d. 40 mm, JčM České Budějovice, obr. 61: 13 (*Dubský 1949*, 424).

Jáma XIV/34 (obr. 90): Pravidelného kruhovitého půdorysu o průměru 1, 7 m, zahloubená do hloubky 55 cm. Objekt prozkoumán pouze částečně. Dno vypáleno, což by mohla být stopa po ohništi. Z výplně objektu pochází menší množství keramiky, zdobené nehtovitými vrypy a nožky dvou misek které nelze identifikovat (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37).

Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935?)

Na podzim roku 1934 B. Dubský sondoval na parcele č. 261? Křivana (Skřivana?) z Přešťovic (*Dubský 1949*, 424). V nálezové zprávě uložené v Archivu nálezových zpráv v ARÚ Praha se však uvádí období od poloviny listopadu do 27. 12. 1935 (NZ ARÚ č. j. 1702/36). Jsou uváděny čtyři velké, blíže nespecifikované, od sebe oddělené obytné objekty, dále shluky nepravidelných jam různé velikosti i kulové jamky, ze kterých nebylo možno rekonstruovat žádné nadzemní stavby. Jejich vzájemné souvislosti nejsou dnes již řešitelné (*Dubský 1949*, 424; *Michálek 1999*, 38).

V píseckém muzeu je uložena keramika z tohoto výzkumu bez rozlišení příslušnosti k jednotlivým objektům.

Popis nálezů: Identifikováno celkem 60 zlomků keramiky. – 1. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 61: 14). – 2. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 61: 15). – 3. Dno menší nádoby, rovné, odsazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, prům. dna 6 cm, M Písek (obr. 61: 16). – 4. Zlomek okraje soudkovité nádoby s mírně dovnitř zataženým a šikmo dovnitř seříznutým okrajem, zbarvení hnědé, povrch částečně uměle drsněn, pod okrajem se nachází reparační otvor, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, M Písek (obr. 87: 3). – 5. Zlomek stěny zásobnice, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislými zářezy a pod nimi vodorovným nepravidelným rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 11 mm, M Písek (obr. 87: 4). – 6. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený obdélníky s úhlopříčkami, tvořenými z trojnásobných rýh, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, M Písek (obr. 92: 1). – 7. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 92: 2). – 8. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený zbytky ryté, nepravidelné, několikanásobné vlnovky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek (obr. 92: 3). – 9. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený podlouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 92: 4). – 10. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 11 mm, M Písek (obr. 93: 1). – 11. Zlomek stěny, s ven vyhnutým odlomeným okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 93: 2). – 12. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch

rovný, zdobený oválnými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 93: 3). – 13. Zlomek okraje soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 93: 4). – 14. Zlomek stěny zásobnice, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt nepravidelným svislým rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, M Písek (obr. 93: 5). – 15. 4 zlomky okrajů zásobnic a hrnců, hráněných do plošek, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 61: 17 – 18, obr. 93: 6, 32). – 16. 6 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 76: 5 – 6, obr. 93: 6, 8 – 9, 33). – 17. Devět zlomků okrajů mis, zaoblené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, M Písek (obr. 76: 7 – 9, obr. 87: 5 – 6, obr. 93: 10 – 13). – 18. 6 zlomků okrajů, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, M Písek (obr. 76: 10, obr. 87: 7 – 8, obr. 93: 14 – 16). – 19. 6 zlomků okrajů soudkovitých nádob, zaoblené a dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, M Písek (obr. 87: 9 – 10, obr. 93: 17 – 19). – 20. 2 zlomky okrajů misek, šikmo dovnitř seříznutých, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, M Písek (obr. 87: 11 – 12). – 21. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch uměle drsněn, materiál hrubý, síla střepu 5 – 7 mm, M Písek (obr. 87: 13). – 22. Zlomek okraje, dovnitř zatažený a prožlabený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, M Písek (obr. 93: 20). – 23. 3 zlomky ovalených okrajů soudkovitých nádob, zatažených dovnitř, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Písek (obr. 87: 14 – 15, obr. 93: 21). – 24. 2 zlomky okrajů mis, kulovité, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, M Písek (obr. 87: 16, obr. 93: 22). – 25. 4 zlomky rovných, odsazených den, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, M Písek (obr. 87: 17, obr. 93: 23 – 25). – 26. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, M Písek (obr. 93: 26 – 27). – 27. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným, vzájemně se křížícím rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, M Písek (obr. 93: 28 – 29).

M Písek, sbírka B. Dubský (A 516 – 521, 1076, 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434)

Bez bližších nálezočných okolností je zde uloženo 187 zlomků keramiky a 3 nádoby. – 1. Zlomek mohutného okraje zásobnice, ovalený, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 14 mm, obr. 94: 10. – 2. Zlomek výdutě mísy přešťovického typu, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, patrný zbytky čočkovitých jamek, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 94: 11. – 3. 5 zlomků okrajů misek, zaoblené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 94: 12 – 16. – 4. 5 zlomků okrajů soudkovitých nádob se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 94: 17 – 21. – 5. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 95: 1. – 6. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, obr. 95: 2. – 7. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení šedé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí tuhy, síla střepu 7 mm, obr. 95: 3. – 8. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 95: 4. – 9. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený

okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 95: 5. – 10. Zlomek okraje cedníku, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, síla střepu 10 mm, obr. 95: 6. – 11. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 95: 7. – 11. Zlomek okraje misky, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 8 mm, obr. 95: 8. – 12. 2 zlomky stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 5 – 6 mm, obr. 95: 9 – 10. – 13. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 6 – 8 mm, obr. 95: 12. – 14. Zlomek stěny s torzem páskového ucha, zbarvení hnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, obr. 95: 11. – 15. 5 dolních partií nádob s rovnými dny a kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i drsnější bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 14 mm, obr. 95: 13 – 17. – 16. 11 dolních partií nádob s rovnými dny, odsazenými nebo na nožce, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 95: 18 – 25, obr. 96: 1 – 3. – 17. 18 zlomků okrajů misek, zaoblené a některé dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 92: 8 – 13, obr. 96: 4 – 17. – 18. Zlomek okraje mísy, kyjovitě rozšířený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 96: 18. – 19. 13 zlomků okrajů soudkovitých nádob, zaoblené a dovnitř zatažené, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 96: 19 – 31. – 20. 2 zlomky okrajů, dovnitř vytažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 96: 32 – 33. – 21. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 96: 34. – 22. 5 zlomků okrajů soudkovitých nádob, rovně seříznuté a dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, obr. 96: 35 – 39. – 23. 4 torza válečkovitých uch, oválného nebo obdélníkovitého průřezu, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, průměr 15 – 23 x 12 – 18 mm, obr. 96: 40 – 43. – 24. 3 zlomky okrajů hrncovitých nádob, polokulovité, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 92: 14 – 16. – 25. Zlomek okraje teriny, zaoblený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 92: 17. – 26. Zlomek okraje misky, zaoblený a vodorovně ven vyložený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 92: 18. – 27. 7 zlomků okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a kolmo nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, obr. 96: 44 – 49. – 28. 2 zlomky okrajů zásobnic, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 96: 50 – 51. – 29. 2 zlomky okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a esovitě prohnuté, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, tuhová keramika, síla střepu 5 – 6 mm, obr. 96: 52 – 53. – 30. Polovina přeslenu, plochý, provrtaný, zbarvení hnědé, povrch rovný, materiál hrubší, prům. 45 mm, síla 8 mm, obr. 96: 54. – 31. 31 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 97: 1 – 2. – 32. 18 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený různými typy vrypů a důlků, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 98: 1 – 18. – 33. 4 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 98: 19 – 22. – 34. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený několikanásobnými hřebenem provedenými oblouky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 98: 23. – 35. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený několika hřebenem provedenými půloblouky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 98: 24. – 36. 9 zlomků okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 98: 25 – 33. – 37. Zlomek dolní partie s obvodovým žlábkem, zbarvení hnědé,

povrch hladký, vyrobeno na hrnč. kruhu, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 92: 19. – 38. Zlomek z rozhraní hrdla a těla hrncovité nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch na podhrdlí vodorovně žlábkovaný a pod ním svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 6 mm, obr. 92: 20. – 39. Zlomek okraje, zaoblený s kuželovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený šikmými oválnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 97: 34. – 40. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, zdobený rytou mřížkou vytvořenou z dvojitých linií, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 98: 35. – 41. Zlomek dolní partie větší nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený v obvodu dna oválnými žlábkami, materiál hrubý, síla střepu 7 – 10 mm, obr. 98: 36. – 42. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněn, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, obr. 99: 1 – 2. 43. 5 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, obr. 99: 3 – 4, 7, 9 – 10. – 44. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytou výzdobou v podobě vzájemně se střídajícími se svazky vodorovných, svislých a šikmých rýh, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, obr. 99: 5. – 45. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnou rytou linií a pod ní kolmými liniemi, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 99: 6. – 46. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený širokými svislými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 99: 8. – 47. Miska s rovným, mírně odsazeným dnem, kónicky rozevřenými stěnami a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, v. 7, 3 cm, prům. dna 5, 8 cm, prům. okraje 15,8 cm, A 518, obr. 99: 11 (*Dubský 1949*, obr. 14: 11). – 8. Miska s rovným dnem, kónicky rozevřenými stěnami a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, A 520, obr. 99: 12 (*Dubský 1949*, obr. 14: 12). – 49. Soudkovitá nádoba s rovným, odsazeným dnem, baňatým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch obloukovitě uměle drsněn, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, v. 150 mm, prům. dna 16 cm, prům. okraje 17, 5 cm, max. výduť 23 cm, A 521, obr. 71: 2 (*Dubský 1949*, obr. 14: 10). – 50. Zlomek okraje mortaria, prohnutý a vodorovně ven vyložený, zbarvení oranžové, povrch hladký, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm, A 1076, obr. 99: 13.

NM Praha, nálezy ze sídliště bez nálezových okolností

Bez bližších nálezových okolností je zde uloženo 140 zlomků keramiky. – 1. Zlomek okraje teriny, odsazený a hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 105, obr. 99: 14. – 2. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, kolmo nasazený s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 097, obr. 99: 18. – 3. Zlomek okraje, ovalený, ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 099, obr. 99: 17. – 4. Zlomek okraje, ovalený, kolmo nasazený s esovitě prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 101, obr. 99: 15. – 5. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený s esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 102, obr. 99: 16. – 6. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 103, obr. 92: 21. – 7. Zlomek okraje hrncovité nádoby, rovně seříznutý a kolmo nasazený s odsazeným baňatým tělem, zbarvení šedohnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 106, obr. 100: 1. – 8. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 104, obr. 100: 2. – 9. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm,

i. č. 14 100, obr. 100: 3. – 10. Zlomek okraje zásobnice, rovně seříznutý, ostře odsazený od těla, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, i. č. 14 107, obr. 100: 4. – 11. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, i. č. 14 109, obr. 100: 6. – 12. Zlomek okraje, zaoblený až přehnutý, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 110, obr. 100: 7. – 13. Zlomek z rozhraní hrdla a těla hrncovité nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch na výduti zdoben svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 10 – 12 mm, i. č. 14 111, obr. 100: 5. – 14. Zlomek okraje hrncovité nádoby, rovně seříznutý, ven vykloněný s odsazeným, baňatým tělem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený na výduti svazkem vodorovných rýh a pod nimi svazkem svislých rýh, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 112, obr. 100: 8. – 15. Zlomek okraje, nevýrazný, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení šedočerné, povrch na hrdle vyhlazený a na výduti uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 113, obr. 100: 9. – 16. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zakulacený a dovnitř zatažený, zbarvení šedočerné, povrch pod okrajem vyhlazený a na výduti uměle drsněný, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 114, obr. 100: 10. – 17. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 115, obr. 100: 11. – 18. 5 zlomků stěn, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 5 – 8 mm, i. č. 14 120, 14 122 – 14 124, 14 126, obr. 100: 12, obr. 101: 2 – 5. – 19. 6 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, i. č. 14 116 – 14 117, 14 119, 14 121, 14 125, 14 127, obr. 100: 13 – 15, obr. 101: 1, 6 - 7. – 20. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 118, obr. 100: 16. – 21. Zlomek okraje, rovně seříznutý, ven vyložený s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený pod okrajem vodorovným žlábkem, materiál hrubý s příměsí tuhy, síla střepu 7 mm, i. č. 14 131, obr. 101: 8. – 22. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 132, obr. 101: 9. – 23. Rovné dno plaňanského poháru, odsazené, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený ozubeným kolečkem, které vytváří pásy obdélníků, vyplněné šikmými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach. v. 35 mm, prům. dna 60 mm, i. č. 14 133, obr. 101: 10. – 24. Rovné dno menší nádoby s kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený dvěma šikmými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach. v. 40 mm, prům. dna 55 mm, i. č. 14 134, obr. 101: 11. – 25. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek s ostře zalomeným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 55 mm, prům. okraje 260 mm, i. č. 14 135, obr. 102: 1 (*Rybová 1956*, obr. 112: 5). – 26. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek se zaobleným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený pod okrajem dvěma pásy ohraničených kosočtverců, provedených ozubeným kolečkem, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 55 mm, prům. okraje 185 mm, i. č. 14 136, obr. 102: 2 (*Rybová 1956*, obr. 112: 18). – 27. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý s prohnutým hrdlem, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 139, obr. 92: 22. – 28. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 - 10 mm, i. č. 14 146, 14 148 – 14 149, obr. 101: 12 - 14. – 29. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený nepravidelně se překrývajícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, i. č. 14 150, obr. 101: 15. – 30. 4 zlomky stěn, zbarvení šedohnědé a hnědočerné, povrch rovný, zdobený oválnými i okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, i. č. 14 151 – 14 154, obr. 101: 16 – 18, obr. 103: 1. – 31. 8 zlomků stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, i. č. 14 156, 14 160 – 14 164,

14 169, obr. 101: 19 – 20, obr. 103: 2 – 4, 6 – 9. – 32. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 159, obr. 103: 5. – 33. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený na výduti širokými plochými vypnulínami s kruhovou jamkou uprostřed, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, i. č. 14 170, obr. 103: 10. – 34. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt šikmými plastickými žebry větvičkovitě vyštípanými, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 171, obr. 103: 13. – 35. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený dvěma vodorovnými plochými plastickými žebry, zdobenými šikmými podélnými zářezy, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, i. č. 14 172, obr. 103: 11. – 36. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení šedočerné, povrch zdobený svislými, z těla nádoby vyštípanými žebry, lemovanými podlouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 175, obr. 103: 12. – 37. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený dvěma řadami vodorovných nepravidelných důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 173, obr. 92: 23. – 38. Zlomek okraje, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem nepravidelnými zářezy a důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 174, obr. 92: 24. – 39. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch pokryt svislými žebry vyštípanými z těla, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 178, obr. 103: 14. – 40. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený dvěma vodorovnými žebry a šikmými žebry, lemovanými podlouhlými zářezy, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 176, obr. 102: 3. – 41. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený na výduti vodorovným plastickým žebrem, okrouhle vyštípaným z těla nádoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 179, obr. 104: 1. – 42. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený svazky vodorovných a na ně navazujících svazků žlábků, materiál jemný, síla střepu 5 mm, i. č. 14 181, obr. 92: 25. – 43. Zlomek podhrdlí, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený třemi vodorovnými plochými plastickými lištami, opatřenými trojúhelníkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, i. č. 14 185, obr. 104: 2. – 44. Zlomek výdutě, ostře zalomený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený třemi vodorovnými nízkými prstenci a pod nimi svazky šikmých hlubokých rytých linií, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, i. č. 14 186, obr. 103: 15. – 45. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelnými svazky vodorovných, šikmých a polokruhovitých rýh, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 200, obr. 104: 3. – 46. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, patrný zbytek čoučkovité jamky a nad ní výzdoba v podobě nepravidelných vodorovných a šikmých rýh, materiál jemný, síla střepu 5 mm, i. č. 14 198, obr. 102: 4. – 47. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený třemi vodorovnými rytými liniemi, lemovanými z obou stran trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemný, síla střepu 4 mm, i. č. 14 197, obr. 102: 5. – 48. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený čoučkovitými jamkami, lemovanými v horní části dvojitými rytými liniemi a nad nimi vodorovnou řadou okrouhlých vpichů, materiál jemný, síla střepu 4 mm, i. č. 14 195, obr. 102: 6. – 49. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený řadou vodorovných rytých půloblouček, lemovaných rytými liniemi a pod nimi řadou okrouhlých vpichů, materiál jemný, síla střepu 4 mm, i. č. 14 196, obr. 102: 7. – 50. Zlomek stěny, zbarvení šedočerné, povrch rovný, zdobený vodorovným žlábkem a pod nimi řadami pravidelně rozmístěných okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 191, obr. 102: 8. – 51. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch pokryt svazky svislých a šikmých žlábků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 202, obr. 102: 9. – 52. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený několikanásobnými rytými oblouky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 206, obr. 102: 10. – 53. Zlomek stěny, zbarvení hnědonačervenale, povrch rovný, zdobený několikanásobnými rytými půlobloučky, materiál

hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 223, obr. 104: 4. – 54. Koflík s odlomeným dnem, ostře zalomeným tělem, prohnutým hrdlem a rovně seříznutým a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, z okraje vychází pravouhle zalomené páskové ucho a dosedá na horní část výdutě, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zach. v. 65 mm, prům. okraje 50 mm, max. výduť 80 mm, i. č. 14 218, obr. 104: 5. – 55. Zlomek stěny, esovitě prohnutý s ostře zalomenou výdutí a prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený na výdutí nízkou plastickou lištou s pravidelnými okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 224, obr. 104: 6. – 56. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený šikmými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 204, obr. 104: 7. – 57. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený mohutnou nečleněnou plastickou lištou, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, i. č. 14 214, obr. 104: 8. – 58. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený prsovitou vypnulínou, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, i. č. 14 212, obr. 104: 9. – 59. Zlomek okraje, prohnutý, rozšířený a zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený prsovitou vypnulínou, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, i. č. 14 211, obr. 104: 10. – 60. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým nečleněným plastickým žebrem, materiál hrubší, síla střepu 4 – 8 mm, i. č. 14 213, obr. 104: 11. – 61. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený na výdutí šikmými kanelurami, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, i. č. 14 203, obr. 104: 12. – 62. Zlomek okraje mísovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a ostře zalomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený na podhrdlí vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, i. č. 14 227, obr. 102: 11. – 63. Zlomek výdutě větší nádoby, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 6 – 9 mm, i. č. 14 228, obr. 104: 13. – 64. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna a kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelnými svislými rýhami a trojúhelníkovitými vpichy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, i. č. 14 229, obr. 104: 14. – 65. Zlomek stěny větší nádoby, patrně zásobnice, zbarvení šedohnědé, povrch drsněný a svisle prstovaný, materiál hrubý, síla střepu 10 – 11 mm, i. č. 14 230, T. 105: 1. – 66. Zlomek cedníku, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 5 – 14 mm, i. č. 14 232, obr. 104: 15. – 67. Páskové ucho, zbarvení hnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla 12 mm, šířka 24 – 42 mm, délka 80 mm, i. č. 14 233, obr. 105: 4. – 68. Dno na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál jemně plavený, síla střepu 7 mm, zach. v. 25 mm, prům. dna 76 mm, i. č. 14 236, obr. 104: 17. – 69. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle prstovaný, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, i. č. 14 231, obr. 105: 2. – 70. Páskové ucho, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla 10 mm, šířka 13 mm, délka 60 mm, i. č. 14 234, obr. 104: 16. – 71. Rovné dno na nožce, zbarvení šedočerné, povrch rovný, materiál jemnější, síla střepu 4 – 8 mm, prům. dna 86 mm, i. č. 14 235, obr. 105: 3. – 72. Rovné dno nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál jemnější s příměsí kamínků, síla střepu 5 mm, zach. v. 10 mm, prům. dna 48 mm, i. č. 14 239, obr. 102: 12. – 73. Dovnitř prožlabená nožka, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál jemný, síla střepu 4 mm, zach. v. 10 mm, prům. dna 41 mm, i. č. 14 241, obr. 102: 13. – 74. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 243, obr. 105: 5. – 75. Dolní část nožky plaňanského poháru s rovným a odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 5 – 9 mm, zach. v. 25 mm, prům. dna 50 mm, i. č. 14 240, obr. 105: 6. – 76. Dolní partie nádoby s rovným, odsazeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, materiál jemný, síla střepu 5 mm, zach. v. 15 mm, prům. dna 60 mm, i. č. 14 238, obr. 105: 7. – 77. Dolní partie nádoby na nožce s rovným, odsazeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, zach. v. 35 mm, prům. dna 70 mm, obr. 105: 8. – 78. Prožlabená a odsazená nožka nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch rovný,

materiál hrubší, síla střepu 8 – 9 mm, zach. v. 25 mm, prům. dna 75 mm, i. č. 14 241, obr. 105: 9. – 79. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, potuhovaný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, i. č. 14 244, obr. 102: 14. – 80. Zlomek okraje zásobnice, kulovitý, zbarvení šedé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, i. č. 14 246, obr. 105: 10. – 81. Zlomek stěny, esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený na přelomu hrdla a těla obloukovitou rýhou, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 250, obr. 105: 11. – 82. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený s kuželovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 249, obr. 105: 12. – 83. Zlomek ostře zalomeného těla plaňanského poháru, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, i. č. 14 248, obr. 106: 1. – 84. Zlomek těla plaňanského poháru, fasetovaný, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 247, obr. 106: 2. – 85. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení černá, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, vyrobeno na hrnc. kruhu, síla střepu 5 mm, i. č. 14 251, obr. 105: 13. – 86. Dolní část nádoby na rovné nožce s kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení šedohnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 – 7, zach. v. 45 mm, prům. dna 70 mm, i. č. 14 254, obr. 106: 3. – 87. 4 zlomky dna na nožce, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, materiál jemný, vyrobeno na hrnc. kruhu, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 255 – 14 257, 14 268, obr. 106: 4 – 7. – 88. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelnými svislými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, i. č. 14 269, obr. 105: 14. – 89. Zlomek okraje větší nádoby, mírně rozšířený a zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelným rýhováním, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 265, obr. 107: 1. – 90. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, ostře zalomený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený na lomu výdutě čočkovitými jamkami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 267, obr. 107: 2. – 91. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, i. č. 14 270, obr. 107: 7. – 92. Zlomek dolní partie nádoby s rovným a částečně odsazeným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 6 – 8 mm, i. č. 14 271, obr. 105: 15. – 93. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 272, obr. 107: 5. – 94. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, i. č. 14 274, obr. 107: 3. – 95. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyhnutý, s prohnutým hrdlem, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 276, obr. 107: 4. – 96. Zlomek okraje, zaoblený a dovnitř zatažený, z okraje vybíhá páskové ucho (š. 30 mm), které dosedá na horní část těla pod okrajem, zbarvení šedookrově hnědé, na horní části ucha se nachází důlek (prům. 17 mm), povrch rovný, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, i. č. 14 277, obr. 107: 6. – 97. Zlomek okraje, zduřelý s prohnutým hrdlem, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, i. č. 14 288, obr. 105: 16. – 98. Zlomek okraje, zaoblený a kolmo nasazený s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, i. č. 14 284, obr. 107: 8. – 99. Zlomek okraje větší nádoby, zaoblený a ven vykloněný s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, i. č. 14 280, obr. 107: 9. – 100. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 281, obr. 107: 10. – 101. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kolmo nasazený a rovně seříznutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, i. č. 14 282, obr. 108: 1. – 102. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 283, obr. 108: 3. – 103. Zlomek okraje,

ven vykloněný a hráněný do plošek, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, i. č. 14 285, obr. 107: 12. – 104. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vytažený s odsazeným tělem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, i. č. 14 286, obr. 108: 4. – 105. Zlomek okraje, dovnitř vkloněný a hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, i. č. 14 287, obr. 108: 2. – 106. Zlomek okraje, kulovitý, ven vykloněný s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 289, obr. 107: 11. – 107. Zlomek okraje mísovité nádoby, zasílený, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 290, obr. 108: 5. – 108. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, rovně nasazený, s mírně odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, i. č. 14 291, obr. 108: 6. – 109. Zlomek okraje, zaoblený a rovně nasazený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, i. č. 14 292, obr. 108: 7. – 110. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, i. č. 14 293, obr. 108: 8. – 111. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vyložený s esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, i. č. 14 294, obr. 108: 9. – 112. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 295, obr. 108: 10. – 113. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, i. č. 14 296, obr. 108: 11. – 114. Část okrajové partie hrncovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem a esovitě prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, zach. v. 18 cm, prům. okraje 29 cm, max. výduť 38 cm, i. č. 14 298, obr. 106: 8. – 115. Větší střep z okraje zásobnice, rozšířený, zaoblený s prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, i. č. 14 299, obr. 108: 12. – 116. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení červenočernohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 – 15 mm, i. č. 14 300, obr. 109: 1. – 117. Zlomek výduť, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, vlnovitě zprohýbaný, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, i. č. 50 677, obr. 109: 2. – 118. Kónická plášťová nožka z vnější strany prožlabená, zach. v. 20 mm, prům. dna 88 mm, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 7 mm, i. č. 50 720, obr. 106: 9. – 119. Dolní partie nádoby s rovným a odsazeným dnem s kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení uvnitř okrově hnědé, vně hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, lesklý, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 5 – 9 mm, zach. v. 35 mm, prům. dna 131 mm, i. č. 50 718, obr. 110: 1. – 120. Dolní partie nádoby s rovným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, bez výzdoby, materiál 8 – 9 mm, zach. v. 75 mm, prům. dna 110 mm, i. č. 50 716, obr. 110: 3. – 121. Dolní partie nádoby s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 8 – 10 mm, zach. v. 60 mm, prům. dna 128 mm, i. č. 50 715, obr. 110: 2.

Sběry J. Bouška a J. Michálka v letech 1978 – 2011 (výběr)

V M Strakonice (i. č. 716, 1020, 3761 - 3764) a v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích (i. č. 24 561 – 24 633, 24 656 – 24 665, 24 671 – 24 778, 24 861 – 24 877, 24 885 – 24 896, 29 113 - 29 114, 29 192 - 29 250, 29 383 - 29 428) je uloženo celkem několik tisíc zlomků

keramiky. Vybráno 503 zlomků keramiky: - 1. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědý a vně černý, povrch hlazený, zdobený šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 109: 3. - 2. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený patrně rytými trojúhelníky vyplňovanými okrouhlými vpichy, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 109: 4. - 3. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 108: 13. - 4. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 109: 5. - 5. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 109: 6. - 6. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé, povrch zdoben vodorovnými pásy okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 109: 7. - 7. Zlomek okraje teriny hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 109: 8. - 8. Zlomek okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 108: 14. - 9. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt okrouhlými nehtovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 109: 9. - 10. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení světlehnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 110: 4. - 11. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 110: 5. - 12. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 108: 15. - 13. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch je pokryt šikmými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 109: 10. - 14. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedočernookrověhnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 109: 11. - 15. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený kapkovitými vrypy, materiál jemnější, síla střepu 7 mm, obr. 109: 12. - 16. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 109: 13. - 17. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený nečleněným plastickým žebrem, materiál jemný, síla střepu 5 mm, obr. 109: 14. - 18. Zlomek okraje, polokulovitý, s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědošedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 110: 6. - 19. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hustě svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 110: 7. - 20. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rýhami, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 110: 8. - 21. Zlomek okraje, kulovitý s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, obr. 110: 9. - 22. Zlomek okraje hrncovité nádoby se zaobleným a ven vyloženým okrajem a prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 110: 10. - 23. Zlomek okraje, oboustranně zduřelý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 8 mm, obr. 110: 11. - 24. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 110: 12. - 25. Zlomek okraje, zaoblený a kolmo nasazený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější s příměsí kamínků, síla střepu 6 mm, obr. 111: 1. - 26. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch pokryt hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 111: 2. - 27. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnou řadou oválných vrypů, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 111: 3. - 28. Zlomek okraje, kulovitý, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, obr. 111: 4. - 29. Zlomek okraje plaňanského poháru, zaoblený, zbarvení šedočerné, povrch hladký, patrný zbytky

výzdoby v podobě rýh, lemovanými vpichy, materiál jemný, síla střepu 3 mm, obr. 111: 5. – 30. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 112: 1. – 31. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený oválnými nehtovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 112: 2. – 32. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 112: 3. – 33. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a odsazený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 112: 4. – 34. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 112: 5. – 35. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený menšími okrouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 112: 6. – 36. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř černé, vně šedočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 112: 7. – 37. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch pokryt okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 112: 8. – 38. Zlomek okraje plaňanského poháru, kyjovitý, zbarvení šedočerné, povrch hladký, zdobený pod okrajem řadou svislých rýžek, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 111: 6. – 39. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědé, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, obr. 112: 9. – 40. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 112: 10. – 41. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 112: 11. – 42. Zlomek okraje soudkovité nádoby, rovně seříznutý a mírně dovnitř vkloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 112: 12. – 43. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení okrově hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 15 mm, obr. 112: 13. – 44. Zlomek okraje zásobnice, zakulacený, ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, obr. 112: 14. – 45. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelně se křížícími se rýhami, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, obr. 112: 15. – 46. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyhnutý s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 111: 7. – 47. Zlomek misky s rovným dnem, zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, v. 20 mm, obr. 111: 8. – 48. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 113: 1. – 49. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 113: 2. – 50. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch nerovný, zdobený prsovitou vypnulínou, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, obr. 113: 3. – 51. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně hnědočervené, povrch rovný, zdobený řadou vodorovných podlouhlých vrypů, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 113: 4. – 52. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 113: 5. – 53. Zlomek okraje, kulovitý s esovitě prohnutým tělem, zbarvení černé, povrch hladký, částečně potuhovaný, bez výzdoby, materiál jemně plavený s příměsí slídy, síla střepu 5 mm, obr. 113: 6. – 54. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ven vykloněný a střešovitě hráněný, zbarvení uvnitř černé, vně šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 113: 7. – 55. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch nerovný, zdobený prsovitou vypnulínou, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 10 mm, obr. 113: 8. – 56.

Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 113: 9. – 57. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený příčně přesekávanou plastickou lištou a pod ní žlábký ve formě stříšky, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 112: 16. – 58. Zlomek okraje mísovité nádoby, rovně seříznutý a ven vytažený, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 112: 17. – 59. Zlomek okraje přešťovické mísy, zaoblený a šikmo ven vyložený, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, patrný zbytky čokovitých jamek lemovaných na horní straně trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemnější, síla střepu 4 mm, obr. 111: 9. – 60. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení šedé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 5 mm, obr. 111: 10. – 61. Zlomek okraje, mírně kyjovitě rozšířený, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 113: 10. – 62. Zlomek okraje hrcovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, obr. 113: 11. – 63. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 113: 12. – 64. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a šikmo ven vykloněný, s dvakrát ostře zalomeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 113: 13. – 65. Zlomek okraje hrcovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 113: 14. – 66. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížícími čtyřliniemi, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 111: 11. – 67. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 111: 12. – 68. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vodorovným žlábkem a řadou šikmých rýžek, materiál jemnější, síla střepu 4 mm, obr. 111: 13. – 69. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený dvěma vodorovnými žlábký a mezi nimi šikmými žlábký, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 111: 14. – 70. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pásy nehtovitých vrypů, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 113: 15. – 71. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 113: 16. – 72. Zlomek okraje hrcovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, okraj zdobený promačkáváním, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 113: 17. – 73. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 113: 18. – 74. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 113: 19. – 75. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 114: 1. – 76. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a ven vytažený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 114: 2. – 77. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, obr. 114: 3. – 78. Zlomek stěny mísy přešťovického typu, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený na výduti čokovitými jamkami, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 114: 4. – 79. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený pravidelným svislým rýhováním, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 114: 5. – 80. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 114: 6. – 81. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř okrově hnědé, vně šedohnědé, povrch rovný, zdobený řadou kolmých podlouhlých vrypů, materiál jemnější, síla střepu 4 mm, obr. 111: 15. – 82. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení černé, povrch vyhlazený, lesklý, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm, obr. 111: 16. – 83. Zlomek okraje,

hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 111: 17. – 83. Zlomek okraje, ovalený, s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 6 mm, obr. 111: 18. – 84. Zlomek okraje, rovně seříznutý s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 114: 7. – 85. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdoben okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 5 – 6 mm, obr. 114: 8. – 86. Zlomek dna na nožce, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 114: 9. – 87. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 114: 10. – 87. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 114: 11. – 88. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými řadami okrouhlých důlků, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 114: 12. – 89. Zlomek okraje mísovité nádoby, kyjovitě rozšířený, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, obr. 114: 13. – 90. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 114: 14. – 91. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený podlouhlými a okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, obr. 114: 15. – 92. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený malými okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 114: 16. – 93. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený malými okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 114: 17. – 94. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 114: 18. – 95. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 114: 19. – 96. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 111: 19. – 97. Zlomek okraje, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm, obr. 111: 20. – 98. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený křížícími se rýhami, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 114: 20. – 99. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 114: 21. – 100. Zlomek okraje zásobnice, kyjovitě rozšířený s prohnutým hrdlem, zbarvení okrově hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 114: 22. – 101. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 114: 23. – 102. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 115: 1. – 103. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, obr. 115: 2. – 104. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř šedé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 115: 3. – 105. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnými řadami okrouhlých vrypů, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 115: 4. – 106. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vyštípanou lištou, lemovanou oboustranně obdélnými vrypy, patrný i zbytky nepravidelných rýh, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 115: 5. – 107. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hustě svíslé rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 116: 1. – 108. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 116: 2. – 109. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 115: 6. – 110. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 6 mm,

obr. 115: 7. – 111. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zakulacený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení uvnitř okrově hnědé, vně hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, obr. 115: 8. – 112. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 115: 9. – 113. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, obr. 115: 10. – 114. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem třemi vodorovnými rytými liniemi a patrný rovněž zbytek výzdoby v podobě trojnásobného rytého oblouku, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 115: 11. – 115. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 115: 12. – 116. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 6 mm, obr. 116: 3. – 117. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 116: 4. – 118. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt rytým větvičkovitým motivem, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 116: 5. – 119. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený svazky vodorovných a šikmých rýh, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 116: 6. – 120. Zlomek okraje, hranolovitý a kolmo nasazený, zbarvení uvnitř tmavohnědé, vně světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, obr. 115: 12. – 121. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 115: 13. – 122. Tři zlomky stěn, zbarvení hnědé, černé, okrově hnědé, povrch pokryt okrouhlými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, obr. 115: 14 – 16. – 123. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 115: 17. – 124. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vodorovným pásem, složeným z dvou řad podélných kapkovitých vrypů, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 115: 18. – 125. Zlomek okraje, zaoblený, kolmo nasazený, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 115: 19. – 126. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 115: 20. – 127. Zlomek okraje zaoblený a ven vykloněný, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, obr. 116: 7. – 128. Zlomek okraje, zaoblený, s hráněným tělem, zbarvení šedé, povrch hladký, potuhovaný, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, obr. 116: 8. – 129. Zlomek okraje, kulovitý, ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení šedé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla 4 mm, obr. 116: 9. – 130. Zlomek okraje velké mísovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 117: 1. – 131. Zlomek okraje pozdně římského hrnce, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 117: 2. – 132. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 117: 3. – 133. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými důlky, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 117: 4. – 134. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 117: 5. – 135. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený šestinásobně rytým kosočtvercem, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 117: 6. – 136. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 7 mm, obr. 117: 7. – 137. Zlomek okraje mísy, zaoblený a

dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 117: 8. – 138. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 117: 9. – 139. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 117: 10. – 140. Zlomek okraje, kyjovitý, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 117: 11. – 141. Zlomek okraje, zaoblený, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 117: 12. – 142. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, obr. 117: 13. – 143. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 117: 14. – 144. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 117: 15. – 145. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 117: 16. – 146. Zlomek okraje misky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, obr. 116: 10. – 147. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, patrný zbytky výzdoby ozubeným kolečkem, materiál poměrně jemný, síla střepu 5 mm, obr. 116: 11. – 148. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 116: 12. – 149. Zlomek okraje stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený několikanásobnými rytými oblouky, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 116: 13. – 150. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 117: 17. – 151. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 9 – 12 mm, obr. 117: 18 – 19. – 152. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 117: 20. – 153. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 117: 21. – 154. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, vytočeno na hrnč. kruhu, síla střepu 6 mm, obr. 116: 14. – 155. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 116: 15. – 156. Zlomek okraje, kolmo nasazený a rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 1. – 157. Část hliněného přeslenu, plochý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. 35 mm, síla 10 mm, obr. 118: 2. – 158. Část soudkovitého přeslenu, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. 28 mm, v. 38 mm, obr. 118: 3. – 159. 2 zlomky přeslenu, kruhové, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, obr. 118: 4 – 5. – 160. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, obr. 118: 6. – 161. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený vodorovnými řadami drobných důlků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 9. – 162. Zlomek okraje misky, rovně seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 118: 8. – 163. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 118: 7. – 164. Zlomek okraje misky, rovně seříznutý a kónicky ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 10. – 165. Zlomek okraje mísovité nádoby, ovalený a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 118: 12. – 166. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 14. – 167. Zlomek okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný,

zdobený pod okrajem velkými, svisle postavenými oválnými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 13. – 168. Zlomek okraje, rovně seříznutý a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, okraj zdobený zářezy, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 11. – 169. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 118: 15 – 16. – 170. Zlomek okraje větší mísovité nádoby, šikmo dovnitř seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 – 9 mm, obr. 118: 17. – 171. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 118: 18. – 172. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytými a křížícími se trojliniemi, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 116: 16. – 173. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 116: 17. – 174. Zlomek okraje, kulovitý a kónicky ven vykloněný, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 116: 18. – 175. Zlomek okraje, ovalený, kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 118: 19. – 176. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 118: 20. – 177. Zlomek okraje zásobnice, rovně seříznutý a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 12 mm, obr. 118: 21. – 178. 2 zlomky okrajů, ovalené, kolmo nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, obr. 118: 22 – 23. – 179. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 116: 21. – 180. 3 zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený okrouhlými a trojúhelníkovitými vrypy, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 116: 19 – 20, 22. – 181. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 24. – 182. Zlomek stěny, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený širokým vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 118: 25. – 183. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rádýlkem a rytou páskou vyplňovanou vpichy, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 116: 23. – 184. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovnými a šikmými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 116: 24. – 185. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 118: 26. – 186. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 27. – 187. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rytou linkou, lemovanou vpichy, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 118: 28. – 188. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 118: 29. – 189. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení šedé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 116: 25. – 190. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, obr. 116: 26. – 191. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 118: 30. – 192. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a dovnitř vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 31. – 193. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, obr. 118: 32. – 194. Zlomek okraje mísy, dovnitř ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 33. – 195. Zlomek mísy, zaoblený a ven vytažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 118: 34. – 196. Tři zlomky okrajů, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 118: 35 – 37. – 197. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený

rytým trojúhelníkem, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 118: 38. – 198. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 118: 39. – 199. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 119: 1. – 200. Tři zlomky okrajů hrncovitých nádob, hráněných do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 119: 2 – 4. – 201. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 12 mm, obr. 119: 5. – 202. Dva zlomky okrajů mis, rovně seříznuté a kónicky ven vykloněné, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 119: 6 – 7. – 203. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, oboustranně vytažený a kónicky ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 119: 8. – 204. Zlomek okraje, rovně seříznutý a dvojkónicky zalomený, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 119: 9. – 205. Dva zlomky okrajů, ovalené a dovnitř zatažené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, obr. 119: 10 – 11. – 206. Zlomek okraje, zaoblený a kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 9 mm, obr. 119: 12. – 207. Zlomek okraje teriny, zaoblený s odsazeným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, zdobený kosočtvercem, vytvořeným z několikanásobných rytých linií, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 120: 1. – 208. Zlomek okraje soudkovité nádoby s rovně seříznutým a dovnitř zataženým okraje, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 119: 13. – 209. Zlomek okraje hrnce, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, 8 mm, obr. 119: 14. – 210. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 119: 15. – 211. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 119: 16. – 212. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížícími se žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 119: 17. – 213. Zlomek okraje zásobnice, zaoblený, kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 119: 18. – 214. Zlomek okraje mísovité nádoby, kyjovitě rozšířený a šikmo dovnitř seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 119: 19. – 215. Zlomek okraje teriny, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 120: 2. – 216. Zlomek okraje mísovité nádoby, kyjovitě rozšířený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 119: 20. – 217. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, obr. 119: 21. – 218. Zlomek okraje soudkovité nádoby, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený pod okrajem vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 120: 3. – 219. Zlomek okraje mísy, šikmo dovnitř seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 120: 4. – 220. Zlomek okraje mísy, kulovitý a ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 120: 5. – 221. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 119: 22. – 222. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdoben svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, obr. 119: 23. – 223. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, obr. 120: 6. – 224. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 119: 24. – 225. Dva zlomky stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, obr. 119: 25 – 26. – 226. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenovaný,

tuhová keramika, síla střepu 12 mm, obr. 120: 8. – 227. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, obr. 119: 27. – 227. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími rýhami, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, obr. 119: 28. – 228. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený rádýlkem, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 120: 9. – 229. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený motivem psaníčka pomocí rádýlka, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 7 mm, obr. 120: 10. – 230. Zlomek kyjovitě rozšířeného a kolmo nasazeného okraje, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, pod okrajem zbytek odlomeného páskového ucha, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 119: 29. – 231. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, obr. 119: 30. – 232. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 12 mm, obr. 119: 34. – 233. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál 4 – 5 mm, obr. 119: 35. – 234. Dva zlomky okrajů zásobnic, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, obr. 119: 31, 33. – 235. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 119: 32. – 236. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 120: 11. – 237. Zlomek okraje mísovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, obr. 120: 12. – 238. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý, síla střepu 10 mm, obr. 121: 2. – 239. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch hustě svisle rýhovaný, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, obr. 121: 1. – 240. Zlomek okraje soudkovité nádoby, kulovitý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 121: 7. – 241. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený s mírně prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 121: 10. – 242. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 121: 6. – 243. Dva zlomky okrajů, zaoblené a kolmo nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, obr. 121: 8 – 9. – 244. Tři zlomky okrajů zásobnic, hráněné do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 – 8 mm, obr. 121: 3 – 5. – 245. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 7 mm, obr. 120: 13. – 246. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, pod okrajem hluboká vodorovná rýha, materiál 5 – 6 mm, obr. 121: 12. – 247. Zlomek okraje teriny, zakulacený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, pod okrajem široká vodorovná rýha, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 120: 16. – 248. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 121: 13. – 249. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 120: 14. – 250. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, s odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 121: 11. – 251. Zlomek kulovitého okraje s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 – 6 mm, obr. 120: 15. – 252. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do několika plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 121: 20. – 253. Zlomek výdutě, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený kapkovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 121: 22. – 254. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř hnědé, vně okrově hnědé, povrch rovný, zdobený klínovitými vpichy, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr.

121: 23. – 255. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s nepatrným hrdlem, ostře zalomenou výdutí, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený šikmými kanelurami, materiál jemnější s příměsí kamínků, síla střepe 7 mm, obr. 121: 24. – 256. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 8 – 10 mm, obr. 121: 16. – 257. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 8 mm, obr. 121: 17. – 258. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedé, povrch rovný, tuhová keramika, síla střepe 8 mm, obr. 121: 18. – 259. Zlomek okraje, zaoblený a mírně ven vykloněný, válcovité hrdlo a odsazené tělo, zbarvení černé, povrch rovný, otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, obr. 121: 26. – 260. Zlomek stěny, zbarvení šedočerné, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepe 5 mm, obr. 121: 15. – 261. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepe 4 mm, obr. 121: 27. – 262. Cca polovina střepevého kolečka s náznakem provrtu, zbarvení šedé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepe 5 – 6 mm, prům. 30 mm, obr. 121: 14. – 263. Přeslen bochníkovitého tvaru, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. 38 mm, prům. provrtu 10 mm, v. 20 mm, obr. 121: 19. – 264. Část ucha, zahnuté do pravého úhlu, na konci oválně rozšířené s nástavcem, průřez čtvercový 16 x 16 mm, d. 56 mm, zbarvení hnědé, povrch rovný, obr. 121: 21. – 265. Část ucha, zahnuté do pravého úhlu, na konci rozšířené s oválným nástavcem, průřez oválný, 12 x 20 mm, zbarvení šedé, povrch rovný, materiál hrubší, zach. d. 45 mm, obr. 121: 25. – 266. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 4 mm, obr. 120: 18. – 267. Zlomek okraje nádoby, zaoblený a ven vykloněný s válcovitým hrdlem, zbarvení hnědošedé, povrch hladký, zdobený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou, materiál jemnější, síla střepe 7 mm, obr. 120: 19. – 268. Zlomek mohutné nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, zdobený prstovitými vrypy, materiál hrubý, síla střepe 15 mm, obr. 122: 1. – 269. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný až hladký, zdobený trojnásobným ozubeným kolečkem, materiál jemně plavený, síla střepe 3 mm, obr. 120: 23. – 270. Zlomek okraje, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 4 mm, obr. 120: 22. – 271. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení zbarvení černé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 5 mm, obr. 120: 21. – 272. Zlomek okraje zásobnice, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, tuhová keramika, síla střepe 8 mm, obr. 122: 2. – 273. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně hnědé, pokrytý svazky na sebe kolmých rýh, materiál hrubší s příměsí kamínků, síla střepe 8 mm, obr. 122: 3. – 274. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížícími se žlábkami, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, obr. 122: 4. – 275. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený na podhrdlí vodorovnou nečleněnou plastickou lištou, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnc. kruhu, síla střepe 7 mm, obr. 122: 5. – 276. Zlomek stěny, zbarvení šedé, povrch rovný, zdobený vodorovnými několikanásobnými liniemi, vyplněnými šikmým šrafováním, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnc. kruhu, síla střepe 3 - 4 mm, obr. 120: 24. – 277. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř světlehnědé, vně hnědočerné, povrch rovný, zdobený svislými rýhami, zakončenými kruhovým vpichem, materiál jemně plavený, síla střepe 4 - 5 mm, obr. 122: 8. – 278. Část hliněného přeslenu ve tvaru komolého kužele, horní hrana rovná, dolní mírně dovnitř prožlabena, zbarvení šedohnědočerná, povrch rovný, materiál hrubší, v. 22 mm, prům 18 a 36 mm, obr. 122: 6. – 279. Polovina hliněného přeslenu bochníkovitého tvaru, s hráněnými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, materiál hrubší, v. 18 mm, prům. 30 mm, obr. 122: 7. – 280. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení černé, povrch hladký, materiál jemnější, síla střepe 4 mm, obr. 120: 25. – 281. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 5 mm, obr. 120: 26. -

282. Zlomek okraje, kolmo nasazený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 121: 28. - 283. Zlomek stěny, prohnutý s odsazeným hrdlem, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený svislými a vodorovnými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 122: 10. - 284. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 122: 9. - 285. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, obr. 122: 11. - 286. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížujícími se rýhami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 122: 12. - 287. 12 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé a okrově hnědé, povrch rovný, zdobený okrouhlými, podlouhlými a klínovitými vrypy, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 5 - 8 mm, obr. 122: 13 - 24. - 288. 7 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé a okrově hnědé, povrch rovný, zdobený svislým rýhováním, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 - 10 mm, obr. 122: 5, obr. 123: 1, obr. 124: 1 - 5. - 289. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně šedé, povrch hladký, zdobený svislými rýhami, materiál poměrně jemný, síla střepu 4 mm, obr. 122: 26. - 290. 3 zlomky stěn, zbarvení černé a okrově hnědé, povrch poměrně rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubší, síla střepu 5 - 10 mm, obr. 124: 6 - 8. - 291. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený plastickou nečleněnou lištou, lemovanou žlábkou s jednou šikmou rýhou, tuhová keramika, síla střepu 10 mm, obr. 124: 9. - 292. 6 zlomků stěn, zbarvení šedohnědé, povrch zdoben svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 5 - 12 mm, obr. 122: 27, obr. 124: 10 - 14. - 293. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch opatřen vodorovným žlábkováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 122: 28. - 294. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený nehtovitým vrypem v podobě důlku, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 124: 15. - 295. 2 zlomky stěn zásobnic, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněn, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 12 - 15 mm, obr. 124: 16 - 17. - 296. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 12 mm, obr. 124: 18. - 297. Zlomek okraje soudkovité nádoby, kyjovitě rozšířený a zdobený vodorovnými zářezy, zbarvení šedohnědé, povrch poměrně rovný, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 124: 19. - 298. Dva zlomky okrajů hrnců, zaoblené a esovitě prohnuté, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, místy otlučený, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 125: 2 - 3. - 299. Zlomek okraje misky, zaoblený a esovitě prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch hladký, otlučený, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 mm, obr. 123: 4. - 300. Zlomek okraje teriny nebo plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 123: 5. - 301. Zlomek okraje teriny, zaoblený s odsazeným tělem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, obr. 123: 6. - 302. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, obr. 123: 7. - 303. Zlomek okraje teriny, zaoblený a vně vytažený s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, potuhovaný, zdobený vzájemně se křížícími se svazky rýh, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 123: 8. - 304. Zlomek okraje mísovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, obr. 124: 20. - 305. Zlomek okraje teriny, zaoblený, zbarvení šedé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 124: 21. - 306. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený jednoduchým radýlkem, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 123: 9. - 307. Zlomek okraje teriny, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený vzájemně se křížícími se rytými liniemi, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 123: 10. - 308. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený dvojitým radýlkem, materiál jemnější s

příměsí slídy, síla střepu 4 mm, obr. 124: 22. - 309. Zlomek těla plaňanského poháru, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený dvojitým radýlkem v podobě psaníček, materiál jemnější, síla střepu 4 mm, obr. 123: 11. - 310. Zlomek okraje, zaoblený, s odsazeným tělem, zbarvení šedé a hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 124: 23. - 311. 6 okrajů hrncovitých nádob, zbarvení šedohnědé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 124: 24 - 29. - 312. 3 zlomky okrajů, ovalené, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 123: 12, obr. 124: 30 - 31. - 313. Zlomek okraje zásobnice, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 124: 34. - 314. Zlomek okraje mísy, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 123: 13. - 315. Zlomek okraje misky, hraněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, obr. 124: 32. - 316. Zlomek okraje misky, kyjovitě rozšířený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 124: 33. - 317. Zlomek okraje, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 123: 14. - 318. Zlomek okraje, ovalený a rovně seříznutý, zbarvení černé, povrch rovný, otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, obr. 125: 1. - 319. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený s příměsí slídy, síla střepu 4 mm, obr. 123: 15. - 320. Zlomek okraje, ovalený, válcovité hrdlo, odsazené tělo, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 123: 16. - 321. Zlomek okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený vodorovnou rytou linií, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 123: 17. - 322. Šest zlomků stěn, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněn, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 - 8 mm, obr. 125: 2 - 4, 9 - 10, 19. - 323. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, patrný zbytky výzdoby v podobě vodorovných a příčných žlábků, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm, obr. 123: 18. - 324. 4 zlomky stěn, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenován, tuhová keramika, síla střepu 5 - 8 mm, obr. 125: 5 - 8. - 325. Zlomek okraje hrncovité nádoby, polokulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 4 mm, obr. 123: 19. - 326. Zlomek okraje, kulovitý s odsazeným tělem, zbarvení šedočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 125: 11. - 327. Přeslen hliněný ve tvaru komolého kužele, dvojkónický, uprostřed provrtaný, zbarvení šedohnědé, povrch otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, v. 20 mm, horní prům. 20 mm, prům. základny 30 mm, obr. 125: 12. - 328. Zlomek okraje hrnce, kulovitý s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 mm, obr. 125: 13. - 329. Zlomek stěny, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, zdobený umělým drsněním a hustým svislým rýhováním, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, obr. 125: 14. - 330. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený, zbarvení černé, povrch hladký, potuhovaný, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, obr. 123: 20. - 331. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený dvěma vodorovnými žlábků a pod nimi důlkem, pod kterým jsou patrné zbytky drobných rýžek, materiál jemný, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 123: 21. - 332. Zlomek okraje hrnce, polokulovitý s prohnutým hrdlem, zbarvení šedé, povrch otlučený, zdobený na podhrdlí nečleněnou plastickou lištou, tuhová keramika, síla střepu 5 mm, obr. 125: 15. - 333. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch drsnější, zdobený řadou příčných rýžek, lemovaných z obou stran svazky vodorovných žlábků, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, obr. 125: 16. - 334. Zlomek okraje teriny, hraněný do plošek, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, obr. 123: 22. - 335. Zlomek okraje misky, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení šedočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 4

mm, obr. 123: 23. - 336. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubší, síla střepu 10 mm, obr. 125: 17. - 337. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený vzájemně se křížícími se svazky rýh, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, obr. 123: 24. - 338. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch nerovný, zdobený řadami okrouhlých vrypů, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 12 - 14 mm, obr. 125: 18. - 339. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený svazkem vodorovných rýh a pod ním svislým rýhováním, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, obr. 123: 25. - 340. Zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 123: 26. - 341. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 8 - 10 mm, obr. 125: 20. - 342. Zlomek okraje hrnce, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, obr. 125: 21. - 343. Zlomek okraje hrnce, kulovitý a vytažený do hrany, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, obr. 125: 22. - 344. Zlomek okraje hrncovité nádoby, hráněný do plošek, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 125: 23. - 345. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený radýlkem, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, obr. 123: 27. - 346. Zlomek okraje, rovně seříznutý a mírně ven vykloněný, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 4 mm, obr. 125: 24. - 347. Dva zlomky okrajů hrncovitých nádob, zaoblené a rovně nasazené s klenutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 - 9 mm, obr. 126: 1 - 2. - 348. Tři zlomky okrajů, ovalené, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhová keramika, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 126: 3 - 5. - 349. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, obr. 126: 6. - 350. Dva zlomky okrajů misek, kyjovitě rozšířené a rovně seříznuté, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 3 - 5 mm, obr. 123: 28 - 29. - 351. Čtyři zlomky okrajů mis, zesílené a šikmo dovnitř seříznuté, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i hladký, potuhovaný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 126: 7 - 10. - 352. Dva zlomky stěn, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený nepravidelně rozmístěnými důlky, materiál hrubší, síla střepu 7 - 8 mm, obr. 126: 11 - 12. - 353. Tři zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený nehtovitými vropy, materiál hrubší, síla střepu 4 - 7 mm, obr. 126: 13 - 15. - 354. Dva zlomky okrajů, zaoblené a šikmo ven nasazené, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 123: 30 - 31. - 355. Tři zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, pokrytý svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 126: 16 - 17, 22. - 356. Čtyři zlomky okrajů zásobnic, hráněné do plošek, zbarvení černé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 - 10 mm, obr. 126: 18 - 21.

Sběry J. Bouška a J. Michálka v roce 2011 na lokalitě Přešťovice II

Do JčM v Českých Budějovicích bylo předáno J. Michálkem několik desítek zlomků keramiky z lokality Přešťovice II (i. č. 29 371 - 29 381). Vybráno 14 zlomků keramiky: 1. Zlomek stěny, zbarvení okrově hnědé, povrch rovný, zdobený podlouhlými zářezy, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 8 mm, obr. 126: 23. - 2. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, zdobený rytou mřížkou, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 - 7 mm, obr. 126: 24. - 3. Dva zlomky stěn, zbarvení šedé a hnědé, povrch drsnější, zdobený podlouhlými vropy, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 - 6

mm, obr. 126: 25 - 26. - 4. Zlomek okraje hrncovité nádoby, zaoblený a šikmo ven vytažený, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, místy otlučený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 126: 27. - 5. Zlomek okraje mísy, hranatý a oddělený od prohnutého těla, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemný s příměsí slídy, síla střepu 5 - 6 mm, obr. 126: 28. - 6. Zlomek okraje, kyjovitě rozšířený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení světlehnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, obr. 126: 29. - 7. Zlomek okraje, ovalený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, obr. 126: 30. - 8. Tři zlomky stěny, zbarvení uvnitř šedočerné, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 5 - 12 mm, obr. 126: 31 - 33.

Výzkum v letech 2008 - 2009

Prvním krokem na lokalitě bylo geofyzikální měření (obr. 127)), které objevilo řadu anomálií (obr. 128). Zaměřili jsme se na nejvýraznější z nich – výrazný černý objekt v severní části zaměřené plochy. Zatímco sonda 1/08 (2 x 2 m) byla negativní, sondou 2/08 (2 x 2 m) se tento objekt podařilo zachytit (obr. 129). Po odstranění ornice, která je zde mocná až 40 cm a začištění plochy se objevil objekt pravidelného kruhového půdorysu. Ten byl rozdělen na dvě poloviny a postupně vybírán po 10 cm silných mechanických vrstvách (Tab. 8). Zároveň byly z každé vrstvy odebírány vzorky pro paleobotanický rozbor. Výsledkem byl objev vápenické pece (obr. 130 - 131; Tab. 9 – 10). Její výplň obsahovala zlomky keramiky, mazanici, zvířecí kosti a železnou sponu. Výzkum na lokalitě pokračoval i v roce 2009, kdy jsme se zaměřili na další z výrazných anomálií, zjištěných při geofyzikálním měření v předchozím roce (obr. 127). Sondou 3/09 byly zachyceny dva výrazné objekty (obr. 133; Tab. 11: 1), z nichž jeden pocházel z 13. stol. a druhý objekt 1/09, datovaný do počátku doby římské (A), byl prozkoumán. Použita byla stejná metodika, kdy jeho výplň byla vybírána po 10 cm silných mechanických vrstvách (Tab. 11: 2). Prozkoumaný objekt můžeme interpretovat jako řemeslnický nebo výrobní přístřešek, stejného charakteru jako objekt 1/99 z Dubu – Javornice. Jeho výplň obsahovala především zlomky keramiky (Tab. 12).

Sonda 1/08

Z ornice pochází 180 zloмок stěn, zbarvení hnědé, černé, načervenalé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm.

Sonda 2/08 (obr. 129)

Z ornice pochází 440 zloмок stěn, zbarvení hnědé, černé, šedé a načervenalé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm.

Popis objektů a nálezů

Objekt 1/08 (obr. 129 - 131, Tab. 7 – 8): Pec pravidelného kruhového půdorysu (průměr 2, 75 m) s mírně se zužujícími se stěnami, zahloubená do podloží do hloubky 2 m s rovným dnem. V hloubce 1 m byla zjištěna část kopulovité klenby z vypálené hlíny, silná 25 cm, zachovaná cca z jedné třetiny. Její původní velikost byla dobře viditelná na dně objektu, kde se po zborcení klenby její skutečný obvod výrazně odlišoval svým okrově hnědým zbarvením od podloží.

Stratigrafie výplně objektu byla následující:

Ornice – mocná 20 – 40 cm

Vrstva 2001 – tmavohnědá, hlinitá se zlomky keramiky a mazanice

Vrstva 2002 – žlutohnědá, hlinitá s velkým množstvím drobných úlomků mazanice a keramiky

Vrstva 2003 – hnědá, hlinito – písčité se zlomky keramiky

Vrstva 2004 – šedá, popelovitá se zlomky keramiky a zvířecích kostí

Vrstva 2005 – hnědošedá, písčito – hlinitá

Vrstva 2006 – červená, propálená

Podloží – jílovito – hlinité, zbarvení žluté

K objektu 1/08 patřily i kulevé jamky 2/08 – 4/08 (obr. 132), které patrně nesly střechu, dosedající na terén u severovýchodního okraje objektu. Na jeho dně, v jižní části, byly umístěny dva velké kameny s rovnou horní plochou, snad jakési sedátko při obsluze zařízení.

Výplň objektu obsahovala zlomky keramiky, mazanici a zvířecí kosti.

Celkem 511 zloмок keramiky a 1 přeslen. - 1. Zlomek stěny, zbarvení cihlově červené, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 10 mm, S – vrstva 1 (obr. 137: 1). - 2. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř hnědé, vně hnědočerné, povrch vyhlazený s náznakem ryté výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, S – vrstva 1 (obr. 137: 2). - 3. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený se zbytkem ryté výzdoby v podobě trojúhelníků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, S – vrstva 1 (obr. 137: 3). - 4. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený úzkým vodorovným žlábkem, tuhá keramika, síla střepu 7 mm, S – vrstva 1 (obr. 138: 2). - 5. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 mm, J – vrstva 1 (obr. 138: 1). - 6. Zlomek okraje hrnce, ovalený, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, J – vrstva 1 (obr. 137: 4). - 7. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch zdobený svislými širokými rýhami, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, J – vrstva 1 (obr. 137: 5). - 8. 32 zloмок stěn, zbarvení hnědé, černé a šedé, povrch rovný i drsný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 10 mm, J – vrstva 1. - 9. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený rytou vodorovnou rýhou, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, J – vrstva 1 (obr. 138: 3). - 10. Přeslen soudkovitého tvaru, poškozený, příčně provrtaný, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, zach. délka 30 mm, průměr 25 mm, průměr provrtu 12 mm, J – vrstva 1 (obr. 138: 4). - 11. 12 zloмок stěn, zbarvení hnědé, černé, načervenalé, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, S – vrstva 2. - 12. Zlomek spodní partie nádoby s částí rovného, odsazeného dna, zbarvení uvnitř okrově hnědé, vně šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 3 – 5 mm, S – vrstva 2 (obr. 137: 6). - 13. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného, odsazeného dna, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vytočeno na hrnč. kruhu, síla střepu 5 – 8 mm, S – vrstva 2 (obr. 137: 7). - 14. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení uvnitř černé, vně světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, S – vrstva 22 (obr. 138: 5). - 15. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch otlučený, zdobený dvěma vodorovnými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, S – vrstva 2 (obr. 138: 6). - 16. Zlomek okraje láhve, zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 4 mm, S – vrstva 2 (obr. 137: 8). - 17. Zlomek okraje hrncovité nádoby, ovalený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, tuhá keramika, síla střepu 7 mm, S – vrstva 2 (obr. 138: 7). - 18. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně okrově hnědé,

povrch uměle drsněn, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, S – vrstva 2 (obr. 137: 9). – 19. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek s prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, opatřený pod okrajem vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, S – vrstva 2 (obr. 138: 8). – 20. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 12 mm, S – vrstva 2 (obr. 138: 9). – 21. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch uměle drsněn, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, S – vrstva 2 (obr. 138: 10). – 22. 14 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé, šedé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 5 – 9 mm, J – vrstva 2. – 23. 6 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 7 mm, S – vrstva 3. – 24. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenován, tuhová keramika, síla střepu 7 mm, S – vrstva 3 (obr. 137: 10). – 25. Zlomek stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdoben svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, S – vrstva 3 (obr. 138: 11). – 26. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně světlehnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 12 mm, S – vrstva 3 (obr. 138: 12). – 27. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený zbytky ryté výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, S – vrstva 3 (obr. 138: 13). – 28. 5 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé a šedé, povrch rovný i drsný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, J – vrstva 3. – 29. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedé, vně hnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, S – vrstva 4 (obr. 138: 14). – 30. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch hladký, zdobený vodorovným žlábkem, materiál jemně plavený, síla střepu 6 mm, S – vrstva 4 (obr. 137: 11). – 31. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený zbytkem vodorovného žlábkem, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, S – vrstva 4 (obr. 138: 15). – 32. Zlomek okraje hrncovité nádoby, kulovitý, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm, S – vrstva 4 (obr. 138: 16). – 33. 9 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 10 mm, J – vrstva 4. – 33. 5 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný až vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, S – vrstva 5. – 34. Střep z rozhraní hrdla a těla, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, tuhová keramika, síla střepu 5 – 6 mm, S – vrstva 5 (obr. 137: 12). – 35. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený vodorovným žlábkem, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, S – vrstva 5 (obr. 138: 17). – 36. Zlomek okraje hrnce, kyjovitý, zbarvení černé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, S – vrstva 5 (obr. 50: 18). – 37. Část stěny nádoby, složená ze tří střepů, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch uměle drsněn (mramorován), materiál hrubý, síla střepu 8 mm, S – vrstva 5 (obr. 138: 19). – 38. 10 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i drsnější, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, J – vrstva 5. – 39. 12 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch drsný i rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, vrstva 6. – 40. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, vrstva 6 (obr. 137: 13). – 41. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení světlehnědé, povrch poměrně rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubý, síla střepu 9 – 10 mm, vrstva 6 (obr. 138: 21). – 42. Zlomek okraje misky, hráněný do plošek, zbarvení šedočerné, povrch hladký, zbytek výzdoby v podobě dvojitých pásů vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, vrstva 6 (obr. 138: 20). – 43. 9 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 7 mm, vrstva 7. – 44. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch svisle hřebenován, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, vrstva 7 (obr. 138: 22). – 45. Zlomek stěny větší nádoby, zbarvení uvnitř černé, vně hnědočerné, povrch hladký, patrný zbytek výzdoby v podobě svislých rýh, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 7 (obr. 139: 1). – 46. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch vyhlazený, zdobený ozubeným kolečkem

v podobě trojúhelníků z dvojitých linií, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 7 (obr. 139: 2). – 47. Zlomek okraje, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch vyhlazený, lesklý, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, vrstva 7 (obr. 138: 23). – 48. Zlomek stěny větší nádoby, prohnutý, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, značně otlučený, patrna výzdoba v podobě dvou, 4 cm od sebe vzdálených vodorovných žlábků, prostor mezi nimi je vyplněn kosočtvercovou rytou mřížkou, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, vrstva 7 (obr. 139: 3). – 49. 17 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, vrstva 8. – 50. Zlomek stěny, zbarvení šedo hnědé, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 7 – 8 mm, vrstva 8 (obr. 138: 24). – 51. Zlomek okraje soudkovité nádoby, rovně seříznutý, zbarvení světlehnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 8 (obr. 139: 4). – 52. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch pokryt hustým svislým hřebenováním, materiál hrubý s příměsí tuhy, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 139: 5). – 53. 3 zlomky z odlámaných fasetovaných okrajů, zbarvení hnědé a černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, vrstva 8. – 54. Zlomek stěny, zbarvení černé, povrch vyhlazený, zdobený vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 137: 14). – 55. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení černé, povrch vyhlazený, lesklý, ve značné části odlomený, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 139: 6). – 56. Zlomek okraje, fasetovaný, zbarvení černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 139: 7). – 57. Zlomek stěny slepený ze tří částí, prohnutý, zbarvení černé, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený vodorovným žlábkem a pod ním rádílkem provedené trojúhelníky ze dvou linií, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 139: 8). – 58. Velký střep ze stěny větší nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, zdobený svislými rýhami, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 8 (obr. 139: 9). – 59. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený dvěma vodorovnými žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, vrstva 8 (obr. 139: 10). – 60. 7 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, vrstva 9. – 61. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, vrstva 9 (obr. 137: 15). – 62. Zlomek okraje misky, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, vrstva 9 (obr. 137: 16). – 63. Zlomek okraje misky, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 8 mm, vrstva 10 (obr. 139: 11). – 64. Zlomek okraje misky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení šedo hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, vrstva 10 (obr. 139: 12). – 65. Zlomek stěny, zbarvení šedo hnědé, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 8 mm, vrstva 10 (obr. 139: 13). – 66. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, vrstva 10 (obr. 139: 15). – 67. Zlomek okraje zásobnice, kyjovitě rozšířený a hráněný do plošek, s prohnutým hrdlem a ven vykloněný, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 – 11 mm, vrstva 10 (obr. 139: 14). – 68. Dva zlomy cedníku, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, hustě opatřený kruhovými otvory o průměru cca 2 mm, materiál hrubší, síla střepu 3 – 5 mm, vrstva 10 (obr. 139: 16, obr. 140: 1). – 69. 6 zlomků stěny větší nádoby, zbarvení šedo hnědé, povrch poměrně rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 7 – 12 mm, vrstva 10 mm (obr. 140: 2 – 6). – 70. 47 zlomků stěny větší nádoby, zbarvení šedo hnědé, povrch uvnitř poměrně rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 10 mm, výplň klenby pece (obr. 140: 7). – 71. 25 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, výplň klenby pece. – 72. Část stěny větší nádoby, složená z 10 zlomků,

prohnutá, zbarvení šedohnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 8 – 9 mm, výplň klenby pece, šedá popelovitá vrstva. – 73. Část okraje mísy, složená z 5 zlomků, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, vrstva 11 (obr. 141: 1). – 74. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, vrstva 12 (obr. 137: 17). – 75. Zlomek okraje, ovalený a fasetovaný, zbarvení vně šedohnědé, uvnitř okrově hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí křeméneků, síla střepu 7 mm, vrstva 12 (obr. 140: 8). – 76. Zlomek okraje hrncovité nádoby, složený ze dvou střepů, zakulacený s prohnutým tělem, zbarvení šedohnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 7 mm, vrstva 12 (obr. 140: 9). – 77. Část hrncovité nádoby, zachovaná ve 14 střepech, okraj kyjovitý s odsazeným tělem, zbarvení šedé, povrch zdobený nezřetelným svislým rýhováním, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 7 mm, vrstva 12 (obr. 141: 2). – 78. 100 zlomků stěn, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký i drsněný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 4 – 10 mm, vrstva nad podložím. – 79. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 – 15 mm, vrstva nad podložím (obr. 140: 10). – 80. Torzo stěny, slepené z 8 střepů, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí křeméneků a slídy, síla střepu 8 mm, pod kamenným sedátkem. – 89. Torzo mísovité teriny, slepené z 12 střepů, okraj fasetovaný, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený v horní části těla vodorovným žlábkem, pod ním je tělo uměle drsněno, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, vrstva 10 (obr. 141: 3). – 81. Část okraje menší hrncovité nádoby, slepená ze tří střepů, zbarvení hnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, vrstva 10 (obr. 140: 11). – 82. Část těla větší nádoby, slepená ze dvou částí, prohnutá, zbarvení hnědočerné, povrch horní části rovný, spodní část uměle drsněná, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 – 12 mm, vrstva 10 (obr. 141: 4). – 83. Část okraje zásobnice, slepená ze čtyř střepů, okraj hráněný do plošek, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, vrstva 10 (obr. 142: 1). – 84. Část hrncovité nádoby, slepené z 6 střepů, se zaobleným a ven vykloněným okrajem a baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zach. v. 125 mm, vrstvy 10 – 12 (obr. 142: 2). – 85. Část stěny nádoby, slepená ze čtyř střepů, prohnutá, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně žlutohnědé a černé, povrch rovný až hladký, zdobený radýlkem v podobě dvou vodorovných pásek, vyplněných vpichy a pod nimi motivem psaníčka, materiál hrubší, písčítý s příměsí slídy, síla střepu 5 – 6 mm, vrstva 12 (obr. 142: 3). – 86. Část mísy, slepená z pěti střepů, okraj fasetovaný, patrně odsazené dno se nedochovalo, zbarvení černé, uvnitř částečně hnědé, povrch hladký, lesklý, větší část těla zdobena radýlkem v podobě dvou pásů psaníček a mezi nimi dvěma pásy, vyplňovaných klikátkou, vše provedeno dvojitou linií, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, prům. okraje 200 mm, zach. v. cca 70 mm, vrstva 10 (obr. 143: 1).

Objekt 2/08 (obr. 132): Kúlová jamka okrouhlého půdorysu (průměr 25 cm), se zužujícími se stěnami a mírně zaobleným dnem (hloubka 14 cm). Hnědočerná hlinitá výplň obsahovala 2 zlomky keramiky. – 1. 2 zlomky stěn, zbarvení hnědé a šedé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 7 – 10 mm.

Objekt 3/08 (obr. 132): Kúlová jamka okrouhlého půdorysu (průměr 35 cm), mělce vanovitě zahlobená do podloží s rovným dnem (hloubka 10 cm). Hnědočerná hlinitá výplň neobsahovala žádné nálezy.

Objekt 4/08 (obr. 132): Kúlová jamka oválného půdorysu (průměr 30 x 60 cm) se zužujícími se stěnami a rovným dnem (hloubka 25 cm). Hnědočerná hlinitá výplň obsahovala 4 zlomky keramiky. – 1. 4 zlomky stěn, zbarvení černé, hnědé a okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 4 – 10 mm.

Objekt 5/08 (obr. 132): Menší jáma oválného půdorysu (35 x 100 cm), s nálevkovitě rozšířenou horní částí a užší dolní částí s rovným dnem (hloubka 50 cm). Hnědočerná hlinitá výplň obsahovala 11 zlomků keramiky. – 1. 10 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch drsný i hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 4 – 6 mm. – 2. Zlomek stěny, zbarvení světlehnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm (obr. 140: 12).

Sonda 3/09 (obr. 133)

Popis objektů a nálezů

Sonda 3/09 (obr. 133): Sonda zachytila objekty 1/09 – 3/09. Prozkoumán byl objekt 1/09 a pouze zachycená menší část objektu 2/09 z 13. století. Okrajová část nedatovaného objektu 3/09 zůstala nezkoumána. Ornice sondy 3/09 obsahovala celkem 78 zlomků keramiky, 1 přeslen. – 1. 70 zlomků stěn, zbarvení černé, hnědé a načervenalé, povrch drsný i rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 5 – 8 mm. – 2. Zlomek okraje mísy, rovně nasazený a seříznutý, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 7 mm (obr. 141: 5). – 3. Zlomek okraje, rovně seříznutý a šikmo ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 mm (obr. 137: 18). – 4. Zlomek okraje, hráněný do plošek, s odsazeným tělem, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 10 mm (obr. 137: 19). – 5. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně hnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 10 mm (obr. 143: 2). – 6. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 12 – 15 mm (obr. 143: 3). – 7. Zlomek stěny, prohnutý, zbarvení šedočerné, povrch svisle hřebenovaný, tuhová keramika, síla střepu 8 mm (obr. 142: 5). – 8. Cca 1/3 přeslenu bochníkovitého tvaru, horní a dolní základna rovná se zaoblenými hranami, svisle provrtaný, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, v. 17 mm, horní prům. 14 mm, dolní prům. 20 mm, max. prům. 27 mm (obr. 142: 4). – 9. Zlomek stěny, slepený ze dvou střepů, zbarvení hnědočerné, povrch částečně uměle drsněn, materiál hrubý s příměsí křeméneků a slídy, síla střepu 8 mm (obr. 143: 4). – 10. Část rovného dna zásobnice, zbarvení hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 – 20 mm (obr. 143: 5).

Objekt 1/09 (obr. 134, Tab. 9 - 11): Sídlištní objekt nepravidelně kruhového půdorysu (2,7 x 2,8 m), který se vanovitě zahlubuje do podloží do hloubky 60 cm. Dno je nerovné. Součástí objektu je patrně i *kúlová jamka 1/09* (obr. 136) o průměru 20 cm a hloubce 50 cm s kolmými stěnami a rovným dnem, vně severního okraje objektu 1/09 a *kúlová jamka 2/09* (obr. 136) o průměru 20 cm a hloubce 15 cm, rovněž s kolmými stěnami a rovným dnem, která byla umístěna uvnitř objektu 1/09 na jeho jihovýchodním okraji. Jednalo se patrně o přístřešek, patrně řemeslnického nebo výrobního charakteru. V západní části objektu 1/09 byla pozorována velká koncentrace keramiky (Tab. 10). Ornice nad sondou 3/09 byla mocná až 40 – 45 cm. Výplň objektu byla jednotná, hlinitá, hnědočerného zbarvení, která obsahovala zlomky keramiky a mazanice. Podloží je zde jílovito – písčité, žlutého zbarvení.

Výplň objektu 1/09 obsahovala celkem 216 zlomků keramiky a mazanice. – 1. Dva zlomky stěn, zbarvení uvnitř šedé a černé, vně hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 4 – 10 mm, povrch. – 2. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 5 mm, povrch (obr. 137: 20). – 3. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený dvěma řadami kapkovitých vpichů, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 13 mm, povrch (obr. 143: 6). – 4. Větší střep zásobnice, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, povrch (obr. 144: 1). – 5. 50 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé a šedé, povrch rovný i drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 5 – 8 mm, vrstva 1. – 6. Zlomek okraje mísy, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 1 (obr. 143: 7). – 7. Zlomek okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení světlehnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, vyrobeno na hrnč. kruhu, síla střepu 5 mm, vrstva 1 (obr. 137: 21). – 8. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 4 mm, vrstva 1 (obr. 143: 8). – 9. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, vrstva 1 (obr. 143: 9). – 10. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s kamínky s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 1 (obr. 144: 2). – 11. Dva zlomky stěny, zbarvení šedé, povrch zdobený širokými svislými žlábkami, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, vrstva 1 (obr. 144: 3 – 4). – 12. Dva zlomky stěny, zbarvení šedohnědé, povrch zdoben jemným svislým rýhováním, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 3 mm, vrstva 1 (obr. 137: 22 – 23). – 13. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch zdobený svislým hřebenováním, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 7 mm, vrstva 1 (obr. 137: 24). – 14. Zlomek okraje, zaoblený a vodorovně ven vyložený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 5 mm, vrstva 1 (obr. 137: 25). – 15. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 1 (obr. 144: 5). – 16. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 7 mm, vrstva 1 (obr. 143: 10). – 17. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř šedé, vně okrově hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí křeménků a slídy, síla střepu 14 mm, vrstva 1 (obr. 144: 6). – 18. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, vrstva 1 (obr. 145: 1). – 19. Zlomek okraje plaňanského poháru, fasetovaný, s ostře lomeným tělem, zbarvení černé, povrch potuhovaný, hladký, lesklý, zdobený rytými kosočtverci, provedenými dvěma liniemi, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm, vrstva 1 (obr. 145: 2). – 20. 34 zlomků stěn, zbarvení hnědé, černé a šedé, povrch drsnější i vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, někde s příměsí slídy, síla střepu 4 – 8 mm, vrstva 2. – 21. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, ven vyložený a částečně odlomený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 2. – 22. Zlomek dolní partie nádoby s částí rovného dna, zbarvení uvnitř šedohnědé, vně hnědé, povrch poměrně rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě svislých žlábků, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 7 – 10 mm, vrstva 3 (obr. 145: 3). – 23. Zlomek okraje zásobnice, ven vykloněný a hráněný do plošek, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zbytky výzdoby v podobě dvojité rytých kosočtverců, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 2 (obr. 144: 10). – 24. 3 zlomky stěny, zbarvení hnědé, povrch drsný, zdobený svislými žlábkami, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 2 (obr. 144: 7 – 9). – 25. Zlomek okraje mísy, zaoblený, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez

výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 2 (obr. 145: 4). – 26. Zlomek okraje teriny, hráněný do plošek, zbarvení černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 4 mm, vrstva 2 (obr. 145: 5). – 27. Zlomek okraje mísy, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 – 6 mm, vrstva 2 (obr. 145: 6). – 28. Zlomek z rozhraní hrdla a těla, esovitě prohnutý, zbarvení černé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 2 – 3 mm, vrstva 2 (obr. 145: 7). – 29. Zlomek okraje, kulovitý, zbarvení černé, povrch rovný, zdobený pod okrajem dvojitou rytou linií, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, vrstva 2 (obr. 145: 8). – 30. Zlomek okraje mísy, zakulacený, dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch nerovný, zdobený širokým vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, vrstva 2 (obr. 146: 1). – 31. Část okraje hrnce, slepená ze dvou střepů, s fasetovaným a odsazeným okrajem a zakulaceným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 8 – 10 mm, vrstva 2 (obr. 146: 2). – 32. Zlomek okraje plaňanského poháru, hráněný a ven vykloněný s ostře zalomeným tělem, zbarvení černé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený křížícími se kosočtverci z rytých dvojlinií, materiál hrubší s příměsí tuhy, síla střepu 5 – 7 mm, vrstva 2 (obr. 144: 11). – 33. Část horní partie teriny, okraj odsazený a hráněný do plošek, tělo zaoblené, zbarvení černé, povrch rovný až hladký, zdobený vzájemně se křížícími kosočtverci, vytvořenými rytými dvojliniemi, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 mm, vrstva 2 (obr. 146: 3). – 34. 13 střepů ze stěny větší nádoby, patrně zásobnice, prohnutá, zbarvení uvnitř černé, vně okrově hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 2. – 35. Zlomek okraje zásobnice, hráněný do plošek, zbarvení uvnitř šedé, vně světlehnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 2 (obr. 146: 4). – 36. 3 zlomky stěn, prohnuté, zbarvení uvnitř hnědočerné, vně hnědé, povrch uměle drsně, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 7 – 8 mm, vrstva 2 (obr. 146: 5 – 6). – 37. Část mohutného okraje zásobnice, slepený ze tří střepů, kolmo nasazený a hráněný do plošek, zbarvení hnědé, povrch poměrně rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 14 mm, vrstva 2 (obr. 144: 12). – 38. Zlomek okraje teriny, odsazený a hráněný do plošek se zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 6 mm, vrstva 2 (obr. 147: 1). – 39. 16 zlomků stěn, zbarvení černé, hnědé a okrově hnědé, povrch rovný i nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 5 – 7 mm, vrstva 3. – 40. Zlomek okraje mísy, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 3 (obr. 146: 7). – 41. Zlomek okraje, hráněný do plošek a odlomený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu původně cca 5 mm, vrstva 3 (obr. 145: 9). – 42. Zlomek stěny, odlomený, zbarvení šedohnědé, povrch pokryt hustým svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu neurčitelná, vrstva 3 (obr. 145: 10). – 43. Zlomek stěny, uvnitř odlomený, zbarvení hnědočerné, povrch zčásti potuhovaný, lesklý, zčásti zdobený svislým rýhováním, materiál hrubý s příměsí slídy, sílu střepu nelze určit, vrstva 3 (obr. 145: 11). – 44. Zlomek stěny, slepený ze čtyř střepů, prohnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený kapkovitými důlky, patrný náznak odlomeného ucha, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, vrstva 3 (obr. 147: 2). – 45. Zlomek okraje mísy, zaoblený a mírně dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 3 (obr. 146: 8). – 46. Zlomek rovného dna, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, místy otlučený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, vrstva 3 (obr. 146: 9). – 47. Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch drsný, zdobený svislými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, vrstva 3 (obr. 145: 12). – 48. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch drsný, zdobený širokými svislými žlábkami, materiál hrubý s příměsí slídy,

síla střepu 8 mm, vrstva 3 (obr. 147: 3). – 49. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 3 (obr. 147: 4). – 50. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení hnědé, povrch uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 9 mm, vrstva 3 (obr. 147: 5). – 51. Část dolní partie větší nádoby s částí rovného dna, slepená ze dvou střepů, zbarvení hnědé, povrch opatřen umělým drsněním, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 3 (obr. 147: 6). – 52. 10 zlomků stěn, zbarvení hnědé a černé, povrch rovný i drsný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 4 – 10 mm, vrstva 4. – 53. 4 zlomky stěn, zbarvení šedo hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 5 mm, vrstva 4. – 54. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení černé, povrch hladký, patrný zbytky výzdoby dvojitým ozubeným kolečkem, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, vrstva 4 (obr. 145: 13). – 55. Zlomek stěny, mírně prohnutý, zbarvení šedo hnědé, povrch drsný, zdobený širokými svislými žlábkami, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 4 (obr. 146: 10). – 56. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř šedo černé, vně načervenalé, povrch uvnitř rovný, vně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 10 mm, vrstva 4 (obr. 147: 7). – 57. Zlomek okraje mísy, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší s příměsí slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 4 (obr. 145: 14). – 58. Část dolní partie nádoby slepená ze dvou střepů s rovným dnem a kónicky rozevřeným tělem, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, částečně uměle drsněný, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 – 10 mm, vrstva 4 (obr. 147: 8). – 59. Zlomek stěny, zbarvení hnědo černé, povrch pokryt svislým rýhováním, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, vrstva 4 (obr. 147: 9). – 60. Zlomek okraje zásobnice, ven vykloněný a hráněný do plošek, zbarvení uvnitř šedo černé, vně hnědo černé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 12 mm, vrstva 4 (obr. 147: 10). – 61. Zlomek okraje amfory s rovně seříznutým a ven vykloněným okrajem, vydutým tělem, z okraje vybíhá páskové ucho, které dosedá na horní část výdutě, zbarvení okrově hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 8 mm, vrstva 4 (obr. 148: 1). – 62. Zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 5 – 8 mm, vrstva 5. – 63. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a mírně ven vykloněný s nepatrným hrdlem, z okraje vybíhá páskové ucho a dosedá v horní části těla, zbarvení hnědo černé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 5 – 7 mm, vrstva 5 (obr. 148: 2). – 64. Téměř celá hrncovitá nádoba s chybějícím dnem a odlomeným okrajem, slepená z 15 střepů, baňatým tělem, zbarvení hnědo černé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků a slídy, síla střepu 7 – 10 mm, zachovaná výška 22 cm, prům. dna cca 10 cm, max. výduť 20 cm, vrstvy 1 – 5 (obr. 148: 3).

Ve výplni kulevé jamky 1/09 byl nalezen zlomek stěny, zbarvení uvnitř černé, vně hnědé, povrch uvnitř rovný, vně drsný, materiál hrubý s příměsí slídy, síla střepu 9 mm.

Výsledky sběrů a průzkumu detektorem kovů v letech 2008 - 2012

V rámci sondážního výzkumu sídliště v letech 2008 - 2009 byly provedeny i sběry a systematický průzkum lokality detektorem kovů. V tomto průzkumu pokračoval i v letech následujících J. John z FFJÚ v Českých Budějovicích. Výsledkem bylo 7 předmětů: 1. Korálek skleněný, soudkovitý, provrtaný, zbarvení modré, v. 7 mm, prům. 9 mm (obr. 145: 21). - 2. Cibulkovité zakončení jednoho z ramen bronzové spony, prům. 8 mm, v. 5 mm (obr. 145: 22). - 3. Bronzový kroužek, zbarvení tmavozelené, povrch hladký, nezdobený, prům. 10 mm, síla tyčinky 3 mm (obr. 145: 16). - 4. Část bronzové spony, zachováno pouze vinutí, rozdělené na dvě části po čtyřech závitech a spojené obloučkem, délka 33 mm, prům. drátu 1 mm (obr. 145: 15). - 5. Bronzová samostřílová spona s šestinásobným spojeným vinutím, prohnutým

lučíkem zdobeným na vnější straně rytou výzdobou v podobě čtverců vyplněných úhlopříčkami, trojúhelníkovitým zachycovačem a klínovitou nožkou, střechovitě klenutou, délka 50 mm, šířka vinutí 28 mm, šířka lučíku 4 mm, šířka nožky 6 mm (obr. 145: 17). - 6. Korál skleněný, kruhový, provrtaný (4 mm), dvojkónického průřezu, zbarvení světlezelené, prům. 19 mm, v. 10 mm (obr. 145: 18). - 7. Jednodílná spona typu Almgren 158 se zaobleným lučíkem plochého průřezu (5 x 2 mm), který je zde ohnut do smyčky, zahnutý na jednom konci ve vinutí, které přechází v jehlu (zde chybí), na druhé straně je prolamovaný oválný zachycovač (20 x 5 mm), konec lučíku před zachycovačem je 7 x ovinut drátkem, patina má šedozelené zbarvení, celková délka spony 43 mm (obr. 145: 23).

Zároveň byla nalezena římská mince Claudius II Gothicus, 268 – 270, bronzová esovitá záušnice a bronzové prolamované avarské kování z období raného středověku (obr. 145: 19 - 20).

6. Poloha pohřebiště

Pohřebiště se nachází cca 400 m východně od sídliště a cca 100 m od jižního okraje obce Přešťovice na návrší "Na vrchu", ZM 22 - 32 - 15, 346 Z, 150, J; 351 Z, 152 J; 348 Z, 140 J; 355 Z, 142 J v nadmořské výšce 417 m. Poloha je z jihu, ve vzdálenosti 200 - 300 m, obtékána řekou Otavou a je dnes zalesněna (obr. 3 - 4, Tab. 1: 2, Tab. 3: 3).

7. Popis hrobů a katalog nálezů

Nedochovaná je keramika, získaná v násypu v lomu, která dle B. Dubského pochází z 20 pohřbů a z dalších šesti hrobů, prozkoumaných v roce 1924. Jsou autorem výzkumu datovány do 2. - 5. stol. (*Dubský 1949*, 482 - 483).

Hrob 1: Rozrušený, mělce uložený dětský pohřeb v situle s nožkou. Zachována pouze spodní část nádoby s odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 5 - 6 mm, průměr 90 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 246. Lit: *Dubský 1937*, 44; *Dubský 1949*, 432; *Rybová 1956a*, T. XLIII: 3 - 4, T. LX: 1. Dat: Nedatováno (*B. Dubský - 3. stol.*). Obr. 150: 1.

Pozn: V NM Praha je pod označením Hrob 1 uložena mísovitá nádoba (i. č. 34 344) a zlomky okrajů dalších dvou mísovitých nádob (i. č. 36 253 a i. č. 36 256), které však neodpovídají Dubského popisu inventáře hrobu (*Rybová 1956a*, T. XLIII: 3 - 4, T. LX: 1). Kromě toho se v JčM v Českých Budějovicích nachází dalších 22 zlomků různých nádob, pocházejících údajně rovněž z tohoto hrobu (i. č. 23 643 - 23 660, 24 241 - 24 250). Dubského popisu (*Dubský 1949*, 432) odpovídá nožka, snad ze situly (i. č. 24 246).

Hrob 2: Pohřeb uložený v misce. Podle slitku bleděmodrého korálu B. Dubský soudí, že se jednalo o pohřeb dospělé dívky. Z misky se dochovaly pouze dva zlomky stěny, prohnuté, zbarvení hnědočerné, povrch potuhovaný, hladký, zdobený šikmou kanelurou, materiál jemněji plavený, síla střepe 5 - 6 mm. Ulož: JčM České Budějovice, A 24 243 - 24 244. Lit: *Dubský 1937*, 44; *Dubský 1949*, 432; *Rybová 1956a*, T. XLIII: 1 - 2, T. LX: 2. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský - 1. polovina 5. stol.*). Obr. 150: 4 - 5.

Pozn: Zbytek nádoby bude patrně uložen v NM Praha. Jsou zde však i pozůstatky dalších nádob, které neodpovídají zcela popisu B. Dubského (NM i. č. 34 343, i. č. 36 258, 36 266 - 36 267, 36 275).

Hrob 3: Pohřeb uložený v situle s nožkou. Podle slitků dvou modrých korálků B. Dubský soudí, že se jednalo o pohřeb dívky. Nádoba se nedochovala. Podle popisu B. Dubského byla situla zdobena na výdutí vykrajovaným límcem o dlouhých obloucích, povrch byl vyhlazený a silně tuhovaný, byla zhotovena z jemného materiálu, tvrdě vypálena a tvarem souhlasí se situlou z hrobu 27. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 44; *Dubský 1949*, 432. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský - 1. polovina 5. stol.*).

Hrob 4: Zničený pohřeb mladší osoby, uložený v hrncovité nádobě, ze které se dochovaly pouze dva zlomky výdutě, mírně prohnuté, zbarvení hnědočervené, povrch hladký, zdobený horizontálními rytými liniemi a rovněž liniemi v podobě trojúhelníka, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 349. Lit: *Dubský 1937*, 44, Tab. VIII; *Dubský*

1949, 432, Tab. VIII; *Rybová 1956a*, T. XXXV: 8; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 1 – 2. Dat: C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 150: 2 – 3.

Hrob 5: Zničený pohřeb dospělé osoby, uložený v misce s okrajem dovnitř zataženým, zbarvení hnědé, povrch nerovný, patrně bez výzdoby, materiál hrubší. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 44; *Dubský 1949*, 432; *Rybová 1956a*, XLIII: 8 - 9. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 3. stol.).

Pozn: V NM Praha jsou uloženy zlomky stěn, zdobené svislým a vodorovným žebrem (i. č. 36 289), které mají pocházet z hrobu 5, ale neodpovídají *Dubského* popisu inventáře hrobu.

Hrob 6: Zničený pohřeb dospělé osoby, situovaný původně v hloubce 25 cm, uložený ve velké misce, z níž se dochovalo pouze dno, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, špatně hlazený, materiál hrubší, průměr 12 cm, zachovaná výška 10 cm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 44; *Dubský 1949*, 432; *Rybová 1956a*, XLIII: 5 - 7. Dat: Nedatováno.

Pozn: V NM Praha jsou uloženy zlomky stěn s výzdobou oválných vrypů (i. č. 36 291 - 36 293), které mají pocházet z hrobu 6, ale neodpovídají *Dubského* popisu inventáře hrobu.

Hrob 7: V hloubce 20 cm situovaný pohřeb nedospělé ženy (B. *Dubský* tak soudí podle spáleného jantarového korálku), uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem, kónicky dovnitř vklopeným, oblým tělem a rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch potuhovaný a vyhlazený, zdobený v horní části těla krokvicovitým ornamentem z dvojnásobných jemných rýh, lemovaných okrouhlými vpichy, nad ním se nachází ještě trojice vodorovných rýh, mezi dvěma horními liniemi se nachází rovněž okrouhlé vpichy, materiál je jemně plavený, v. 11 cm, průměr ústí 20 cm, max. výduť 23 cm, průměr dna 9 cm, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Písek, A 1066/1. Lit: *Dubský 1937*, 44, T. I; *Dubský 1949*, 433, T. I.; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVI: 6; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 5. Dat: C2/C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 150: 6.

Hrob 8: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dospělé dívky podle modrého korálu) uložený v hrncovité nádobě se zaobleným a ven vyloženým okrajem, nepatrným hrdlem, baňatým tělem a menším odsazeným rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepe 7 mm, v. 16 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 20 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 350. Lit: *Dubský 1937*, 44 – 45, Tab. I: 8; *Dubský 1949*, 434 – 435, Tab. I: 8; *Rybová 1956a*, T. LVII: 4; *Sakař 1970*, 39; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 3. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 151: 1.

Hrob 9: Pohřeb dospělé osoby v hrncovité nádobě se zaobleným a ven vyhnutým okrajem, prohnutým hrdlem, ostře zalomeným tělem a rovným dnem, zdobený na rozhraní hrdla a těla třemi horizontálními žlábkami, zbarvení je tmavohnědé, povrch hlazený a slabě potuhovaný, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 8 mm, v. 16, 5 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 28 cm, prům. dna 13, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 133. Lit: *Dubský 1937*, 45, Tab. I: 9; *Dubský 1949*, 433, Tab. I: 9; *Rybová 1956a*, Tab. LIV: 3; *Svoboda 1965*, Tab. VII: 6; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 4. Dat: C2/C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 151: 2.

Hrob 10: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě dvojkónického profilu se zaobleným okrajem a rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený v horní části těla třemi vodorovnými rytými liniemi a pod nimi krokvicovitým ornamentem, lemovaným dvěma řadami důlků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 17 cm, prům. okraje 26 cm, max. výduť 28 cm, prům. dna 15

cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 352. Lit: *Dubský 1937*, 45, Tab. I: 10; *Dubský 1949*, 434, Tab. I: 10; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 5. Dat: C2/C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 150: 7.

Hrob 11: Rozrušený pohřeb dospělé osoby v amforovité nádobě s rovným dnem, vyšším vejčítým tělem a zaobleným, ven vyhnutým okrajem s prohnutým hrdlem. Na rozhraní hrdla a těla se nachází nečleněná páska, zbarvení šedé, povrch hlazený, materiál jemně plavený, síla střepe 10 mm, v. 20 cm, prům. okraje 11 cm, max. výduť 18 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 117 151. Lit: *Dubský 1937*, 45; *Dubský 1949*, 433. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 152: 1.

Hrob 12: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb mladší osoby, uložený v nádobě s rovným dnem, vejčítým tělem a zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 8 - 9 mm, v. 13 cm, prům. okraje 11 cm, max. výduť 18 cm, prům. dna 8 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 353 - 354. Lit: *Dubský 1937*, 45, Tab. I: 12; *Dubský 1949*, 433, Tab. I: 12; *Rybová 1956a*, LVIII: 8; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 6. Dat: C2 - D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 152: 8.

Hrob 13: Rozrušený dětský pohřeb, mělce uložený. Zachovány zlomky misky tuhovaného povrchu, s rytými vodorovnými liniemi pod okrajem a na výduti s čokovitými ploškami. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 45; *Dubský 1949*, 435. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 14: Pod povrchem zničený pohřeb dospělé osoby, uložený v misce hnědého zbarvení a vyhlazeného povrchu, ze které se dochovaly pouze zlomky rovného dna, dovnitř mírně vklopeného, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 355. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 7. Dat: Nedatováno. Obr. 152: 7.

Hrob 15: Pohřeb dospělé osoby, patrně v míse přešťovického typu, tuhovaného povrchu, s rovným okrajem a na výduti s výzdobou šikmých oblých kanelur. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435. Dat: C3 - D1

Hrob 16: Pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě, z níž se dochoval pouze střepe okraje, rovně seříznutý a mírně ven vykloněný, s esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, hladkého potuhovaného povrchu, zdobeného v horní části výdutě půlobloučky z trojúhelníkovitých vrypů, materiál jemně plavený, síla střepe 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 357. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435; *Michálek 1981*, 8, Tab. 36: 1. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.).
Obr. 152: 12.

Hrob 17: Pohřeb dospělé osoby v mělce uložené misce hlazeného a tuhovaného povrchu, zdobené na hrdle třemi vodorovnými mělkými žlábků. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435. Dat: Nedatováno. Dle B. *Dubského* 2. polovina 3. stol.

Hrob 18: Zničený dvojhrob, uložený při povrchu:
První pohřeb dospělé osoby byl uložen v mísovité nádobě hnědočerveného zbarvení, povrchu tuhovaného a hlazeného, zdobeného na výduti čokovitými jamkami, lemovanými v horní části svislými zářezy nebo motivem krokvic ze žlábků, dochováno pouze ve třech střepech, materiál jemně plavený, síla střepe 5 - 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 358 a - b. Lit: *Dubský*

1937, 46, Tab. VIII; *Dubský 1949*, 435, Tab. VIII; *Rybová 1956a*, T. XXXII: 5, T. XXXIII: 4; *Svoboda 1965*, obr. 9: 9; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 8 – 10. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 152: 10 – 11, 13.

Druhý pohřeb, dětský, byl uložen těsně při východním okraji předešlého pohřbu a byl s ním současný. Nacházel se rovněž v misce šedého zbarvené, hlazeného povrchu, ze které se dochovala pouze vyklenutá výduť zdobená šikmým tordováním, vyrobená z jemně plaveného materiálu, síla střepu 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 136. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435; *Michálek 1981*, 8, Tab. 35: 11. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 152: 9, Obr. 154: 1.

Hrob 19: Mělce uložený dětský pohřeb v misce, ze které se zachovalo jen 29 střepů, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený čokovitými jamkami a nad nimi rytými trojúhelníky, vyplňovanými šikmými rýžkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Mezi spálenými kůstkami byl rovněž nalezen slitek skleněného korálku a schránka na jehlice, zdobená čtyřmi rytými obdélníkovitými poli, vyplněnými úhlopříčkami, délka 5, 3 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 359 – 362. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435; *Michálek 1981*, 8, Tab. 36: 3 – 7. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 152: 2 – 6.

Hrob 20: Pohřeb dospělé osoby, uložený v rozrušené nádobě hnědého zbarvení, vyhlazeného povrchu, s hrdlem dovnitř lomeným. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435. Dat: Nedatováno. Dle B. Dubského konec 3. století.

Hrob 21: Rozrušený pohřeb mladší osoby v míse přešťovického typu, ze které se dochoval pouze zlomek výdutě, zbarvení hnědé, povrch hladký, tuhovaný, zdobený čokovitými jamkami, lemovanými trojúhelníkovitými vpichy, nad nimiž se nacházejí dvě mělké ryté linie, vyplněné rovněž trojúhelníkovitými vpichy, nad těmito liniemi je mělkými rýhami provedený ornament krokvic, materiál jemně plavený, síla střepu je 5 mm. Kromě toho z hrobu údajně pochází dalších 113 zlomků různých nádob – jde patrně o pomíchané nálezy z jiných hrobů a dále spálené kůstky. Ulož: M Strakonice, i. č. 363 – 365. Lit: *Dubský 1937*, 46, Tab. VIII; *Dubský 1949*, 435, T. VIII; *Rybová 1956a*, T. XXXIII: 3; *Svoboda 1965*, obr. 11: 4, obr. 14: 4; *Michálek 1981*, 8, Tab. 36: 2. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 152: 14.

Hrob 22: V mělce uložené rozrušené misce se nacházel, dle B. Dubského, dívčí pohřeb (dle slitku modrých korálů) a malý úlomek terry sigillaty, který se nedochoval. Z hrobu 22 údajně pocházejí zlomky tří evidentně různých nádob s různou výzdobou, které sem patrně byly přimíchány. Ulož: JčM České Budějovice, A 23 678 – 23 680. Lit: *Dubský 1937*, 46; *Dubský 1949*, 435; *Rybová 1956a*, T. XXXVI: 5; *Sakař 1970*, 39. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 2. polovina 3. století). Obr. 152: 15 – 17.

Hrob 23: Pohřeb dospělé osoby v rozrušené misce se vklopeným okrajem, špatně vypálené, z písčitého materiálu, zbarvení hnědé, povrch vyhlazen, bez výzdoby. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 46 - 47; *Dubský 1949*, 435; *Dubský 1956a*, XLII: 2. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 3. stol.).

Hrob 24: Mělce situovaný žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v rozrušené misce s mělce „vykrajovaným límcem“ na výduť, zbarvení hnědé, povrch hlazený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 47; *Dubský 1949*, 435. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 25: Žárový pohřeb nedospělé osoby, uložený v hloubce 15 cm v kameny obložené mísovité nádobě, s esovitě prohnutým tělem a zaobleným a ven vykloněným okrajem a rovným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepe 5 - 7 mm, v. 11, 5 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 21, 5 cm, prům. dna 8 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 366 – 367. Lit: *Dubský 1937*, 47, Tab. I; *Dubský 1949*, 435, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. LVII: 5; *Svoboda 1965*, Tab. VII: 1; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 8; Dat: C3 - D2 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 153: 4. Obr. 154: 2.

Hrob 26: Pohřeb dívky (dle modrého korálu), uložený v hloubce 15 cm v mísovité nádobě se zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, vydutým tělem, zdobeným dvěma vodorovnými žlábkami a pod nimi šikmými oblými kanelurami a mírně dovnitř vklopeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, materiál jemně plavený, síla střepe 5 - 7 mm, v. 10 cm, prům. okraje 18, 5 cm, max. výduť 20 cm, prům. dna 8 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 138. Lit: *Dubský 1937*, 47, Tab. I; *Dubský 1949*, 436, Tab. I; *Rybová 1956a*, LII: 5; *Svoboda 1965*, Tab. III: 2; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 9; Dat: C3 - D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 153: 2.

Hrob 27: Pohřeb dívky (podle spáleného jantaru, uložený v hloubce 15 cm v mísovité nádobě na nožce, se zaobleným a mírně vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a ostře lomeným tělem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, opatřený na největší výduť čočkovitými ploškami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 - 7 mm, v. 12 cm, prům. okraje 18, 2 cm, max. výduť 20 cm, prům. dna 7, 8 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 139, i. č. 368. Lit: *Dubský 1937*, 47, Tab. I; *Dubský 1949*, 436, Tab. I; *Svoboda 1965*, 102, Tab. V: 3; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 10; Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 153: 3.

Hrob 28: Pohřeb dospělé osoby v nádobě, z níž se dochovalo pouze dno a silné stěny, zbarvení hnědé, materiál hrubší. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 47; *Dubský 1949*, 436, Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 1. polovina 4. stol.).

Hrob 29: Malými kameny obložený pohřeb údajně mladší osoby, uložený v hloubce 12 cm v mísovité nádobě s rovným dnem, vejčitém tělem a okrajem zaobleným a mírně dovnitř zataženým, zbarvení hnědonačervenalé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, v. 11, 4 cm, prům. okraje 17 cm, max. výduť 18, 5 cm, prům. dna 10, 5 cm, síla střepe 8 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 369 – 370. Lit: *Dubský 1937*, 47, Tab. I; *Dubský 1949*, 436, Tab. I; *Svoboda 1965*, Tab. V: 1; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 11. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 153: 7.

Hrob 30: Pohřeb dospělé osoby (podle B. Dubského ženský dle slitku modrého korálu) v zničené nádobě, z níž se dochovalo pouze dno se třemi výčnělky na vnitřní straně, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, prům. dna cca 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 371. Lit: *Dubský 1937*, 47 – 48; *Dubský 1949*, 436; *Sakař 1970*, 39; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 12. Dat: Nedatováno. Obr. 153: 9.

Hrob 31: Zničený pohřeb mladší osoby uložený v nádobě, ze které se dochovalo pouze rovné dno, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, průměr cca 9 cm. Ulož: JčM České Budějovice, A 22 645. Lit: *Dubský 1937*, 47; *Dubský 1949*, 436. Dat: Nedatováno. Obr. 153: 8.

Hrob 32: Pohřeb dospělé osoby v nádobě, ze které se dochovala jen část rovného, odsazeného dna a část okraje, zaobleného a ven vykloněného s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné povrch rovný, bez výzdoby, síla střepe 5 – 10 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 372 – 373. Lit: *Dubský 1937*, 48; *Dubský 1949*, 436; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 13. Dat: Nedatováno (*Dubský* - 1. polovina 3. století). Obr. 153: 5 – 6.

Hrob 33: Pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě se zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, ostře zalomeným tělem a dovnitř mírně prohnutým dnem, rozhraní hrdla a těla je zdobeno hustě šikmými a oblými kanelurami, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, materiál hrubší, písčité, síla střepe 5 - 7 mm, v. 15 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 27 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 141, 374. Lit: *Dubský 1937*, 48; *Dubský 1949*, 436; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* konec 4. stol. a počátek 5. stol). Obr. 155: 1.

Hrob 34: Dvojhrob – situovaný v hloubce 30 cm:

A: Pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě se zaobleným a mírně ven vykloněným okrajem, vyduťtým tělem a rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduť oválným facetováním, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, v. 16 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 26 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 142, i. č. 375. Lit: *Dubský 1937*, 48; *Dubský 1949*, 436; *Michálek 1956a*, T. XXX: 1; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 2. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 154: 3. Obr. 155: 2.

B: Dětský pohřeb, uložený v mísovité nádobě s nedochovaným okrajem, ostře zalomeným tělem a nožkou, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený nad lomem výduťtě dvěma vodorovnými žlábkami, mezi nimiž se nachází mělce vtlačené půlobloučky, lemované po obou stranách trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, dochovaná v. 10 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 376. Lit: *Dubský 1938*, 48; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 3. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 155: 3.

Hrob 35: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby ve velké nádobě mísovitěho tvaru, z níž se dochovala jen spodní partie se dnem na nízké nožce, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, dochovaná v. 5, 5 cm, prům. dna 17 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 344, 377, 378. Lit: *Dubský 1937*, 48; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 4. Dat: Nedatováno. Obr. 155: 4. Obr. 156: 3.

Hrob 36: Pohřeb mladší ženy (podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s ostře esovitě profilovaným tělem, zaobleným okrajem ven vykloněným a dnem na odsazené nožce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený nad ostrým lomem výduťtě pěti mělkými vodorovnými žlábkami, které ohraničují dvě řady jednoduchých čtyřúhelníkovitých kolků, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, v. 13 cm; prům. okraje 26 cm; max. výduť 27 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 143, 379. Lit: *Dubský 1937*, 48, Tab. VII; *Dubský 1949*, 437, *Rybová 1956a*, LIV: 5, T. VII; *Svoboda 1965*, 64, obr. 14, T. VII; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 5. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 155: 5.

Hrob 37: Pohřeb dospělého muže, v hloubce 20 cm uložený ve vyšší mísovité nádobě se zaobleným okrajem, kónicky se rozevírajícími stěnami a rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch nehlazený a drsný, zdobený pod okrajem nepravidelnou dvojitou řadou okrouhlých důlků, materiál hrubší, písčité, síla střepe 10 cm, v. 17 cm, prům. okraje 24 cm, prům. dna 14 cm. Nádobu obsahovala kromě kostí i přepálený pazourek. Ulož: M Strakonice, i. č. 144, i. č.

380 – 381. Lit: *Dubský 1937*, 48 – 49, Tab. I; *Dubský 1949*, 437, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. LIX: 4; *Svoboda 1965*, Tab. VII: 8; *Michálek 1981*, 9, Tab. 37: 6 – 7. Dat: C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 155: 6 – 7.

Hrob 38: Pohřeb mladší osoby v mísovité nádobě, se zaobleným okrajem a prohnutým hrdlem, ostře lomeným tělem a rovným dnem, hnědého zbarvení, vyhlazeného, potuhovaného povrchu, největší výduť je zdobena oválně facetovanou výzdobou, materiál jemně plavený, síla střepu 5 - 7 mm, v. 10 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 20 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 382 – 383. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 1. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 157: 1.

Hrob 39: Dětský pohřeb v rozrušené misce s „vykrajovaným límcem“, povrch vyhlazený, materiál jemný, v. 12 cm. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437. Dat: D1 - D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 40: Pohřeb dospělé osoby, uložené v rozrušené misce, ze které se dochovala pouze spodní partie nádoby s rovným dnem a kónicky se rozvírajícími se stěnami, zbarvení červenohnědé, povrch rovný se stopami tuhování, bez výzdoby, materiál písčité, síla střepu 8 mm, dochovaná výška 6 cm, prům. dna 9 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 384 – 385. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 14, Dat: Nedatováno. Obr. 155: 8.

Hrob 41: Pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě, z níž se dochovala pouze spodní partie s rovným, mírně odsazeným dnem a část zaobleného těla, okraj je odlomen, zbarvení tmavohnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, síla střepu 8 mm, dochovaná v. 8, 5 cm, průměr dna 9 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 386 – 387. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Dat: Nedatováno. Obr. 157: 2.

Hrob 42: Dětský pohřeb, uložený v malé misce s tmavě vyhlazeným povrchem, ze které se dochovaly pouze zlomky, některé s výzdobou krokvicovitého ornamentu z dvojnásobných rýh mezi dvěma vodorovnými rýhami, materiál jemnější, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 388 – 389. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 36: 15. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 157: 3.

Hrob 43: Zničený pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze dva zlomky stěny, zbarvení uvnitř hnědé, vně šedohnědé, povrch hladký, potuhovaný, lesklý, zdobený okrouhlými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 6 mm. Ulož: JčM České Budějovice, A 24 487 – 24 488. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437, Dat: C3 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 157: 4 – 5.

Hrob 44: Pohřeb mladšího muže (dle pazourku), uložený v situlovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní partie s nízkou, probranou nožkou, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, materiál jemnější, síla střepu 5 - 7 mm, zachovaná výška 5, 4 cm, průměr dna 9, 2 cm. Uváděna rovněž dolní část mísovité nádoby s rovným dnem a baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zachovaná výška 11, 5 cm, průměr dna 11 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 260, 390 – 391. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 2 – 4. Dat: Nedatováno. Obr. 157: 9 - 10.

Hrob 45: Rozrušený hrob mladší osoby, ze kterého bylo dle údajů B. Dubského vyzvednuto pouze dno a stěny nádoby, zbarvení hnědé, povrch hlazený, materiál hrubší, zdobené nad

okrouhlým lomem vydutě vodorovnými žlábký. B. Svoboda uvádí mísovitou nádobu s kónickým, mírně prohnutým hrdlem, vydutým tělem a rovným dnem. Do Jihočeského muzea bylo předáno několik střepů údajně z tohoto hrobu, ale jde evidentně o zlomky různých nádob. Ulož: JčM České Budějovice, A 22 867 – 22 870. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Svoboda 1965*, T. VII: 4. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 157: 6 – 8.

Hrob 46: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze zlomky dna a stěn, zbarvení hnědočerné, povrchu hlazený. Ulož: M Strakonice, i. č. 392 – 393. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437; *Michálek 1981*, 9, Dat: Nedatováno.

Hrob 47: Pohřeb dospělé osoby, uložený v rozrušené mísovité nádobě, hnědého zbarvení a hlazeného povrchu. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 49; *Dubský 1949*, 437, Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 2. pol. 3. stol.).

Hrob 48: Pohřeb nedospělé osoby v mísovité nádobě s rovným dnem, zakulaceným tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, hnědočerného zbarvení, vyhlazeného povrchu, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, síla střepu 6 mm, v. 9, 5 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 17 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 145. Lit: *Dubský 1937*, 49 – 50, Tab. I; *Dubský 1949*, 437, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. LVIII: 7; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 8, Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 158: 1.

Hrob 49: Pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě s dovnitř zataženým okrajem, ze které se dochovala pouze část dolní partie nádoby s rovným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 12 mm, prům. dna 16 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 582. Lit: *Dubský 1937*, 50; *Dubský 1949*, 438. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 158: 2.

Hrob 50: Pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě s okrajem rovně seříznutým, válcovitým hrdlem, vysoko položeným zaobleným tělem a odsazeným rovným dnem na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti mělkým šikmým širokým tordováním, materiál jemnější, síla střepu 5 - 7 mm, v. 12, 5 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 24 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 261, 394. Lit: *Dubský 1937*, 50; *Dubský 1949*, 438; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 9, Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 158: 3.

Hrob 51: V hloubce 20 cm situovaný pohřeb dospělého muže (podle B. Dubského dle nálezu pazourku), uložený v nižší mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, esovitě prohnutým tělem a mírně dovnitř prohnutým dnem, zbarvení hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, v. 16, 5 cm, prům. dna 17 cm, prům. okraje 28 cm, max. výduť 30 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 146, 196. Lit: *Dubský 1937*, 50, Tab. I; *Dubský 1949*, 438, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. LVII: 2; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 10 – 11. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 159: 1, 13.

Hrob 52: V hloubce 18 cm situovaný pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, vejčitém tělem a dovnitř vklopeným okrajem, zčásti poškozeným, zbarvení hnědočerné, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 - 10 mm, v. 15 cm, prům. dna 14 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 147. Lit: *Dubský 1937*, 50, Tab. I; *Dubský 1949*, 438, Tab. I; *Svoboda 1965*, Tab. VI: 6; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 12. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 158: 4.

Hrob 53: Pohřeb mladší osoby, v misce s nožkou, ze které se však dochovala pouze část v podobě dvou zlomků horní partie nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem, hnědého zbarvení, povrch silně potuhovaný, zdobený dvojicí nepravidelných vodorovných žlábků, řadou podélných vrypů a nad nimi širokou, jednoduchou krokvicí pod vodorovným žlábkem, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 395. Lit: *Dubský 1937*, 50, Tab. VIII; *Dubský 1949*, 438, Tab. VIII; *Rybová 1956a*, T. XXXVI: 3; *Michálek 1981*, 9, Tab. 39: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 158: 5.

Hrob 54: Pohřeb mladší osoby, uložený s pazourkovým odštěpkem v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a mírně odsazeným hrdlem. Okraj je odlomen a nedochoval se. Podle popisu B. Dubského se pod ním nacházela 1 cm široká vodorovná lišta, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, v. 15 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 148, 396 – 398. Lit: *Dubský 1937*, 50; *Dubský 1949*, 438; *Rybová 1956a*, T. XXXVII: 1; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 4, Tab. 39: 2 - 3. Dat: Zachované torzo chronologicky necitlivé (*B. Dubský* - počátek 3. stol.). Obr. 157: 12 – 13. Obr. 204: 1.

Hrob 55: V hloubce 10 cm situovaný pohřeb mladší ženy (dle roztaveného modrého korálku), uložený v mísovité nádobě, dochované pouze částečně ve střepech, s kuželovitým hrdlem a baňatým tělem, dno i okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovným žlábkem a pod ním pak krokvicemi z dvojítych rýh, materiál jemný, síla střepe 5 - 7 mm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 262, 399 – 400. Lit: *Dubský 1937*, 50; *Dubský 1949*, 438; *Sakař 1970*, 39; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 13, Tab. 39: 4. Dat: C2 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 159: 2 – 3.

Hrob 56: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě, která se nedochovala. Dle popisu B. Dubského se jednalo o velkou misku, špatně pálenou, hnědě hlazeného povrchu i vnitřku, z níž se zachovalo dno a přilehlé stěny bez výdutí a okraje. Tvar neurčitelný. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 50; *Dubský 1949*, 438. Dat: Nedatováno.

Hrob 57: Pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě na nožce s rovným dnem, širokým tělem s ostře zalomenou výdutí, s vykrajovaným límcem, okraj je odlomen, zbarvení šedé, povrch vyhlazený, materiál jemný, síla střepe 5 - 7 mm, zachovaná v. 9, 5 cm, prům. dna 8 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 710. Lit: *Dubský 1937*, 50, Tab. VII; *Dubský 1949*, 438, Tab. VII; *Svoboda 1965*, Tab. X: 3. Dat: D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 159: 4.

Hrob 58: Pohřeb dospělé osoby v hlubší mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a kolmo nasazeným, zaobleným okrajem, zbarvení hnědonačervenalé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 8 mm, v. 10 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 14, 5 cm, max. výduť 16 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 259. Lit: *Dubský 1937*, 51; *Dubský 1949*, 439; *Michálek 1981*, 9, Tab. 39: 5. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 2. stol.). Obr. 159: 5.

Hrob 59: Pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě patrně přešťovického typu, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, opatřený na výduti „vykrajovaným límcem“, materiál jemně plavený. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1949*, 439. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 60: Pohřeb dospělé osoby uložený v nádobě, ze které se dochovalo pouze dno o průměru 12 cm a část stěny se vklopeným okrajem. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1949*, 439. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 61: Pohřeb mladší osoby, uložený v tenkostěnné misce, ze které se dochovalo pouze dno o průměru 12 cm, zbarvení hnědé. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1949*, 439. Dat: Nedatováno.

Hrob 62: Pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě, dochované pouze ve střepech, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, nejvýraznější je stěp s výzdobou v podobě vodorovné lišty, opatřené trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemný, síla stěpu 5 – 7 mm. Součástí výbavy je i slitek žlutozeleného skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 401 – 403. Lit: *Dubský 1937*, 51; *Dubský 1949*, 439; *Michálek 1981*, 9, Tab. 38: 5 – 7. Dat: C3 - D1. Obr. 158: 6 – 8.

Hrob 63: V hloubce 15 cm situovaný pohřeb mladší ženy (dle B. Dubského podle zbytku kostí a slitku modrého korálu), uložený v široké mísovité nádobě se zaobleným a mírně ven vykloněným okrajem, baňatým stlačeným tělem a rovným odsazeným dnem, zbarvení hnědé, povrch hladký, silně tuhovaný, zdobený na podhrdlí horizontální řadou trojúhelníkovitých vpichů, z níž vybíhají v pravidelných intervalech směrem k výduti svazky stejně provedených vpichů, skládající se ze tří řad, největší výduť je opatřena šikmou kanelurou, materiál jemný, síla stěpu 5 - 7 mm, v. 10, 5 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 24 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 149. Lit: *Dubský 1937*, 51 – 52, Tab. I; *Dubský 1949*, 434, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. XXXIV: 4; *Svoboda 1965*, 64, obr. 8: 4; *Michálek 1981*, 9, Tab. 39: 6. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 160: 1.

Hrob 64: Mělce uložený dětský pohřeb v široké mísovité nádobě s rovným, odsazeným dnem, ostře zalomenou výduti a kuželovitým hrdlem, dochována však pouze ve střepech, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený čokovitými jamkami, které se střídají s obloukovitými žlábkami, horní okraj žlábků i jamek lemovala řada okrouhlých vpichů, materiál jemný, síla stěpu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 404 – 405. Lit: *Dubský 1937*, 52; *Dubský 1949*, 439; *Rybová 1956a*, T. XXXII: 7; *Svoboda 1965*, 62 – 63, Tab. IV: 4, obr. 10: 1; *Michálek 1981*, 9. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 159: 12.

Hrob 65: Jáma o průměru 60 cm a hloubce 28 cm, v němž se nacházely kosti a zlomky 7 nádob: 1) Zlomek okraje misky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla stěpu 5 – 7 mm (*Michálek 1981*, 9, Tab. 41: 2, 6, 7).

2) Část těla nádoby, prohnutá, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený v horní části těla krokvicovitým ornamentem, provedeným z trojnásobných rýh mezi dvěma vodorovnými žlábkami, nad horním žlábkem se nachází vodorovná řada okrouhlých vpichů, materiál hrubší, síla stěpu 5 – 7 mm (*Michálek 1981*, 9, Tab. 41: 9).

3) Zlomky mísovitých nádob, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, tuhovaný, zdobený šikmými kanelurami, síla stěpu 5 – 7 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 12, 16).

4) Zlomek stěny, vydutý, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhový, opatřený podkovovitými žlábkami, materiál jemnější, síla stěpu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 13).

5) Zlomky okrajů mísovitých nádob, zaoblené, s válcovitým nebo kuželovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, pod okrajem se nachází vodorovné žlábký, materiál jemný, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 3).

6) Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený na podhrdlí vodorovnými žlábký, materiál jemný, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 17).

7) Zlomek okraje, zaoblený a ven vyhnutý, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 mm.

8) Dva zlomky stěn, zbarvení světlehnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduti čokovitými jamkami, materiál jemnější, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 14).

9) 7 zlomků mísy ze stěny, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený řádkou trojúhelníkovitých vpichů, materiál jemnější, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 11).

10) 8 zlomků okrajů a podhrdlí misek, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený vpichy mezi dvěma vodorovnými rýhami a čokovitými jamkami na lomu, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 10).

11) 14 zlomků stěn, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený na lomu čokovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm.

12) 13 zlomků okrajů a podhrdlí misky, zbarvení světlehnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený pod hrdlem dvěma vodorovnými žlábký, mezi nimiž se nacházejí šikmé úzké kanelury, materiál jemnější, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 15).

13) 18 zlomků nádob, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený žlábký pod okrajem, čokovitými jamkami a šikmou kanelurou, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, Tab. 41: 5).

14) 9 zlomků keramiky, zbarvení světlehnědé, povrch hladký, zdobený vodorovnými žlábký, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm (*Michálek 1981*, 41: 8).

Ulož: M Strakonice, i. č. 406. Lit: *Dubský 1937*, 52; *Dubský 1949*, 439; *Michálek 1981*, 9, Tab. 41: 2 - 17. Dat: C2 - D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 160: 2 - 11.

Hrob 66: V hloubce 15 cm situovaný pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, vydutým tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným zaobleným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch poměrně rovný, zdobený na výduti celkem 10 podkovovitými žlábký, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, v. 16, 5 cm, prům. dna 13, 5 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 28 cm. Z výbavy hrobu se dochoval zlomek kostěného hřebenu, zdobený koncentrickými kroužky. Ulož: M Strakonice, i. č. 151, 407 - 409. Lit: *Dubský 1937*, 52, T. I; *Dubský 1949*, 439, Tab. I; *Rybová 1956a*, T. LVI: 4; *Svoboda 1965*, 48, Tab. III: 8; *Michálek 1981*, 9, Tab. 39: 7 - 8. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 160: 12 - 13.

Hrob 67: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby v nádobě, ze které se dochovala jen část rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 410 - 411. Lit: *Dubský 1937*, 52; *Dubský 1949*, 440, *Michálek 1981*, 9, Tab. 40: 1. Dat: Nedatováno. Obr. 160: 14.

Hrob 68: Rozrušený žárový pohřeb (podle B. Dubského ženský dle slitku modrého skleněného korálu), uložený v mísovité nádobě, dochované ve zlomcích, patrné rovné dno, široká zaoblená výduť, okraj nedochován, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, dochována výzdoba v podobě vodorovných mělkých žlábků na podhrdlí a zaobleným

žlábkem na výduť, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 412 – 414. Lit: *Dubský 1937*, 52; *Dubský 1949*, 440; *Michálek 1981*, 9, Tab. 40: 3. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 161: 2.

Hrob 69: Dětský žárový pohřeb (dle B. Dubského), uložený v menší nádobce s odsazeným rovným dnem, se zaobleným, dovnitř vklopeným okrajem a baňatým tělem, zbarvení hnědé, povrch nehlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 - 18 mm, v. 8, 6 cm, prům. dna 7, 5 cm, prům. okraje 9 cm, max. výduť 10 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 150, 415. Lit: *Dubský 1937*, 53, T. II; *Dubský 1949*, 440, Tab. II; *Svoboda 1965*, Tab. V: 2; *Michálek 1981*, 10, Tab. 39: 9. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 161: 1.

Hrob 70: Umístěn přímo nad hrobem 71. Obsahoval kosti dospělého člověka, uložené v mísovité nádobě s mírně dovnitř vtlačeným dnem, baňatým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, s prohnutým hrdlem, zbarvení šedo hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduť širokými mělkými kanelurami, materiál hrubší, síla střepu 7 - 9 mm, v. 15 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 152, 416. Lit: *Dubský 1937*, 53, Tab. II; *Dubský 1949*, 440, Tab. II; *Rybová 1956a*, T. XXXIII: 6; *Svoboda 1965*, 55, Tab. VII: 5; *Michálek 1981*, 10, Tab. 40: 5. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 161: 3. Obr. 229: 1.

Hrob 71: Žárový pohřeb ženy (dle B. Dubského podle dvou slitků modrých korálů), uložený v široké mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem a dovnitř mírně vklopeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený a tuhovaný, zdobený na hrdle čtyřmi vodorovnými žlábkami, horní část výduť opatřena šikmými kanelurami, materiál jemný, síla střepu 5 mm, v. 10 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 153, 419 – 420. Lit: *Dubský 1937*, 53, Tab. II; *Dubský 1949*, 440, 442, Tab. II; *Rybová 1956a*, T. LII: 7; *Michálek 1981*, 10, Tab. 40: 6. Dat: C3 - D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 161: 5.

Hrob 72: Pohřeb dospělé osoby v rozrušené misce silných stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu „silné stěny“. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 53; *Dubský 1949*, 440. Dat: Nedatováno. (B. *Dubský* - 2. stol.).

Hrob 73: Pohřeb mladší osoby v rozrušené misce, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál jemnější. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 440. Dat: Nedatováno.

Hrob 74: Orbou značně rozrušený pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě, zbarvení hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubší. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 441. Dat: Nedatováno.

Hrob 75: Zničený pohřeb dospělé osoby v mísovité nádobě, se zaobleným a mírně vykloněným okrajem, esovitě prohnutým tělem, dolní část nedochována, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JČM České Budějovice, A 22 959. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 441. Dat: C3 - D2. Obr. 160: 15.

Hrob 76: Žárový pohřeb dospělé osoby ve zničené mísovité nádobě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený na výduť šikmými kanelurami. Ulož: Ztraceno. Lit:

Dubský 1937, 54; *Dubský 1949*, 441. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol).

Hrob 77: Žárový pohřeb dospělé osoby, ve zničené mísovité nádobě, s částí odsazeného dna, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, patrný zbytky výzdoby v podobě dvou okrouhlých žeber, doprovázených na horním obvodu dvěma řadami mělkých, hustých jamek a v prostorách mezi jejich konci s rozsazenými růžicemi, materiál jemnější, síla střepe 5 – 6 mm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 441; *Rybová 1956a*, T. XXXIX: 4; *Svoboda 1965*, 48, obr. 10: 4. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 164: 1.

Hrob 78: Mělce uložený žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem a odlomeným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený a tuhovaný, zdobený na výdutí šikmými kanelurami, materiál jemný, síla střepe 5 - 7 mm, zach. v. 11, 5 cm, prům. dna 12 cm, max. výduť 31 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 421 – 422. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 441; *Michálek 1981*, 10, Tab. 40: 4. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 164: 2.

Hrob 79: Žárový pohřeb dospělého muže (*B. Dubský* tak soudí podle přepáleného, přeraženého a retušovaného pazourku bílé barvy o délce 9 mm), uložený v mísovité nádobě s dvojkónickým tělem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, dno chybí, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 7 mm, zach. v. 16 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 196, 263. Lit: *Dubský 1937*, 54, obr. 26: 10; *Dubský 1949*, 441, obr. 10: 12; *Rybová 1956a*, T. XL: 6; *Svoboda 1965*, obr. 12: 3; *Michálek 1981*, 10, Tab. 40: 7 – 8. Dat: C2 - C3. Obr. 160: 16 – 17.

Hrob 80: Žárový pohřeb ženy (*B. Dubský* tak soudí podle vrchní části hřebene s rytými kroužky), uložený v mísovité nádobě s dovnitř prohnutou nožkou, ostře zalomeným tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vpichů a pod ní mělkými šikmými kanelurami, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, v. 10, 5 cm, prům. dna 9, 5 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 24, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 154; JČM České Budějovice, i. č. 24 453 – 24 454. Lit: *Dubský 1937*, 54; *Dubský 1949*, 441; *Michálek 1981*, 10, Tab. 40: 9. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 162: 2. Obr. 164: 3.

Hrob 81: Dvojhrob. Oba pohřby se nacházely těsně vedle sebe.

A – Pohřeb mladší osoby (mezi spálenými kostmi zub špičák), uložený v mísovité nádobě se zaobleným a mírně ven vyloženým okrajem, nízce položeným, ostře zalomeným tělem a rovným dnem na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch potuhovaný, vyhlazený, tělo nad výdutí zvlněno vodorovnými kanelurami, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm, v. 12 cm, prům. dna 8, 5 cm, prům. okraje 18, 5 cm, max. výduť 19 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 155, 423. Lit: *Dubský 1937*, 54, T. II; *Dubský 1949*, 441 – 442, T. II; *Rybová 1956a*, T. LIV: 2; *Svoboda 1965*, T. IV: 2; *Michálek 1981*, 10, T. 41: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 163: 1a.

B – Dětský pohřeb v mísovité nádobě se zaobleným a mírně ven vyloženým okrajem, ostře zalomeným tělem a rovným, odsazeným dnem, zbarvení černé, povrch vyhlazený a potuhovaný, zdobený v horní části těla vodorovnou řadou trojbokých vpichů mezi dvěma vodorovnými rýhami a pod nimi se nachází řada čokovitých plošek, materiál jemnější, síla střepe 5 - 7 mm; v. 9 cm, prům. okraje 16 cm, prům. dna 7 cm, max. výduť 19, 5

cm. Ulož: M Písek. Lit: *Dubský 1937*, 55, T. II; *Dubský 1949*, 442, T. II. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 163: 1b.

Hrob 82: Žárový pohřeb mladší osoby, mělce uložený původně v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze dva zlomky stěny, z rozhraní hrdla a těla, zbarvení hnědočerné, povrch tuhovaný, hladký, zdobený oválným facetováním, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 424. Lit: *Dubský 1937*, 55; *Dubský 1949*, 441; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 161: 6.

Hrob 83: Žárový pohřeb mladší osoby v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze zlomky stěny, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na lomu výdutě dvěma širšími vodorovnými žlábkami, prostor mezi nimi je vyplněn hluboce vtlačenými krokvicovitými dvojicemi, tvořící trojúhelníky, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 425, JčM České Budějovice, A 23 059 - 23 060. Lit: *Dubský 1937*, 55; *Dubský 1949*, 441; *Michálek 1981*, 9, Tab. 41: 19. Dat: C2 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 161: 7 – 8.

Hrob 84: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb dospělé ženy (dle B. Dubského podle skleněné perly a hřebene), uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem, válcovitým hrdlem, širokým zaobleným tělem a rovným dnem, zbarvení hnědočervené, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla nečleněným žebrem, horní část výdutě je zdobena širokou, mělkou kanelurou, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 - 7 mm, v. 12, 4 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 21 cm. K inventáři hrobu patří rovněž světležlutozelený korálek čočkovitého tvaru a část destičky kostěného hřebene, zdobené koncentrickými kroužky s tečkou. Ulož: M Strakonice, i. č. 426 – 427. Lit: *Dubský 1937*, 55, T. II, obr. 26: 42; *Dubský 1949*, 441, Tab. II, obr. 26: 42; *Svoboda 1965*, Tab. VIII: 7; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 3. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 163: 2.

Hrob 85: Žárový pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě, dochované ve střepech, patrně zaoblené tělo a odsazené hrdlo, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený v horní části těla šikmými a širokými kanelurami, lemovanými drobnými trojúhelníkovitými vpichy, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 428 – 429. Lit: *Dubský 1937*, 55; *Dubský 1949*, 443; *Michálek 1981*, 10, Tab. 41: 21. Dat: C3 - D1. Obr. 164: 5 – 6.

Hrob 86: Žárový pohřeb ženy (dle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě na nožce, se zaobleným a ven vykloněným okrajem, stlačeným, zaobleným a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený v horní části výdutě širokými, šikmými a hráněnými kanelurami, lemovanými v horní části řadou trojbokých vpichů, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm, v. 11, 7 cm, prům. okraje 26 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 256. Lit: *Dubský 1937*, 55, T. VII; *Dubský 1949*, 443, Tab. VII; *Rybová 1956a*, T. XXXIV: 8; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 4. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 164: 7.

Hrob 87: Žárový pohřeb ženy (dle slitku modrého korálu) v situlovité misce, s mírně ven vyhnutým okrajem, ostře lomeným tělem a na nožce. Z nádoby se dochovalo jen 5 zlomků, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený nad výdutí třemi vodorovnými rýhami a dvěma souběžnými řadami vtlačených jamek, materiál jemnější, síla střepe 5 – 7 mm, v. 12 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 264. Lit: *Dubský 1937*, 55; *Dubský 1949*, 443; *Rybová*

1956a, T. XXXVII: 5; Michálek 1981, 10, Tab. 41: 8. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - 4. stol.). Obr. 193: 8.

Hrob 88: Žárový pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze dva střepy, okraj zaoblený a mírně ven vykloněný se zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený pod okrajem vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vpichů a v horní části těla rytým ornamentem z krokvic, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 430. Lit: *Dubský 1937*, 55, T. VIII; *Dubský 1949*, 443, T. VIII; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 2. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 165: 1.

Hrob 89: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s vysokým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na výduti podkovovitými žlábkami, materiál hrubší, písčítý, síla střepu patrně 5 – 7 mm. Ulož: Nechováno. Lit: *Dubský 1937*, 56; *Dubský 1949*, 443. Dat: Patrně C2 -C3 (B. Dubský - 4. stol.).

Hrob 90: Mělce situovaný, zničený žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem třemi vodorovnými rýhami a pod nimi souběžnou řadou mělkých jamek, materiál poměrně jemný, síla střepu patrně 5 – 7 mm. Ulož: Nechováno. Lit: *Dubský 1937*, 56; *Dubský 1949*, 443; *Rybová 1956a*, T. XXXVII: 4. Dat: Nedatováno (B. Dubský - 3. stol.).

Hrob 91: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě se zaobleným a ven vyloženým okrajem, prohnutým hrdlem a vydutým nízkým tělem a mírně dovnitř vklenutým dnem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný zdobený na výduti řadou hustých, krátkých a oblých žeber, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 5, 8 cm, prům. dna 4, 8 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 15, 8 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 159. Lit: *Dubský 1937*, 56, T. II; *Dubský 1949*, 443, Tab. II; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 6; *Svoboda 1965*, 62, Tab. VIII: 2; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 7. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 165: 2.

Hrob 92: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v poškozené mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem, ostře lomeným tělem a rovným dnem na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, pod okrajem dva vodorovné žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 10 mm, v. 14 cm, prům. dna 10, 3 cm, prům. dna 27 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. A 24 509 – 24 510. Lit: *Dubský 1937*, 56; *Dubský 1949*, 443. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - 4. stol.). Obr. 165: 5.

Hrob 93: Dvojhrob. Obě popelnice zachovány pouze ve střepích. Hlouběji uložená, světle hnědé zbarvení, vyhlazeného povrchu, je zdobena v horní části baňatosti klikátkou a pod hrdlem vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Druhá popelnice pozdějšího pohřbu byla vložena do popelnice předešlé, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobená čoučkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 465 – 24 484. Lit: *Dubský 1937*, 56; *Dubský 1949*, 443; *Svoboda 1965*, 55. Dat: C3 – D1 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 165: 3 – 4, 6 – 8.

Hrob 94: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v nádobě, dochovaná pouze spodní partie ve střepích, zbarvení hnědé, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 5 – 7 mm, prům.

dna 13, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 265, 431. Lit: *Dubský 1937*, 56; *Dubský 1949*, 443; *Michálek 1981*, 10. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - přelom 4. a 5. století).

Hrob 95: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb dospělé osoby (dle B. Dubského ženský podle modrého skleněného korálku), uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem, válcovitým hrdlem, vyklenutým tělem, na plně nízké nožce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, stopy po tuhování, zdobený v horní části výdutě čtyřmi obloukovitými plastickými žebry a pod nimi širokými obloukovitými žlábkami, plocha mezi plastickými žebry je pokryta trojitou řadou drobných kruhových jamek, rozestavených to tvaru písmene T, materiál jemně plavený síla střepu 7 mm, v. 16, 4 cm, prům. dna 9, 5 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 27, 6 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 157, 432 – 433. Lit: *Dubský 1937*, 56 - 57, T. II, obr. 26: 18; *Dubský 1949*, 444, T. II, obr. 26: 18; *Rybová 1956a*, Tab. LVI: 5; *Sakař 1966*, 637; *Svoboda 1965*, 48, 64, 102, Tab. III: 7; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 1. Dat: D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 166: 1.

Hrob 96: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval jen jeden zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na lomu čočkovitými jamkami, lemovanými na horním obvodu okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 434. Lit: *Dubský 1937*, 57; *Dubský 1949*, 443; *Michálek 1981*, 10, Tab. 41: 20. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 166: 2.

Hrob 97: V hloubce 10 cm situovaný žárový pohřeb (podle B. Dubského ženy dle slitků tří modrých korálků s dvěma bronzovými drátky), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, kónicky se rozevírajícím tělem a chybějící horní částí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti okrouhlým žlábkem okolo výčnělku, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zachovaná v. 11, 5 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 158, 196. Lit: *Dubský 1937*, 57, T. II; *Dubský 1949*, 444, Tab. II; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 5. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 166: 4. Obr. 191: 1.

Hrob 98: Rozrušený žárový pohřeb dospělé osoby uložený, v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze část dolní partie s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zachovaná v. 10 cm, prům. dna 11 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. A 24 583. Lit: *Dubský 1937*, 57; *Dubský 1949*, 444. Dat: Nedatováno. Obr. 167: 1.

Hrob 99: Žárový pohřeb mladší osoby se slitkem modrého?, skleněného korálu a zlomkem spálené pryskyřice, uložený v částečně dochované mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a ostře lomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla řadou oválných důlků, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, zachovaná v. 15 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 266, 435 – 438. Lit: *Dubský 1937*, 57; *Dubský 1949*, 444; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 2; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 6. Dat: C2/C3 - D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 166: 3.

Hrob 100: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v hrncovité nádobě, dochované pouze ve střepích, dno rovné s náznakem odsazení, okraj zaoblený a ven vyhnutý, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, zachovaná v. 15 cm, prům. dna 15 – 16 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 267. Lit: *Dubský 1937*, 57; *Dubský 1949*, 444; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 9. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - konec 4. stol.). Obr. 166: 5 – 6.

Hrob 101: V hloubce 10 cm situovaný žárový pohřeb mladší osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným a ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení červenohnědé, povrch drsný, zdobený na výduti širokými, šikmými kanelurami, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, v. 11 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 19 cm, max. výduť 21 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 160. Lit: *Dubský 1937*, 57, T. II; *Dubský 1949*, 444, Tab. II; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 4; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 7. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 167: 2.

Hrob 102: V hloubce 20 cm situovaný, kameny obložený žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, stlačeným a vyklenutým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na výduti šikmými kanelurami a nad nimi dvojitou řadou vodorovných, trojúhelníkovitých vpichů, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, v. 16 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 26, 5 cm, max. výduť 32 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 161, 439. Lit: *Dubský 1937*, 57, T. VII; *Dubský 1949*, 444, Tab. VII; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 1; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 2. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 167: 7. Obr. 229: 3.

Hrob 103: Mělce uložený žárový pohřeb dospělé osoby v rozrušené velké mísovité nádobě, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem dvěma širokými vodorovnými žlábkami, mezi nimiž jsou umístěny šikmé rýhy, na výduti je vykrajovaný límec. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 444. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 104: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě, jejíž okraje byly vraženy dovnitř, zbarvení hnědé, povrch potuhovaný, zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými rýhami a nad lomem šikmými kanelurami. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 444. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 105: žárový pohřeb dospělé dívky (dle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě mělce pod ornici a rozdrčené, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a tuhovaný, zdobený dle B. Dubského na lomu výdutě vykrajovaným límcem s 6 cm dlouhými oblouky, dochován však jen 1 zlomek výdutě, mírně prohnutý, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, zdobený širokými, mělkými žlábkami vodorovnými a šikmými, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 964. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 444. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 166: 7.

Hrob 106: Rozrušený žárový pohřeb mladší osoby uložený, v mísovité nádobě, dle popisu B. Dubského hnědé, nehlazeného povrchu, podobného tvaru jako popelnice z hrobu 51. Zároveň však z hrobu 106 dochováno 162 zlomků z mísovité nádoby se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem, odsazeným tělem a rovným dnem, zbarvení hnědé, povrch hladký, zachovány zbytky výzdoby v podobě čočkovitých jamek a vodorovného žlábků na největší baňatosti, není vyloučeno, že uvedené zlomky pocházejí z více nádob, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 22 271 – 22 280, 22 301 – 22 303. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 444. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 167: 8 – 9.

Hrob 107: Zničený pohřeb dospělé osoby uložený v misce, ze které se dochovalo jen dno a část výdutě, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený „na části vydutosti šikmými seký“,

materiál jemně plavený, prům. dna 12 cm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 445. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 3. stol.).

Hrob 108: Žárový pohřeb mladší osoby uložený, v misce se zataženým okrajem, ze které se dochovalo jen 7 zlomků, zbarvení hnědé, povrch rovný, místy hlazený, prům. dna 14 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 440; JčM České Budějovice, i. č. 24 627. Lit: *Dubský 1937*, 58; *Dubský 1949*, 445; *Michálek 1981*, 10. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 166: 8.

Hrob 109: Žárový pohřeb (podle B. Dubského ženský dle slitku 2 – 3 tmavomodrých skleněných korálků, lidský zub – stolička), uložený v mísovité nádobě s nožkou, vydutým tělem a ven vyhnutým okrajem, zachovány jen zlomky stěny (47), zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, patrný zbytky výzdoby v podobě obloukovitých plastických žeber a žlábků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 – 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 441 – 443; JčM České Budějovice, A 21 801 – 21 010. Lit: *Dubský 1937*, 59, T. VIII, obr. 26: 13; *Dubský 1949*, 445, Tab. VIII, obr. 26: 13; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIX: 5; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 3 – 5. Dat: C2 - D1. Obr. 167: 4 – 6, 10 – 15.

Hrob 110: Žárový pohřeb (podle B. Dubského dospělé ženy dle zlomku vnitřní části kostěného hřebenu), uložený v mísovité nádobě hnědého zbarvení a hlazeného povrchu. Ulož: M Strakonice, zachován jen zlomek kostěného hřebenu (i. č. 645), popelnice ztracena. Lit: *Dubský 1937*, 59, obr. 26: 35; *Dubský 1949*, 445, obr. 25: 36; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 7; *Michálek 1981*, 10, Tab. 42: 8. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 167: 3.

Hrob 111: Žárový pohřeb (podle B. Dubského dětský) ve zničené mísovité nádobě, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, tvar neurčitelný. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 59; *Dubský 1949*, 445. Dat: Nedatováno.

Hrob 112: Žárový pohřeb mladší osoby, uložený ve zničené mísovité nádobě, z níž se dochovalo pouze dno o průměru 12 cm, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, tvar neurčitelný. Ulož: ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 59; *Dubský 1949*, 445. Dat: Nedatováno.

Hrob 113: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský) uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, dvojkónickým tělem, mírně prohnutým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 8 mm, v. 11 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 257. Lit: *Dubský 1937*, 59, T. VII; *Dubský 1949*, 445, Tab. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 5; *Michálek 1981*, 10, 42: 10. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 168: 1.

Hrob 114: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část zaobleného těla, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a potuhovaný, zdobený na výduť šikmými, zaoblenými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, prům. výduť 26 cm, součástí inventáře má být i fragment bronzové spony, ze které se dochovala část lučičku obdélníkovitého průřezu, 1 x 5 mm a obdélníkový zachycovač, 11 x 7 mm s dovnitř stočeným koncem, zach. d. 38 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 447 – 448, JčM České Budějovice, i. č. 24 632 (spona). Lit: *Dubský 1937*, 59; *Dubský 1949*, 445; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 8. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 168: 2 – 3.

Hrob 115: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení

hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, na rozhraní hrdla a těla se nachází vodorovná plastická lišta zdobená vpichy, výduť je opatřena šikmými, mělkými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 15 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 33 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 162, 449 – 450. Lit: *Dubský 1937*, 59, T. II; *Dubský 1949*, 445 – 446, T. II; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 2; *Svoboda 1965*, Tab. IV: 8; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 6. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 168: 4. Obr. 229: 2.

Hrob 116: V hloubce 30 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského muže podle pazourku), uložený v mísovité nádobě s omfalem ve dně, stlačeným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným, zaobleným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, horní část výdutě zdobena širokými vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 11 cm, prům. dna 4 cm, prům. okraje 19, 5 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 163, 196, 451 – 452. Lit: *Dubský 1937*, 59, T. II, obr. 26: 6; *Dubský 1949*, 446, Tab. II, obr. 26: 6; *Rybová 1956a*, Tab. LIV: 6; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 9 – 10. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 168: 5 – 6.

Hrob 117: Žárový pohřeb (dle B. Dubského muže podle pazourku), uložený v hrubé nádobě, zbarvení hnědé, povrch zdoben na lomu výdutě podkovovitými žlábkami, materiál hrubý. Nádoba se nedochovala, výjimkou je přepálený pazourkový odštěpek. Ulož: M Strakonice, i. č. 196. Lit: *Dubský 1937*, 59, obr. 26: 7; *Dubský 1949*, 446, obr. 26: 7; *Michálek 1981*, 10, Tab. 43: 11. Dat: C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 169: 1.

Hrob 118: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, která se nedochovala. Dle B. Dubského byla hnědého zbarvení, hlazeného povrchu, na výduti byla výzdoba v podobě širokých hráněných kanelur, materiál jemný. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 59 - 60; *Dubský 1949*, 446. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 119: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, která se nedochovala. Dle B. Dubského byla hnědého zbarvení, hlazeného povrchu, pod okrajem se nacházela tři nízká vodorovná žebérka, na lomu vydutosti mělké jamky, jako počátek vykrajovaného límce. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446. Dat: D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 120: Žárový pohřeb, uložený ve velké mísovité nádobě, dochované pouze v 8 střepech, se zaobleným a ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, patrný zbytky výzdoby v podobě čokovité jamky, materiál hrubší, síla střepu 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 21 692 – 21 700. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 169: 3.

Hrob 121: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě se zaobleným a mírně ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a vydutým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, přelom a horní část výdutě je zdobena mělkými vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 164. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446; *Michálek 1981*, 10, Tab. 44: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 169: 2.

Hrob 122: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a vydutým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a tuhovaný, zdobený v horní části těla nad výduti třemi souběžnými vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice,

i. č. 21 997 – 22 000. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 169: 4. Obr. 204: 2.

Hrob 123: Žárový pohřeb ženy (podle B. Dubského dle dvou kousků spálené pryskyřice a zlomku kostěného hřebenu zdobeného dvěma rytými koncentrickými kroužky), uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem, ven vyloženým s prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a tuhovaný, zdobený na horní části těla nad výdutí třemi vodorovnými žlábkami, na výdutí se nacházejí tři oblé výčnělky, lemované na horní straně obloukem vlnovky, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, zachovaná v. 16 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 30 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 165, JčM České Budějovice, i. č. 24 624. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446; *Michálek 1981*, 11, Tab. 44: 4. Dat: C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). T. 7: 2. Obr. 169: 6 – 7.

Hrob 124: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch tuhovaný, vyhlazený, zdobený na výdutí třemi vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, zachovaná v. 11, 5 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 453. Lit: *Dubský 1937*, 60; *Dubský 1949*, 446; *Michálek 1981*, 11, Tab. 44: 5. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 169: 8.

Hrob 125: Žárový pohřeb s přepáleným pazourkovým odštěpkem, uložený v mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený v horní části těla nad výdutí třemi vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 7 mm, zachovaná v. 12, 7 cm, prům. okraje 26 cm, max. výduť 30 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 444 – 446. Lit: *Dubský 1937*, 60, T. III; *Dubský 1949*, 446, T. III; *Michálek 1981*, 11, Tab. 44: 2 – 3. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 170: 1 – 2.

Hrob 126: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v soudkovité nádobě se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem a rovným dnem (tzv. pozdně římský hrnec), zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý s příměsí kamínků, síla střepu 7 – 8 mm, v. 16, 5 cm, prům. dna 13, 5 cm, prům. okraje 16, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 166, 454 – 455. Lit: *Dubský 1937*, 60, T. II; *Dubský 1949*, 446, Tab. II; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 2. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 170: 3.

Hrob 127: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v hrncovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, esovitě prohnutým tělem a rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení šedohnědé, povrch nerovný, na výdutí se nachází okrouhlý plastický výčnělek, materiál hrubý, síla střepu 5 – 10 mm, v. 18 cm, prům. dna 14, 5 cm, prům. okraje 17, 5 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 167, 456 – 457. Lit: *Dubský 1937*, 60, T. II; *Dubský 1949*, 446, Tab. II; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 8; *Svoboda 1965*, 102, Tab. XI: 8; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 1. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 170: 4.

Hrob 128: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě dochované ve střepech, okraj zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený a potuhovaný, zdobený na výdutí čokovitými jamkami, lemovanými v horní části okrouhlými vpichy, horní část těla nádoba je opatřena třemi řadami vodorovných žlábků a jednou vodorovnou řadou okrouhlých vpichů, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 458, JčM České Budějovice, i. č. 21 880, i. č. 21 885. Lit: *Dubský 1937*, 61; *Dubský 1949*, 446; *Rybová 1956a*, Tab. XXXII: 6; *Svoboda 1965*, obr. 11:

7; *Michálek 1981*, 11, Tab. 43: 12 – 13. Dat: D1 - D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 170: 5 – 9.

Hrob 129: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen část spodní partie s rovným, odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 6 – 10 mm, zach. v. 10, 5 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 459 – 460. Lit: *Dubský 1937*, 61; *Dubský 1949*, 447; *Michálek 1981*, 11, Tab. 44: 6. Dat: Nedatováno. Obr. 171: 1.

Hrob 130: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen část spodní partie s rovným, mírně dovnitř vtačeným dnem, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 8 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 461 – 462. Lit: *Dubský 1937*, 61; *Dubský 1949*, 447; *Michálek 1981*, 11. Dat: Nedatováno. (*B. Dubský* - 3. stol.).

Hrob 131: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část dolní partie s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, síla střepu 8 mm, zach. v. 4, 5 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 463. Lit: *Dubský 1937*, 61; *Dubský 1949*, 447; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 5. Dat: Nedatováno. Obr. 171: 2.

Hrob 132: Dvojhrob – v jámě o průměru 1m a hloubce 70 cm:

a) V hloubce 25 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem, mírně ven vykloněným, prohnutým hrdlem, nízkým klenutým tělem na nožce, zbarvení šedočerné, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený na výduti šikmým kanelováním, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 9, 4 cm, prům. dna 9, 6 cm, prům. okraje 20, 2 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 168, 464 – 465. Lit: *Dubský 1937*, 62, T. II; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 3; *Dubský 1949*, 447, Tab II; *Svoboda 1965*, 58, Tab. VIII: 3; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 9. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 171: 5.

b) V jámě rozhozeny kosti a zlomky mísovité nádoby, rozrušené pohřbem 132a, patrný zaoblený okraj a válcovité hrdlo a část výdutě, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený a tuhovaný, pod okrajem se nacházejí tři vodorovné žlábký a na výduti šikmé kanelury, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, popis *B. Dubského* neodpovídá, nejspíše pomícháno s obsahy jiných hrobů. Ulož: M Strakonice, i. č. 466 – 467. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 447; *Svoboda 1965*, 58; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 10 – 11. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 171: 3 – 4.

Hrob 133: Rozrušený žárový pohřeb uložený v mísovité nádobě, dochované ve střepch, okraj zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zbarvení tmavě šedé, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábký, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 468 – 469. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 7 – 8. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 171: 6 – 7.

Hrob 134: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s drobným fragmentem kostěného hřebenu, z popelnice dochována je část dolní partie s částí rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, na výduti patrný zbytky výzdoby v podobě šikmých mělkých kanelur, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 470; JčM České Budějovice, i. č. 24 628. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 12. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 171: 8 – 9.

Hrob 135: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru) se zlomkem kostěného hřebenu s otvorem pro nýt, uložený v mísovité nádobě se zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, mírně prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený v horní části výdutě šikmým kanelováním, přerušeným trojicí svislých širokých žlábků, lemovaných drobnými podkovovitými důlky, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, zach. v. 13 cm, prům. okraje 30 cm, max. výduť 33 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 471 – 473. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 4; *Svoboda 1965*, obr. 9: 10; *Michálek 1981*, 11, Tab. 44: 7 – 9. Dat: D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 172: 1 – 3.

Hrob 136: Dvojhrob? – a) Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovaly pouze zlomky výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, patrný zbytky výzdoby v podobě čočkovité jamky, lemované dvěma okrouhlými důlky s třemi trojúhelníkovitými vpichy mezi nimi, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 10 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 474 – 475. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 6. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 172: 4.

b) V těsném sousedství, v jamce 2 dm hluboké a 25 cm dlouhé, uloženy spálené kosti dospělé osoby bez nádoby. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448.

Hrob 137: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze dolní část s rovným dnem ve střepech, tvar neurčitelný, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, prům. dna 10 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 476 – 477. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448; *Michálek 1981*, 11. Dat: Nedatováno.

Hrob 138: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze dolní partie s mírně dovnitř vtlačeným dnem a kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 9 mm, zach. v. 6, 5 cm, prům. dna 9 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 562. Lit: *Dubský 1937*, 62; *Dubský 1949*, 448. Dat: Nedatováno. Obr. 172: 5.

Hrob 139: Žárový pohřeb, uložený v hrncovité nádobě s rovným dnem, mírně odsazeným, se zaobleným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, potuhovaný, zdobený na výduti dvěma důlky, lemovanými dvěma obloukovitými žlábků, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, zach. v. 16, 5 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 31 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 168. Lit: *Dubský 1937*, 62 - 63; *Dubský 1949*, 448; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIX: 2; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 1. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 172.: 7 – 8. Obr. 173: 1.

Hrob 140: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, B. Dubský uvádí výzdobu na výduti v podobě šikmých kanelur, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, prům. dna 13 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 478 – 479. Lit: *Dubský 1937*, 63; *Dubský 1949*, 448; *Michálek 1981*, 11. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 141: Žárový pohřeb situovaný v hloubce 15 cm (dle B. Dubského dětský), uložený v kameny obložené mísovité nádobě se zaobleným okrajem, válcovitým hrdlem, baňatým tělem a rovným odsazeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na podhrdlí vodorovnou nečleněnou plastickou lištou a na výduti oválnými svislými a vodorovně

položenými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 9 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 14 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 480. Lit: *Dubský 1937*, 63, T. VII; *Dubský 1949*, 448, Tab. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XXX: 3; *Svoboda 1965*, obr. 9: 8; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 3. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 174: 1.

Hrob 142: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v kameny obložené hlubší mísovité nádobě se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, rovným a mírně dovnitř vtačeným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčitý, síla střepe 8 – 10 mm, v. 16 cm, prům. dna 15, 4 cm, prům. okraje 24 cm. Součástí inventáře je zlomek kostěného hřebenu, zdobeného rytými koncentrickými kroužky, jež tvoří motiv květu a slitek modré skleněné perly. Ulož: M Strakonice, i. č. 170, 481 – 484. Lit: *Dubský 1937*, 63, T. II; *Dubský 1949*, 448, Tab. II; *Svoboda 1965*, Tab. VI: 8; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 13 – 14. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 172: 9 – 10.

Hrob 143: Žárový pohřeb (podle B. Dubského ženský dle skleněného korálu), uložený v mísovité nádobě dochované ve střepech, okraj zaoblený a ven vykloněný, s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, dno rovné, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými nečleněnými plastickými žebry, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 9 cm. Součástí inventáře je bronzové kování kostěného hřebenu s dvěma nýty a částmi kostěných destiček a polovina kobaltově modrého skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 171, 196, 485 – 486. Lit: *Dubský 1937*, 63; *Dubský 1949*, 448; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 3; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 4 – 7. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 174: 3 – 5. Obr. 176: 3.

Hrob 144: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě dochované ve střepech, okraj zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, vyklenutým tělem a patrně rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a potuhovaný, zdobený na výduť čochovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 487; JčM České Budějovice, i. č. 23 373 – 23 390. Lit: *Dubský 1937*, 63; *Dubský 1949*, 448; *Rybová 1956a*, T. XXX: 1; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 12 – 13. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 175: 2 – 3.

Hrob 145: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě (situle) se zaobleným okrajem, válcovitým hrdlem, vydutým tělem s nízkou nožkou, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na podhrdlí třemi vodorovnými žlábkami a plastickými žebírky mezi nimi, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 11 cm, prům. dna 7, 8 cm, prům. okraje 13 cm, max. výduť 16 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 488. Lit: *Dubský 1937*, 63; *Dubský 1949*, 450; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 6; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 15. Dat: C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 174: 2.

Hrob 146: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, z níž se dochovala pouze spodní partie s rovným dnem a zaobleným tělem, zaoblený okraj je odlomen, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 10 mm, zach. v. 11 cm, prům. dna 13, 5 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 172. Lit: *Dubský 1937*, 63; *Dubský 1949*, 450; *Michálek 1981*, 11, Tab. 47: 1. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 174: 8 – 9.

Hrob 147: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku modrého korálku), uložený v mísovité nádobě na nožce se zaobleným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a potuhovaný, zdobený na

podhrdlí třemi vodorovnými žlábkami a na výduť čokovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla

střepe 5 – 7 mm, v. 14 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 30 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 173. Lit: *Dubský 1937*, 63, T. II; *Dubský 1949*, 450, Tab. II; *Svoboda 1965*, Tab. VI: 1; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 2. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 175: 4.

Hrob 148: Mělce situovaný rozrušený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dochované ve střepech, s rovným dnem, dvojkónickým tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným, mírně ven vyloženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výduť řadou svislých krátkých vrypů, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 15 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 490 – 491. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 5; *Michálek 1981*, 11, Tab. 46: 8. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 177: 1.

Hrob 149: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s okrajem dovnitř zataženým, zbarvení hnědé, povrch nehlazený, bez výzdoby, materiál hrubší. Ulož: Nádoba se nedochovala. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450. Dat: Nedatováno (dle B. *Dubského* 1. polovina 4. stol.).

Hrob 150: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě přešťovického typu, ze které se dochovala jen část okrajové partie se zaobleným okrajem a mírně prohnutým hrdlem, baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduť šikmými hráněnými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, zach. v. 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 492; JčM České Budějovice, i. č. 23 745. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450; *Michálek 1981*, 11. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 177: 2.

Hrob 151: Žárový pohřeb, uložený v hrncovité nádobě (horní část doplněna), se zaobleným a ven vykloněným okrajem, odsazeným tělem a rovným dnem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovným žlábkem, materiál hrubý, síla střepe 7 – 10 mm, v. 18, 5 cm, prům. dna 14, 4 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 174, 493 – 494. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450; *Rybová 1956a*, Tab. LVII: 8; *Svoboda 1965*, T. VI: 7; *Michálek 1981*, 11, Tab. 47: 10. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 177: 3.

Hrob 152: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vtlačeným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem (doplněn), zbarvení hnědočerné, povrch rovný, opatřený na rozhraní hrdla a těla vodorovným žlábkem, materiál hrubší, síla střepe 7 – 9 mm, v. 15, 4 cm, prům. dna 11, 6 cm, prům. okraje 19, 5 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 206. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450, T. III; *Svoboda 1965*, 55; *Michálek 1981*, 11, Tab. 47: 11. Dat: C3 - D1. Obr. 177: 4.

Hrob 153: Žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dětský), uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vtlačeným dnem, přihroceným a stlačeným tělem, okraj odlomen, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduť okrouhlými čokovitými jamkami, lemovanými po obou stranách kolky v podobě písmene X, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 13 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje cca 18 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 175. Lit: *Dubský 1937*, 64, T. VII; *Dubský 1949*, 450, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. LIII:

4; Svoboda 1965, 64, obr. 14: 19; Michálek 1981, 11, Tab. 47: 14. Dat: D2 (B. Dubský - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 177: 5.

Hrob 154: Nacházel se pod hrobem 152, od něhož jej oddělovala jen slabá vrstva písku. Žárový pohřeb byl uložen v popelnici, po celém obvodu zaklíněné kameny. Jednalo se o vázovitou nádobu s rovným, dovnitř mírně vtlačeným dnem, baňatým tělem s prohnutým a nálevkovitě rozevřeným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na výduti horizontální vlnovkou z jednoho žlábků, materiál hrubší, síla střepu 8 – 9 mm, v. 18 cm, prům. dna 10, 4 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 495, 668; JčM České Budějovice, i. č. 24 584 – 24 586. Lit: *Dubský 1937*, 64, T. III; *Dubský 1949*, 450, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LVIII: 3; *Svoboda 1965*, 55, T. VII: 7; *Michálek 1981*, 11, Tab. 47: 13. Dat: C2 - D2 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 178: 1.

Hrob 155: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část rovného dna a stěny, tvar neurčitelný, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál písčité, síla střepu 7 – 8 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 496. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450; *Michálek 1981*, 11, Tab. 45: 3 – 4. Dat: Nedatováno. Obr. 175: 5 – 6.

Hrob 156: Dvojhrob. Mělce uložené nádoby, rozrušené orbou, se navzájem dotýkaly – a) Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen okrajová partie mísy přešťovického typu se zaobleným a ven vykloněným okrajem a esovitě prohnutým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, patrné zbytky výzdoby v podobě čokovitých jamek a vodorovných dvojitých žlábků, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 639 – 23 640. Lit: *Dubský 1949*, 450. Dat: C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 175: 8 – 9.

b) Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v malé misce, ze které se dochoval jen zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch hlazený, B. Dubský uvádí výzdobu "vykrajovaného límce", materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 638. Lit: *Dubský 1937*, 64; *Dubský 1949*, 450. Dat: Patrně C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 175: 7.

Hrob 157: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourkového odštěpku), uložený v misce s dovnitř mírně vtlačeným dnem, zakulaceným tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědošedé, povrch rovný, nehlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, v. 12, 5 cm, prům. dna 11, 5 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 176, 196, 497 – 498. Lit: *Dubský 1937*, 65, T. III, obr. 26: 3; *Dubský 1949*, 450, T. III, obr. 26: 3; *Rybová 1956a*, Tab. LVIII: 6; *Michálek 1981*, 12, Tab. 47: 4 – 5. Dat: C2 – D2 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 178: 2 – 3.

Hrob 158: Mělce situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), značně rozrušený, takže nebylo možno určit tvar popelnice, zbarvení šedé, povrch hlazený, bez výzdoby. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 65; *Dubský 1949*, 451. Dat: Nedatováno.

Hrob 159: Zničený pohřeb dospělé osoby, uložený v popelnici neurčitelného tvaru, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený svislým žebrem. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 65; *Dubský 1949*, 451. Dat: Nedatováno (B. Dubský - 3. stol.).

Hrob 160: Zničený pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v značně poškozené misce, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál jemný. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 65; *Dubský 1949*, 451. Dat: Nedatováno.

Hrob 161: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený patrně v misce přešťovického typu na nožce, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem vodorovnou rýhou a na výduti „vykrajovaným límcem“, materiál jemný. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 65; *Dubský 1949*, 451. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 162: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze dolní partie s rovným dnem a rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytky výzdoby v podobě dvojitých vodorovných žlábků, materiál hrubší, písčité, síla střepu 7 – 8 mm, zach. v. 12 cm, prům. dna 14 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 177, 499. Lit: *Dubský 1937*, 65; *Dubský 1949*, 451; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 2; *Michálek 1981*, 12, Tab. 47: 15 – 16. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - poslední třetina 2. stol.). Obr. 176: 1. Obr. 178: 4 – 5.

Hrob 163: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě přešťovického typu, ze které se dochovaly jen dva zlomky z okraje, zaobleného a ven vykloněného s prohnutým hrdlem a ostře lomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch potuhovaný, hlazený a zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými žlábků a pod nimi dvěma oblouky, tvořenými dvěma řadami trojúhelníkovitých vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Součástí inventáře byly i dva přepálené pazourkové odštěpky šedobílé barvy a zlomek kostěného hřebenu, zdobeného koncentrickými kroužky. Ulož: M Strakonice, i. č. 500 – 503. Lit: *Dubský 1937*, 65, T. VIII; *Dubský 1949*, 451, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVII: 3; *Svoboda 1965*, 48, obr. 11: 8; *Michálek 1981*, 12, Tab. 46: 9 – 11, 14. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 178: 6 – 10.

V hloubce 2 dm nalezena jáma o průměru 2 m, hluboká 2 m. Obsahovala rozrušenou keramiku a kosti různých osob, snad pohřby vyzvednuté jinde a nedbale naházené do jámy.

Hrob 164: Umístěn na severním okraji jámy. Žárový pohřeb byl uložen v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část okrajové partie se zaobleným a mírně ven vykloněným okrajem, mírně prohnutým hrdlem a vyklenutým tělem, dno chybí, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený dvěma vodorovnými žlábků pod okrajem a 1 cm širokým vodorovným žlábkem na výduti. Z výzdoby podkovovitých vypnulín, vytvořených kanelurami se dochoval zbytek jednoho podkovovitého oblouku, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 504. Lit: *Dubský 1937*, 65, T. VIII; *Dubský 1949*, 451, T. VIII; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 5. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 178: 11.

Hroby 164 – 165: 48 zlomků keramiky, především misek, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, z výzdoby je možno uvést vodorovná plastická žebra a žlábků na podhrdlí, vpichy a šikmé kanelury, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 506a. Lit: *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 6 – 9. Dat: C2 – D1 Obr. 182: 6. Obr. 183: 8 – 10.

Jáma mezi hroby 164 – 165: V hloubce 2 dm pod povrchem nalezena jáma o průměru 1, 2 m, jejíž inventář je pravděpodobně analogií hrobu 65. Pohřby, jinde snad vyzvednuté, byly nedbale naházeny do této jámy. Obsahovala nedopálené kosti různých osob a zlomky keramiky různých nádob, většinou mísovitého charakteru se zaobleným okrajem, zbarvení hnědé a hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený vodorovnými žlábků, šikmými kanelurami a čoučovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Zvláštností je železný nožik s vyklenutým hřbetem, d. 76 mm, š. čepele 22 mm. Ulož: M Strakonice, i. č.

505, 666; JčM České Budějovice, i. č. 24 589 – 24 613. Lit: *Dubský 1949*, 451, obr. 26: 48; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 2 – 4, 10. Dat: C2 – D2. Obr. 178: 12 – 18. Obr. 179: 2 – 3. Obr. 180: 11. Obr. 181: 2 – 4; 8 – 10. Obr. 182: 1 – 9. Obr. 183: 1 – 10.

Hrob 165: Při jižním okraji jámy situovaný žárový pohřeb ženy (dle B. Dubského podle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část zaoblené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovnou řadou okrouhlých důlků a na největší výduti čočkovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 507. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 451; *Rybová 1956a*, Tab. XXX: 4; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 11. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 182: 10.

Hrob 166: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě se slabě prohnutým okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na výduti podkovovitými kanelurami a třemi krátkými, zaoblenými výčnělky, materiál hrubší, v. 17 cm, prům. dna 13 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 451. Dat: Nedochováno (*Dubský* - 1. polovina 4. stol.).

Hrob 167: Mělký žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v rozrušené mísovité nádobě silných stěn, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na výduti 1 cm širokým vodorovným žlábkem, materiál hrubší. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 451. Dat: Nedochováno (B. *Dubský* - 3. stol.).

Hrob 168: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dochované pouze částečně, s rovným dnem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, patrný zbytek výzdoby v podobě čočkovité jamky na výduti, materiál hrubší, síla střepe 9 mm. Ulož: JčM České Budějovice, A 23 274 – 23 275. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 452. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 182: 11 – 13.

Hrob 169: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený do nádoby, ze které se dochovalo pouze dno na nožce, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm, zach. v. 15 mm, prům. dna 10, 3 cm. Ulož: JčM České Budějovice, A 23 276. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 452. Dat: Nedochováno.

Hrob 170: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, vyklenutým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, zdobený na rozhraní hrdla a těla 1 cm širokým vodorovným žlábkem a nad ním nečleněnou lištou, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 13, 8 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 178. Lit: *Dubský 1937*, 66, T. III; *Dubský 1949*, 452, T. III; *Svoboda 1965*, T. VI: 3; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 8. Dat: C2/C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 181: 1.

Hrob 171: Žárový pohřeb, uložený v misce s nožkou, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti mělkými, šikmými kanelurami a svislým, plastickým žebrem. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 66; *Dubský 1949*, 452. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.).

Hrob 172: V hloubce 15 cm uložen žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourku) v mísovité nádobě s mírně dovnitř vtačeným dnem, ostře zalomeným tělem a ven

vykloněným, dnes odlomeným okrajem, zbarvení hnědošedé, povrch hlazený, pod výdutí se nacházejí tři symetricky rozložené podkovovité žlábký, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, zachovaná v. 10, 5 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 23, 5 cm, Ulož: M Strakonice, i. č. 179, 196. Lit: *Dubský 1937*, 66 - 67, T. III, obr. 26: 4; *Dubský 1949*, 452, T. III, obr. 26: 4; *Rybová 1956a*, Tab. LVI: 2; *Svoboda 1965*, T. V: 7; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 1 – 2. Dat: C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 181: 5 – 6.

Hrob 173: V hloubce 10 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vtlačeným dnem, zakulaceným, stlačeným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na největší výdutí pásem velkých čočkovitých jamek, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 10, 5 cm, prům. dna 7, 5 cm, prům. okraje 20, 5cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 180. Lit: *Dubský 1937*, 67, T. III; *Dubský 1949*, 452, T. III; *Svoboda 1965*, 49, 61, T. IV: 5; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 4. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 181: 7.

Hrob 174: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě dochované ve střepch se zaobleným a ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem a zakulaceným tělem, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na výdutí dvěma vodorovnými žlábký, přerušovanými čočkovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 508 – 509. Lit: *Dubský 1937*, 67; *Dubský 1949*, 452; *Michálek 1981*, 12, Tab. 47: 2 – 3. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 180: 1 – 2.

Hrob 175: Žárový pohřeb, uložený v hrubé nádobě, ze které se dochovala pouze část dolní partie s částí rovného, odsazeného dna s kónicky se rozevírajícími stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčítý, síla střepu 7 – 10 mm, zachovaná v. 14 cm, prům. dna 11 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 510. Lit: *Dubský 1937*, 67; *Dubský 1949*, 452; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 1. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 180: 3.

Hrob 176: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourku), uložený v mísovité nádobě s rovným, mírně odsazeným dnem, stlačeným tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný a zdobený v horní části výdutě dvěma širšími vodorovnými žlábký, na lomu pak podlouhlými čočkovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 13, 4 - 14, 4 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 181, 511 – 512. Lit: *Dubský 1937*, 67, T. III, obr. 26: 5; *Dubský 1949*, 452, T. III, obr. 26: 5; *Svoboda 1965*, 55, T. V: 5; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 11 – 12. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 180: 4 – 5.

Hrob 177: Nacházel se pod hrobem 176, oddělený pouze slabou vrstvou písku. Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle kusu spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení červenohnědé, povrch vyhlazený, zdobený v horní části výdutě dvěma širokými vodorovnými žlábký, které vytvářejí zároveň dvě zaoblené nečleněné plastické lišty, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 9 mm, v. 14, 3 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 23, 5 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 182. Lit: *Dubský 1937*, 67, T. III; *Dubský 1949*, 452, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. VIV: 4; *Svoboda 1965*, 55, T. III: 4; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 13. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 180: 6.

Hrob 178: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v poškozené mísovité nádobě s rovným dnem na nožce, klenutým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, místy potuhovaný, zdobený na horní části výdutě dvěma oblými prstenci mezi širšími žlábků s kulatými vpichy, výduť navíc opatřena šikmým kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 6 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 740. Lit: *Dubský 1937*, 67; *Dubský 1949*, 452; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIV: 5; *Svoboda 1965*, 40, T. IV: 3. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 1.

Hrob 179: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, poškozené, dochované pouze částečně ve střepch, s rovným dnem a zaobleným, ven vyloženým okrajem, zbarvení načervenalé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 5 – 8 mm. Součástí inventáře jsou zlomky dvou kostěných hřebenů. Ulož: M Strakonice, i. č. 408, 410, 513 – 515. Lit: *Dubský 1937*, 67; *Dubský 1949*, 452; *Michálek 1981*, 12, Tab. 47: 6 – 9. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 180: 7 – 10.

Hrob 180: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě obložené kameny, nádoba má rovné dno, nízké a vyklenuté tělo, okraj zaoblený a ven vyhnutý, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výdutí šikmými a širokými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 10, 6 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 25, 5 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 183. Lit: *Dubský 1937*, 67 – 68, T. III; *Dubský 1949*, 452 – 453, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 8; *Svoboda 1965*, T. V: 6; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 1. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 4.

Hrob 181: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský dívčí podle spáleného jantaru), uložený v malé misce, dochované pouze v torzu s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, B. Dubský uvádí výzdobu v podobě mělkých, šikmých kanelur, na dochovaném torzu nádoby lze pozorovat spíše pozůstatek čočkovité jamky, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 5 mm, zach. v. 4, 5 cm, prům. dna 5 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 22 638. Lit: *Dubský 1937*, 68; *Dubský 1949*, 453. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 6.

Hrob 182: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen část spodní partie s rovným, mírně odsazeným dnem, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 7 – 11 mm, zach. v. 5, 5 cm, prům. dna 13 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 516. Lit: *Dubský 1937*, 68; *Dubský 1949*, 453; *Michálek 1981*, 12, T: 48: 12. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 10.

Hrob 183: Žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě přešťovického typu, ze které se dochoval pouze zlomek výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na lomu výdutě obdélnými čočkovitými jamkami a nad nimi krokvicemi v podobě šikmých žlábků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 517. Lit: *Dubský 1937*, 68, T. VIII; *Dubský 1949*, 453, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIII: 5; *Svoboda 1965*, 49 – 50, obr. 9: 7; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 16. Dat: D1 – D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 5. Obr. 239: 5.

Hrob 184: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený mělce v mísovité nádobě přešťovického typu, ze které se dochoval jen zlomek výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený na výdutí čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i.

č. 518. Lit: *Dubský 1937*, 68, T. VIII; *Dubský 1949*, 453, T. VIII; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 17. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 179: 7.

Hrob 185: Nachází se v hloubce 15 cm. Je uložen v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, v. 10 cm. Ulož: Nádobu předána do Státního Archeologického ústavu v Praze. Dnes nenalezena. Lit: *Dubský 1937*, 68, T. III; *Dubský 1949*, 453, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LVII: 6. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 186: Žárový pohřeb, uložený v misce „robené z jemné hlíny, prostředně pálené, povrchu tuhovaného. Pod nízkým, ven nachýleným okrajem, nacházejí se dvě mělké vodorovné rýhy, na lomu výdutí a pod ním provedeny kruhové vydutiny mělkými, kružnicovými kanelurami“. Ulož: Nechováno. Lit: *Dubský 1937*, 68; *Dubský 1949*, 453. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 4. stol.).

Hrob 187: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě na nožce, s vyklenutým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, místy oprýskaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla a na výdutí dvěma širšími vodorovnými žlábků, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 14, 4 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 26, 8 cm, max. výduť 33 cm. Součástí inventáře je patrně hlavička kostěné jehlice, hráněná do tvaru komolého kužele se svislým kulatým otvorem. Ulož: M Strakonice, i. č. 184, 519. Lit: *Dubský 1937*, 68, T. III, obr. 26: 43; *Dubský 1949*, 453, T. III, obr. 26: 43; *Rybová 1956a*, Tab. LIV: 1; *Svoboda 1965*, T. IV: 3; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 9 – 10. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 184: 1 – 2.

Hrob 188: Mělký žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část spodní partie s rovným dnem, přesný tvar neurčitelný, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, prům. dna 14 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 520 – 521. Lit: *Dubský 1937*, 68; *Dubský 1949*, 453; *Michálek 1981*, 12. Dat: Nedatováno.

Hrob 189: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené misce, ze které se dochovala část spodní partie s rovným dnem a část zaobleného okraje, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, patrný zbytek výzdoby v podobě dvou vodorovných žlábků na hrdle, materiál jemnější, síla střepu 5 – 10 mm, prům. dna 12 cm. Součástí inventáře je skleněný korálek tmavomodrého zbarvení, 8 x 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 522 – 524. Lit: *Dubský 1937*, 69; *Dubský 1949*, 453; *Michálek 1981*, 12, Tab. 49: 5 – 6. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 2. stol.). Obr. 184: 3 – 5.

Hrob 190: Zničený dvojhrob (pohřby dospělých osob):

a) Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek zaobleného a ven vyhnutého okraje se zalomenou výdutí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, patrna výzdoba horní části výdutě v podobě pásu obdélníků, tvořených svislými rýhami a vyplněných okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 525. Lit: *Dubský 1937*, 69, T. VIII, obr. 26: 25; *Dubský 1949*, 453, obr. 26: 25, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 1; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 13. Dat: C3 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 184: 6.

b) Žárový pohřeb, uložený v misce s nožkou, z níž se dochovaly pouze 3 zlomky výdutě, zbarvení šedo hnědé, povrch vyhlazený, zdobený řadami vpichů, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 525. Lit: *Dubský 1937*, 69; *Dubský*

1949, 453; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 1; *Michálek 1981*, 12, Tab. 48: 14 – 15. Dat: C3 (B. *Dubský* - konec 3. století).

Obr. 184: 7 – 8.

Hrob 191: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb dospělé osoby, uložený v deformované situle s rovným dnem, vysoko položenou výdutí a malým, zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch nehlazený, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 6 – 8 mm, v. 15, 5 cm, prům. dna 12, 8 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 185, 526 – 527. Lit: *Dubský 1937*, 69, T. III; *Dubský 1949*, 453, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 7; *Svoboda 1965*, T. III: 6; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 5. Dat: D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 184: 12.

Hrob 192: V hloubce 17, 5 cm situovaný žárový pohřeb (ženský dle B. *Dubského* podle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, dvojkónickým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený v horní části výdutě dvěma vodorovnými žlábkami, prostor mezi nimi vyplněn 8 okrouhlými jamkami (prům. 1 cm), oddělenými od sebe svazky nepravidelně hustých svislých rýh, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 11 cm, prům. dna 8, 5 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 528 – 529. Lit: *Dubský 1937*, 69, T. III; *Dubský 1949*, 455, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LVIII: 2; *Svoboda 1965*, T. IV: 6; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 4. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 185: 1.

Hrob – označen „192“: 11 zlomků různých nádob (pomícháno). Ulož: M Strakonice, i. č. 530. Lit: *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 6 – 12. Dat: C2 - D2. Obr. 179: 8 – 9. Obr. 184: 9 – 11, 13 – 14.

Hrob 193: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem a zaobleným, dovnitř vklopeným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, opatřený třemi oblými výčnělky, nepravidelně rozmístěnými, materiál hrubší, písčité, síla střepe 5 – 8 mm, v. 14, 5 – 17 cm, prům. dna 14 cm, prům. okraje 25 cm. Součástí inventáře je zlomek kostěného hřebenu s otvorem pro nýt, délka 18 mm a 59 zlomků jiné nádoby. Ulož: M Strakonice, i. č. 186, 531 – 533. Lit: *Dubský 1937*, 69, T. III; *Dubský 1949*, 455, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 2; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 2 – 3. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 185: 2 – 3.

Hrob 194: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. *Dubského* ženský podle 2 ks spáleného jantarového korálu), uložený v široké míse přešťovického typu s rovným dnem, nižším vyklenutým tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení černé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výdutí vodorovnou řadou nepravidelně okrouhlých jamek a pod ní přesekávanými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 11, 4 cm, prům. dna 9, 5 cm, prům. okraje 19, 4 cm, max. výduť 23, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 187, 534. Lit: *Dubský 1937*, 69, T. III; *Dubský 1949*, 455, T. III; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 2; *Svoboda 1965*, Tab. 5: 8; *Michálek 1981*, 12, Tab. 51: 1. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 185: 4.

Hrob 195: Žárový pohřeb (dle B. *Dubského* ženský podle 2 ks spáleného jantaru), uložený v míse přešťovického typu s mírně dovnitř vklopeným dnem, zaobleným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla rytým páskem, vyplněným okrouhlými vpichy, stejné pásy jsou vedeny šikmo přes výduť, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7

mm, v. 12 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 24, 5 cm, max. výduť 25, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 188. Lit: *Dubský 1937*, 70, T. IV; *Dubský 1949*, 455, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 7; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 13. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 185: 5.

Hrob 196: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě na nožce s dvojkónickým tělem a zaobleným, mírně vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, původně potuhovaný, zdobený na lomu výduť oválnými čočkovitými jamkami, lemovanými na horní straně trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 10 cm, prům. dna 8, 4 cm, prům. okraje 12, 4 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 189, 535 – 536. Lit: *Dubský 1937*, 70, T. IV; *Dubský 1949*, 455, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. XXXI: 5; *Svoboda 1965*, Tab. V: 4, obr. 9: 3; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 15. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 186: 1.

Hrob 197: Rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v misce, zbarvení patrně hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti krátkými, hustými kanelurami, materiál jemně plavený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 70; *Dubský 1949*, 455. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 198: V jamce 20 cm hluboké, o průměru 15 cm uložen špatně spálený pohřeb dospělé osoby bez nádoby. Lit: *Dubský 1937*, 70; *Dubský 1949*, 455. Dat: Nedatováno.

Hrob 199: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v rozrušené misce, ze které se dochoval pouze jeden zlomek zaoblené výduť, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, potuhovaný, dochovány zbytky výzdoby v podobě kruhových a polokruhovitých kanelur, materiál jemně plavený, síla střepu 6 mm. Součástí inventáře byl i zlomek skleněného korálku modrofialového zbarvení. Ulož: M Strakonice, i. č. 537 – 539. Lit: *Dubský 1937*, 70; *Dubský 1949*, 455; *Michálek 1981*, 12, Tab. 50: 14. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 186: 2.

Hrob 200: Žárový pohřeb, uložený v částečně dochované mísovité nádobě na nožce, s ostře zalomeným tělem, okraj odlomen, zbarvení červenohnědočerné, povrch hlazený, zdobený na lomu výduť dvěma širšími, vodorovnými žlábkami a na horní části výduť vodorovným žebrem, opatřeným trojúhelníkovitými vpichy, prostor mezi žlábkami a žebrem je opatřen cik – cakovitou rytou linií, lemovaná okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zachovaná v. 11, 5 cm, prům. dna 8, 5 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 540, JčM České Budějovice, A 24 566. Lit: *Dubský 1937*, 70, T. VIII; *Dubský 1949*, 455, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 8; *Svoboda 1965*, obr. 11: 3; *Michálek 1981*, 13, Tab. 49: 3. Dat: C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 186: 5.

Hrob 201: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek zaobleného okraje, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený pod okrajem vodorovnou rýhou a pod ní řadou kolmých zářezů, materiál hrubší, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 541. Lit: *Dubský 1937*, 70, T. VIII; *Dubský 1949*, 455, T. VIII; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 4. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 186: 6.

Hrob 202: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle roztaveného modrého korálu), uložený v mísovité nádobě přešťovického typu, ze které se dochovala část zaoblené výduť a část válcovitého hrdla se zaobleným okrajem, zbarvení černošedé, povrch vyhlazený, zdobený na výduti šikmým kanelováním, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 542 – 543. Lit: *Dubský 1937*, 70; *Dubský 1949*, 455 – 456; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 5 – 6. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 186: 3 – 4.

Hrob 203: Nachází se těsně pod předešlým hrobem, kterým byl poškozen. Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, vyklenutým a do plošek hráněným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem. Dochovány jen 4 zlomky okraje a zlomek výdutě, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 495 – 24 500. Lit: *Dubský 1937*, 70; *Dubský 1949*, 456. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 187: 3 – 5.

Hrob 204: Žárový pohřeb, uložený ve velké mísovité nádobě, ze které se dochoval 1 větší a 50 drobných zlomků, zbarvení hnědé, povrch drsný, zdobený ..... “ přes lom a pod něj vedena je široká mělká vlnovka v obloucích délky 8 cm, přerušená vždy ve středu oblouku podélným, svislým a nízkým výčnělkem..... „, materiál hrubý písčitý. Ulož: M Strakonice, i. č. 544 – 545. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 4; *Michálek 1981*, 13. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.).

Hrob 205: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku spálené pryskyřice), uložený v mísovité nádobě se zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený v horní části výdutě dvěma širokými vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 6 mm, zach. v. 9, 5 cm, prům. okraje 24 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 546; JčM České Budějovice, i. č. A 24 565. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 5; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 8. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 187: 1.

Hrob 206: Mělce pod povrchem situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského ženy podle spáleného jantaru), uložený v nádobě s rovným dnem, soudkovitým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, zdobený na výdutí dvěma vodorovnými žlábkami, které jsou přerušeny třemi souměrně rozmístěnými, malými, svisle nalepenými žebírky, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, v. 17, 5 cm, prům. dna 12, 5 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 190. Lit: *Dubský 1937*, 71, T. VI, T. VIII; *Dubský 1949*, 456, T. IV, T. VIII; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 3. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 187: 2.

Hrob 207: Žárový pohřeb dospělé osoby, uložený bez popelnice pod ornicí v jamce 15 cm hluboké, průměr 20 cm. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456. Dat: Nedatováno

Hrob 208: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle dvou slitků modrých korálů) se nacházel v hloubce 15 cm pod povrchem, uložený v situlovité misce obložené kameny, na nožce, s nízko položeným, ostře zalomeným tělem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem a na výdutí dvojicemi vodorovných rýh a pásy do krokvic sestavených rýh, částečně lemovaných trojúhelníkovitými vpichy, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 11, 2 cm, prům. dna (nožka) 9, 4 cm, prům. okraje 18, 2 cm, max. výduť 18, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 191, 547. Lit: *Dubský 1937*, 71, T. IV; *Dubský 1949*, 456, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. LIV: 7; *Svoboda 1965*, T. IV: 1; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 2. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 187: 6.

Hrob 209: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený bez popelnice v jamce 20 cm hluboké o průměru 15 cm. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456. Dat: Nedatováno.

Hrob 210: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v rozrušené míse s okrajem slabě ven vyhnutým, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby. V muzeu ve Strakonici je uloženo asi 50 zlomků nejméně dvou nádob (mísa a dovnitř vtlačené dno jiné nádoby), dále 1 slitek skleněného černofialového korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 548 – 550. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456; *Michálek 1981*, 13. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - poslední třetina 2. stol.).

Hrob 211: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený patrně v soudkovité nádobě s dovnitř zataženým okrajem, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem a kónicky se rozevírajícími se stěnami, zbarvení hnědé, uvnitř černé, povrch hlazený, B. Dubský uvádí výzdobu ...“*na okraji se nacházejí obloučkovitě skupinné, vtlačené jamky....*“; materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, zach. v. 5, 5 cm, prům. dna 6, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 551. Lit: *Dubský 1937*, 71; *Dubský 1949*, 456; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 7. Dat: Patrně C3 – D2 (*B. Dubský* - 2. stol.). Obr. 188: 1.

Hrob 212: V jámě oválného půdorysu (průměr 1, 4 x 1 m, hloubka 0, 5 m) rozhozeny nedopálené kosti osob různého věku a zlomky keramiky. Ze střepů u severního okraje jámy se dala sestavit mísovitá nádoba, která patrně obsahovala žárový pohřeb, s rovným dovnitř mírně vtlačeným dnem, zaobleným tělem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výdutí šikmými kanelurami, materiál hrubší, písčité, síla střepu 5 – 7 mm, v. 14 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 26, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Dubský 1937*, 71 - 72, T. IV, T. VIII; *Dubský 1949*, 456, T. IV, T. VIII; *Svoboda 1965*, T. VI: 4; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 1. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 3. stol.). T. 188: 2.

Hrob 212: Druhá skupina nálezů – 190 zlomků z několika nádob. Pravděpodobně pomícháno s obsahy jiných hrobů – 1. Část mísovité nádoby s rovným dnem, baňatým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 8 mm, v. 16, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 10. Dat: C3 – D2. Obr. 188: 7. – 2. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený a mírně ven vykloněný, zbarvení hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 553. Lit: *Dubský 1949*, 456; *Michálek 1981*, 13, Tab. 39:6. Dat: C3 – D2. Obr. 188: 6. – 3. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s válcovitým hrdlem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený na výdutí trojicemi šikmých rýh a na hrdle pěti vodorovnými žlábků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 6 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Dubský 1949*, 456; *Svoboda 1965*, obr. 14: 7; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 3. Dat: C3 – D2. Obr. 188: 5. – 4. 4 zlomky z okrajové partie mísovité nádoby, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený pod okrajem řadou řadou velkých trojúhelníkovitých jamek, které lemují i horní část širokých obloukovitých žlábků na výdutí, krátká svislá řada těchto jamek vede od horní řady k úhlu, vytvořenému dotykem žlábků, materiál písčité, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Dubský 1949*, 457, T. VII; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 8. Dat: C3 – D2. Obr. 189: 5. – 5. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s válcovitým hrdlem a ostře zalomenou výdutí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými žlábků a na výdutí hlubokými obloukovitými kanelurami, materiál písčité, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Dubský 1949*, 457, T. VIII; *Svoboda 1965*, 48, obr. 14: 5; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 7. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 189: 1. – 6. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s válcovitým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovnou řadou okrouhlých vpichů a na výdutí

šikmým mělkým tordováním, jehož hrany jsou opatřeny trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Dubský 1949*, 457, T. VIII; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 9. Dat: C3 – D2. Obr. 189: 7. – 7. Zlomek okraje misky, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vrypů, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 4. Dat: C3 – D2. Obr. 188: 4. – 8. 4 zlomky z okraje mísovité nádoby, zaoblený, ven vykloněný s prohnutým hrdlem a ostře zalomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený pod okrajem a na výduti dvěma vodorovnými žlábkami, prostor mezi nimi vyplněn krokvicemi tvořenými trojicemi šikmých rýh, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 553, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 2, 11. Dat: C3 - D1. Obr. 188: 3. Obr. 189: 6. – 9. Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s válcovitým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený na horní části výdutě pěti vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 5. Dat: C3 – D2. Obr. 189: 4. – 10. Zlomek stěny mísovité nádoby, esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami na přelomu hrdla a těla a šikmým tordováním na lomu výdutě, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 10. Dat: C3 – D2. Obr. 189: 3. – 11. Zlomek stěny mísovité nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený podkovovitým žlábkem, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 552, 555. Lit: *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 6. Dat: C3 – D1. Obr. 189: 2.

Hrob 213: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zalomeným tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený na výduti šikmými mělkými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 10, 3 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 15, 5 cm, max. výduť 20, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 198. Lit: *Dubský 1937*, 72; *Dubský 1949*, 457; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIII: 8; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 9. Dat: D1 - D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). T. 24: 3. Obr. 189: 8.

Hrob 214: Žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze část stěny, dno i okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený na výduti šikmými žlábkami, materiál hrubší, síla střepe 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 750. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 190: 1.

Hrob 215: Žárový pohřeb, uložený bez nádoby v jamce o prům. 20 cm a hloubce 16 cm. J. Michálek uvádí naopak z tohoto hrobu 20 zlomků keramiky 2 – 3 nádob, které pocházejí patrně z jiných hrobů. Ulož: M Strakonice, i. č. 556 – 557. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457; *Michálek 1981*, 13. Dat: Nedatováno.

Hrob 216: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku žlutého korálu), uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vklopeným dnem, ostře zalomeným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výduti dvěma řadami kolků, střídavě čtyřúhelníkovitých a poloobloukovitých, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 8 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 16, 5 cm, max. výduť 18 cm. Součástí inventáře je 6 slitků skleněných korálků (3 modré, 2 zelené, 1 červenofialový). Ulož: M Strakonice, i. č. 197, 558 – 569. Lit: *Dubský 1937*, 73, T. IV; *Dubský 1949*, 457, T. IV; *Rybová 1956a*, T. LVIII: 5;

Svoboda 1965, 64, obr. 14: 9, T. VIII: 1; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 10 – 11. Dat: D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 190: 2 – 3.

Hrob 217: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle modrého korálu), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovalo jen torzo stěny, dno a okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch hladký, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 7 mm, zach. v. 13 cm, prům. dna 8 cm. Součástí inventáře byly i slitky modrých korálů a část vrchní desky kostěnného hřebene s otvorem pro nýty, který se nedochoval. Ulož: M Strakonice, i. č. 199. Lit: *Dubský 1937*, 73, obr. 26: 14; *Dubský 1949*, 457, obr. 26: 14; *Michálek 1981*, 13, Tab. 52: 15. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 189: 9. Obr. 191: 2.

Hrob 218: Zničený žárový pohřeb, uložený v popelnici, ze které se dochoval jen zlomek stěny, vlnovitě zprohýbaný, zbarvení černé, povrch hladký, lesklý, potuhovaný, zdobený třemi vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm. Součástí inventáře byl i zlomek kostěnného hřebenu se zachovaným železným nýtem. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 305, i. č. 24 618. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 192: 2 – 3.

Hrob 219: Žárový pohřeb, uložený v zničené misce tuhovaného povrchu, špatně pálené z jemnější hlíny. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 4. stol.).

Hrob 220: Žárový pohřeb, uložený v misce, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti krátkým, oblým, svislým žebrem, materiál jemně plavený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - konec 3. stol.).

Hrob 221: Žárový pohřeb, uložený v misce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, materiál jemně plavený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - počátek 3. stol.).

Hrob 222: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený do mísovité nádoby s dovnitř mírně vklopeným dnem, vyklenutým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vyloženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený pod okrajem třemi vodorovnými žlábkami a na výduti šikmými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 4 – 5 mm, v. 9, 5 cm, prům. dna 5, 5 cm, prům. okraje 13 cm, max. výduť 17, 3 cm, Ulož: M Strakonice, i. č. 201. Lit: *Dubský 1937*, 73, T. IV; *Dubský 1949*, 457, T. IV; *Svoboda 1965*, 60; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 191: 3.

Hrob 223: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě, dochované pouze ve střepech, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti čokovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 561 – 563. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 457; *Michálek 1981*, 13, Tab. 47: 12. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 192: 8.

Hrob 224: V hloubce 25 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského ženy podle slitku pryskyřice, 5 slitků modrých a 1 zeleného korálu), uložený v mísovité nádobě s dovnitř vklopeným okrajem, ze které se dochovala jen spodní část s rovným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 8 – 9

mm, zach. v. 11, 8 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 202, 564 – 567. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 458; *Michálek 1981*, 13. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 176: 2.

Hrob 225: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby v rozrušené, špatně pálené misce písčitého materiálu, tmavého hrubšího povrchu, na výduti se nacházejí mělké jamky jako předchůdce čočkovitých jamek. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 73; *Dubský 1949*, 458. Dat: Patrně C3 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.).

Hrob 226: Mělce uložený pohřeb dospělé osoby v misce, z níž bylo dochováno jen dno o prům. 13 cm, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál písčité. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458. Dat: Nedatováno.

Hrob 227: Dvojhrob – a) Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle modrého korálu), uložený ve značně rozrušené misce tuhovaného povrchu a na výduti opatřené vodorovným žlábkem. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.).

b) Přímo pod předešlým pohřbem byl umístěn žárový pohřeb, uložený v rozmačkané soudkovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, zdobený na největší výduti vtlačenými okrouhlými jamkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, prům. dna 11 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 568 – 569. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458; *Rybová 1956a*, Tab. XLII: 3; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 4. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 192: 1.

Hrob 228: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v míse přešťovického typu, dochované pouze částečně ve zlomcích stěny, původně dno na nožce, stlačená výduť, válcovité hrdlo a zaoblený okraj, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti šikmými kanelurami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 570 – 571. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIV: 6; *Svoboda 1965*, obr. 8: 1; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 12 – 14. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 192: 4 – 6.

Hrob 229: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, kónicky rozevřenými stěnami a vklopeným okrajem, který chybí, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, síla střepu 7 – 10 mm, zach. v. 8, 5 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 579. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 192: 7.

Hrob 230: Mělce uložený žárový pohřeb v mísovité nádobě, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený na výduti mělkými, šikmými hráněnými kanelurami, materiál hrubší. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458. Dat: Patrně C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 231: Pod ornicí situovaný žárový pohřeb, uložený v hrubé, špatně pálené nádobě rovných stěn, zbarvení hnědé, povrch drsný, bez výzdoby, materiál hrubší, prům. dna 13 cm. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 74; *Dubský 1949*, 458; *Michálek 1981*, 13. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - konec 4. stol.).

Hrob 232: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě s mírně dovnitř vtačeným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, mírně ven vyloženým okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený na výdutí třemi okrouhlými jamkami, symetricky rozloženými, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, v. 15 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 22 cm. Součástí inventáře je 1 zlomek kobaltově modrého skleněného korálku, který je přitaven ke spálené kůstce a 3 zlomky světlezeleného až bílého skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 203, 573 – 574. Lit: *Dubský 1937*, 74, T. IV; *Dubský 1949*, 458, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. LVIII: 4; *Svoboda 1965*, T. VII: 3; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 2. Dat: C2 - C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 193: 1.

Hrob 233: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s nožkou, ze které se dochoval pouze zlomek rovně seříznutého okraje, mírně ven kónicky vykloněný a část ostře zalomené výdutě, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami, mezi nimiž se nacházejí krokvice z dvojnásobných rýh, materiál jemnější, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 575. Lit: *Dubský 1937*, 74, T. IV; *Dubský 1949*, 458, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVI: 7; *Michálek 1981*, 13, Tab. 51: 15. Dat: C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 193: 3.

Hrob 234: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zalomeným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení tmavěšedé, povrch vyhlazený, zdobený na výdutí šikmými oblými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 8, 5 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 16 cm, max. výduť 17 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 204. Lit: *Dubský 1937*, 75, T. VII; *Dubský 1949*, 458, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. LII: 6; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 3. Dat: C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 193: 4. Obr. 197: 3.

Hrob 235: Zničený pohřeb mladší osoby, uložený původně v misce tmavě hlazených stěn. Na výdutí jsou patrné podkovovité žlábkové. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 75; *Dubský 1949*, 458. Dat: C2 - C3 (B. Dubský - 1. pol. 4. stol.).

Hrob 236: Rozrušený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze část ostře lomené výdutě s částí rovného dna, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený širokými, šikmými kanelurami, jejichž hrany jsou přesekávány trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 576. Lit: *Dubský 1937*, 75; *Dubský 1949*, 458; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 8. Dat: C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 193: 5.

Hrob 237: V hloubce 20 cm umístěný žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle zlomků kostěného hřebenu), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a okrajem dovnitř zataženým, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený pod okrajem třemi výčnělky, materiál hrubší, písčité, síla střepu 5 – 7 mm, v. 15, 8 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 27 cm, max. výduť 29 cm. Součástí inventáře je 1 zlomek kostěného hřebenu a 1 zlomek destičky kostěného hřebenu, oba zlomky jsou zdobeny rytými koncentrickými kroužky. Ulož: M Strakonice, i. č. 205, 577 – 579. Lit: *Dubský 1937*, 75, T. IV, obr. 26: 38; *Dubský 1949*, 458, T. IV, obr. 26: 38; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 6; *Svoboda 1965*, T. VI: 5; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 5 – 7. Dat: C2 – D2 (B. Dubský - 4. stol.). Obr. 194: 1 – 3.

Hrob 238: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitků korálů), uložený v hrncovité nádobě s mírně dovnitř vklopeným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení světlešedohnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál

hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, v. 16, 5 cm, prům. dna 12, 5 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 25 cm. Součástí inventáře jsou i slitky dvou modrých korálů. Ulož: M Strakonice, i. č. 669. Lit: *Dubský 1937*, 75, T. IV; *Dubský 1949*, 460, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. LVII: 7; *Sakař 1970*, 39; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 9. Dat: C3 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 194: 4.

Hrob 239: Žárový pohřeb, uložený ve zničené nádobě, dochované pouze částečně ve střepech, s rovným dnem, zaobleným a ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na lomu hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 580 – 581, JčM České Budějovice, i. č. 23 643 – 23 645. Lit: *Dubský 1937*, 75; *Dubský 1949*, 460; *Michálek 1981*, 13, T. 52: 13 – 14. Dat: C3 – D2 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 193: 6 – 7.

Hrob 240: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené mísovité nádobě, dochované pouze částečně ve střepech z výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený vodorovným žlábkem a na výduti šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 568 – 23 590. Lit: *Dubský 1937*, 75; *Dubský 1949*, 460. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 195: 4 – 5.

Hrob 241: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle světlého skleněného korálku s červenými očky), nacházející se 10 cm pod povrchem a obložený kameny, uložený v mísovité nádobě s rovným, mírně odsazeným dnem, zaobleným tělem a okrajem ven vykloněným s prohnutým hrdlem, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, zdobený na výduti vodorovnou rýhou a pod ní kombinovanou výzdobou svislých a vodorovných rýh, mezi nimiž se nacházejí kruhové jamky, ornament je uprostřed přerušen dvojicí podkovovitých plastických žebírek, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 12, 6 cm, prům. dna 10, 8 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 207. Lit: *Dubský 1937*, 75, T. IV; *Dubský 1949*, 460, T. IV; *Rybová 1956a*, Tab. LVIII: 1; *Michálek 1981*, 13, Tab. 53: 10. Dat: D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 194: 5.

Hrob 242: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v misce, silně tuhovaného povrchu na vyhlazeném podkladě, pod okrajem provedena lišta s mělkými jamkami, na výduti se nacházejí mělké šikmé kanelury. Ulož: Nechováno. Lit: *Dubský 1937*, 76; *Dubský 1949*, 460; *Rybová 1956a*, Tab. XXX: 3. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 243: V hloubce 20 cm se nacházel žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle zlomku kostěného hřebene), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, poměrně ostře lomeným tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti čtyřmi symetricky rozmístěnými obloukovitými plastickými žebírky, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 8 mm, v. 17 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 27 cm, max. výduť 30 cm. Součástí inventáře je i zlomek vrchní destičky kostěného hřebene s rytým kroužkem a slitek skleněného, světlemodrého korálku. J. Michálek uvádí i zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem, zdobený několikanásobnou rytou vlnovkou. Ulož: M Strakonice, i. č. 208, 582 – 583, 586. Lit: *Dubský 1937*, 76, T. IV, obr. 26: 39; *Dubský 1949*, 460, T. IV, obr. 26: 39; *Rybová 1956a*, Tab. LVI: 6; *Svoboda 1965*, 48, T. III: 5; *Michálek 1981*, 14, Tab. 53: 11. Dat: C2/C3 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 193: 2. Obr. 195: 1.

Hrob 244: V hloubce 25 cm se nacházel žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourkového odštěpku), uložený v mísovité nádobě s prožlabenou nožkou, stlačeným tělem, kuželovitým, vlnovitě zprohýbaným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné,

povrch tuhovaný, leštěný, zdobený na podhrdlí oble klenutým pásem a na výduti šikmými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 15, 5 cm, prům. dna 10, 5 cm, prům. okraje 25, 5 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 209, 584 – 585. Lit: *Dubský 1937*, 76, T. IV, obr. 26: 11; *Dubský 1949*, 460, T. IV, obr. 26: 11; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 3; *Svoboda 1965*, 40, T. III: 3; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 1 - 2. Dat: D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 195: 2 – 3.

Hrob 245: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené misce tuhovaného hlazeného povrchu, méně pálené z jemné hlíny, zdobená nad lomem výdutě mělkými vodorovnými žlábkami. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 76; *Dubský 1949*, 460. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.).

Hrob 246: V jámě o průměru 1 m a hloubce 40 cm byly rozhozeny nedopálené kosti a zlomky keramiky různých nádob: 1) Zlomek stěny mísovité nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený v horní části výdutě vodorovnými žlábkami a pod nimi šikmými rýhami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm. Obr. 196: 4.

2) Zlomek okraje misky, zaoblený a dovnitř zatažený, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem dvojitou rytou nepravidelnou vlnovkou, materiál jemně plavený, síla střepu 7 mm. Obr. 196: 3.

3) Zlomek mísovité nádoby, zbarvení hnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený vodorovnou rýhou a trojnásobnou vlnovkou.

Ulož: M Strakonice, i. č. 586. Lit: *Dubský 1937*, 76, T. VIII; *Dubský 1949*, 460 – 461, T. VIII; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 4 – 5. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 3. stol.).

Hrob 247: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), situovaný mělce při jižním obvodu jámy hrobu 246 a uložený blízko povrchu při jižním obvodu jámy ve zničené misce s ven vyloženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený vodorovnými rýhami a souběžnou řadou mělkých jamek, materiál jemně plavený. V JčM dochováno několik střepů z různých nádob. Ulož: JčM, i. č. 22 155 – 22 160. Lit: *Dubský 1937*, 76 - 77; *Dubský 1949*, 461. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 3. stol.).

Hrob 248: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mladší osoby), uložený v částečně dochované mísovité nádobě s rovným dnem a ostře zalomeným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený na horní části výdutě krokvicemi ze čtyřnásobných rýh, jejichž vnitřní prostor je vyplněn podlouhlými vpichy, materiál jemnější, síla střepu 5 mm, zach. v. 11 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 345. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVI: 2; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 18. Dat: C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 196: 1. Obr. 197: 1.

Hrob 249: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře stlačeným tělem, mírně prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na výduti čokovitými jamkami a nad nimi dvěma řadami trojúhelníkovitých vpichů oddělených vodorovným žlábkem, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 14 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 258. Lit: *Dubský 1937*, 77, T. VII; *Dubský 1949*, 461, T. VII; *Rybová 1956a*, T. XXXII: 1; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 8. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 196: 2.

Hrob 250: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený ve zničené misce, ze které se dochovaly jen 3 zlomky dna, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, materiál hrubší, síla střepu 7 mm,

prům. dna 12 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 587. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461, *Michálek 1981*, 14. Dat: Neurčena.

Hrob 251: Mělký žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v rozrušené misce, ze které se dochovaly jen 3 zlomky rovného dna, zaobleného okraje a výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, z výzdoby dochovány jen tři kruhové jamky na výduti, materiál hrubší, síla střepu 4 – 8 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 448 – 24 450. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461. Dat: C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 198: 2 – 4.

Hrob 252: Hlouběji situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení červenohnědé, povrch hlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábkami a na výduti symetricky rozloženými mělkými podkovovitými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 14, 5 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 24 cm, max. výduť 26, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 244, 588 – 589. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIX: 1; *Michálek 1981*, 14, T. 53: 12. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 197: 2. Obr. 198: 1.

Hrob 253: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vklopeným dnem, baňatým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla čtyřmi vodorovnými žlábkami a na výduti šikmým mělkým torčováním, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 15, 5 cm, prům. dna 8, 5 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 247. Lit: *Dubský 1937*, 77, T. IV; *Dubský 1949*, 461, T. IV; *Svoboda 1965*, T. VI: 2; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 15. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 198: 5.

Hrob 254: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené misce dochované ve střepech s rovným, odsazeným dnem, ostře zalomeným tělem, kónicky rozevřeným hrdlem a rovně seříznutým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký tuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla a lomu výdutě dvěma vodorovnými žlábkami, prostor mezi nimi je vyplněn krokvicemi, vytvořenými z šestinásobných rýh, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 12 cm, prům. dna 6 cm, prům. okraje 12 cm, max. výduť 14 cm. Součástí inventáře je i zlomek kostěného hřebene s bronzovým nýtem a slitek modrého skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 590. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 9; *Svoboda 1965*: obr. 8: 9; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 6. Dat: C3 - D2 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 198: 6 – 7.

Hrob 255: Mělce situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v rozrušené mísovité nádobě se dnem dovnitř vtačeným, ostře zalomeným tělem, mírně prohnutým hrdlem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábkami a žebírkem, na lomu výdutě se nacházejí čočkovité jamky, lemované v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Součástí inventáře je i pravděpodobně zlomek kostěného hřebene s bronzovým nýtem a slitek modrého skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 591 – 594. Lit: *Dubský 1937*, 77; *Dubský 1949*, 461; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 7, 10. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 199: 1 – 2.

Hrob 256: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a s dovnitř zataženým okrajem, zbarvení červenohnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, v. 11 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 10 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 245. Lit: *Dubský 1937*, 78; *Dubský 1949*,

461; *Rybová 1956a*, Tab. XLII: 4; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 2. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 199: 5.

Hrob 257: Mělce situovaný rozrušený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dochované pouze částečně v podobě okrajové partie s rovně seříznutým okrajem, válcovitým hrdlem a ostře zalomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený na výdutí šikmými, široce hráněnými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 350. Lit: *Dubský 1937*, 78; *Dubský 1949*, 461. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 199: 6.

Hrob 258: Žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dětský), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným a stlačeným tělem, kónicky rozevřeným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výdutí širokými, šikmými kanelurami, jejichž hrany jsou ob jednu přesekávány drobnými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 8, 6 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 19 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 249. Lit: *Dubský 1937*, 78, T. V; *Dubský 1949*, 461, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 2; *Svoboda 1965*, obr. 8: 3, obr. 14: 1, Tab. VIII: 6; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 1. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 200: 1.

Hrob 259: Při povrchu umístěný a zničený žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dětský), uložený původně v situle s nožkou, ze které se dochovalo jen několik střepe ze zaobleného a ven vykloněného okraje s prohnutým hrdlem a ostře zalomeného těla, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výdutí vodorovnými rýhami, lemovanými podlouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 14 284 – 14 290. Lit: *Dubský 1937*, 78; *Dubský 1949*, 462. Dat: C3 – D1. Obr. 199: 3 – 4.

Hrob 260: Žárový pohřeb (dle B. *Dubského* ženský podle modrého korálu), uložený v misce, ze které se dochovaly jen 3 zlomky zaoblené výdutě s částí podhrdlí, zbarvení červenohnědé, povrch hlazený, zdobený na podhrdlí třemi vodorovnými žlábkami a pod nimi na výdutí oválnými kolky listovitého tvaru s naznačenou nervaturou, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 597. Lit: *Dubský 1937*, 78, T. VIII, obr. 26; *Dubský 1949*, 462, T. VIII, obr. 26; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 9; *Svoboda 1965*, 55, 64, obr. 12: 1; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 6. Dat: D2 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 200: 4. Součástí inventáře jsou zlomky stěn dvou dalších nádob: Zlomek horní části výdutě, zbarvení šedoohnědé, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený třemi vodorovnými žlábkami, lemovanými trojúhelníkovitými vpichy, stejně jako horní strana čoučkovitých jamek, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 597. Lit: *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 4. Dat: C3 – D2. Obr. 200: 3.

Zlomek horní části výdutě, zbarvení šedočerné, povrch hlazený, zdobený dvěma vodorovnými žlábkami, prostor mezi nimi je vyplněn podlouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 597. Lit: *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 5. Dat: C3 – D2. Obr. 200: 2.

Hrob 261: Žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dívky podle roztaveného modrého korálu), uložený v mísovité nádobě na prožlabené nožce, s ostře zalomeným tělem, šikmo ven vykloněným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla řadou trojúhelníkovitých jamek a vodorovným mělkým žlábkem a pod ním krokvicemi z trojnásobných rýh, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 12, 8 cm,

prům. dna 10, 5 cm, prům. okraje 26 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 248, 598 – 599. Lit: *Dubský 1937*, 78, T. VII; *Dubský 1949*, 462, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVI: 4; *Svoboda 1965*, obr. 8; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 15. Dat: C3 - D1. Obr. 200: 5.

Hrob 262: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mladší osoby), uložený v rozrušené misce tuhovaného povrchu z jemného materiálu, zdobená nad lomem výduť dlouhými, šikmými, hráněnými kanelurami. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 78; *Dubský 1949*, 462. Dat: Patrně C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 263: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mladší osoby), uložený v nádobě s rovným dnem, baňatým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení světlehnědé, povrch hladký, zdobený na rozhraní hrdla a těla širokým, vodorovným, mělkým žlábkem, materiál jemný, síla střepe 5 – 7 mm, v. 14 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 246, 600. Lit: *Dubský 1937*, 78; *Dubský 1949*, 462; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 1; *Michálek 1981*, 14. Dat: C2 - C3 (B. Dubský - 2. stol.). Obr. 162: 1.

Hrob 264: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mladší osoby), uložený v mísovité nádobě obložené a rozmačkané kameny, se zaobleným okrajem, mírně prohnutým hrdlem a zaobleným tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na výduť širokými, šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 601; JčM České Budějovice, i. č. 22 226. Lit: *Dubský 1937*, 79; *Dubský 1949*, 462; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 13. Dat: C3 – D1. Obr. 201: 1 - 2.

Součástí inventáře jsou zlomky výduť druhé mísovité nádoby, zalomené, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na výduť vodorovnými žlábkami, lemovanými trojúhelníkovitými vpichy a pod nimi čokovitými jamkami, materiál jemný, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 601; JčM České Budějovice, i. č. 22 228 – 22 230. Lit: *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 14. Dat: C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 201: 2.

Hrob 265: Dvojhrob v písčité části pohřebiště, spodní nádoba se nacházela v hloubce 55 cm pod povrchem ornice.

a) Horní žárový pohřeb, uložený v tzv. pozdně římském hrnci s rovným dnem a zaobleným, dovnitř vklopeným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 10 – 15 mm, v. 21 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 251. Lit: *Dubský 1937*, 79, T. V; *Dubský 1949*, 462, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 3; *Michálek 1981*, 14, Tab. 56: 1. Dat: C2 – D2 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 201: 4.

b) Spodní žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle vrchní destičky hřebene s jednoduchými kroužky), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčitý, síla střepe 7 – 10 mm, v. 15 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 22, 5 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 252. Lit: *Dubský 1937*, 79, T. V; *Dubský 1949*, 14, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. LVII: 1; *Svoboda 1965*, 55, T. III: 1; *Michálek 1981*, 14, T. 56: 2. Dat: C3 – D2 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 201: 3.

Hrob 266: Dvojhrob – dvojpohřeb:

a) Vrchní, rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dospělé osoby), uložený mělce ve zničené mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek výduť, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený třemi vodorovnými žlábkami, lemovanými dole řadou okrouhlých jamek, na výduť se nachází čokovité jamky, lemované na horní straně podlouhlými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský*

1937, 79, T. V; *Dubský 1949*, 462, T. VIII; *Svoboda 1965*, 55; *Michálek 1981*, 14. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 201: 9. Obr. 206: 3.

b) Spodní žárový pohřeb, oddělený vrstvou písku od předešlého (dle B. Dubského dívčí podle zlomků kostěných jehlic a spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě, s rovným dnem, esovitě prohnutým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, bez výzdoby, materiál hrubší, písčité, síla střepu 7 mm, v. 12, 2 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 23 cm. Součástí inventáře jsou i 2 zlomky dutých kostěných schránek na jehlice, zdobených rytými koncentrickými kroužky, které jsou spojeny rytou čarou a spálený jantar. Ulož: M Strakonice, i. č. 250, 602, 646. Lit: *Dubský 1937*, 79, T. V, obr. 26: 33; *Dubský 1949*, 462, T. V, obr. 26: 33; *Rybová 1956a*, Tab. LVII: 3; *Michálek 1981*, 14, T. 56: 5 – 7. Dat: C3 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 201: 5 – 7.

Hrob 267: Dvojhrob:

a) Vrchní, rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v misce, ze které se dochoval jen zlomek výduť, zvlněné v oblé prstence nestejně síly, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na prostředním prstenci řadou kolků – téměř podkovovitý žlábek, horizontálně položený, obklopuje dvě krátkéasty, materiál jemný, síla střepu 4 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 603. Lit: *Dubský 1937*, 79, T. VIII; *Dubský 1949*, 464, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 8; *Svoboda 1965*, 267, obr. 12: 4, obr. 14: 2; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 9. Dat: C2 – D2. Obr. 201: 8.

b) Spodní, rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v situle na nožce, dochované pouze v několika střepech se zaobleným a ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědé, povrch hladký, zdobený několikanásobnými vodorovnými žlábkami s okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: JČM České Budějovice, i. č. 22 305 – 22 310. Lit: *Dubský 1937*, 79; *Dubský 1949*, 464. Dat: C3 – D2. Obr. 200: 6 – 8.

Hrob 268: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle spáleného jantaru), uložený v situlovité misce na nožce, vně prožlabené, s ostře zalomeným tělem, hrdlo a okraj chybí, zbarvení světlehnědé, povrch hlazený, zdobený na největší výduť vodorovným žlábkem, materiál jemný, síla střepu 5 – 7 mm, v. cca 11 cm, prům. 10 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 253. Lit: *Dubský 1937*, 79, T. VII; *Dubský 1949*, 464, T. VII; *Svoboda 1965*, T. XI: 1; *Michálek 1981*, 14, Tab. 56: 8. Dat: C3 – D2. Obr. 200: 9.

Hrob 269: Dvojhrob:

a) Vrchní, rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek zaoblené stěny, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený vodorovnými rýhami a souběžnými řadami trojúhelníkovitých vpichů, k čoučkovité jamce vede stejná výzdoba šikmým směrem, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 604. Lit: *Dubský 1937*, 80, T. VIII; *Dubský 1949*, 464, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 5; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 17. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 199: 7.

b) Spodní, mělce situovaný žárový pohřeb, rozrušený při ukládání pohřbu vrchního, uložený v mísovité nádobě silných stěn, zdobené na výduť hlubokými šikmými kanelurami, přesekávanými okrouhlými jamkami. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 3; *Svoboda 1965*, obr. 8: 2. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 270: Rozrušený žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský) v malé situle s nožkou, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený nad lomem výduť dlouhými, oblými a šikmými kanelurami,

materiál jemný. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464. Dat: Patrně C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 271: Dvojhrob:

a) Vrchní, mělce situovaný (dle B. Dubského dětský) žárový pohřeb, uložený v rozrušené mísovité nádobě se zaobleným okrajem, kónicky rozevřeným hrdlem a ostře zalomeným tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na rozhraní hrdla a těla páskou, vyplněnou trojúhelníkovitými vpichy a na výduti podlouhlými čočkovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 9 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 748. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 206: 1.

b) Spodní, mělce situovaný (dle B. Dubského dětský) žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek zaobleného okraje s kuželovitým hrdlem, s částí podhrdlí, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem plastickým žebrem s trojúhelníkovitými vpichy a nedochovanými čočkovitými jamkami, lemovanými nahoře okrouhlými vpichy, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 23 748. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 206: 2.

Hrob 272: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v hloubce 15 cm v kameny obložené mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, mírně kónicky rozevřeným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědě načervenalé, povrch hlazený, potuhovaný, zdobený v horní části výduti šesti vodorovnými souběžnými žlábků a na výduti oválnými čočkovitými jamkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 13 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 25 cm. Součástí inventáře je i 1 zlomek destičky kostěného hřebenu s bronzovým nýtem a 1 zub. Ulož: M Strakonice, i. č. 254, 605, 647. Lit: *Dubský 1937*, 80, T. V, obr. 26: 27; *Dubský 1949*, 464, T. V, obr. 26: 27, 40; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 13, Tab. 56: 3 – 4. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* konec 4. stol. a počátek 5. stol.). Obr. 204: 3. Obr. 206: 5 – 7.

Hrob 273: Žárový pohřeb (dle B. Dubského nedospělé osoby), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený na výduti mělkými, šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 9, 5 cm, prům. dna 9, 4 cm, prům. okraje 19 cm, max. výduť 21, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 346. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 1; *Michálek 1981*, 14, Tab. 56: 9. Dat: C2/C3 – D1. (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 162: 3. Obr. 202: 1.

Hrob 274: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v rozrušené misce, hnědě hlazeného povrchu, okraj chybí, tvar je neurčitelný, materiál hrubší, písčité, prům. dna 10 cm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464; *Sakař 1970*, 39. Dat: Nedatováno.

Hrob 275: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené, hnědě hlazené misce, dobře pálené z jemného materiálu, zdobený na výduti dlouhými, šikmými kanelurami, na jejichž hraně se nachází ještě vskokovaná ozdoba, napodobující otisk ruky se čtyřmi prsty. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 80; *Dubský 1949*, 464. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.).

Hrob 276: Žárový pohřeb v těžší nádobce hnědě hlazeného povrchu, dochované ve střepech. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 81; *Dubský 1949*, 464. Dat: Nedatováno. (B. *Dubský* - 2. stol.).

Hrob 277: Dvojhrob:

a) Vrchní, žárový zničený pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v nádobě, ze které se dochovaly pouze zlomky prohnuté výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený vskokovanou výzdobou v podobě listu s žilkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm. Součástí inventáře byl i přepálený pazourkový odštěpek, 1 slitek modrého skleněného poháru a 2 zlomky destiček kostěných hřebenů, zdobených rytými koncentrickými kroužky. Ulož: M Strakonice, i. č. 606 – 611. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. VIII; *Dubský 1949*, 464, T. VIII; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 10 – 12. Dat: D2 (B. *Dubský* konec 4. stol. a počátek 5. stol.). Obr. 202: 2 – 3, 5.

b) Spodní žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v dvojkónické misce s nízkou probranou nožkou a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědošedé, povrch vyhlazený, zdobený na výduti šikmými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 11 cm, prům. dna 10, 7 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 255. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. V; *Dubský 1949*, 465, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 5; *Michálek 1981*, 14, Tab. 55: 9. Dat: C3 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 202: 4.

Hrob 278: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v nádobě, ze které se dochoval pouze prohnutý zlomek výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený na horní části výdutě svíslými liniemi tvořenými trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 4 – 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 612. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. VIII; *Dubský 1949*, 465, T. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 6; *Michálek 1981*, 14, Tab. 54: 14. Dat: D2. Obr. 206: 4.

Hrob 279: Trojhrob situovaný na mělké, skalnaté půdě, obsahoval tři současné (dle B. Dubského dětské) pohřby, značně porušené orbou a uložené těsně vedle sebe ve směru V – Z.

a) Žárový pohřeb, nejzápadnější, uložený v mísovité nádobě se zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem a ostře zalomeným tělem, zbarvení červenohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na výduti čokovitými jamkami a na pohrdlí třemi vodorovnými žlábkami, které vytvořily tři vodorovná žebra. První je zdobeno krokvicovitým ornamentem trojnásobných rýh, druhé vodorovnou řadou okrouhlých vpichů a třetí žebro pak krokvicemi ze čtyřnásobných rýh, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 613 – 614. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. VIII; *Dubský 1949*, 465, Tab. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXII: 2; *Michálek 1981*, 14, Tab. 56: 11. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 202: 8.

b) Žárový pohřeb, prostřední, těsně na východ od předchozího, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část ostře zalomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, silně tuhovaný, zdobený na výduti dlouhými, výraznými čokovitými jamkami a nad nimi pak dvěma vodorovnými žlábkami, lemovanými z vnějšku pásy trojúhelníkovitých vpichů, prostor mezi žlábkami je vyplněn pásy šikmých rýh, mezi nimiž jsou umístěny sestavy trojúhelníkovitých vpichů v podobě T i obráceného T, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 615. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. VIII; *Dubský 1949*, 465, Tab. VIII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXII: 4; *Svoboda 1965*, 65, obr. 11: 2; *Michálek 1981*, 14, Tab. 56: 10. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 202: 6.

c) Žárový pohřeb, východní, dotýkal se pohřbu předešlého a byl uložen v situle červenavě hlazeného povrchu i vnitřku, na povrchu zachováno místy i tuhování, horní oblouk

vykrajovaného límce je zdoben souběžným žlábkem a tečkami, pod okrajem nachází se rovná řada teček. Další plocha mezi vodorovnými liniemi je zdobena krokvicemi, vytvořenými tečkami, materiál jemně plavený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 81, T. VIII; *Dubský 1949*, 465, Tab. VIII. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 280: Žárový pohřeb (podle B. Dubského ženský dle slitku modrého korálu a spáleného jantaru), situovaný ve vylámané skále 1 dm jižně od předešlé skupiny a uložený v rozrušené mísovité nádobě s okrajem mírně prohnutým, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, písčítý. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 81 - 82; *Dubský 1949*, 465; *Sakař 1970*, 39. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 1. polovina 3. stol.).

Hrob 281: Rozrušený žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze dolní partie s rovným dnem a kónicky se rozvírajícími stěnami, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 9 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 501. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - konec 2. stol.). Obr. 207: 9.

Hrob 282: Zničený žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval jen zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný s prohnutým hrdlem a část rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 – 10 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 502. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: Nedatováno. Obr. 205: 5.

Při něm se nacházely dva zlomky keramiky: 1) Zlomek okraje, zaoblený a ven vyložený s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na podhrdlí pravidelně rozmístěnými svazky čtyř šikmých rýh, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 503. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: C3 – D1. Obr. 210: 11.

2) Zlomek stěny, esovitě prohnutý, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, lesklý, zdobený většími čokovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 504. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: C3 – D1. Obr. 210: 12.

Hrob 283: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantarového korálu), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala spodní partie s rovným, mírně odsazeným dnem a zlomek stěny s širokou plastickou lištou, zdobenou dvěma vodorovnými řadami trojúhelníkovitých vpichů, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 505 – 50 506. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 207: 1. Obr. 227: 1.

Hrob 284: Žárový pohřeb ve větší nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem, odsazenými a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm, zach. v. 14 cm, prům. dna 11 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 507. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 465. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 3. století). Obr. 208: 3.

Hrob 285: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným, odsazeným dnem, stlačeným baňatým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, silně tuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla mělkým, vodorovným žlábkem, materiál poměrně jemný, síla střepu 5 mm, v. 13, 5 cm, prům. dna 8, 5 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 508. Lit: *Dubský 1937*, 82, T. IX; *Dubský 1949*, 467, T. IX; *Svoboda 1965*, T. IX: 3. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 203: 1.

Hrob 286: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, z níž se dochovala část dolní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami a zlomek výdutě, prohnutý, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený oválnými čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, zach. v. 5 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 711. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1. Obr. 205: 8 – 9.

Hrob 287: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle dlouhého skleněného korálu žluté barvy s modrou vložkou), uložený v mísovité nádobě s chybějícím dnem, zaobleným stlačeným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výduti podlouhlými čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, zach. v. 13, 5 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 28 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 509. Lit: *Dubský 1937*, 82; *Dubský 1949*, 467; *Rybová 1956a*, Tab. XXXI: 2. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 228: 1.

Hrob 288: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourku), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na podhrdlí dvěma vodorovnými žlábkami a na výduti podlouhlými oválnými čočkovitými jamkami, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, zach. v. 11, 5 cm, prům. dna 11 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 510. Lit: *Dubský 1937*, 82, T. V; *Dubský 1949*, 467, T. V. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 203: 2.

Hrob 289: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře lomeným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený v horní části výdutě vodorovnou řadou trojúhelníkovitých jamek, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 6 mm, zach. v. 14 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 517. Lit: *Dubský 1937*, 82, T. V; *Dubský 1949*, 467, T. V. Dat: D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 203: 3.

Hrob 290: Zničený žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval jen zlomek esovité prohnuté výdutě, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, lesklý, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vpichů a na výduti čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části rovněž trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 512. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 207: 2.

Při pohřbu nalezeny střepy dalších dvou misek: a) Částečně dochovaná mísovitá nádoba, dno chybí, zaoblené tělo, prohnuté hrdlo, okraj zaoblený a ven vyložený, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený v horní části výdutě třemi vodorovnými žlábkami a na výduti čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 514. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1. Obr. 228: 2.

b) Zlomky mísovité nádoby s ostře zalomenou výduti, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výduti šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 – 6 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 513. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1. Obr. 205: 1 – 2.

Hrob 291: Žárový pohřeb, uložený v soudkovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 mm, v. 17 cm, prům. dna 10, 5 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 23, 5

cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 515. Lit: *Dubský 1937*, 83, T. IX; *Dubský 1949*, 467, T. IX. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 209: 1.

Hrob 292: Zničený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen dolní partie s rovným, odsazeným dnem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 9 mm, zach. v. 3 cm, prům. dna 15, 3 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 516. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: Nedatováno. Obr. 205: 7.

Hrob 293: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle modrého korálu), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen spodní část s rovným, odsazeným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 – 10 mm, zach. v. 10 cm, prům. dna 14 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 517. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 208: 2.

Hrob 294: Trojhrob situovaný mělce ve skalnatém podloží:

a) První pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze část ostře zalomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, potuhovaný, zdobený stlačenými, podlouhlými čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, nad nimi se nacházejí tři vodorovné žlábků, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 513, 50 518. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 205: 6.

b) Druhý pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek dolní části výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 519. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 205: 3.

c) Třetí pohřeb uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek zaoblené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na největší výduti širokým, vodorovným žlábkem, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 520. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: C3 – D1. Obr. 207 4.

Hrob 295: V hloubce 30 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zalomeným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch hlazený, zdobený na největší výduti čtyřmi prsovítyými vypnulínami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 mm, v. 18, 5 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 27, 5 cm, max. výduť 33 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 521. Lit: *Dubský 1937*, 83, T. IX; *Dubský 1949*, 467, T. IX. Dat: D1 - D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 209: 2.

Hrob 296: Rozrušený žárový pohřeb, uložený mělce v misce, ze které se dochovaly jen dva nezdobené zlomky. Ulož: M Strakonice, i. č. 618. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467; *Michálek 1981*, 14. Dat: Nedatováno.

Hrob 297: Žárový pohřeb uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze dolní partie s rovným, odsazeným dnem a kónicky se rozvírajícími se stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 523. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: Nedatováno. Obr. 207: 8.

Hrob 298: Zcela zničený pohřeb (dle B. Dubského dětský) v misce, která se nedochovala. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467. Dat: Nedatováno.

Hrob 299: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovalo několik pomíchaných střepů dna. Není však jisté, že náležejí k inventáři tohoto hrobu. Ulož: NM Praha, i. č. 50 524, 50 526. Lit: *Dubský 1937*, 83; *Dubský 1949*, 467; *Michálek 1981*, 15. Dat: Nedatováno. Obr. 207: 3, 7.

Hrob 300: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dochované pouze ve střepech, s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený pod okrajem řadou okrouhlých důlků, na výduti šikmými kanelurami, přerušovanými svislými žlábkami a svislými řadami okrouhlých důlků, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, prům. dna 10 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 527. Lit: *Dubský 1937*, 83 - 84; *Dubský 1949*, 467 - 468; *Rybová 1956a*, Tab. XXXV: 5 - 7; *Svoboda 1965*, obr. 9: 5. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 206: 8. Obr. 207: 5 - 6. Obr. 228: 3.

Hrob 301: Mělce situovaný, poškozený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dochované pouze částečně, dno chybí, tělo zaoblené, stejně jako okraj, mírně ven vykloněný s mírně prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výduti šikmými, hráněnými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, max. výduť 26, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 528. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 468. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 211: 5. Obr. 220: 7.

Hrob 302: Při povrchu situovaný žárový pohřeb, uložený v částečně dochované mísovité nádobě s rovným, odsazeným dnem, zalomeným tělem, okrajem zaobleným a ven vykloněným, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, lesklý, zdobený na výduti šikmými kanelurami, materiál hrubší, síla střepu 4 - 8 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 13, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 529. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 469; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIV: 1; *Svoboda 1965*, obr. 9: 1. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 206: 9. Obr. 210: 5 - 9. Obr. 211: 6.

V NM Praze je uložena spodní část další nádoby údajně z rovněž z hrobu 302 (i. č. 50 530). Obr. 210: 1.

Hrob 303: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s rovným, mírně odsazeným dnem, ostře zalomeným, stlačeným tělem a prohnutým hrdlem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na největší výduti oválnými čokovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, horní část těla je opatřena pěti vodorovnými žlábkami a souběžnou řadou trojúhelníkovitých vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 5 - 7 mm, v. 10 cm, prům. dna 6 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 531. Lit: *Dubský 1937*, 84, T. V; *Dubský 1949*, 468, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. XXXI: 4; *Svoboda 1965*, obr. 11: 1, obr. 13: 3. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 212: 1.

Hrob 304: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným, odsazeným dnem, se zaobleně rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčité, síla střepu 5 - 10 mm, zach. v. 5, 5 cm, prům. dna 9, 3 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 532. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 468. Dat: Nedatováno. Obr. 210: 10.

Hrob 305: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 - 10 mm, zach. v. 4, 4 cm, prům. dna 14, 7 cm. Ulož:

NM Praha, i. č. 50 533. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 468. Dat: Nedatováno. Obr. 211: 1.

Hrob 306: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a široce kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm, zach. v. 5 cm, prům. dna 9, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 534. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 468. Dat: Nedatováno. Obr. 210: 2.

Hrob 307: Zničený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovalo pouze 11 zlomků, z toho jeden zaoblený okraj s mírně prohnutým hrdlem, zbarvení šedohnědé, povrch potuhovaný, lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 536. Lit: *Dubský 1937*, 84; *Dubský 1949*, 468. Dat: Nedatováno. Obr. 220: 8.

Hrob 308: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v soudkovité nádobě s dovnitř mírně vklopeným dnem, zaobleným tělem a zaobleným, dovnitř vklopeným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 – 10 mm, v. 9, 5 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 14 cm, max. výduť 16, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 537. Lit: *Dubský 1937*, 84, T. IX; *Dubský 1949*, 468, T. IX; *Svoboda 1965*, T. XI: 4. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 212: 2.

Hrob 309: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě se stlačeným tělem a zaobleným, šikmo ven vykloněným okrajem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábký a řadou okrouhlých důlků, na největší výduť se nachází oválné čočkovité jamky, lemované v horní části třemi řadami drobných vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, zach. v. 7, 3 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 17 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 538. Lit: *Dubský 1937*, 84, T. X; *Dubský 1949*, 468, T. X; *Rybová 1956a*, Tab. XLVIII: 2; *Svoboda 1965*, T. IX: 2. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 212: 3.

Hrob 310: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle vrchní části hřebene s bronzovým nýtem), uložený v mísovité nádobě, do níž byly vraženy části dalších dvou misek dnem vzhůru, střepy dalších dvou misek se nacházely v severovýchodním obvodu hrobu: a) Mísovitá nádoba s dovnitř mírně vklopeným dnem, zaobleným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduť šikmým kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 12, 5 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 539. Lit: *Dubský 1937*, 84 - 85, T. IX; *Dubský 1949*, 468, T. IX. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 213: 1.

b) Zlomek okraje nádoby, kyjovitě rozšířený a dovnitř vklopený, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál, hrubší, síla střepu 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 543. Lit: *Dubský 1937*, 84 - 85; *Dubský 1949*, 468. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 220: 4.

c) Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s prohnutým hrdlem, zbarvení vně černé, uvnitř šedohnědé, povrch vyhlazený, potuhovaný, lesklý, zdobený zbytky čočkovitých jamek, lemovaných v horní části dvěma řadami drobných vpichů, nad nimi třemi vodorovnými žlábký a vodorovnou řadou drobných vpichů, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 541. Lit: *Dubský 1937*, 84 - 85; *Dubský 1949*, 468. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 220: 5.

d) Situla na nožce, ze které se dochoval pouze zlomek okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, patrný zbytky potuhování, na rozhraní hrdla a těla se nachází široký vodorovný žlábek, materiál hrubší, síla střepe 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 540. Lit: *Dubský 1937*, 84 - 85; *Dubský 1949*, 468. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 220: 6.

e) Dva zlomky okraje, zaoblený s prohnutým hrdlem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch potuhovaný, vyhlazený, lesklý, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 542. Lit: *Dubský 1937*, 84 - 85; *Dubský 1949*, 468. Dat: C3 – D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 210: 3 – 4.

Hrob 311: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v poškozené mísovité nádobě s rovným dnem, stlačeným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený v horní části výduť čtyřmi vodorovnými, širokými žlábků, z nichž hřeben horního nese řadu čtyřúhelníkovitých vpichů, na největší výduť se nachází oblé jamky, rozsazené ve značných vzdálenostech, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 11 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 33 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 544. Lit: *Dubský 1937*, 85; *Dubský 1949*, 468. Dat: D1 - D2 (B. *Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 208: 1.

V inventáři NM Praha jsou k tomuto hrobu přiřazeny další zlomky z tří různých nádob (celkem 75 ks), o kterých se B. *Dubský* nezmiňuje (Obr. 211: 2 – 4).

Hrob 312: Kamenny obložený žárový pohřeb (dle B. *Dubského* dětský), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, stlačeným tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený v horní části těla čtyřmi vodorovnými žlábků a na největší výduť oválnými čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 8, 5 cm, prům. dna 5 cm, prům. okraje 15 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 545. Lit: *Dubský 1937*, 85, T. V; *Dubský 1949*, 468, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. XLVIII: 1; *Svoboda 1965*, T. VIII: 8. Dat: C3 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 214: 1.

Hrob 313: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, nálevkovitě rozevřeným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduť širokými, obloukovitě dolů otevřenými žlábků kolem středových okrouhlých jamek, horní okraj obloukovitých žlábků je lemován hlubokými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 12 cm, prům. dna 6 cm, prům. okraje 26 cm, max. výduť 27 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 546. Lit: *Dubský 1937*, 85, T. X; *Dubský 1949*, 468, T. X; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIX: 3; *Svoboda 1965*, 48, 60, obr. 13: 4. Dat: D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 214: 2.

Hrob 314: Kamenny obložený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní polovina s rovným, odsazeným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, se zalomenou výduť, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 11 cm, prům. dna 12 cm, max. výduť 24, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 547. Lit: *Dubský 1937*, 85; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - počátek 3. století). Obr. 216: 2.

Hrob 315: Nachází se v těsné blízkosti hrobu 314. Žárový pohřeb, uložen v mísovité nádobě s rovným dnem, stlačeným tělem, kónickým hrdlem a zaobleným, ven vyloženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na horní části těla třemi širokými, vodorovnými žlábků a čtvrtým na největší výduť, v něm se pak v pravidelných odstupech nachází oválné čočkovité jamky, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 12 cm, prům.

dna 10 cm, prům. okraje 18, 5 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 548. Lit: *Dubský 1937*, 85, T. IX; *Dubský 1949*, 470, T. IX; *Rybová 1956a*, Tab. XLVII: 1. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 214: 3.

Hrob 316: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě na nožce, s ostře zalomeným tělem, horní část nádoby s okrajem chybí, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduť oválnými čočkovitými jamkami, lemovanými na horní straně trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm, zach. v. 7, 5 cm, prům. dna 9 cm, max. výduť 20, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 549. Lit: *Dubský 1937*, 85; *Dubský 1949*, 470. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 241: 2.

Hrob 317: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s chybějícím dnem, ostře zaobleným tělem, ven rozevřeným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na největší výduť šikmými, širokými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 6 mm, zach. v. 13 cm, prům. okraje 25, 5 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 553. Lit: *Dubský 1937*, 85, T. IX; *Dubský 1949*, 470, T. IX; *Svoboda 1965*, 61, T. IX: 7. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 213: 3.

Hrob 318: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené mísovité nádobě s rovným dnem a zaoblenou výduť, horní polovina chybí, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 8 mm, zach. v. 10 cm, prům. dna 11, 8 cm, max. výduť 24 cm. NM Praha, i. č. 50 551. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 241: 3.

Hrob 319: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě na nožce, se zaoblenou výduť, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený na největší výduť oválnými čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 552. Lit: *Dubský 1937*, 86, T. VII; *Dubský 1949*, 470, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XXX: 2; *Svoboda 1965*, T. X: 4. Dat: D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 213: 2. Obr. 232: 5.

Hrob 320: Dvojhrob. Oba žárové pohřby se dotýkaly.

a) Východní pohřeb, uložen v malé misce s rovným dnem, zaobleným tělem, kónicky rozevřeným hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduť šikmým kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepe 3 – 4 mm, v. 6 cm, prům. dna 4 cm, prům. okraje 14, 5 cm, max. výduť 15 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 554. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470, T. IX. Dat: C2 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 215: 1.

b) Západní pohřeb, uložen v masivní nádobě s rovným dnem, se zaobleným tělem v horní partii nádoby a se zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, z něhož vybíhá ucho bočníkovitého průřezu (2, 5 x 1 cm), zbarvení hnědé, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 9 mm, v. 12 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 18, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 554. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 215: 2.

Hrob 321: Situovaný byl pod západním pohřbem 320. Žárový pohřeb byl uložen v rozrušené misce „hnědě hlazené, tvaru hrobu předešlého“. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.).

Hrob 322: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený ve zničené misce, ze které se dochoval jen zlomek dolní partie s částí rovného dna a čtyři zlomky stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 557. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno. Obr. 241: 4.

Hrob 323: V hloubce 30 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle skleněného korálu s červenými očky a zlomku destičky kostěného hřebenu, zdobeného rytými kosodélníky), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vyloženým okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduti třemi symetricky rozloženými mělkými důlky, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 10 mm, v. 17 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 22 cm, max. výduť 29, 5 cm. Součástí inventáře je i zub – špičák. Ulož: NM Praha, i. č. 50 558, M Strakonice, i. č. 648. Lit: *Dubský 1937*, 86, T. V, obr. 26: 32; *Dubský 1949*, 470, T. V, obr. 26: 32; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 3; *Svoboda 1965*, 102, obr. 10: 3; *Michálek 1981*, 15, Tab. 54: 11. Dat: C2 - C3. Obr. 215: 3 – 4.

Hrob 324: Mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 10 – 12 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 14 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 559. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno. Obr. 216: 1.

Hrob 325: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s dovnitř mírně klenutým dnem a kónicky se rozvírajícími stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější s příměsí hrubšího ostřiva, síla střepu 5 – 6 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 15, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 560. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno. Obr. 216: 3.

Hrob 326: Žárový pohřeb, uložený v jamce o průměru 15 cm a hloubce 15 cm bez milodarů. K západnímu obvodu přiložena mísovitá nádoba, z níž se dochovala pouze spodní partie, s dovnitř vklopeným a odsazeným dnem, kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 4 – 5 mm, zach. v. 5, 5 cm, prům. dna 9, 7 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 562. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470. Dat: Nedatováno. Obr. 245: 5.

Hrob 327: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 10 – 15 mm, v. 15, 7 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraj 22 cm, max. výduť 25, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 563. Lit: *Dubský 1937*, 86; *Dubský 1949*, 470; *Svoboda 1965*, T. IX: 6. Dat: C2 - C3 (B. *Dubský* - 2. stol.). Obr. 218: 1.

Hrob 328: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle dvou slitků korálů, jednoho světlého a jednoho žlutého), uložený v misce nedokonale pálené z hrubšího materiálu, nad lomem se nacházejí široké šikmé hraněné kanelury, v. 10 cm, prům. okraje 19 cm. Součástí inventáře byl i zlomek kostěného hřebene s rytými kroužky. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 86, T. VII; *Dubský 1949*, 471, T. VII; *Rybová 1956a*, L: 2. Dat: C3 - D1(B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol.

Hrob 329: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský), uložený bez nádoby v jamce o průměru 17, 5 cm, hloubka 10 cm. Výplň obsahovala bronzový nýtek z kostěného hřebenu. Ulož: M Strakonice, i. č. 650. Lit: *Dubský 1937*, 87, obr. 26: 41; *Dubský 1949*, 471, obr. 26: 41; *Michálek 1981*, 15, Tab. 54: 19. Dat: Nedatováno. Obr. 218: 2.

Hrob 330: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle nedochovaného modrého korálu), uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní partie se slabě dovnitř prohnutým dnem a oble rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 8 mm, zach. v. 9, 5 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 566. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: Nedatováno. Obr. 217: 2.

Hrob 331: Žárový pohřeb uložený, v misce těžšího tvaru tmavě hlazené. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: Nedatováno.

Hrob 332: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku korálu), uložený v situle na nožce, ze které se dochoval jen zlomek okraje, zaoblený a ven vykloněný a zlomek poměrně ostře zalomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený v horní části výdutě třemi vodorovnými rýhami a pod nimi řadou šikmých krátkých rýh, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Dle B. Dubského byla k pohřbu přiložena další situla s nožkou, která se nedochovala. Ulož: NM Praha, i. č. 50 569. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 7. Dat: C3. Obr. 217: 4 – 5.

Hrob 333: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle modrého skleněného korálu), uložený ve větší situle na nožce, ze které se dochovala jen spodní partie s částí ostře zalomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 5 – 8 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 11 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 570. Lit: *Dubský 1949*, 471. Dat: C3. Obr. 217: 1.

Hrob 334: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle nedochovaných čtyř modrých korálů), uložený ve velké misce, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným, odsazeným dnem a obloukovitě rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 7 – 8 mm, zach. v. 9, 5 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 571. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 219: 1.

Hrob 335: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen dolní partie s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 4 mm. zach. v. 7, 5 cm, prům. dna 7 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 572. Lit: *Dubský 1937*, 87, T. VII; *Dubský 1949*, 471, T. VII. Dat: Nedatováno (dle B. Dubského konec 2. stol.). Obr. 247: 2.

Hrob 336: Žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní partie s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, na výduti patrný zbytky výzdoby v podobě šikmých kanelur, materiál jemně plavený, síla střepu 3 – 4 mm, zach. v. 5 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 573. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 – D1. Obr. 217: 3.

Hrob 337: Žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě na nožce, s ostře lomenou výduti a prohnutým hrdlem, okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený v horní části

výdutě vodorovnými širokými žlábků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 11 mm, zach. v. 10 cm, prům. dna 11 cm, max. výduť 21 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 56 628. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 218: 3.

Hrob 338: Žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě, ze které se dochovalo 12 zlomků zaoblené výdutě, zbarvení černookrověhnědé, povrch vyhlazený, lesklý, potuhovaný, zdobený nad výdutí dvěma vodorovnými širokými žlábků, materiál jemnější s příměsí hrubších kamínků, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 575. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 240: 9.

Hrob 339: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku modrých korálů), uložený v mísovité nádobě na dovnitř vyžlabené nožce, s ostře zalomeným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, materiál jemně plavený, zdobený na největší výdutí podlouhlými, čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části dvojitými řadami trojúhelníkovitých vpichů, nad nimi se nacházejí tři vodorovné žlábků a další dvě vodorovné řady trojúhelníkovitých vpichů, síla střepu 4 – 5 mm, v. 14 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 20, 8 cm, max. výduť 25, 5 cm. Do pohřbu vražen zlomek výdutě mísovité nádoby, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výdutí čočkovitými jamkami, materiál jemný, síla střepu 4 – 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 576 – 50 577. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471; *Rybová 1956a*, Tab. XXXI: 6 - 7; *Svoboda 1965*, 102, obr. 11: 6. Dat: D1 – D2. Obr. 221: 3, obr. 222: 1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).
Hrob 340: Žárový pohřeb mělce, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným, mírně odsazeným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení šedočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, zach. v. 5, 3 cm, prům. dna 13 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 578. Lit: *Dubský 1937*, 87; *Dubský 1949*, 471. Dat: Nedatováno. Obr. 221: 1.

Hrob 341: Žárové pohřby uložené v jamce o průměru 30 cm a hloubce rovněž 30 cm se střepu tří mísovitých nádob:

a) Zlomek zaoblené výdutě mísovité nádoby, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 – 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 579. Lit: *Dubský 1937*, 87 - 88; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 – D2. Obr. 224: 6.

b) Zlomek mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený obloukovitými páskami vyplňovanými trojúhelníkovitými vpichy a lemované žlábků, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 581. Lit: *Dubský 1937*, 87 - 88; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 – D2. Obr. 224: 5.

c) Zlomek výdutě mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, lesklý, potuhovaný, zdobený vodorovnými žlábků, částečně vyplňovanými trojúhelníkovitými vpichy a nad nimi krokvicovitým motivem ze tří rýh, na výdutí zbytek čočkovitých jamek, lemovaných v horní části trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 580. Lit: *Dubský 1937*, 87 - 88; *Dubský 1949*, 471. Dat: C3 – D2. Obr. 224: 4.

Hrob 342: Trojhrob:

a) Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle žlutého korálu, který se nedochoval), uložený v situle, ze které se dochovala pouze část ostře lomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený dvěma vodorovnými žlábků, vyplněnými šikmými rýhami, horní část výdutě vyplňují obloukovité brázdy se svislými, hrubě provedenými rýhami, materiál jemný,

síla střepe 4 – 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 582. Lit: *Dubský 1937*, 88; *Dubský 1949*, 471; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVII: 6. Dat: C3 (dle B. Dubského 4. stol.). Obr. 221: 4.

b) Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze dolní část s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený oblým svislým žebrem, materiál hrubší, síla střepe 7 – 9 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 13 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 713. Lit: *Dubský 1937*, 88; *Dubský 1949*, 471, T. IX. Dat: C3 (dle B. Dubského 4. stol.). Obr. 222: 5.

c) Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část na nízké prstencovité nožce, s široce kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 9 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 584. Lit: *Dubský 1937*, 88; *Dubský 1949*, 471. Dat: Nedatováno. Obr. 223: 2.

Hrob 343: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným, mírně odsazeným dnem, zaobleným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený na podhrdlí vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepe 5 – 6 mm, zach. v. 11 cm, prům. dna 11, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 585 – 50 586. Lit: *Dubský 1937*, 88; *Dubský 1949*, 472. Dat: C3 - D1 (dle B. Dubského 4. stol.). Obr. 220: 2. Obr. 224: 7.

Hrob 344: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, z níž se dochovala pouze spodní část. V NM Praha jsou dle inventáře uloženy dvě nádoby:

a) Spodní část nádoby s rovným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 7, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 587. Dat: Nedatováno, T. 72: 2.

b) Spodní část nádoby, s rovným, odsazeným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, zach. v. 7, 5 cm, prům. dna 13 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 588. Dat: Nedatováno, T. 74: 3. Lit: *Dubský 1937*, 88; *Dubský 1949*, 472.

Hrob 345: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě na nízké nožce s rovným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduť dvěma širokými, vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 13, 5 cm, prům. dna 8, 5 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 589. Lit: *Dubský 1937*, 88, T. IX; *Dubský 1949*, 472, T. IX; *Svoboda 1965*, T. XI: 6. Dat: C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 225: 2.

Hrob 346: Dvojhrob:

a) Vrchní žárový pohřeb (dle B. Dubského mužský podle pazourku), uložený v mísovité nádobě s dovnitř vklopeným dnem, s ostře lomenou výduť a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduť čokovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 13, 7 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 30 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 591, M Strakonice, i. č. 620 – 621. Lit: *Dubský 1937*, 88, T. VIII; *Dubský 1949*, 472, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. L: 1; *Svoboda 1965*, 49, 60, T. X: 6; *Michálek 1981*, 15. Dat: C2 - C3 (B. Dubský konec 4. stol. a počátek 5. stol.). Obr. 222: 3.

b) Spodní žárový pohřeb, uložen v hrncovité nádobě s rovným dnem, esovitě prohnutým tělem a ovaleným okrajem, zbarvení šedočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčité, síla střepe 6 – 8 mm, v. 9 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 13 cm, max. výduť 14 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 590. Lit: *Dubský 1937*, 88, T. IX; *Dubský 1949*, 472, T. IX; *Svoboda 1965*, 60, T. XI: 2. Dat: D2 (B. Dubský - 4. stol.). Obr. 222: 2.

B. Dubský uvádí z tohoto hrobu ještě mísovitou nádobu, která však patří k hrobu 342 (*Dubský 1949, 472*).

Hrob 347: Žárový pohřeb, uložený v zničené misce, ze které se dochovalo pouze rovné dno, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 10 – 15 mm, zach. v. 1, 5 cm, prům. dna 13 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 592. Lit: *Dubský 1937, 88; Dubský 1949, 472*. Dat: Nedatováno. Obr. 220 : 1.

Hrob 348: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku korálu), uložený v misce, ze které se dochovala pouze část odsazeného rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 594. Lit: *Dubský 1937, 88; Dubský 1949, 472; Sakař 1970, 39*. Dat: Nedatováno (*B. Dubský - počátek 3. století*). Obr. 221: 5.

Hrob 349: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě na nízké plné nožce, s ostře zalomenou výdutí a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení černé, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na největší výdutí okrouhlými, čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 – 7 mm, v. 10 cm, prům. dna 9, 5 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 21, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 595. Lit: *Dubský 1937, 89, T. X; Dubský 1949, 472, T. X; Svoboda 1965, T. IX: 4*. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský - 1. polovina 5. stol.*). Obr. 218: 4.

Hrob 350: Žárový pohřeb, uložený ve velké mísovité nádobě se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na podhrdlí vodorovnými žlábkami, materiál poměrně jemně plavený s příměsí hrubšího ostříva, síla střepe 4 – 5 mm, zach. v. cca 16 cm, prům. okraje 18, 5 cm, max. výduť 24, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 596. Lit: *Dubský 1937, 89; Dubský 1949, 472*. Dat: C2 - C3. (*B. Dubský - 3. stol.*). Obr. 220 3. Obr. 223: 1.

Hrob 351: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a zaobleným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zachovány zbytky výzdoby v podobě okrouhlých důlků na největší výdutí, materiál hrubší, síla střepe 5 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 12 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 597. Lit: *Dubský 1937, 89; Dubský 1949, 472*, Dat: C3 (*B. Dubský - 3. stol.*). Obr. 219: 3 – 4.

Hrob 352: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě se zaobleným dnem, přihrocenou výdutí, prohným hrdlem a zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený a potuhovaný, na největší výdutí zdobený oválnými, čočkovitými jamkami a nad nimi klikátkou, lemovanou v horní části drobnými, okrouhlými kolky, materiál jemně plavený, síla střepe 4 – 6 mm, v. 7, 8 cm, prům. dna 3, 5 cm, prům. okraje 12, 5 cm, max. výduť 14, 5 cm. Ulož: NM, i. č. 50 598. Lit: *Dubský 1937, 89, T. X; Dubský 1949, 472, T. X; Rybová 1956a, Tab. XLIX: 1; Svoboda 1965, 49, T. VIII: 4*. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský - 1. polovina 5. stol.*). Obr. 225: 3.

Hrob 353: Žárový pohřeb uložený, v situle, ze které se dochovala pouze prožlabená nožka, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 3 – 4 mm, zach. v. 1, 5 cm, prům. 9 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 599. Lit: *Dubský 1937, 89; Dubský 1949, 472*. Dat: Nedatováno. Obr. 227: 5.

Hrob 354: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě se zaobleným okrajem a mírně prohnutým hrdlem, odsazeným tělem, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 7 mm, zach. v. 9 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 24, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 600. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 472. Dat: C3 – D1 (dle B. Dubského 4. stol). Obr. 219: 2.

Hrob 355: Dvojhrob?

V hloubce 15 cm zlomky dvou rozrušených nádob a spálené kosti:

a) Část výduťe mísovité nádoby, zaoblený, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 601. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 472. Dat: C3 – D2 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 227: 3.

b) Částečně dochovaná mísovitá nádoba na nožce, se stlačeným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na největší výduťi oválnými, čočkovitými jamkami, na rozhraní hrdla a těla jsou tři vodorovné žlábky a pod nimi měkká klikatka, trojúhelníkovitá pole tím vzniklá jsou vyplněna střídavým hlubokým rýhováním, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. cca 14 – 15 cm, prům. dna cca 12 cm, prům. okraje cca 20 cm, max. výduť cca 27 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 602. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 472. Dat: C3 – D2. Obr. 227: 2.

U hrobu 355 nalezena část hrncovité nádoby se zaobleným okrajem, esovitě prohnutým, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 – 6 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 722. Dat: D1 Obr. 222: 4.

Hrob 356: V hloubce 15 cm uložený žárový pohřeb v pozdně římském hrnci s rovným dnem, vysoko položeným zakulaceným tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 4 – 14 mm, v. 14 cm, prům. dna 11 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 21, 5 cm. Nádoba byla obložena nepravidelně kameny. Ulož: NM Praha, i. č. 50 610. Lit: *Dubský 1937*, 89, T. V; *Dubský 1949*, 472, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 5. Dat: C2 – D2. Obr. 226: 1.

Hrob 357: V hloubce 20 – 25 cm spálené kosti mladší osoby ve zničené misce, hnědé zbarvení, bez výzdoby, tvar neurčitelný. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 472. Dat: Nedatováno.

Hrob 358: V hloubce 20 cm spálené kosti a střepey z nádoby. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 473. Dat: Nedatováno.

Hrob 359: V hloubce 20 cm se nacházel žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovalo je rovné a odsazené dno, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, B. Dubský uvádí jako výzdobu šikmé kanelury na výduťi, materiál hrubý, síla střepe 8 mm, zach. v. 1 cm, prům. dna 15 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 604. Lit: *Dubský 1937*, 89; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 240: 10.

Hrob 360: Žárový pohřeb, uložený v hrncovité nádobě se zaobleným, ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a esovitě prohnutým tělem, dno chybí, zbarvení hnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 5 mm, zach. v. 10, 5 cm, prům. okraje 17 cm, max. výduť 21, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 605. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473. Dat: C2 - D1 (B. Dubský - 4. stol.). Obr. 224: 1.

Hrob 361: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spálené pryskyřice), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochoval pouze zlomek prohnuté výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený třemi šikmými zářezy, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 606. Lit: *Dubský 1937*, 90, T. IX; *Dubský 1949*, 473, T. IX; *Rybová 1956a*, Tab. XLI: 7. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 227: 4. V NM Praha je uložena nádoba, údajně z hrobu 361, s rovným dnem, kónicky se rozevírajícími stěnami, vysoko položenou oblou výdutí, nepatrným hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 5 – 10 mm, v. 11, 3 cm, prům. dna 7 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 18, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 607. Dat: C2 - C3. Obr. 226: 2.

Hrob 362: Dvojhrob:

a) Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, dno chybí, s ostře lomeným tělem, prohnutým hrdlem, zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na největší výduti čočkovitými jamkami a nad nimi třemi vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm, zach. v. 6 cm, prům. okraje 13, 5 cm, max. výduť 14, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 611. Lit: *Dubský 1937*, 90, T. VII; *Dubský 1949*, 473, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XLIX: 2; *Svoboda 1965*, T. VIII: 5. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 230: 1.

b) Žárový hrob, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a kónicky ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený na největší výduti oválnými, čočkovitými jamkami, lemovanými na horní straně nepravidelně vpichy, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm, v. 8 cm, prům. dna 6, 5 cm, prům. okraje 15, 5 cm, max. výduť 16 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 608. Lit: *Dubský 1937*, 90, T. X; *Dubský 1949*, 473, T. X; *Rybová 1956a*, Tab. XXXII: 2. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 226: 3.

Hrob 363: Žárový pohřeb, mělce uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část okraje a 8 zlomků stěn, zaoblený a ven vykloněný, s prohnutým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 612. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 2. stol.). Obr. 217: 6.

Hrob 364: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala jen část zaobleného okraje s prohnutým hrdlem a část ostře lomené výdutě, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výduti čočkovitými jamkami, lemovanými na horní straně řadami trojúhelníkovitých vpichů, další řady trojúhelníkovitých vpichů se nacházejí nad nimi, materiál jemně plavený, síla střepe 4 – 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 613. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 227: 6 – 7.

Hrob 365: Dvojhrob:

a) Horní pohřeb (dle B. Dubského ženy podle slitku modrého korálu a spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený pod okrajem nečleněnou plastickou lištou a na výduti šikmým kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 16 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 28 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 614. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIII: 7; *Svoboda 1965*, 50, obr. 8: 10. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 239: 4. Obr. 248: 1.

b) Spodní pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným, odsazeným dnem, se zaoblenou výduti, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti oválnými čočkovitými jamkami, materiál hrubý, síla střepe 7 mm, v. 13, 5 cm, prům. dna 10 cm, max. výduť 18, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 717. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D2 (*B. Dubský* konec 4. stol. a počátek 5. stol). Obr. 250: 1.

Hrob 366: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené situle, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený nad ostrým lomem vodorovnou řadou trojbokých jamek, materiál jemně plavený. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 90; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 3. stol.).

Hrob 367: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle spáleného jantaru), uložený v rozrušené mísovité nádobě, ze které se dochovala spodní partie na nožce s rozevřenými stěnami a část zaoblené výduti, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, potuhovaný, zdobený na výduti čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 10, 3 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 617 – 50 618. Lit: *Dubský 1937*, 90 - 91; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 231: 2. Obr. 232: 4.

Hrob 368: Žárový pohřeb, uložený v soudkovité nádobě s dovnitř vklopeným okrajem, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a zbytkem baňatých stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčité s kaménky, síla střepe 5 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 9, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 619. Lit: *Dubský 1837*, 91; *Dubský 1949*, 473. Dat: C3 (*B. Dubský* - 4. stol). Obr. 231: 4.

Hrob 369: Mělce na skále situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a baňatým tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 5 – 7 mm, zach. v. 7, 5 cm, prům. dna 11 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 620. Lit: *Dubský 1937*, 91; *Dubský 1949*, 473. Dat: Nedatováno. Obr. 232: 3.

Hrob 370: Situovaný při východním okraji výše zmíněné jámy. Žárový pohřeb byl uložen v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zalomeným tělem, nevýrazným válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na podhrdlí třemi vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 13 cm, prům. dna 5 cm, prům. okraje 19, 5 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 623. Lit: *Dubský 1937*, 91, T. VI; *Dubský 1949*, 474, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LV: 3; *Svoboda 1965*, T. X: 5. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 230: 2.

Hrob 371: Situovaný v jihozápadním okraji jámy. Žárový pohřeb byl uložen v soudkovité nádobě s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným dovnitř zataženým okrajem, zbarvení šedohnědé, povrch rovný, zdobený na výduti dvěma vodorovnými žlábkami, částečně přerušeny třemi souměrně rozloženými, svislými krátkými oblými žebry, materiál hrubší, síla střepe 10 mm, v. 18 cm, prům. dna 12 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 624. Lit: *Dubský 1937*, 91, T. VI; *Dubský 1949*, 474, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 3; *Svoboda 1965*, obr. 12: 7. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 230: 3.

Hrob 372: Žárový pohřeb, uložený v soudkovité nádobě, ze které se dochovala jen část zaobleného a dovnitř vklopeného okraje, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepe 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 625. Lit: *Dubský 1937*, 91, T. VI;

Dubský 1949, 474, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 3. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 231: 3.

Hrob 373: Žárový pohřeb, uložený v „špatně pálené misce těžké formy“. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 91; *Dubský 1949*, 474. Dat: Nedatováno.

Hrob 374: Žárový pohřeb uložený v „misce, z níž zachováno dno a část stěn“. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 91; *Dubský 1949*, 474. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 4. stol.).

Hrob 375: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze část zaobleného okraje s kuželovitým hrdlem a ostře lomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený na podhrdlí čtyřmi vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 627. Lit: *Dubský 1937*, 91; *Dubský 1949*, 474. Dat: C2 - C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 231: 5.

Hrob 376: Žárový pohřeb, uložený v situle s nožkou, okraj chybí, nad lomem baňatosti se nacházejí dva žlábkami, jež vytvářejí žebříčko. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 90 - 91, T. V; *Dubský 1949*, 474, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIII: 1. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Součástí inventáře hrobu byla druhá nádoba, mísa na prožlabené nožce s ostře zalomenou výdutí, okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výdutí oválnými čočkovitými jamkami, lemovanými v horní části souběžným žlábkem, další vodorovný žlábek se nacházel pod okrajem a prostor mezi ním a výdutí byl místy vyplněn okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 7 mm, zach. v. 9 cm, prům. nožky 8, 5 cm, max. výduť 27, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 629. Lit: *Dubský 1937*, 91 - 92, Tab. VII; *Dubský 1949*, 474, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. LV: 2; *Svoboda 1965*, T. X: 1. Dat: D2. Obr. 233: 2.

Hrob 377: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), uložený v hloubce 20 cm v hrncovité nádobě s mírně dovnitř vtlačeným dnem, soudkovitým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení načervenalé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 mm, v. 16 cm, prům. dna 10, 5 cm, prům. okraje 17, 5 cm, max. výduť 21 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 630. Lit: *Dubský 1937*, 92, T. VI; *Dubský 1949*, 474, T. VI; *Svoboda 1965*, T. XI: 5. Dat: C2 – D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 234: 1.

Hrob 378: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský) byl situovaný v hloubce 30 cm a byl obložený velkými kameny. Byl uložen v mísovité nádobě s dovnitř vtlačeným dnem, členitým tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovaný, zdobený v horní části výdutě vodorovnými, esovitě prohnutými a obloukovitými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 14 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 29 cm, max. výduť 32 cm. Součástí inventáře byl i zlomek kostěného hřebene, zdobený rytými kroužky. Ulož: NM Praha, i. č. 50 631; M Strakonice, i. č. 651. Lit: *Dubský 1937*, 92, T. VI, obr. 26: 31; *Dubský 1949*, 474, T. VI, obr. 26: 31; *Rybová 1956a*, Tab. LIII: 1; *Svoboda 1965*, 40, 102, obr. 13: 2; *Michálek 1981*, 15, Tab. 54: 12. Dat: D2 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.). Obr. 233: 3 – 4.

Hrob 379: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený rytými krovicemi, v jejichž pásech se nacházejí podélné důlky, materiál hrubý, síla střepu 7 – 8 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 9 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 632. Lit: *Dubský 1937*, 92; *Dubský 1949*, 474; *Rybová 1956a*, Tab. XLII: 5. Dat: C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 231: 6.

Hrob 380: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženy podle slitku modrého korálu), uložený v mísovité nádobě s dovnitř mírně vklopeným dnem, ostře zalomeným tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, zdobený pod výdutí svislým, oblým krátkým, plastickým žebrem, materiál hrubší, síla střepe 9 mm, v. 14, 5 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 633. Lit: *Dubský 1937*, 92, T. IX; *Dubský 1949*, 474, T. IX; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 1; *Svoboda 1965*, obr. 12: 6, obr. 13: 1. Dat: C2 - C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 234: 2.

Hrob 381: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem a oblým tělem, hrdlo a okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený v horní části výdutě vodorovnými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 5 mm, zach. v. 8, 5 cm, prům. dna 7 cm, max. výduť 22, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 634. Lit: *Dubský 1937*, 92, T. IX; *Dubský 1949*, 474, T. IX; *Svoboda 1965*, T. IX: 1. Dat: C3 - D1 (dle B. Dubského 4. stol.). Obr. 235: 1.

Hrob 382: Žárový pohřeb bez popelnice uložený v jamce o průměru 20 cm a hloubce 33 cm. Lit: *Dubský 1937*, 92; *Dubský 1949*, 475.

Hrob 383: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, z níž se dochovala jen část zaoblené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výdutí vodorovným žlábkem a nad ním šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepe 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 636. Lit: *Dubský 1937*, 92; *Dubský 1949*, 475; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVII: 2. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - konec 4. stol. a počátek 5. stol.). Obr. 231: 1.

Hrob 384: Při povrchu situovaný a zničený pohřeb, uložený původně v mísovité nádobě nečitelného tvaru, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, materiál jemně plavený. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 92; *Dubský 1949*, 475. Dat: Nedatováno.

Hrob 385: Zničený žárový pohřeb, uložený původně v hrubé nádobě neurčitelného tvaru, špatně pálené z písčitého materiálu. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 92; *Dubský 1949*, 475. Dat: Nedatováno.

Hrob 386: V hloubce 15 cm situovaný a při východním obvodu kameny obložený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s dovnitř vklopeným dnem, oblým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem čtyřmi vodorovnými žlábkami a pod nimi vodorovnou řadou důlků, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 5 mm, v. 9, 5 cm, prům. dna 7, 5 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 19 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 639. Lit: *Dubský 1937*, 92 - 93, T. V; *Dubský 1949*, 475, T. V; *Rybová 1956a*, Tab. XXXVIII: 4; *Svoboda 1965*, T. VIII: 10. Dat: C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 235: 2.

Hrob 387: Při povrchu situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovalo jen dno, miskovitě dovnitř prohnuté, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 3 - 4 mm, zach. v. 3 cm, prům. dna 8 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 640. Lit: *Dubský 1937*, 93; *Dubský 1949*, 475. Dat: Nedatováno. Obr. 232: 2.

Hrob 388: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v misce, poškozené, zbarvení hnědé, povrch hlazený, bez výzdoby, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm, v. 10 cm, prům. okraje 14 cm. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 93; *Dubský 1949*, 475. Dat: Nedatováno. (*B. Dubský* - 2. stol.).

Hrob 389: Žárový pohřeb uložený, v hrubé hnědé misce neurčitelného tvaru. Ulož: Nechováno. Lit: *Dubský 1937*, 93; *Dubský 1949*, 475. Dat: Nedatováno.

Hrob 390: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě na nožce, s válcovitým okrajem a ostře zalomeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, tuhovaný, zdobený na výduti čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. X; *Dubský 1949*, 475, T. X; *Rybová 1956a*, Tab. XLVII: 2. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 391: Při povrchu situovaný žárový pohřeb, uložený v soudkovitém hrnci, z něhož se dochoval pouze zlomek zaobleného a dovnitř zataženého okraje, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 6 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 643. Lit: *Dubský 1937*, 93; *Dubský 1949*, 475. Dat: C2 – D2. Obr. 240: 4.

Hrob 392: Žárový pohřeb uložený, v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře zalomeným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným zaobleným okrajem, zbarvení hnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 – 7 mm, v. 14 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 27, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 644. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. IX; *Dubský 1949*, 475, T. IX. Dat: C2/C3 - D1 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 235: 3.

Hrob 393: Žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, ostře lomeným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený nad výduti širokými, vodorovnými žlábkami, materiál hrubší, síla střepu 6 – 7 mm, zach. v. 10 cm, prům. dna 8, 5 cm, max. výduť 21 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 645. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. VII; *Dubský 1949*, 475, T. VII. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 236: 1.

Hrob 394: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle slitku modrého a žlutého korálu) se nacházel v hloubce 25 cm v hrncovité nádobě s rovným, mírně odsazeným dnem, zaobleným tělem, okraj chybí, zbarvení hnědé, povrch drsnější, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 6 – 8 mm, zach. v. 18 cm, prům. dna 15 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 646. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. VI; *Dubský 1949*, 475, T. VI. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 236: 2.

Hrob 395: Dvojhrob:

a) Vrchní žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle žlutého a červeného korálu), uložený v hloubce 15 cm v mísovité nádobě na nožce s ostrým lomem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v horní části výduti vodorovnými žlábkami a řadou neúplných kroužků nad lomem, materiál jemnější, síla střepu 5 – 8 mm, v. 12, 5 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 21 cm, max. výduť 22, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 648. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. VI; *Dubský 1949*, 475, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LV: 1; *Svoboda 1965*, 55, 102, Tab. VIII: 9. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 237: 2.

b) Spodní žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), oddělený jen 1 cm silnou vrstvou písku od pohřbu vrchního, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem,

baňatým tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, zdobený v horní části těla dvěma vodorovnými žlábkami a největší výduti třemi podkovovitými žlábkami provedenými kolem oválných výčnělků, materiál jemnější, síla střepe 5 – 8 mm, v. 20 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 24 cm, max. výduť 31 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 648. Lit: *Dubský 1937*, 93, T. VI; *Dubský 1949*, 475, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LVI: 1; *Svoboda 1965*, 48, Tab. X: 8. Dat: C2 – C3 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 237: 1.

Hrob 396: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitků dvou modrých korálů, jednoho žlutého, červeného korálu a kousku spálené pryskyřice) uložený v kameny obložené mísovité nádobě s rovným dnem, stlačeným a ostře zalomeným tělem, válcovitým hrdlem, zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, zdobený na rozhraní hrdla a těla vodorovným žlábkem a na největší výduti šikmými kanelurami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepe 4 – 6 mm, v. 10, 5 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 21, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 648. Lit: *Dubský 1937*, 93 - 94, T. VI; *Dubský 1949*, 475, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LI: 1. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 236: 3.

Hrob 397: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantaru), uložený v mísovité nádobě s mírně dovnitř vklopeným dnem, zalomenou výduti, kuželovitým hrdlem a kyjovitě rozšířeným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na největší výduti oválnými, čokkovitými jamkami, materiál jemný, síla střepe 5 – 10 mm, v. 10, 5 cm, prům. dna 6 cm, prům. okraje 18, 5 cm, max. výduť 20, 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 650. Lit: *Dubský 1937*, 94, T. VII; *Dubský 1949*, 475, T. VII; *Rybová 1956a*, Tab. XXXI: 3; *Svoboda 1965*, 49, 60, obr. 9: 6. Dat: C2/C3 – D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol.). Obr. 237: 3.

Hrob 398: Rozrušený žárový pohřeb uložený, v misce hnědě hlazeného povrchu, bez výzdoby, materiál písčité. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 3. stol.).

Hrob 399: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené nádobě „tvaru nomádského“, ze které se dochovaly jen zlomky rovného dna na nízké nožce, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepe 6 – 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 652. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno. (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 240: 5.

Hrob 400: Žárový, pohřeb uložený v nádobě, ze které se dochovalo pouze rovné dno, zbarvení šedohnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý písčité, síla střepe 8 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 654. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno. Obr. 240: 7.

Hrob 401: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, která byla zcizena. Ulož: Nedochováno. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno.

Hrob 402: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský a dívčí podle slitku modrého korálu), uložený v rozrušené tenkostěnné misce tmavě hlazené, výšky 8 cm. Na vydutosti proveden mělkými oblouky vykrajovaný límec, lemovaný nahoře tečkami. Pod okrajem jsou vedeny dvě vodorovné rýhy a souběžná řada teček. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: C3 – D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 403: Zničený, mělce situovaný žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčité, síla střepu 8 – 10 mm, zach. v. 6, 5 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 655. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno. Obr. 238: 2.

Hrob 404: V hloubce 20 cm situovaný žárový hrob, uložený v hrncovité nádobě s rovným dnem, zaobleným tělem a okrajem vklopeným dovnitř, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčité, síla střepu 6 – 10 mm, v. 13, 5 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 656. Lit: *Dubský 1937*, 94, T. VI; *Dubský 1949*, 477, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LIX: 1; *Svoboda 1965*, T. IX: 5. Dat: C2 – D2 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 239: 1.

Hrob 405: Žárový pohřeb ve zničené nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 – 8 mm, zach. v. 8, 5 cm, prům. dna 15, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 657. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno. (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 238: 3.

Hrob 406: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský a dívčí podle modrého skleněného hráněného korálku), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, nízko položenou, ostře zalomenou výduť, kuželovitým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený pod okrajem dvěma vodorovnými žlábkami a pod nimi v horní části těla šikmým kanelováním, materiál jemnější, síla střepu 4 – 6 mm, v. 7, 5 cm, prům. dna 8 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 20 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 658; M Strakonice, i. č. 196. Lit: *Dubský 1937*, 94, T. VI; *Dubský 1949*, 477, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LI: 2; *Michálek 1981*, 15, Tab. 54: 16. Dat: C3 – D2 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 239: 2 – 3.

Hrob 407: Zničený žárový pohřeb, uložený v misce, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na výduť šikmými kanelurami. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol).

Hrob 408: Rozrušený, mělce situovaný žárový pohřeb se střepu tří nádob. B. Dubský uvádí část misky s vykrajovaným límcem, která se nedochovala. V M Strakonice je uložen zlomek okraje misky, zaoblený s válcovitým hrdlem a odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, tuhovaný, zdobený žlábkami, materiál poměrně jemně plavený, síla střepu 5 - 7 mm. Ulož: M Strakonice, i. č. 622. Lit: *Dubský 1937*, 94; *Dubský 1949*, 477; *Michálek 1981*, 15, Tab. 55: 3. Dat: C3 - D1. Obr. 239: 6.

Hrob 409: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženy dle žlutého korálu), uložený v mísovité nádobě s prohnutým tělem a odsazeným tělem, s ostře stlačenou výduť, dno a okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla pěti vodorovnými rytými liniemi, přerušenými jednou vodorovnou řadou trojúhelníkovitých vpichů, výduť je zdobena širokými, čokovitými jamkami, lemovanými v horní části rovněž trojúhelníkovitými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 7 cm, max. výduť 25, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 661. Lit: *Dubský 1937*, 94, T. VII; *Dubský 1949*, 477, T. VII. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 240: 1.

Hrob 410: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí dle spáleného jantaru), uložený v situle na nožce, ze které se dochovaly jen střepy a zlomek nožky, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemný, síla střepu 4 - 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 663. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477*. Dat: Nedatováno. Obr. 240: 6.

Hrob 411: Zničený pohřeb dospělé osoby. Na skále zachovány jen kosti a střepy těžké hrubé misky z písčitého materiálu, špatně pálené. Tvar neurčitelný. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477*. Dat: Nedatováno.

Hrob 412: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle slitku zeleného korálu), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, zaoblenou, mírně stlačenou výdutí, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na rozhraní hrdla a těla třemi vodorovnými žlábkami a pod nimi na výdutí šikmo vedenými širokými rýhami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, v. 12 cm, prům. dna 9 cm, prům. okraje 23 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 665. Lit: *Dubský 1937, 95, T. VI; Dubský 1949, 477, T. VI; Rybová 1956a, Tab. L: 3; Svoboda 1965, T. XI: 3*. Dat: C3 - D1. Obr. 242: 1.

Hrob 413: Rozrušený žárový pohřeb uložený, v situle, ze které se dochovala pouze část dna na nízké prstencovité nožce, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, B. Dubský uvádí výzdobu výdutě šikmým, oblým kanelováním, materiál jemně plavený s příměsí kamínků, síla střepu 5 - 7 mm, prům. dna 10 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 666. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477; Rybová 1956a, Tab. XXXIV: 7*. Dat: Patrně C3 - D1. Obr. 240: 8.

Hrob 414: Skupina rozrušených pohřbů na skále v jámě o průměru 1 m a hloubce 25 cm. V ní rozhozeny kosti osob nestejného věku a střepy nádob:

1) Mísovitá nádobka s chybějícím dnem, ostře zalomenou výdutí, mírně prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, potuhovaný, zdobený na výdutí a na rozhraní hrdla a těla dvěma řadami nepravidelných, svislých rýžek, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm, zach. v. 6, 5 cm, prům. okraje 14, 5 cm, max. výduť 15, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 667. Lit: *Dubský 1937, 95, T. VII; Dubský 1949, 477, T. VII*. Dat: C3 - D2. (*B. Dubský - 4. stol.*). Obr. 242: 2.

2) Zlomek výdutě, zalomený, zbarvení vně hnědočerné, uvnitř okrově hnědé, povrch hladký, potuhovaný, zdobený čokovitými jamkami, lemovanými okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 669. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477*. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský - 4. stol.*). Obr. 240: 2.

3) Mísovitá nádoba se zaobleným, mírně ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a ostře zaoblenou výdutí, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na horní části výdutě vodorovnými žlábkami a mezi nimi krokvicovitým ornamentem ze širokých rýh, materiál jemně plavený, síla střepu 5 - 8 mm, zach. v. 10 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 24 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 671. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477*. Dat: C3 (*B. Dubský - 4. stol.*). Obr. 238: 1.

4) Zlomek okraje mísovité nádoby, zaoblený s nálevkovitým hrdlem a částí zaoblené výdutě, zbarvení šedohnědé, povrch vyhlazený, zdobený na výdutí šikmými kanelováním, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 674. Lit: *Dubský 1937, 95; Dubský 1949, 477*. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský - 4. stol.*). Obr. 243: 5.

5) Část dolní partie hrncovité nádoby s dovnitř zataženým okrajem, ze které se dochovalo jen rovné dno na nožce se zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 8 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 11 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50

672. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 477; *Svoboda 1965*, T. X: 7. Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 244: 2.

6) Dolní část nádoby s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 8 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 8, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 675. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 477. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 232: 1.

7) Zlomek stěny mísovité nádoby, ostře lomený, zbarvení šedohnědé, povrch hladký, zdobený na lomu výdutě čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 4 - 5 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 673. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 477. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 243: 6.

8) Zlomek stěny, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený vodorovným širokým žlábkem, lemovaným na dolní straně šikmými podélnými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 4 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 670. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 477. Dat: C3 - D2. (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 240: 3.

Hrob 415: V jámě o průměru 45 cm a hloubce 20 cm uloženy spálené kosti a zlomky keramiky, ze kterých byla sestavena mísovitá nádoba se zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, baňatým tělem, dno chybí, zbarvení hnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 6 mm, zach. v. 13 cm, prům. okraje 24 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 676. Lit: *Dubský 1937*, 95, T. IX; *Dubský 1949*, 478, T. IX. Dat: C2 - D2. Obr. 242: 3.

Hrob 416: Zničený žárový pohřeb (dle B. Dubského ženy podle spáleného jantaru), uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení šedohnědé, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčitý, síla střepu 7 - 8 mm, zach. v. 4 cm, prům. dna 15 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 678. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 244: 4.

Hrob 417: Zničený pohřeb v těžké misce, z níž zbylo dno a část hnědých stěn. Ulož: NM Praha. Lit: *Dubský 1937*, 95; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno.

Hrob 418: V jámě o průměru 1 m a hloubce 50 cm byly rozhozeny spálené kosti a střepy nádob:

1) Část mísovité nádoby s rovným dnem, baňatým tělem a zaobleným, dovnitř zataženým okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch nerovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 - 7 mm, v. 9 cm, prům. dna 10 cm, prům. okraje 16 cm, max. výduť 19 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 680. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: C2 - D2 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 244: 1.

2) Zlomek esovitě prohnuté stěny nádoby, zbarvení šedočerné, povrch vyhlazený, zdobený dvěma vodorovnými rýhami, prostor mezi nimi je vyplněn okrouhlými vpichy a svislými nebo šikmými rýhami, materiál jemně plavený, síla střepu 6 - 7 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 681. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 243: 2.

3) Dva zlomky z dolních partií dvou nádob s rovnými odsazenými dny, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 10 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 682 - 50 683. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno (*B. Dubský* - 4. stol.). Obr. 243: 3 - 4.

Hrob 419: Rozrušený žárový pohřeb, uložený v misce, ze které se dochovalo pouze 12 zlomků stěn, zbarvení šedohnědočerné, povrch vyhlazený, patrný zbytky výzdoby v podobě

podlouhlých vrypů, lemovaných rytou linií, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 685. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: C3 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 243: 7.

Hrob 420: Zničený žárový pohřeb, uložený původně v nádobě hnědého zbarvení, povrch hlazený, bez výzdoby. Ulož: Ztraceno. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno.

Hrob 421: Žárový pohřeb, uložený v hrncovité nádobě s rovným dnem, vysoko položenou výdutí, nízkým, zaobleným a ven vykloněným okrajem, zbarvení červenohnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 7 mm, v. 12 cm, prům. dna 13 cm, prům. okraje 18 cm, max. výduť 22 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 688. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478; *Rybová 1956a*, Tab. XL: 8; *Svoboda 1965*, obr. 12: 5. Dat: C2 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 243: 8. Obr. 244: 3.

Hrob 422: Žárový pohřeb, uložený v míse s dovnitř vklopeným dnem, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti oválnými čočkovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 7 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 690. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 4. stol.). Obr. 246: 1.

Hrob 423: Žárový pohřeb, uložený v misce, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 mm, zach. v. 8 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 691. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 243: 1.

Hrob 424: Zničený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, písčítý, síla střepu 5 - 8 mm, zach. v. 3 cm, prům. dna 14, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 692. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 245: 1.

Hrob 425: Zničený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 5 mm, zach. v. 6 cm, prům. dna 10, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 693. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 248: 9.

Hrob 426: Zničený žárový pohřeb. Inventář se nedochoval. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno.

Hrob 427: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené mísovité nádobě s rovným dnem a ostře zalomenou výdutí, okraj chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výduti šikmými kanelurami a na horní části těla třemi vodorovnými žlábkami, materiál jemně plavený, síla střepu 3 - 5 mm, zach. v. 5, 5 cm, prům. dna 6 cm, max. výduť 18 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 689, M Strakonice, i. č. 623. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478; *Michálek 1981*, 15, Tab. 55: 7. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 3. stol.). Obr. 241: 5. Obr. 246: 2.

Hrob 428: Žárový pohřeb (dle B. Dubského ženský podle spáleného jantarového korálu), uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a kónicky

rozevřenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 - 8 mm, zach. v. 7, 5 cm, prům. dna 11, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 694. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 247: 1.

Hrob 429: Žárový pohřeb, uložený v hloubce 15 cm v rozrušené nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami, zbarvení světlehnědé, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 7 - 8 mm, zach. v. 5 cm, prům. dna 10 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 695. Lit: *Dubský 1937*, 96; *Dubský 1949*, 478. Dat: Nedatováno. Obr. 245: 2.

Hrob 430: V hloubce 15 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského nedospělé osoby), uložený v mísovité nádobě s dovnitř vtačeným dnem, zaobleným tělem, kuželovitým hrdlem a kyjovitě, rozšířeným zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na horní části těla třemi vodorovnými širokými žlábkami a na výdutí třemi symetricky rozloženými svislými zahnutými žebírky, materiál jemně plavený, síla střepu 5 - 7 mm, v. 11 cm, prům. dna 7, 5 cm, prům. okraje 19, 5 cm, max. výduť 21, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 696. Lit: *Dubský 1937*, 96, T. VI; *Dubský 1949*, 478, T. VI; *Rybová 1956a*, Tab. LVI: 3; *Svoboda 1965*, T. X: 2. Dat: C2 - C3 (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 246: 3.

Hrob 431: Mělce situovaný zničený žárový pohřeb uložený v mísovité nádobě na nožce se stlačeným, oblým tělem, prohnutým hrdlem a mírně rozšířeným a ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, zdobený na výdutí šikmým kanelováním a pod okrajem vodorovnou rýhou, materiál hrubší, síla střepu 4 - 6 mm, v. 9 cm, prům. dna 7, 5 cm, prům. okraje 20, 5 cm, max. výduť 23 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 697. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479; *Rybová 1956a*, Tab. XXXIV: 2. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.). Obr. 247: 3. Obr. 248: 7 - 8.

Hrob 432: Zničený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený na ostré výdutí oblou kanelurou. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479. Dat: C3 - D1 (B. Dubský - 1. polovina 5. stol.).

Hrob 433: Rozrušený žárový pohřeb, uložený v misce, zbarvení hnědé, povrch hlazený, zdobený pod okrajem vodorovnou rýhou a na oblé výdutí třemi velkými jamkami, v. 12, 5 cm, prům. dna 11 cm, max. výduť 25, 5 cm. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479. Dat: C3 (B. Dubský - 3. stol.).

Hrob 434: Žárový pohřeb, uložený v misce se zaoblenou výdutí, povrch hlazený, částečně tuhovaný, bez výzdoby. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno (B. Dubský - 3. stol.).

Hrob 435: Rozrušený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala pouze spodní část s dovnitř mírně vklopeným dnem a zaoblenými stěnami, zbarvení hnědočerné, povrch rovný až hladký, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, zach. v. 6, 5 cm, prům. dna 14 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 700. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno (B. Dubský - 3. stol.). Obr. 245: 3.

Hrob 436: Zničený žárový pohřeb, uložený původně v nádobě, ze které se dochovala pouze část rovného dna, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 9 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 701. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno. Obr. 248: 6.

Hrob 437: Rozrušený žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovalo pouze rovné, odsazené dno a část kónicky se rozvírajících se stěn, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubý, síla střepu 8 - 10 mm, zach. v. 3 cm, prům. dna 15 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 702. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479.* Dat: Nedatováno. Obr. 247: 4.

Hrob 438: V hloubce 12 cm situovaný žárový hrob (dle B. Dubského mužský pouze pazourku), uložený v mísovité nádobě s rovným dnem a zaobleným tělem, horní část nádoby chybí, zbarvení hnědošedé, povrch hlazený, zdobený na výduti šikmými kanelurami, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, zach. v. 9 cm, prům. dna 7, 5 cm, max. výdutě 25 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 703. Lit: *Dubský 1937, 97, T. VI; Dubský 1949, 479, T. VI.* Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - konec 4. stol. - počátek 5. stol). Obr. 249: 1.

Hrob 439: Žárový pohřeb, uložený v nádobě, ze které se dochovala jen spodní partie s rovným dnem a kónicky rozevřenými stěnami a zlomek zaobleného okraje s prohnutým hrdlem, odsazeným tělem, zbarvení hnědočerné, povrch rovný, bez výzdoby, materiál hrubší, síla střepu 5 - 8 mm, zach. v. 5 cm, prům. dna 14, 5 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 704. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479.* Dat: Nedatováno. Obr. 205: 4. Obr. 245: 4.

Hrob 440: Zničený žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem a zaobleným tělem, horní polovina chybí, zbarvení hnědočerné, povrch hlazený, na výduti patrný zbytek výzdoby v podobě čokovitých jamek, materiál hrubší, síla střepu 5 - 7 mm, zach. v. 8, 5 cm, prům. dna 15 cm, max. výduť 25 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 705. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479; Rybová 1956a, Tab. XXX: 6.* Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 241: 1.

Hrob 441: Žárový pohřeb (dle B. Dubského dětský), uložený v mísovité nádobě, ze které se dochovalo několik zlomků ze zaobleného okraje s prohnutým hrdlem a zalomené výdutě, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, lesklý, zdobený na výduti čokovitými jamkami, materiál jemně plavený, síla střepu 3 mm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 706. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479.* Dat: C3 - D1 (*B. Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 248: 2 - 5.

Hrob 442: Zničený žárový pohřeb, zachovány jen střepy tmavé hrubé nádoby. Ulož: NM Praha. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479.* Dat: Nedatováno

Hrob 443: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb, uložený v mísovité nádobě s rovným dnem, poněkud stlačeným tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, zdobený na výduti umístěnými oválnými důlky, doprovázenými dvěma rytými vodorovnými liniemi, materiál jemně plavený, síla střepu 5 mm, v. 12 cm, prům. dna 9, 5 cm, prům. okraje 23, 5 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: NM Praha, i. č. 50 708: 2. Lit: *Dubský 1937, 97, T. IX; Dubský 1949, 479, T. IX; Rybová 1956a, Tab. XLI: 4; Svoboda 1965, XI: 7.* Dat: C3 - D2 (*B. Dubský* - 3. stol.). Obr. 249: 2.

Hrob 444: Zničený žárový pohřeb, uložený v misce hnědého zbarvení, povrch vyhlazený, zdobený na výduti šikmými rýhami (kanelurami?). Ulož: NM Praha. Lit: *Dubský 1937, 97; Dubský 1949, 479.* Dat: Patrně C3 - D1 (*B. Dubský* - 4. stol.).

Hrob 445: Žárový pohřeb, uložený v rozrušené mísovité nádobě se zaobleným okrajem, válcovitým hrdlem a zaoblenou výduti, dno chybí, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, tuhovavý, zdobený na horní části těla čtyřmi vodorovnými rytými liniemi a na výduti

čočkovitými jamkami, materiál hrubší, písčitý, síla střepe 5 mm. Ulož: JčM České Budějovice, i. č. 24 270 - 24 276. Lit: *Dubský 1937*, 97; *Dubský 1949*, 479; *Rybová 1956a*, Tab. XXXII: 3; *Svoboda 1965*, obr. 12: 2. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol). Obr. 246: 4 - 7. Obr. 249: 4.

Hrob 446: Žárový pohřeb, uložený do jamky ve skále, vylámané v hloubce 20, cm bez nálezů. Lit: *Dubský 1937*, 98; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno.

Hrob 447: V hloubce 20 cm situovaný žárový pohřeb (dle B. Dubského dívčí podle spáleného jantarového korálu), uložený v misce tuhovaného povrchu, ze které se dochovalo pouze několik střepů, zdobených mělkými, širokými kanelurami, materiál písčitý. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 98; *Dubský 1949*, 479. Dat: C3 - D1 (B. *Dubský* - 1. polovina 5. stol).

Hrob 448: Zničený, mělce uložený žárový pohřeb v situle na nožce, šedě hlazeného povrchu, horní část chybí. Ulož: Nenalezeno. Lit: *Dubský 1937*, 98; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno.

Hrob 449: Nedopálené kosti dospělé osoby v trojhranné jamce, vylámané ve skále. Bez nálezů. Lit: *Dubský 1937*, 98; *Dubský 1949*, 479. Dat: Nedatováno.

Hrob 450: Žárový pohřeb (dle B. Dubského mladé dívky podle slitku modrého a žlutého korálu), uložený v misce s ven vyhnutým okrajem a s odsazeným nepravidelným žlábkem, zbarvení hnědé, povrch špatně hlazený, materiál hrubší, promísený pískem, v. 17 cm, prům. dna 11, 5 cm, prům. okraje 20 cm, max. výduť 25 cm. Dochovány dva zlomky kostěného hřebenu, zdobeného koncentrickými kroužky. Ulož: JčM České Budějovice, A 24 620 - 24 621. Nádoba nenalezena. Lit: *Dubský 1937*, 98; *Dubský 1949*, 479; *Sakař 1970*, 39. Dat: Nedatováno (B. *Dubský* - 2. pol. 3. stol.). Obr. 249: 5 - 6.

Z neoznačených hrobů:

1) 115 slitků a zlomků skleněných korálků (barvy modré, žluté, žlutozelené a medově žluté). Ulož: M Strakonice, i. č. 196b. Lit: *Michálek 1981*, 15.

2) 1 bronzový nýtek z hřebenu. Ulož: M Strakonice, i. č. 196b. Lit: *Michálek 1981*, 15, Tab. 56: 18. Obr. 249: 9.

3) 6 ks přepálených pazourkových odštěpků. Ulož: M Strakonice, i. č. 196a, i. č. 630. Lit: *Michálek 1981*, 15, Tab. 56: 12 - 17. Obr. 249: 7 - 8, 10 - 13.

4) Nádoba s rovným dnem, dvojkónickým tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepe 7 mm, v. 8, 5 cm, prům. dna 6 cm, prům. okraje 11 cm, max. výduť 12, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 347. Lit: *Michálek 1981*, 15, Tab. 57: 4. Dat: C3 - D2. Obr. 253: 1.

5) Část hrncovité nádoby s rovným dnem, dvojkónickým tělem, prohnutým hrdlem a zesíleným okrajem, zbarvení světlešedohnědý, povrch hladký, zdobený nad výduť plastickou páskou členěnou šikmými žlábkami, materiál hrubší, síla střepe 8 - 10 mm, v. 19, 8 cm, prům. dna 11, 6 cm, prům. okraje 25 cm, max. výduť 26 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 348. Lit: *Michálek 1981*, 15, Tab. 57: 2. Dat: Pozdní halštát? Obr. 250: 5.

6) 58 zlomků keramiky asi 3 - 4 nádob, spálené kůstky, 2 slitky skleněných korálků zelené barvy přitavených ke kústce. Ulož: M Strakonice, i. č. 626 - 628, i. č. 632 - 634. Lit: *Michálek 1981, 15*. Dat: Nedatováno.

7) 175 zlomků keramiky z 12 - 13 nádob, spálené kůstky. Ulož: M Strakonice, i. č. 624 - 625, i. č. 637 - 641, i. č. 653, 658 - 659. Lit: *Michálek 1981, 15, T. 57: 7 - 9*. Dat: Nedatováno. Obr. 251: 1 - 3.

8) 54 zlomků mísovité nádoby na nožce, s ostře stlačeným tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným okrajem, zbarvení hnědočerné, povrch hladký, potuhovaný, zdobený na výduti čočkovitými jamkami a nad nimi dvěma vodorovnými pásy, vyplněnými okrouhlými vpichy, materiál jemně plavený, síla střepu 5 - 7 mm, v. cca 12 cm, prům. dna cca 10 cm, prům. okraje cca 17 cm, max. výduť cca 23 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 635 - 636. Lit: *Michálek 1981, 15, Tab. 57: 3*. Dat: C3 - D1. Obr. 250: 6.

9) 1 zlomek mísy, zdobený čočkovitými jamkami a 1 zlomek kostěného hřebenu, spálené kůstky. Ulož: M Strakonice, i. č. 655 - 657. Lit: *Michálek 1981, 15, Tab. 57: 5 - 6*. Dat: C3 - D1. Obr. 251: 9 - 10.

10) 49 zlomků misky, 2 slitky zelených, skleněných korálků s bronzovými přitavenými drátky, spálené kůstky. Ulož: M Strakonice, 660 - 662. Lit: *Michálek 1981, 15, Tab. 57: 10 - 11*. Dat: Nedatováno. Obr. 251: 11.

11) Dvojkónická miska s rovným dnem, zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným okrajem, zbarvení světlešedohnědé, povrch vyhlazený, bez výzdoby, materiál jemnější, síla střepu 5 - 7 mm, v. 9, 4 cm, prům. dna 6 cm, prům. okraje 14, 5 cm. Ulož: M Strakonice, i. č. 670. Lit: *Michálek 1981, 15, Tab. 57: 1*. Dat: Nedatováno. Obr. 251: 14.

12) 3 zlomky misky, 2 zlomky světlezeleného skleněného korálku. Ulož: M Strakonice, i. č. 663 - 665. Lit: *Michálek 1981, 15*. Dat: Nedatováno.

8. Rozbor nálezů ze sídliště

a) Sídlíšní objekty

Přešťovické sídliště nevybočuje svým charakterem z řady jiných sídlišť doby římské ve středoevropském prostoru (*Šneidrová 1954, 227; Motyková - Šneidrová 1963, 77; Rybová 1967 - 1969, 71; Kolník 1971, 508 - 509; Motyková 1976, 154; Motyková 1981, 522*). Bylo založeno v nestrategické poloze na jižním a východním svahu mírného návrší, které se sklání do širokého údolí řeky Otavy. Se svojí nadmořskou výškou 384 - 402 m odpovídá obvyklé nadmořské výšce sídlišť tohoto období v jižních Čechách, která kolísá v rozmezí 370 - 550m. Totéž platí i o převýšení nad nivou, které se většinou pohybuje okolo 10 - 20 m, zde činí 2 - 8 m a zasahuje až do dnešní inundace. Vzhledem k zjištění osídlení i na druhém břehu Otavy (sídlíště II - obr. 3 - 4) můžeme usuzovat i na existenci brodu přes řeku. S rozlohou téměř 5 ha patří přešťovické sídliště k největším nejen v jižních Čechách, ale i v Čechách vůbec (*Šneidrová 1954, 227; Zavřel 2008, 114*).

Nejdůležitější pro poznání života v osadách doby římské a doby stěhování národů jsou sídlíšní objekty. Na sídlíšti v Přešťovicích bylo v letech 1932 - 2009 dosud prozkoumáno 36 objektů, které se běžně vyskytují na sídlíštích doby římské. Můžeme je rozdělit na obdélné jednoprostorové zahloubené stavby bez kůlové konstrukce (chaty), dílny, sídlíšní jámy a pec.

Zahloubené polozemnice

Polozemnice (zahloubené stavby) patří k běžným objektům na sídlíštích doby římské v Čechách, na Moravě, Slovensku, Polsku, Rakousku a Německu. Jejich vyčlenění na přešťovickém sídlíšti, vzhledem k nedostatečné dokumentaci, není snadné. Do této kategorie můžeme na základě rozměrů a půdorysu zařadit 9 celkově nebo jen částečně prozkoumaných objektů. Jedná se o objekty s přibližně obdélníkovitým půdorysem, se stranou delší než 3 m a s kolmými stěnami, s orientací V - Z. V podstatě se zde vyskytovaly dva základní typy polozemnice - chaty bez kůlové konstrukce (pro laténská sídlíště typické zahloubené chaty obdélníkovitého půdorysu, s kůly ve středu kratších stran, zde zatím nebyly objeveny) a druhou skupinu tvoří chaty s nepravidelným půdorysem, většinou menších rozměrů. Obecně jen menší část polozemnic, prozkoumaných v prostoru střední Evropy, byla bez kůlové konstrukce střechy (*Motyková - Šneidrová 1963, 77*). V těchto případech se uvažuje o srubové technice stavby (*Šneidrová 1954, 232; Rybová 1967 - 1969, 77; Motyková 1981, 521; Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 91 - 92*). Vyskytují se rovněž na Moravě, Slovensku a Dolním Rakousku, kde jsou řazeny ke stavbám s méně obvyklým konstrukčním principem (*Tejral 1990, 16*). Z pozdní doby laténské známe tento typ stavby z prostředí tzv. jihovýchodobavorské skupiny (SOG - süostbayerische Gruppe) např. ze sídlíště Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995, 26, Abb. 3b*) nebo ze sídlíště z konce doby laténské z Schambachu (*Irlinger 2014, 317, 329, Abb. 3 - objekt 2, Abb. 5*). Na sídlíšti ze stupně C3 - D1 ve Zlechově, obsahovaly tyto stavby velké množství cihlově červeně propálené mazanice, což podle vedoucího výzkumu V. Hrubého svědčí o tom, že se v podstatě jednalo o srubové stavby vyspáované hlinou (*Hrubý 1967, 644*). Z oblasti jihozápadního Slovenska jsou známy z řady lokalit, kde jsou díky své primitivní konstrukci považovány za stavby hospodářského účelu, jen výjimečně sloužící jako provisorní příbytek (*Tejral 1990, 16; Kolník - Varsík - Vladár 2007, obr. 7*)).

Chata 1/32 (obr. 8) má nepravidelně obdélný půdorys, 5, 5 x 3 - 3, 2 x 0, 75 m a kolmé stěny. Stopy po kůlech se nedochovaly (*Dubský 1949, 402; Michálek 1999, 33, obr. 7*). Stejného charakteru je i *chata 2/32* (obr. 10), která je složena ze dvou jam. První z nich je

obdélníkovitého půdorysu, o rozměrech 2, 8 x 3 m, s kůlovou jamkou v severozápadní části objektu, dno v jižní části klesá do hloubky 40 cm a pak opět vystupuje na úroveň 20 cm. Východní stěna jámy byla kolmá. Jižně byla zjištěna kulturní vrstva, mocná pouze 10 cm, která po 50 cm klesala do jámy druhé. Ta je rovněž obdélníkovitého půdorysu o rozměrech 6, 2 x 2, 8 m a hloubce 0, 8 m (*Dubský 1949*, 405; *Michálek 1999*, 33, obr. 8).

Chata V/33 (obr. 28) je nepravidelně obdélného půdorysu (6, 5 x 3, 75 m) zahloubená do podloží do hloubky 40 – 50 cm. Kůly ani ohniště nezjištěny. Pouze v jižní části jámy byla situována další kruhová jáma o průměru 1, 80 m a hloubce 80 cm (*Böhm 1933*, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 6, plán 5; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35, obr. 13). Pozůstatkem chaty stejného typu by mohla být i *jáma VII/34* (obr. 82), z níž byla odkryta pouze malá část – rohová partie obdélníkovitého charakteru (d. 1, 70 m, š. 0, 40 – 0, 80 m) a *jáma XIII/34* (obr. 89) rovněž prozkoumaná pouze částečně (stejně jako chata 2/80 z Jenišova Újezda - *Koutecký 1997*, 625, obr. 1 nebo objekt z Kutné Hory - *Čížmář - Valentová 1979*, 144, obr. 2, datovaný do stupně B2/C1). Patrný byl její pravoúhlý půdorys v délce 3, 7 m (*Michálek 1999*, 37).

Polozemnice bez kůlů typu Droberjar D 1 - Kolník I/1 - Leube F1 (*Droberjar 1997*, 21) se ve střední Evropě vyskytují i vedle chat s kůlovou konstrukcí. Z území Čech jich bylo do nedávné doby prozkoumáno na 31 lokalitách celkem 77. Značná koncentrace polozemnic tohoto typu byla zjištěna také v severovýchodním Německu, na Slovensku, na jižní Moravě a v Dolním Rakousku. V rámci tohoto typu se objevují jak malé stavby s plochou 2 - 3 m čtvereční (Říčany, Mlékojedy), tak rozsáhlé domy se srubovou konstrukcí s plochou kolem 40 metrů čtverečních (Libenice, Závist). Je pravděpodobné, že polozemnice typu Droberjar D 1, hlavně stavby menších rozměrů, nesloužily jako příbytek, ale představovaly spíše výrobní objekty, řemeslnické dílny nebo pomocné hospodářské objekty. S jejich využitím, jako obytných staveb, je třeba uvažovat jen v případě objektů větších rozměrů, zvláště pokud obsahovaly ohniště, jako v případě Žalan, Janovic, Jenišova Újezda a Mlékojed (*Jančo 2004*, 477). Na sídlišti doby římské patřily tyto chaty k méně častým, ve srovnání s nejméně rozšířenou konstrukcí se šesti kůly. V Čechách a ve středním Podunají bývají kladeny na počátek starší doby římské a jejich výskyt bývá vysvětlován jako projev přežívání keltských tradic. Ze sídliště v Cíferi - Páci je však uváděna chata se dvěma kůly ve středu kratších stran z 1. poloviny 3. století (*Šedo 1985*, 448) nebo ze sídliště Zohor z 3. století (*Elschek 2008*, 265, obr. 1 - chata 32/1995).

Zahloubená chata obdélného půdorysu, datovaná do LT D1 - LT D2, prozkoumaná v Trmicích, měla navíc základ nosné konstrukce střechy v podobě čtyř kůlů v řadě (*Koutecký - Cvrková 2011*, 892, Tab. I). Podobné chaty pocházejí ze Solan nebo Počerad a hlásí se k přechodnému laténsko - římskému období (*Koutecký - Cvrková 2011*, 903) nebo podle nové terminologie k plaňanské skupině (Mlékojedy, objekt 243 a 42 - *Droberjar 2006*, obr. 38: 4, 6). Nepravidelná obdélníková polozemnice se zaoblenými rohy bez kůlové konstrukce byla prozkoumána v Janovicích, Lužici, Starém Vestci, Vyškově nebo v Turnově a na řadě dalších českých lokalit (*Šneidrová 1954*, 230, obr. 115; *Drda 1974*, 606, obr. 2, *Motyková - Šneidrová 1958*, 172, obr. 2 - objekt 36; *Horálková 1993*, 476, obr. 3 - objekt 8, *Prostředník 1996*, 15, obr. 4 - objekt 95/95). Chatám I/32 a V/33 z Přešťovic nejlépe odpovídají laténské chaty 13/83 a 15/83 z Lužice (*Salač 1995*, 147). Z prostředí jižních Čech jsou to zahloubené chaty I/82 ze Zlivi (*Zavřel 1999*, obr. 23), objekty 11/87, 14/87 ve Zlivi (*Zavřel 1990*, 51, obr. 1, 3), v Zalužanech (*Rybová 1961*, plán 1958 - objekt 28) nebo v Ratajích (*Parkman - Zavřel 2010*, 321, obr. 6 - 7; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 11) z období LT D2b - Ř A. Ze starší doby římské pocházejí dvě polozemnice (5037 a 5090), oválně obdélného půdorysu srovnatelných rozměrů, z Prahy - Hloubětína (*Hušták - Jiřík 2009*, 308 - 309, 312). Zahloubené chaty obdélníkovitého půdorysu bez kůlové konstrukce vychází z laténských tradic a jsou typické pro počátek doby římské a pro sídliště starší doby římské

(*Motyková - Šneidrová 1958*, 174; *Venclová 1975*, 422; *Motyková 1976*, 155, 157). Mohlo se jednat o obytné stavby nebo dílny. Ze stupně B 1 byla zahloubená chata nepravidelného půdorysu bez kúlové konstrukce prozkoumána v Hošticích (*Motyková 1974*, 505) nebo v Bratislavě - Dúbravce (*Elschek 1995*, 41, obr. 2: 1, obr. 5: 1) ze stupně B2 pak v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 506, obr. 3 - chata 38). Jedná se o malou polozemnici bez ohniště, patrně hospodářského charakteru (*Motyková 1981*, 522) nebo v Lipové (*Točík 1987*, 253 - 254, obr. 3: 2 - 4). Z období B2 - C1 byla chata bezkúlové konstrukce, přibližně obdélníkovitého půdorysu se zaoblenými rohy a s kruhovou jámou v centrální části stavby (ohniště?), prozkoumána v Dobroměřicích u Loun (*Koutecký 2006*, 34 - 35, obr. 9). Vyskytují se však i na sídlištích z pozdní doby římské a počátku doby stěhování národů, např. ve Zlechově, Ondrochově - Lipové, Drslavicích, Pasohlávkách, Klein Meiselsdorfu (*Hrubý 1967*, 644; *Tejral 1989*, 79; *Tejral 1990*, 16; *Zeman 2004*, 207, obr. 1; *Zeman 2007*, 279, obr. 6; *Zeman 2009*, 288, obr. 5) nebo v Kostelci na Hané (objekt 500/04 - *Vachútová 2007*, obr. 3: 1). Tento typ staveb odpovídá typu D podle *E. Droberjara (1997, 22)* a není v době římské a v době stěhování národů na jižní Moravě a jihozápadním Slovensku nijak vyjímečný (*Kolník 1971*, 509).

Ze stupně D1 byl v jižních Čechách prozkoumán ve Zbudově (*Zavřel 2001*, 208, obr. 6 - objekty 1/88, 2/88, obr. 7 - objekt 5/88). Tato jednoduchá forma obydlí je známa i v jiných obdobích pravěku a v době římské představuje pravděpodobně pomocné objekty hospodářského účelu nebo se jedná o přechodná obydlí (*Vachútová 2007*, 397; *Zeman 2006*, 457, obr. 4: 6; *Zeman 2007*, 279). Ve středním a severním Německu doprovázejí větší nadzemní stavby. I když často chybí doklady vytápění, připouští se i obytná funkce. Na sídlišti ve Zlechově byly ohniště nebo pece zjištěny asi jen v polovině těchto objektů (*Zeman 2007*, 279). Problém vytápění mohl být řešen např. pomocí přenosných pícek nebo žhavého dřevěného uhlí v nádobách (*Motyková 1981*, 518; *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 19). Z pozůstatků vnitřního zařízení na sídlišti v Přešřovicích můžeme uvést pouze snad zbytky ohniště nebo ojedinělé kúlové jamky.

Naopak *chata V/32* (obr. 13) vykazuje pravidelný čtvercový půdorys o rozměrech 7 x 6 m. Její východní část měla kolmé stěny a dosahovala hloubky 0, 8 m s rovným, upěchovaným dnem, zatímco její západní část vystupovala do hloubky pouze 0, 2 m. V severovýchodním cípu chaty byl vyhlouben žlab 1, 2 m široký a 0, 9 m hluboký. V jižní části při stěně byla umístěna kúlová jamka o průměru 25 cm a hloubce 35 cm (*Dubský 1949*, 406; *Michálek 1999*, 34, obr. 9).

Stejného charakteru je i *jáma VI/33* (obr. 30), nepravidelně čtvercového tvaru se zaoblenými rohy (4, 25 x 3, 75 m), zahloubená do podloží do hloubky 70 cm. Přibližně uprostřed se nacházelo ohniště vyložené kameny (*Böhm 1933*, plán č. 6 a 11; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35 - 36, obr. 14). Do této kategorie můžeme zařadit i *jámu IV/34* (obr. 79), nepravidelně čtvercového půdorysu (3 x 2, 5 m), zahloubenou do hloubky 55 - 60 cm. V jižní části jámy se na dně nachází zvláštní úprava z vypálené hlíny (40 x 26 cm), rovněž interpretovaná jako ohniště. Při východní straně objektu bylo registrováno více kamenů bez pravidelného složení (*Dubský 1949*, 418 - 419; *Michálek 1999*, 37).

Z počátku doby římské můžeme uvést typ čtyřhranné zahloubené chaty z jižních Čech i z nedaleké Lhoty Kestřanské (*Dubský 1949*, 492; *Rybová 1956a*, 99) nebo Zalužan (*Dubský 1949*, 492; *Rybová 1956a*, 99 - 100; *Rybová 1961*, plán 1958 - objekty VI, XVII). Ze starší doby římské najdeme k *chatě 6/33* analogii v podobě chaty 1/80 z Jenišova Újezda, zde ovšem s kúlovou konstrukcí, ale také jámou uprostřed stavby (*Koutecký 1997*, 625, obr. 1). Tento typ polozemnice je zastoupen na řadě sídlišť doby laténské v severozápadních Čechách (*Koutecký 1997*, 633).

Ze stupně B2 byla chata čtvercového půdorysu, bez kúlové konstrukce, prozkoumána na sídlišti ve Vlčkovcích (*Hanuliak - Varsík 2005*, 143, obr. 8: 2).

Stejný typ staveb najdeme i na sídlišťích z pozdní doby římské, např. v Kostelci na Hané, v podobě objektu 528/97 (*Vachůtová 2007*, obr. 21: 1), zde ovšem s dochovanou destrukcí kamenné pece v SV rohu nebo v Sudoměřicích, zde chata 530 bez kúlové konstrukce (*Vlach 2007*, obr. 5: 3). Pravidelné čtyřhranné chaty byly zjištěny rovněž v Praze - Podbabě, v Dolních Počernicích nebo v Tvršicích (*Šneidrová 1954*, 235), v jižních Čechách ve Zlivi (*Zavřel 1983*, 74, obr. 2: A; *Zavřel 1990*, 51, obr. 7) a snad i na oppidu Závist s nepravidelnou kúlovou konstrukcí, která však s touto chatou nemusí být současná (*Jansová 1971*, 136 - 137, obr. 2). Někdy se v tomto směru uvažuje o užití srubové konstrukce, která nebyla zapuštěna do podloží. Podobné chaty bez kúlových jamek jsou doloženy na jižní Moravě a v Dolním Rakousku (*Tejral 1990*, 16, obr. 3: 3; *Vlach 2007*, 450). Datace tří, do této kategorie zařazených objektů z Přešťovic, není zcela jasná. Chata V/32 obsahuje materiál z průběhu celé doby římské, stejně jako jáma VI/33. Nejtypičtější jáma IV/34 je naopak rámcově datována do starší doby římské. Analogie k posledně jmenovaným objektům najdeme na sídlišti ve Zlechově, liší se jen existencí kúlové konstrukce (*Zeman 2007*, obr. 5 - chata 9/68 a chata 4/69).

Sídlištní jámy

Na sídlišti v Přešťovicích bylo prozkoumáno celkem 26 sídlištních jam, z toho 7 velkých nepravidelných soujámí, 4 elipsovité dvojobjekty a 15 jam kruhového nebo oválného půdorysu.

Jáma VI/34 (obr. 81) byla pouze částečně prozkoumaná velká jáma, zahloubená do hloubky 90 cm. Prozkoumaná část měla přibližně trojúhelníkový tvar o rozměrech 3, 60 m x 2, 10 m (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37). Mohla mít původně snad hospodářskou funkci. Analogii můžeme hledat např. v podobném objektu 510/00 ze sídliště z pozdní doby římské v Kostelci na Hané (*Vachůtová 2007*, obr. 6: 1), která je zde kladena do skupiny zahloubených chat (*Vachůtová 2007*, 398). Rovněž náš objekt je datován do závěru doby římské.

Mezi velká nepravidelná soujámí patří jáma II/33 (obr. 18, 20), velký objekt nepravidelného tvaru o rozměrech 13 x 14 m, mělký (hloubka do 20 cm) s nerovným vlnitým dnem. V západní části, přerušené drenáží a také na třech místech ve východní části jámy, byly odkryty shluky velkých kamenů. Další koncentrace velkých kamenů se nacházela ve východní části jámy, zapuštěná asi 20 cm do podloží v podobě nepravidelného čtverce (cca 1, 5 x 1, 5 m). Třetí útvar z kamenů byl v JV části objektu v podobě nepravidelného kruhu (*Dubský 1949*, 408 – 409; *Michálek 1999*, 34 – 35). K východní straně jámy II/33 přiléhá menší jáma, nepravidelně obdélníkovitého půdorysu (1, 5 x 2 m). Její SV roh byl zahlouben až do hloubky 1, 3 m, se severní stěnou částečně vydlážděnou drobnými kameny, vyplněnou černou mastnou hlínou, uhlíky, kusy strusky a červeně vypálenou. B. Dubský ji interpretuje jako ohniště nebo pec (*Böhm 1933*, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 3, 7- 11, plány 4, 6 - 10; *Dubský 1949*, 408; *Michálek 1999*, 35, obr. 14).

Stejného charakteru je i jáma III/33 (obr. 24), nepravidelné soujámí (7 x 4 m) s nerovným dnem, sestávající se ze tří jam, z nichž největší je jáma jižní, hluboká 48 cm. Můstek odděluje obě menší jámy, z nichž západnější má přibližně čtvercový půdorys se zaoblenými rohy a hloubku 64 cm, zatímco menší, východní je půdorysu elipsovitého o hloubce 58 cm. V můstku, přibližně uprostřed soujámí se nachází kúlová jamka o průměru 30 cm (*Böhm 1933*, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 4, plán 5; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35, obr. 13).

Soujámím je i velká jáma IV/33 (obr. 27), nepravidelného půdorysu o rozměrech 9 x 4 m. Skládá se ze tří jam nerovného dna, zahloubeného do podloží až do hloubky 70 cm (*Böhm*

1933, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 5, plán 4, 8, 9; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 35).

Jáma II/33 – 34 (obr. 42) je nepravidelného půdorysu, zahloubená do podloží do hloubky 40 cm. Celková šířka neznámá, délka je 5 m. V severním cípu se nacházel hranolovitý kámen, přibližně ve středu je kúlová jamka. Při západním obvodu objektu bylo vyhloubeno elipsovité ohniště, k němuž přiléhala vypálená hlína v délce 1, 6 m silná 10 – 20 cm (*Böhm 1933*, plán č. 14; *Dubský 1949*, 409; *Michálek 1999*, 36).

Pouze částečně prozkoumaná je *jáma III/33 – 34* (obr. 43), prakticky soujámí tři okrouhlých jam o délce cca 6 m a hloubce 60 – 70 cm, v jehož severní části se nacházely tři kúlové jamky (*Dubský 1949*, 409 – 410; *Michálek 1999*, 36) a *jáma IV/33 – 34* (obr. 43). Jeho délka činila s dalšími 5 nepravidelně rozloženými kúlovými jamkami 5, 2 m, (*Dubský 1949*, 410; *Michálek 1999*, 36, obr. 11 - 12).

Na sídlišťích z období LT D2b - Ř A v Trmicích, Praze - Křeslicích a Břežánkách se rovněž nacházela podobná soujámí (*Koutecký - Cvrková 2011*, Tab. XVI - objekt 34; *Polišenský 2006*, 277 - 278, obr. 5; *Erneé 1999*, 93, obr. 2 - objekt 2/74). Tyto objekty jsou však registrovány na sídlišťích ze všech období pravěku. Do stupně B 2 je datována jáma nepravidelného půdorysu z Dolních Břežan (*Motyková 1981*, 522, obr. 3 - objekt 37). Z období C1 - C2 byla jedna taková jáma nepravidelného půdorysu zjištěna na sídlišťi v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, obr. 3: 2). Na sídlišťi z pozdní doby římské v Mořicích jsou takovým objektem velké jámy 534 a 545 lalokovitého tvaru (*Beneš 2007*, obr. 5: 1 - 2). Jejich využití, jako obytných staveb, je nepravděpodobné. Mohlo se jednat o hliníky, druhotně použité jako odpadní jámy. Ze stejného období pochází velká jáma nepravidelného tvaru z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 277, obr. 2), interpretovaná jako exploatační jáma nebo rozsáhlý objekt nepravidelného půdorysu z Ostrovan, interpretovaný jako hliník (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 80, obr. 6). Z jižních Čech byly tyto objekty zjištěny na sídlišťi ve Zbudově (*Zavřel 2001*, 208, obr. 10 - objekt 11/89, obr. 11 - objekt 10/89) nebo ve Zlivi (*Zavřel 1989*, 59, obr. 3).

Je otázkou, v případě těchto soujámí zjištěných na sídlišťi v Přešťovicích, zda se nejedná o přímé superpozice několika objektů, které by svědčily o existenci více fází osídlení na lokalitě a tedy i o možnosti překryvání sídlišťních objektů z různých období existence osady. Na tuto možnost by ukazovala skutečnost, že z výplně těchto objektů B. Dubský uvádí nálezy prakticky z průběhu celé doby římské (*jámy II/33 - IV/33*).

Další kategorií sídlišťních objektů jsou elipsovité dvojobjekty - *jáma V/34* (obr. 80), nepravidelně kruhovitá s polokruhovitým výběžkem na západní straně (*Dubský 1949*, 419; *Michálek 1999*, 37), *jáma VII/33* (obr. 35), sestávající se ze dvou jam okrouhlého půdorysu, zahloubených do podloží do hloubky 55 – 60 cm (*Böhm 1933*, plán č. 11; *Dubský 1949*, 409), *jáma XII/34* (obr. 88), elipsovitého půdorysu, podélná osa 4, 5 m, průměr menší severní části 1, 5 m, hloubka 86 cm, průměr větší jižní části 3 m, hloubka 115 cm (*Dubský 1949*, 419, 421) a *jáma VIII/34* (obr. 83), nepravidelně oválného půdorysu, delší osa S – J, dlouhá 6, 5 m, šířka 1 – 2 m, zahloubená do podloží do hloubky 80 cm (*Dubský 1949*, 421).

Tyto dvojjámy se vykytovaly na sídlišťích v Trmicích, Starém Vestci a Břežánkách ze závěru doby laténské a počátku starší doby římské (*Koutecký - Cvrková 2011*, Tab. VI - objekt 12 A - B, Tab. XVII - objekt 43; *Erneé 1999*, 93, obr. 2 - objekt 21/72; *Motyková - Šneidrová 1958*, 164, obr. 2 - objekt 7). V případě objektu 21/72 z Břežánek M. Erneé uvažuje o formě zahloubeného otopného zařízení neznámé funkce s jednodušší konstrukcí (*Erneé 1999*, 95). Z období stupně B2 byl tento typ sídlišťního objektu prozkoumán v Turnově (*Prostředník 1996*, 15, obr. 8 - objekt 288/95, obr. 10 - objekt 293/95). Do stupně C1 je datována dvojjáma z Dobroměřic (*Beneš 2010*, 90, obr. 10: 1). Z mladší doby římské jsou takové sídlišťní objekty známy ze sídlišťe v Turnově (*Droberjar - Prostředník 2004*, 52, T. 1 - objekty 421/00, 428 - 429/00). Z pozdní doby římské je podobný objekt 555 registrován na sídlišťi v Mořicích

(Beneš 2007, obr. 4: 4) a ze stupně D1 můžeme uvést tyto objekty na Slovensku na sídlišti v Ostrovanech (Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 89, obr. 21).

Téměř polovinu dosud prozkoumaných sídlištních objektů na sídlišti v Přešťovicích tvoří jámy kruhového nebo oválného půdorysu - jáma I/33 (obr. 17), přibližně kruhového půdorysu o průměru 2 x 2, 3 m, zahloubená do žlutě zbarveného podloží do hloubky 70 cm (Böhm 1933, Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam č. 2, plány 2 – 3 se nedochovaly; Dubský 1949, 408; Michálek 1999, 34), jáma I/33 – 34 (obr. 38 - 39), okrouhlého půdorysu o průměru 4 m a hloubce 80 cm s další kruhovou jámou, patrně ohništěm (Böhm 1933, plán č. 13; Dubský 1949, 409; Michálek 1999, 36), jáma I/34 (obr. 75), nepravidelně kruhovitěho půdorysu o průměru 2, 25 m, s rovným dnem, kolmými stěnami a hloubkou 70 cm (Dubský 1949, 418; Michálek 1999, 36), jáma II/34 (obr. 77), nepravidelně oválného půdorysu o průměru 3 m, s rovným dnem a stěnami pozvolně se zahlubujícími do hloubky 75 cm (Dubský 1949, 418; Michálek 1981, 36), jáma III/34 (obr. 78), nepravidelně kruhového půdorysu o průměru 1, 6 m se stěnami, které se pozvolně zahlubují k rovnému dnu v hloubce 95 cm (Dubský 1949, 418), jáma IX/34 (obr. 84), kruhového půdorysu o průměru 2, 25 m, zahloubená do podloží do hloubky 55 cm, menší jáma X/34 (obr. 85), okrouhlého půdorysu o průměru 1, 4 m, zahloubená do podloží do hloubky 55 cm, menší jáma XI/34 (obr. 86), okrouhlého půdorysu o průměru 1, 5 m, zahloubená do podloží do hloubky 103 cm, jáma XIV/34 (obr. 90), pravidelného kruhovitěho půdorysu o průměru 1, 7 m, zahloubená do hloubky 55 cm a menší jáma 5/08 (obr. 132), oválného půdorysu (35 x 100 cm) s nálevkovitě rozšířenou horní částí a užší dolní částí s rovným dnem (hloubka 50 cm).

Takové jámy mají analogie prakticky na všech sídlištních doby římské a doby stěhování národů. Zásobní jámy mají zpravidla okrouhlý nebo oválný půdorys. Obvykle je obtížné určit jejich původní funkci. Důležité jsou profily jam, válcovité, kotlovité nebo kuželovité (Starý Vestec - Motyková - Šneidrová 1958, 163, 171, 172, obr. 2 - objekt 5, 31, 37; Trmice - Koutecký - Cvrková 2011, Tab. VII - objekt 17, Tab. XI - objekt 22, Tab. XV - objekt 29, Tab. XVI - objekt 37 - 38, Vlčkovice - Hanuliak - Varsík 2005, 141, obr. 7: 1, 3, 4; Tuchlovice - Pleiner 1959, 162, 164, obr. 5: 1 - 2, Slatinice u Mostu - Koutecký 2006, Tab. 1 a na řadě dalších českých lokalit - Šneidrová 1954, 233 - 234, na Slovensku např. Branč - Kolník - Varsík 2005, 315, obr. 2: 1, Cífer - Pác - Varsík - Kolník 2009, 260, obr. 3 - objekt 423 nebo Ostrovany - Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 82 - 83, obr. 11, obr. 13 - 14).

V případě mělkých mísovitých jam toto pravidlo neplatí a jejich účel není jasný (Praha - Křeslice - Polišínský 2006, 275, obr. 3; Beneš - Jiřík - Kypka 2006, 290 - 296, obr. 4 - objekty 3, 6, 8, 1123, 24, 27, 35, 47; Trmice - Koutecký - Cvrková 2011, Tab. II - objekt 2C, Tab. V - objekt 10, Tab. XV - objekt 21, Tab. XVIII - objekt 17, Tab. XX - objekt 2; Praha - Kbely - Malyková - Bursák - Pecinová 2011, obr. 10 - objekt 11, 17, obr. 11 - objekt 257, obr. 12 - objekt 244; Jenišův Újezd - Koutecký 1997, 625, obr. 6 - objekt 3/80; Ořech u Prahy - Motyková - Pleiner 1987, 376, obr. 3 - objekty 3 a 31; Turnov - Prostředník 1996, 15, obr. 5 - objekty 201/95, 220/95; Branč - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 20). Z období B2 - C1 byly oválné a kruhové jámy prozkoumány, např. na sídlištních v Berouně - Závodí, Dolních Břežanech, Počeradech, Chotusicích, Chvalkovicích, Praze - Řeporyjích, Vážanech, Brodu nad Dyjí nebo v Zohoru (Břicháček - Košnar 1998, 62, obr. 3 - objekty 7, 8, 66, 67, 113, 210; Motyková 1981, obr. 3; Koutecký - Venclová 1979, 102, obr. 7: 7, 16; Valentová - Šumberová 2007, 781 - 783, obr. 2 - objekty 20, 50 - 51; Mikulková 2003, 352 - 353, obr. 3; Turek 2008, 2 - 3; Elschek 2011, 177, 179, obr. 2 - 4). Z mladší doby římské byla řada těchto objektů prozkoumána na sídlišti v Turnově nebo ve Smiřicích (Droberjar - Prostředník 2004, 51 - 52, 56, 60, 64, 67, 456, T. 1 - objekty 402/00, 430/00, 435/00, 437/00, 454/00, 511/00, 512/00, 515/00, 590, 00, T. 4 - objekty 316/00, 485/00, 502/00, 518/00, 520/00, 532/00, 544/00, 543/00, 483/00, 484/00, 503/00, 505/00, 562/00, 589/00; Horník 2012, 77, obr. 4 - 6). Jejich

funkci nelze blíže specifikovat. Jámy kruhového nebo oválného půdorysu jsou nacházeny rovněž na sídlištích z pozdní doby římské a počátku doby stěhování národů, např. v Dolních Chabrech, Hostovicích, Přerubenicích, Žalanech, Kostelci na Hané nebo Vlčnově - Dolním Němčí, na Slovensku např. v Ostrovanech (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 5 - objekt 18; *Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 102, obr. 5; *Benda 1961*, 176, obr. 78; *Vachůtová 2007*, obr. 4: 1 - 8, obr. 5: 2, 5, obr. 6: 2 - 5; *Zeman 2003 - 2004*, 193 - 194, obr. 4 - 5; *Jiřík - Kostka 2006*, 714, obr. 3; *Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 78, 80 - 81, 88, obr. 3, obr. 7, obr. 10, obr. 19). Na klasické lokalitě ve Zlechově bylo prozkoumáno celkově 90 kruhových, oválných nebo zcela nepravidelných zahloubenin, které je obtížné interpretovat. Některé z nich by mohly být volně umístěnými ohništi nebo sklípky (*Hrubý 1967*, 644). Stejně jako na sídlišti v Přešťovicích, byly ve Vlčnově - Dolním Němčí v některých jámách oválného půdorysu zjištěny uprostřed malá ohniště. Lze tak usuzovat na provozování blíže neznámé hospodářsko - výrobní činnosti, při níž bylo potřeba ohně (*Zeman 2003 - 2004*, 191, obr. 3). Bohužel v případě sídliště v Přešťovicích se v dokumentaci výzkumu z let 1932 - 1934 nedochovaly kresby profilů, takže tento problém nemůžeme rozhodnout. Kromě zásobáren se mohlo jednat i o hliníky, sušárny nebo odpadové jámy (*Šneidrová 1954*, 236). Zejména hlubší jámy mohly sloužit na uskladnění potravin nebo vznikly při vybírání hlíny na stavbu obydlí a následně se přeměnily v jámy odpadkové.

V jižních Čechách byly jámy s kruhovým, oválným nebo obdélníkovitým půdorysem, vanovitě, mísovitě nebo stupňovitě zahloubené do podloží s rovným dnem prozkoumány na sídlištích z období LT D2b - Ř A v Českých Budějovicích (*Zavřel 2006*, 120, obr. 5 - 6, 8), Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2010*, 319, obr. 3), Krtelích (*Parkman 2007*, 377, obr. 7) nebo Zalužanech (*Rybová 1959, plán 1958; Rybová 1961, plán 1959*). Ze stupně D1 byly takové jámy zjištěny na sídlišti ve Zbudově (*Zavřel 2001*, obr. 8 - 9) nebo ve Zlivi (*Zavřel 1990*, 51, obr. 2, 4, 6).

Objekt 1/09 (obr. 134, Tab. 9 - 11), nepravidelně kruhového půdorysu (2, 7 x 2, 8 m), který se vanovitě zahlubuje do podloží do hloubky 60 cm. Dno je nerovné. Součástí objektu je patrně i *kulová jamka 1/09* (obr. 136) o průměru 20 cm a hloubce 50 cm, s kolmými stěnami a rovným dnem vně severního okraje objektu 1/09 a *kulová jamka 2/09* (obr. 136) o průměru 20 cm a hloubce 15 cm, rovněž s kolmými stěnami a rovným dnem, která byla umístěna uvnitř objektu 1/09 na jeho jihovýchodním okraji. Jednalo se patrně o přístřešek, výrobního nebo řemeslnického charakteru (*Parkman - Zavřel 2010*, 332 - 333, obr. 20). Velmi podobný objekt 1/99, ze stejného období, byl prozkoumán v Dubu - Javornici na Prachaticku. Zahloubená oválná jáma (3, 70 x 2, 90 m, hloubka 60 cm) s dvěma kůly v rozích, které nesly střechu, zakrývající prostor s jakýmsi kamenným pracovním stolem a dalšími nálezy - mlýny, přesleny, pískovcovými brousky, tkalcovskými závažími, skleněnou perlou, železnou sekerou a obrovským množstvím mazanice, s dobře zachovanými otisky dřevěné konstrukce. Výplň tohoto objektu, patrně řemeslnické dílny, obsahovala téměř 600 zlomků keramiky, kterou bylo možno rozdělit do dvou výrazných skupin, starší keltské (LT C2/D) a mladší germánské (Ř A), které jsou ve výplni objektu rovnoměrně zastoupeny a je proto podle obvyklých archeologických kritérií těžké rozhodnout, zda je tento objekt keltský nebo germánský (*Parkman - Zavřel 2003*, 203-219; *Parkman - Zavřel 2004*, 379-389). Tato stavba byla zničena silným požárem a pod mohutnou vrstvou mazanice se nacházely celé nádoby deformované žárem a relativně cenné věci, které by za normálních okolností byly odneseny (*Parkman - Zavřel 2010*, 317 - 319).

Pec

V roce 2008 byla prozkoumána pec - *objekt 1/08* (obr. 129 - 131, Tab. 7 - 8), pravidelného kruhového půdorysu (průměr 2, 75 m), s mírně se zužujícími stěnami, zahloubená do podloží

do hloubky 2 m s rovným dnem. V hloubce 1 m byla zjištěna část kopulovité klenby z vypálené hlíny, silná 25 cm, zachovaná cca z jedné třetiny. Její původní velikost byla dobře viditelná na dně objektu, kde se po zborcení klenby její skutečný obvod výrazně odlišoval svým okrově hnědým zbarvením od podloží. K objektu 1/08 patřily i kúlové jamky 2/08 – 4/08 (obr. 132), které patrně nesly střechu, dosedající na terén u severovýchodního okraje objektu. Na jeho dně v jižní části byly umístěny dva velké kameny s rovnou horní plochou, snad jakési sedátko při obsluze zařízení (*Parkman - Zavřel 2010*, 328, obr. 15 - 16).

Z nálezů šedobílé vápenité vrstvy ve výplni objektu a z existence dočervena vypálených stěn a dna lze usuzovat, že se jedná o jámovou pec na pálení vápna. Patrně se jedná o dvouprostorový způsob pálení vápna, kdy je palivo odděleno od vsádky nejčastěji prostřednictvím klenby sklenuté nad topeništěm ze samotné pálené suroviny. Navíc se zde podařilo prokázat tzv. lavici jako oporu pro klenbu (*Králik - Svoboda 2009*, 45 - 46).

Z objektu 1/08 v Přešťovicích pochází celkem 483 kusů keramiky o celkové hmotnosti 9,3 kg a 16,8 kg mazanice. Zajímavé je sledování rozložení keramiky a mazanice ve výplni, ze které bylo odebráno celkem devět mechanických vrstev (č. 1-9) o mocnosti 10 cm, vrstvy č. 10-12 byly odebírány po přirozených vrstvách výplně pece. U keramiky byly sledovány metrické údaje, tedy maximální délka, šířka a váha střepu. U mazanice pouze váha v jednotlivých vrstvách, protože i po výzkumu docházelo k její další fragmentarizaci a údaj o počtu kusů by tím byl zkreslený. Jak u keramiky, tak u mazanice bylo zjištěno, že se nápadně koncentruje ve dvou částech výplně – u dna a pak až v horní části. Střední část objektu byla nálezově nejchudší (graf 1 a 2). Interpretace tohoto stavu není jednoduchá, ale jako pravděpodobná se nabízí následující možnost, která snad bude mít obecnější platnost v procesu zániku a zaplňování zahloubených objektů. Nálezy ze dna objektu (v našem případě z výplně pece), pochází z doby bezprostředně po ukončení jeho funkce, jedná se tedy o nálezy, které zde byly přímo zanechány na místě nebo sem byly záměrně vhozeny. Velké množství mazanice v nejspodnějších vrstvách 10-12 patří nepochybně z velké části destrukci klenby pece. Následující vrstvy ze střední části výplně poskytují nálezy, které se do ní dostaly zřejmě samovolně z bezprostředního okolí objektu při jeho postupném zaplňování nebo jednorázovém zaházení. V této době mohla být také ještě alespoň zčásti funkční konstrukce stavby, zejména spodní části stěn, které zabraňovaly přemísťování předmětů z okolí objektu do jeho výplně při postupném zaplňování. V případě objektu 1/08 je možné uvažovat nejspíše pouze o prostém přístřešku bez stěn. Horní vrstvy pak odrážejí konečný zánik objektu, tedy destrukci zbylých částí stěn a v případě polykulturních lokalit snad i úpravu povrchu pro novou osadu v následujícím období. Horní vrstvy mohou tedy obsahovat intruzi, která může dát představu o míře zaplnění objektu v době příchodu nových osadníků. Bohužel horní vrstvy výplně objektů jsou zpravidla poznamenány dlouhodobou zemědělskou činností, která se nepochybně odrazila na větší míře fragmentarizace a dislokaci nálezů. Zajímavé bude rovněž srovnat výsledky, pozorované na rozmístění keramiky a mazanice, s výsledky archeobotanické analýzy vzorků z jednotlivých vrstev. Co se týče přítomnosti obou kulturních složek ve výplni objektu 1/08, tedy pozdně laténského a časně římského, jsou obě zastoupeny ve všech odebíraných vrstvách. Důležité bude tedy stanovení jejich vzájemného poměru (*Parkman - Zavřel 2010*, 326 - 336).

Z území České republiky je známo několik pecí, interpretovaných jako vápenické. Obdobná pec na pálení vápna ze starší doby římské, jako v Přešťovicích, byla objevena na sídlišti v Obříství. Měla kruhový půdorys a dosahovala rovněž hloubky téměř 2 m. Bloky mazanice pocházely patrně z hliněné konstrukce se svislými stěnami a oválného nebo podkovovitého půdorysu. Stejně jako u přešťovického objektu i zde se nacházela šedobílá vápenitá vrstva s dočervena vypálenými stěnami a dnem, stejně jako ve válcovité jámě v Praze - Bubenci nebo ve vápence z Potsdamu - Krampnitz (*Zápotocký 1962*, 631 - 635). Stejného charakteru je i pec na pálení vápna ze stejné doby v nedalekých Brozánkách, chybí

jen doklady hliněné vnitřní konstrukce (*Sklenář 1965*, 93 - 95). Válcovitý profil měla pec v Praze - Bubenči z období LT D2b - Ř A, dno i stěny byly dočervena vypáleny. Nad dnem ležely bělošedé vrstvy kompaktního vápna, mocné 10 - 20 cm (*Bureš 1989*, 64 - 66). Za vápenické pece lze považovat objekty 128, 129 a 163 z Mlékojed a z Ořecha, všechny z počátku starší doby římské (*Králík - Svoboda 2009*, 46). Typologicky se těmito pecím blíží vápenická pec z mladšího období (B2 - B2/C1) z Hrubé Vrbky. I zde nad dnem ležely bělošedé, vápenité vrstvy a červeně propálená jílovitá vrstva s kousky mazanice o celkové mocnosti 20 cm. Chemická analýza odebraných vzorků z těchto vrstev doložila, že se s vysokou pravděpodobností jedná o výrobní odpad po pálení vápna (*Ďuga - Polák - Vachútová - Šmerda - Zeman 2010*, 381). Do stejného období je datována i pec z Vlčnova - Dolního Němčí a Olomouce - Slavonína (*Králík - Svoboda 2009*, 46). Jedním z nejnovějších nálezů vápenických pecí, tentokrát z mladší doby římské (C1 - C2), je objekt 86/06 z Tuněchod u Chrudimi. Objekt byl oválného půdorysu o průměru 1 x 1, 3 m, s rovným dnem v hloubce 0, 7 m. Na dně pece se nacházela kompaktní vrstva šedobílého popela. Stěny s masivním, válcovým pláštěm a dno objektu vykazovaly vypálení až dočervena. Na stěnách se dochovaly stopy po hloubení objektu, které bylo možno pozorovat i v peci prozkoumané v Přešťovicích. Funkce pece z Tuněchod byla určena na základě chemické analýzy popelovité vrstvy ze dna objektu. Byly provedeny rovněž jeho hypotetické rekonstrukce (celkem čtyři), počítající s roštem nesoucí vsádku suroviny nebo jen s dočasnou klenbou, izolující vsádku od okolí, válcovým pláštěm nadzemní části pece nebo s mazanicovým pláštěm podkovovitého půdorysu a s pecištěm (*Thér - Droberjar - Gregor - Lisá - Kočár - Kočárová 2010*, 326 - 347). Podobné parametry jako přešťovická pec měl objekt ze starší doby římské z Libice nad Cidlinou, která je však interpretována jako domácí pec na pečení (*Pleiner 1957*, 168 - 175).

Na území Německa jsou pece s kruhovým půdorysem považovány za původní konstrukční formu. Geografické těžiště jejich rozšíření je v dolním Polabí a od starší doby římské se posouvá do oblasti Brandenburku a na území Polska. Jejich průměr kolísá mezi 1 - 2 m, hloubka od 1 do 1, 9 m. Existuje řada indicií, že vypalovací komora byla kryta hliněnou klenbou, které se vyskytují častěji než hliněné desky. Vrchol jejich výskytu je ve starší době římské (*Uschmann 2006*, 35, 38 - 40, 44, 46 - 48, Karte 2 - 3).

Doklady vápenických pecí z našeho zájmového prostoru svědčí o aplikaci dvouprostorového způsobu pálení vápna v pecích s malou kapacitou, odpovídající potřebě daného sídliště. Použitou technologii je třeba hledat v tradici římského vápenictví (*Králík - Svoboda 2009*, 47). Vápenité přísady se používaly při tavbě železné rudy jako struskotvorná přísada (*Pleiner 1958*, 68 - 70), takže můžeme předpokládat, že na sídlišti v Přešťovicích pracovaly i železářské pece, i když zde zatím nebyly objeveny.

Charakteristika sídliště v Přešťovicích

Sídliště v Přešťovicích je dosud prozkoumáno pouze z menší části. Proto nelze popsat strukturu jeho vnitřní zástavby. Lze pouze obecně konstatovat, že sídlištní objekty tvořily patrně skupiny zahloubených chat uspořádaných do dvorců s příslušnými jámami v okolí s volným prostranstvím pro všední život obyvatel (*Motyková - Šneidrová 1963*, 77). Výrobní zařízení, prozkoumaná v letech 2008 - 2009 (objekty 1/08 a 1/09) se nacházela patrně v okrajových partiích sídliště. Nadzemní kúlové stavby nebyly zjištěny, což ovšem nevylučuje jejich existenci na sídlišti. Dosud prozkoumané plochy byly pro jejich zachycení příliš malé. Zjištěné kúlové jamky nedovolují stanovit jejich případné půdorysy. Velkoplošný výzkum by umožnil odkrýt větší část zástavby, včetně kúlových půdorysů. Situace na jiných českých lokalitách ukazuje, že kúlové stavby s podlahou na úrovni, byly ve starší době římské stejně běžné, jako objekty zahloubené (*Šneidrová 1954*, 232). Příkladem může být jihočeské sídliště

v Zalužanech, kde v nejstarším plaňanském horizontu byla současnost zahloubených staveb se stavbami na úrovni prokázána (Rybová 1961, 403). Sídliště v Přešťovicích mělo nepochybně vícefázové osídlení. Z výše uvedeného důvodu není možné popsat vzhled jednotlivých fází sídliště. Do období LT D2b - Ř A však náleží větší část dosud objevených objektů (viz datování sídliště). Toto zjištění odpovídá skutečnosti, že v Čechách známe nejvíce sídliště z časné a starší doby římské a že výrazným horizontem jsou také sídliště tzv. zlechovského typu z konce 4. a počátku 5. století. (Droberjar 2002, 293). Do doby dalšího výzkumu lokality lze akceptovat zjištění A. Rybové, že východní část sídliště byla osídlena pouze v počáteční fázi LT D2b - Ř A, což ostatně potvrdil i výzkum z let 2008 - 2009, zatímco ve střední a západní části sídliště registrujeme, kromě objektů ze starší doby římské i osídlení z mladších fází doby římské až do stupně D1 (Rybová 1956a, 100 a celkový plán). Právě do východní části sídliště se měly soustřeďovat zahloubené stavby, zatímco západní část lokality je charakterizována shluky jam a kúlovými jamkami, které B. Dubský považoval za doklady dřevěných srubů. A. Rybová je naopak považuje za kúlové konstrukce obydlí, jejichž půdorysy není možné, pro nepřehlednost situace, blíže specifikovat (Rybová 1961, 403).

Rada sídlišť v Čechách existovala delší dobu, od počátku doby římské (LT D2b - Ř A) až do 2. století, ne - li až do mladší doby římské (Motyková - Šneidrová 1963,78). Lze patrně akceptovat názor autorů výzkumu sídliště z Turnova, že řada lokalit má delší vývoj (kontinuální nebo diskontinuální) od starší k mladší době římské. Situace ve výzkumu sídlišť mladší a pozdní doby římské v Čechách je mnohem problematičtější, než ve starší době římské, neboť zde postrádáme větší odkryvy, které by nám umožnily stanovit charakter a vnitřní členění sídlišť. Vyjimku tvoří kompletně prozkoumané sídliště z 3. století v Turnově, patrně dvorec (Droberjar - Prostředník 2004, 32, 88 - 89). V této době je třeba počítat se změnami sídlištní struktury, které se projeví v menší hustotě osídlení, než ve starší době římské. To odpovídá situaci v jižních Čechách (Zavřel 1999, 504, 511). Hlavní sídelní oblasti byly v této době severní polovina středních Čech a severozápadní Čechy (Droberjar - Prostředník 2004, 87).

Přešťovické sídliště se patrně nelišilo od základního vzhledu nížinných sídlišť zemědělského charakteru doby římské, tvořených hospodářskými jednotkami, složených z nadzemní stavby, dalších staveb hospodářského účelu a jam různé funkce. Základem hospodářství sídliště v Přešťovicích bylo patrně zemědělství, doplněné pastevectvím. Zvířecí kosti z výzkumu z let 1932 - 1934 se bohužel nedochovaly. V chatách I - III, V a jámách I - IV/33 - 34 se nacházely kosti vepře, skotu, koní, jelenů a srnců, v chatě V i paroh losa (Rybová 1956a, 101). Z volně žijící zvěře byly na sídlišti v Přešťovicích zjištěny kosti jelenů a srnců, v chatě V i paroh losa (Rybová 1956a, 101). Z objektů 1/08 a 1/09, prozkoumaných v letech 2008 - 2009, bylo získáno celkem 1796 ks kostí zvířat, jejichž rozbor provedla L. Kovačiková (Kovačiková 2014). Vyplývá z něho, že soubor obsahuje zbytky savců, ptáků, plazů (ještěrka) a obojživelníků (skokan, ropucha, rosnička). Mezi savci to byly zvláště zuby a kosti drobných hlodavců (hryzec, hraboš, myš), hmyzožravců (krtek, rejsek), z větších savců pak kopytníků (ovce, koza, prase). Zatímco drobní savci byli do sídlištních objektů odhazováni vcelku, v případě větších savců to byly jen části oddělené při porážce zvířat nebo se jednalo o kuchyňský odpad. Dochovaná fauna ukazuje na zemědělsky obdělávané plochy (myš domácí) a také na skutečnost, že se sídliště nacházelo v blízkosti vodního toku, na vlhkém místě a v jeho okolí byl zřejmě omezený výskyt lesních porostů, v nichž převažovaly listnaté stromy. Je zajímavé, že s ohledem na blízkost vodního toku, se s výjimkou plotice nevyskytovaly ve výplni zkoumaných objektů žádné kosti ryb. Rovněž pozůstatky ptáků jsou minimální.

Z výplně objektů 1/08 - 1/09 bylo rovněž získáno celkem 763 uhlíků, jejichž antrakologickou analýzu provedl J. Novák (Novák 2014). Bylo zjištěno, že dominantní dřevinou byl dub a hojněji také byla zastoupena bříza, borovice a buk, méně často pak topol,

líška, jeřáb, jedle, olše, lípa a kalina. Zcela ojediněle se vyskytoval smrk, slivoň a tis. Je možné konstatovat, že se přešťovické sídliště nacházelo v krajině s bikovou nebo jedlovou doubravou, s dřevinami hojnými v rámci bučin. Zajímavý je doklad tisu, který byl často využíván nejen pro výrobu luků, ale také řady jiných užitečných nástrojů.

Z objektů 1/08 a 1/09 bylo dále získáno celkem 793 rostlinných makrozbytků, jejichž archeobotanického zpracování se ujala T. Šálková (Šálková 2014). Makrozbytků obilnin bylo doloženo 656, velkou část (71%) ovšem nebylo možné zařadit do jednotlivých botanických druhů a byla určena pouze jako obilnina (Cerealia). Z určitelných obilnin převládá ječmen (49%), doplněný pšenicí dvouzrnkou (22%), žitem (13%), prosem (10%), nahou pšenicí (4%) a ovsem (2%). Struktura obilovin v objektu 1/09 rámcově odpovídá objektu 1/08, ale pro malý počet nálezů (14) není samostatně hodnotitelný. Z luštěnin byly nalezeny jen 3 semena hrachu/vikve. V kategorii olejin se dochovalo pouze jedno semeno máku setého. V obou objektech je dominantní obilninou ječmen a doplňkovou plodinou pšenice dvouzrnka, doložen je výskyt prosa setého. Ječmen se v germánském prostředí vyskytuje často, zatímco s pšenicí obecnou se zde setkáváme v mnohem menší míře (Pleinerová 2007, 113). V objektu 1/08 se navíc vyskytují obilky žita, nahé pšenice a ova, které lze považovat za doklad vyspělého systému obdělávání půdy. Zastoupení žita je v přešťovickém souboru nadprůměrné, podíl nahé pšenice je naopak podprůměrný, srovnatelný s průměrnými daty doby římské. Nebyla doložena pšenice špalda, jejíž výskyt je v době římské velice vzácný. Domestikovaný oves se objevuje od doby laténské, v případě nálezů z Přešťovic nelze ovšem určit, zda obilky patří rostlině plané či domestikované. Podíl ova v souboru je v souladu s průměrnými daty pro území České republiky pro dobu laténskou i dobu římskou. Lze konstatovat, že v Přešťovicích se v sortimentu obilnin vyskytují masivněji méně náročné druhy – ječmen a žito a méně často druhy náročnější – pšenice setá resp. špalda. Z dalších doložených zbytků rostlin mohly být využívány jako ovoce plody trnky nebo bezu, jako léčivé rostliny sléz nebo třezalka. Z luštěnin byly nalezeny jen 3 semena hrachu/vikve a z olejin 1 semeno máku setého. Z ostatních zuhelnatělých rostlinných makrozbytků lze rámcově rekonstruovat prostředí, ze kterého pocházejí rostliny, jejichž zbytky byly uloženy ve výplni objektů. Cca 56% tvoří makrozbytky rostlin, které se obvykle vyskytují buď jako plevel na polích nebo na rumišťích. Cca 37% souboru tvoří makrozbytky typické pro různé typy trávníků, úhory apod. Doložena je přítomnost rostlin spíše vlhkomilných i rostlin charakteristických pro spíše sušší stanoviště. Původ cca 9% makrozbytků lze rekonstruovat do prostředí lesů, lesních lemů a pasek. Analýza rostlinných makrozbytků z objektů 1/08 - 1/09 ukazuje, že oba objekty byly sekundárně zaplněny kulturní vrstvou, koncentrace makrozbytků ve všech vzorcích je nízká.

Drobnou řemeslnou výrobu, jako hrnčířství a tkalcovství, dokládá keramika, jehlancovitá hliněná závaží a přesleny, což je inventář běžný i na jiných sídlištích doby římské. Nikde nebyla pozorována větší koncentrace nálezů přeslenů nebo závaží, která by opravňovala určit některý objekt jako dílnu nebo místo pro předení. Drtivá většina keramiky byla vyrobena v ruce, v menším množství se vyskytne i na kruhu točená pozdně laténská keramika. Hrnčířské pece ani řemeslnické dílny, související s výrobou keramiky nebyly zatím zjištěny, což nejspíše opět souvisí s malou rozlohou prozkoumané plochy sídliště v Přešťovicích. Ostatně nálezy hrnčířských pecí ze starší doby římské v barbariku jsou velmi chudé. Spolu s Kelty zmizely i hrnčířské dvoukomorové pece vertikálního typu a doklady jiných druhů pecí jsou dosud sporadické. Pece vertikálního typu se objevují zase až v mladší době římské spolu s dílnami, vyrábějícími na kruhu točené zboží. Ještě v pozdní době římské se nevyklučuje při vypalování v ruce vyrobených nádob využití jednodušších, jednokomorových pecí (Peškař 1988, 108 - 109). V případě přešťovického sídliště můžeme předpokládat soběstačnost ve výrobě keramiky. Totéž je možno konstatovat o železářských pecích. Nepřímé důkazy o výrobě železa na lokalitě podává železářská struska, nalázaná příležitostně v objektech i při sběrech, ale celkově je zde výskyt strusky méně častý, což nedovoluje vyvozovat přesnější

závěry. S vysokou pravděpodobností lze v tomto směru akceptovat závěry V. Salače, že na každém sídlišti se v této době pracovalo se železem. Nepoměr mezi častými nálezy strusek a absencí železářských pecí lze vysvětlit skutečností, že značná část tavicích pecí a kovářských výhní se nezahluhovala příliš do podloží a byla zničena erozí a orbou. Rovněž je možné, že se železo tavilo mimo sídliště u zdrojů rud a dřeva. Železářství bylo patrně rozptýlené, dosud nebyla zjištěna žádná koncentrace výroby. Sídliště byla patrně v produkci železa a železných výrobků soběstačná (Salač 1996, 62 - 63). Příkladem sídliště s rozvinutou hutnickou výrobou je železářský výrobní komplex v Přerubenicích z období 2. poloviny 3. - 1. poloviny 5. století, využívající nerostných surovin regionu (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 115).

Vztah sídliště a pohřebiště

Podle situace ze středních Čech lze soudit, že ve starší době římské se pohřebiště nacházela v nevelké vzdálenosti od sídliště (Šneidrová 1954, 228). V případě Přešťovic však pro toto období nebylo pohřebiště dosud zjištěno. V pozdní době římské a na počátku doby stěhování národů přešťovické sídliště a nedaleké pohřebiště představuje jediný případ v jižních Čechách, kdy lze oprávněně uvažovat o jejich vzájemném pozičním vztahu.

Exkurz: Výzkum sídlišť doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách v letech 1932 - 2015 (Zavřel 2006b, 107 – 134; Zavřel 2008, 111 – 127).

Až do průkopnické práce Bedřicha Dubského, zakladatele moderní jihočeské archeologie, byly jižní Čechy pokládány v době římské za neosídlené. Přelomem se stal rok 1932, kdy B. Dubský objevil nedaleko Přešťovic na Strakonicku sídliště, v letech 1933 – 34 částečně prozkoumané nálezcem a tehdejším Státním archeologickým ústavem v Praze pod vedením J. Böhma (Dubský 1949, 400 – 425; Svoboda 1965, 51 – 66; Michálek 1999, 33 – 60).

Během čtyřicátých let 20. století rozšířil B. Dubský okruh známého osídlení v Pootaví o další sídliště - Čejetice, Lhota Kestřanská, Kbelnice (Michálek 1987, 78), Strakonice (Michálek 1995, 337), Štěkeň (Michálek 1987a, 141 – 151), Modlešovice (Zavřel 1999, 477), patřící převážně do starší doby římské (Dubský 1949, 490 – 494). Poté následuje v poznání námi sledovaného období delší časová pomlka, s výjimkou výzkumu sídliště starší doby římské v letech 1958 – 59 v Zalužanech, na rozhraní jižních a středních Čech (Rybová 1961, 397 – 404). Poměrně rozsáhlý výzkum zde odkryl množství sídlištních jam a komplexy kůlových jamek z počátku doby římské, z nichž většinu lze interpretovat jako půdorysy chat. Jejich šířka se pohybuje zpravidla mezi 5 – 7 m, délka kolísá od 8 do 14 m. O vnitřním členění chat i nosné konstrukci střechy se nelze vyjádřit definitivně. Jisté je, že hlavní váha střechy spočívala na hřebenovém trámu, neseném středovou řadou kůlů. Nelze však s jistotou rozhodnout, zda vnitřní řady kůlových jamek byly rovněž nosné, či spíše jen členily vnitřní prostor chat a váha střechy spočívala hlavně na trámech položených na kůlech vnějších stěn. Z hlediska vnitřního zařízení chat se zdá být pravděpodobné, že měly ohniště nebo dokonce i pec uvnitř, jindy bylo ohniště ve vnějším prostoru. Uvnitř prostoru některých chat jsou umístěny sídlištní jámy, snad s chatami současné. Orientace zalužanských chat je SZ – JV. Výsledky výzkumu rovněž přispívají k řešení otázky vztahu zahloubených staveb a staveb kůlových ve starší době římské. Byly patrně současné a jejich funkce byla odlišná. Malé zahloubené stavby měly spíše funkci hospodářskou a větší stavby kůlové pak obytnou (Rybová 1961, 398 – 400).

Teprve v roce 1972 bylo objeveno další důležité sídliště ve Zbudově na Českobudějovicku. V letech 1972 – 75 zde bývalá expozitura Archeologického ústavu v Plzni provedla záchranný výzkum (Michálek 1974, 213 - 224), na kterém se pak v osmdesátých letech minulého století spolupodílelo i Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích (Zavřel 2001, 205 – 229). Nález

této lokality byl v době svého objevu v jižních Čechách natolik unikátní, že sídliště bylo zpočátku považováno pouze za latéské. Dnes víme, že jeho větší část náleží přechodnému období mezi koncem doby římské a počátkem doby stěhování národů (stupeň D1). V roce 1974 zde byl prozkoumán sídlištní objekt, který poskytl keramický materiál, jenž je svým datováním do průběhu celého 5. století v jižních Čechách dodnes vyjimečný (Rybová 1976, 85 – 114). V roce 1980 začal výzkum dvou dalších důležitých sídlišť, výrazně doplňujících náš obraz doby římské v jižních Čechách. První z nich je od Zbudova pouze několik kilometrů vzdálený Sedlec, kde s přestávkami proběhl v letech 1980 – 1987 systematický výzkum, který zde kromě jiných pravěkých období zjistil osídlení od závěru starší doby římské až do počátku doby stěhování národů (Břicháček – Braun – Košnar 1991, 436 – 446). Druhé ze sídlišť, objevených v tomto prostoru, se nachází ve Zlivi. Bylo zkoumáno Jihočeským muzeem v Českých Budějovicích v letech 1980 – 1988 a časově náleží do starší doby římské a pak až do přechodného stupně D1 mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů (Sídliště v nedaleké Zlivi, zkoumané Jihočeským muzeem v letech 1980 – 1988. To časově náleží do počátku starší a pak až do závěru doby římské (Zavřel 1983, 73 – 93; Zavřel 1985, 19 – 42; Zavřel 1986, 7 – 16; Zavřel 1987, 7 – 21; Zavřel 1988, 77 – 93; Zavřel 1989, 59 – 78; Zavřel 1990, 51 – 75; Zavřel 1999, 469). Tyto tři lokality se vzájemně doplňují a jejich nálezový fond reprezentuje časové období od počátku doby římské, tzv. plaňanského horizontu – stupeň A: 35/25 – 10/5 př. Kr. až do 2. poloviny 5. stol.

Současně s těmito výzkumy probíhal i poměrně intenzivní terénní průzkum a drobné záchranné akce, které přispívaly k objevu dalších sídlišť a v důsledku toho k dalšímu zahušťování dosud známého osídlení doby římské. Jde nejen o klasickou oblast Pootaví, ale i severní část jihočeské oblasti v povodí řek Lomnice a Skalice. K dalším objevům došlo v budějovické pánvi - sídliště Dívčice, České Budějovice, Zliv II – III (Zavřel 1999, 475, 483). V roce 2005 bylo objeveno první germánské sídliště (LT D2b – Ř A) situované na východ od Vltavy v Ševětíně (Zavřel, v tisku). Rovněž při stavbě supermarketu Globus v Českých Budějovicích v roce 2002 bylo prozkoumáno sídliště z pozdní doby latéské s výraznou příměsí typické germánské keramiky tzv. plaňanského horizontu (Zavřel 2006, 109 – 149).

V devadesátých letech minulého století vykristalizovala skupina sídlišť starší doby římské na rozhraní strakonického a prachatického okresu v povodí řek Volyňky a Blanice - Hoštice, Litochovice, Úlehle (Beneš – Břicháček 1980, 10, 11, 16), Dub – Javornice, Žichovec (Michálek – Parkman 1996, 13, 20, 22), Krtely (Parkman 2007, 375 – 394). Zjištění dalších sídlišť v širším okolí Vodňan a Protivína – Žďár (Michálek 1992, 176), Křtětice, Krašlovce (Zavřel 1999, 476) tvoří spojovací článek mezi pootavskou a budějovickou skupinou.

sídliště. Rovněž v prvních letech 21. století došlo k dalším objevům sídlišť z počátku doby římské v oblasti severního Písecka díky činnosti D. Dreslerové z Archeologického ústavu v Praze - Čimelice, Mírotice, Mírovce, Myslín, Rakovice (Dreslerová 2000, 111, 185 - 186; Dreslerová 2004, 359 – 360).

Zcela nově se začíná rýsovat skupina sídlišť na Táborsku v okolí Bechyně a Soběslavi, v povodí střední Lužnice (Sezimovo Ústí). Nejnovějším objevem z let 2006 – 2007 jsou nová germánská sídliště z období LT D2b – Ř A na Táborsku v okolí Bechyně - Bechyňská Smoleč, Bežerovice, Radětice, Rataje u Bechyně (Zavřel 2011, 453 - 463). Můžeme proto konstatovat, že celá centrální část jižních Čech byla v době římské, zvláště v její starší části, souvisle osídlena.

Nejdůležitější pro poznání života v osadách doby římské a doby stěhování národů jsou sídlištní objekty. Zde však opět narážíme na zatím nedostatečnou úroveň archeologického poznání. Většinu sídlišť známe jen na základě povrchových sběrů, náhodných nálezů nebo menších záchranných výzkumů.

Komplexní sídlištní výzkum germánských osad se v Čechách rozbíhá teprve v poslední době. V jižních Čechách byl proveden rozsáhlejší archeologický výzkum pouze na sídlišťích v Přešťovicích, Sedlci, Zalužanech a ve Zlivi.

Charakter sídlišť byl ryze zemědělský. Byla zakládána v nestrategických polohách, na relativně úrodných půdách kolem větších řek jako je Vltava, Blanice, Otava, Volyňka, Lomnice, Skalice a jejich přítoků. Někdy jsou sídliště jen několik kilometrů od sebe. Nacházejí se na mírných svazích obrácených především k jihu, jihovýchodu nebo k východu a jen vyjimečně k severovýchodu či k severozápadu. V několika případech jsou situována v rovině nebo v sedle mezi dvěma pahorky či kótami. Nadmořská výška se pohybuje v rozmezí 370 – 550 m. Vodní tok (řeka, potok nebo alespoň vydatný pramen) je zpravidla v blízkém okolí. Převýšení nad nivou se většinou pohybuje okolo 10 – 20 m, někde však sahají až do dnešní inundace. Rozloha sídlišť byla několik arů nebo desítek arů, výjimkou však nejsou ani sídliště rozsáhlejší (např. Sedlec má 4 ha). Tato zjištění je však třeba považovat zatím jen jako orientační, vzhledem k nedostatečnému stavu výzkumu (*Zavřel 1999*, 491; *Zavřel 2006*, 237 – 238, obr. 2 – 5)

Ze starší doby římské pochází na sídlišti v Přešťovicích nejméně 4 chaty a 25 jam, dále shluky nepravidelných jam různé velikosti a kúlové jamky. Podle B. Dubského jsou dokladem dřevěných srubů, spočívajících na kúlech (*Dubský 1949*, 418). Je ovšem otázka, co Dubský tímto výrazem míní, neboť celkový plán výzkumu, ani jednotlivých objektů není k dispozici. Snad šlo o stavby s kúlovou konstrukcí, se stěnami vypletenými proutím a omazanými hlínou. Bližší zjištění půdorysu a vnitřní členění těchto staveb není dnes možné.

Jiná je otázka obdélníkovitých chat o rozměrech 3 – 4 x 5 – 6 m, snad zahloubených do země, s nosnými kúly uprostřed kratších stran, které nesly sedlovou střechu. U mnohých půdorysů nebyly stopy po kúlové konstrukci zjištěny vůbec. Uvnitř chat byla ohniště zahloubená do země, která se však mohla nacházet i mimo chatu. Z jižních Čech ji známe ještě z Lhoty Kestřanské a Zalužan. Nejnověji byla taková chata prozkoumána ve Zlivi. Měla obdélníkový tvar o rozměrech 3 x 6 m, s jediným kúlem uprostřed kratší strany. Byla orientována SZ – JV a byla částečně vysekána do skalnatého podloží. Bohaté nálezy ji datují do počátku doby římské - do stupně LT D2b – Ř A (*Zavřel 1983*, 19 – 42).

Na řadě jiných jihočeských lokalit byly ze starší doby římské prozkoumány jen jednotlivé objekty, většinou jen jámy různých tvarů a velikostí. Někdy byly v takových objektech nalezeny kusy mazanice s otisky konstrukcí, které svědčí o tom, že zde stála nějaká stavba se stěnami z pletiva či kúlů. Příkladem může být objekt prozkoumaný v roce 1999 v Dubu – Javornici na Prachaticku. Jedná se o pravidelnou jámu o rozměrech 3,70 x 4,90 m, zahloubenou do podloží do hloubky 60 cm. Na její jižní straně se v rozích nacházely dva kúly, které nesly střechu přístřešku. Přibližně uprostřed byl umístěn mohutný balvan s rovnou horní plochou (pracovní stůl?) a tři mlýnské kameny. Z výplně pocházelo kromě velkého množství nálezů ze stupně LT D2b – Ř A také značné množství mazanice s řadou dobře zachovaných otisků dřevěné konstrukce. S velkou pravděpodobností se jednalo o dílnu nebo dílenský prostor (*Parkman – Zavřel 2003*, 203 – 219).

V roce 2008 jsme v Ratajích u Bechyně prozkoumali chatu (1/08) pravidelného obdélníkovitého půdorysu bez kúlové konstrukce s četnou keramikou keltské a germánské proveniencí. V roce 2009 se podařilo prozkoumat další chatu (2/09) pravidelně obdélníkového, téměř čtvercového půdorysu (4 x 4,5 m) se zaoblenými rohy, orientovanou SVV – JZZ. Byla pravidelně zahloubena do podloží do hloubky 70 cm s rovným dnem a kolmými stěnami. Přibližně v rozích, vně jižní strany objektu, se nacházely dvě kúlové jamky (1/09 – 2/09), které mohly být součástí konstrukce stavby. V jihozápadním rohu byla zjištěna deprese přibližně oválného půdorysu (1 x 0,5 m), vanovitě zahloubená do hloubky 20 cm s rovným dnem, snad pozůstatek vchodu nebo vnitřního vybavení obydlí, stejně jako zbývající kúlové jamky (3/09 – 8/09), zjištěné v interiéru chaty. S jistotou to můžeme konstatovat o kúlových

jamkách (4/09 – 7/09), pravidelně uspořádaných do obdélníka podél delší severní strany. Evidentně nesly lůžko nebo lavici, z něhož (z níž) se dokonce dochoval zřetelný tmavý otisk jednoho prkna na podloží (*Parkman – Zavřel 2010*, 315 – 339).

V mladší době římské hustota osídlení jižních Čech, ve srovnání se starší dobou římskou, výrazně klesá (*Zavřel 1997*, obr. 22). V Pootaví se prakticky omezuje na známou lokalitu v Přešticích a v Českobudějovické pánvi na sídliště Sedlec. V severní části jižních Čech do mladší doby římské přežívá sídliště Probulov (*Břicháček – Fröhlich 1993*, 67 – 74), nově se naopak objevují, Zbelítov (*Břicháček 1978*, 104), Zvíkovské Podhradí (*Beneš – Braun 1981*, 165). Materiál z těchto lokalit je však znám pouze ze sběrů a navíc je nevýrazný a zařaditelný spíše na začátek mladší doby římské. V případě Zvíkova je zajímavá rovněž skutečnost obsazení vyloženě strategické polohy, což je v germánském prostředí jižních Čech v této době ojedinělý případ (*Zavřel 1999*, 497, 502, obr. 4).

O jihočeských sídlištích mladší doby římské víme zatím nejméně. Dosud nejlépe prozkoumaným sídlištěm je Sedlec na Českobudějovicku. Z období stupně C1 se podařilo prozkoumat celkem 6 zahloubených chat s klasickou šestikúlovou dispozicí, o rozměrech 4 x 5 m, někdy se zachovaným ohništěm. V interiéru chat se vyskytují další menší jámy nebo pomocné kůly. Dále se podařilo prozkoumat řadu sídlištních jam a větší počet kúlových jamek (*Břicháček – Braun – Košnar 1991*, 439, 444 – 445). Stupeň C2 je reprezentován dvěma zahloubenými chatami, několika většími zásobnicovitými objekty a opět značným množstvím kúlových jamek (*Zavřel 1999*, 502). Příkladem může být zahloubená chata III/87 typu Leube C2 s rozměry 3 x 4,6 m, orientovaná Z – V, která měla kromě čtyř kúlových jamek v rozích, také jednu ve středu západní kratší a dvě ve středu východní kratší strany. I nyní převládají povrchové kúlové stavby různých forem a velikostí. Avšak jejich půdorysy bude nutné teprve rozlišit. Stavby s kúlovou konstrukcí byly zjištěny i v Přešticích, kde však jejich rozlišení, vzhledem k nedostatečné dokumentaci, bude patrně nemožné. Ze stupně C3 pochází tři zahloubené chaty, několik sídlištních jam a kúlové jamky. Objekty jsou rozptýlené na ploše 2 – 3 ha, v poměrně velké vzdálenosti od sebe (*Břicháček – Braun – Košnar 1991*, 436 – 446; *Břicháček – Braun – Košnar 1991a*, 126 – 129). Náplň hmotné kultury, se základem v polabském okruhu, se radikálně mění a celý vývoj se orientuje na oblast středního Podunají (*Břicháček – Braun – Košnar 1991a*, 127). Ukazuje to i inventář chaty I/87, obdélné, mírně zahloubené, se základní šestikúlovou konstrukcí, která je doplněna četnými kúlovými jámami po obvodu objektu, ve stěnách i uvnitř objektu. Ohniště bylo situováno v JV rohu, kde byla objevena oválná jáma s vypálenými stěnami, vyplněná popelem a uhlíky. Výzkum v Sedleci zatím odkryl asi jen 1/5 rozlohy sídliště a bohužel dosud nebyl komplexně publikován. Teprve v závěru doby římské a na počátku doby stěhování národů (stupeň D1), dochází znovu k postupnému osídlování dříve opuštěných území (*Zavřel 2007*, obr. 23). Podle dnešního stavu výzkumu se toto osídlení soustřeďuje do dvou oblastí – do středního Pootaví a do Českobudějovické pánve. Výrazná je skupina sídlišť tzv. zlechovského typu z konce 4. a počátku 5. století, která se v poslední době výrazně rýsuje zvláště na Českobudějovicku. Jako první proběhl na počátku sedmdesátých let minulého století záchranný výzkum sídliště ve Zbudově. Na ploše 2,5 ha bylo zaregistrováno 34 sídlištních objektů, převážně jam různých tvarů a kúlových jamek a zejména pak kúlová nadzemní stavba o rozměrech 7 x 2,3 m, vytvořená ze dvou řad kúlů (*Zavřel 1997*, 263). Výzkumem v letech 1988 – 1989 bylo prozkoumáno dalších 26 objektů stejného charakteru. Všechny patří stupni D1 z přelomu 4. a 5. stol. s analogiemi v oblasti jižní Moravy a přilehlých částí jihozápadního Slovenska a Dolního Rakouska (*Zavřel 1999*, 503).

V letech 1980 – 1988 proběhl další důležitý výzkum sídliště ve Zlivi (*Zavřel 1999*, 483, obr. 22 – 24). Ze stupně D1 byly prozkoumány celkem 4 zahloubené chaty – dvě polozemnice typu Leube C2 a dvě polozemnice typu Leube B1.

Polozemnice II/83, typu Leube C2, měla rozměry 2,6 x 3,6 m a orientaci SZ – JV. Na SZ straně byly tři kúlové jamky, v rozích a ve středu kratší strany. Jamka v severním rohu byla zdvojená. Na JV straně polozemnice byly dvě kúlové jamky umístěné v rozích. Z její výplně stojí za zmínku vedle běžné hrubé keramiky i část bronzové nádoby (*Zavřel 1999*, 507, obr. 25). Druhá polozemnice III/84, typu Leube C2, měla dochované jen dvě kúlové jamky ve středu východní strany a v JV rohu. Její rozměry byly 5,10 x 5,30 m, orientace SZ – JV. V její výplni bylo, kromě hrubé keramiky i keramiky zhotovené na kruhu, nalezeno 60 kg železné strusky. V SZ části polozemnice se nacházel shluk kamenů s natavenými kusy železné strusky, spočívající na přepáleném podloží, představující snad pozůstatek vyhřívacího ohniště. Objekt lze interpretovat jako kovářskou dílnu. Další dvě polozemnice, prozkoumané ve Zlivi, patří typu Leube B1. První z nich, IV/85 s rozměry 2,20 x 3,10 m a kúly v rozích, druhá V/86 s rozměry 3 x 4 m, rovněž s kúly v rozích. V SZ prostoru polozemnice byla zjištěna koncentrace třech větších kamenů, snad pozůstatek ohniště. Nejnověji byla polozemnice typu Leube B1, obdélníkovitého půdorysu s kúly v rozích, se stejným inventářem jako ve Zlivi, zjištěna při výzkumu radnice přímo v centru Českých Budějovic (*Zavřel 1999*, 475, 4C).

Charakter sídlišť, v závěru doby římské a počátku doby stěhování národů, byl rovněž ryze zemědělský. I tato sídliště byla zakládána v nížinných polohách v blízkosti větších řek (Otava, Vltava) a jejich přítoků. Parametry ostatních sídlišť této doby jsou identické s parametry sídlišť starší doby římské, protože se prakticky všechna nacházejí na stejném místě. V některých případech (Přešovice, Sedlec) můžeme uvažovat o nepřetržitém osídlení. Totéž můžeme konstatovat o hospodářství a řemeslech. Základem bylo zemědělství a chov domácích zvířat. Doložena je výroba keramiky, textilní výroba a výroba železa. Zásadní závěry o struktuře sídlišť této doby však zatím nemůžeme provádět, protože nálezový fond je stále ještě dosti omezený a nedosahuje zatím ani počtu sídlišť starší doby římské.

Z doby stěhování národů máme v celých Čechách velmi málo sídlišť a prozkoumaných sídlištních objektů. V dvojnásobné míře to platí o jižních Čechách. Vlastně z této doby známe jediný sídlištní objekt – jámu, prozkoumanou A. Benešem v roce 1974, zato mimořádného významu. Její inventář je v rámci jižních Čech dosud zcela vyjimečný. Z pěti set zlomků, které zde byly získány, tvoří 40% na kruhu točená keramika, 60% pak hrubá, v ruce robená keramika. Tento bohatý keramický soubor, který je možno datovat do 2. poloviny 5. století, vykazuje úzké vztahy k prostoru jižní Moravy a Podunají (*Rybová 1976*, 85 – 114). Tyto nálezy představují nejmladší vlnu příchozích do jižních Čech. Jedná se o skupinu germánského obyvatelstva, které žilo po určitou dobu někde v oblasti středního Podunají v blízkosti bývalých římských provincií, kde bylo ovlivněno tradicemi provinciální kultury. Důvodem jejich příchodu do jižních Čech byly neklidné poměry v karpatské kotlině v 1. polovině 5. století (*Rybová 1976*, 86; *Zavřel 1997*, 262 – 264). Tito nově příchozí žili v jižních Čechách minimálně do 2. poloviny 5. století. Na základě současného stavu poznání se zdá, že germánské osídlení na jihu Čech končí nejpozději do konce 5. století (*Zavřel 1999*, 511).

b) Keramika

Velmi důležitým zjištěním pro diskusi o kontaktu Keltů a Germánů v období LT D2b - Ř A je výskyt pozdně laténské keramiky v inventáři sídlišť v Čechách, kde k jistému prolínání laténské a časně germánské kultury dochází již v předchozím stupni LT D1 - LT D2a (*Droberjar 2006*, 20). Obecně se jedná o pozdně laténskou keramiku stupně D1, podle J. Waldhausera okruh 3, zabírající území dolní Otavy, středního Pootaví a okolí oppida Třisov, charakterizované hojným výskytem tuhové keramiky, nejčastěji zdobené svíslým hřebenováním (*Waldhauser 1996*, 343, Abb. 1: 78 - 86, Abb. 3). Tato sídlištní keramika je obecně datována do mladší a pozdní doby laténské, tj. do stupňů LT C2 - D1 (*Salač 1996*,

81). Inventář jihočeských lokalit tzv. plaňanského horizontu tvoří převážně keramika a její poměrně značnou část tvoří typické pozdně laténské zboží.

Laténská keramika

Hrncovité nádoby s ovaleným nebo kulovitým okrajem

Obr. 11: 4, 7, obr. 29: 2, obr. 40: 16, obr. 48: 1, obr. 53: 10, obr. 54: 19, 22, obr. 72: 13, obr. 73: 19, obr. 95: 2, obr. 113: 14, obr. 117: 13 - 14, obr. 119: 5, 14, 21, obr. 121: 18, obr. 122: 2, 9, obr. 123: 2, 19, obr. 125: 21, obr. 126: 4 - 5, obr. 138: 7

Početnou část nálezů tvoří ovalené okraje hrncovitých nádob, šedohnědého zbarvení, vyrobené z hrubšího materiálu se značnou příměsí tuhy, nebo se jedná přímo o tuhovou keramiku. Tyto hrncovité tvary jsou zcela běžnou náplní laténských lokalit na českém území ve stupních LT C – LT D (*Jansová 1955*, obr. 20: 4, obr. 25: 1, 3, 12, 22, obr. 26: 3 – 4; *Meduna 1980*, obr. 20: 21 – 22, *Beneš – Venclová 1980*, obr. 2: 6, obr. 3: 8, *Fröhlich 1985*, obr. 3: 4, 6 – 7, *Čížmář 1987*, obr. 6: 3, 11, 14; *Drda 1987*, obr. 11: 2, obr. 12: 18, 20; *Fröhlich – Michálek 1988*, obr. 2: 1 - 2, 4; *Jansová 1988. II*, T. 14: 8, T. 110: 8; *Čížmář 1989*, obr. 25: 8, obr. 33: 2; *Zavřel 1998*, 23). Vyskytují se i na sídlišťích stupně Ř A v Čechách, jako např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 424, obr. 8: 10, obr. 10: 6), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXV) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 156, obr. 16: 1). Nezdobené situly s ovaleným okrajem jsou stejné formy, jako nádoby zdobené svislým hřebenováním. Byly vyráběny v ruce i na hrncířském kruhu, jsou tuhé i bez příměsí tuhy. I tento druh nádob patří k užitkovému inventáři. Jedná se prakticky o variantu nádob zdobených svislým hřebenováním. Pokud se na sídlišťích zachová jen okraj, je nerozpoznatelný od situl, zdobených svislým hřebenováním. Vyskytují se rovněž od stupně LT B1 až do konce doby laténské (*Meduna 1980*, 70 – 71, T. 15: 10 – 11, T. 17: 3 – 6, T. 18: 19, T. 52: 11, T. 58: 19, T. 67: 2, T. 93: 5, 10, 15, T. 129: 14, 16, T. 130: 5).

Tyto nádoby jsou běžnou součástí inventáře všech jihočeských sídlišť mladší a pozdní doby laténské a také sídlišť horizontu LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 20: 7), např. v Bavorově (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 2: 4 - 5), Dolním Poříčí (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 4: 2), Hájské (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 9: 4 - 5), Katovicích (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 7: 3), Kbelnici (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 3: 6, 9), Modlešovicích (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 5: 13 - 14), Strakonice IV (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 7: 10, 12, 14), na Zvíkově (*Zavřel 2001*, 476, obr. 24: 1, 6), kde se často nacházejí společně s nejstarší germánskou keramikou např. v Žichovci (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 10: 3), Zlivi (*Zavřel 1983*, 77, obr. 5 B: 8), také ve výplni chaty I/82 z téže lokality (*Zavřel 1985*, 23 - 24, obr. 10: 8), ve výplni chaty I/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 8: 1 - 3; obr. 9: 8, 12; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 8: 1 - 3) nebo v Krtelích (*Parkman 2007*, 381, obr. 10: 1 - 4, 6 - 9, obr. 12: 20 - 25, 27 - 29).

Hrncovité nádoby s okrajem zaobleným a esovitě prohnutým

Obr. 19: 1, obr. 54: 20 - 21, obr. 60: 7, obr. 95: 3, obr. 96: 52 - 53, obr. 120: 6, obr. 123: 3, obr. 125: 15, obr. 126: 3

Tento okraj, označovaný někdy jako římsovitý, je řazen do závěru doby laténské, do období LT D1 - LT D2. Tyto nádoby jsou považovány za velmi mladou formu situl (*Horálková 1993*, 479, obr. 6). Vyskytují se běžně i na sídlišťích doby římské ze stupně Ř A, např. v

Horoměřicích (*Šulová 2005*, 322, obr. 4: 13, obr. 6: 4, 5, 10, obr. 7a: 4), Novém - Bydžově - Chudnicích (*Rybová 1964*, Tab. XVII: 17, Tab. XXX: 1, Tab. XXXIX: 10) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 156, obr. 16: 1). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 218 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2). Známe je rovněž z prostředí oppid (*Jansová 1955*, obr. 3: 13, 24, obr. 23: 7, 12, obr. 29: 2, 8, 18; *Jansová 1986*, T. 20: 12, T. 37: 23, T. 44: 5, T. 57: 8, T. 102: 8; *Drda 1987*, obr. 12: 14, *Jansová 1988, II*, T. 94: 3, T. 116: 17, T. 120: 6, T. 128: 7, T. 146: 18; *Čížmář 1989*, obr. 18: 6, obr. 21: 5, obr. 27: 2, obr. 33: 9) i sídlišť datovaných do stupně LT D (*Beneš - Venclová 1980*, obr. 3: 7 - 8; *Fröhlich - Michálek 1988*, obr. 2: 1 - 2; *Zavřel 1998*, obr. 22: 1, 7, obr. 23: 8). A. Rybová je ve svém třídění keramiky plaňanského typu řadí k laténské keramice typu A (*Rybová 1956*, obr. 113: 5).

Jsou běžnou součástí inventáře všech jihočeských sídlišť mladší a pozdní doby laténské ((*Zavřel 2006a*, 249, obr. 20: 5 - 6), např. v Katovicích (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 7: 2, 9), Kbelnici (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 3: 7), nebo v Modlešovicích (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 5: 11 - 12). Vyskytnou se i na sídlištích plaňanského horizontu, např. v Zalužanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 13) nebo v Krtelích (*Parkman 2007*, 378 - 379, obr. 10: 5, obr. 12: 26, obr. 13: 3, 6).

Jemně plavená keramika se zaobleným a ven vykloněným okrajem, zdobená vodorovnými žlábkami nebo opatřená na podhrdlí nečleněnou plastickou lištou

Obr. 14: 8, 12, obr. 15: 5 - 6, obr. 26: 5, obr. 41: 7 - 8, obr. 45: 5, obr. 46: 22, 25, obr. 53: 5, obr. 102: 11, obr. 103: 15, obr. 120: 19, obr. 123: 18

Některé z těchto vysokých tvarů mají na hrdle nebo v horní části těla plastické lišty nebo žebra či široké žlábkové. Nádoby s plastickým žebrem pod hrdlem mají sice široký časový rozptyl, těžiště jejich výskytu však náleží stupni LT C (*Čížmář 1987*, 221, obr. 9: 8, obr. 11: 3, 6, 9). Podobně lze datovat i nádoby s vodorovným žlábkem pod hrdlem (*Čížmář 1987*, 221, obr. 11: 7, 10). Známe je např. z prostředí oppid (*Drda 1987*, obr. 12: 8; *Jansová 1986*, T. 28: 5 - 6; *Jansová 1988, II*, T. 142: 2). Rovněž mladší varianty tuhových, svisle rýhovaných situl mají výduť oddělenou od hrdla jedním či dvěma žlábkami (*Čížmář 1987*, 220, obr. 5: 8, 11 - 12, 20; *Koutecký - Venclová 1979*, obr. 10: 4, obr. 11: 1; *Jansová 1988, II*, T. 93: 5, T. 133: 11; *Čížmář 1989*, 96, obr. 24: 6).

Z prostředí jižních Čech byla větší část jemně provedené nádoby se zaobleným a vodorovně ven vykloněným okrajem, zdobené na podhrdlí horizontálními, nečleněnými plastickými lištami, získána z chaty 1/07 ze stupně LT D2b - Ř A z Rataje u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 9: 3).

Germánská keramika

Drtivá většina keramiky ze sídliště v Prešťovicích vykazuje silné vazby k labsko - germánskému okruhu. Obecně možno konstatovat, že v keramickém inventáři prešťovického sídliště převažují mísy a hrnce nebo mísovité a hrncovité tvary, časté jsou i zásobnice, tedy nádoby souvisící s přípravou a konzumací jídla a skladováním potravin. Jednu z nejpočetnějších skupin nálezů tvoří mísovité tvary, které jsou pro sídliště příznačné.

Mísy

Mísy se zaobleným okrajem

Obr. 12: 2, obr. 22: 13 - 14, 16 - 17, 19, obr. 31: 17, obr. 33: 13, obr. 36: 7, obr. 37: 2, obr. 40: 2, obr. 44: 12 - 13, 15 - 16, obr. 47: 22, obr. 48: 13, 16 - 17, 22, 24 - 25, 34, obr. 49: 7, 34 - 36, 38 - 39, 45, obr. 55: 6, obr. 57: 1, obr. 59: 11, obr. 60: 8, obr. 61: 9, obr. 62: 8, obr. 63: 7 - 8, obr. 65: 8, 15, obr. 73: 10, obr. 76: 8 - 9, obr. 87: 5 - 6, 9, obr. 92: 8 - 12, obr. 93: 10 - 13, obr. 94: 12 - 16, obr. 95: 4, obr. 96: 7 - 15, obr. 103: 14, obr. 114: 21, obr. 117: 8, obr. 123: 28, obr. 137: 20, obr. 138: 1, obr. 139: 11 - 12, obr. 145: 14, obr. 146: 8

Mísy se zaobleným a více či méně dovnitř zataženým okrajem se zde objevily v celé řadě variant. Jako užitkový tvar jsou běžnou součástí inventáře všech sídlišť doby římské a představují zde chronologicky průběžný tvar (*Motyková - Šneidrová 1963*, 79; *Pollak 1980*, 196). Ve stupni Ř A např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 3: 9, obr. 5: 10 - 12), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 4: 9), Českém Brodě (*Valentová 2000*, 205, obr. 1: 16), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 3: 1), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 7a: 2), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 1, Tab. III: 45, 49), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 67, 85), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 20), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XIII: 4; Tab. XXIV: 8), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 482, obr. 3: 9), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 4: 1), Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 9: 7, 9), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 1: 7), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 15 - 16) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 11). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 4: 6, Abb. 7: 38, Abb. 14: 135) nebo ze sídliště v Schambachu (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 14: 2 - 3), z inventáře grossromstedtské kultury např. ze sídliště ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 10) nebo ve Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 4: 5). Z prostředí rýnsko - weserské skupiny je to např. sídliště Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 56 - 57, Abb. 3: 1), z Pomohání např. ze sídliště Fritzlar - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 7: 2, 4 - 5). Běžné jsou i v následujícím stupni B1 (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 40; *Motyková - Šneidrová 1965*, 153, Taf. 37: 16, Taf. 38: 13), např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 1, 7, obr. 7: 24), v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 1: 2 - 3, Tab. 4: 62, 66) nebo z objektu 35 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 395, obr. 31: 15). Nacházejí se mezi germánskou keramikou z jámy ze stupně B1 na sídlišti Fulda - Domhügel (*Teichner 2000*, 115, Abb. 2: 23). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce z období B1b - B2a jsou tyto mísy řazeny k typu I (*Varsik 2009*, 222, 224, 227, Abb. 6: F - g, Abb. 16), stejně jako na sídlišti ve Vlčkovcích z období B1c - B2b (*Varsik 2009*, 229 - 231, Abb. 13: 11 - 12, 14, Abb. 16) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 83, Tab. 3: 39). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad těchto nádob např. ze sídliště v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 10), v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 260, obr. 8: 23), v Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 12, 20, obr. 6: 8 - 9) v Ořechu (*Bursák 2008*, 172, obr. 23: 8 - 10), v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 188, obr. 4: 16), ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 17, obr. 5: 2), v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 14 - 16) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 115: 23). Z oblasti Neckaru, jako příklad, můžeme uvést mísu z objektu 41, který je datován do poloviny 2. století (*Schlegel 2000*, 234, Taf. 13: 10). Za průběžný tvar je označován na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku (*Neubauer 2011*, 82, Taf. 15: 212). Různé varianty těchto mis pocházejí i z českých a moravských sídlišť z období B2 - C1 (*Tejral 1974*, 53 - 54, Tab. 59: 9; *Droberjar 1997a*, 96, 102, Abb. 37 - 38; *Víchová 2002*, 283 - 284, obr. 4: 5, 7, obr. 19: 7; *Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 383, obr. 13: 1, 4). Z mladší doby římské je to např. sídliště v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: B: a) nebo ze stupně C1 ze sídliště v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 7:

3) či ze sídliště v Zohore (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 17). Tento tvar patří k osvědčeným a průběžným, chronologicky prakticky necitlivým nádobám. Určitou vypovídací hodnotu získává pouze v kombinaci s výzdobou. V různých tvarových obměnách se vyskytuje i na lokalitách mladší i pozdní doby římské. Jsou častým nálezem na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 10: 6 - 8, Tab. 16: 3, 5), na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 9: 3, 5), v Červeníku (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 1: 4 - 6, 9 - 10, obr. 2: 3) nebo v Bratislavě - Devínské Nové Vsi (*Elschek 2008*, 270, obr. 5: 1). Běžně se vyskytují na sídlištích z období C2 - D1 (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 107, obr. 14: Ba). Z období C2 - C3 je můžeme uvést např. z Kostelce na Hané - Kozí brady (*Vachůtová 2007*, 401, obr. 8: 9, obr. 14: 12), z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, obr. 5: 7 - 10) nebo ze sídliště v Slatinicích na Olomoucku (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 8: 15), z období C3 - D1 pak např. ze sídliště ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 197 - 198, obr. 4: 5 - 6, obr. 6: 5, 7 - 8), v Bořitově (*Tejral 1999*, 220, Abb. 14: 6; *Zeman 2008*, 158, obr. 8: 10, 12), v Boskovicích (*Zeman 2008*, 158, obr. 9: 7), v Brně - Zábrdovicích, v Dědicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 3: 4, 11, obr. 5: 7 - 8), v Drnovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 7: 6), ve Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 7: 8, obr. 8: 1, 4 - 5, obr. 10: 4, 9 - 10), ve Zlechově (*Tejral 1990*, 19, Abb. 9: 5, Abb. 10: 4, 9; *Tejral 1999*, Abb. 23: 5; *Zeman 2007*, 284, Abb. 9: 8; *Zeman 2009*, 286, 290, obr. 1: 26, obr. 3: 24, obr. 5: 18), z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 7: 11; *Elschek 2009*, 328, Abb. 6: 15), ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 8: 11 - 12) nebo ze sídliště v Hostovlicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 4) či v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 109, obr. 10: 6).

Jsou běžnou součástí inventáře sídlišť starší doby římské v jižních Čechách (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 23) – např. v Zalužanech (*Fröhlich 1987*, obr. 3: 12 – 13, obr. 4: 3), ve Zlivi z chaty I/82 z období plaňanského horizontu nebo z objektu 16/87 (*Zavřel 1985*, 23, obr. 2: 11, obr. 13: 2 - 4; *Zavřel 1990*, 54, obr. 8: 10 - 14), v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68 - 69, obr. 2: 16 – 17, obr. 3: 3) v Dubu – Javorníci (*Parkman - Zavřel 2003*, 211, obr. 4: 5, 8; obr. 6: 2, obr. 7: 6, 8), v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 124, obr. 22: 3) nebo v Krtelích (*Parkman 2007*, obr. 7: 6 - 7, 9). Dále je můžeme uvést z inventáře jámy I z období plaňanského horizontu v Zalužanech (*Rybová 1956*, obr. 114: 15). Ze stupně D1 jmenujme příklady ze sídliště v Záblatíčku (*Zavřel 2011*, 471, obr. 21: 1), z výplně jámy 6/85, 22/87, z chaty IV/85, z chaty V/86 ve Zlivi (*Zavřel 1988*, 81, obr. 4: 7, 15, obr. 5: 12, 18, obr. 6: 3, 9; *Zavřel 1989*, 61 - 62, obr. 7: 12, 19; *Zavřel 1990*, 55, obr. 11: 5, 8, 15), z objektu 1/83 ze Zbudova (*Zavřel 2001*, 209, obr. 16: 8 - 9, obr. 17: 5) nebo z objektu 23/06 ze Zlivi (*Zavřel 2007*, 360, obr. 3: 7, 10, obr. 4: 2).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2401)

Obr. 37: 9

Objeví se již na sídlištích datovaných do období Ř A - B1, např. v Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 94, obr. 32: 13). Patří i do inventáře v ruce robené svěbské keramiky z oblasti Neckaru ve stupni B1 (*Schlegel 2000*, 86, Abb. 3: 4; *Schlegel 2000a*, Abb. 18: 4) a byla rovněž ve výbavě rýnsko - weserské keramiky (*Walter 2000*, 128, Abb. 2: 8). Vyskytla se např. v chatě I z Blučiny, datované do stupňů B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 37, Taf. I: 8). Na sídlišti v Branči z 2. - 4. století je zařazena mezi nádoby s jednoduchou nečleněnou stavbou formy IA (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, obr. 21: 9). Součástí inventáře byla i na sídlišti v Laufenu ze 4. století (*Schach - Dörger 1981*, 656 - 657, Abb. 21: 13). Nechybí ani na sídlištích z období C3 - D1 (*Tejral 1990*, 19, Abb. 12: 12).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2403)

Obr. 60: 3

Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty Z - 11 z Komořan ze stupně B2 (Droberjar 1997a, Abb. 37, Taf. 40: 6).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2404)

Obr. 44: 11, obr. 59: 13, obr. 69: 1 - 2, obr. 70: 3, obr. 71: 1, obr. 87: 2, obr. 91: 9.

Jde o tvar rozšířený v sídlištním materiálu doby římské v celé labskogermánské oblasti. Tato nádoba se objevuje již na sídlištních doby římské již ve stupni Ř A, např. v Novém Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXX: 12) nebo v Radovesnici (Motyková - Sedláček 1990, obr. 2: 1). Obecně do starší doby římské je datována jako typ M I b - c z lokality Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, 423, Abb. 34). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 142 (Rieckhoff 1995, Tabelle 6). Byla součástí inventáře v chatě 563 z časně doby římské v Gaukönigshofenu (Steidl 2009, 477, Abb. 7: 6). Ze stupně B1 je to např. mísa z polozemnice 1 z Hoštic (Motyková 1974, 505, obr. 5: 6) nebo ze Solan (Koutecký 1999, 83 - 84, Tab. 5: 85). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad ze sídliště v Ořechu (Motyková - Pleiner 1987, 438, obr. 29: 10). Jinak tyto mísy pocházejí zejména z mladší doby římské. Na sídlišti v Turnově se objevila v kontextu objektu 289/95 ze stupně C1 (Prostředník 1996, 19, Tab. 6: 3), stejně jako v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 111) nebo v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 70, obr. 8: 1). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty 1 z Blučiny z období B2 - C1 (Droberjar 1997a, Abb. 37, Taf. 1: 8, 10). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (Droberjar - Prostředník 2004, 43 - 72, Tab. 14: 12). V jižních Čechách byla tato mísa nalezena např. ve výplni chaty 1/07 ze stupně LT D2b - Ř A v Ratajích u Bechyně (Parkman - Zavřel 2010, 326, obr. 11: 10).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2405)

Obr. 99: 12.

Běžná je v inventáři v oblasti horního Rýna a Neckaru ("Neckarsweben") ve stupni B1b (Schlegel 2000, 86, Abb. 3: 5). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty III z Blučiny z období B2 - C1 (Droberjar 1997a, Abb. 37, Taf. 7: 2). Na sídlišti v Bratislavě - Trnávce z období B2a - B2/C1 je řazena do formy I (Varsik 2009, 222 - 224, Abb. 6: m, Abb. 16). V jejím rámci patří do varianty A, která se vyskytuje v široké škále rozměrů prakticky po celou dobu římskou (Varsik 2011, 54, obr. 21: d). Na sídlišti v Branči z 2. - 4. století je zařazena mezi nádoby s jednoduchou, nečleněnou stavbou formy IA (Kolník - Varsik - Vladár 2007, obr. 21: 11). Z období stupňů C3 - D1 můžeme takovou mísu uvést např. z objektu 1/05 z Velehradu (Zeman 2009, 276, obr. 3: 1). Běžně se vyskytují i v inventáři sídlišť tzv. zlechovského horizontu, např. ve Vicemilicích (Zeman 2008, 171, obr. 13: 3).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2406)

Obr. 55: 25.

Tyto mísy jsou v polabském okruhu velmi rozšířené. V Čechách se vyskytují se již v plaňanské skupině (*Droberjar 2006*, obr. 9: 15). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty II z Křepice z období B2 (*Droberjar 1997a*, Abb. 37, Taf. 51: 6). Na jihozápadním Slovensku je řazena do formy I a v jejím rámci patří do varianty A, která se vyskytuje v široké škále variant prakticky po celou dobu římskou (*Varsik 2011*, 54, obr. 21: c). Období největšího výskytu misky tohoto typu spadá do 2. až 4. století (*Jelínková 1982*, 17, obr. 11: 1). Na sídlišti v Branči je řazena mezi nádoby formy IA a byla nalezena např. v objektu 12 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1), ale patří zde i mezi charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, 69 - 71, Tab. 12: 13, obr. 14: 17, obr. 21: 15). Byla součástí inventáře např. v objektu 2/1997 z Lábu, kladeném do období C2 - C3 (*Elschek 2005*, 265, Tab. VI: 9). Z téhož období ji můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, obr. 5: 11). Jsou rovněž běžnou součástí svěbského keramického inventáře moravských sídlišť a pohřebišť stupně D1 (*Tejral 1989*, 79 - 80, obr. 2: 7 - 8; *Tejral 1999*, 209, Abb. 8: 3), např. na sídlišti v Drnovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 7: 10), Pohořelicích (*Čižmář 1997*, 27, Abb. 5: 3), Bořitově, Drslavicích (*Tejral 1985*, 334, obr. 18: 10), Mořicích (*Beneš 2007*, 482, obr. 13: 7, obr. 14: 2) nebo ve Zlechově (*Hrubý 1967*, 654, obr. 216: 1; *Tejral 1990*, 19, Abb. 5: 8; *Tejral 1999*, 220, Abb. 13: 1, Abb. 14: 9, Abb. 36: 5; *Zeman 2006*, 457, obr. 5: 7; *Zeman 2007*, 284, Abb. 11: 10; *Zeman 2009*, 286, obr. 1: 23). Známý jsou rovněž v pozdně římských kostrových hrobech v Čechách, kde jsou odvozovány z bohatých kostrových hrobů ze středního Německa typu Leuna - Hassleben (*Tejral 1990*, 19 - 20). Jedna taková mísa se nacházela v hrobě 92 z pohřebiště ze 4. století v Neuburgu a. d. Donau (*Keller 1979*, 35, Taf. 6: 6) nebo na pohřebišti v Litten, např. v hrobě 12 nebo Pochra (*Meyer 1976*, 216 - 217, 227, Abb. 64: 6, Abb. 104: 11).

V jižních Čechách byl tento typ mísy nalezen ve výplni chaty I/82 ve Zlivi ze stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 1985*, 24, obr. 15: 2).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2407)

Obr. 59: 12, obr. 66: 6

Objevují se již na sídlišti doby římské ve stupni LT D2b Ř A, např. v Českém Brodě (*Valentová 2000*, 205, obr. 1: 20) nebo v Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 1: 19). Tato mísa však byla nalezena např. i ve výplni chaty V z Křepice z období stupňů B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 37, Taf. 65: 4).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2408)

Obr. 41: 13, obr. 76: 2, obr. 91: 7, obr. 99: 11.

Vyskytují se již ve stupni LT D2b Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 3: 9) nebo v Českém Brodě (*Valentová 2000*, 205, obr. 1: 3). Patří i do inventáře v ruce vyráběné svěbské keramiky z oblasti Neckaru (*Schlegel 2000*, Abb. 18: 5). Tato mísa je na Moravě běžná i ve stupni B2 (*Peškař 1983*, 64, T. V: 21), byla např. nalezena ve výplni chaty I z Blučiny, z období stupňů B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 37, Taf. 1: 13) nebo na sídlišti z Mikulovic (*Sedláček - Kašpárek - Jilek 2010*, 383, obr. 28: 6). Byla rovněž součástí inventáře objektů mladší doby římské na sídlišti v Tuchlovicích (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 338: 7). Ze stupně C1 pochází z objektu 32/95 ze sídliště v Zohoru (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 1), z období C3 - D1 pak např. ze sídliště ve Zlechově (*Zeman 2007*, 284, Abb. 11: 11), z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 9: 15) nebo ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 8: 6).

Obr. 49: 17, obr. 91: 2, obr. 118: 10, obr. 119: 6 - 8, obr. 137: 18.

Kónické mísy patří k tvarům chronologicky necitlivým, vyskytujícím se v průběhu celé doby římské, ale největší obliby dosahujícím v mladší a pozdní době římské. V. Varsík je řadí k variantě IB s četnými analogiemi z 1. - 4. století (Varsík 2011, 54 - 56, obr. 21: e). Tento typ mísy se nachází na sídlištích doby římské již ve stupni Ř A, např. v Praze - Křeslicích (Beneš - Jiřík - Kypta 2005, obr. 6: 14, 23) nebo v Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 42: 4) ale i např. v Plotišti nad Labem, v objektu 153, datovaném již na počátek stupně B1 (Rybová 1974, 488, obr. 5: 3). Obecně do starší doby římské je kladena jako typ M III na lokalitě Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, 423, Abb. 34) nebo na sídlišti v Slatinicích u Mostu (Koutecký 2006, Tab. 4: 6 - 7). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting (Rieckhoff 1995, Abb. 7: 39). Z prostředí rýnsko - weserské skupiny je to např. sídliště Delbrück - Anreppen (Eggenstein 2000, 56 - 57, Abb. 3: 2), z Pomohání např. sídliště Fritzlar - Geismar (Heiner 2000, 66, Abb. 7: 7). Běžné jsou i v následujícím stupni B1 (Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 39; Motyková - Šneidrová 1965, Taf. 37: 26), např. na sídlišti Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, obr. 27: 2, obr. 28: 9), kde jsou zastoupeny i ve stupni B2 (Bursák 2008, 172, obr. 26: 8). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce, z období B1b - B2a, je řazena k typu I (Varsík 2009, 222 - 224, Abb. 6: h, Abb. 16). Do stupně C1 je tento typ mísy datován na sídlišti v Turnově (Prostředník 1996, 19, Tab. 10: 18), stejně jako na sídlišti ze stejného období v Brně - Starém Lískovci (Víchová 2002, 283 - 284, obr. 9: 2, obr. 14: 2). Ze stupně B2/C1 jej můžeme uvést ze sídliště v Litomyšli (Němcová - Marešová - Kašpárek - Jílek 2009, 298, obr. 4: 4). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (Droberjar - Prostředník 2004, 43 - 72, Tab. 15: 19, Tab. 17: 1, Tab. 18: 16), v Kostelci na Hané - Kozí bradě (Vachútová 2007, 401, obr. 9: 4, obr. 17: 14) nebo v Bratislavě - Devínské Nové Vsi (Elschek 2008, 270, obr. 5: 3). Na sídlišti v Branči, z 2. - 4. století, je zařazena mezi nádoby formy IB (Kolník - Varsík - Vladár 2007, obr. 22: 3). Kónické mísy představují typický tvar mladší a pozdní doby římské, které známe ze soudobých sídlišť z Tuchlovic (Pleiner 1959, obr. 21: 8, 24: 19), Mutějovic (Fridrich 1964, obr. 176: 1, 5), Přerubenic (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 8: 1, 4), Hradiště nad Závistí (Jansová 1971, obr. 5: 7 - 8, obr. 14: 10), z pozdně římského sídliště z Velehradu (Zeman 2009, 276 - 277, obr. 3: 3) nebo ze sídliště ve Vlčnově - Dolním Němčí (Zeman 2003 - 2004, 198, obr. 4: 2). Různé typy nižších, kónických misek jsou charakteristické pro koncovou fázi svěbských sídlišť a pohřebišť v oblasti severně od středního Podunají, v přechodném období mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů (Tejral 1985, 334) a zvláště pak pro keramický inventář tzv. zlechovského horizontu v Čechách (Jansová 1971, obr. 14: 10), např. v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 8: 1, 4), Smiřicích (Horník 2012, 78, obr. 7: 2 - 3, 5 - 6, 9, 17) a na Moravě, např. v Drnovicích (Zeman 2008, 155, obr. 7: 13), Bořitově (Tejral 1989, 79 - 80, obr. 2: 1, 3 - 4; Varsík 2004, 263; Zeman 2008, 158, obr. 8: 11), Zlechově (Hrubý 1967, obr. 216: 1; Tejral 1990, 19, Abb. 9: 6; Abb. 8: 5, Abb. 11: 7 - 8; Tejral 1999, Abb. 21: 5, Abb. 23: 7 - 8; Zeman 2007, 284, Abb. 9: 7; Zeman 2009, 286, 290, obr. 3: 20 - 21, obr. 5: 16 - 17), Mohelně (Zeman 2008, 171, obr. 11: 7) nebo na Slovensku, např. v objektu 125/92 v Bratislavě - Dúbravce (Elschek 2009, 328, Abb. 6: 10). Hojně se vyskytují také na německých lokalitách, např. na sídlišti v Mengen, datovaném do doby kolem roku 400 (Bücker 1999, 212 - 214, Taf. 4: 16 - 17). Nechybí ani v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (Steidl 2000, 157, Abb. 8: 4).

Tento typ mis byl v jižních Čechách zaznamenán např. na sídlišti v Zalužanech, v objektu 1/1974, který je datován do stupně B2 (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 3: 14). Ze stupňů LT D2b - Ř A a D1 jich několik známe ze sídliště ve Zlivi (*Zavřel 1986*, obr. 4: 5; *Zavřel 1987a*, 10, obr. 4: 7, obr. 5: 1; *Zavřel 1990*, obr. 8: 4, obr. 16: 2). Ze stupně D1 z objektu 1/83 ve Zbudově (*Zavřel 2001*, 210, obr. 13: 4).

Mísy na nožce se zaobleným, kónicky rozevřeným okrajem (Droberjar 1997 - 2604)

Obr. 32: 8, obr. 55: 26, obr. 91: 1, 3 - 4.

Misky na nožce známe již od starší doby římské. Za průběžný tvar je označován na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku (*Neubauer 2011*, 80, Taf. 19: 243). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty III z Mušova ze stupně C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 39, Taf. 146: 10). Na sídlišti v Bratislavě - Trnávce, z období B2a - B2/C1, je řazena k typu I (*Varsik 2009*, 222 - 224, Abb. 16). V jejím rámci patří do varianty B, která se vyskytuje prakticky po celou dobu římskou, běžnou je zvláště v pozdní době římské (*Varsik 2011*, 55 - 56, obr. 21: f). Do mladší doby římské je kladena na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 12). Jejich hlavní výskyt spadá do období 3. a 4. století. Na sídlišti v Branči patří mezi charakteristické nálezy z fáze C (250/270 - 400) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, obr. 14: 13). Vyskytla se v kostrovém hrobě v Slepoticích ze stupně C2, kde je řazena k typu II B 2 C1 podle třídění alamanských nádob nebo k typu III/2b (*Beková - Droberjar 2005*, 415, obr. 4: 9). Hlavní oblastí rozšíření misek na nožce je střední a jihozápadní Německo, osídlené Alamany. Časté jsou rovněž ve středoněmeckých kostrových hrobech sklonku 3. a ve 4. století, dále v severním i podunajském Bavorsku a v oblasti Mainfranken, Oberfranken a Vestfálska (*Droberjar - Prostředník 2004*, 82 - 85, obr. 8, obr. 11). Obdobné tvary pocházejí ze sídliště v Turnově (*Droberjar - Prostředník 2004*, 81, obr. 7: 1 - 7, Tab. 5: 1 - 2) nebo z chaty 5/93 v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, obr. 8: 3) i z dalších českých lokalit. Vyskytují se v hrobech kostrových i žárových (Plotiště nad Labem - *Rybová 1979*, Abb. 45: 20) i na sídlišti a mají blízké vazby k svěbskému prostředí středního a jižního Německa (*Beková - Droberjar 2005*, 415, obr. 4: 9, obr. 16: 10, obr. 15). B. Svoboda hledal jejich vzory v keramice točené na kruhu z pohřebiště v Hasslebenu (*Svoboda 1948*, 221). R. Pleiner je, v souvislosti s jejich nálezy na sídlišti v Tuchlovicích, datoval do 4. století a považoval je za nápodobu na kruhu točených provinciálních vzorů z knížecích dílen (*Pleiner 1959*, 189 - 190). Do stupně C3 lze zařadit misku na nožce z kostrových hrobů ze Žiželic (*Blažek 1995*, Abb. 18: 17) a Prahy - Bubenče (*Svoboda 1965*, 71, obr. 20: 3) a jednu misku ze sídliště v Tuchlovicích (*Pleiner 1955*, 213 - 214, obr. 121: 2; *Pleiner 1959*, obr. 21: 8, obr. 24: 19) nebo z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, obr. 5: 12). Na sídlišti v Branči je zařazena mezi nádoby formy IB a patří zde i mezi charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, obr. 14: 13, obr. 22: 6). Tento typ mísy sloužil jako popelnice v hrobě 129 z III fáze (C3) na pohřebišti nad Labem (*Rybová 1979*, 361, Abb. 45: 20; *Rybová 1980*, 170 - 174). Dvě tyto misky se nalézaly v bohatém kostrovém hrobě z Berouna - Závodí z přelomu stupňů C3/D1 (*Břicháček 1981*) a jsou běžnou součástí inventáře sídlišť tzv. zlechovského horizontu na Moravě (*Zlechov - Zeman 2007*, 284, Abb. 8: 9), v Čechách (Hradiště nad Závistí, Svijany), na Moravě (Sudoměřice) i na Slovensku (*Hrubý 1967*, Abb. 216: 1; *Jansová 1971*, 162, obr. 7: 2, obr. 14: 9, 11; *Košnar - Waldhauser 1973*, 191 - 192, obr. 2: 3; *Tejral 1982*, Tab. IX: 1; *Tejral 1990*, Abb. 5: 8, 10, 12, 14; *Vlach 2007*, 452, obr. 10: 8) až do 1. poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 75 - 76, Tab. XXXVI: 6; *Tejral 1990*, Abb. 14: 10, Abb. 32: 4; *Elschek 1993*, obr. 13: 11). Tyto misky na nožce byly součástí inventáře i na sídlišti v Laufenu ze 4. století (*Schach - Dörge 1981*, 656 - 657, Abb. 18: 3 - 4, Abb. 21: 16). Kónické misky na prstencovité nožce se

nacházely i v objektech z mladší a pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně. V období C1 - D1 se jedná o typickou nádobu pro celý labsko - germánský okruh, navazující na předchozí vývoj svěbské keramiky (*Droberjar - Prostředník 2004*, 81 - 82, obr. 6 - 8; *Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 7: 5). K. Godlowski ji považuje za charakteristický nálezový typ stupně C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 9) a B. Svoboda v nich spatřuje důsledek vlivu hasslebenského okruhu (*Svoboda 1965*, 69, 74 - 75). Tyto mísy se nacházejí i v žárových a kostrových hrobech pozdní doby římské jako nový element, např. v Žiželicích (*Svoboda 1965*, 75, T. XIV: 11; *Blažek 1995*, 151, Abb. 18: 17), v kostrovém hrobě 2 z Křesína (*Blažek 1995*, 160, Abb. 3: 4), v žárových hrobech v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 238, Taf. XIX: a, c) i na sídlišti, např. z Lanžhota (*Tejral 1985*, 334, obr. 18: 7), Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 2: 15, Abb. 3: 11; *Elschek 2009*, 328, Abb. 6: 13), Nitry - Párovských Hájů (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 5: 22) nebo ze sídliště v Michelstettenu v dolním Rakousku ve fázi C3/D1 (*Neubauer 2011*, 80 - 81, Abb. 42: 211). Vyjímkou není ani v inventáři pohřebiště v Altendorfu, např. v hrobech 74, 79 Böhmova stupně II - 400 - 420 (*Haberstroh 2000*, 115, Taf. 12: 6 - 7, Taf. 13: 7, Beilage 1) nebo na sídlišti skupiny Friedenrain, např. v Altenmarktu, Lkr. Cham (*Fischer 1981*, 358, Abb. 2: 15).

Mísy s rovně seříznutým okrajem

Obr. 22: 15, 18, 20, obr. 44: 17, 28 - 29, obr. 48: 26, obr. 118: 8.

Představují chronologicky průběžný tvar. Objevují se na českých sídlišti doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Běchovicích (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 253, obr. 3: 9), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 64), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 399, obr. 32: 14) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 17: 3). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 15: 148), z inventáře grossromstedtské kultury např. ze sídliště ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 11) nebo ve Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 4: 2). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty II z Křepice ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Taf. 49: 30), z objektu 11/67 na sídlišti v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 8) nebo ve výplni objektu 5 z Ořecha (*Bursák 2008*, 177, obr. 28: 14). Z mladší doby římské je to např. sídliště v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: B: b). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 15: 4) nebo na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 9: 2). Běžně se vyskytují na českých i moravských sídlišti z období C2 - D1 (*Zeman 1961*, obr. 72: A - a, obr. 80: A - b; *Jansová 1971*, obr. 7: 1 - 3, obr. 14: 1; *Tejral 1982*, obr. 6: 1, obr. 14: 2; *Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 107, obr. 14: Bb). Na jihočeských sídlišti ze stupně LT D2b - Ř A jsou běžnou součástí inventáře (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 24), ale vyskytly se zde i ve stupni D1, např. ve výplni chaty IV/85 ze Zlivi (*Zavřel 1988*, 81, obr. 6: 4).

Mísy se zaobleným a šikmo dovnitř seříznutým okrajem

Obr. 37: 15, obr. 40: 19, obr. 49: 37, obr. 87: 11, obr. 96: 16 - 17, obr. 118: 17, obr. 120: 4, obr. 126: 7, obr. 143: 7.

Tyto mísy představují v rámci doby římské průběžný tvar a vyskytují se již ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1965*, T. 37: 7, 17), např. na sídlišti v Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 7a: 2), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 2, 17, Tab. IV: 64), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXV: 17), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 482, obr. 3:

4), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 14: 1) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 33). Vyskytly se i v inventáři z chaty 563 z časné doby římské v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 477, Abb. 7: 8), i v inventáři objektů sídliště v Praze Křeslicích, které je datováno do stupňů Ř A - B1a (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 7: 9, obr. 9: 3) nebo v birituelním hrobu z Býčkovice ze stejného období (*Droberjar 2011*, 14, Abb. 2: 10 - 11). Jako užitkový tvar je běžný prakticky po celou dobu římskou. Ze stupňů B1 a B2 ho můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 7: 25, obr. 11: 14) nebo ze sídliště v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 83, Tab. 3: 47, Tab. 4: 64, Tab. 5: 86), ze stupně B2 v Modřanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 14: 2 - 3), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19, 20, obr. 7: 8), Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 11) nebo ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 175, obr. 5: 7). Tato mísa byla nalezena např. ve výplni chaty V z Křepice ze stupňů B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 63: 8). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 4: 2) nebo v Pomohání např. na sídlišti Flörsheim - Weilbach (*Heiner 2000*, 66, Abb. 3: 24). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 16: 161). V oblasti Neckaru se tento typ mísy objevil např. v sídlištním objektu v Ilvesheimu, datovaném do 2. poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 243, Taf. 44: 1) nebo na hesenském sídlišti Mardorf 23 (*Meyer 2000*, 141, Abb. 5: 7). Nechybí ani v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, datovaném na přelom 2/3. století na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 8: 11). Z mladší doby římské je tato keramika registrována např. na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: B: c), v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 7: 9) nebo na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 9: 15). Běžně se nacházejí na sídlištech z období C2 - D1 (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 107, obr. 14: Bc), např. v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 384, obr. 7: 15).

Mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2454)

Obr. 91: 8

Tento typ mísy se často vyskytuje ve stupni B2 (*Droberjar 1997a*, 95, Abb: 38). Na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku je datována do období B1c - B2a (*Neubauer 2011*, 88, Abb. 39: 311, Taf. 28: 347).

Mísy se zaobleným a ven vytaženým okrajem

Obr. 22: 11, obr. 32: 12, obr. 59: 14, obr. 100: 9, obr. 118: 34, obr. 126: 9 - 10

Tento typ mis se objevuje již ve stupni LT D2B - Ř A, např. na sídlišti v Běhovicích (*Venclová 1975*, obr. 2: 7, obr. 8: 11), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 9: 3, 8), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 26, 72), Kadani - Jezerce (*Krta 1972*, 326, obr. 5: 8), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXIX: 12, Tab. XXXVII: 13), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 43: 15) nebo v Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 2: 7). Obecně do starší doby římské je datována jako typ M II b z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 34), z chaty v Trubině (*Benková 1997*, 304, obr. 3: 15) nebo ze sídliště v Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 4: 5). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 276 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 8). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v

Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 2: 3) nebo v Pomohani např. na sídlišti Flörsheim - Weillbach (*Heiner 2000*, 66, Abb. 3: 17 - 18). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting nebo Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 10: 75, Abb. 26: 276). Tyto mísy jsou běžné i ve stupni B1 (*Motyková - Šneidrová 1965*, 153, Taf. 38: 25), např. na sídlišti v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 83, Tab. 3: 48). V oblasti Neckaru se tento typ mísy vyskytl např. v objektu 338 ve Vogelstangu, datovaném do 2. poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 256, Taf. 95: 15). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad těchto nádob např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 260, obr. 7: 14), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 188, obr. 4: 8) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 115: 21 - 22; obr. 116: 5). V mladší době římské byla tato keramika registrována např. na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: B: d), Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 283 - 284, obr. 9: 9), v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 13: 10) nebo v Bratislavě - Devínském Novém Vsi (*Elschek 2008*, 270, obr. 5: 7 - 8). Charakteristické jsou zvláště pro 4. století, běžně se vyskytují na sídlištech z období C2 - D1 (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 107, obr. 14: Bd), např. z objektu 44 (C2 - C3) z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, Tab. II: 10), ze stupně D1 pak ze sídliště v Drslavicích (*Peškař 1988*, 111, obr. 2: 1), Sudoměric (*Vlach 2007*, 452, obr. 13: 36 - 37) nebo v Zlechově (*Tejral 1990*, 20, Abb. 5: 1, 5).

Jsou běžnou součástí inventáře jihočeských sídlišť již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v jámě I ze Zalužan (*Rybová 1956*, obr. 114: 7; *Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 6), i později, např. v Probulově, kde jsou datovány do stupně B1 (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68, obr. 2: 10). Ze stupně D1 můžeme uvést tento typ mísy z výplně chaty V/86 ze Zlivi (*Zavřel 1989*, 61 - 62, obr. 8: 7), kde tvoří přesnou analogii k mísám ze sídliště v Přešticích (obr. 22: 11, obr. 118: 34). Není vyloučeno, že tyto nižší, kónicky rozevřené mísy s límcovitě vyhnutým a protaženým okrajem vznikly pod vlivem pozdně provinciální keramiky, nejspíše panonské třecí mísy s horizontálním okrajem (*Tejral 1982*, obr. 14: 4; *Tejral 1985*, 335, obr. 18: 1, 6).

Mísy s kulovitě zesíleným okrajem

Obr. 57: 16, obr. 59: 15, obr. 60: 11, obr. 62: 7, obr. 65: 3, obr. 72: 5, obr. 92: 22, obr. 93: 14, obr. 100: 2 - 3, obr. 108: 5, obr. 111: 4, obr. 112: 11, obr. 116: 4, 18, obr. 118: 12, 33, obr. 119: 9, obr. 120: 5, 12, obr. 123: 4, 13, 31, obr. 124: 20, 32, obr. 126: 30, obr. 140: 9

Představují v rámci starší doby římské (Ř A - B1) průběžný tvar (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 9, obr. 6: 6). Vyskytují se již ve stupni LT D2B - Ř A (*Rybová 1956*, obr. 112: 18), např. na sídlišti v Běhovicích (*Motyková - Šneidrová 1965*, T. 38: 18; *Venclová 1975*, obr. 2: 9, obr. 3: 16, obr. 4: 14, obr. 5: 23, obr. 8: 14 - 15), Břežánkách (*Erné 1999*, obr. 3: 6), Českém Brodě (*Valentová 2000*, obr. 1: 13), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 4: 6), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 25, Tab. III: 37, 46), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 65, 7), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 27), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40, obr. 41: 5), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XIII: 11; Tab. XXIV: 9; Tab. XXV: 16; Tab. XXVII: 2), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 15: 3, obr. 16: 5), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 1: 2), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 5, obr. 42: 7) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 9: 3). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 6: 4, obr. 7: 4) nebo v Rosnicích (*Rybová 1974*, 490, obr. 8: 11), datovaných do stupňů Ř A - B1a. Z období stupňů B1 - B2 je můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 7: 9, obr. 8: 3) nebo ze sídliště v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 83, Tab. 3: 49), ze stupně B2 z Křince (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 11: 8), Loděnice - Sv. Jan pod

Skalou (Venclová 1982, 19, 20, obr. 7: 9 - 10), Ořecha (Motyková - Pleiner 1987, 438, obr. 30: 17, obr. 32: 18), Počerad (Koutecký - Venclová 1979, 103, obr. 14: 10) nebo z Hodyně (Motyková - Šneidrová 1966, obr. 120: 12 - 13). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Regensburg - Harting (Rieckhoff 1995, Abb. 17: 171). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - Rosenstock 1986, 118, Abb. 2: 4) nebo na sídlišti v Igersheimu (Frank 2009, Abb. 10: 9), Schwebheimu (Koch 2000, 17, Abb. 2: 8), Felsberg - Rhünda (Seidel 2000, 32, Abb. 4: 6), také v Pomohani, např. na sídlišti Flörsheim - Weilbach (Heiner 2000, 66, Abb. 3: 21). V oblasti Neckaru se tento typ mísy objevil např. v sídlištním objektu v Seckenheimu, datovaném do 2. poloviny 1. až 2. století (Schlegel 2000, 251, Taf. 78: 9). Vyjímkou není ani v kontextu mladší doby římské, např. na sídlišti v Brně - Starém Lískovci (Víchová 2002, 283 - 284, obr. 8: 10, obr. 10: 6). Do období C3 - D1 je tato keramika datována na sídlišti v Hostovicích (Šumberová - Valentová 2007, 384, obr. 7: 6) nebo v objektu 125/92 v Bratislavě - Dúbravce (Elschek 2009, 328, Abb. 6: 1 - 2).

V jižních Čechách je tento typ nádoby znám již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Krtelích (Parkman 2007, 377 - 378, obr. 8: 10) nebo v objektu 24/02 z Českých Budějovic - České Vrbné (Zavřel 2006, 123 - 124, obr. 7: 3).

Mísy s kulovitě zesíleným okrajem (Droberjar 1997 - 2505)

Obr. 23: 1, obr. 68: 3, obr. 87: 16, obr. 93: 31, obr. 94: 5, obr. 104: 10, obr. 108: 6, obr. 124: 21

Tento typ mis se objevuje již na sídlištních doby římské ve stupni LT D2b Ř A, např. v Běchovicích (Venclová 1975, obr. 11: 2, 8), Břežánkách (Erneé 1999, obr. 3: 3 - 4, 8, 16), Horoměřicích (Šulová 2005, obr. 8: 12), Kadani - Jezerce (Kruta 1972, 326, obr. 5: 1, 9), Praze - Křeslicích (Polišenský 2006, obr. 8: 2), Třebestovicích - Sadské (Motyková - Sedláčková 1974, obr. 4: 17) nebo v Tuchlovicích (Motyková - Šneidrová 1970, obr. 14: 4). V Lochenicích je řazen na rozhraní konce stupně Ř A a fáze I stupně B1 (Rybová 1974, 490, obr. 7: 6 - 8), stejně jako v Praze - Křeslicích (Beneš - Jiřík - Kypka 2005, obr. 8: 1) nebo v Břežně u Chomutova (Beneš 2010, 94, obr. 32: 9), kde jsou kladeny do stupňů Ř A - B1a. Obecně do starší doby římské je tato mísa datována jako typ M II d z lokality Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, 423, Abb. 34) nebo z chaty v Trubíně (Benková 1997, 304, obr. 3: 20). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebišť z období LT D2b - Ř A z Hatzfeldu - Lindenhofu (Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998, 297, Abb. 11: 8), z Pomohani např. ze sídliště Fritzlar - Geismar (Heiner 2000, 66, Abb. 6: 4) nebo z Horních Frank z hrobu 84 na pohřebišti v Altendorfu (Haberstroh 2000, 121, Taf. 11: 21) či z inventáře grossromstedtské kultury např. ze sídliště ve Schwebheimu (Koch 2000, 17, 19, Abb. 2: 6). V rámci pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) byly nalezeny např. na lokalitě Regensburg - Harting nebo Eching (Rieckhoff 1995, Abb. 8: 48, Abb. 31: 351) a také z prostředí rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Hofheim I (Walter 2000, 134, Abb. 3: 12). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato mísa nacházela ve výplni objektu 129/93, datovaném do stupňů B1 - B2 (Elschek 1995, 40, obr. 4: 23) nebo mezi germánskou keramikou z jámy ze stupně B1 na sídlišti Fulda - Domhügel (Teichner 2000, 115, Abb. 1: 6). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad této nádoby např. ze sídliště v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 260, obr. 10: 11). Patří mezi charakteristické nádoby stupně B2 z českých a moravských sídlišť (Koutecký - Venclová 1979, 103, obr. 14: 21; Droberjar 1997a, 95, Abb. 39, Abb. 61). Vyskytla se i na sídlišti z Mikulovic ze stupně B2/C1 (Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010, 383, obr. 19: 6) a nacházejí se i na sídlišti v

Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 10: 1) nebo v objektu 18 z období stupňů C3 - D1 ze sídliště v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 3, obr. 13).

V jižních Čechách jsou běžnou součástí inventáře sídlišť ve stupni LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 25), např. v objektu 6/02 z Českých Budějovic - České Vrbné (*Zavřel 2006*, 123 - 124, obr. 13: 3).

Kónické mísy s kulovitě zesíleným okrajem (Droberjar 1997 - 2606)

Obr. 93: 22

K této míse najdeme přesnou analogii na pohřebišti z "přechodného" horizontu v Biebertal - Fellinghausen v Hesensku (*Seidel 2009*, Abb. 4: 8). Byla nalezena rovněž v inventáři chaty III na sídlišti v Mušově, datovaném do stupně C1 (*Droberjar 1997a*, Abb: 39, Taf. 147: 11).

Mísy s profilovaným okrajem

Obr. 65: 5, obr. 99: 15

Objevují se na sídlištech doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 22), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 28), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XII: 2, Tab. XXV: 14, Tab. XXXIV: 6) nebo v Libici nad Cidlinou (*Pleiner 1957*, 172 - 173, obr. 68). Tento typ mísy se objevil i v inventáři objektu 7/67 ze stupně B2 v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 5). V mladší době římské byly registrovány na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: C: d).

Ostře profilované mísy (Droberjar 1997 - 2300)

Obr. 95: 8

Tato mísa se objeví již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 418, obr. 11: 3), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 253, obr. 3: 10), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 6) nebo v Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 2, 11, 17). Ze stupně B1 ji můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 14), z žárového hrobu z Velatic (*Tejral 1968*, 502 - 503, obr. 6: 1) nebo z inventáře kostrových hrobů z Dolního Rakouska (*Tejral 1983*, Abb. 8: 7 - 8). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato mísa nacházela v inventáři objektu 13/88, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 3: 11). Na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku je tento typ mis kladen do období B1b - B1c (*Neubauer 2011*, 85, Abb. 37: 252, Taf. 44: 497, 499). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad výskytu této mísy z inventáře chaty 3 z Hodyně (*Motyková - Šneidrová 1966*, 304, obr. 119: 7), Klecan (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 7: 2) nebo z Loděnice - Sv. Jana pod Skalou (*Venclová 1982*, 19, 20, obr. 6: 1). Na moravských lokalitách patří mezi charakteristické nádoby z období B2 - B2/C1 (*Peškař 1983*, 64, IV: 5 - 6; *Tejral 1974*, Tab. 59: 7; *Droberjar 1997a*, Abb: 39, Abb. 61, Taf. 7: 6, Taf. 33: 11, Taf. 60: 5). Na sídlišti ve Vlčkovcích, z období, B1c - B2b je řazena k typu II (*Varsik 2009*, 231, 234, Abb. 13: 20, Abb. 16). Na jihozápadním Slovensku se v široké škále rozměrů nacházejí na sídlištech 2. století (*Varsik 2011*, 56 - 57, obr. 24: c - d), např. v Šarovciach nebo také jako urny v hrobech (*Beljak 2010*, 41 - 42, obr. 6: 4). Do stupně C1 je tento typ mísy kladen na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 6: 17) nebo ve Velkém Mederu (*Varsik 2005*, 305, obr. 4: 1). Na sídlišti v Branči je tato mísa zařazena mezi nádoby s dvojdílnou stavbou

formy II a patří zde mezi charakteristické nálezy fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektu 4 - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 27, 66 - 67, obr. 12: 19, obr. 23: 3 - 5, Tab. 5: 12).

Ostře profilované mísy (Droberjar 1997 - 2318)

Obr. 55: 21, obr. 87: 1, obr. 91: 7

Ostře profilované mísy se poprvé objevují na sídlišťích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Horoměřicích (*Šulová 2005*, 324, obr. 4: 8, obr. 7a: 5) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 32). Ze stejného období z oblasti středního Německa najdeme analogie např. na pohřebišti v Ichstedtu (*Becker 1999*, 32, Taf. 40: 2) nebo v Pomohání např. na sídlišti Fritzlar - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 7: 1). Patří mezi charakteristické nádoby z období B2 - B2/C1 z moravských lokalit, např. z Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 7: 4; *Droberjar 1997a*, Abb. 36, Taf. 44: 8, Taf. 107: 10, Taf. 117: 7, Taf. 118: 8). Na sídlišti v Bratislavě - Trnávce, z období B2a - B2/C1, je řazena k typu II (*Varsik 2009*, 227, Abb. 7: d - f, Abb. 16). Na Slovensku se v různých variantách nacházejí na sídlišťích 2. století, kde představuje domácí vývoj svěbské keramiky ve středodunajské oblasti. V době po markomanských válkách mizí (*Varsik 2011*, 56 - 59, obr. 24: a).

Mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem

Obr. 22: 12, obr. 37: 14, obr. 40: 8, obr. 44: 14, 18, obr. 48: 27, obr. 49: 6, obr. 76: 7, obr. 96: 18, obr. 108: 13, obr. 118: 31, obr. 119: 20, obr. 123: 29, obr. 124: 33, obr. 126: 8, 28, obr. 138, 8, 21, obr. 141: 3

Mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem se objevují již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 2: 6, obr. 5: 5, 7, 24, obr. 8: 25, obr. 12: 14), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 4: 2), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 5), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 41: 3; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 11: 4) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 14: 1, obr. 17: 3). Objevují se i na sídlišťích, které pokračují do stupně B1, např. v Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 94, obr. 32: 9) nebo na sídlišti z Ořecha u Prahy, kde je datována obecně do starší doby římské jako typ M II (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, obr. 28: 11), stejně jako na sídlišti v Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 5: 3, 10) nebo na sídlišti v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 166, obr. 24: 7 - 8). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 5: 3) a také v pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupině (Südostbayerische Gruppe), např. na lokalitě Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 10: 65, Abb. 26: 277) v Schambachu (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 7: 7, Abb. 8: 1). V oblasti Neckaru se tento typ mísy vyskytl např. ve výplni studny v Heddesheimu, datované do poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 241, Taf. 41: 2 - 3) nebo v prostředí rýnsko - weserské kultury např. na sídlišti Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 1: 3). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad těchto nádob např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 8: 27, obr. 12: 1) nebo v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 186, obr. 3: 3) i v inventáři chaty XIV na sídlišti v Křepicích (*Droberjar 1997a*, Taf. 99: 9). Z přelomu 1. a 2. století pochází ze sídliště Rockenberg - Oppershofen v Pomohání (*Lindenthal 2000*, 126, Abb. 5: 4). Ze stupně B2 takto utvářené okraje mis známe i z prostředí germánské rýnsko - weserské keramiky, např. ze sídliště Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 3: 4) nebo z objektu 597 z přelomu 2/3. století na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 8: 10). V mladší době římské byly registrovány na

sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: B: e), v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 283 - 284, obr. 12: 11) nebo na sídlišti z Mikulovic ze stupně B2/C1 (*Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 383, obr. 18: 5). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 17: 10) a byla součástí inventáře ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 338: 6) nebo v Červeníku (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 1: 7). Běžně se vyskytují na sídlištích z období C2 - D1 (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 107, obr. 14: Be), např. ve Zlechově (*Tejral 1999*, Abb. 21: 6), v objektu 125/92 v Bratislavě - Důbravce (*Elschek 2009*, 328, Abb. 6: 3 - 6) nebo v Štúrovu (*Beljak 2009*, 235, Tab. 4: 6).

V jižních Čechách mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem známe např. z výplně chaty 2/09 z Přešťovic ze stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 1, 6 - 7), ale také ze Zlivi z objektu 23/06, datovaném do stupně D1 (*Zavřel 2007*, 360, obr. 3: 1, 16, obr. 4: 1).

Hrncovité mísy

Hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2105)

Obr. 62: 2, obr. 91: 6, obr. 93: 15, obr. 73: 7

Misovité hrnce se objevují na sídlištích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 7: 1). Obecně do starší doby římské jsou datovány jako typ T II d z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35) nebo ze sídliště v Trávcích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 12). Nalezeny byly např. ve výplni chaty Z - 9 v Komařanech ze stupně B2 nebo v chatě I v Blučině, datované do období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 2: 3, Taf. 37: 2). Do stupně C1 je tento typ keramiky kladen na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 4: 21) a do mladší doby římské na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 7). Objeví se i v sídlištním materiálu mladší doby římské na Moravě, např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 7: 6). Ze stupňů C3 - D1 je můžeme uvést např. ze sídliště z Bratislavy - Důbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 4: 14, Abb. 5: 24, Abb. 6: 12).

Hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2107)

Obr. 23: 10

Tento typ hrncovité mísy byl nalezen např. v chatě Z - 9 v Komařanech ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Taf. 2: 1). Na sídlišti v Bratislavě - Důbravce se tato nádoba nacházela v inventáři objektu 129/93, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 4: 21).

Hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2109)

Obr. 23: 6

Objevují se již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běhovicích (*Venclová 1975*, 414, obr. 8: 16, 24). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südbayerische Gruppe) můžeme analogii uvést z lokality Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 34: 368).

Hrnce

Hrncovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem

Obr. 31: 7, obr. 36: 8, obr. 44: 19, obr. 49: 40, obr. 54: 25, obr. 56: 12, obr. 63: 8, obr. 76: 10, obr. 94: 1, obr. 105: 12, obr. 110: 12, obr. 112: 17, obr. 113: 9 - 10, obr. 114: 2, 13, obr. 115: 10, obr. 121: 10, obr. 138: 18

Hrncovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem se objevují již na sídlišťích stupně LT D2b - Ř A v Čechách (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 10, 14, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 5: 22, obr. 8: 20, obr. 9: 12, obr. 11: 5), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 5: 5), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40) nebo v Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 4: 10). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 7: 8, 11, 16 - 17) nebo v Břežně u Chomutova (*Beneš 2010*, 94, obr. 32: 9), datovaných do stupňů Ř A - B1a. Obecně do starší doby římské je tato keramika kladena na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 5: 8). Některé z těchto tvarů (obr. 31: 7, obr. 36: 8) by mohly pocházet z hrncovitých nádob, jaké se vyskytly např. v sídlišťních objektech lokalit Gotha v severním Durynsku ze stupně LT D1 (*Peschel 2000*, 4, Abb. 3: 15, Abb. 7: 16) nebo ve Feudenheimu nebo Sandhofenu z oblasti Neckaru, datovaných do poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 239, 249, Taf. 31: 6, Taf. 68: 8). Nacházeny jsou i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 18, Abb. 3: 2). Přešťovický exemplář (obr. 113: 10) má přesnou analogii ve zlomku ze sídliště Hofheim I s germánskou rýnsko - weserskou keramikou (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 20). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad ze sídliště v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438, obr. 28: 17, obr. 30: 10) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 45, Tab. 6: 99).

V jižních Čechách byla tato keramika nacházena v první fázi (LT D2b - Ř A) ve Zlivi (*Zavřel 1987a*, 9, obr. 3: 4), v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 124, obr. 22: 4) nebo v chatě 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 236, obr. 10: 1, obr. 12: 8; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 10: 9), z dalších sídlišťních lokalit to je Bechyňská Smoleč, Dub - Javornice, Krtely (*Parkman 2007*, 378 - 379, obr. 10: 12, obr. 14: 26), tak i z objek 1/08 (Přešťovice) nebo sonda 3/81 či objekt 6/85 ve Zlivi (*Zavřel 1983*, 77, obr. 3 D: 11; *Zavřel 1988*, 82, obr. 4: 17).

V oblasti jihozápadního Slovenska, zvláště v okolí Bratislavy, se v závěru pozdní doby laténské objevuje specifický typ hrncovité nádoby s tzv. kyjovitě zesíleným okrajem typu I/2, popřípadě s okrajem trojúhelníkovitě tvarovaným, točený na kruhu, s drsným matným povrchem, zdobeným pravidelným nebo nepravidelným svislým hrubým, případně vlešťovaným hřebenováním. Vychází z typu situlovitěho hrnce I/1 a je datován do časového období 50 - 20 př. Kr. (*Čambal 2004*, 17; *Čambal - Kovár - Hanuš 2012*, 120, Tab. V: 1 - 4; *Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 21). Tyto nádoby jsou tvarovány v ruce i za pomoci hrnčířského kruhu a až do nedávné doby se vyskytovaly pouze v prostoru a v zázemí bratislavského oppida. V poslední době však byly registrovány, z objektů i povrchových sběrů i mimo území Bratislavy, především v oblasti Dolního Rakouska s centrem na Oberleiserbergu a Štýrska, které bylo součástí Norika. Tato skutečnost může být odrazem vlivu kmene Noriků na bratislavské oppidum a jeho okolí, které tak mohlo patřit v poslední třetině 1. století př. Kr. k Norickému království po porážce Bójů Dáky. Invaze Noriků do prostoru Bratislavy se předpokládá po smrti krále Burebisty v roce 44 př. Kr. (*Čambal - Kovár - Hanuš 2012*, 120; *Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 17, - 18, 21).

Rovněž z okolí Nitry pochází keramika s trojúhelníkovitě tvarovaným okrajem, která se však složením keramické hmoty i celkovým vzhledem liší od nádob z okolí bratislavského

oppida (*Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 19). Z veškerých keramických nálezů z doby laténské nalezených při výzkumu na Oberleiserbergu je pouze 6 okrajů kyjovitých z hrncovitých nádob. Všechny jsou vyrobeny na hrncířském kruhu z hrubšího materiálu s příměsí slídy a na čtyřech zlomcích je dochováno svislé hřebenování (*Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 20). Důležité je, že se tento typ nádob s kyjovitým okrajem vyskytuje rovněž v primitivnější podobě ve srovnání s exempláři z bratislavského oppida, např. z objektu 3/78 ze Sence - Svätého Martina. Tyto nádoby byly vyrobeny bez pomoci hrncířského kruhu a i formování okrajů je mírně odlišné. Rovněž zbarvení je spíše hnědé a jako ostřívo je často využita slída (*Čambal - Mináč - Zachar 2010*, 141, Tab. I: 20 - 21, Tab. IV: 12 - 13, Tab. V: 1; *Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 21).

Zatímco exempláře z Bratislavy jsou převážně šedé barvy, točené na kruhu a v ruce robené hrnce tohoto typu se zde nevyskytly (*Čambal 2004*, 17), jsou nálezy z jižních Čech z větší části hnědé nebo hnědočerného zbarvení, z hrubšího materiálu, často s příměsí kamínků a slídy, drsnějšího povrchu, bez výzdoby a všechny jsou vyrobeny v ruce. Vyjimku představuje zlomek okraje z objektu 1/08 z Přešťovic (obr. 4: 2), šedého zbarvení, se stopami obtáčení a s náznakem svislého hřebenování. Dosud nevyřešeným problémem je otázka původu tohoto typu keramiky. Podle slovenských badatelů není vyloučeno, že souvisí s Noriky a jejich vlivem, snad i krátkodobým obsazením území bratislavského oppida po pádu moci Bójů po roce 44 př. Kr. V rakouském Štýrsku je tato keramika spojována s norickým etnikem. Uvažuje se i o noricko - bójském spojenectví, existujícím až do zlomu letopočtu, které se později projevilo i přestěhováním Bójů za Dunaj do prostoru mezi Neusiedlerským jezerem a Leithou (*Čambal - Bazovský - Březinová - Kovár - Karwowski 2013*, 21). V souvislosti s nálezy této keramiky i v jižních Čechách se naskytá lákavá představa o eventuelním příchodu alespoň části těchto Keltů i na jih Čech (*Zavřel 2014*, 261 - 269).

Hrncovité nádoby s ovaleným okrajem a vejčítým tělem (Droberjar 1997 - 1403)

Obr. 64: 7

Tento typ nádob se objevuje již na sídlišťích doby římské ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Horoměřicích (*Šulová 2006*, obr. 5: 1), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 75), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, 29, Tab. XII: 19), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 2: 8) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 7). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 345 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2). Tento typ hrnce se vyskytl např. ve výplni chat III, XI a XVI ze sídliště v Křepicích ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Taf. 52: 14, Taf. 89: 2, Taf. 105: 2, 46) nebo v Královicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 10: 1 - 2). Objeví se i v sídlištním materiálu mladší doby římské, např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 16: 7).

V jižních Čechách se tento hrnce nacházel v inventáři chaty 1/07 ze stupně LT D2b - Ř A z Rataje u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 11: 1).

Hrncovité nádoby s ovaleným okrajem, prohnutým hrdlem a odsazeným tělem

Obr. 65: 6

Tento typ hrnce se objevuje již na sídlišťích doby římské již ve stupni LT D2B - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. IV: 3), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 6, 9) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XIII: 13, Tab. XXV: 14

Hrncovité nádoby s kolmo nasazeným okrajem a odsazeným tělem

Obr. 31: 14, obr. 32: 1, obr. 37: 5, obr. 40: 13, obr. 41: 2, obr. 51: 39, obr. 56: 28, obr. 59: 4, obr. 60: 6, obr. 61: 4, obr. 68: 4, obr. 72: 9, obr. 96: 46, 48, obr. 99: 18, obr. 100: 1, obr. 113: 19, obr. 115: 12, 19, obr. 117: 11, obr. 118: 19, 22, 26, obr. 119: 10 - 12, 24, obr. 121: 8 - 9, 28, obr. 123: 30, obr. 124: 26, obr. 137: 19, obr. 147: 10

Tento typ nádob je zařaditelný již do horizontu plaňanského typu na sídlištích v Čechách (Rybová 1956, 232 - 233, obr. 114: 26 - 27, 30, obr. 115: 23 - 24; Motyková - Šneidrová 1963, obr. 13: 1, 13), např. v Běchovicích (Venclová 1975, 425, obr. 2: 5, obr. 5: 14, 19, obr. 6: 5, obr. 7: 17 - 18, obr. 8: 8, obr. 12: 9), Břežánkách (Erneé 1999, obr. 4: 8, obr. 5: 1, 18, 21, obr. 6: 1), Českém Brodě (Valentová 2000, 205, obr. 1: 14), Dobříčanech (Šneidrová 1956, 495 - 496, obr. 217), Horoměřicích (Šulová 2006, obr. 7a: 6, 8 - 9), Jenišově Újezdě (Koutecký 1997, obr. 4: 77, 81), Kadani - Jezerce (Kruta 1972, 326, obr. 5: 16), Novém Bydžově (Šneidrová 1955, obr. 40), Novém Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXVI: 5, Tab. XXXV: 3, Tab. XXXVI: 10), Ořechu (Motyková - Pleiner 1987, 427, obr. 31: 26), Praze - Dejvicích - Podbabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 13: 7, obr. 15: 3, obr. 16: 5), Radovesnici (Motyková - Sedláček 1990, obr. 1: 12) nebo na pohřebišti stupně LT D2b - Ř A v Tvršicích (Motyková - Šneidrová 1965, 127, obr. 11: 7). Analogie najdeme i v sousedství Čech, např. v hrobě 15 ze stupně Ř A na pohřebišti v Altendorfu (Haberstroh 2000, 121, 126, Taf. 3: 17) nebo v prostředí rýnsko - weserské kultury, např. na sídlišti v Delbrück - Anreppen (Eggenstein 2000, 57, Abb. 35: 1 - 5). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (Beneš - Jiřík - Kypta 2005, obr. 7: 14, obr. 8: 10), Rosnicích (Rybová 1974, 490, obr. 8: 7) nebo v Březně u Chomutova (Beneš 2010, 94, obr. 30: 1), datovaných do stupňů Ř A - B1a. Ve středním Německu se vyskytly na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 12 (Schmidt - Nitzschke 1989, 26, Taf. 4), na pohřebišti ve Wahlitz patří k typickým okrajům (Schmidt - Thielbeer 1967, Abb. 6: d, g). Nalezeny byly i ve výplni chaty 563 z časně římské v Gaukönigshofenu (Steidl 2009, 476, Abb. 5: 7). Tento typ hrncovitých nádob se vyskytuje i ve stupni B1 (Bursák 2009, 455, obr. 4: 9), ze stupně B2 můžeme uvést příklad např. ze sídliště v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, obr. 8: 6), Loděnice - Sv. Jana pod Skalou (Venclová 1982, 19 - 20, obr. 7: 1) nebo z Ořecha (Bursák 2008, 177, obr. 28: 8 - 9). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato nádoba nacházela v inventáři objektu 74/89 ze stupně B2 (Elschek 1995, 41, obr. 6: 18).

V jižních Čechách se tato nádoba nacházela např. na sídlišti ze stupně LT D2b - Ř A v Krtelích (Parkman 2007, 377 - 378, obr. 9: 2 - 3). A. Rybová označuje tuto keramiku jako typ L a klade ji do období plaňanského horizontu. Známa je např. z jámy I nebo z chaty 1924 ze Zalužan (Rybová 1956, 232 - 233, obr. 114: 26 - 27, 30), z výplně chaty I/82 ve Zlivi (Zavřel 1985, 24, obr. 16: 4) nebo z chat 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (Parkman - Zavřel 2010, 326, obr. 10: 7, obr. 11: 3, obr. 12: 5; Parkman - Zavřel 2010a, 255 - 257, Abb. 10: 10 - 12; Zavřel 2011, 458 - 459, obr. 13: 16).

Hrncovité nádoby se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a odsazeným tělem

Obr. 25: 12, obr. 36: 2, obr. 51: 31 - 34, obr. 54: 11, obr. 58: 4 - 5, obr. 63: 6, obr. 66: 1, obr. 72: 11, obr. 73: 8, obr. 93: 30, obr. 96: 45, obr. 108: 7

Tato nádoba se objevuje na sídlištích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A (Motyková - Šneidrová 1963, obr. 13: 2), např. v Běchovicích (Venclová 1975, 416, obr. 9: 9), Břežánkách (Erneé 1999, obr. 3: 7, 13, obr. 4: 6), Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 253, obr. 3: 4),

Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 6) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXVI: 9). V Pomohani byly zjištěny např. na sídlišti v Igersheimu (*Frank 2009*, Abb. 10: 8). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 20: 214) nebo ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, Abb. 10: 13). Na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitz patří k typickým okrajům (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Abb. 6: f). Běžné jsou i v prostředí rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 17). Podobný typ nádoby se objevil i na sídlišti v Turnově, kde byl datován do stupně B2 (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 11: 8, Tab. 13: 1).

V jižních Čechách se tento typ nádoby běžně vyskytuje na sídlištech z období LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 12, 14), např. v Hořticích (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 2: 32) nebo v Zalužanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 6).

Hrncovité nádoby se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a uchem na největší výdutí

Obr. 61: 11

Analogická nádoba, v tomto případě bez ucha, byla součástí depotu ze stupně LT D2b - Ř A z Tauberbischofsheimu (*Frank 2009*, Abb. 7: 6). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) můžeme uvést stejnou nádobu, jen bez ucha, z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 19: 190). Ze stupně B1 se podobná amfora, zde s dvěma uchy na podhrdlí, vyskytla v polozemnici 1 z Hořtic (*Motyková 1974*, 505, obr. 5: 7). Rovněž ze stupně B1 analogická nádoba pochází z hrobu 2 ze Stehelčevsi (*Motyková 1981*, 349, 388, obr. 7: 10).

Hrncovité nádoby se střechovitým okrajem

Obr. 25: 4, obr. 51: 35, obr. 66: 4

Na přešťovickém sídlišti se objevují ojediněle. A. Rybová je označuje jako typ M a připouští jejich zařazení do horizontu plaňanského typu, Nalezeny byly rovněž v inventáři jam I a II/34 v Zalužanech (*Rybová 1956*, 233, obr. 114: 28 - 28, obr. 115: 25). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 4: 1).

V prostředí jižních Čech se vyskytly v obsahu jámy I z období plaňanského horizontu v Zalužanech (*Rybová 1956*, obr. 114: 28).

Hrnce s dvojkónickým tělem

Obr. 34: 12, obr. 113: 7, 13

Jsou charakteristické ostrou výdutí asi v polovině výšky nádoby, strmě stoupající horní částí těla a ven vyhnutým okrajem. Hrnce s dvojkónickým tělem se objevují již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 412, obr. 8: 2), Dolanech (*Kalábek 1999*, obr. 2: 20) nebo v Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 5) s analogiemi v středoněmeckém Polabí (*Kalábek 1999*, 400). Svoji profilací připomínají i przeworskou keramiku, zjištěnou už na sídlišti v Novém Bydžově - Chudonicích s obdobami na polských lokalitách (*Droberjar 2006*, obr. 21). Takto profilované hrnce najdeme i na moravských sídlištech ze stupňů B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 33: 12, Taf. 74: 17, Taf. 98: 11, Taf. 117: 3, Taf. 135: 3). Objeví se i v sídlištním materiálu mladší doby římské, např. v Brně - Starém

Lískovci (*Vichová 2002*, 284, obr. 5: 6) i ve stupni C3 (*Jiřík 2012*, 380, Abb. 11: 13 - 14), např. v Praze - Veleslavíně (*Svoboda 1965*, 45, T. XXXVI: 4) nebo na pohřebišti v Čiernom Brodě v hrobech 33 a 44 (*Kolník 1975*, 369, obr. 8: 2, obr. 15: 1). Jsou rovněž běžné v závěrečném horizontu žárových pohřebišť pozdní doby římské na Moravě (*Podborský et coll 1993*; 465, obr. 306: 24 - 25; *Tejral 1982*, 31). Nacházejí se i v inventáři III. fáze (4. stol.) pohřebišť v Očkově u Piešťan, kdy zde převažuje špatně vypálená keramika hrncovitých forem, ukazující na úpadek keramické výroby (*Kolník 1956*, 274, T. V: 2; *Tejral 1985*, 324, obr. 5: 2, obr. 6: 2) nebo v Čiernom Brode (*Kolník 1971*, 524, obr. 24: 12). Přesné analogie k přešťovickým exemplářům najdeme v žárových hrobech ze Znojma - Hradiště, které jsou datovány do doby kolem roku 400 (*Tejral 1985*, 324, obr. 4: 12 - 13; *Tejral 1999*, 207, Abb. 3: 6 - 7) nebo na sídlišťích tzv. zlechovského typu (*Tejral 1989*, 79). Právě v tomto období se hrnce s dvojkónickou profilací běžně vyskytují v sídlištním inventáři na Moravě nejen ve Zlechově (*Hrubý 1967*, obr. 218: 2; *Tejral 1985*, 336, obr. 19: 2, 4), *Zeman 2007*, 284, Abb. 11: 4), ale také na řadě dalších nalezišť, např. v Brně - Obřanech (*Tejral 1985*, 335 - 336, obr. 17: 3), Znojmu - Hradišti (*Tejral 1985*, 336, obr. 4: 12 - 13), Mořicích (*Beneš 2007*, 482 - 483, obr. 14: 9), také na jihozápadním Slovensku v žárových hrobech v Očkově (*Tejral 1985*, 336, obr. 5: 2), Čiernom Brodě (*Tejral 1985*, 336, obr. 6: 2) nebo v Pobedimi, kde patří k závěrečnému horizontu z 2. poloviny 4. a z počátku 5. století (*Kolník 1956*, 278, Tab. V: 1 - 2, 4, 8). Nechybí ani v dolním Rakousku, např. v Klein Meiseldorfu (*Tejral 1985*, 336, obr. 14: 4) nebo v Michelstettenu, kde se dvojkónické hrnce běžně vyskytují ve 4 fázi (C3 - D1) existence sídliště (*Neubauer 2011*, 77 - 78, Taf. 12: 169). Nacházejí se rovněž v pozdních žárových hrobech z doby kolem roku 400 v podunajské oblasti (*Tejral 1985*, 336; *Tejral 1988*, 229, Abb. 3: 6 - 7) a také na území bývalých provincií v jezdecko - nomádských hrobech a druhotně osídlených římských objektech v barbarském prostředí na počátku doby stěhování národů, kde ukazují na svůj jihovýchodní původ v prostředí černjachovské kultury (*Tejral 1985*, 336 - 337).

Esovitě profilované hrnce se zaobleným a ven vyloženým okrajem

Obr. 25: 9, obr. 31: 13, obr. 33: 11, obr. 36: 5, 9, obr. 37: 4, obr. 44: 20 - 21, obr. 45: 22, obr. 49: 13, 41 - 42, 48, 51, obr. 50: 11, obr. 51: 20, 40, obr. 54: 10, obr. 65: 2, 7, 16, obr. 72: 10, obr. 73: 15 - 17, obr. 93: 16, obr. 94: 2, obr. 98: 25 - 26, 28 - 30, 32 - 33, obr. 109: 19, obr. 110: 4, 10, obr. 101: 9, obr. 107: 4, obr. 106: 8, obr. 108: 8 - 10, 14, obr. 109: 1, 11, obr. 111: 20, obr. 112: 9 - 10, obr. 113: 12, obr. 114: 7, 23, obr. 115: 2, 8, 17, obr. 116: 7

Jedná se o běžnou sídlištní kuchyňskou keramiku, zbarvení hnědého, našedlého nebo načervenalého, čistě užitkového účelu, vyrobenou z hrubší keramické hlíny, s příměsí kamínků a slídy. V různých variantách provedený baňatý nebo štíhlejší esovitě profilovaný hrnec je univerzální tvar, se kterým se setkáváme v průběhu celé doby římské, a není možné jej nějak časově vymezit. Obecně je možné konstatovat, že se tento typ nádob hojně vyskytuje v průběhu starší doby římské. Rovněž ve 2. a 3. století je hlavní součástí inventáře sídlištní keramiky a díky své dlouhověkosti může být jen orientačně datován pomocí výzdoby (*Pollak 1980*, 196). V mladší a pozdní době římské se pak stává vůdčím typem (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 27; *Zeman 2006*, 457, obr. 5: 2; *Zeman 2007*, obr. 7: 2 - 5; *Jiřík 2012*, 380, Abb. 11: 11 - 12), zejména v horizontu stupňů C3 - D1 na rozsáhlém území Čech, Moravy, jihozápadního Slovenska a Dolního Rakouska, kde se nachází jak na pozdních žárových pohřebišťích, tak na sídlišťích. Tato hrubá, v ruce zhotovovaná keramika, představuje esovitě profilované hrnce různých variant, od širších a nižších forem až po štíhlejší exempláře, vyráběné přímo na sídlišťích (*Kolník 1971*, 524, obr. 24: 1 - 4, 6, 8, 10; *Tejral 1985*, 328, 334; *Tejral 1990*, 18, Abb. 4: 1, 5, 7, Abb. 7: 14 - 15, Abb. 8: 3 - 4, 7 - 8, Abb. 10: 9, Abb. 10: 9 -

14, Abb. 12: 5, Abb. 13: 10; *Tejral 1999*, 209, Abb. 8: 1; *Zeman 2003 - 2004*, 197 - 198; *Zeman 2009*, 278). Vyrůstá na Moravě již od starší doby římské z domácích, svěbských kořenů a je charakteristická pro autochtonní obyvatelstvo. Esovitě profilované hrnce se v různých variantách vyskytovaly na každém sídlišti od 1. do 3. století. Rozdíl je ve skutečnosti, že tyto starší hrnce jsou obvykle zdobeny různými rytými motivy, vrypy nebo kolky, zatímco exempláře z pozdní doby římské a z počátku doby stěhování národů jsou zpravidla bez výzdoby. Občas se objeví jako reminiscence na polabský původ okrouhlé jamky (*Tejral 1990*, 18; *Tejral 1999*, 220). Tyto hrnce se vyskytují již v plaňanské skupině v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 18) a od stupně Ř A běžně na českých sídlištech (*Rybová 1956*, 231, obr. 114: 21 - 22, obr. 115: 16 - 17; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 10, obr. 6: 1), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 5: 9, 15, obr. 8: 12 - 13), Břežánkách (*Erné 1999*, obr. 3: 12, 14, obr. 4: 4, 10, obr. 5: 8, 12), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 36, 38), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 22), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXIV: 1, 4), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 427, obr. 31: 21), Pláckách (*Rybová 1974*, 488, obr. 6: 3), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 2: 4 - 5, obr. 4: 3), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 43: 17) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 30). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 7: 18), datovaném do stupňů Ř A - B1a. Byly zjištěny na sídlišti ze stupně B1 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 27: 18 - 19, obr. 31: 18). Obecně do starší doby římské jsou datovány jako typ H II a z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35), z chaty v Trubíně (*Benková 1997*, 304, obr. 4: 8) nebo ze sídliště v Trávčicích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 12). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebiště z období LT D2b - Ř A z Hatzfeldu - Lindenhofu (*Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998*, 297, Abb. 4: 5 - 6), ze středního Německa z pohřebiště ve Schkopau, kde tvoří 7% keramického inventáře, např. hrob 5, 166 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 26, Taf. 2, Taf. 40), z Pomohání např. ze sídliště Fritzlar - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 6: 1). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 310 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2, který můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting nebo Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 6: 29, Abb. 26: 272). Nechyběly ani ve stupni B1 ji, např. na sídlišti v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 4), Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 53) nebo v polozemnici 1 z Hořtic (*Motyková 1974*, 505, obr. 4: 12, 15). Hrncovitě nádoby esovitě profilace se vyskytují i ve stupni B2, např. ve Stradonicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 20: 1, 7), v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 67, obr. 4: 8), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 5: 3, 9), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 9: 1, obr. 12: 10), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 6: 11 - 12), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 188, obr. 4: 1), Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 4: 59) nebo v Ořechu (*Bursák 2008*, 185, obr. 27: 19). Z oblasti Neckaru můžeme uvést ukázkou této keramiky např. z objektu 41 z Altflusshemu, datovaném do poloviny 2. stol. (*Schlegel 2000*, 234, Taf. 13: 2) nebo z durynského sídliště v Körneru (*Peschel 2000*, 8, Abb. 5: 13). Na sídlišti v Bratislavě - Důbravce se tyto nádoby nacházely ve výplních objektů, datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 2: 18, obr. 5: 16, obr. 6: 8), kde jsou zde řazeny k typu IV (*Varsik 2009*, 227 - 228, Abb. 10: 3a, c - d, Abb. 16; *Varsik 2011*, 68, 149, obr. 35, obr. 56, obr. 76). V mladší době římské se nacházely na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: D: a - e), ze stupně C1 z objektu B 23 z Března u Chomutova (*Beneš 2010*, 97, obr. 20: 2, 19, obr. 21: 1, 10, 15). V různých variantách se tyto hrnce vyskytují v inventáři českých a moravských sídlišť v období B2 - C1 (*Peškař 1983*, 64, IV: 10, 12; *Tejral 1974*, 53 - 54, Tab. 60: 3 - 4, Tab. 61: 1; *Droberjar 1998a*, Abb. 28 - 29, Abb. 61, Abb. 64, Abb. 66; *Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 384, obr. 11: 7) nebo pohřebišť, např. v hrobě 6 v Šitbořicích (*Droberjar - Kazdová 1993*,

144, Taf. 2: 1). Podle R. M. Perničky se na Moravě esovité hrnce staly ve 2. a 3. století nejběžnějším tvarem užitkové sídlištní keramiky (*Pernička 1966*, 60, Tab. 35: 7, Tab. 36: 1). Do mladší doby římské je kladena na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 5) nebo v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 6: 8). Esovitě profilované hrnce patří v sídlištním materiálu 2. - 3. století na Moravě k nejčastěji se vyskytujícímu typu užitkové keramiky, např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 14: 7, obr. 15: 5, obr. 17: 7) nebo v Luleči (*Peškař 1988*, 140, obr. 25). Hrnce této profilace jsou charakteristické i pro stupeň C1 jako např. v objektu 32/95 ze sídliště v Zohore (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 2 - 4, 6) nebo v objektu 106 na sídlišti ve Velkém Mederu (*Varsik 2008*, 300, obr. 4: 4 - 8). V Branči je zařazena mezi esovitě profilované hrnce formy IV a patří zde i mezi charakteristické nálezy fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) i fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 31, 35, obr. 12: 22, 26, obr. 13: 21, obr. 14: 18, 20, obr. 25: 4 - 8). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 6: 1), v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 7: 11, obr. 8: 21, 24), Červeníku (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 1: 12 - 13) nebo v Bratislavě - Devínské Nové Vsi (*Elschek 2008*, 270, obr. 4: 19, 12, 14). Do stupně C2 je kladen soubor těchto v ruce robených hrnců z polozemnice 301/03 ve Velkém Mederu (*Varsik 2005*, 308, obr. 5: 1 - 13) nebo z objektů 1 - 2/1997 z Lábu (*Elschek 2005*, 264 - 265, Tab. V: 16, Tab. VI: 10 - 13). Do stupňů C2 - C3 je možno klást značnou část inventáře objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, obr. 6, Tab. III), chat C9 - C10 z Šarovce (*Beljak 2010*, 44, obr. 4: 9, obr. 6: 2) nebo ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 263, Abb. 6: 16), kde se hrnce s esovitou profilací nacházejí. Do stejného období jsou řazeny četné exempláře různých variant těchto hrncovitých nádob ze sídliště v Slatinicích na Olomoucku (*Kašpárek 2008*, 186, obr. 7: 15, obr. 8: 9 - 11, 20, obr. 9: 14, obr. 10: 1, obr. 11: 5), Kostelci na Hané - Kozí bradě (*Vachútová 2007*, 401, obr. 8: 16, obr. 13: 16, obr. 16: 3, obr. 18: 1 - 2, obr. 20: 12) nebo z pozdně římského sídliště z Velehradu (*Zeman 2009*, 273, 276, obr. 1: 2, obr. 3: 8 - 9), do stupňů C3 - D1 pak např. ze sídliště ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 197 - 198, obr. 3: 2 - 5, 7 - 9, obr. 5: 1, 3, 6, 10 - 12, 14, obr. 6: 2, 4, 6), Sudoměřicích (*Vlach 2007*, 452, obr. 8: 2 - 3), Bratislavě - Dúbravce (*Elschek 2004*, 241, Abb. 3: 12, 16, Abb. 5: 17, Abb. 6: 13, 15, Abb. 7: 10, 15, Abb. 8: 15, 17, Abb. 9: 22, Abb. 10: 10), Nitře - Párovských Hájích (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 5: 14, 18 - 19, 21, 24) a ze stejného období i z pohřebišť, např. v Čiernom Brodě v hrobech 48, 62 67 (*Kolník 1975*, 369, obr. 10: 12 - 13, obr. 15: 7). Nacházejí se i v inventáři III. fáze (4. stol.) pohřebišť v Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, 278, obr. 18: 4 - 6). Tyto hrubě provedené esovitě profilované hrnce, vyrobené z drsného písčitého materiálu, jsou charakteristické pro sídliště stupně D1, známe je např. z objektu 60 v Branči (*Kolník - Varsik - Vladár 2005*, 316, obr. 3: 9, 11 - 14). Kořeny těchto nádob jsou nepochybně v domácí svěbské produkci. Nachází se na sídlištích, např. v Drnovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 7: 1 - 3, 5), Mohelně (*Zeman 2008*, 171, obr. 11: 1, 3, 5), Pohořelicích (*Čižmář 1997*, 27, Abb. 6: 7), Praze 6 - Bubenči (*Droberjar 2005*, 818, 792 - 7, 9 - 10), Bořeticích, Bořitově, Drslavicích (*Peškař 1988*, 110 - 111, obr. 2: 2 - 3), Dolních Chabrech, Závisti (*Jansová 1971*, 162, Abb. 5: 10, Abb. 6: 1 - 8, obr. 10: 14, obr. 12: 1, obr. 14: 7; *Jiřík - Kostka 2006*, 737, obr. 19: 3), Svijanech (*Košnar - Waldhauser 1973*, 192, obr. 2: 1), Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 9: 2), Mořicích (*Beneš 2007*, 482, obr. 15: 1, obr. 16: 11), Vicemilicích (*Zeman 2008*, 171, obr. 12: 7 - 8), Brně - Zábrdovicích, Brně - Obřanech, Dědicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 3: 1, 10, obr. 4: 8 - 11, obr. 5: 1 - 6) nebo ve Zlechově (*Hrubý 1967*, 654, obr. 215: 1; *Tejral 1999*, Abb. 21: 3 - 4, 7 - 8, Abb. 23: 9 - 14; *Zeman 2007*, 284, Abb. 8: 3, 6; *Zeman 2009*, 286, 290, obr. 3: 15, 18 - 19, obr. 5: 10 - 15) či v objektu 125/92 v Bratislavě - Dúbravce (*Elschek 2009*, 328, Abb. 4: 1 - 4, Abb. 5: 1 - 12), v jámě 423 v Cíferu - Páci (*Varsik - Kolník 2009*, 262, obr. 5: 3 - 4), ve Štúrovu (*Beljak 2009*, 235, Tab. 8: Tab. 6: 1 - 2, Tab. 7: 6, 9) nebo v

objektu 116/88 v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Tab. V: 4, 6 - 12, Tab. XI: 5). Nechybí ani v pozdních fázích svěbských žárových pohřebišť, např. v Kostelci na Hané, ve Velkých Hostěrádkách, v Bešeňovu nebo v Očkově (*Peškař - Ludikovský 1978*, obr. 4: 7, obr. 15: 9; *Tejral 1982*, 31, obr. 12: 1, 3 - 4; *Tejral 1989*, 79; *Tejral 1990*, 12, Abb. 1: 8 - 12), *Tejral 1999*, 220, Abb. 14: 2, 8, 10 - 11, Abb. 36: 7, 10 - 11; *Zeman 2008*, 158, obr. 6: 7, obr. 8: 1 - 9, obr. 9: 1 - 3). Z oblasti dolního Rakouska můžeme uvést sídliště v Michelstettenu, kde se tyto esovitě profilované hrnce běžně vyskytují v různých variantách (11, 121, 122, 125) ve 4 fázi (C3 - D1) sídliště (*Neubauer 2011*, 73 - 76, 121, Abb. 42), stejně jako na sídlištích skupiny Friedenhain, např. v Burggriesbachu (*Fischer 1981*, 358, Abb. 4: 3 - 5).

Na jihočeských lokalitách se hrnce s esovitou profilací vyskytují zcela běžně, např. na sídlišti v Zalužanech, kde jsou kladeny do období plaňanského horizontu (*Rybová 1956*, obr. 114: 27), stejně jako ve výplni chaty 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 10: 4 - 5), na sídlišti v Bechyňské Smoleči (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 12) nebo v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 124, obr. obr. 4: 1, obr. 7: 4, obr. 8: 4, obr. 17: 14). Z mladší části starší doby římské, např. ve Zvíkově nebo v Zalužanech (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 4: 4 - 6); *Zavřel 2011*, 476, obr. 8: 5, obr. 24: 5). Ze stupně C3 je můžeme uvést ze sídliště v Sedleci (*Břicháček - Braun - Košnar 1991*, 127, Fig. 3: 5). Ve stupni D1 se tento typ keramiky našel na sídlišti v Záblatičku (*Zavřel 2011*, 471, obr. 21: 2, 4, 6 - 8), v objektech 6/85, 22/87, v chatách II/83, III/84, IV/85, V/86 a ve výplni objektu 23/06 ve Zlivi (*Zavřel 1986*, 9, obr. 4: 3, obr. 5: 1, 4; *Zavřel 1987*, 9, obr. 3: 13 - 15, 18, obr. 4: 8, obr. 5: 6, 9 - 11, obr. 6: 1, 3 - 4, 7, obr. 7: 1, obr. 8: 1 - 2, obr. 10: 2; *Zavřel 1988*, 82, obr. 4: 4, 6, 11, obr. 5: 11, 15, 23, obr. 6: 7, 12, obr. 7: 10; *Zavřel 1989*, 63, obr. 8: 8, obr. 10: 1, 3 - 5, obr. 11: 1 - 3; *Zavřel 1990*, 55 - 56, obr. 16: 3 - 4; *Zavřel 2007*, 360, obr. 4: 3, 7 - 8, 12 - 14, obr. 5: 2, 5 - 6). Tyto hrncovité nádoby esovité profilace se zaobleným a ven vykloněným okrajem, z hrubšího materiálu, se v různých variantách hojně nacházely i ve výplni jámy 1/74 ze Zbudova (*Rybová 1976*, 105, obr. 7: 1 - 2, 4, 7, obr. 8: 1, 5), ale také z dalších objektů datovaných do stupně D1 (*Zavřel 2001*, 210, obr. 12: 4 - 6, 9 - 10, obr. 13: 5, 8, 11, 13, obr. 14: 1 - 4, obr. 15: 4, obr. 16: 6 - 7, 10 - 11, obr. 17: 3, 6, 8).

Esovitě profilované hrnce s vodorovně ven vyloženým okrajem (Droberjar 1997 - 1213 - 1214)

Obr. 31: 2, obr. 34: 13, obr. 48: 35, obr. 50: 28, obr. 51: 19, 38, obr. 53: 11, obr. 59: 7, 10, obr. 94: 3, 8, obr. 95: 1, obr. 100: 7, obr. 112: 13 - 14, obr. 114: 22, obr. 117: 12

Esovitě profilované hrnce s vodorovně ven vyloženým okrajem se objevují na sídlištích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 12), např. v Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 6: 2), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 54) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXV: 21, Tab. XXXVII: 3). Obecně do starší doby římské jsou datovány na sídlišti v Trávcích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 1). Ze stejného období, z oblasti středního Německa, najdeme analogie např. na pohřebišti v Ichstedtu (*Becker 1999*, 33, Taf. 32: 3). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südstbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 272 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 8). Vyskytují se i ve stupni B1 (*Motyková - Šneidrová 1965*, 152, Taf. 36: 1, Taf. 38: 16). Na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře byl tento typ nádob použit jako urna v hrobě 1, datovaném do stupně B1a (*Droberjar 1999a*, 163, 224, Taf. 23: 1). Nalezen byl např. v objektu 14 z Kolína - Radovesnice I (*Motyková - Sedláček 1990*, 274, obr. 3: 1), v objektu 48 z Blučiny, z chaty v Křižanovicích ze stupně B2 nebo z chaty II z Mušova ze stupně C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 24: 3, Taf. 114: 10, Taf. 138: 14). Na sídlišti v Branči jsou tyto hrnce zařazeny mezi

charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 35, obr. 14: 21), stejně jako v Kostelci na Hané - Kozí bradě (Vachůtová 2007, 407, obr. 9: 5, obr. 14: 7). Z období stupňů C3 - D1 pocházejí např. ze sídliště z Velehradu (Zeman 2009, 273, obr. 1: 3 - 4), Vlčnova - Dolního Němčí (Zeman 2003 - 2004, 197 - 198, 202, obr. 5: 13, obr. 7: 9), Vicemilic (Zeman 2008, 171, obr. 12: 10, obr. 13: 2), Mohelna (Zeman 2008, 171, obr. 11: 2, 11), Sudoměřic (Vlach 2007, 452, obr. 13: 17), Zlechova (Tejral 1990, 18, Abb. 8: 2, Abb. 13: 1 - 2; Zeman 2007, 284, Abb. 9: 5), Hradiště nad Závistí (Jansová 1971, 162, Abb. 4: 8), Bratislavy - Dúbravky (Elschek 2004, 241, Abb. 2: 16, Abb. 4: 16 - 17, Abb. 9: 21) nebo ze Štúrova (Beljak 2009, 235, Tab. 6: 6, Tab. 7: 7). Nacházejí se i v inventáři III. fáze (4. stol.) pohřebiště v Očkově u Piešťan (Kolník 1956, 278, obr. 18: 1 - 3).

V jižních Čechách byl tento typ hrncovitých nádob zjištěn ve výplni chaty 1/07 ze stupně LT D2b - Ř A v Ratajích u Bechyně (Parkman - Zavřel 2010, 326, obr. 10: 6), na výšinném sídlišti ve Zvíkově (Zavřel 2011, 476, obr. 24: 9) nebo v inventáři chat II/83, III/84, IV/85 a objektu 23/06 ze stupně D1 ve Zlivi (Zavřel 1986, 9, obr. 6; Zavřel 1987, 9, obr. 5: 12; Zavřel 1988, 82, obr. 5: 19, obr. 6: 13; Zavřel 2007, 360, obr. 5: 4).

Esovitě profilované hrnce s rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem

Obr. 51: 18, obr. 56: 10, obr. 64: 4, obr. 73: 11, obr. 101: 8

Esovitě profilované hrnce s rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem se objevují na sídlišti doby římské v Čechách již ve stupni LT D2b - Ř A (Motyková - Šneidrová 1963, obr. 6: 28), např. v Břežánkách (Erné 1999, obr. 6: 12), Českém Brodě (Valentová 2000, 205, obr. 1: 4, 8), Hořanech (Koutecký 2010, Tab. II: 23), Ořechu (Motyková - Pleiner 1987, 427, obr. 31: 10), Plackách (Rybová 1974, 488, obr. 6: 4), Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 41: 6), Rosnicích (Rybová 1974, 490, obr. 8: 7) nebo na Závisti (Motyková 1981, 525, obr. 8: 12). Obecně do starší doby římské jsou kladeny na sídlišti v Trávčicích (Zápotocký 1969, 196 - 197, obr. 13: 2). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 29 (Rieckhoff 1995, Tabelle 2). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebiště z období LT D2b - Ř A z Hatzfeldu - Lindenhofu (Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998, 297, Abb. 15: 6), z oblasti Neckaru např. ze sídlištního objektu z Kirchheimu, datovaném do poloviny 1. století (Schlegel 2000, 243, Taf. 49: 6). Ve stupni B2 se tento typ hrnce vyskytl např. na sídlišti v Močovicích (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 13: 11; Motyková - Šneidrová 1968, 188, obr. 4: 15) a také v inventáři moravských sídlišť z období B2 - C1 (Peškař 1983, 64, IV: 11), např. v chatě I, III v Blučině, Tvarožné (Mikulková 1996, obr. 3: 1) nebo v chatě I, V, VI v Křepicích (Droberjar 1998a, Taf. I: 2, Taf. 7: 1, Taf. 44: 1, Taf. 64: 8, Taf. 69: 7). Objeví se i v sídlištním materiálu mladší a pozdní doby římské v Čechách, např. v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 66, obr. 11: 19) i na Moravě, např. v Brně - Starém Lískovci (Vichová 2002, 284, obr. 14: 10), Velehradu (Zeman 2009, 273, obr. 1: 5) nebo např. z chat C9 - C10 z Šarovce (Beljak 2010, 44, obr. 12: 2 - 4), ze stupňů C3 - D1 pak např. ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (Elschek 2004, 241, Abb. 4: 18, Abb. 9: 23), Prahy 6 - Bubenče (Droberjar 2005, 818, 792 - 4), Závisti (Jansová 1971, obr. 4: 7, 17, obr. 5: 10, obr. 6: 7, 8, obr. 14: 1), Svijan (Košnar - Waldhauser 1973, 192, obr. 2: 2) nebo ze sídliště stupně D1 ve Zlechově (Tejral 1990, 18, Abb. 10: 8; Tejral 1999, Abb. 21: 2; Zeman 2007, 284, Abb. 8: 1), Drnovicích (Zeman 2008, 155, obr. 7: 4), Vicemilicích (Zeman 2008, 171, obr. 13: 5), Drslavicích (Peškař 1988, 110 - 111, obr. 2: 4) nebo ze Štúrova (Beljak 2009, 235, Tab. 6: 5, Tab. 7: 3).

Z oblasti jižních Čech je můžeme uvést ze stupně C3 ze sídliště v Sedleci (Břicháček - Braun - Košnar 1991, 127, Fig. 3: 9) nebo z výplně objektu 22/87 či z chat II/83, III/84 a

IV/85 ze stupně D1 ve Zlivi (*Zavřel 1986*, 9, obr. 3: 6 - 8; *Zavřel 1987*, 9, obr. 3: 16 - 17, obr. 6: 8, 13, obr. 7: 2; *Zavřel 1988*, 81, obr. 5: 19; *Zavřel 1990*, 56, obr. 11: 20).

Hrncovité nádoby s kónicky rozevřeným okrajem

Obr. 51: 7, 16 - 17, obr. 57: 12, obr. 62: 3, obr. 92: 18, obr. 99: 17

Analogii najdeme např. v inventáři chaty I ze stupně B2 z Křepice, z chaty II ze stupně B2/C1 z Hrušek nebo z chaty XVII ze stejného období z Křepice (*Droberjar 1998a*, Taf. 28: 10, Taf. 43: 1, Taf. 108: 3). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 12: 6).

Hrncovité nádoby se zaobleným, šikmo ven vykloněným okrajem a odsazeným tělem

Obr. 31: 8, obr. 33: 14, obr. 36: 3, 11, 15, 19, obr. 37: 3, 11, obr. 46: 24, obr. 48: 18, obr. 49: 53, obr. 50: 26, obr. 54: 6 - 7, obr. 55: 18, obr. 61: 18, obr. 65: 12, obr. 71: 3, obr. 72: 6 - 7, obr. 99: 16, obr. 100: 6, obr. 108: 3, obr. 112: 7, obr. 118: 23, obr. 140: 11, obr. 142: 2

Jsou běžnou součástí inventáře sídlišť stupně LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 5, obr. 6: 3, Beilage 1: 17), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 414, obr. 8: 19), Českém Brodě (*Valentová 2000*, 205, obr. 1: 7), Dobříčanech (*Šneidrová 1956*, 495 - 496, obr. 217), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 80), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXVI: 17, Tab. XXXII: 1, Tab. XXXVI: 6, obr. 12: 11), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 43: 12) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 154, obr. 10: 2). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 7: 2) nebo v Obříství (*Beneš 2013*, 709, obr. 6: 16), datovaném do stupňů Ř A - B1a. Známé jsou i z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (*Motyková - Šneidrová 1962*, 372, obr. 20: 5, obr. 24: 1). Vyskytují se na sídlišti ze stupně B1 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 31: 14) a nacházejí se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 2: 3, Abb. 5: 1) nebo na sídlišti v Gerolzhofenu (*Steidl 2009*, 475 - 476, Abb. 4: 6) či v Schwebheimu (*Koéch 2000*, 19, Abb. 3: 11). Z Hessenska můžeme analogie uvést např. z pohřebišť z období LT D2b - Ř A z Hatzfeldu - Lindenhofu (*Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998*, 297, Abb. 6: 12).

V jižních Čechách byl tento typ nádob zjištěn na sídlišti v Zalužanech, kde je kladen do nejstarší fáze doby římské a patří zde mezi nejběžnější tvary hrubé, sídlištní keramiky (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 1), stejně jako na sídlišti v Dubu - Javornici, kde se nachází i ve výplni objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 4: 7), ve výplni chaty I/82, v objektu 5/84 ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 13: 6; *Zavřel 1987*, 9, obr. 4: 1) nebo na sídlišti ze stejného období v Krtelích (*Parkman 2007*, 377 - 378, obr. 9: 5). Vyskytne se i na sídlišti v Úlehlich, datovaném do stupně B1 (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 12: 15), stejně jako na sídlišti v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68, obr. 2: 3, 12).

Hrncovité nádoby se zašpičatělým, šikmo ven vykloněným okrajem a odsazeným tělem

Obr. 31: 15, obr. 36: 6, 16, obr. 44: 6, obr. 45: 4, 7, obr. 51: 13, obr. 53: 13 - 14, obr. 54: 12, obr. 56: 15 - 16, obr. 59: 8 - 9, obr. 65: 9, obr. 66: 5, obr. 92: 7, obr. 96: 44, obr. 107: 9, obr. 108: 4, obr. 112: 4, obr. 126: 27

Hrncovité nádoby se zašpičatělým, šikmo ven vykloněným okrajem a odsazeným tělem se vyskytují již v plaňanské skupině v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 11) a objevují se na

českých sídlišť již ve stupni Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 2: 18), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 1: 6, obr. 3: 1, 3, 15, 17, obr. 5: 2, 4, obr. 8: 11), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 6: 10), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 7), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XV: 10, Tab. XXIX: 14, Tab. XXXIII: 7, Tab. XXXVI: 8) nebo v Praze 6 - Bubenči (*Bureš 1989*, obr. 4: 1). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 9: 13), datovaném do stupňů Ř A - B1a nebo v inventáři hrobu z Býčkovice ze stejného období (*Droberjar 2011*, 14, Abb. 2: 2). Objevují se i v inventáři lokalit z oblasti Pomohani (*Völling 2005*, Taf. 84: 5) a také v rámci grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 2: 6). Běžné jsou rovněž ve stupni LT D2b - Ř A na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 123, Abb. 6: 2). Z oblasti rýnsko - weserské kultury můžeme tuto nádobu uvést, např. z hrobu 9 ze stupně B1 na pohřebišti v Körneru (*Walther 2000*, 104, Abb. 1: 1), na sídlišti v Lahnu - Waldgirmes (*Walter 2000*, 128, Abb. 2: 4) nebo Hofheim I (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 3 - 5).

Jsou běžnou součástí inventáře jihočeských sídlišť z období LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 8, 13, 16), např. na sídlišti v Zalužanech, kde jsou datovány do stupně Ř A (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 4: 9 - 10), stejně jako zlomky těchto hrncovitých nádob z výplně chaty I/82 ze Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 7: 8, obr. 8: 5) nebo z chaty 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 10: 8, obr. 11: 6, obr. 12: 13).

Hrncovité nádoby s kulovitým okrajem a odsazeným tělem

Obr. 37: 13, obr. 40: 4, 6, 20, obr. 44: 8, 10, obr. 45: 19, obr. 48: 2, 39, obr. 50: 11, obr. 51: 8 - 9, obr. 53: 12, obr. 54: 3, obr. 55: 19, obr. 56: 14, obr. 59: 3, obr. 60: 10, obr. 64: 6, obr. 72: 8, obr. 73: 13, obr. 92: 14 - 16, obr. 105: 13, obr. 109: 13, obr. 110: 5, 9, obr. 111: 10, 16, obr. 112: 3, obr. 113: 5 - 6, obr. 114: 1, 10, 14, obr. 116: 14, obr. 117: 9, obr. 120: 16, obr. 121: 6, 27, obr. 122: 5, obr. 123: 12, obr. 124: 23, 30, obr. 125: 1, 11, obr. 138: 16, obr. 140: 8, obr. 145: 3, obr. 146: 2

Hrncovité nádoby s kulovitým okrajem a odsazeným tělem jsou typickou součástí inventáře sídlišť stupně LT D2b - Ř A v Čechách (*Rybová 1956*, 232 - 233, obr. 114: 18 - 20, 23 - 25, obr. 115: 19 - 22; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 7, obr. 2: 20), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 2: 12, obr. 5: 21, obr. 11: 7), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 6: 13), Českém Brodě (*Valentová 2000*, 205, obr. 1: 6), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 253, obr. 3: 2), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 4: 1, obr. 8: 8, obr. 9: 2), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 19, 79), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 2, 10), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40 - jáma 1), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXIII: 8, Tab. XXV: 19, Tab. XXVI: 16, 18, Tab. XXXI: 7, Tab. XXXIV: 5), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 4: 1), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 16: 3), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 1: 14), Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 10: 32), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 11) nebo na pohřebišti stupně Ř A v Tvršicích (*Motyková - Šneidrová 1965*, 137, obr. 6: 11). Nechybí v obsahu chaty 9 ze stupně LT D2b - Ř A z Lužice (*Salač 1995*, obr. 10: 1), v Martinově (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 9, 13), Kamenných Žehrovicích (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 2: 20, 31) nebo v Kolíně - Radovesnici I, objekt 10 (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 2: 11). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 7: 9, obr. 9: 8) nebo v Praze - Dolních Počernicích (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 7), datovaných do stupňů Ř A - B1a. Ze stejného období pochází nádoba z lokality Röderau (*Bemmann 2009*, Abb. 6: 5). Byly součástí inventáře grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 2: 1) nebo na sídlišti ve Schwebheimu (*Koch*

2000, 18, Abb. 3: 9). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebiště z období LT D2b - Ř A z Hatzfeldu - Lindenhofu (*Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998*, 297, Abb. 6: 13) nebo z Holzhausenu (*Seidel 2009*, Abb. 3: 6). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 34 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2). Byla ve výbavě i rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter 2000*, 128, Abb. 2: 7, Abb. 3: 15).

V jižních Čechách registrujeme tento typ nádoby např. na sídlišti z pozdní doby laténské v Lazišti (*Fröhlich - Michálek 1988*, obr. 2: 8) a jsou běžnou součástí inventáře jihočeských sídlišť z období LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 5, 15, 17). A Rybová jej označuje jako typ H nebo K a klade ho do nejstarší fáze doby římské, kde patří zde mezi běžné tvary hrubé sídlištní keramiky (*Rybová 1956*, 232 - 233, obr. 114: 18, 21 - 25; *Rybová 1961*, 402, obr. 2: 12). Tento typ nádob byl zjištěn na sídlišti v Zalužanech nebo ve Lhotě Kestřanské, stejně jako v Bechyňské Smoleči (*Zavřel 2011*, 456 - 457), Krtelích (*Parkman 2007*, 377 - 378, obr. 9: 4), v Českých Budějovicích - České Vrbné (*Zavřel 2006*, 123 - 124, obr. 23: 10), v chatách 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 11: 8, obr. 12: 4; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 10: 16; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 14 - 15) nebo ve Zlivi, zde zvláště v chatě I/82 a také v objektu 5/84 (*Zavřel 1983*, 77, obr. 3 A: 1; *Zavřel 1985*, 23, obr. 7: 5, obr. 8: 7, 13, obr. 9: 4, 12, obr. 10: 4; *Zavřel 1987*, 9, obr. 4: 2). Vyjímkou však nejsou ani ve stupni B1, jak to dokládá i vyhnutý zaoblený okraj vázovité nádoby ze sídliště v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 67 - 68, obr. 2: 1).

Hrncovité nádoby s baňatým tělem, odsazeným hrdlem a profilovaným okrajem

Obr. 72: 3

Hrncovité nádoby s baňatým tělem, odsazeným hrdlem a profilovaným okrajem byla zjištěny na Moravě v 1. polovině 5. století (*Tejral 1990*, 36, Abb. 26: 11). Z prostředí jižních Čech známe ojedinělý exemplář této nádoby ze sídliště u Záblatíčka, kde převládají nálezy stupně D1 (*Zavřel 2011*, 471, 474, obr. 21: 13).

Nádoby se zaobleným a kolmo nasazeným okrajem

Obr. 137: 13, obr. 141: 5, obr. 145: 4

Tento typ okraje se objevuje v inventáři sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 18) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 9: 9). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 15: 150), z inventáře grossromstedtské kultury např. ze sídliště Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 6: 5) nebo z oblasti Hesenska, např. ze sídliště Mardorf 23 z 2. poloviny 1. a z 2. století (*Meyer 2000*, 142, Abb. 7: 4). Vyskytl se i ve výbavě birituálního hrobu z Býčkovíc ze stupně Ř A/B1 (*Droberjar 2011*, 14, Abb. 2: 8). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad těchto nádob např. ze sídliště v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 6: 4), Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 6: 6), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 10), Ořechu (*Bursák 2008*, 179, obr. 29: 3) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 118: 8). Zjištěny byly i na sídlišti z Mikulovic ze stupně B2/C1 (*Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 384, obr. 10: 4, obr. 15: 5, obr. 17: 9) nebo v oblasti Neckaru, např. ve Wurmlingenu ze stupně C2 (*Reuter 2000*, 196 - 200, Abb. 5: 15 - 24). Nalezeny byly rovněž ve výplni pozdně římské chaty na Závisti (*Jansová 1971*, obr. 5: 7, 8) nebo na sídlišti ze stupně D1 ve Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 8: 12).

V jižních Čechách se zlomky okrajů těchto nádob nacházely ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 5: 7) nebo na sídlišti ze stejného období v Krtelích (*Parkman 2007*, 378 - 380, obr. 11: 5). Známe je ovšem i z výplně chaty II/83, objektu 6/85, 22/87, chaty IV/85 nebo chaty V/86 ze stupně D1 ve Zlivi (*Zavřel 1986*, 9, obr. 3: 1 - 3; *Zavřel 1988*, 81, obr. 4: 5, 13 - 14, obr. 5: 14, 24 - 25, obr. 6: 1; *Zavřel 1989*, 61 - 62, obr. 7: 10 - 11, 18; *Zavřel 1990*, 55, obr. 11: 4).

Nádoba s kolmo nasazeným, vlnovitě prohnutým a zaobleným okrajem

Obr. 96: 4

Analogii jsem našel v inventáři objektu 8 na sídlišti ze stupně B1 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 12). V mladší době římské se nacházely na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: C: a - b).

Fasetované okraje hrncovitých nádob a terin

Obr. 19: 6, obr. 25: 11, obr. 31: 3, 5, obr. 33: 6, 12, obr. 37: 7, 10, obr. 40: 9, obr. 44: 7, 9, obr. 45: 3, obr. 46: 26, obr. 48: 32, obr. 49: 44, obr. 50: 12, 25, obr. 54: 4, 15, 42, obr. 55: 23 - 24, obr. 57: 32, obr. 59: 18, obr. 61: 1, obr. 67: 1, obr. 72: 4, obr. 73: 12, obr. 92: 2, obr. 94: 6, 9, obr. 98: 31, obr. 99: 14, obr. 107: 10, 12, obr. 108: 1 - 2, obr. 109: 5, 8, obr. 111: 1, 17, obr. 113: 11, obr. 114: 6, obr. 115: 6, obr. 116: 3, 12, 17, obr. 117: 15, obr. 118: 1, 27, 35 - 37, obr. 119: 3 - 4, 32, obr. 120: 11, 13 - 14, 18, 21, 25, obr. 121: 11 - 12, 17, obr. 123: 5, 7, 20, 22, obr. 124: 24 - 25, 27 - 28, obr. 125: 23, obr. 139: 7, 23, obr. 145: 5, obr. 147: 1

Jedná se o typickou úpravu okraje stupně Ř A a teriny s fasetovaným okrajem jsou jedním z charakteristických znaků keramiky grossromstedtského horizontu (*Rybová 1956*, 226 - 227, obr. 112: 1 - 2, 4 - 5, obr. 114; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 7, obr. 17: 1; *Droberjar 2006*, obr. 9: 9, 21). Jako příklad můžeme uvést hrncovité nádoby ze sídliště v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 3: 10 - 11, obr. 4: 5 - 7, obr. 9: 7 - 8), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 5: 1, 9), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 4: 3 - 4), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 23), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 18), Lochenicích (*Rybová 1974*, 489, obr. 7: 3), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40, obr. 41: 2), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIX: 9), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 11: 2, obr. 15: 2), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2006*, obr. 7: 6, obr. 8: 3, obr. 9: 1, 4 - 6), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 17) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 4: 7, 10, 16). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 7: 12, 17, 20, obr. 8: 1, 6 - 7, 8, 11), Břežně u Chomutova (*Beneš 2010*, 91, obr. 29: 1, obr. 31: 1) nebo na Závisti (*Motyková 1981*, 525, obr. 8: 8), které jsou datovány do stupňů Ř A - B1a. Známé jsou i z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (*Motyková - Šneidrová 1962*, 350, obr. 9: 6) nebo ze saského Fichtenbergu (*Bemmann 2009*, 378 - 379, Abb. 16: 1), westfálského Bochumu (*Peschel 1978*, Abb. 7: 3 - 4, 7 - 8) či hesenského Hümme (*Seidel 2009*, Abb. 2: 1, 3), Niedervellmar (*Seidel 2009*, Abb. 2: 4 - 5), Holzhausen (*Seidel 2009*, Abb. 2: 7) nebo z objektu 20 na sídlišti Stregda v Durynsku (*Peschel 1978*, Abb. 6: 5). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typy 233 - 234, (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2). Běžné jsou rovněž ve stupni LT D2b - Ř A také na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 123, Abb. 6: 1) a také v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 20, Abb. 3: 18) nebo na sídlišti Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, 32, 34, Abb. 2: 1 - 5). Hráněné okraje byly v inventáři i rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter*

2000, 128, Abb. 2: 2, 5 - 6). Analogické typy hrncovitých nádob s hráněnými okraji najdeme i na ostatních českých sídlištích z počátku starší doby římské (*Motyková – Šneidrová 1963*, obr. 11: 6, obr. 13:7, obr. 17: 1; *Rybová 1974*, 489, obr. 7: 3, *Venclová 1975*, obr. 3: 11, obr. 4: 5 – 6, *Waldhauser 1977*, obr. 15: 26 – 28).

Mezi nejtypičtější nálezy z počátku doby římské patří okraje hrncovitých nádob s okraji hráněnými do několika plošek. A. Rybová je řadí ke keramice plaňanského horizontu typu B (*Rybová 1956*, obr. 112: 4) a typu C (*Rybová 1956*, obr. 114: 1 – 2) a jsou charakteristické pro počátek sídliště v Přešťovicích. Běžné jsou i na jiných jihočeských sídlištích plaňanského horizontu – např. ve výplni jámy I v Zalužanech (*Rybová 1956*, obr. 114: 5, 9; *Fröhlich 1987*, obr. 3: 21), v Probulově (*Břicháček – Fröhlich 1993*, 68, obr. 2: 4, 11, 15, obr. 3: 11, obr. 4: 6), Bechyňské - Smolečí (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 1), v poloze I v Krtelích (*Parkman 2007*, 382, obr. 9: 6, obr. 10: 13), Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 123, obr. 23: 12), Zlivi v chatě I/82 (*Zavřel 1985*, 23, obr. 7: 1 - 2, obr. 8: 10, obr. 9: 14, obr. 10: 2, obr. 12: 5), ve výplni chaty 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 12: 14) nebo v Dubu – Javornici – v objektu 1/99, kde se v rámci keramiky z období LTD2 – A vyskytují rovněž polokulovité teriny s charakteristicky hráněným okrajem (*Parkman – Zavřel 2003*, 211, obr. 4: 6, obr. 7: 3, obr. 9: 1 – 2, obr. 10: 1).

Soudkovité nádoby

Tyto nádoby, vejčitého nebo soudkovitého tvaru, jsou považovány za typický projev labskogermánské keramiky. V německé literatuře býval označován jako pozdně římský nebo svévský hrnec, který se v polabském okruhu objevuje již ve starší době římské (*Svoboda 1948*, 199 - 200, obr. 40: 2, 4). Mají dlouhý vývoj, ale i když můžeme pozorovat jisté rozdíly, jejich bližší klasifikace není možná (*Motyková 1981*, 513). Obecně lze konstatovat, že zatímco ve starší době římské soudkovité nádoby se zataženým okrajem, tzv. pozdně římské hrnce, převažují spíše mezi sídlištní keramikou, od mladší a pozdní doby římské, zejména od stupně C2, jsou v prostředí labskogermánské kultury používány také jako popelnice na pohřebištích, např. na žárovém pohřebišti v Dobřichově - Třebické nebo v kostrových hrobech 4. století (*Svoboda 1963*, 103; *Břicháček - Košnar 1998*, 67). Přežívají do doby stěhování národů a vyskytují se i v 6. století.

Soudkovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem

Obr. 44: 19, obr. 49: 40, obr. 56: 12, obr. 63: 8, obr. 76: 10, obr. 110: 12, obr. 113: 9

Soudkovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem se na sídlištích objevují již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 414, obr. 9: 19). Ze stupně B2 je můžeme jmenovat ze sídliště v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 120: 12, 250; *Motyková - Šneidrová 1967*, Beilage 1: 32) nebo v Ořechu (*Bursák 2008*, 185, obr. 26: 12 - 13). V tomto období jsou běžné i v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 2: 8) nebo v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 9: 17). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 18: 2), stejně jako v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 66, 70, obr. 10: 1, obr. 11: 12). Z Pomohani můžeme tuto nádobu uvést např. z objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (*Frank 2000*, 178, Abb. 5: 13) a ze 4. století ze sídliště Reichelsheim - Beienheim (*Steidl 2000*, 205 - 206, Abb. 5: 78). Tento typ nádob byl součástí inventáře i na sídlišti v Laufenu ze 4. století (*Schach - Döriges 1981*, 656 - 657, Abb. 18: 8), z oblasti Neckaru ve Wurmlingenu ze stupně C2 (*Reuter 2000*, 196 - 200, Abb. 5: 15 - 8, 15 -

13) nebo v alamanském prostředí jihozápadního Německa na sídlišti v Mengen, kladeném do doby kolem roku 400 (Bücker 1999, 212 - 214, Taf. 5: 8; Bücker 2000, 218 - 219, Abb. 6: 1).

Soudkovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem, dovnitř zataženým

Obr. 40: 7, obr. 96: 33, obr. 119: 19

Soudkovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem, dovnitř zataženým se objevují na sídlištech doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Novém - Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXXIX: 3), Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 41: 11) nebo v prostředí rýnsko-weserské kultury, např. na sídlišti v Delbrück - Anreppen (Eggenstein 2000, 57, Abb. 3: 12) či v Hesensku, např. na sídlišti Mardorf 23 (Meyer 2000, 141 - 142, Abb. 6: 4, 8). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad těchto nádob např. ze sídliště v Dolních Břežanech (Motyková 1981, 512 - 513, obr. 5: 13). Známe je i z moravských sídlišť z období B2 - C1 (Droberjar 1997a, Taf. 52: 17, Taf. 108: 4). Byly zaregistrovány i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (Droberjar - Prostředník 2004, 43 - 72, Tab. 7: 11, Tab. 9: 12, Tab. 16: 12). Do období stupňů C3 - D1 je tato keramika datována na sídlišti v Hostovlicích (Šumberová - Valentová 2007, 384, obr. 7: 7).

V jižních Čechách se tato keramika objevila na sídlišti v Probulově, kde je datována do mladší doby římské (Břicháček 1993, 69, obr. 4: 7).

Soudkovité nádoby se zaobleným, dovnitř zataženým okrajem (tzv. pozdně římské hrnce)

Obr. 11: 8, obr. 12: 1, obr. 14: 9, obr. 22: 10, 21 - 22, obr. 23: 4, obr. 25: 1 - 7, obr. 26: 1, obr. 31: 9, obr. 32: 9, obr. 36: 1, 4, 13 - 14, obr. 37: 1, 8, obr. 40: 1, 5, 11, obr. 41: 1, obr. 44: 22, 25, obr. 45: 1 - 2, obr. 48: 5 - 7, 11 - 12, 14, 31, obr. 49: 4, 6, 8, 11, 14, 25 - 26, 30 - 33, 47, obr. 51: 1, 24 - 25, obr. 54: 1, obr. 56: 11, obr. 60: 2, obr. 64: 5, obr. 67: 3 - 4, obr. 68: 1, obr. 70: 2, obr. 71: 2, obr. 72: 1 - 2, obr. 76: 3, 11, obr. 91: 5, obr. 93: 17 - 19, 32, obr. 94: 19 - 21, obr. 96: 6, 18 - 20, 22 - 25, 27 - 31, 21, obr. 112: 12, obr. 117: 2, obr. 118: 14, obr. 139: 4, obr. 141: 1, obr. 145: 6

Tyto soudkovité nádoby, zhotovené většinou z hrubého materiálu s drsným povrchem, různě zdobené nebo zcela bez výzdoby, ve vyšším i nižším provedení, jsou vysloveně užitkovou keramikou. Setkáváme se s nimi na sídlištech i pohřebištích. Zdobeny jsou spíše ve starší době římské, zatímco v mladší době římské výzdobných prvků ubývá. V období C3 - D1 jsou již většinou nezdobené. V mnohých oblastech svobodné Germánie, od dolního Polabí přes Sasko, Durynsko, Porýní, Čechy, Moravu, Dolní Rakousko a Slovensko, vystupují na sídlištech a pohřebištích od časně doby římské a bez větších tvarových změn se udržují do doby stěhování národů (Svoboda 1948, 200; Meyer 1976, 226 - 227; Peškař 1988, 138; Haberstroh 2000, 106, Abb. 34: 10). Hojně objevují zvláště od 2. poloviny 3. do 6. století (Droberjar - Prostředník 2004, 80). Jsou etnicky indiferentní, ale ukazují na silné propojení s polabským okruhem, kde v mladším období patří v sídlištní keramice k vůdčím užitkovým tvarům (Pleiner 1959, 188; Svoboda 1965, 33; Droberjar - Prostředník 2004, 80, Tab. 6: 1 - 2). Vyskytují se již v plaňanské skupině v Čechách (Droberjar 2006, obr. 9: 13) a jsou běžné na českých sídlištech již ve starší době římské (Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 25, 48) a to již od stupně LT D2b - Ř A (Motyková 1976, 165 - 166, obr. 13: 7), např. v Běchovicích (Venclová 1975, 425, obr. 1: 14, obr. 3: 12, obr. 10: 11), Českém Brodě (Valentová 2000, 205, obr. 1: 17), Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 253, obr. 3: 3, 17), Hořanech (Koutecký 2010, Tab. II: 13 - 14, Tab. III: 35, 61, Tab. IV: 1), Jenišově Újezdě (Koutecký 1997, obr. 4: 62, 87), Kadani - Jezerce (Kruta 1972, 326, obr. 5: 19), Lochenicích (Rybová 1974, obr. 7: 1,

5), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 40), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXVII: 6; Tab. XXXVI: 2), Pláckách (*Rybová 1974*, 488, obr. 6: 9, 11), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 3: 6), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 155, obr. 16: 2), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 1: 17, 20, obr. 2: 6), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 42: 5) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 8, obr. 10: 23). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 8: 14), Praze - Dolních Počernicích (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 10) nebo v Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 96, obr. 18: 3) datovaných do stupňů Ř A - B1a. Známé jsou i z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (*Motyková - Šneidrová 1962*, 346, 360, 378, obr. 5: 1, obr. 6: 1, obr. 17: 1, obr. 27: 6). Obecně do starší doby římské jsou datovány jako typ H I a z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35), z chaty v Trubíně (*Benková 1997*, 304, obr. 3: 24) nebo ze sídliště v Trávčicích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 5). V rámci jihoněmecké skupiny SOG (südostbayerische Gruppe) z pozdní doby laténské (LT D2a) se jedná o typ 104 (*Rieckhoff 1995*, Tabelle 2), známý např. z lokalit Regensburg - Harting, Paring, Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 14: 132, Abb. 16: 152, Abb. 23: 244, Abb. 32: 350) nebo ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 14: 1). Běžné jsou i v inventáři grossromstedtské kultury např. na sídlišti ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 17, Abb. 2: 9), na sídlišti Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 5: 3) nebo např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 5: 2), v Pomohani např. na sídlišti Fritzlár - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 7: 8). Vyskytly se i v inventáři z chaty 563 z časné doby římské v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 477, Abb. 7: 5) nebo v prostředí rýnsko - weserské kultury, např. na sídlišti v Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 1: 12 - 13) nebo Hofheim II (*Walter 2000*, 126, Abb. 5: 7). Tyto nádoby jsou běžné i v oblasti horního Rýna a Neckaru, v prostředí "neckarských" Svěbů, ve stupni B1b (*Schlegel 2000*, 83 - 84, Abb. 3: 7 - 10) a dále z období od poloviny 1. století do počátku 2. století (*Schlegel 2000*, Taf. 4: 3, Taf. 5: 12, Taf. 11: 11, Taf. 21: 1, Taf. 28: 9, Taf. 41: 3, Taf. 63: 3, Taf. 77: 5, Taf. 78: 8, Taf. 85: 6, Taf. 87: 4, Taf. 100: 9), např. na sídlišti Fulda - Domhügel (*Teichner 2000*, 115, Abb. 2: 21). Ze stupňů B1 - B2 ji můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 7, obr. 10: 12), Solanech (*Koutecký 1999*, 84, Tab. 1: 25, Tab. 4: 66, Tab. 5: 96; Tab. 6: 101) nebo z polozemnice 1 z Hoštic (*Motyková 1974*, 505, obr. 5: 5). Patří k obvyklé sídlištní keramice i ve stupni B2 (*Motyková - Šneidrová 1967*, Beilage 1: 11), např. v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 67, obr. 4: 1, 3), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 20, obr. 5: 2), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 5: 3), Ořechu (*Bursák 2008*, 172, obr. 23: 7, obr. 25: 9, obr. 26: 11), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 12, 20, obr. 6: 10), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 5: 8), Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 175, obr. 5: 6), Křižanovicích (*Peškař 1988*, 138, obr. 22: 1) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 116: 11, obr. 120: 8). U exempláře s extrémě zataženými okraji (obr. 56: 11) najdeme analogie např. v objektu 7 z Altflusheimu, který je datován do 2. poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 231, Taf. 5: 9, 12), ze stejné lokality z objektu 35 z 2. poloviny 2. století (*Schlegel 2000*, 233, Taf. 11: 7) nebo z durynského sídliště v Körneru (*Peschel 2000*, 8, Abb. 5: 17 - 18). Běžné jsou i v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 2: 10, 12, Abb. 3: 1 - 3). Na sídlišti v Bratislavě - Důbravce se tyto nádoby nacházely v inventáři objektů datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 2: 19, obr. 3: 16, obr. 4: 16, obr. 5: 13 - 15, obr. 6: 14) a také na moravských sídlištech v období B2 - C1 (*Peškař 1988*, 138, obr. 22: 1; *Droberjar 1997a*, Taf. 2: 6, Taf. 6: 15, Taf. 68: 7, Taf. 69: 8, Taf. 103: 2). Na sídlišti v Bratislavě - Důbravce, z období B1b - B2a, je řazena k typu I (*Varsik 2009*, 222 - 224, Abb. 6: b - c, Abb. 16), stejně jako na sídlišti ve Vlčkovcích z období B1c - B2b (*Varsik 2009*, 229 - 231, Abb. 13: 7 - 8, Abb. 16). Celkově je možné konstatovat, že tyto nádoby byly běžnou součástí inventáře

sídlíšť na Slovensku jak v období horizontu I - B1/B2 (Varsik 2011, obr. 99: 19), tak i horizontu II - B2 - B2/C1 (Varsik 2011, obr. 101: 18). Na sídlíšti v Michelstettenu jsou datovány do stupňů B1c - B2a (Neubauer 2011, 78 - 79, Abb. 38: 162, Taf. 5: 67, Taf. 8: 119, Taf. 27: 339). Časové rozpětí výskytu soudkovitých nádob je však mnohem širší. V mladší době římské se nacházely na sídlíšti v Přerubenicích, v chatě 5/93 ze stupně C2 (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 108, 111, obr. 8: 5, 7, obr. 14: A: a) nebo na sídlíšti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (Droberjar - Prostředník 2004, 43 - 72, Tab. 6: 5 - 6, Tab. 7: 10, Tab. 9: 16, Tab. 17: 5, Tab. 19: 6), stejně jako v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 66, obr. 11: 14). Do 3. a 4. století jsou kladeny na sídlíšti v Tuchlovicích (Pleiner 1954, 781 - 782, obr. 338: 8; Pleiner 1955, 213 - 214, obr. 121: 4; Pleiner 1959, 174, 188, obr. 7: 1, obr. 21: 3, obr. 24: 1, 4, 18, 21). Celkově je možno konstatovat, že soudkovité nádoby jsou v mladší době římské (C1 - C3) běžnou součástí inventáře sídlíšť i pohřebíšť v Čechách i v Německu. K. Godlowski je uvádí jako charakteristický nálezný typ stupně C3 v Čechách, včetně varianty na nožce - obr. 71: 2 (Godlowski 1992, 34, Abb. 12: 16), např. na sídlíšti v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 70, obr. 7: 13, 11), Praze - Hloubětíně (Hušták - Jiřík 2009, 336, Tab. 1: 6, Tab. 8: 1, 4, Tab. 10: 5 - 6, Tab. 15: 3, Tab. 17: 1, Tab. 18: 3 - 4, 6), Hostovicích (Šumberová - Valentová 2007, 381, obr. 6: 1 - 2, 5, 7 - 8, obr. 7: 1, 8), Velkém Mederu (Varsik 2004, 263, Abb. 6: 15) nebo v severním Bavorsku (Keller 1974 - Typ 13, 263, Abb. 2: 13). Z Pomohání můžeme tuto nádobu uvést např. z objektu z poloviny 3. století ze sídlíště Lauda - Königshofen (Frank 2000, 178, Abb. 5: 15 - 16) a ze 4. století ze sídlíště Reichelsheim - Beienheim (Steidl 2000, 205 - 206, Abb. 5: 76). Na sídlíšti v Branči je zařazena mezi nádoby formy IA a patří zde i mezi charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - Kolník - Varsik - Vladár 2007, 35, obr. 14: 19, obr. 21: 14). Tento typ nádob byl součástí inventáře i na sídlíšti v Laufenu ze 4. století (Schach - Dörgeš 1981, 656 - 657, Abb. 21: 19 - 20). V období C3 - D1 byla nalezena např. ze sídlíšti v Dolních Chabrech (Jiřík - Kostka 2006, 737, obr. 18: 1), Smiřicích (Horník 2012, 79, obr. 9: 1, obr. 10: 15 - 16, obr. 11: 1, obr. 12: 1), Vlčnovově - Dolním Němčí (Zeman 2003 - 2004, 197 - 198, obr. 4: 4, obr. 6: 1), Praze 6 - Bubenči (Droberjar 2005, 818, 792 - 2), Závisti (Jansová 1971, 161 - 162, obr. 5: 5, obr. 10: 7, obr. 14: 10) nebo na sídlíšti v Michelstettenu v dolním Rakousku (Neubauer 2011, 84 - 85, Abb. 42: 242). V době kolem roku 400 jsou běžné také na lokalitách z Horních Frank (Haberstroh 2000, 121, Abb. 6: 6), z oblasti Neckaru např. ve Wurmlingenu ze stupně C2 (Reuter 2000, 196 - 200, Abb. 5: 15 - 9) nebo v alamanském prostředí jihozápadního Německa na sídlíšti v Mengen, datovaném do doby kolem roku 400 (Bücker 1999, 212 - 214, Taf. 4: 14; Bücker 2000, 218 - 219, Abb. 6: 3) či v oblasti Main - Regnitz na sídlíšti Neuses a. d. Regnitz (Haberstroh 2000, 227, Abb. 3: 7). Nacházejí se i v rámci keramiky "durynské" fáze stupně E1, např. ze sídlíště v Jenštejně (Droberjar 2008b, obr. 7: 19). V ruce robené soudkovité nádoby ze sídlíštního objektu z Hulína z poloviny 5. století, evidentně polabského původu, jsou považovány za pozůstatek izolované skupiny příchozích z severopolabské oblasti (Tejral 1990, 40, Abb. 31: 4 - 13). Na konec 5. století jsou tyto nádoby datovány na sídlíšti v Jenštejně (Droberjar - Turek 1997, 104, Abb. 4: 2 - 6, Abb. 5: 6, Abb. 7: 3).

V jižních Čechách se tyto nádoby objevují běžně již na sídlíštích tzv. plaňanského horizontu (Zavřel 2006a, 249, obr. 22: 10, 21), známe je např. ze sídlíštního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A z Dubu - Javornice (Parkman - Zavřel 2003, 217, obr. 5: 3), z objektu 4/99 v Krtelích (Parkman 2007, 382, obr. 8: 1, obr. 12: 11), ze sídlíště v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (Zavřel 2006, 124, obr. 16: 10, obr. 18: 3) nebo ze sídlíště v Probulově, datovaném do období Ř A - B2 (Břicháček - Fröhlich 1993, 68 - 69, obr. 2: 17, obr. 3: 5, 14). Ve stupni D1 se tento typ keramiky vyskytoval v chatě II/83 ve Zlivi (Zavřel 1986, 9, obr. 3: 11 - 12, obr. 4: 1).

Soudkovité nádoby s rovně seříznutým, dovnitř zataženým okrajem (tzv. pozdně římské hrnce)

Obr. 22: 23, obr. 25: 8, obr. 44: 23, obr. 46: 23, obr. 48: 8, 33, obr. 49: 10, 28, 52, obr. 51: 21 - 23, 26, 29, 30, 37, obr. 56: 13, obr. 65: 1, obr. 87: 3, 10, obr. 96: 35 - 39, obr. 119: 13

Tento typ "svévkého hrnce", datovaný obvykle do mladších fází doby římské a do doby stěhování národů, se nacházel již ve výplni objektu 1/99 ze stupně LT D2b – Ř A v Dubu – Javornici na Prachaticku (*Parkman – Zavřel 2003*, obr. 5: 3) nebo ve výplni chaty 9 ze stejného období z Lužice (*Salač 1995*, obr. 9: 15). Tyto soudkovité tvary jsou zcela běžné rovněž v pozdně laténském období (*Meduna 1980*, 72, T. 103: 6, T. 128: 11, 13; *Jansová 1986*, I, T. 71: 18; *Jansová 1988*, II, T. 143: 8; *Čížmář 1989*, 94) a od starší doby římské již ve stupni Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 2: 2, obr. 9: 15), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 2: 8), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 41: 4) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 8, obr. 10: 13). Obecně do starší doby římské jsou datovány jako typ H I c z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35) nebo ze sídliště v Trávčicích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 13: 5). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebiště z časné doby římské z Hatzfeldu - Lindenhofu (*Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998*, 297, Abb. 18: 9). I zde patří k průběžným tvarům na sídlišti již od pozdní doby laténské a starší doby římské. Na lokalitách pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) byly registrovány např. v Regensburgu - Hartingu, Paringu nebo Echingu (*Rieckhoff 1995*, Abb. 16: 153, Abb. 23: 250, Abb. 26: 270, Abb. 32: 353), z prostředí grossromstedtské kultury např. ze sídliště ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 2) nebo na sídlišti Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 5: 1 - 2), z okruhu rýnsko - weserské kultury, např. ze sídliště v Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 3: 6) nebo Frankfurt - Heddernheim (*Walter 2000*, 126, Abb. 4: 7). Nacházely se i ve výplni chaty 563 z časné doby římské v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 476, Abb. 5: 6). Na sídlišti v Praze - Dolních Počernicích se vyskytly v kontextu materiálu stupňů Ř A - B1a (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 2). Z oblasti Neckaru můžeme uvést ukázkou např. z polozemnice z Edingenu, datované do 3. čtvrtiny 1. stol. (*Schlegel 2000*, 237, Taf. 21: 1). Tyto nádoby jsou běžné také v prostředí "neckarských" Svěbů již ve stupni B1b (*Schlegel 2000*, 83 - 84, Abb. 3: 2, 6) nebo mezi germánskou keramikou z jámy ze stupně B1 na sídlišti Fulda - Domhügel (*Teichner 2000*, 115, Abb. 2: 220). Patří k obvyklé sídlištní keramice i ve stupni B2, např. v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 13: 4), Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 67, obr. 4: 9), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 19), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438, obr. 30: 2), ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smišek 1999*, 175, obr. 5: 5) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 120: 8). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato nádoba nacházela ve výplni objektu 13/88, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 3: 18), stejně jako na sídlišti v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 4: 67). Soudkovité nádoby s rovně seříznutým okrajem jsou běžné i na moravských sídlišti v období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 19: 16). Na sídlišti ve Vlčkovcích z období B1c - B2b je řazen k typu I (*Varsik 2009*, 229 - 231, Abb. 13: 1, 4, Abb. 16). V mladší době římské se nacházely na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, obr. 14: A: b). Do stupně C1 je tento typ nádoby datován na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 6: 11) nebo v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 66, obr. 11: 9). Nechybí ani v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 9: 14) a ze 4. století ze sídliště Reichelsheim - Beienheim (*Steidl 2000*, 205 - 206, Abb. 5: 86). Nacházejí se i v Turnově (Maškovy zahrady) v období stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 9: 13, Tab. 15: 16, Tab. 16: 7), také v objektech z mladší a pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 16: 8).

Soudkovitá nádoba (obr. 65: 1) má analogie v podobných nádobách z výplně chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 162, Abb. 4: 11, Abb. 7: 1, 3, Abb. 10: 6). Zaregistrovány byly na sídlišti v Michelstettenu v dolním Rakousku ve fázi C3 - D1 (*Neubauer 2011*, 84 - 85, Taf. 10: 146). V době kolem roku 400 jsou běžné také na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 121, Abb. 6: 6).

Z jižních Čech můžeme tyto nádoby uvést např. ze sídliště ze stupně LT D2b - Ř A v Zaluzanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 3), Krtelích (*Parkman 2007*, 379 - 380, obr. 12: 9), na sídlišti v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 124, obr. 13: 5) nebo v Probulově, datovaném do období Ř A - B2 (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68 - 69, obr. 2: 16).

Soudkovité nádoby s kulovitě rozšířeným okrajem, dovnitř zataženým

Obr. 33: 8 - 9, obr. 36: 10, obr. 44: 26, obr. 46: 27, obr. 49: 5, obr. 51: 27, obr. 54: 2, obr. 56: 17, obr. 58: 3, obr. 65: 4, obr. 73: 14, obr. 87: 15, obr. 92: 21, obr. 93: 21, obr. 94: 4, 18, obr. 96: 26, 32, obr. 100: 10, obr. 107: 8, obr. 118: 7, obr. 120: 22, 26, obr. 121: 7, obr. 124: 14, 31, obr. 146: 1, 7

Soudkovité nádoby s kulovitě rozšířeným okrajem, dovnitř zataženým se objevují již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 1: 12 - 13, obr. 5: 3, obr. 8: 3, 9), Břežánkách (*Erné 1999*, obr. 5: 22), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 15), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 4: 74), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 21), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXIV: 2, Tab. XXV: 7, Tab. XXXIV: 7), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 43: 2) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 8, obr. 9: 14, obr. 14: 18). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting, Paring nebo Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 15: 145, Abb. 16: 153, Abb. 23: 250, Abb. 26: 270, Abb. 32: 353, Abb. 33: 361 - 362) nebo ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 13: 2). Známé jsou i z prostředí grossromtedtské kultury, např. na sídlišti v Gerolzhofenu (*Steidl 2009*, 475 - 476, Abb. 4: 3) nebo ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 6), v prostředí rýnsko - weserské kultury, např. na sídlišti v Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 1: 8), v Pomohani např. na sídlišti Fritzlär - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 6: 5) nebo z Hesenska, např. na sídlišti Mardorf 23 (*Meyer 2000*, 141 - 142, Abb. 6: 6). Na sídlišti v Praze - Dolních Počernicích se vyskytly v kontextu materiálu stupňů Ř A - B1a (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 6). Patří k obvyklé sídlištní keramice i ve stupni B2, např. v Modřanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 14: 10), Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 67, obr. 5: 7, obr. 6: 3) nebo v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 18), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 12: 3), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 22), Solanech (*Koutecký 1999*, 84, Tab. 5: 95) v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 116: 3 - 4, obr. 120: 13). Z oblasti Neckaru můžeme uvést ukázkou např. ze sídlištního objektu ze Seckenheimu, datovaném do 2. poloviny 1. stol. (*Schlegel 2000*, 250, Taf. 78: 1). Z přelomu 1. a 2. století tato nádoba pochází ze sídliště Rockenberg - Oppershofen v Pomohani (*Lindenthal 2000*, 126, Abb. 4: 8) a byla také ve výbavě rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter 2000*, 128, Abb. 5: 8), např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 9: 16). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se soudkovité nádoby s kulovitě rozšířeným okrajem nacházely v inventáři objektu 129/93, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 4: 18) a byly běžné i na moravských sídlištních v období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 52: 16, Taf. 69: 4, Taf. 95: 1, Taf. 101: 6, Taf. 130: 12). V mladší době římské se nacházely na sídlišti v Přerubenicích, v chatě 5/93 ze stupně C2 (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 108, 111, obr. 8: 8, obr. 14: A: e) nebo v Mikulovicích ze stupně B2/C1 (*Sedláček - Kašpárek - Jilek 2010*, 384, obr. 19: 4; obr. 22:

14). Byly součástí nálezového fondu i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 7: 9 - 8, Tab. 9: 1), na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 8: 6) nebo v objektech z mladší a pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 17: 2). Z Pomohání můžeme tuto nádobu uvést např. z objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (*Frank 2000*, 178, Abb. 5: 14) a ze 4. století ze sídliště Reichelsheim - Beienheim (*Steidl 2000*, 205 - 206, Abb. 5: 79). Kulovitě dovnitř vytažený okraj (obr. 96: 32) má přesnou analogii v podobném okraji ze sídliště z Wurmlingen z oblasti Neckaru ze stupně C2 (*Reuter 2000*, 196 - 200, Abb. 5: 15 - 14). Do období C3 - D1 je tato keramika datována na sídlišti v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 384, obr. 7: 19, 22), v Praze 6 - Bubenči (*Droberjar 2005*, 818, 792 - 8) ve výplni chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 170, Abb. 13: 3a) nebo v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 737, obr. 15: 1, obr. 16: 2, 4). Zaregistrovány byly např. na sídlišti v Michelstettenu v dolním Rakousku ve fázi C3 - D1 (*Neubauer 2011*, 84 - 85, Taf. 24: 296) nebo v alamanském prostředí jihozápadního Německa na sídlišti v Mungen, datovaném do doby kolem roku 400 (*Bücker 1999*, 179, 212 - 214, Taf. 4: 13; *Bücker 2000*, 218 - 219, Abb. 6: 2).

Z jižních Čech můžeme tyto nádoby uvést např. ze sídliště v Probulově, datovaném do období Ř A - B2 (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68 - 69, obr. 2: 18).

Soudkovité nádoby s prožlabeným okrajem, dovnitř zataženým

Obr. 93: 20

Podobný okraj soudkovité nádoby byl nalezen na sídlišti ve Velkých Přílepech, kde byl kladen do starší doby římské (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 17: 4). Vyskytl se i v objektech z mladší a pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 4: 6, Tab. 16: 9).

Soudkovité nádoby se zduřelým okrajem, dovnitř zataženým

Obr. 110: 11

Tento typ nádoby je znám již ze sídlišť doby římské již ze stupně LT D2b - Ř A, např. v Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 3: 5, obr. 5: 4). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) můžeme přesnou analogii uvést z lokality Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 20: 219) nebo z prostředí rýnsko - weserské kultury, např. ze sídliště v Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 1: 19) nebo Hofheim I (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 2).

Zásobnice

Zásobnice s ovaleným, kolmo nasazeným okrajem

Obr. 40: 10, obr. 41: 3, obr. 45: 21, obr. 51: 10, obr. 56: 27, obr. 62: 4, obr. 63: 5, obr. 93: 7, obr. 94: 10, obr. 96: 47, 49, obr. 115: 13, obr. 118: 20, obr. 119: 18, obr. 121: 5, obr. 125: 20, obr. 126: 1

Tento typ zásobnice, ovalen po vzoru pozdně laténské keramiky, se objevuje v inventáři sídlišť doby římské v Čechách již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 6: 8, 21), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 4), Pláckách (*Rybová 1974*, 488, obr. 6:

8) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 15: 4). Analogii k zásobnici se střešovitým okrajem najdeme i v sídlištním materiálu mladší doby římské, např. v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, 284, obr. 10: 9).

V jižních Čechách byla zjištěna na sídlišti v Hošticích, datovaném do stupně Ř A (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 2: 30), ve výplni chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ze Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 7: 3, 4, obr. 9: 6, 8), v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 125, obr. 23: 6) nebo v chatách 1/07 a 2/09 z Rataj u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 12: 9 - 10; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 10: 8; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 4, 12).

Zásobnice s polokulovitým, kolmo nasazeným okrajem

Obr. 34: 14, obr. 54: 14, obr. 66: 2, obr. 70: 4, obr. 96: 50, obr. 124: 29, obr. 142: 1, obr. 144: 10

Zásobnice s polokulovitým, kolmo nasazeným okrajem se objevují již na sídlištních doby římské ve stupni LT D2b - Ř A, např. nebo v Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 2: 13). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 10: 1), datovaném do stupňů Ř A - B1a. Běžné jsou i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti ve Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 3: 4).

V jižních Čechách se tento typ zásobnice vyskytl ve výplni objektu 7/86 ze stupně LT D2b - Ř A ve Zlivi (*Zavřel 1989*, 62, obr. 5: 4, 10).

Zásobnice s rovně seříznutým, kolmo nasazeným okrajem

Obr. 40: 15, obr. 66: 3, obr. 76: 1, obr. 100: 4, obr. 118: 21, obr. 144: 12

Tento typ zásobnice je charakteristický pro stupeň LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 1: 11, 28), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 5: 18 - 19), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 41: 1) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXVII: 5). Vyskytovaly se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 6: 3) nebo v keramickém depotu z Tauberbischofsheimu, se vztahem k českému prostředí (*Frank 2009*, 456, Abb. 9: 1).

Zásobnice s kolmo nasazeným okrajem hráněným do plošek

Obr. 14: 4, obr. 21: 9, obr. 36: 17, obr. 41: 4, obr. 50: 5, obr. 56: 18, obr. 59: 5, obr. 61: 17, obr. 94: 7, obr. 96: 51, obr. 105: 5, obr. 108: 11, 15, obr. 115: 1, 20, obr. 118: 32, obr. 119: 1 - 2, 16, 31, 33, obr. 121: 3 - 4, 13, 20, obr. 122: 11, obr. 124: 18 - 19, obr. 126: 18 - 21

Zásobnice s okrajem hráněným do plošek je charakteristická pro stupeň LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 1: 6 - 7, 10), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 5: 17), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 9: 1), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 1 - 3), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXVII: 6), Pláckách (*Rybová 1974*, 488, obr. 6: 10), Rosnicích (*Rybová 1974*, 490, obr. 8: 7), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 42: 3), Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 10: 21 - 22, 29) nebo na Závisti (*Motyková 1981*, 525, obr. 8: 1). Zásobnice s takto utvářeným okrajem byly nalezeny přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech (*Erneé 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 1, 4) a běžné jsou i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti ve Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 32, Abb. 2: 6; Abb. 3: 3).

V jižních Čechách je tato zásobnice charakteristickou součástí inventáře sídlišť stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 18 - 19), např. v Zalužanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 4; Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 125, obr. 20: 16); *Fröhlich 1987*, obr. 3: 21), Bechyňské Smoleči (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 14), v chatě 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 10: 13; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 10: 7) nebo v chatě I/82 z plaňanského horizontu ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 23, obr. 14: 2, obr. 15: 1).

Zásobnice s kulovitým okrajem

Obr. 11: 1, obr. 25: 10, obr. 31: 12, obr. 36: 18, obr. 49: 43, obr. 54: 13, obr. 57: 31, obr. 105: 10, obr. 113: 18, obr. 121: 16, obr. 124: 34, obr. 125: 13, obr. 148: 3

Kulovitý okraj zásobnice má analogie v pozdně laténském období (*Jansová 1986, I*, T. 71: 15; *Jansová 1988, II*, T. 147: 3, T. 154: 6) i v plaňanském horizontu (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 12; *Rybová 1974*, obr. 6: 7; *Venclová 1975*, obr. 8: 10, obr. 10: 6; *Motyková - Sedláček 1990*, obr. 2: 13). Nalézaly se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 7: 6), datovaném do stupňů Ř A - B1a. Zásobnice s kulovitým okrajem byla nalezena přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech (*Erneé 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 8). Najdeme ji také v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti Felsberg - Rhünda (*Seidel 2000*, 28, Abb. 3: 5).

Z jižních Čech tento typ zásobnice pochází ze sídliště ve Zlivi, kde náleží první fázi jeho existence - LT D2b - Ř A (*Zliv 1983*, 78, obr. 7: 8), z výplně chaty 1/07 vv Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 12: 1) nebo ze sídliště v Raděticích (*Zavřel 2011*, 453, 458, obr. 8: 2). Přesnou analogii k zásobnici (obr. 148: 3) najdeme v objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A z Dubu - Javornice (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 20: 13) nebo ze sídliště v Bechyňské Smoleči (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 10).

Zásobnice se zaobleným okrajem a esovitě prohnutým tělem (Droberjar 1997 - 5110)

Obr. 51: 14, obr. 56: 26, obr. 108: 12, obr. 117: 7, obr. 125: 22

Zásobnice se zaobleným okrajem a esovitě prohnutým tělem se vyskytují již na sídlištech starší doby římské (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 6: 36) a to od stupně Ř A (*Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 13: 2). Obecně do starší doby římské je datována jako typ Z z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) můžeme přesnou analogii uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 37: 1) nebo ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 323, Abb. 10: 13). Nacházeny jsou i ve stupni B2, např. na sídlišti v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438, obr. 33: 2) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 4: 68). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato nádoba nacházela v inventáři objektu 129/93, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 2: 17), v moravských Hruškách v chatě IV nebo v chatě XII z Křepic z období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 32: 1, Taf. 91: 1). Objevuje se i v sídlištním materiálu mladší doby římské na Moravě, např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 5: 1). Z období C2 - C3 je můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 283, Tab. III: 1).

Plaňanské poháry

Obr. 51: 6, obr. 53: 15, obr. 55: 1, obr. 61: 10, obr. 65: 14, obr. 92: 17, obr. 102: 1, obr. 116: 2, obr. 123: 6, obr. 144: 11, obr. 145: 1 - 2

Nejtypičtější nádobou stupně LT D2b - Ř A je tzv. plaňanský pohár, nazvaný podle eponymní lokality Plaňany u Kolína. Jedná se o zcela specifický tvar, vyrobený v ruce s poměrně malým dnem, štíhlou, většinou nezdobenou nožkou a ostře profilovaným nebo mírně zaobleným profilem, vyrobený z jemně plavené hlíny, často s obsahem křemičitého písku a slídy, černého zbarvení s hlazeným až leštěným povrchem, někdy se stopami tuhování. Vyskytují se v různé velikosti, malé (15 cm) nebo velké (až 30 cm). Nálezová skupina s plaňanskými poháry z Čech má úzké vztahy k oblasti mezi Harzem a Krušnými horami, eventuelně dále na sever do dolního Polabí a Mecklenburska, kde došlo k vlastnímu vývoji těchto nádob (*Motyková - Šneidrová 1965*, 147). Ostrohranná situla má své kořeny v jastorfské kultuře a jako charakteristický typ nádoby symbolizuje rozšiřování grossromstedtské kultury ze středního Polabí na jih. Je rozšířen od dolního Polabí, Meklenburska, přes střední Německo až na jih Čech. E. Schmidt - Thiebeer poukázal na skutečnost, že ostrost profilace situl směrem od severu k jihu pomalu přibývá a klasické profilace nabývá hlavně v předpolí Durynska (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 48). Ke stejnému závěru došla i K. Motyková, která české nálezy řadí k nejmladším ostrohranným pohárům s vysokou nožkou z Durynska (*Rybová 1956*, 207 - 208). Obvyklou výzdobou jsou rýhy, oboustraně lemované vpichy, ryté V - motivy, meandry provedené rytím nebo tečkováním a brzy také jednořadým radélkem, ale často jsou i nezdobené a někdy mají i ouško. Podle této typické nádoby byla pojmenována plaňanská skupina grossromstedtské kultury (*Droberjar 2006*, 25, obr. 9: 1 - 5). V německé odborné literatuře bývá nazýván grossromstedtským typem podle soudobého velkého pohřebiště Grossromstedt v Durynsku. Tento typ nádoby (Situla) je vedoucím typem grossromstedtské kultury. Její předformy jsou známy ze severní části středního Polabí již ze stupně LT D1b nejen na pohřebištích, ale také na sídlištích (*Rieckhoff 1992*, 111 - 112). Počátek výskytu plaňanského poháru v Čechách je možné synchronizovat s koncem starší fáze na pohřebišti Grossromstedt (*Rybová 1974*, 499). V této oblasti se nachází na každém prozkoumaném pohřebišti a jsou zde datovány do nejmladšího stupně jastorfské kultury. T. Voigt je ve středním Německu zařazuje do své skupiny A, což odpovídá časovému rozpětí mezi 50 př. Kr. - 10 po Kr. Výskyt těchto nádob bývá spojován s příchodem germánského obyvatelstva (Hermundurů a Markomanů) ze severu do Durynska a do Čech (*Motyková - Šneidrová 1965a*, 146 - 147). V Pomohani je pak připisován Hermundurům (*Rybová 1956*, 207).

Poháry s fasetovaným okrajem byly nalezeny přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech (*Erné 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 2, 6). Jsou běžnou součástí sídlišť i pohřebišť počátečního horizontu starší doby římské v Čechách (*Rybová 1964*, obr. 12: 12; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 9, obr. 19, Beilage 1: 1 - 2; *Motyková - Šneidrová 1965*, 147; *Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 12: 1 - 2), např. v hrobě 1/62 ve Stehelčevsi (*Motyková 1981*, 367, obr. 16: 2) nebo na pohřebišti stupně Ř A v Tvršicích (*Motyková - Šneidrová 1965*, 135, obr. 13: 3), dále v Běchovicích (*Venclová 1975*, 423, obr. 6: 3, obr. 7: 12, 15, obr. 10: 14, obr. 4: 3), Horoměřicích (*Šulová 2005*, 322 - 323, obr. 4: 9, obr. 10: 1, obr. 11: 1), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. 38: 2, 6 - 7), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2006*, obr. 7: 2), Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 160, obr. 4: 1 - 4), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, 154, obr. 11: 1), v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 333, Tab. 13: 4), Plzni - Perlové ulici (*Metlička 2014*, 257, Tab. II: 1) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, 232, obr. 4: 18). Nalézaly se i v inventáři sídlišť v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 6: 1 - 2) nebo na Závisti (*Motyková 1981*, 525, obr. 8: 2, 9), kde jsou datovány do stupňů Ř A - B1a. Hojně

jsou i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 7), na lokalitě Kreinitz (*Bemmann 2009*, Abb. 6: 1 - 2) nebo na sídlišti grossromstedtské kultury v Biebelriedu (*Steidl 2009*, 476 - 477, Abb. 6: 2 - 3). Z Hessenska můžeme analogii uvést např. z pohřebiště z období LTD2 - ŘA z Hatzfeldu - Lindenhofu (*Seidel - Soares da Silva 1997 - 1998*, 297, Abb. 20: 1). Pěkným příkladem plaňanských pohárů jsou exempláře z keramického depotu z Tauberbischofsheimu z Pomohani (*Frank 2009*, 456, Abb. 8: 1 - 2), které nepochybně náleží grossromstedtské kultuře, spíše jejím pozdějším formám, mající přesné analogie v Durynsku, např. v objektu 20 na sídlišti Stregda (*Peschel 1978*, Abb. 6: 1), oblasti Mainfranken nebo v Čechách (*Frank 2009*, 456). Na pohřebišti ve Schkopau, v centrální oblasti grossromstedtské kultury, tvořila tato nádoba 60% veškeré keramiky. Vyskytovala se zde ve čtyřech provedeních - se zaobleným tělem a širší podstavou, se sraženými rameny, s fasetovanou horní částí výdutě a prohnutou dolní částí a s ostře profilovaným tělem a gracilní nožkou. Toto členění však nemá žádný chronologický význam. Je možné pouze obecně konstatovat, že zaoblenější tvary stojí na začátku vývoje, kdežto mladší tvary mají spíše ostře profilovanou výduť. Není zde žádný hiát, ale k stylistickým změnám docházelo postupně (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 23). K nejstarším pohárům náleží ty s lehce zaobleným tělem z hrobů 42, 52, 100, 120, 141, 195 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, Taf. 13, Taf. 49, Taf. 107, Taf. 108). Jsou běžné také na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, Beilage 1) i v prostředí rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 13). Mladší poháry jsou zdobeny ozubeným kolečkem a patří již na počátek 1. století do stupně B1 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 24).

Symbolicky prvním nálezem z doby římské v jižních Čechách byl právě plaňanský pohár. Byl získán nevědomky již v roce 1884 J. N. Woldřichem nedaleko Hluboké nad Vltavou. Při výzkumu mohyly z doby halštatské byl patrně narušen dodatečný germánský pohřeb z počátku doby římské, ze kterého se však dochovaly do dnešní doby pouze zlomky plaňanského poháru. Jeho správná datace byla ovšem provedena až po sto letech (*Zavřel 1999*, 476, obr. 9: B). Plaňanské poháry byly také součástí inventáře dosud jediného pohřebiště starší doby římské v jižních Čechách, objeveného postupně v letech 1942 – 1960 v Lékařově Lhotě na Českobudějovicku. První žárový hrob 1/42 byl objeven náhodou při výzkumu slovanské mohyly. V jámě hluboké 30 cm byla uložena urna - plaňanský pohár s žárovým pohřbem a s výbavou, která byla tvořena hrotem kopí, pískovcovým brouskem, železnou břitvou s bronzovým drždlem, železným nožem, články opasku a částí železné pinzety (*Motýková - Šneidrová 1963*, 26, Abb. 7). V roce 1960 byly objeveny další dva hroby s pohřby, z nichž jeden byl rovněž uložen v plaňanském poháru s výbavou jen částečně dochovanou a navíc pomíchanou (*Motýková - Šneidrová 1963*, 28, Abb. 8: 10). Výbavu tvořila bronzová spona pozdně laténského typu, prolamované bronzové nákončí opasku, železný nůž a brousek. Hroby patřily mužům – bojovníkům a všechny náleží stupni Ř A (*Zavřel 1999*, 476 - 477, obr. 12: A - B, obr. 13). Do nejstarší fáze doby římské - stupně LT D2b - Ř A jsou plaňanské poháry se zaoblenými okraji kladeny na sídlišti v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68, obr. 4: 1, 9), Zlivi a v Dubu - Javornici (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 21: 3, 5) nebo v Bechyňské Smoleči (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 3). Zlomek jemně provedeného poháru, stejného typu, s pozůstatky výzdoby ručně provedených důlků byl nalezen i na sídlišti v Zalužanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 5), další s výzdobou ozubeným kolečkem pocházejí z polohy I v Krtelích (*Parkman 2007*, 382, obr. 7: 5, obr. 10: 24). Jeden pohár se zaoblenými okraji byl nalezen na sídlišti ve Lhotě Kestřanské (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 21: 4) a nacházely se rovněž ve výplni jámy I/34 z období plaňanského horizontu v Zalužanech, z nichž některé byly zdobeny dvouřadým ozubeným kolečkem (*Rybová 1956*, 218).

Na sídlišti v Přešťovicích se našlo několik exemplářů plaňanských pohárů, kvalitně vypálených, s okraji zaoblenými nebo fasetovanými. Materiál je většinou jemně plavený,

zbarvení pak šedočerné nebo černé s vyleštěným, lesklým někdy i potuhovaným povrchem. Hlavní výzdobný motiv je metopovitý ornament vytvořený z dvojice nebo trojice paralelních rýh, obdélníková pole, jejichž poloviny jsou střídavě úhlopříčně šrafovány. Použito je i ozubené kolečko (*Rybová 1956*, 208). U menších zlomků okrajů je někdy obtížné rozhodnout, zda se jedná o plaňanský pohár nebo terinu (polokulovitou nádobu), neboť profilace okraje, použitý materiál i výzdoba jsou totožné. K okraji bývá někdy připojeno malé ouško nebo jeho náznak. Dále se na přešťovickém sídlišti našly pouze charakteristické nožky plaňanských pohárů (obr. 9: 6, obr. 41: 5, obr. 101: 10, obr. 105: 2), jako ostatně často i ve výplních dalších jihočeských sídlištních objektů z období LT D2b - Ř A, např. v chatě 1/07 nebo v chatě 2/09 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 10: 15; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 2, 8, 13) a také typická těla těchto nádob (obr. 47: 12 - 13, obr. 106: 1 - 2). Zlomek těla plaňanského poháru můžeme uvést ze sídliště v Zalužanech, kde je datován do stupně Ř A (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 4: 26) nebo ve výplni chaty 2/09 v Ratajích u Bechyně (*Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 3).

Polokulovité nádoby (nečleněné teriny)

Obr. 37: 6 - 7, obr. 67: 1, obr. 142: 2, obr. 146: 3

Polokulovité nádoby jsou zhotoveny ze stejného materiálu jako plaňanské poháry se stejnou úpravou povrchu, identickou profilací okrajů, stejně jako výzdobou - rýhování, ručně vedenými řadami bodů a vpichů, hřebenováním a ozubeným kolečkem (*Rybová 1956*, 235; *Motyková - Šneidrová 1965*, 145; *Droberjar 2006*, 26). U menších zlomků okrajů je někdy těžké rozhodnout, ke kterému typu z těchto dvou charakteristických nádob patří. Tyto nečleněné teriny jsou příznačné pro stupeň Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 9 - 12; *Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 13: 8). Vyskytují se v inventáři objektů na sídlištích, např. v Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 4: 11) nebo jsou známé i z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (*Motyková - Šneidrová 1962*, 372, obr. 26: 6). Jsou běžné v inventáři lokalit v Pomohani (*Völling 2005*, Taf. 84: 2), např. na sídlišti Fritzlar - Geismar (*Heiner 2000*, 66, Abb. 6: 3) nebo v depotu v Grossmehringu (*Hüssen 2000*, 246, Abb. 3: 1). Na velkém pohřebišti grossromstedtské kultury ve Schkopau, představovaly tyto teriny druhý nejčastější typ nádob a tvoří zde 16 % keramického inventáře, např. hrob 63, 121, 171, 196, 221, 233, 238, 240 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 16, Taf. 29, Taf. 41, Taf. 50, Taf. 59, Taf. 63, Taf. 64) stejně jako na pohřebišti v Altendorfu, např. v hrob 83 (*Haberstroh 2000*, 121, Taf. 15: 15, Beilage 1). Stejně tak se vyskytují i na sídlištích této kultury, např. ve Schwebheimu (*Koch 2000*, 18, Abb. 3: 4, 6). Ze sídlištního prostředí je můžeme uvést z objektu 20 na sídlišti Stregda v Durynsku (*Peschel 1978*, Abb. 6: 3 - 4, 6 - 7) nebo v severněji položených oblastech dolního Polabí (*Motyková - Šneidrová 1965*, 145). Jsou rovněž výraznou součástí inventáře grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 2: 5, Abb. 3: 3), v Fronhausen nebo Holzhausen v Hesensku (*Seidel 2009*, Abb. 2: 7, Abb. 3: 12). Polokulovité nádoby jsou charakteristickým tvarem pro stupeň LT D2b - Ř A nejen na sídlištích v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 9 - 10), např. v Nebovidech (*Beneš - Horník - Kašpárek 2011*, 107, obr. 2: 1), ale také na jihočeských sídlištích. Do nejstarší fáze doby římské - stupně Ř A jsou nečleněné teriny a polokulovité nádoby kladeny na sídlišti v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68, obr. 2: 2, 6, 9, obr. 4: 2, 5, 17), Dubu - Javornici (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 21: 7), ve výplni chaty z období plaňanského horizontu v Zalužanech, kterou B. Dubský prozkoumal v roce 1924 (*Rybová 1956*, 218; *Motyková - Šneidrová 1963*, 67) nebo ve výplni chaty I/82 a objektu 5/84 ve Zlivi ze stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 1985*, 24, obr. 15: 3, obr. 16; *Zavřel 1987*, 9, obr. 4: 1). Polokulovité nádoby byly rovněž součástí inventáře dosud jediného pohřebiště starší doby

římské v jižních Čechách, objevovaného postupně v letech 1942 – 1960 v Lékařově Lhotě na Českobudějovicku. V roce 1952 byly při těžbě kamene objeveny dva hroby s žárovými pohřby, uloženými do terin. První z nich, s hrotem oštěpu a kopím, křesadlem, brouskem a dvěma železnými pasovými záponami, druhý pohřeb byl uložen v nádobě, z níž se dochovala jen spodní část. Obsahovala hrot oštěpu, brousek, dva bronzové kroužky a části dvou spon. V roce 1960 následovaly za stejných okolností opět dva hroby, s pohřby v plaňanském poháru a v terině, s výbavou jen částečně dochovanou a navíc pomíchanou (*Motyková - Šneidrová 1963*, 28, Abb. 8: 9; *Zavřel 2006a*, 249, obr. 21: 1). Polokulovitou nádobu (obr. 142: 2) můžeme zařadit do skupiny nečleněných terin, datovaných do stupně Ř A a starší fáze stupně B1 (*Motyková - Šneidrová 1965*, 143). Této dataci odpovídá např. stejná nádoba z lokality Pirna (*Bemmann 2009*, 369, Abb. 6: 4) nebo z hrobu 2/62 ze Stehelčevsi (*Motyková 1981*, 367, 388, obr. 17: 2). V členění terin z pohřebiště z Dobřichova - Pičhory odpovídá námi uváděná nádoba typu 8b nebo typu 11, datovaných do starší fáze stupně B1 (*Droberjar 1999*, Abb. 12, 44, 46). Ze stejného stupně pochází tyto nádoby z polozemnice 1 z Hoštic (*Motyková 1974*, 505, obr. 4: 6 - 7). Ve stupni B1 jsou nečleněné teriny, vedle vázovitých terin a tzv. klasických terin, třetí velkou skupinou typických nádob polabských Germánů. Vedle Čech se vyskytují hlavně v dolním Polabí a Meklenbursku (*Droberjar 2008a*, 610, 617, obr. 11, obr. 53: 4, 19, obr. 54: 14). Polokulovitá nádoba (obr. 37: 7) má blízkou analogii v černé leštěné nádobě s oblou profilací a fasetovaným okrajem z moravských Hrabětic. Nádoba je zdobena pásem jednostranného meandru na horní části výdutě, který je vytvořen jemným dvouřadým kolečkem ve dvojím obtahu. Její datování nepřesahuje polovinu 1. století (*Tejral 1969*, 530, obr. 1: 3). Tento typ terin patří k nejstarší variantě základního typu keramiky polabského okruhu starší doby římské z pohřebišť i sídlišť. V Čechách i ve středním Německu jsou pevnou součástí inventáře keramiky plaňanského typu. Jsou charakteristické pro celý polabský okruh a analogie nacházíme zejména v Durynsku a v oblasti mezi Labem a Sálou (*Tejral 1969*, 525 - 528).

Teriny

Teriny s prohnutým hrdlem (Droberjar 1997 - 3200)

Obr. 37: 12, obr. 40: 12, obr. 41: 6, obr. 45: 18, 23, obr. 50: 10, obr. 55: 5, obr. 87: 7 - 8, obr. 98: 27, obr. 107: 11, obr. 110: 6, obr. 123: 26, obr. 125: 24, obr. 126: 29

Teriny s prohnutým hrdlem se objevují na sídlišťích doby římské již ve stupni LT D2b - ŘA (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 6: 31), např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. IV: 2), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 4) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXVI: 8, Tab. XXVII: 9, Tab. XXXIV: 15). Vyskytují se na sídlišti ze stupně B1 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 2) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 84, Tab. 6: 99). Obecně do starší doby římské jsou datovány ve výplni chaty v Trubíně (*Benková 1997*, 304, obr. 3: 18), ze sídliště ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 17: 2) nebo v Trmicích (*Reszcynska 2006*, 367, obr. 4). Do stupně B1 jsou datovány jako vázovité teriny na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře, např. hrob 7 (*Droberjar 2008a*, 610, obr. 4: 11). Patří mezi charakteristické tvary i na sídlišťích stupně B2, např. ve Stradonicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 20: 9), Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 6: 6), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 10), Ořechu (*Bursák 2008*, 185, obr. 25: 1), Solanech (*Koutecký 1999*, 84, Tab. 3: 58, Tab. 5: 97) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 119: 5). Široká terina s horní baňatostí, s prohnutým hrdlem odsazeným od těla, sloužila jako popelnice v hrobě 2 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (*Kytlicová 1970*, 293, obr. 6: 1). Tento typ nádob byl běžnou součástí inventáře moravských

sídlíšť z období B2 - C1 (*Peškař 1983*, 63 - 64, T. III: 9; *Droberjar 1997a*, Abb. 42, Taf. 28: 12, Taf. 31: 1, 4, Taf. 50: 12, Taf. 122: 3). Na sídlíšti v Bratislavě - Dúbravce z období B1b - B2a je řazena k typu III (*Varsik 2009*, 227, Abb. 9: b, Abb. 16; *Varsik 2011*, 60 - 61, obr. 28: c) a v Michelstettenu v Dolním Rakousku je datována do období B1c - B2a (*Neubauer 2011*, 90, Taf. 28: 348). Obvyklé jsou i v Čechách ve stupni C1 (*Godlowski 1992*, 27, Abb. 10: 6). Použity jsou v této době ve III. fázi pohřebiště v Pňově, např. v hrobech 6, 9 (*Rybová 1970*, 78 - 79, Taf. II: 3, Taf. IV: 8) nebo v hrobech ze stupně C1 (57) v Lužci (*Kytlicová 1970*, 296, obr. 13: 1). Jsou příznačné v této době i pro Moravu (*Podborský et coll 1993*; 465, obr. 306: 15 - 16). Do mladší doby římské je kladena na sídlíšti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 6) nebo na Moravě, např. v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, 284, obr. 4: 9, obr. 18: 6). Do 3. století je datována jako urna z hrobu pohřebiště v Ivanke při Dunaji (*Turčan 2004*, 220 - 221, obr. 2). Na sídlíšti v Herzsprungu jsou tyto formy labsko germánských terin označeny jako formy 4a - 4b a kladeny především do přechodného období B2/C1 (*Haberstroh 2000*, 101, Abb. 31), stejně jako typ 4c s nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla. Znamé jsou i z Pomohání, např. ze sídlíště v Unterhaid ze stupně B2 (*Haberstroh 2000*, 227, Abb. 1: 4).

Teriny s prohnutým hrdlem

Obr. 12: 3

Tento typ terin byl součástí inventáře grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken). Jsou zde ojedinělé a jejich předlohy je možno hledat ve středním Německu (*Rosenstock 1986*, 118, Abb. 6: 1). Na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře byla použita jako urna v hrobech 32, 36, datovaných do stupně B1a (*Droberjar 1999a*, 158, Taf. 39 : 1, Taf. 41: 1). Analogii najdeme i na sídlíšti v Michelstettenu v Dolním Rakousku, kde je datována do období B1c - B2a (*Neubauer 2011*, 89, Abb. 39: 314, Taf. 50: 537) nebo v žárovém hrobě v Bernolákove z 2. poloviny 1. století (*Turčan 2009*, 216 - 217, obr. 2: 1). Vyskytla se i v inventáři sídlíště v Bratislavě - Trnávce, kde je řazena do formy III (*Varsik 2011*, 60 - 61, obr. 28: f). Podobnou tektoniku má i popelnice z hrobu 2 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (*Kytlicová 1970*, 293, obr. 6: 1).

Teriny s prohnutým hrdlem a nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla (*Droberjar 1997 - 3200*)

Obr. 14: 8, obr. 33: 2, obr. 40: 18, obr. 45: 5, obr. 46: 4, obr. 73: 1 - 2, obr. 105: 16, obr. 109:14, obr. 120: 19

Již ve stupni B1se objevují teriny s odsazeným hrdlem, zdůrazněným nečleněnou plastickou lištou (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 45 - 46; *Motyková - Šneidrová 1965*, 144, T. 27: 14, T. 29: 19), např. v hrobě 12 v Tišicích (*Motyková - Šneidrová 1962*, 412, obr. 7: 1) nebo v hrobě 5 ze Stehelčevsi (*Motyková 1981*, 355, 388, obr. 11: 5). Obecně do starší doby římské je datována jako typ T II b z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35). Do stupně B1 je datována terina s touto výzdobou z hrobu 3 v dolnorakouském Mistelbachu (*Pollak 1980*, 192, Taf. 63: 4) nebo v hrobě 78 v Dobřichově - Pičhoře (*Sakař 1970*, Fig. 12: 11). Na sídlíšti v Bratislavě - Dúbravce se tato nádoba nacházela v inventáři objektu 74/89, kladeném do stupně B2 (*Elschek 1995*, 41, obr. 6: 6) stejně jako v případě exempláře z objektu 1964 v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 115: 8), Dobroměřicích (*Beneš 2010*, 88, obr. 26: 5), Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 83, Tab. 3: 51) nebo v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 7). Teriny s prohnutým hrdlem a

nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla sloužily jako popelnice v hrobech 7 a 85 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (*Kytlicová 1970*, 293, 302, obr. 5: 3, obr. 27: 7). Jako popelnice zde byla použita i v hrobech (68) ze stupně C1 (*Kytlicová 1970*, 298, obr. 17: 1). Tento typ nádob byl běžnou součástí inventáře moravských sídlišť z období B2 - C1 (*Peškař 1983*, 63 - 64, T. III: 7 - 8; *Droberjar 1997a*, Abb. 42, Taf. 119: 5, Taf. 122: 3). Na slovenských lokalitách, pohřebištích i sídlišťích (zde patří do formy III), se tento tvar esovité teriny vyskytuje od stupně B2 až do 1. poloviny 4. století (*Varsik 2011*, 64, obr. 32). Na sídlišti v Branči se vyskytla např. v objektu 44 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 86 - 88, Tab. 51: 20).

Teriny s válcovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3300)

Obr. 111: 7, 18, obr. 117: 3, obr. 119: 26, obr. 120: 15, obr. 123: 15 - 16

Teriny s válcovitým hrdlem se vyskytují již v plaňanské skupině v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 8), např. na sídlišti v Luštěnicích (*Pleiner 1961*, 484 - 485, obr. 181: 5), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 41: 8) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIII: 10). Vázovitá terina s válcovitým hrdlem se nacházela rovněž v nejstarším hrobě 87 na pohřebišti v Lužci nad Vltavou, datovaném do stupně B1 (*Kytlicová 1970*, 364 - 365, obr. 28: 4) nebo na sídlišti ze stupně B1 z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 13). Obecně do starší doby římské je datována jako typ H II b z téže lokality (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 35). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tento typ teriny nacházel v inventáři objektu 22/88, datovaném do stupně B1b (*Elschek 1995*, 40, obr. 2: 10). Na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře byla použita jako urna např. v hrobech 4, 54, 65, datovaných do stupňů B1a - B1b (*Droberjar 1999a*, 158, Taf. 24: 1, Taf. 48: 1, Taf. 52: 1). Nádobí s odsazeným válcovitým hrdlem pokračují i ve stupni B2, např. na sídlišti v Břežanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 1: 7), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 13, obr. 5: 1), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 4: 5, obr. 7: 2) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, 304, obr. 115: 6, 10, obr. 119: 24). V chatě 2/78 v Berouně - Závodí je tato keramika kladena až do mladší doby římské (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 8: 18, obr. 9: 22). Terina s válcovitým hrdlem a baňatým tělem sloužila jako popelnice v hrobě 1 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (*Kytlicová 1970*, 293, obr. 5: 1) nebo v hrobech 7 a 8 v Pňově (*Rybová 1970*, 16 - 22, 79, Taf. III: 1 - 2). Na sídlišti ve Vlčkovcích z období B1c - B2b je řazena k typu III

(*Varsik 2009*, 234 - 235, Abb. 14: 3 - 4, Abb. 16). Na Slovensku se mísovité formy III s válcovitým hrdlem vyskytují na sídlišťích v 1. polovině 2. století (*Varsik 2011*, 63, obr. 31) a jsou rovněž běžnou součástí inventáře moravských sídlišť z období B1 - B2 (*Peškař 1983*, 62, T. III: 5, 11) i B2 - C1 (*Peškař 1988*, 139, obr. 22: 2; *Droberjar 1997a*, Abb. 42, Taf. 31: 9, Taf. 66: 13, Taf. 81: 2, Taf. 120: 8). Nejvýraznější ukázky této keramiky na Moravě (např. Křižanovice) patří do stupně B2 (*Peškař 1988*, 139, obr. 22: 3). Známé jsou v této době i v rámci germánské keramiky v oblasti Hesenska, např. na sídlišti Mardorf 23 (*Meyer 2000*, 142, Abb. 8: 3, 5) nebo v Pomohání, např. na sídlišti Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 2: 6). Nechybí ani v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönighshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 5: 18 - 21, Abb. 6: 1 - 5). Obvyklé jsou i v Čechách ve stupni C1 (*Godlowski 1992*, 27, Abb. 10: 5). Teriny s válcovitým hrdlem a zesíleným okrajem jsou rovněž běžné v inventáři žárových pohřebišť od sklonku starší do počátku mladší doby římské, např. v hrobě 1 z 1. poloviny 3. století (C1a) z Čelákovic (*Droberjar - Špaček 2003*, 324, obr. 2: 1) nebo ve III. fázi (C1) pohřebišť v Pňově, např. hroby 10, 21, 34, 35, 42, 67, 68 (*Rybová 1970*, 79, 82, 85 - 87, 95 - 96, T. III: 4, T. VIII: 5, T. XI: 5, T. XII: 1, T. XIV: 3, T. XXVI: 7, T. XXVII: 5). Do stejné

doby náleží tato terina z hrobu 172 na pohřebišti v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 361, Abb. 8: 14). Ve stupni C1 se vyskytují také na lokalitách z Horních Frank (Haberstroh 2000, 124, Abb. 6: 4). V mladší době římské se nacházely na sídlišti v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 108, obr. 14: C: c) nebo v Pomohání např. ve výplni objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (Frank 2000, 178, Abb. 2: 14, Abb. 3: 1 - 3).

Teriny s kulovitým okrajem, válcovitým hrdlem a odsazeným tělem byly v jižních Čechách zaznamenány na sídlišti v Zalužanech, kde byly datovány do stupně B2 (Fröhlich 1987, 28, obr. 3: 15 - 16).

Teriny s kuželovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3600)

Obr. 14: 5, obr. 55: 13 - 14, obr. 65: 17, obr. 91: 10, obr. 92: 6, obr. 123: 17

Tyto teriny s typickou trojdílnou stavbou těla a někdy s plastickou lištou na podhrdlí se objevují již na sídlištích starší doby římské (Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 18), např. v Tuchlovicích (Motyková - Šneidrová 1970, obr. 9: 19, obr. 10: 3, 24, obr. 14: 18) nebo v Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 43: 3). Nalézaly se i ve výplni chaty 563 z časně doby římské v Gaukönigshofenu (Steidl 2009, 477, Abb. 7: 4). Jsou typické pro labsko - germánský okruh nejen v Čechách, ale také na Moravě, Slovensku a Dolním Rakousku v období B1 (Tejral 1977, 316 - 317, 332 - 333, Abb. 9: 6, 8, Abb. 21: 1 - 2; Varsik 2011, 21, Tab. 62: 12). Do stupně B1 je datována terina s touto výzdobou z hrobu 8 v dolnorakouském Mistelbachu (Pollak 1980, 192, Taf. 67: 1). V Čechách se vyskytují i ve starších fázích stupně B1, např. na sídlišti ve Chvalkovicích, datovaném do 1. poloviny 1. stol. (Droberjar 1995, 24, Abb. 4: 2). Exemplář ze sídliště v Olbramovicích je datován do 2. poloviny 1. stol. (Pernička 1959, 46 - 47, obr. 3: 8). Na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře byla použita jako urna např. v hrobech 3, 6, 9, 16, 25, 32, 43, 47, 53, datovaných do stupně B1a (Sakař 1970, Fig. 7: 1, 27; Fig. 9: 6, Fig. 10: 10, 14, 22, Fig. 11: 18, Fig. 17: 18; Droberjar 1999a, 158, Taf. 24: 1, Taf. 25: 1, Taf. 32: 1, Taf. 39: 1). Do stejného období je kladena na sídlišti v Obříství (Beneš 2013, 709, obr. 6: 18) a z přelomu 1. a 2. století pochází ze sídliště Rockenberg - Oppershofen v Pomohání (Lindenthal 2000, 126, Abb. 4: 1). Z oblasti Saska ze stupně B1 můžeme uvést analogii např. z lokality Bergwitz (Bemann 2009, 299, Abb. 22: 3), z Čech např. z pohřebiště v Tišicích z hrobu 82 (Motyková - Šneidrová 1962, 379 - 380, obr. 29: 5) nebo z hrobů 3 - 4 na pohřebišti ve Stehelčevsi (Motyková 1981, 352, 355, 388, obr. 9: 6, obr. 10: 3). Běžná je i v inventáři v oblasti horního Rýna a Neckaru ("Neckarsweben") ve stupni B1b (Schlegel 2000, 84, Abb. 2: 1). Terina s kuželovitým hrdlem sloužila jako popelnice v hrobě 64 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (Kytlicová 1970, 298, obr. 15: 4). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato nádoba nacházela v inventáři objektů, datovaných do stupňů B1 - B2 (Elschek 1995, 40 - 41, obr. 5: 6, obr. 6: 7), stejně jako v Solanech (Koutecký 1999, 83 - 84, Tab. 3: 58). Charakteristickým tvarem stupně B1 jsou vysoké vázovité teriny s kuželovitým nebo válcovitým hrdlem, odsazenou výdutí a horizontálními lištami na hrdle a výduti (Droberjar 2008a, obr. 4 - 6). Tyto nádoby mají své předlohy ve vázovitých nádobách točených na kruhu ze stupně LT D2b - R A, známých např. z Grossromstedtu, Aubstadtu nebo Třebusic, kde vznikly pod keltským vlivem v prostředí grossromstedtské kultury (Droberjar 2008a, 610 - 611). Vyskytují se zvláště v Čechách jako typický tvar dobřichovské kultury, dále ve středním a dolním Polabí, Pomohání, Porýní a ve středním Podunají (Droberjar 2008a, obr. 51, 55 - 56), kde se nacházejí v kostrových i žárových hrobech a také na sídlištích. Jejich rozšíření je možné dát do souvislosti s pohyby svébských kmenů (Droberjar 2008a, 612, obr. 9). Tyto tvary se v nezměněné podobě udržují až do konce 2. století, kdy se postupně vytrácejí (Peškař 1961, 31, obr. 21; Varsik 2011, 21). Jsou zastoupeny i na sídlištích

ze stupně B2, např. v Klecanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 7: 3 - 4), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 7: 5), Křižanovicích (*Peškař 1988*, 139, obr. 22: 2) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, 304, obr. 115: 9, obr. 121: 1). Na sídlišti ve Vlčkovcích, z období B1c - B2b, je řazena k typu III (*Varsik 2009*, 234 - 235, Abb. 14: 2, Abb. 16). Na Slovensku se teriny formy III s kuželovitým hrdlem vyskytují jako urny na pohřebištích a užitková keramika na sídlištech v období B1 - B2/C1 (*Varsik 2011*, 63, obr. 30). Tento typ nádob byl běžnou součástí inventáře moravských sídlišť z období z B1 - B2 (*Peškař 1983*, 62, T. III: 1, 4) i B2 - C1 (*Peškař 1988*, 138, obr. 22: 3; *Droberjar 1997a*, Abb. 43, Taf. 7: 4, Taf. 51: 4, Taf. 69: 2). Na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku je datována do období B1c - B2a (*Neubauer 2011*, 90, Abb. 39: 332, Taf. 7: 98, Taf. 28: 348). Obvyklé jsou i v Čechách ve stupni C1 (*Godlowski 1992*, 27, Abb. 10: 3). Použity jsou v této době jako urny ve III. fázi pohřebiště v Pňově, např. v hrobech 36, 39, 44 (*Rybová 1970*, 86, 88, Taf. XII: 7, Taf. XIII: 3, Taf. XVIII: 5).

Ojediněle se vyskytující keramika

Amfory s pravoúhle zalomenými uchy

Obr. 72: 12

A. Rybová klade tyto amfory do mladší fáze starší doby římské a vidí jejich ovlivnění římsko - provinciálním zbožím, podle analogií z Moravy a Rakouska (*Rybová 1956a*, 61 - 62). Známe ale již ze sídlišť z počátku doby římské (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 11: 11), z Nového Bydžova (*Šneidrová 1955*, obr. 41: 5) nebo z Nového Bydžova - Chudonic (*Rybová 1964*, Tab. XXXIII: 10, obr. 12: 9) nebo z objektu 20 na sídlišti Stregda v Durynsku (*Peschel 1978*, Abb. 6: 8). Vyskytla se i na sídlišti ze stupně B2 v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 195, obr. 8: 1) nebo na sídlišti v Ladné (*Tejral 1974*, Tab. 61: 6).

Miniaturní nádoby

Obr. 23: 8 - 9, obr. 32: 10, obr. 41: 12

Miniaturní nádoby se objevují již v inventáři sídlišť starší doby římské, např. v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 27). Poměrně přesnou analogii k nádobce (obr. 23: 9) najdeme na sídlišti v Mlékojedech ze stupně Ř A (*Droberjar 2006*, obr. 43: 5) a k nádobce (obr. 32: 10) pak na sídlišti v Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 94, obr. 30: 20), datovaném do období Ř A - B1 nebo z pohřebiště v Ichstedtu z mladší doby římské (*Becher 1999*, 36 - 37, Taf. 8: 11). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 5: 19). Objeví se i během mladší doby římské, např. na sídlišti v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, 284, obr. 17: 6). Miniaturní nádoby se nacházely i v objektech z mladší a pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 3: 3) nebo v hrobě 53 na pohřebišti z období C3 - D1 z Čierného Brodu (*Kolník 1975*, 369, obr. 15: 17 - 21). Neforemné provedené miniaturní nádoby nejsou výjimkou ani v inventáři moravských sídlišť z mladší a pozdní doby římské, např. na sídlišti ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 205, obr. 8: 5) nebo ze stupně D1 z objektu 8/94 z Nitry - Párovských Hájů (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 10: 8). Dvě analogické malé hrubě modelované nádoby z objektu 1/05 z období C3 - D1 z Velehradu jsou interpretovány jako tyglíky, používané v kovolitectví a metalurgii barevných kovů (*Zeman 2009*, 277, obr. 2: 8 - 9). Miniatury různých typů nádob jsou rovněž považovány za dětské hračky (*Jiřík - Kostka 2006*, 737).

Vykuřovadla (Deckel)

Obr. 50: 18, obr. 52: 17

Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 13: 126 - 131) nebo ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 11: 5).

Cedníky

Obr. 58: 19, obr. 73: 6, obr. 95: 6, obr. 104: 15, obr. 139: 16, obr. 140: 1

Cedníky se na sídlišti v Přešticích objevují poměrně vyjíměčně. Jde vyloženě o užitkovou keramiku, která není chronologicky citlivá a vyskytuje se prakticky ve všech pravěkých obdobích (*Haberstroh 2000*, 106, Abb. 34: 10). Uvažuje se, že se tyto nádoby používaly při přípravě sýrů, na tlačení a konzervaci plodů, k získávání medu nebo sloužily jako lampy, vykuřovadla či schránky na oheň (*Jelínková 1982*, 17). V Čechách je v sídlištním prostředí registrujeme již ve stupni Ř A, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 6: 7), Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 9: 4 - 5) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 11). Obecně do starší doby římské jsou datovány na lokalitě Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, obr. 30: 11, obr. 31: 19) a do stupně B2 pak na téže lokalitě (*Bursák 2008*, 172, obr. 27: 5), v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 5: 4) nebo v Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 7: 3). Z oblasti Neckaru, jako příklad, můžeme uvést tuto keramiku z objektu z Altflusseimu z druhé poloviny 1. století až 2. století (*Schlegel 2000*, 235, Taf. 15: 9). Cedníky se nacházely rovněž na moravských sídlištních doby římské v období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 7: 3, Taf. 60: 12, Taf. 94: 2) i během mladší doby římské, např. na sídlišti v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 8: 3, obr. 17: 9) nebo z fáze B (C1) na sídlišti ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 261, obr. 5: 11). Byly registrovány i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 10: 19), na sídlišti v Červeníku z 3. století (*Kolník 1963*, obr. 3: 9) nebo v chatě 5/93 ze stupně C2 v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 5: 4). Cedníky byly součástí inventáře i na sídlišti v Laufenu ze 4. století (*Schach - Döriges 1981*, 656 - 657, Abb. 21: 5 - 6) nebo v Šarovcích (*Beljak 2010*, 44, obr. 3: 6). Z období C2 - C3 můžeme příklad cedníkovité nádoby uvést z objektu 503 ze Slatinic na Olomoucku (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 8: 1) nebo 517/97 z Kostelce na Hané - Kozí brady (*Vachútová 2007*, 407, obr. 8: 5), ze stupňů C3 - D1 pak např. ze sídliště ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 199, obr. 3: 10), ve Zlechově (*Zeman 2006*, 457, obr. 5: 8; *Zeman 2009*, 290, obr. 5: 9), Mořicích (*Beneš 2007*, 483, obr. 19: 8) nebo ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 3: 10). Analogii k mísovitému cedníku (obr. 140: 1) najdeme v podobné nádobě z objektu 4 ve Smiřicích ze stupně D1 (*Horník 2012*, 78, obr. 7: 14), na sídlišti v Tvarožné (*Zeman 2008*, 171, obr. 14: 7) a také na sídlišti v Branči z 2. - 4. století (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 25, 31, 35, Tab. 88: 8, 104: 14). Řada zlomků cedníků pochází také z moravských sídlišť mladší a pozdní doby římské, např. z Vlčnova - Dolního Němčí, Kostelce na Hané - Kozí Brady, Zlechova (*Hrubý 1967*, 654, obr. 217: 1; *Zeman 2003*, 199, obr. 3: 10; *Vachútová 2006*, 402, 407, obr. 8: 5; *Horník 2012*, 78).

V jižních Čechách byly zlomky cedníků zaregistrovány např. na sídlišti ze stupně LT D2b - Ř A v Krtelích (*Parkman 2007*, 379 - 380, obr. 13: 11, 16), Českých Budějovicích - Českém

Vrbném (*Zavřel 2006*, 125, obr. 20: 6) nebo naopak ve výplni objektu 22/87 nebo chaty V/86 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1989*, 64, obr. 8: 1 - 4; *Zavřel 1990*, 56, obr. 11: 9).

Kahany

Obr. 50: 19, obr. 57: 30

K části nádoby (obr. 50: 19) najdeme analogii na sídlišti v Berouně - Závodí v podobě miskovitého fragmentu, který je interpretován jako část kahanu a je datován do období B2 - C1 (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 7: 4). Naopak do stupně D1 můžeme zařadit zlomek s otvorem (obr. 57: 30), kdy některé formy mis a kónických misek vykazují v tomto období nezvyklé rysy (*Tejral 1985*, 334). Jedná se např. o zvýšený okraj s otvorem, patrně pro zavěšení nádoby, který se vyskytl v chatách III/84 a V/86 ve Zlivi (*Zavřel 1987a*, obr. 9: 2; *Zavřel 1989*, 63, obr. 11: 4).

Lampa

Ze sídliště (jáma 3/34) pochází zoomorfní lampa v podobě sedícího ptáka s jediným širokým otvorem na zádech (*Dubský 1937*, 29 - 30; *Dubský 1949*, 421, obr. 14: 8). M Jančo ji považuje za hrubou imitaci římské lampy a datuje ji do stupňů B2 - B2/C1 (*Jančo 2001*, 166).

Jemná (stolní) keramika

Zlomky jemné keramiky, šedého zbarvení, se vyskytují v objektech plaňanské skupiny a nacházejí se poměrně běžně i v prostředí grossromstedtské kultury. Vypovídají o vzájemné propojenosti a kontaktech středního Německa, Frank, Bavorska a Čech. Na sídlištích se zpravidla nacházejí jen nezdobené zlomky, takže je většinou obtížné určit jednotlivé tvary (*Droberjar 2006*, 42 - 45; *Droberjar 2014*, 255). Na kruhu točená keramika se nachází v této době v Čechách, v Durynsku a v Pomohání. V Čechách se tato keramika vyskytuje v sídlištních objektech od severních až po jižní Čechy v počtu od několika stěpů až po polovinu výplně těchto objektů (*Salač 2011a*, 60 - 61). Tato skutečnost se dá vysvětlit intruzí, neboť většina germánských sídlišť grossromstedtské kultury zaujímá místa dřívějších keltských sídlišť z doby laténské. Další možností je využití stále funkčních nádob, které nově přichodí Germáni našli v obsazených sídlištích nebo v převzetí části keramického inventáře přímo od domácího obyvatelstva, které zde zůstalo. Každopádně neexistuje žádný náznak o činnosti keltských hrnčířských dílen v období stupňů Ř A - B1 (*Salač 2011a*, 62).

Důležitý je problém kvalitní, na kruhu točené tzv. jiříkovické keramiky šedého zbarvení, zdobené několikanásobnou pravidelnou vlnovkou. Pro germánská sídliště z pozdní doby římské a z počátku doby stěhování národů platí, že ta sídliště, která disponovala hrnčířskými pecemi na její vypalování, měla v nálezovém inventáři někdy až tisíce zlomků této keramiky (Jiříkovice, Olomouc - Slavonín, Vávrovice, Cífer - Pác), zatímco v opačném případě jsou její nálezy minimální (např. ve Zlechově tvořila pouhých 3 % keramického inventáře), někdy až sporadické (Sudoměřice, Lanžhot, Buchlovice) - *Zeman 2006*, 437. Pouze stopové zastoupení jiříkovické keramiky pozorujeme i na některých sídlištích stupně D1 z jižních Čech (Zliv, Zbudov). Na sídlišti v Přešťovicích však tato keramika zatím zjištěna nebyla.

Na kruhu točená dna

Obr. 92: 19, obr. 137: 6 - 7

Zlomky na kruhu točených den jsou celkem běžným nálezem jak v prostředí oppid (*Drda 1987*, obr. 11: 8, 13, obr. 12: 9) tak i sídlišť z období LT C2 – LT D (*Fröhlich – Michálek 1988*, 70, obr. 3: 16 – 20, 22; *Parkman – Zavřel 2003*, obr. 7: 1, obr. 8: 10 – 11). Z inventáře pozdně latéské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting, Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 11: 88 - 91, Abb. 19: 202 - 204, Abb. 28: 302 - 306). Zlomky na kruhu točených den, s obvodovým prstencovým žlábkem, se často nacházejí na jihočeských sídlištích tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 20: 4, 10), např. v Modlešovicích (*Michálek - Venclová 1994*, obr. 5: 15, obr. 6: 19 - 21), ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 7: 1, obr. 8: 11), v chatě 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 9: 1, 6; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 8: 4, Abb. 9: 1 - 2) nebo v poloze 2 v Krtelích (*Parkman 2007*, 381, obr. 14: 3 - 4, 9).

Spodek nádoby s obvodovým žlábkem patří k běžné pozdně latéské keramice, která se často vyskytne i na sídlištích z počátků starší doby římské, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 424, obr. 12: 23) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XV: 17).

Na kruhu točené okraje misek zaoblené a dovnitř zatažené

Obr. 44: 4, obr. 116: 10, obr. 123: 23

V nevelkém množství se dochovala rovněž jemná, na kruhu točená keramika. Jedná se hlavně o zlomky okrajů misek, zaoblených a dovnitř zatažených, které jsou běžnou součástí inventáře pozdně latéských sídlišť a oppid (*Koutecký – Venclová 1979*, obr. 10: 2, obr. 11: 3, obr. 19: 3; *Jansová 1986, I*, T. 56: 22; *Drda 1987*, obr. 12: 11; *Jansová 1988, II*, T. 92: 9, T. 95: 10, 17, T. 111: 14, T. 169: 10; *Salač 1995*, Abb. 6: 4) i sídlišť ve stupni Ř A, např. v Novém - Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XIII: 1).

Z jihočeských lokalit můžeme zlomky této keramiky uvést ze sídliště v Zalužanech, kde jsou považovány za doklad latéské tradice (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 4: 2).

Zaoblené a ven vyhnuté okraje lahvovitých nádob

Obr. 14: 8, obr. 45: 5, obr. 137: 8, 21, 25

Lahvovité tvary se zaobleným nebo ovaleným okrajem a prohnutým hrdlem jsou typické pro stupeň LT C2 - LT D. Z tohoto období je také známe z prostředí sídlišť (*Waldhauser 1977*, obr. 15: 16; *Beneš – Venclová 1980*, 632 – 634; *Meduna 1980*, obr. 20: 7, 13, obr. 21: 8, 24; *Fröhlich 1985*, obr. 2: 2 – 6; *Fröhlich – Michálek 1988*, obr. 3: 1 – 5; *Salač 1995*, obr. 6: 10; *Zavřel 1998*, obr. 16: 5, 7; obr. 18: 7, obr. 24: 12; *Peschel 2000*, 3, Abb. 2: 1, 4) i oppid (*Jansová 1986*, T 1: 21, T. 2: 1, T 45: 22, T. 50: 2, T. 53: 5, T. 54: 2 – 3, T. 77: 17, T. 79: 10; *Drda 1987*, obr. 11: 9 – 10, obr. 12: 8; *Jansová 1988, II*, T. 93: 1, T. 95: 9, T. 96: 1, T. 101: 17, T. 131: 10). Někdy jsou opatřeny i plastickou lištou, jako např. na lahvovité nádobě ze sídliště v Slatinicích u Mostu, datovaném do starší doby římské (*Koutecký 2006*, Tab. 6: 14). Vodorovné nečleněné plastické lišty patří k často používaným výzdobným motivům na jemné latéské keramice, původně na vyšších tvarech a postupně také na mísovitých tvarech a terinách. Tato výzdoba se pak udržela během celé doby římské (*Salač 2011a*, 57, Abb. 1). Z inventáře pozdně latéské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting, Paring, Thalmassing nebo Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 5: 28A, Abb. 28: 298, Abb. 29: 319).

V jižních Čechách byl tento typ nádob zjištěn na sídlišti v Hořticích, datovaném do stupně LT D2b - Ř A (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 2: 31). Na kruhu točené lahvovité nádoby pocházely rovněž z výplně sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 11: 2 - 3; *Zavřel 2006a*, 249, obr. 20: 1, 14, 17) nebo z chaty 1/07 z Rataj u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 9: 7).

Lahvovité nádoby (Droberjar 1997 - 5203)

Obr. 23: 7

Analogii najdeme v chatě Z - 11 v Komořanech ze stupně B2 (*Droberjar 1997*, Taf. 39: 8, Abb. 46). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 18: 21).

Kulovité a zaoblené okraje s esovitě prohnutým tělem

Obr. 73: 7, obr. 92: 7, obr. 109: 11, obr. 110: 9, obr. 111: 20, obr. 113: 6, obr. 116: 7, 9

Obecně do starší doby římské je tato keramika datována na sídlišti v Roztokách (*Pleiner 1960*, 198, obr. 22: 5). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südstbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting nebo Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 5: 382, Abb. 11: 86, Abb. 35: 379). Nacházejí se i v II. fázi pohřebiště v Schkopau (*Völling 2005*, Taf. 88: 7) nebo jako široké mísy či teriny z pohřebiště v Aubstadtu, které vycházejí z keltských tradic (*Völling 1992*, 154, Abb. 4: 2). Na druhé straně mohou pocházet, alespoň některé, z hrncovitých nádob, jejichž analogie nacházíme např. v na kruhu točených hrncovitých nádobách ze sídliště ze stupně D2 ve Velkých Němčicích (*Peškař 1983*, 195 - 196, obr. 5: 13; *Tejral 1985*, Abb. 20: 6).

Kulovitý okraj s baňatým tělem (obr. 113: 6) by mohl pocházet z podobně profilované nádoby, vyrobené na hrncířském kruhu z výplně objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A z Dubu - Javornice (*Parkman - Zavřel 2003*, 211, Abb. 11: 1) a esovitě prohnutý zlomek zaobleného okraje (obr. 116: 7) má analogii na sídlišti z Bechyňské Smoleče ze stejného období (*Zavřel 2011*, 456 - 457, obr. 3: 13), stejně profilovaný zlomek s prohnutým hrdlem (obr. 109: 11) pak na sídlišti v Bežerovicích (*Zavřel 2011*, 457 - 458, obr. 6: 1). Esovitě prohnutý zlomek zaobleného okraje (obr. 73: 7) připomíná na kruhu točenou keramiku z období C3 - D1 ze sídliště v Koutech - Kravařích (*Loskotová 2011*, Abb. 6: 4) a profilovaný okraj (obr. 116: 9) připomíná okraj jednouchých džbánů, vyrobených na kruhu ze sídliště ve Zlechově (*Zeman 2006*, 440, obr. 2: 10). Zajímavý je ven vyhnutý, kulovitý a prožlabený okraj, odsazený od těla (obr. 116: 9) s analogiemi na sídlišti z objektů 559 v Hořticích (*Čížmář 2008*, 348, obr. 7) a 453 z Bratislavy - Rusovců (*Bazovský 2000*, 97, obr. 8: 1, 3), datovaných do 1. poloviny 5. století. Tyto tenkostěnné nádoby jsou známy rovněž z Uherčic (*Tejral 1982*, 172, obr. 65; *Tejral 1985*, obr. 20: 5) a z objektu 1/59 ve Velkých Němčicích, kladených do pozdního úseku 1. poloviny 5. století (*Tejral 1990*, 38, obr. 32: 6 - 7; *Tejral 1998*, 200, obr. 15: 6, 13). Tyto na kruhu točené hrncovité nádoby s ven vyhnutým, na vnitřní straně žlábkovitě prohnutým okrajem, upraveným tak pro použití pokličky, jsou podstatnou částí keramického inventáře sídlišť staršího stupně stěhování národů na jižní Moravě, jihozápadním Slovensku a v dolním Rakousku, který se zde objevuje někdy kolem roku 400. Již předtím byly rozšířeným typem v kultuře černachovské (*Peškař 1983*, 195 - 196, obr. 5: 6, 8, 10, 12, 14).

Kulovité okraje

Obr. 105: 13, obr. 109: 13, obr. 111: 10, 16, obr. 116: 14, obr. 120: 22, 26, obr. 122: 5

Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokalit Regensburg - Harting, Paring nebo Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 19: 196, Abb. 28: 294, Abb. 35: 384). Některé okraje (obr. 122: 5) připomínají ovalené okraje zásobnic z Jiřkovic (*Peškař 1988*, obr. 14: 1 - 4), z hrnčířské pece V, datované do období C3 - D1, nebo z Olomouce - Slavonína (*Kalábek - Šrámek 2006*, 227, obr. 13: 03/2001 - 10 388 - 3). Je ale nutné poznamenat, že typická jiřkovičská keramika, šedého zbarvení, kvalitně vypálená a zdobená pravidelně provedenými několikanásobnými vlnovkami zatím na sídlišti v Přešťovicích nebyla zjištěna.

Okraj zaoblený a ven vykloněný

Obr. 40: 12, obr. 55: 3, 5

Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést např. z lokality Thalmassing (*Rieckhoff 1995*, Abb. 29: 311 - 312). Není ovšem vyloučeno, že některé z těchto zlomků mohly pocházet z lahvovitých nádob, které se v období C3 - D1 vyskytují v Čechách, v horním Podunají, Pomohání a Hessensku (*Jiřík - Kostka 2006*, 734, 737, obr. 6: 4, obr. 16: 1, obr. 17: 3, 5).

Okraj zaoblený s kuželovitým hrdlem

Obr. 65: 17, obr. 92: 6

Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) můžeme analogii uvést např. z lokality Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 28: 300).

Zaoblený okraj misky ven vykloněný

Obr. 109: 19, obr. 120: 12

Vyskytl se v inventáři objektu 14A/67 ze stupně B2 v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 28).

Kulovitý okraj misky

Obr. 126: 30

Může pocházet z mísy s kulovitým okrajem, jejíž analogie nacházíme např. v na kruhu točených mísovitých nádobách ze sídliště ze stupně D2 ve Velkých Němčicích (*Peškař 1983*, 190 - 192, obr. 4: 1).

Zaoblený okraj misky ostře profilovaný

Obr. 116: 4, obr. 123: 4

V prostředí pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) se nacházely např. na lokalitě Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 5: 25, Abb. 19: 198) nebo Friemar (*Peschel 2000*, 4, Abb. 3: 2). Vyskytly se i na sídlišti z časně doby římské v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 476, Abb. 5: 4) a také v inventáři rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Hofheim I (*Walter 2000*, 134, Abb. 3: 4).

Dvojkónické mísy

Obr. 15: 5 - 6, obr. 41: 8, obr. 53: 5

Jemně provedené zaoblené okraje s mírně prohnutou horní částí těla, zdobené horizontálními žlábkami, připomínají horní partie dvojkónických mis na nožce, známých z pohřebiště z Plotiště nad Labem. Nejpřesnější analogii představuje mísa z hrobu 271, vyrobená v ruce a kladená do prvních desetiletí 5. století. Tyto dvojkónické mísy se vyskytují ve všech neřímských oblastech výroby keramiky, točené na kruhu během 4. - 5. století ve středním Německu, v Horním Slezsku, na Moravě a na jihozápadním Slovensku, kde představují germánský původ svých uživatelů (*Rybová 1976*, 93 - 96, obr. 3: 1).

TS, mortaria a provinciální keramika

Obr. 19: 11, obr. 25: 18, obr. 44: 2 - 3, obr. 47: 14 - 18, 20, obr. 59: 17, obr. 99: 13

Ze sídliště a pohřebiště v Přešťovicích pochází nejméně 6 zlomků provinciální keramiky, včetně poháru se zprohýbanými stěnami a glazovaných mortarií a dále zlomky TS, kladené do 2. poloviny 2. století - 1. poloviny 3. století (*Dubský 1949*, 424 - 425; *Sakař 1956*, 60 - 61; *Sakař 1970*, 39; *Sakař 1978*, 124; *Zavřel 1999*, 477 - 478; *Zavřel 2007*, 273). Konkrétně zlomky TS jsou datovány do 2. poloviny 2. století a spolu s provinciální keramikou mohou být dokladem kontaktů s prostředím za limitem. Markomanské války neznamenal přerušeni obchodních styků s římským Podunajím, které pokračovaly i ve 3. století. Podle V. Sakaře mělo sídliště v Přešťovicích přímý styk s Podunajím, především s Norikem a tyto kontakty nebyly zprostředkovány přes Moravu. Východištěm bylo Lauriacum nebo oblast mezi Lauriakem a Lentií (*Sakař 1956*, 60 - 61; *Sakař 1978*, 124 - 129).

V jámě 4/33 - 34 byl nalezen zlomek poháru s prohýbanými stěnami z 2. poloviny 2. století, zlomek bíložlutého zbarvení, dva zlomky s červeným potahem a zlomek hrubší nádoby s bílo - červeným potahem a zlomek okraje mortaria, datovaný do stupně B2 (*Dubský 1937*, 27, obr. 6: 3; *Sakař 1956*, 61; *Sakař 1978*, 124, Tab. II: 8; *Jančo 2003*, 269, 276, 280, 283), z objektu 2/32 pak zlomek zesíleného okraje cihlového zbarvení (*Dubský 1937*, 16). Tyto zlomky je možné rámcově datovat do 2. - 3. století (*Jančo 2003*, 269, 276).

Obecně ze sídliště pochází zlomek stěny s oranžově - červeným zbarvením, zdobený řadou svislých krátkých rýžek, zhotovených ozubeným kolečkem. Je rámcově datován do 2. - 3. století (*Dubský 1937*, 27; *Sakař 1956*, 61; *Sakař 1978*, 124, Tab. II: 9; *Jančo 2003*, 273, obr. 2: 14). Dále je to pochází blíže neurčený počet zlomků nádob provinciální keramiky. V. Sakař uvádí zlomky dvou mortarií, zlomek poháru se zprohýbanými stěnami, atypické zlomky žlutooranžové keramiky a dalších blíže neurčených nádob (*Sakař 1956*, 61; *Sakař 1970*, 39; *Sakař 1980*, 124; *Halama 2008*, 211). Z parcel 269 - 271 pochází zlomky tenkostěnných pohárů hnědého a šedého zbarvení, některé s nožkou (*Dubský 1937*, 20 - 21, obr. 8: 10; *Jančo 2003*, 280). Ve výplni chaty V/32 byly nalezeny zlomky černých lesklých misek se zesíleným okrajem (*Dubský 1937*, 17, obr. 5: 2 - 3, 6), které L. Jansová nepovažuje za laténské (*Dubský 1937*, 17, pozn. 26; *Jančo 2003*, 276). Z výplně jámy III/33 - 34 B. Dubský uvádí zlomky mortaria oranžového zbarvení, s ven vyhnutým okrajem, s plastickou lištou a se žlutou

glazurou na vnitřní straně (*Dubský 1937*, 27, obr. 6: 4 - 6). M. Jančo je rámcově datuje do 4. století (*Jančo 2003*, 283). L. Rypka nevylučuje možnost, že se také mohlo jednat o 4 zlomky dvou mortarií (*Halama 2008*, 212). Celkově se v současné době jedná o fragmenty cca 12 - 14 nádob (*Halama 2008*, 211). I když ve většině případů nelze určit typy nádob, podle M. Janča se jedná o 7 různých druhů římské keramiky původem z Porýní a Panonie (*Jančo 2001*, 170; *Jančo 2003*, 288).

Ze sídliště pochází 3 zlomky terra sigillata, které nejnověji zpracoval J. Halama. Jeden zlomek byl nalezen ve výplni jámy I/33. Jedná se o fragment těla mísy Drag. 37, datovaný do 4. čtvrtiny 2. - 1. třetiny 3. století. Další fragment byl objeven ve výplni jámy III/33 - 34, rovněž z těla mísy Drag. 37, kladený do období 175/178 - 210/220 a třetí zlomek TS pochází z jámy VIII/34. Opět se jedná o mísu Drag. 37, konkrétně o hladký okraj s lesklým, jasně červeným povrchem z rheinzabernské produkce, z období cca od poloviny 2. - poloviny 3. století (*Dubský 1937*, 20, 31; *Sakař 1956*, 61 - 62; *Halama 2007*, 204; *Halama 2008*, 211 - 212, zde podrobný popis a rozbor). Všechny tři zlomky TS zřejmě pocházejí z jediného místa výroby a to z Rheinzabern v provincii Horní Germánie. Zdejší sigillata tvoří největší podíl (40 %) v nálezech z Čech, Moravy i Norika. Rovněž v největším českém souboru TS v podobě 17 zlomků z 16 nádob ze sídliště v Sedlci patří rheinzabernské produkci 5 kusů (*Halama 2008*, 213), ostatní zastupují další výrobní centra jihogalská, středogalská, Westerdorf a kromě tvaru Drag. 37 zde byly rozpoznány typy Drag. 18 a 41 (*Halama 2009*, 129).

Zlomek TS z hrobu 22, který uvádí B. Dubský (*Dubský 1937*, 46) se nedochoval, neměl jej k dispozici již ani V. Sakař (*Sakař 1956*, 60; *Sakař 1970*, 39). Jeho přesná datace tak není možná (*Halama 2007*, 215; *Halama 2008*, 214, *Halama 2011*, 356).

Sídliště z Přešťovic, spolu se sídlištěm v Sedlci, jsou zatím jedinými lokalitami v jižních Čechách s jistými nálezy TS. Obě patří, vzhledem k počtu kusů, i v rámci Čech k nadprůměru, což svědčí o jejich významu v rámci regionu (*Halama 2008*, 214). Další tři nejisté nálezy TS (zlomek z těla mísy Drag. 37 z 1. poloviny 2. století, zlomek okraje mísy Drag. 37 z období cca 140/150 - 180/190 a zlomek okraje hladké mísy Drag. 31 nebo Drag. 18/31 z 2. poloviny 2. - 1. poloviny 3. století) pocházejí údajně z katastru obce Nišovice u Volyně. Těmito nálezy se podrobně zabýval J. Halama (*Halama 2009*, 125 - 130). Nejbližší časově srovnatelnou lokalitou je cca 10 km vzdálené sídliště v Přešťovicích. Pokud by nález z Nišovic byl autentický, není jisté bez zajímavosti, že obě výše jmenované lokality leží na prodloužené trase pozdější vimperské větve Zlaté stezky (*Zavřel 2007*, 277 - 279, obr. 15).

Přesleny

Přesleny doby římské nebyly dosud komplexně zpracovány. Patří mezi nálezy, které nejsou chronologicky citlivé. Naposledy se přesleny z pohřebišť v Čechách, na Moravě a na jihozápadním Slovensku zabývala v rámci své bakalářské práce H. Chytrá, která shromáždila přesleny celkem z 38 lokalit, z nichž 80 % náleželo mladší době římské (C1 - C3), 17 % starší době římské (A - B2) a 3% přechodnému horizontu B2/C1 (*Chytrá 2011*, 389 - 394). Někteří autoři se pokoušeli o časové roztrídění různých forem přeslenů. W. Matthes kladl plochý válcovitý tvar do 3. století, soudečkovitý tvar do 2. poloviny 3. a do 4. století, kónický tvar do 4. století. E. Schuldt datoval přesleny na pohřebišti v Pritzieru jen do 4. a 5. století. (*Zeman 1961*, 262).

Inventář jihočeských sídlišť běžně doplňují i nálezy přeslenů, které jsou dokladem domácí textilní výroby. Převážně kónický tvar se vyskytuje spíše v mladším úseku doby římské, stejně jako tvary dvojkónické, které známe z inventáře sídlišť a pohřebišť mladší a pozdní doby římské. To platí i pro přesleny trojitě členěné. Přesleny ploché či bochníkovité jsou v jihočeském prostředí známy spíše z nálezového prostředí sídlišť starší doby římské.

Přesleny bochníkovité

Obr. 51: 43, 45, obr. 52: 3, obr. 121: 19, obr. 142: 4

Objevují se již na sídlištích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. IV: 70), Horoměřicích (*Šulová 2005*, 324, obr. 6: 9) nebo v Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 1: 1). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südstbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 38: 3, 5). Jeden takový exemplář se nacházel např. v objektu 1 v Hořticích, který je datován do stupně B1 (*Motyková 1974*, 507, obr. 4: 2). Z oblasti Neckaru, jako příklad můžeme, uvést jeden exemplář z hrobu 6 z pohřebiště z poloviny 1. stol. v Edingenu (*Schlegel 2000*, 239, Taf. 30: 2), z oblasti rýnsko - weserské kultury pak, např. z hrobu 9 ze stupně B1 na pohřebišti v Körneru (*Walther 2000*, 105, Abb. 3: 4). Jsou známy i z moravských sídlišť doby římské ze stupně B2 (*Peškař 1961*, 28, 31, obr. 21; *Droberjar 1997a*, Taf. 11: 25, Taf. 56: 4, Taf. 96: 9). Z období C2 - C3 je můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 279, obr. 3: 3) nebo z pohřebiště v Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, obr. 13: 7) či na pohřebišti v Litten, např. v hrobě 9 (*Meyer 1976*, 226, Abb. 63: 2). Vyjímkou nejsou ani v inventáři sídlišť z přechodného stupně D1, např. ve Zlechově (*Zeman 2007*, 299, obr. 9: 18), Bořitově (*Zeman 2008*, 158, obr. 8: 18), Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Taf. X: 5) nebo z objektu 125/92 z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2009*, 328, obr. 2: 11). Velké množství těchto přeslenů bylo nalezeno na sídlišti z pozdní doby římské a z počátku doby stěhování národů v Kötitz (*Meyer 1971*, 330, Abb. 180).

Bochníkovité přesleny se nacházejí běžně i na jihočeských sídlištích tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 24: 4 - 5), např. na sídlišti ze stupně LT D2b - Ř A v Krtelích (*Parkman 2007*, 379 - 380, obr. 13: 8).

Přesleny ploché, diskovité

Obr. 52: 2, obr. 61: 2, obr. 65: 11, obr. 96: 54, obr. 118: 2, obr. 121: 14

Tyto přesleny, často vyrobené z tuhového střepe, známe již z pozdně laténských objektů na sídlištích, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 4: 1). Vyskytnou se však i v objektech ze stupně D1 na sídlišti v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Taf. IV: 10).

Ploché přesleny se nacházejí běžně i na jihočeských sídlištích tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 24: 1 - 2), např. ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 6: 4, obr. 7: 9).

Přesleny nesouměrně dvojkónické

Obr. 25: 13, obr. 51: 41, obr. 122: 6, obr. 125: 12

Nesouměrně dvojkónické přesleny mají jednu část vysokou a druhou nízkou. Podle členění H. Chytré se jedná o typ 1a nebo 1b. Tento typ přeslenu se hojně nachází na germánských sídlištích i pohřebištích z celé doby římské, takže není vhodný pro datování (*Vachůtová 2007*, 405). Objevují se již na sídlištích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 31). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südstbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 38: 6). Jeden přeslen tohoto typu se nacházel např. v objektu 1 v Hořticích, který je

datován do stupně B1 (*Motyková 1974*, 507, obr. 4: 3) nebo na sídlišti ze stupně B2 v v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 29) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 4: 61). Jsou známy i z moravských sídlišť doby římské z období B2 - B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 6: 7 - 8, Taf. 14: 11, 13, Taf. 40: 2, Taf. 93: 9) nebo např. v hrobovém celku, datovaném do 3. století z Ivanky při Dunaji (*Turčan 2004*, 220 - 221, obr. 3: 2) či v polozemnici 301/03 ze stejné doby ve Velkém Mederu (*Varsik 2005*, 305, obr. 3: 12). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 16: 9) nebo v žárovém hrobu z konce 3. století v Počedelicích (*Štauber 1981*, 241, obr. 1: 3). Tento typ přeslenu byl součástí inventáře i na sídlišti v Laufenu ze 4. století (*Schach - Dörger 1981*, 656 - 657, Abb. 18: 8, Abb. 21: 3). Vyskytl se i v hrobech pohřebišť z mladší a pozdní doby římské v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 261, obr. 3: A/e, obr. 6: A/a, obr. 17: A/b), Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 567, 574, obr. 4: 4 - 5), Libochovicích (*Zápotocký 1969*, 188, obr. 4: 3), Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, obr. 13: 1, 5), objektu 44 z období C2 - C3 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 279, obr. 3: 4 - 9), objektu 507/97 ze stejného období z Kostelce na Hané - Kozí brady (*Vachútová 2007*, 405, 407, obr. 7: 22 - 23) nebo na pohřebišti v Litten, např. v hrobě 14 (*Meyer 1976*, 226, Abb. 65: 7). Je znám z hrnčířské pece ze 4. století v Jiříkovicích (*Peškař 1988*, 130, obr. 15: 3) nebo ze sídliště v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 104, obr. 11: 6). Ze stupně D1 můžeme tyto přeslenu uvést z řady lokalit (*Tejral 1999*, Abb. 18: 3), např. ze sídliště v Brně - Zábrdovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 3: 6), Mohelna (*Zeman 2008*, 171, obr. 11: 16), z Nitry - Párovských Hájů (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 5: 8) nebo z chaty z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 164, Abb. 5: 12). Má nesčetné analogie v celé barbarské Evropě v mladší a pozdní době římské a přechází i do doby stěhování národů, jak o tom svědčí např. přeslen z hrobu 1 z Vyškova (*Tejral 1974*, 31, Abb. 1: 7), z pohřebišť v Čiernom Brodě (*Kolník 1975*, 368, obr. 5: 5 - 6), obr. 10: 2, 6), z hrobu 55 ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludikovský 1978*, 30, obr. 13: 5 - 6) nebo z ženského hrobu 4 v Abrahámu (*Kolník 1973*, 384, T. IV: 21). Z toho vyplývá, že tento typ archeologického materiálu není možné využít pro chronologické závěry (*Peškař 1972*, 108, obr. 1: 7; *Peškař 1975*, 498).

Z jihočeského prostředí je můžeme uvést např. z výplně chaty III/84 ze stupně D1 ve Zlivi (*Zavřel 1987*, 10, obr. 9: 9).

Přeslenu dvojčinné

Obr. 45: 8, obr. 61: 3, obr. 122: 7, obr. 145: 18

Tyto přeslenu se nacházejí již v pozdně laténských objektech na sídlišti, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 10: 8, obr. 12: 20). Jeden přeslen tohoto typu se nacházel např. v objektu 1 v Hořticích, který je datován do stupně B1 (*Motyková 1974*, 507, obr. 4: 1). Jsou známy i z moravských sídlišť doby římské ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Taf. 66: 3). Z období C2 - C3 je můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 279, obr. 3: 1), ze stupně C3 z pohřebišť v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 567, 574, obr. 4: 3) nebo z pohřebišť v Litten, např. v hrobě 9 (*Meyer 1976*, 226, Abb. 63: 3, 6). V moravském prostředí není výjimkou ani ve stupni D1 (*Tejral 1999*, Abb. 12: 3), např. z pohřebišť v Pohořelicích (*Čižmář 1997*, 28, Abb. 7: 12), Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Taf. IV: 2, 9) nebo na sídlišti ve Zlechově (*Zeman 2007*, 299, obr. 9: 19). Do stejného období patří tento přeslen z inventáře hrobu 26 z Cortrat (*Böhme 1974*, 47, Taf. 119: 9).

Přeslenu několikanásobně hráněné

Obr. 51: 44

Tento typ přeslenů je znám již od mladší doby římské. Vyskytl se např. v hrobech pohřebišť z mladší a pozdní doby římské v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 261 - 262, obr. 16: B/a, obr. 19: D/a) nebo na pohřebišti v Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, obr. 13: 4, 8). Dále je běžný v době stěhování národů v Čechách i na Moravě (*Svoboda 1965*, 125, 210, Taf. XXVI: 1, 2, 7; *Jansová 1971*, 172, Abb. 20: 3 - 4).

Přesleny hruškovité

Obr. 59: 2

Do mladší doby římské je kladen podobný přeslen, zde nezdobený, na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 8). Do období C3 - D1 je datován na sídlišti ve Zlechově (*Zeman 2007*, 299, obr. 9: 16, 20).

Přesleny soudečkovité

Obr. 118: 3, obr. 138: 4

Není příliš obvyklý, podle členění H. Chytré by mohl náležet k typu 4 (*Vachůtová 2007*, 405). Objevují se již na sídlišti doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 59) i v následujících stupních B1 - B2, např. v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 4: 60). Z období C2 - C3 jej můžeme jmenovat z objektu 538/97 z Kostelce na Hané - Kozí brady (*Vachůtová 2007*, 405, 407, obr. 11: 4).

Tkalcovská závaží

Obr. 46: 1

Část tkalcovského závaží se zaoblenou horní částí je dokladem textilní výroby na lokalitě. Není chronologicky citlivé. Jako analogie můžeme uvést závaží např. ze sídliště z období LT D2b - Ř A z Běchovic (*Venclová 1975*, obr. 4: 15), Prahy - Křeslic (*Polišenský 2005*, obr. 10: 2) nebo z Prahy - Dejvic - Podbavy (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 18: 2). Vyskytly se i na sídlišti z Mikulovic ze stupně B2/C1 (*Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 386, obr. 21: 1). Obdobné závaží pochází ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 190, obr. 24: 5) nebo z objektu 50/93 z Jenišova Újezda, který je datován do stupňů C3 - D1 (*Jiřík 2007*, 545, obr. 21: 1).

V jižních Čechách se nacházejí obdobné exempláře na sídlišti již od počátku doby římské (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 24: 10), např. v objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A z Dubu - Javornice (*Parkman - Zavřel 2002*, obr. 4: 1 - 3) nebo ze sídliště v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 125, obr. 11: 3, obr. 13: 15, obr. 22: 6, obr. 23: 17 - 18), ale také v objektu 22/87 nebo v chatě V/86 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1989*, 64 - 65, obr. 11: 6; *Zavřel 1990*, 56, obr. 13: 1).

Neurčitelná keramika

Jedná se prakticky pouze o běžné, chronologicky necitlivé nálezy dolních partií hrncovitých a mísovitých nádob s dny rovnými nebo odsazenými, které jsou obvyklou součástí inventáře sídlišť i pohřebišť doby římské, včetně stupně D1 (*Zavřel 2001*, 209). Jsou to dna rovná (obr. 22: 4, obr. 49: 50, obr. 50: 8 - 9, 17, obr. 52: 6, obr. 54: 31, 47, obr. 55: 27, obr. 95: 13 - 16,

obr. 101: 11, obr. 102: 12, obr. 110: 2 - 3, obr. 137: 15, obr. 138: 5, obr. 143: 5, obr. 145: 3, obr. 146: 9, obr. 147: 6), rovná dna odsazená (obr. 22: 5 - 9, obr. 25: 20 - 21, obr. 26: 2, obr. 47: 19, obr. 48: 3 - 4, 9 - 10, 21, 23, 37, obr. 49: 21 - 24, obr. 50: 7 - 8, obr. 61: 23 - 24, obr. 95: 18, 22, 23 - 24, obr. 96: 2, obr. 98: 36, obr. 105: 15, obr. 106: 7, obr. 110: 1, obr. 122: 1, obr. 147: 6), nožky s rovným, odsazeným dnem (obr. 50: 4, obr. 61: 16, obr. 95: 17, 19, 25, obr. 96: 1, obr. 105: 3, 6, 8, obr. 106: 3), nožky s prožlabeným, odsazeným dnem, tzv. prstencové nožky (obr. 23: 2, obr. 32: 11, obr. 31: 11, obr. 40: 14, obr. 48: 28, obr. 49: 49, obr. 52: 5, 9, obr. 55: 17, obr. 57: 4, obr. 65: 13, obr. 73: 18, obr. 87: 17, obr. 93: 25, obr. 95: 20 - 21, obr. 96: 3, obr. 102: 13, obr. 104: 17, obr. 105: 9, obr. 106: 5 - 6, 9, obr. 114: 9).

Zlomky podstav s prstencovými nožkami se nacházejí i na sídlišťích z období C3 - D1, např. v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, obr. 14: 5, 7, obr. 12: 2, obr. 17: 2). Pocházejí pravděpodobně z misek, které se objevují již ve stupni B2/C1, ve stupni C2 se hojně nacházejí na sídlišťích i na pohřebišťích, v následující době jejich počet klesá i když je registrujeme ještě v 5. století (*Jiřík - Kostka 2006*, 734). Do stejné kategorie patří i zlomky stěn nebo části nádob s dochovanými uchy různých typů. Hrubá pásková ucha patří k hrncovitým amforám, které se poměrně výrazně vyskytují v plaňanském horizontu (*Rybová 1956*, 227 - 228). K. Šneidrová rozlišuje dvě základní skupiny amfor, se dvěma uchy a odsazeným okrajem, jež se vyskytují na sídlišťích od nejstarší fáze doby římské a amfory s pravoúhle lomenými uchy, které spadají spíše do mladší fáze doby římské (*Rybová 1956*, 228). Dále se jedná o ucha vybíhající z okraje, zaoblená (obr. 9: 1, obr. 107: 6, obr. 119: 29, obr. 148: 1 - 2). Již ve stupni LT D2b - Ř A se objevují nádoby s oble klenutými tyčinkovitými uchy, vybíhající z okrajů (*Rybová 1956*, 227, obr. 114: 12; *Motýková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 22; *Motýková 1976*, 165 - 166, obr. 13: 1; *Droberjar 2006*, obr. 9: 19). Analogie najdeme např. na sídlišťi v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 4: 12), Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 6: 2), Dobřichově (*Rybová 1974*, 492, obr. 9: 10 - 11), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 11: 9), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 3: 61), Ločenicích (*Rybová 1974*, obr. 7: 4), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIII: 5) nebo v Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 9: 2 - 3). Ze stupně B1 se tyto nádoby vyskytují na sídlišťi z Ořecha u Prahy (*Motýková - Pleiner 1987*, obr. 28: 14). Obecně do starší doby římské je tato keramika datována na sídlišťi v Roztokách (*Pleiner 1960*, 198, obr. 22: 2) nebo v Trávcích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 11). Na sídlišťi v Bratislavě - Dúbravce se takové okraje nacházely v objektech datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40, obr. 3: 13). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad této nádoby např. ze sídlišťe v Dolních Břežanech (*Motýková 1981*, 512 - 513, obr. 6: 12) nebo v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 14: 1).

Z jižních Čech najdeme přesnou analogii k nádobě se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, z něhož vybíhá páskové ucho, v podobné nádobě z výplně sídlišťního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A z Dubu - Javornice (*Parkman - Zavřel 2003*, 217, obr. 7: 10), z výplně chaty 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 10: 6) nebo z výplně chaty I/82 a objektu 5/84 ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 12: 1; *Zavřel 1987*, 9, obr. 4: 3). Jinak koflíky se zakulaceným uchem a amforovité tvary s uchy pod okrajem se běžně vyskytují na jihočeských sídlišťích stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 22: 26 - 27).

Dále se jedná o zlomek stěny nádoby s uchem, vybíhajícím ze stěny (obr. 95: 1). Podobná ucha se nacházela i na zásobnicích přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech (*Erneé 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 1). Vyskytují se na nádobách sídlišť doby římské v Čechách již ve stupni LT D2b - Ř A (*Erneé 1999*, obr. 5: 26; *Droberjar 2006*, obr. 9: 16, 20), např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. IV: 1) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXVI: 14), v Pomohani např. v keramickém depotu z Tauberbischofsheimu (*Frank 2009*, 456, Abb. 9: 1). Ze stupně B1 to bylo např. na sídlišťi v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 5). Příklad můžeme uvést rovněž z objektu 18, datovaném do stupně

C3 ze sídliště v Hostovicích (Šumberová - Valentová 2007, 381, obr. 6: 12).

Ze sídliště v Přešťovicích pochází i několik zlomků s uchy čtvercového průřezu (obr. 50: 4, obr. 96: 41, obr. 121: 21). Ze stupně B1 je můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 258, obr. 6: 5), z Hořan (Koutecký 2010, Tab. II: 28) nebo z Ořecha u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, obr. 27: 23). Obecně do starší doby římské je datována dvouuchá nádoba s uchy čtvercového průřezu ze sídliště ve Velkých Přílepech (Vojtěchovská - Smíšek 1999, 176, obr. 9: 1). Ze stupně B2 pochází příklad těchto uch např. ze sídliště v Dolních Břežanech (Motyková 1981, 512 - 513, obr. 6: 9). Dále to jsou ucha obdélníkovitého průřezu (obr. 96: 43), ucha bochníkovitého průřezu (obr. 50: 15), ucha kruhového průřezu (obr. 56: 29, obr. 120: 20), ucha oválného průřezu (obr. 56: 30, obr. 60: 12, obr. 96: 40, obr. 121: 25). Nacházejí se již na sídlištích doby římské ze stupně LT D2b - Ř A, např. z Horoměřic (Šulová 2005, obr. 6: 6), z jižních Čech pak např. z objektu 11/87 ze Zlivi (Zavřel 1990, 54, obr. 8: 16).

Výzdoba

Laténská tuhová keramika zdobená svislým hřebenováním

Obr. 11: 3, 6, obr. 25: 14 - 15, obr. 33: 5, obr. 50: 14, obr. 57: 28, obr. 62: 10, obr. 63: 1, obr. 73: 5, obr. 92: 20, obr. 95: 9 - 10, obr. 101: 2 - 5, obr. 116: 26, obr. 118: 6, 29, obr. 119: 15, 23, 34, obr. 120: 8, obr. 121: 15, obr. 122: 27, obr. 124: 10 - 14, obr. 126: 5 - 8, obr. 138: 22, 24, obr. 139: 5, 13, obr. 142: 5

Hrncovité tvary s oble zesílenými nebo ovalenými okraji, členěnými jedním či dvěma plastickými žebry na hrdle nebo na rozhraní hrdla a výdutě, jsou často zdobeny různě hustým, svislým hřebenováním. Jde o velmi rozšířený tvar, s profilací typickou pro tzv. českou skupinu tuhové keramiky (Beneš - Venclová 1980, 632). Na jihočeských sídlištích pozdní doby laténské má četné analogie (Jansová 1955, obr. 3; Beneš - Venclová 1980, obr. 2: 6, 17, obr. 3: 2; Fröhlich - Michálek 1988, obr. 2: 2, 4; Zavřel 1998, obr. 15: 1 - 2, 5 - 6, obr. 18: 6, obr. 19: 2, obr. 21: 9, 12; obr. 23: 1, 3, 6, 9, obr. 24: 4, 10; obr. 25: 6, 10, 13). Jednou z variant hrnců tzv. „české profilace“ jsou menší, soudkovité nádoby se slabě vykloněným, oblým okrajem a téměř válcovitým hrdlem, zdobené svislým hřebenováním. Tento typ se vyskytuje až do pozdního úseku stupně LT D a má v jihočeském prostředí analogie nejen na sídlištích (Beneš - Venclová 1980, 634, obr. 2: 8, obr. 3: 10; Fröhlich 1985, obr. 3: 1) ale i na oppidech (Drda 1987, 548, obr. 11: 16; Jansová 1988, II, T. 133: 13).

Z výzdobných prvků jednoznačně převládá svislé hřebenování. I když tento způsob výzdoby začíná již v průběhu doby laténské (Waldhauser 1993, 283), vrcholí však až v mladší části tohoto období, zvláště ve stupni LT D (Jansová 1955, obr. 22, 27; Meduna 1980, obr. 19: 25 - 29, obr. 20: 21 - 25, obr. 21: 25 - 27; Beneš - Venclová 1980, obr. 2: 17; Fröhlich 1985, 206, obr. 3: 1 - 2; Drda 1987, obr. 11: 6, obr. 12: 4, 19; Fröhlich - Michálek 1988, obr. 2: 2, 5, 10, 13) a je běžnou součástí většiny jihočeských sídlišť tzv. plaňanského horizontu (Zavřel 2006a, 249, obr. 20: 11, 15). Takto zdobená keramika je z větší části tuhová. Vysoký podíl tuhového zboží, v podobě hrncovitých a situlovitých nádob, je typický pro pozdně laténská sídliště v jižních Čechách a tento druh keramiky je spojen právě s výzdobou svislého hřebenování (Beneš - Venclová 1980, 632; Fröhlich 1985, 206; Drda 1987, obr. 11: 6, 16, obr. 12: 4, 19; Fröhlich - Michálek 1988, obr. 2: 5, 10; Jansová 1988, II, T. 94: 4; Zavřel 1998, 23 - 24, obr. 4: 9, 10; obr. 5: 6; obr. 15: 3, 4, 7, 11, 13; obr. 16: 1, 8; obr. 17: 1 - 5; obr. 18: 4, 8; obr. 19: 5; obr. 21: 9 - 13; obr. 22: 3 - 6; obr. 23: 1, 3, 4, 7, 9; obr. 24: 4, 5, 7, 11, 13, 14; obr. 25: 2 - 4, 7 - 9, 12, 14). Některé hrncovité nádoby, zdobené hřebenováním, nemají v keramické hmotě tuhu, zato obsahují výraznou příměs písku nebo slídy. Běžné jsou např. na

Moravě (*Meduna 1980*, T. 20: 26, T. 21: 6, T. 22: 3, T. 24: 8, T. 73: 6, 13, 17, T. 107: 10, T. 111: 4, 6, T. 113: 13, T. 117: 14, T. 127: 8). Vyskytují se dle J. Meduny od stupně LT B2 až do konce doby laténské a byly používány jako nádoby na vaření (*Meduna 1980*, 68 – 69). Svislé hřebenování nádob se nacházelo rovněž ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 6: 7, obr. 7: 7, obr. 8: 1, obr. 11: 4), v chatách 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 9: 2 - 4; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 12: 1 - 4, 7 - 9), v objektu 1/80, sondě 5/81, v objektu 7/86 a ve výplni chaty 1/82 a z řady dalších sídlištních objektů ve Zlivi (*Zavřel 1983*, 77, obr. 3A: 4, obr. 5 B: 7; *Zavřel 1985*, 23, obr. 4: 14, obr. 5: 1 - 2, obr. 10: 9; *Zavřel 1989*, 61, obr. 5: 5 - 6, 8 - 9; *Zavřel 1990*, 54, obr. 8: 13 - 14, obr. 9: 19 - 21, obr. 10: 10 - 12) nebo na sídlišti v Krtelích (*Parkman 2007*, 381, obr. 8: 2, obr. 9: 1, 8, 10, 12, obr. 10: 26 - 27, obr. 13: 9 - 10, 12 - 14, 18, obr. 14: 1 - 2, 10 - 12, 16 - 17), Zvíkově (*Zavřel 2001*, 476, obr. 24: 3, 6) nebo v Bežerovicích (*Zavřel 2011*, 457 - 458, obr. 6: 3, 6 - 8).

Výzdoba rýhami

Výzdoba rýhami byla ve střední Evropě velmi oblíbená, zejména v Čechách, v Durynsku, na Moravě a v Dolním Rakousku. Rýhování bylo provedeno hustě, řidce nebo se šikmo překrývalo. Výzdoba rýhami, někdy se vzájemně křížícími a často tvořícími mřížku, není pro jemnější chronologii vhodná. Užívání hřebenovitého nástroje ke zdrsnování stěn nádob se objevuje již v pozdní době laténské, přechází do stupně Ř A, kde jeho provedení není již tak pečlivé. Výzdobu nacházíme hlavně na hrubší keramice (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 10; *Motyková - Šneidrová 1965*, 160, T. 38: 12, 15, 20, 22, 24; *Tejral 1969*, 531 - 532).

Svislé rýhy

Obr. 34: 5 - 6, obr. 45: 24, obr. 51: 12, obr. 56: 1, 21, obr. 57: 5, 13, 27, obr. 58: 2, obr. 62: 5, 11, obr. 93: 6, 9, 28, obr. 97: 11, 14, 21 - 22, obr. 98: 2, obr. 105: 14, obr. 107: 7, obr. 112: 5, obr. 113: 2, 26, obr. 118: 15 - 16, obr. 123: 1, obr. 124: 1 - 3, obr. 137: 5, obr. 138: 11, 21, obr. 139: 9, obr. 144: 3 - 4, 7 - 9, obr. 145: 12, obr. 146: 10, obr. 147: 3.

Již ve stupni LT D2b - Ř A se uplatňuje ve výzdobě hrubých nádob rýhování (*Rybová 1956*, 230, obr. 115: 14; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 15: 5, 7), které vychází z laténských tradic a bylo zjištěno např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 426, obr. 10: 16, obr. 9: 20), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 19, 30, 32, Tab. III: 62, Tab. IV: 4, 75), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 45, 50, 58), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 395, obr. 31: 27), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 482, obr. 1: 9), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 12: 4, obr. 13: 6), Radovesnici (*Motyková - Sedláček 1990*, obr. 2: 5, 7), Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 15: 4, 6), Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 28) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 9: 4, 22, obr. 10: 33 - 34, obr. 14: 30). Nacházela se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 10: 9) nebo v Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 95, obr. 29: 14, 15, 17), které jsou datovány do stupňů Ř A - B1a. Vyskytovala se i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 5: 2) nebo na lokalitě Zahna (*Bemmann 2009*, Abb. 21: 15), na sídlišti Schwebheim (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 13 - 16) nebo na sídlišti v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 477, Abb. 7:6 - 7). V rámci pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) ji můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (*Rieckhoff 1995*, Abb. 10: 70, Abb. 12: 106 - 108). Ze stupně B1 ji můžeme zaregistrovat např. na sídlišti v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 7: 16) nebo v Ořechu u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 27: 21). Obecně do

starší doby římské je tento typ výzdoby datován jako typ R c z téže lokality (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 36), také ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 18: 3, 5) nebo ze sídliště v Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 5: 2). Z oblasti Neckaru, jako příklad, můžeme, tuto výzdobu uvést na keramice z polozemnice z Edingenu z 3. čtvrtiny 1. století (*Schlegel 2000*, 236, Taf. 21: 10) nebo z objektu 41, který je datován do poloviny 2. století (*Schlegel 2000*, 234, Taf. 14: 3 - 4). Objeví se ještě na keramice z českých a moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 11: 18; *Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 5: 16; *Droberjar 1997a*, Taf. 51: 1, Taf. 62: 10, Taf. 78: 4; *Břicháček - Košnar 1998*, 71, obr. 10: 3; *Němcová - Marešová - Kašpárek - Jílek 2009*, 298, obr. 4: 3, 5). V Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z inventáře objektů, datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 3: 12, obr. 5: 10, 14). Je v tomto období běžná i na ostatních slovenských sídlištích (*Varsik 2011*, obr. 99: 19). Na sídlišti v Michelstettenu v Dolním Rakousku je tato výzdoba datována do 1. - 3. stol. (*Neubauer 2011*, 96, Abb. 27: V 21, Taf. 32: 396). Ze stupně C1 pochází z objektu 32/95 ze sídliště v Zohore (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 9). Vyskytla se i na urně z hrobu 1 ze stupně C2, v Roztokách u Prahy (*Jančo 2000*, 136, obr. 1: 3) nebo v chatě 5/93, rovněž ze stupně C2 v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 111, obr. 9: 9).

Výzdoba svíslými rýhami se běžně nachází na jihočeských lokalitách stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 20). Široké svíslé rýhování na keramice z netuhového materiálu můžeme uvést, např. ze sídliště v Zalužanech (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 14). Svíslé rýhy se na výdutích nádob nacházely ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 6: 14), v objektu 17/87 ze Zlivi (*Zavřel 1990*, 54, obr. 10: 5, obr. 12: 3), Dívčicích (*Zavřel 2006a*, obr. 23: 20), Bežerovicích (*Zavřel 2011*, 457 - 458, obr. 6: 2, 9), v chatě 1/07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 255 - 257, Abb. 11: 3) nebo na keramice z polohy I v Krtelích (*Parkman 2007*, 382, obr. 7: 10, obr. 8: 7, obr. 10: 22, 25) či na Zvíkově (*Zavřel 2011*, 476, obr. 14: 1).

Husté svíslé rýhování

Obr. 11: 2, 5, obr. 19: 7, obr. 21: 1, obr. 22: 1, obr. 33: 1, 3, 16, 18, 22, obr. 44: 30, obr. 45: 20, obr. 46: 7, obr. 47: 21, obr. 48: 19, obr. 49: 15, obr. 50: 6, 14, 16, 20, 22 - 24, obr. 51: 2 - 5, 11, obr. 52: 10, obr. 53: 27, obr. 54: 16, 37, 40 - 41, obr. 55: 11 - 12, obr. 56: 6, 20, 22, 32 - 33, obr. 57: 29, obr. 58: 1, 14 - 15, obr. 61: 6 - 7, 14, obr. 63: 9, obr. 64: 2 - 3, obr. 73: 3 - 4, obr. 76: 5 - 6, obr. 93: 5, 8, 33, obr. 95: 7, 12, obr. 97: 1 - 10, 12, 15 - 20, 23 - 29, obr. 98: 1, obr. 100: 5, 11 - 13, 15, obr. 101: 1, 6 - 7, obr. 107: 5, obr. 109: 6, obr. 110: 7, obr. 111: 2, obr. 116: 1, obr. 117: 16, obr. 118: 30, obr. 119: 22, 25 - 26, 35, obr. 121: 1, obr. 122: 25, obr. 124: 4 - 5, obr. 126: 14, 16 - 17, 22, obr. 137: 22 - 24, obr. 145: 10 - 11

Husté svíslé rýhování je typické pro nejstarší sídlištní keramiku starší doby římské. Vyskytuje se již v plaňanské skupině v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 112, 15, 17). Tento způsob výzdoby je běžný ve stupni LT D2b - Ř A na sídlištích v Čechách (*Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 13: 6), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 2: 5, obr. 7: 5, 11), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 46, 51, 56), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 3), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXX: 2, Tab. XXXIV: 2, obr. 12: 3), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 376, obr. 31: 6), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 16: 2), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 8: 4), Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 3: 10 - 12, obr. 9: 10, obr. 15: 1), Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 29), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 42: 10, obr. 43: 2) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 25). Je běžné na sídlišti grossromstedtské kultury v Gerolzhofenu (*Steidl 2009*, 475 - 476, Abb. 4: 3, 6), Schwebheim

(Koch 2000, 21, Abb. 4: 20 - 21) nebo na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - Rosenstock 1986, 118, Abb. 5: 1), ve Schkopau, hrob 234 (Schmidt - Nitzschke 1989, Taf. 63) nebo v Röderau či v Schlotheim (Bemann 2009, Abb. 5: 6, Abb. 12: 7). Na sídlišti v Březně u Chomutova (Beneš 2010, 95, obr. 31: 7) přechází do stupně B1, stejně jako v Ořechu u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, obr. 31: 20). Známy je i z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (Motyková - Šneidrová 1962, 360, 372, obr. 5: 1, obr. 17: 1, obr. 24: 1, obr. 26: 6). Obecně do starší doby římské je tento typ výzdoby datován jako typ H z lokality Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, 423, Abb. 36), ze sídliště ve Velkých Přílepech (Vojtěchovská - Smíšek 1999, 177, obr. 8: 1, obr. 18: 4) nebo v Slatinicích u Mostu (Koutecký 2006, Tab. 5: 12). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) ji můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (Rieckhoff 1995, Abb. 9: 64, Abb. 11: 92 - 93, Abb. 13: 119 - 120) nebo ze sídliště Schambach (Irlinger 2014, 326, Abb. 11: 7, 9, Abb. 14: 6). Tato výzdoba je rovněž běžná ve stupni Ř A na lokalitách z Horních Frank (Haberstroh 2000, 118, Abb. 5: 1, Beilage 1). Ze stupně B1 pochází např. ze sídliště v Dubeči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 258, obr. 7: 123) nebo z polozemnice 1 z Hoštic (Motyková 1974, 505, obr. 5: 1, 3). Z oblasti Neckaru, jako příklad můžeme, uvést tuto výzdobu na keramice z Ilvesheimu z poloviny až konce 1. století (Schlegel 2000, 242, Taf. 46: 4) nebo z objektu 41, který je datován do poloviny 2. století (Schlegel 2000, 234, Taf. 14: 7) a není výjimkou ani ve výbavě rýnsko - weserské germánské keramiky (Walter 2000, 134, Abb. 7). Jedná se i o charakteristickou výzdobu i pro stupeň B2 na moravských sídlištích (Droberjar 1997a, Abb. 61 - Typ 311, Taf. 85: 23, Taf. 87: 12, Taf. 96: 24, Taf. 106: 15). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z inventáře, objektů datovaných do stupňů B1 - B2 (Elschek 1995, 43, obr. 18: 2). Je v tomto období běžná i na ostatních slovenských sídlištích (Varsik 2011, obr. 99: 14), např. v Šarovciach (Beljak 2010, 41 - 42, obr. 6: 4), kde se vyskytne ještě ve stupni C1 nebo ve Velkém Mederu (Varsik 2005, 305, obr. 4: 9). V Michelstettenu v Dolním Rakousku je tato výzdoba datována do 1. - 3. stol. (Pollak 1980, 192; Neubauer 2011, 96, Abb. 27: V 21, Taf. 14: 189). Vyskytne se i v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (Steidl 2000, 157, Abb. 10: 42).

Jde o častý způsob výzdoby užitkové keramiky z jihočeských sídlišť stupně LT D2b - Ř A (Zavřel 2006a, 249, obr. 23: 18 - 19, 22, 26, 30), např. ze sídliště v Zalužanech, kde je považována za doklad laténské tradice (Fröhlich 1987, 28, obr. 4: 22) nebo na sídlišti v Probulově (Břicháček - Fröhlich 1993, 69, obr. 3: 1), Bežerovicích, Bechyňské Smoleči či v Raděticích (Zavřel 2011, 453, 456 - 458, obr. 3: 6, 9, 11, 15, obr. 6: 10, obr. 8: 1, 3). Husté svislé rýhování na výdutích nádob se nacházelo na keramice z výplně sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (Parkman - Zavřel 2003, obr. 6: 8, obr. 7: 2, obr. 8: 2 - 3, 5, 7, 9, obr. 9: 1, obr. 11: 5), v objektech 7/86, 17/87 nebo v chatě I/82 ve Zlivi (Zavřel 1985, 23, obr. 10: 10; Zavřel 1989, 62, obr. 5: 7; Zavřel 1990, 54, obr. 12: 2), v chatách 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (Parkman - Zavřel 2010, 326, obr. 10: 2, 4, 10, 12, obr. 11: 2, 9, obr. 12: 2 - 3, 6, 12; Parkman - Zavřel 2010a, 255 - 257, Abb. 101 - 3, 14, Abb. 11: 2; Zavřel 2011, 458 - 459, obr. 13: 10) nebo v poloze 1v Krtelích (Parkman 2007, 381, obr. 9: 11) či na Zvíkově (Zavřel 2011, 476, obr. 14: 2, obr. 24: 2, 8). Na sídlišti v Přešťovicích patří mezi nejčastější (Rybová 1956, 230, obr. 115: 13).

Šikmé rýhy

Obr. 25: 17, obr. 104: 7

Šikmé rýhy se objevují na keramice doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Praze - Dejvicích - Podbabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 12: 8, obr. 13: 2). Ze stupně B2 se vyskytly i

na keramice ze sídliště v Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 7: 7), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 188, obr. 4: 19), Stradonic (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 20: 14) nebo v dolnorakouském Straningu (*Pollak 1980*, 196, Taf. 133: 8). Podobná výzdoba se nacházela na keramice z fáze B (C1) ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 261, obr. 5: 2).

Zkřížené nepravidelné rýhování (Droberjar 1997 - 221)

Obr. 15: 9 - 11, obr. 34: 1, obr. 46: 10, 14, obr. 53: 16, obr. 54: 23, 29, 38 - 39, 44, 46, obr. 57: 25 - 26, obr. 60: 4 - 5, obr. 63: 4, obr. 65: 10, obr. 93: 29, obr. 98: 19 - 20, obr. 101: 12 - 13, 15, obr. 107: 1, obr. 110: 8, 11, obr. 112: 1, obr. 113: 16, obr. 116: 24, obr. 119: 17, 28, obr. 122: 12, obr. 124: 7

Zkřížené nepravidelné rýhování se vyskytuje běžně na hrncovitých nádobách, často společně s nehtovitými vrypy, delší časové období, prakticky od starší doby římské na sídlištích v Čechách, na Moravě, v Dolním Rakousku a v Německu až do pozdní doby římské. Ze stupně LT D2b - Ř A můžeme uvést tuto výzdobu např. z Dubče (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 253, obr. 3: 7- 8), Hořan (*Koutecký 2010*, Tab. II: 10), Jenišova Újezda (*Koutecký 1997*, obr. 2: 44), Kadaně - Jezerky (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 9), Nového - Bydžova - Chudonic (*Rybová 1964*, Tab. XXXIX: 13), Ořecha (*Motyková - Pleiner 1987*, 399, obr. 32: 15), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 8, obr. 41: 10, obr. 43: 16) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 31). Byla takto zdobená i keramika ze sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypta 2005*, obr. 6: 19, obr. 9: 12), datovaném do stupňů A - B1a. Běžná byla i v rámci grossromstedtské kultury v Gaukönigshofenu (*Steidl 2009*, 476, Abb. 5: 7). Podle zjištění A. Rybové výzdoba křížujících se rýh není výsadou horizontu plaňanského typu (*Rybová 1956*, 230). Ze stupně B1 ji můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 7: 28) nebo z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 27: 2, obr. 31: 16). Na moravském sídlišti ve Vicemilcích byla na zásobnicích a amforách datována do konce 1. století (*Kalousek - Pernička 1956*, 56, T. XV: 1). Vyskytla se i na keramice ze sídliště v Trmicích, datovaném obecně do starší doby římské (*Reszcynska 2006*, 367, obr. 4). Z oblasti Neckaru můžeme tuto výzdobu uvést na keramice z polozemnice z Edingenu z 3. čtvrtiny 1. století (*Schlegel 2000*, 236, Taf. 21: 8) nebo z objektu 41, který je datován do poloviny 2. století (*Schlegel 2000*, 234, Taf. 14: 2). Byla ve výbavě i rýnsko - weserské germánské keramiky (*Walter 2000*, 128, Abb. 2: 10). Poměrně často se tato výzdoba vyskytuje i na českých a moravských sídlištích v období B2 - B2/C1 (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 8: 12; *Motyková - Šneidrová 1966*, 300, obr. 116: 8 - 9, obr. 118: 1; *Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 23; *Tejral 1971*, Tab. 19: 5 - 6; *Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 7: 7, obr. 8: 16, obr. 11: 4; *Droberjar 1997a*, Abb 18 - Typ 221, Taf. 13: 17, Taf. 22: 10, Taf. 24: 5, Taf. 42: 11, Taf. 54: 20, Taf. 57: 13, Taf. 73: 9; *Břicháček - Košnar 1998*, 69, obr. 9: 32, obr. 10: 14; *Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 16: 1; *Bursák 2008*, 172, obr. 23: 1, 3, obr. 27: 14 - 16). V této době je na slovenských sídlištích již méně běžná (*Varsik 2011*, 88, obr. 38: XVIc). Ze stupně C1 pochází z objektu 32/95 ze sídliště v Zohoru (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 7).

V jižních Čechách se tato výzdoba běžně vyskytuje na sídlištích stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 25, 27 - 28), např. v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (*Zavřel 2006*, 125, obr. 11: 4, obr. 15: 13), na keramice z výplně chaty 1/ 07 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 10: 3, 11, obr. 11: 4; *Parkman - Zavřel 2010a*, 255 - 257, Abb. 10: 13, Abb. 11: 4), Sezimově Ústí (*Zavřel 2011*, 458, obr. 8: 4), Lhotě Kestřanské, Krašlovicích (*Zavřel 2006a*, obr. 23: 25, 27 - 28) nebo i v mladším úseku starší doby římské, např. ve Zvíkově (*Zavřel 2011*, 476, obr. 8: 6).

Mřížka v podobě kosodélníku (Droberjar 1997 - 223)

Obr. 15: 12, obr. 32: 6, obr. 47: 2, obr. 48: 36, obr. 50: 21, obr. 54: 45, obr. 101: 14, obr. 110: 20, obr. 112: 15, obr. 113: 1, obr. 118: 38 - 39, obr. 123: 24, obr. 124: 6, obr. 126: 24

Rytá mřížka je charakteristický výzdobný motiv pro germánskou sídlištní keramiku v období stupňů B2 a B2/C1 (*Varsik 2011*, 88, obr. 38: XVI b). Obecně do starší doby římské je tato výzdoba datována jako typ R a z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 36) nebo ze sídliště v Trávčicích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 13: 8). Ze stupně B1 ji můžeme uvést např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 12, obr. 7: 17) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 30, 32), z oblasti Neckaru ze sídlištního objektu ze Sandhofenu z poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 248, Taf. 69: 10) nebo ze Seckenheimu z 2. poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 250, Taf. 78: 3). Použita byla i na terině z hrobu 7 ze stupně B2 v Pňově (*Rybová 1970*, 16 - 22, 79, Taf. III: 1). Poměrně často se vyskytuje i na českých a moravských sídlištích v období B2 - B2/C1 (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 8: 12; *Peškař 1974*, 53, Tab. 57: 10, 14; *Tejral 1974*, Tab. 61: 3; *Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 4: 6; *Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 12, obr. 7: 9; *Droberjar 1997a*, Abb. 18 - Typ 223, Taf. 2: 1, Taf. 11: 7, 11, Taf. 13: 24, Taf. 17: 5, Taf. 38: 14, Taf. 61: 14, Taf. 80: 5, Taf. 85: 13, Taf. 98: 14, Taf. 119: 9). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z inventáře objektu 10/88, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 41, obr. 4: 14, obr. 5: 15). Na sídlišti v Červeníku je řazena do 3. století (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 1: 19), na pohřebišti v Gbelcích do období B2 - C1 (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 19: 2, 4). Na sídlišti v Branči byla použita na keramice z objektu 4 nebo 16 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) a z objektů 5 nebo 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 66 - 67, 71 - 72, 76 - 79, Tab. 6: 15, Tab. 7: 20 - 21, Tab. 16: 12 - 15, Tab. 28: 11).

Tento typ výzdoby byl v jižních Čechách zaznamenán např. na sídlišti v Zalužanech, v objektu 1/1974, který byl datován do stupně B2 (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 3: 24).

Mřížka v podobě obdélníku nebo čtverce (Droberjar 1997 - 222)

Obr. 15: 7 - 8, obr. 70: 1, obr. 116: 15, obr. 118: 18, obr. 125: 17

Tento výzdobný prvek je průběžný v keramickém materiálu starší doby římské (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 1: 20, Tab. 12: 7). Již ve stupni LT D2b - Ř A se objevuje pravidelná mřížka, vytvořená rýhováním (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 25; *Motyková - Šneidrová 1965*, 151, T. 25: 5), např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 426, obr. 3: 14), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 8: 3), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 10: 4), Lochenicích (*Rybová 1974*, obr. 7: 1), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 13: 8) nebo v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 26). Známý je i na keramice z pohřebišť stupně Ř A, např. z Tišic (*Motyková - Šneidrová 1962*, obr. 27: 6). Obecně do starší doby římské je datován na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 4: 16, obr. 6: 6) nebo v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 168, obr. 7: 8). Ve stupni B1 se vyskytuje na hrncovitých nádobách z durynského sídliště v Körneru (*Peschel 2000*, 8, Abb. 5: 15, Abb. 6: 17) a ve stupni B2 pak na sídlišti v Ořechu (*Bursák 2008*, 172, obr. 23: 2), nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 33 - 36) nebo v Ratenicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 18: 9). Tato výzdoba se na moravských sídlištích objevuje ještě v období B2/C1 - C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 18 - Typ 222, Taf. 17: 19, Taf. 145: 3), v

Michelstettenu v Dolním Rakousku je pak datována do 2. - 3. stol. (*Neubauer 2011*, 98, Abb. 27: V 22, Taf. 26: 331).

Víceřadá rytá klikatka mezi horizontálními liniemi (Droberjar 1997 - 233a)

Obr. 57: 9, obr. 92: 5, obr. 124: 9

Tento typ výzdoby se vyskytuje na keramice z českých i moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (*Motýková - Šneidrová 1967*, Abb. 6: 20; *Droberjar 1997a*, Abb. 19 - Typ 233a, Taf. 7: 1, Taf. 100: 14), ale také v Pomohání, např. z Eggolsheimu (*Haberstroh 2000*, 227, Abb. 1: 10. Obvyklá je i v Čechách ve stupni C1 (*Drda 1974*, 608, obr. 6: 6; *Godlowski 1992*, 27, Abb. 10: 3, 5). Použita je v této době ve III. fázi pohřebiště v Pňově, např. v hrobech 35, 58, 68 (*Rybová 1970*, 85 - 86, 92, 96, Taf. XII: 1, Taf. XIX: 7, Taf. XXVII: 5). Tento druh výzdoby je znám i v mladší a pozdní době římské v celém polabském okruhu. Nachází se na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 6: 4, 11 - 12, Tab. 9: 15) nebo v hrobě II v Libochovicích (*Zápotocký 1969*, 184, obr. 6: 8). Známa je i z prostředí pohřebišť již ve stupni C1, např. v Kostelci na Hané (*Tejral 1999*, Abb. 46: 10) nebo z horizontu A v Pritzier (*Tejral 1999*, Abb. 47: 15). Vyskytne se ovšem i v horizontu C3 - D1, např. na keramice ze sídliště v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 731, obr. 14: 6, obr. 20: 2)

Kombinace vodorovných a svislých rýh (Droberjar 1997 - 213)

Obr. 99: 6

Kombinace vodorovných a svislých rýh je známa na sídlištní keramice již ve starší době římské, např. v Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 43). Běžná je i v inventáři v oblasti horního Rýna a Neckaru ("Neckarsweben") ve stupni B1b (*Schlegel 2000*, 86, Abb. 3: 6). Ze stupně B2 můžeme podobný motiv uvést na keramice ze sídliště v Močovicích (*Motýková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 5: 2)

Kombinace vodorovných a svislých rýh (Droberjar 1997 - 212d)

Obr. 100: 14, obr. 114: 5, obr. 122: 3, obr. 123: 25

Tento motiv se objevuje na sídlištní keramice doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, kde je považován za dědictví pozdně laténských předloh, např. v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIX: 9), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 3: 5) nebo v Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 12: 1). Nachází se také v rámci grossromstedtské kultury, např. na sídlišti Schwebheim (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 18). Do stupně B2 je datován na keramice ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 10: 9). Tento typ výzdoby je znám i na keramice z moravských sídlišť ve stupni B2 (*Peškař 1974*, 53, Tab. 57: 8; *Droberjar 1997a*, Abb. 18 - Typ 212d, Taf. 36: 4, Taf. 51: 3, Taf. 76: 19, Taf. 103: 8). Na sídlišti v Branči, se vyskytovala např. v objektech 26 nebo 45 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 79 - 81, 88 - 89, Tab. 34: 1-7, Tab. 53: 11).

V prostředí jižních Čech se tento výzdobný motiv objevil na zlomku keramiky ze sídliště ve Štěkni, datovaném obecně do starší doby římské (*Michálek 1987*, 144; *Zavřel 1999*, 478, obr. 18: 13).

Kombinace vodorovných a šikmých rýh

Obr. 61: 5, obr. 116: 6

Kombinace vodorovných a šikmých rýh se objevuje na sídlištích již ve starší době římské, např. v Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 3: 49) nebo v Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 8: 2). Podobná výzdoba se nacházela na keramice z fáze B (C1) ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 261, obr. 5: 1) a v Branči, např. v objektu 26 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 79 - 81, Tab. 34: 1-7).

Svislé rýhování, kombinované s nepravidelně vodorovnými krátkými rýžkami

Obr. 87: 4

Podobný motiv výzdoby byl na zlomku keramiky z výplně chaty VIII z Křepic, datované do stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Taf. 76: 20). V jižních Čechách se tento motiv vyskytl na zlomku stěny z objektu 11/87 ze starší doby římské ve Zlivi (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 8: 12).

Rytá mřížka (Droberjar 1997 - 312)

Obr. 45: 28, obr. 100: 8

Tato výzdoba se nachází v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti Schwebheim (*Koch 2000*, 21, Abb. 4: 21), ale patří také mezi charakteristické výzdobné motivy stupně B2 (*Droberjar 1997a*, 66, Abb. 20 - Typ 312, Abb. 61, Taf. 24: 12, Taf. 29: 17, Taf. 85: 7). Na sídlišti v Branči je takto zdobena keramika z objektu 4 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 66 - 67, Tab. 5: 17).

Kombinace svazků svislých a vodorovných rýh (Droberjar 1997 - 321)

Obr. 99: 5, obr. 122: 10

Objevuje se již v období kolem změny letopočtu na keramice v dolním Polabí (*Völling 2005*, Taf. 91: 5), ale patří mezi charakteristické výzdobné motivy stupně B2 (*Peškař 1974*, 53, Tab. 57: 8; *Droberjar 1997a*, 66, Abb. 20 - Typ 321, Taf. 77: 5).

Kombinace svazků vodorovných a šikmých rýh

Obr. 111: 14, obr. 120: 24

Obdobný motiv výzdoby se vyskytl na zlomcích keramiky z výplně chat XII a XIII z Křepic, datovaných do stupňů B2 a B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 90: 15, Taf. 94: 10). Najdeme ji i v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 10: 32).

Výzdoba rýžkami

Řady krátkých svislých rýžek

Obr. 25: 19, obr. 58: 20, obr. 98: 8, obr. 103: 11, obr. 111: 6, obr. 113: 4, obr. 125: 6

Řady krátkých svislých rýžek se objevují na sídlištích doby římské v Čechách již ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 13; *Motyková - Šneidrová 1965*, 163, T. 39: 1), např. v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 253, obr. 3: 14), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 56) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXIII: 4). Vyskytne se i na vázovitých nádobách točených na kruhu z pohřebiště v Grossromstedtu (*Droberjar 2006*, obr. 18: 5). Spíše do mladší části doby římské je datována na keramice ze sídliště v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 166, obr. 9: 4). Na zlomku keramiky z Berouna - Závodí je tato výzdoba datována do stupně B2 (*Břicháček - Košnar 1998*, 67, obr. 7: 2), stejně jako v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 10: 1) a poměrně často vystupuje i na moravských sídlištích v období B2 - B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. : 9: 14, Taf. 13: 27, Taf. 16: 11, Taf. 48: 23, Taf. 63: 7, Taf. 90: 21, Taf. 108: 1, Taf. 110: 10), kde pokračuje jako výzdobný motiv i do stupně C1, např. v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 8: 10) nebo v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, 286, obr. 5: 5). Ze stupně B2 ji známe z prostředí germánské rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 3: 13). V Branči je uváděna mezi charakteristickými motivy fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1), např. v objektu 121 (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, 108 - 109, obr. 13: 17, Tab. 101: 8). Řady krátkých svislých rýžek se nachází i na keramice ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 339: 5). Do stupně C2 jsou kladeny na keramice z polozemnice 301/03 na lokalitě Velký Meder (*Varsik 2005*, 308, obr. 4: 12). Výzdobu v podobě svislých zářezů najdeme i na keramice mladší a pozdní doby římské (*Svoboda 1948*, obr. 40: 2, T. XIX: 5 - 6), z období C3 - D1, např. ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 199, obr. 4: 12 - 13). Řada krátkých rýžek na největší výduti ostrohranné misky (obr. 58: 20), má analogii v podobné nádobě a stejné výzdobě ze sídliště ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 8: 9).

Výzdoba drsněním

Keramika s umělým drsněním (mramorováním) byla na sídlišti v Přešťovicích zastoupena rovněž velmi početně. Tento způsob výzdoby se vyskytuje v celé střední Evropě, především v Čechách, Porýní, Pomohani nebo Vestfálsku, od doby laténské až do mladší doby římské. Sloužilo spíše praktickým účelům. Různé způsoby drsnění nejsou sice žádnou chronologickou oporou, ale je možné pozorovat, že byla hojně používána již v období stupně LT D2b - Ř A (*Rybová 1956*, 231 - 232, obr. 115: 18) i B1 (*Motyková - Šneidrová 1963*, příloha 1: 43, 51, Tab. XXXII: 8), zatímco v mladší době římské tento způsob výzdoby již ustupuje.

Umělé drsnění (mramorování)

Obr. 26: 3, obr. 48: 20, obr. 49: 1 - 2, 16, 18 - 19, obr. 56: 19, obr. 60: 13, obr. 62: 6, obr. 87: 13, obr. 99: 1 - 2, obr. 100: 16, obr. 105: 1 - 2, obr. 107: 3, obr. 115: 9, obr. 117: 18 - 19, obr. 119: 27, obr. 121: 2, obr. 124: 16 - 17, obr. 125: 2 - 4, 9 - 10, 19, obr. 126: 31 - 33, obr. 137: 1, 9, obr. 138: 9 - 10, 12 - 14, 17, 19, obr. 140: 2 - 7, 12, obr. 141: 3 - 4, obr. 143: 2 - 4, 8 - 10, obr. 144: 1 - 2, ž, obr. 146: 5 - 6, obr. 147: 4 - 8

Umělé drsnění se vyskytuje se již v plaňanské skupině v Čechách (*Droberjar 2006*, obr. 9: 20 - 21). Tento způsob úpravy povrchu nádob byl použit na zásobnicích přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech (*Erné 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 1, 4). Je typickou výzdobou hrubých nádob stupně LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 2: 12, obr. 17: 2, *Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 13: 8). V podstatě lze rozlišit jemné, pravidelné drsnění, hrubé nepravidelné drsnění a velmi hrubé drsnění s nálepy a vystupujícími kamínky (*Venclová 1975*, 426). Pokrývá celou plochu nebo spodní polovinu těla terin, hrncovitých nádob nebo zásobnic. Tento zvyk byl rozšířen na širokém území střední Evropy již v době laténské a přechází do doby římské. Na českých lokalitách je zastoupen hlavně ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1965*, 160), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 2: 11, obr. 3: 1, 6, 18, obr. 7: 19), Břežánkách (*Erné 1999*, obr. 3: 17, obr. 5: 7, 11), Dobřichově (*Rybová 1974*, 492, obr. 9: 5), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 11: 15, 19), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 61, Tab. IV: 3), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXVI: 6 - 8, Tab. XXXVIII: 13, obr. 12: 15), Plotišti nad Labem (*Rybová 1974*, 484, obr. 4: 11), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 10: 3), Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 15: 5) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 29). Obecně do starší doby římské je tento typ výzdoby datován jako typ D a - b z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 36). Běžně se vyskytuje i v následujícím stupni B1 (*Motyková - Šneidrová 1963*, Beilage 1: 31, 43, 51, tab. XXXII: 8), např. na sídlišti v Břežně u Chomutova (*Beneš 2010*, 95, obr. 31: 2, 5 - 6, 8) nebo na urnách z hrobů 31 a 53 na pohřebišti v Dobřichově - Pičhoře (*Sakař 1970*, Fig. 10: 1, Fig. 11: 13). Běžný je i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 6: 3), v keramickém depotu z Tauberbischofsheimu (*Frank 2009*, 456, Abb. 9: 1), z westfálského Bochumu (*Peschel 1978*, Abb. 7: 10) nebo na lokalitách Liebersee či Mühlberg (*Bemmann 2009*, Abb. 11: 12, Abb. 19: 1). V Bavorsku se tato úprava povrchu nacházela na keramice ze sídliště z konce doby laténské ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 14: 1). V oblasti Neckaru je známa na v ruce robených mísách a hrncovitých nádobách ve stupni B1 (*Schlegel 2000*, 86, Abb. 2: 1), např. ve výplni studny v Heddesheimu, datované do poloviny 1. století (*Schlegel 2000a*, 241, Taf. 41: 2 - 3) nebo na hrncovitých a soudkovitých nádobách z durynského sídliště v Körneru (*Peschel 2000*, 8, Abb. 5: 14, 17). Objeví se ještě na keramice datované do stupně B2, např. v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 6: 6), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 10) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 117: 1, 10). Na sídlišti v Bratislavě - Důbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z inventáře objektů datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 3: 16, obr. 6: 14), stejně jako na jiných slovenských sídlištích, kde se postupně vytrácí (*Varsik 2011*, 88, obr. 38: XX a).

V jižních Čechách se v sídlištním materiálu vyskytuje poměrně často ve stupni LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 31 - 32) a dále v průběhu starší doby římské, např. na sídlišti v Probulově, které je datováno do období Ř A - B2 (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 68, obr. 3: 4, 6, 9). Umělé drsnění se na výdutích nádob nacházelo na keramice z výplně sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - Ř A v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 6: 9, 11; *Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 31), v objektu 17/87, v chatě I/82 z plaňanského horizontu ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 23, obr. 2: 17 - 18, obr. 3: 1 - 8, obr. 4: 1 - 13, obr. 12: 3 - 4, 6, obr. 17: 3; *Zavřel 1990*, 54, obr. 10: 13), v chatách 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 10: 14, obr. 11: 7; *Zavřel 2011*, 458 - 459, obr. 13: 17) nebo na keramice z polohy I v Krtelích (*Parkman 2007*, 382, obr. 8: 9).

Výzdoba žlábků

Vodorovné úzké žlábků (Droberjar 1997 - 211)

Obr. 21: 2, obr. 25: 16, obr. 31: 18 - 19, obr. 33: 21, obr. 45: 11, obr. 47: 10, obr. 53: 26, obr. 54: 24, obr. 58: 13, obr. 59: 16, obr. 93: 26 - 27, obr. 99: 3, 9, 10, obr. 105: 11, obr. 116: 21, obr. 118: 25, obr. 120: 3, Obr. 137: 14, 17, obr. 138: 2 - 3, 6, obr. 139: 10

Vodorovné úzké žlábký jsou součástí výzdoby keramiky ze sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 48). Ze stupně B1 ji známe např. ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 258, obr. 6: 10) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 29). Obecně do starší doby římské je datována na keramice z obsahu jámy ve Vinicích (*Lička - Justová 1968*, 252 - 254, obr. 2: 4 - 6) nebo ze sídliště ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 17: 8, 10). Vyskytuje se i na keramice z českých a moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 15; *Motyková - Pleiner 1987*, 438, Abb. 12; *Droberjar 1997a*, Taf. 19: 9, Taf. 60: 10, Taf. 93: 16; *Břicháček - Košnar 1998*, 71, obr. 10: 17 - 18; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 6: 4 - 5, 12 - 13, obr. 7: 4, 22, 26) nebo pohřebišť, např. v hrobech 6, 8 v Šitbořicích (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 2: 1, Taf. 3: 1). Pokračuje i na keramice mladší doby římské, ze stupně C1 např. na sídlišti v Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*, 284, obr. 13: 6), do 3. století je datována na sídlišti ve Smřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 7: 18). Výzdoba vodorovnými úzkými žlábký se nachází i v keramickém inventáři sídliště v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 6: 10). Tento typ výzdoby byl i na nádobách z inventáře v Laufenu ze 4. století (*Schach - Dörgeš 1981*, 656 - 657, Abb. 18: 3, 7), běžná je i na keramice ve stupni C2 na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 118, Abb. 5: 5). Z období C2 - C3 můžeme tuto vodorovné úzké žlábký uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 281, obr. 5: 4: 14 - 16), ze sídliště v Slatinicích ze stejného období (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 10: 12) nebo z Kostelce na Hané - Kozí brady (*Vachůtová 2007*, 402, obr. 13: 2 - 3). Výzdobu v podobě vodorovných žlábků najdeme i na keramice mladší a pozdní doby římské (*Svoboda 1947*, obr. 2, obr. 3: 1; *Svoboda 1948*, obr. 42: 3, T. XVIII; *Zavřel 1997*, Abb. 2: 7.), do období C3 - D1 je datována na mísovité nádobě v Nebovidech (*Beneš - Horník - Kašpárek 2011*, 110, obr. 6: 3), v objektu 18 ze stupně C3 ze sídliště v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 15) nebo na keramice z Bratislavy - Důbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 4: 14, Abb. 9: 22).

V jižních Čechách obvykle doprovázela ryté nesouměrné vlnovky, např. na zlomcích keramiky z chaty IV/85 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1988*, 83, obr. 7: 2, 6, 8).

Řady svislých žlábků (*Droberjar 1997 - 551- 552*)

Obr. 14: 2, obr. 34: 4, obr. 45: 27, obr. 58: 12, obr. 111:13, obr. 122: 4, obr. 125: 16

Již ve stupni LT D2b - Ř A se objevuje výzdoba hrubých nádob, v podobě takto utvářených svislých žlábků, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, 426, obr. 9: 21). Obecně do starší doby římské je tento typ výzdoby datován jako typ Ž a z lokality Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 423, Abb. 36). Ve větším množství se výzdoba svislým nebo šikmým žlábkováním objevuje od 2. poloviny 2. století. Je možné konstatovat, že tento žlábkovitý motiv v polabském okruhu přežívá i do mladšího období doby římské, jeho těžiště spočívá ve středním období doby římské (*Svoboda 1948*, 145), často v podobě trojice vertikálně protáhlých kanelur, jako např. na popelnici z hrobu 5 ze staršího úseku 3. století z pohřebišť ve Velkých Hostěrádekách (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 43, obr. 5: 7). V Berouně - Závodí jsou tyto svislé žlábký kladeny do stupně B2/C1 (*Břicháček - Košnar 1998*, 69, obr. 5: 4, obr. 9: 18), stejně jako v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 256, obr. 4: 2) nebo v

Jičíně (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 6: 15). Jsou rovněž běžné na keramice z moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 - C1 (*Tejral 1971*, Tab. 19: 3; *Droberjar 1997a*, Abb. 23 - Typ 551 - 552, Taf. 1: 6, Taf. 84: 12, Taf. 85: 14, Taf. 99: 7, Taf. 111: 4, Taf. 137: 10; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 7: 8). Do stejného období jsou kladeny na zlomku keramiky ze sídliště v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 5: 17), Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 63, obr. 14: 1) nebo v Pomohani, např. ze sídliště v Unterhaid ze stupně B2 (*Haberstroh 2000*, 227, Abb. 1: 4). Z prostředí pohřebišť můžeme tuto výzdobu uvést na keramice z hrobu 13 ze stupně B2b/C1a na pohřebišti v Šitbořicích (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 4: 1). Na Moravě a na Slovensku se počátky svíslého žlábkování klade do 2. století (*Varsik 2011*, 82, obr. 44: 7). Řadami svíslých žlábků byly zdobeny některé popelnice z fáze III (C1) v hrobě 72 z pohřebišť v Pňově (*Rybová 1970*, 97, Taf. XXVII: 7) nebo na pohřebišti v Gbelcích (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 18: 7). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 6: 7) nebo v hrobech I a V v Libochovicích (*Zápotocký 1969*, 184, 187, obr. 6: 3, 15) či na urně z hrobu v Přibici z období kolem roku 300 (*Peškař 1961*, 173 - 174, obr. 89). V tomto případě však J. Tejral, vzhledem k charakteru výzdoby, nevyklučuje dřívější dataci (*Tejral 1975*, 10, Taf. 14: 2). Do stupně C2 je tato výzdoba kladena na urně z kostrového hrobu v dolnorakouském Drösingu (*Pollak 1980*, 198, Taf. 10: 10) nebo na keramice z výplně jámy I z Kleinmeiseldorfu (*Pollak 1980*, 199, Taf. 29: 2). Vyskytne i v horizontu C3 - D1, např. na keramice ze sídliště v Dolních Chabrech (*Jirík - Kostka 2006*, 731, obr. 10: 1).

Řady šikmých žlábků (Droberjar 1997 - 553b)

Obr. 57: 6, obr. 98: 34, obr. 99: 8

Ze stupně B2 můžeme uvést příklad řady šikmých žlábků ze sídliště v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438, obr. 28: 21, obr. 30: 5). V jižních Čechách se tato výzdoba objevila na keramice ze sídliště v Probulově, kde je datována do mladší doby římské (*Břicháček 1993*, 69, obr. 4: 19).

Kombinace svíslých a vodorovných žlábků a vodorovné žlábkování (Droberjar 1997 - 558)

Obr. 45: 25, obr. 57: 8, obr. 99: 7, obr. 109: 2, obr. 122: 8

Kombinace svíslých a vodorovných žlábků je známa již na sídlištní keramice stupně LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 1: 4), stejně jako vodorovné žlábkování, např. na sídlišti v Běchovicích (*Venclová 1975*, obr. 4: 10).

Šikmé žlábkování

Obr. 25: 17, obr. 104: 7, obr. 109: 10

Šikmé žlábkování se objevuje na keramice z moravských sídlišť již v období B2 - B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 17: 21, Taf. 26: 16), z pohřebišť můžeme uvést příklad šikmého žlábkování na urně z Hrubčic ze stupně C1 (*Tejral 1975*, 8, Taf. 10: 3). Ze stejného období pochází tato výzdoba na urnách z pohřebišť v Gbelcích (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 17: 4) nebo na sídlišti v Šarovcích (*Beljak 2010*, 44, obr. 10: 19).

Vodorovné žlábkování kombinované s šikmým (Droberjar 1997 - 557)

Obr. 92: 25, obr. 102: 9

Vodorovné žlábkování kombinované s šikmým registrujeme na keramice z českých a moravských sídlišť již v období B2 - B2/C1 (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 6: 11; *Peškař 1983*, 64, T. V: 12; *Droberjar 1997a*, 67, 91 - 92, Abb. 23 - Typ 557, Taf. 8: 7, Taf. 15: 24, Taf. 54: 13). V prostředí pohřebišť byly takto zdobeny popelnice z hrobů 13 a 22, datovaných do stupně B2b/C1a na pohřebišti v Šitbořicích (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 4: 1, Taf. 8: 1). Ze stejného období pochází tato výzdoba na nádobách z pohřebišť v Gbelcích (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 17: 6) a je rovněž charakteristická v sídlištním horizontu II (B2 - B2/C1) na Slovensku (*Varsik 2011*, obr. 101: 9), např. na sídlišti v Šarovciach (*Beljak 2010*, 42, obr. 6: 2). Objeví se i na nádobě z ženského hrobu z Dobřichova - Třebické, datované do počátku 4. století (*Svoboda 1948*, 207, T. XXII: 9).

Výzdoba plastická

Nečleněné vodorovné plastické lišty

Obr. 62: 9

Tento výzdobný prvek mohl být převzat z latéské keramiky. Vyskytuje se nejprve na vyšších formách nádob a teprve postupně přechází na mísovité tvary a teriny. Je celkem běžný i na ručně vyráběné keramice z průběhu celé doby římské. Zatím není možné jednoznačně rozhodnout, zda se skutečně jedná o dědictví latéské keramiky. Další možností je, že předlohou byly soustružené dřevěné nádoby z římského prostředí (*Salač 2001*, 261; *Salač 2011a*, 57, Abb. 1). Každopádně se nečleněné vodorovné plastické lišty objevují na sídlištní keramice doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XII: 21). Ze stupně B2 můžeme uvést analogii z inventáře sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 9: 6), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 194, obr. 5: 11) nebo v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438, obr. 32: 22). Tyto lišty se nacházely i na popelnicích z hrobů ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (*Kytlicová 1970*, 293, obr. 5: 3, obr. 27: 7). Na moravských sídlištních doby římské se nečleněné vodorovné plastické lišty vyskytují také v období B2 - B2/C1 - C1 (*Tejral 1974*, 53 - 54, Tab. 59: 4; *Droberjar 1997a*, Taf. 18: 12, Taf. 51: 8, Taf. 106: 9, Taf. 137: 21; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 7: 7). Velmi blízká analogie k přešťovickému exempláři existuje na zlomku stěny z chaty V z 2. poloviny 2. století z Ladné (*Tejral 1974*, Tab. 59: 4). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 14: 12) nebo v Červeníku (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 2: 1). Střep z hrobu 420 na pohřebišti v Kostelci na Hané, který zřejmě pochází z teriny typu I, datované obecně do stupně C2 (*Zeman 1961*, 245, obr. 81: B/a, nese nečleněnou vodorovnou plastickou lištu z rozhraní hrdla a těla stejně jako na zlomku keramiky z hrobu 44 na žárovém pohřebišti v Šitbořicích, kladeném do stupňů C1b - C2 (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 11: 1). Na sídlišti v Branči se vyskytla např. v objektu 60 z fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 96 - 87, Tab. 74: 13). Jako výzdobný motiv se objevuje i ve stupni C2 (*Godlowski 1992*, Abb. 11: 19) a z období C3 - D1 můžeme tuto výzdobu uvést např. ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 7: 10). Je obvyklá i na funerální keramice, např. na popelnicích z hrobů 112, 116 ze stupně C3 z pohřebišť v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 576, obr. 6: 5 - 6, obr. 8: 3, 7). Nečleněné vodorovné plastické lišty na nádobách registrujeme i na sídlištních z období C3 - D1, např. ve výplni chaty ze

stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 163, Abb. 10: 5), ve Vicemilicích (*Zeman 2008*, 171, obr. 17: 7), Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 199, obr. 4: 7), Brně - Zábřdovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 3: 8) nebo v Bořitově (*Zeman 2008*, 158, obr. 8: 15).

V jižních Čechách byly takové lišty zjištěny na keramice z chaty 1/07 z Ratají u Bechyně ze stupně LT D2b - Ř A (*Parkman - Zavřel 2010*, 326, obr. 9: 9 - 10), ze sídliště v Úlehlicích, datovaném do stupně B1 (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 12: 16), nečleněná plastická páska se nacházela na zlomku keramiky z objektu 23/06 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 2007*, 361, obr. 6: 6).

Plastické lišty členěné příčnými vrypy (Droberjar 1997 - 541)

Obr. 14: 6, obr. 23: 7, obr. 26: 12, obr. 29: 4, obr. 56: 2, obr. 112: 16

Plastické lišty, členěné příčnými vrypy, jsou známy ze sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. ve Starém Vestci (*Motýková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 15: 2). Ve větším množství se na sídlištní keramice objevují až od stupně B2 a na přechodu do mladší doby římské, jako např. v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 5: 11, obr. 8: 19) nebo v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 1). Na moravských sídlištních doby římské se plastické lišty, členěné příčnými vrypy, vyskytují také v období B2 - B2/C1 (*Tejral 1971*, Tab. 19: 3; *Droberjar 1997a*, 67, Abb. 22 - Typ 541, Taf. 11: 22, Taf. 17: 6). Pokračují i na keramice mladší doby římské, např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 293, obr. 6: 2). Páska s příčnými vrypy byla použita na rozhraní hrdla a výdutě teriny z hrobu 2 v Čelákovících, který je datován do 1. poloviny 3. století (*Droberjar - Špaček 2003*, 324, obr. 3: 1) nebo na urnách z hrobů 16, 35 III. fáze (C1) z pohřebiště v Pňově (*Rybová 1970*, 81, 85 - 86, Taf. VI: 7, Taf. XII: 1). Byla přítomna i na keramice ze sídliště z Mikulovic ze stupně B2/C1 (*Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 384, obr. 17: 8). Na sídlišti v Branči se vyskytla např. v objektu 83 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 103 - 104, Tab. 91: 4). Jako výzdobný motiv není výjimkou ani ve stupni C2 (*Godłowski 1992*, Abb. 11: 17). Nechybí v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 7: 15, Abb. 10: 33) nebo z Pomohání ze sídliště Unterhaid ze stupně B2 (*Haberstroh 2000*, 227, Abb. 1: 7). Tento typ plastické lišty byl zaregistrován i na keramice ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 338: 2). Přesekávaná lišta, na rozhraní hrdla a podhrdlí, byla na nádobě z hrobu 401 na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 221, obr. 77: A/d) nebo na terině typu I z hrobu 49 (*Tejral 1975*, 45, obr. 9: 13). Nachází se také na rozhraní hrdla a těla popelnice z hrobů 890, 1039, 1085 z fáze I (C1), z hrobů 1103, 1185 z fáze II (C2), z hrobů 855, 931 z fáze III (C3) a z hrobu 1059 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 372 - 373, 375 - 377, Abb. 6: 5, Abb. 7: 1, Abb. 18: 8, Abb. 21: 2, Abb. 33: 1, Abb. 47: 2, Abb. 56: 1, Abb. 73: 5; *Rybová 1980*, 167 - 174). Přesekávané lišty jsou rovněž běžné na keramice ve stupni C2 na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 118, Abb. 5: 2b), z mladší fáze pohřebiště z pozdní doby římské z Zauschwitz (*Meyer 1969*, 24, Abb. 20: 7), ale také v Čechách, např. na hluboké míse z hrobu 63 na Dobřichově - Třebické ze 4. století (*Svoboda 1948*, 207, T. XVI: 18).

Tento výzdobný motiv byl v jižních Čechách zaznamenán např. na sídlišti v Zalužanech, v objektu 1/1974, který je datován do stupně B2 (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 3: 7).

Masivní vodorovná plastická lišta s šikmou kanelací

Obr. 21: 5, 8

Tento typ plastické lišty je datovatelný obecně do pozdní doby římské. Lišta s šikmou kanelací zdobila popelnici z hrobu 139 ze stupně C3 z pohřebiště v Šaraticích (Trnáčková 1960, 580, obr. 10: 3, obr. 12: 2).

Nečleněné plastické lišty svislé

Obr. 29: 5, obr. 32: 2, obr. 104: 11

Nečleněné plastické lišty svislé byly využívány k výzdobě hrubých užitkových nádob, např. z Brodu nad Dyjí (Tejral - Jelínková 1970, 404, obr. 9: 4) i funerální keramiky z mladší doby římské. Jako příklad můžeme uvést popelnici z hrobu 57, III. fáze (C1) z pohřebiště v Pňově. A. Rybová pokládá užší lišty za starší a široká žebra za mladší element (Rybová 1970, 92, Taf. XXI: 8). Širší svislá plastická žebra jsou charakteristickým výzdobným motivem labskogermánské keramiky mladší doby římské (Rybová 1970, 34; Tejral - Jelínková 1980, 404). Na sídlišti v Branči se vyskytla např. v objektu 43 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 85 - 86, Tab. 48: 2). K. Godlowski je považuje za výzdobný motiv se stupně C2 (Godlowski 1992, Abb. 11: 18).

Prsovité vypnuliny (Droberjar 1997 - 511a)

Obr. 23: 7, obr. 45: 6, obr. 104: 9 - 10, obr. 113: 3, 8

Prsovité vypnuliny se objevují jako výzdobný motiv keramiky již v inventáři sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (Koutecký 2010, Tab. II: 12), Trávnčicích (Zápotocký 1969, 196 - 197, obr. 14: 8) nebo v Solanech (Koutecký 1999, 83 - 84, Tab. 4: 80). Z rámce pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting (Rieckhoff 1995, Abb. 6: 35B). Třemi hrotitými plastickými vypnuliny byla zdobena terina z hrobu 2 ze stupně B2 v Lužci nad Vltavou (Kytlicová 1970, 293, obr. 6: 1) nebo z terin z hrobů 23, 32, 41, 71 v Pňově (Rybová 1970, 16 - 22, 83 - 87, 97, Taf. VIII: 8, Taf. IX: 5, Taf. XV: 1, Taf. XXIII: 4). Tento výzdobný prvek se objevil i na keramice z výplně chaty VII z Křepic nebo z chaty z Křižanovic, kladených do stupně B2 (Droberjar 1997a, Taf. 75: 4, Taf. 115: 11) a na vyšším vázovitém hrnci, zařazeném do stupně B2/C1 ze sídliště v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 71 - 72, obr. 10: 21), Úholičkách (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 21: 2), Močovicích (Motyková - Šneidrová 1968, 188, obr. 4: 3), z objektu B 23 z Března u Chomutova (Beneš 2010, 97, obr. 21: 9), Počeradech (Koutecký - Venclová 1979, 103, obr. 14: 13) nebo na keramice ze sídliště v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 256, obr. 9: 3). Tento způsob výzdoby je v Čechách obvyklý i ve stupni C1 (Godlowski 1992, 27, Abb. 10: 3 - 5). Kromě toho je i běžnou ozdobou hrobové keramiky z 3. století. Tři samostatně rozmístěné výčnělky byly na rozhraní hrdla a výdutě teriny z hrobu 2 v Čelákovcích, který je datován do 1. poloviny 3. století (Droberjar - Špaček 2003, 324, obr. 3: 1) nebo na popelnicích III. fáze (C1) z hrobů 6, 9, 21, 67, 68 v Pňově (Rybová 1970, 78 - 79, 82, 95 - 96, Taf. II: 3, Taf. IV: 8, Taf. VIII: 5, Taf. XXVI: 7, Taf. XXVII: 5). Vystupují jako výzdobný motiv od mladší doby římské až do doby stěhování národů, ve stupni C2 (Godlowski 1992, Abb. 11: 16) např. na sídlišti v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 4: 4, 10, obr. 6: 2, obr. 9: 3). Nacházejí se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (Droberjar - Prostředník 2004, 43 - 72, Tab. 13: 14, Tab. 16: 1) nebo v hrobech III - IV v Libochovicích (Zápotocký 1969, 184, obr. 6: 10, 13). Byly zjištěny i na keramice z pohřebiště v Kostelci na Hané, kde mají analogie na keramickém zboží na

pohřebišťích v severním Německu, např. v Pritzieru, kde jsou kladeny do 3. století (*Tejral 1975*, 17, Abb. 1: 10, Abb. 2: 6). Prsovité vypnuliny, vytažené ze stěn nádob. Přesnou analogii k prsovité vypnulíně obkroužené žlábkem (obr. 45: 6), najdeme na zlomku koflíku ze sídlištního objektu v Žalanech, který je datován do 4. století (*Benda 1961*, 178, obr. 79), na keramice ze stupně C2 na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 118, Abb. 5: 3), z Pomohání např. v Unterhaidu ze stupně B2 (*Haberstroh 2000*, 227, Abb. 1: 8) nebo na sídlišti v Herzsprungu, kde je považován za chronologicky necitlivý, neboť se může vyskytovat od stupně Ř A až do doby stěhování národů (*Schuster 2004*, 99, Abb. 30: 1a). Plasticky provedené vypnuliny doprovázejí šikmou kanelaci na mísách typu Přešťovice - Friedenhein z přelomu 4. a 5. století ze sídlišť z oblasti Main - Regnitz, např. v Altendorfu nebo Eggolsheimu (*Haberstroh 2000*, 230, Abb. 3: 2). To je možné konstatovat i o přešťovickém sídlišti, kde se tento výzdobný motiv nacházel na keramice jak v objektech ze stupně LT D2b - Ř A, tak i z pozdní doby římské.

Konflikovité výčnělky

Obr. 31: 4, obr. 103: 9

Analogie najdeme na pohřebišti v Kostelci na Hané, kde je použita na nejstarších terinách typu I, snad již ze stupně C2 (*Zeman 1961*, 220, obr. 25: B/a). Knoflíkovité výčnělky nejsou ve 3. století žádnou výjimkou, jsou běžné v celé polabské oblasti (*Zeman 1961*, 221). Zdobily i keramiku z výplně chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 163, Abb. 4: 7).

Malá ouška

Obr. 14: 3, 7

Malá tunelovitá ouška se vyskytují hlavně na terinách ve stupni LT D2b - Ř A na sídlišťích v Čechách, např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 7: 11), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 7a: 13) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXI: 3, Tab. XXXV: 10, Tab. XXXIX: 14). V Přešťovicích byly zaregistrovány pouze ve dvou zlomcích v inventáři chaty V/32, z nichž jeden má výzdobu svislého rýhování, což svědčí pro dataci do starší fáze starší doby římské.

Malá náznaková ouška vyběhající z okraje

Obr. 19: 9

Malá náznaková neprovrtnaná ouška byla použita na pohárech přímo na eponymní lokalitě v Plaňanech ((*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 15: 6; *Erné 1997/1998*, 239 - 240, Abb. 3: 2). Známe je např. z Běchovic (*Venclová 1975*, 425 - 426, obr. 10: 1) nebo z Jenišova Újezda (*Koutecký 1997*, obr. 1: 5). Ze středního Německa např. z pohřebišťe ve Schkopau, hrob 43, 71, 120, 262 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, Taf. 10, Taf. 19, Taf. 29, Taf. 70).

Malá neprovrtnaná ouška se běžně nachází na jihočeské keramice tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 1 - 2, 7), např. na plaňanských pohárech z výplně jámy I/34 v Zalužanech, z nichž některé byly zdobeny dvojím obtahem jednořadého ozubeného kolečka (*Rybová 1956*, 218). Byly i ve výplni chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 11: 10, 16).

Kruhové žlábký

Obr. 21: 3, obr. 58: 18

Kruhové žlábký zdobí především hrobovou keramikou, nejsou však výjimkou ani v sídlištním prostředí. Je možné je zařadit do 4. století, ale vyskytnou se již ve III. fázi (C1) pohřebiště v Pňově, např. v hrobech 36, 58 (*Rybová 1970*, 86, 92, Taf. XII: 7, Taf. XIX: 7) nebo na keramice z žárových hrobů mladší doby římské na Moravě (*Podborský et coll. 1993*, 468, obr. 306: 20). Na sídlišti v Branči byl zaregistrován např. v objektu 82 z fáze C (250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 102 - 103, Tab. 88: 10). Kruhový pupík, lemovaný dvojicí žlábků na střepe výdutě z jámy II/33 (obr. 21: 3), klade B. Svoboda do doby kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 46 - 47).

Plastické lišty kruhové

Obr. 46: 3, obr. 50: 19, obr. 57: 11, 30, obr. 64: 1, obr. 104: 8

Jsou běžné v žárových hrobech mladší doby římské na Moravě (*Podborský et coll. 1993*; 465, obr. 306: 20) a také na pozdně římské hrobové keramice i na sídlištech 4. století.

Plastické lišty vlnové

Obr. 57: 10

Ojedinele se objeví se na sídlištech doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 40). Analogii jsem našel na nádobě ze sídliště v Mungen, v alamanském prostředí jihozápadního Německa, datovaném do doby kolem roku 400 (*Bücker 1999*, 177, Taf. 56: 6).

Výzdoba jamkami a důlky

Je to jeden z nejčastěji se vyskytujících typů výzdoby keramiky na přešťovickém sídlišti, který však není příliš chronologicky citlivý. Začíná se objevovat již v plaňanském horizontu (*Rybová 1956*, 230 - 231). Výzdoba pokrývá plochu nádoby, nepravidelně nebo je v některých případech seřazena do pravidelných řad, což se někdy pokládá, v rámci doby římské, za mladší způsob této výzdoby. Velké oblíbenosti nabývá zvláště ve 3. století, zvláště ve formě horizontálních svazků (*Tejral 1975*, 10). Obecně je však možné konstatovat, že tato výzdoba není z hlediska chronologie citlivá (*Rybová 1956*, 230 - 231).

Kruhové jamky (Droberjar 1997 - 570)

Obr. 15: 1, obr. 34: 7, obr. 41: 11, obr. 54: 30, obr. 61: 8, obr. 63: 2, obr. 96: 34, obr. 103: 8 - 9, obr. 104: 13, obr. 112: 6, 8, obr. 114: 16 - 19, obr. 117: 1, 4, obr. 126: 11 - 12

Kruhové jamky se objevují na nádobách ze sídliště doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 33), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 10) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIII: 1). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) je můžeme uvést z lokality Regensburg - Harting nebo Eching (*Rieckhoff 1995*, Abb. 5: 17, Abb. 31). Vyskytla se i na keramice ze sídliště v Trmicích, datovaném obecně do starší doby římské (*Reszczyńska*

2006, 367, obr. 4). Ze stupně B1 je tato výzdoba známa ze sídliště Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 5). Spíše do mladší části doby římské je datována na keramice ze sídliště v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 166, obr. 8: 13 - 14). Do období B2 - C1 je kladena na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 72, obr. 11: 15), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 256, obr. 4: 12, obr. 11: 18), Ořechu (*Bursák 2008*, 178 - 179, obr. 29: 7, obr. 27: 7), Křinci (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 11: 13) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 116: 2, obr. 118: 20). Tato výzdoba je častá na keramice z moravských sídlišť z období B2, např. v Tvarožné (*Mikulková 1996*, obr. 3: 1) a ze stupně B2/C1 ((*Peškař 1983*, 64, IV: 9, 11, 13; *Droberjar 1997a*, Abb. 23 - Typ 570, Taf. 1: 16, Taf. 28: 9, Taf. 122: 10, Taf. 124: 5; *Vachútová - Zeman 2010*, 521, obr. 7: 6), stejně jako na Slovensku (*Varsik 2011*, 76, obr. 40: 10) nebo v Hesensku, např. na sídlišti Mardorf 23 (*Meyer 2000*, 141 - 142, Abb. 6: 2). Běžná je i v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 10: 29 - 30). V Michelstettenu v Dolním Rakousku je datována do stupňů B1 - C1 (*Neubauer 2011*, 96, Abb. 27: V 11, Taf. 8: 119). Je hojná i na moravských lokalitách stupně C1 (*Kolník 1983*, 113, Abb. 24: 8). Nachází se i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 15: 6) nebo v Červeníku (*Kolník 1963*, obr. 4: 1, 6). Z období C2 - C3 ji můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 281, obr. 6: 5 - 8). Známa je i v přechodném stupni D1, např. na sídlišti v Bořitově (*Zeman 2008*, 158, obr. 8: 17) nebo ve Zlechově (*Zeman 2007*, 284, Abb. 11: 13).

Keramika zdobená jamkami a důlky byla v jižních Čechách zaznamenána např. na sídlišti v Zalužanech v objektu 1/1974 ze stupně B2 (*Fröhlich 1987*, 28, obr. 3: 25). Do mladší fáze starší doby římské je kladen střep s touto výzdobou ze sondy 2/81 ve Zlivi (*Zavřel 1983*, 77, obr. 3 C: 9) a do stupně D1 pak zlomek keramiky s kruhovým důlkem z výplně objektu 23/06 z téže lokality (*Zavřel 2007*, 369, obr. 6: 5).

Kruhové jamky v řadách (Droberjar 1997 - 573)

Obr. 23: 2

Kruhové jamky v řadách se využívaly prakticky po celou dobu římskou, ale obecně se kladou spíše do jejího mladšího úseku (*Pleiner 1959*, obr. 7: 12, obr. 8: 1, 9, 13 - 15, obr. 9: 4, 9 - 11, 16; *Motyková 1968*, obr. 5: 5; *Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 17). Objevují se v inventáři sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XIII: 10) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 9: 9). V Bavorsku takto uspořádané kruhové jamky zdobily keramiku z konce doby laténské ze sídliště v Schambachu (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 11: 6), z oblasti Neckaru pak např. keramiku ze sídlištního objektu z Ilvesheimu nebo z polozemnice z Ladenburgu z druhé poloviny 1. stol. (*Schlegel 2000a*, 242, 247, Taf. 44: 4 - 5, Taf. 63: 3). Tento způsob výzdoby pokračuje i ve stupni B1 (*Motyková 1976*, 171, Abb. 13: 9), v stupni B2 např. na sídlišti v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 387, obr. 28: 12), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 188, obr. 4: 4), Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 4: 12), Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 17) nebo v Křinci (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 11: 12). Je častá i na keramice z moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 - C1 (*Tejral 1974*, 53 - 54, Tab. 60: 4; *Droberjar 1997a*, Abb. 23 - Typ 573, Taf. 27: 16, Taf. 39: 4, Taf. 40: 7, Taf. 135: 5, Taf. 138: 11, Taf. 142: 6, Taf. 144: 9), stejně jako na Slovensku (*Varsik 2011*, 76 - 77, obr. 37: 2b). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z inventáře objektů datovaných do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 3: 19, obr. 4: 17). Do stupně C1 je tento typ výzdoby keramiky datován na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 10:11), Brně - Starém Lískovci (*Vichová 2002*,

286, obr. 13: 5) nebo v Červeníku (*Kolník 1963*, obr. 3: 12, obr. 4: 2). Podobně byla zdobena keramika z fáze B (C1) ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsík 2004*, 261, obr. 5: 4) a stejně tak i urna z žárového pohřebiště v Šitbořicích, v hrobě 43 z období C1b – C2 (*Droberjar – Kazdová 1993*, 144, Taf. 11: 1) nebo z Šarovce (*Beljak 2010*, 44, obr. 10: 8). Výzdoba s různě kombinovanými důlky je typická pro mladší dobu římskou (3. a počátek 4. století), v Čechách, na Moravě i v Německu (*Peškař 1961*, 170 - 172, obr. 88: 1 - 2). Je běžná i na keramice ve stupni C2 na lokalitách z Horních Frank (*Haberstroh 2000*, 118, Abb. 5: 4) i ve stupni C3 (*Jiřík 2012*, 380, Abb. 11: 9). Z období C3 - D1 můžeme tuto výzdobu uvést např. ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 4: 16, Abb. 10: 10), Hostovic (*Šumberová - Valentová 2007*, 384, obr. 7: 22), Brna - Obřan (*Zeman 2008*, 155, obr. 4: 8), Zlechova (*Zeman 2007*, 284, Abb. 12: 9), z objektu 60 v Branči (*Kolník - Varsík - Vladár 2005*, 316, obr. 3: 14) nebo z objektu 116/88 v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Tab. V: 6, 12, Tab. XI: 5).

V jižních Čechách se okrouhlé důlky na keramice vyskytují i v pravidelných řadách již od stupně LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Krtelích (*Parkman 2007*, 378 - 380, obr. 11: 6, 11, 14) a pokračují i v dalších fázích doby římské, např. na sídlišti v Zalužanech z období B1 - B2 (*Fröhlich 1987*, 27, obr. 3: 1) nebo na výšinném sídlišti ve Zvíkově (*Zavřel 2011*, 476, obr. 24: 4). Objeví se však i v inventáři sídlišť stupně D1, např. v chatě III/84 ve Zlivi (*Zavřel 1987*, 9, obr. 7: 3 - 4).

Kruhové trojjamky uspořádané do trojúhelníku (Droberjar 1997 - 572)

Obr. 103: 7

Tento výzdobný motiv je charakteristický pro stupeň C1 na moravských sídlištích (*Droberjar 1997a*, 67, Abb. 23 - Typ 572, Abb. 66), např. v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 285, obr. 12: 3) a je rovněž běžný na keramice z žárových hrobů mladší doby římské na Moravě, např. na urnách ze Šaratic, z Kostelce na Hané nebo v Ivance při Dunaji (*Trnáčková 1960*, obr. 5: 5 - 6; *Zeman 1961*, obr. 66: Cb; *Peškař 1964*, 181 - 185, obr. 68; *Podborský et coll 1993*; 465, obr. 306: 14). Jinak patří k typické výzdobě polabských Germánů mladší a pozdní doby římské (*Droberjar - Prostředník 2004*, 86, obr. 13: 3 - 4; *Beková - Droberjar 2005*, 415). Nacházela se i na keramice ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích, kde je kladena do 3. století (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 338: 5; *Pleiner 1959*, 170 - 171, obr. 7: 12). Skupina tří kruhových jamek byla na hrncovité nádobě z hrobu 8 ze stupně C2 na žárovém pohřebišti v Ivanke při Dunaji (*Kraskovská 1965*, 164, 173, Tab. III: 3). Trojici okrouhlých důlků nese na výduti popelnice cizí keramické skupiny, původem z dolního Polabí, z přelomu 3. a 4. století z hrobu 338 na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 228, obr. 66: C/b; *Tejral 1975*, 21, obr. 3: 7), z objektu 5719 z mladší až pozdní doby římské na sídlišti v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 16: 8) nebo z Nebovid (*Beneš - Horník - Kašpárek 2011*, 109, obr. 5: 1). Analogie najdeme i na popelnicích z hrobu 952 na pohřebišti v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 374, Abb. 21: 19, Abb. 24: 4), kde jsou kladeny do I. - II. fáze (C1 - C2) pohřebiště (*Rybová 1980*, 126, 167 m- 174) nebo na popelnici z hrobu 20 ze stupně C3 z pohřebiště v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 564, obr. 8: 6, obr. 9: 2). Tuto výzdobu registrujeme i na sídlištích z období C3 - D1, např. ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 199, obr. 6: 18).

Kruhové jamky kombinované se žlábký

Obr. 19: 5

Ze stupně B2 můžeme uvést příklad tohoto výzdobného motivu ze sídliště v Ořechu (Motyková - Pleiner 1987, 438, obr. 32: 20) nebo ze sídliště ze Zdic, kde byl datován do "...pokročilejšího období římského císařství... patrně do druhého stupně období římského císařství podle třídění B. Svobody..." (Maličský 1951, 163, obr. 135). Podobný motiv můžeme uvést na keramice z obsahu chaty III z Mušova, datované do stupně C1 (Droberjar 1997a, Taf. 146: 5). V Branči se vyskytla např. v objektu 115 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 106 - 107, Tab. 97: 4). Na sídlišti v Červeníku je kladena do 3. století (Kolník 1963, 126 - 127, obr. 1: 16). Kruhové jamky kombinované se žlábkou byly i na torzu šálkovité nádoby z objektu 292/90 - 92 z Ostrovan ze stupně D1, kde je považována za keramiku przeworského typu (Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 99, Tab. VIII: 4).

Oválné jamky (Droberjar 1997 - 580)

Obr. 15: 2, 4, obr. 23: 5, obr. 25: 23, obr. 31: 10, obr. 33: 4, 7, obr. 50: 1 - 3, obr. 53: 22, obr. 54: 35 - 37, obr. 57: 2, 17 - 18, obr. 58: 17, obr. 93: 3, obr. 101: 17, 19, obr. 103: 1, 3 - 4, 6, obr. 111: 11 - 12, obr. 114: 15, obr. 117: 5, obr. 122: 16, 21, 24, obr. 126: 15

Tento typ oválných jamek je kladen do období B2 - C1 na keramice ze sídliště v Berouně - Závodí (Břicháček - Košnar 1998, 68, 72, obr. 5: 19, obr. 7: 7, obr. 11: 24) nebo v Dolních Břežanech (Motyková 1981, 512 - 513, obr. 7: 7), do stupně B2 pak na sídlišti v Ořechu (Bursák 2008, 177, obr. 28: 5) nebo v Hradišti (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 1: 3 - 4). Tento výzdobný motiv je častý na keramice z moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (Droberjar 1997a, Abb. 23 - Typ 580, Taf. 1: 5, Taf. 32: 12, Taf. 73: 2).

V jižních Čechách byly oválné jamky zjištěny na keramice ze staršího úseku mladší doby římské z výšinného sídliště Zvíkov (Zavřel 2011, 476, obr. 14: 3).

Řady oválných jamek kombinovaných s řadou svislých rýh (Droberjar 1997 - 924)

Obr. 31: 1

Tento výzdobný motiv je běžný na keramice z moravských sídlišť v období B2/C1 (Droberjar 1997a, Abb. 26 - Typ 924). Na sídlišti v Branči byl zjištěn v objektu 46 z fáze A (120/140 - 180/200) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 89 - 92, Tab. 60: 9).

Malé kruhové jamky v pravidelných řadách (Droberjar 1997 - 153)

Obr. 19: 2, obr. 26: 10, obr. 116: 11, obr. 118: 9, obr. 123: 27

Výzdobu v podobě řady vodorovných, ručně provedených mělkých důlků, obvykle doprovázejí na keramice počátku doby římské vodorovné rýhy (např. Rybová 1961, 402, obr. 2: 7; Motyková - Šneidrová 1963, obr. 13: 1, 7, 9 - 11, obr. 17: 13; Rybová 1974, 481, obr. 1: 6). Objevila se i na keramice stupně B2 ze sídliště v Hodyni (Motyková - Šneidrová 1966, obr. 119: 11, 13), Hradišti (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 1: 4), Komjaticích z 1. poloviny 2. století (Varsík 2011, 76 - 77, obr. 40: 3) nebo na keramice z moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (Droberjar 1997a, Abb. 17 - Typ 153, Taf. 2: 5, Taf. 63: 7, Taf. 114: 2).

Z prostředí jižních Čech ji známe z germánské keramiky z výšinného sídliště u Zvíkova (Zavřel 2011, 476, obr. 24: 7).

Malé kruhové jamky ve vodorovné řadě lemované žlábký

Obr. 19: 3, obr. 21: 4, obr. 45: 26, obr. 46: 2, obr. 55: 8, obr. 104: 6, obr. 123: 21

Malé kruhové jamky ve vodorovné řadě lemované žlábký se objevují na sídlištní keramice doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXIX: 18) nebo v inventáři birituelního hrobu z Býčkovíc (*Droberjar 2011*, 14, Abb. 2: 7). Vyskytla se i na keramice stupně B2 ze sídliště v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 5: 1, obr. 6: 5) a obvyklé jsou i v Čechách ve stupni C1 (*Godlowski 1992*, 27, Abb. 10: 10). Na sídlišti v Branči je tento výzdobný motiv uváděn mezi charakteristickými motivy fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, obr. 13: 20). Řada důlků, lemovaných na obou stranách vodorovnými žlábký, se nacházela na zlomku keramiky ze sídliště v Liběšovicích, datovaném do období C2- C3 (*Jiřík 2007*, 545, obr. 18: 5). Výzdoba v podobě dvou rovnoběžných žlábků, které ohraničují řadu důlků, registrujeme i na popelnici z hrobu 53a nebo 83 z pohřebiště v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 221, obr. 9: C/a, obr. 17: C/a). Tyto nádoby jsou zde považovány za mladší deriváty terin a jsou kladeny do doby kolem roku 300 nebo do 4. století (*Zeman 1961*, 221). Nalézá se i na nádobě z hrobu 53 v Dobřichově - Třebické z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 237, T. XIV: 6) a také na popelnici z hrobu 53a z Kostelce na Hané, kladeném do vyspělého 4. století (*Tejral 1975*, 45, 52, Abb. 9: 10), z horizontu C3 - D1, např. na keramice ze sídliště v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 731, obr. 6: 2)

V jižních Čechách se tato výzdoba objevila na sídlišti v Probulově, kde je datována do mladší doby římské (*Břicháček 1993*, 69, obr. 4: 20).

Svislé ryté linie zakončené okrouhlými důlky

Obr. 122: 8

Vzdálenou analogii najdeme na keramice ze sídliště v Ladné z 2. poloviny 2. století (*Tejral 1971*, 19 - 20, Tab. 19: 8). Z jižních Čech obdobný motiv pochází ze zlomku keramiky ze sídliště ve Zlivi, kde náleží první fázi jeho existence - LTD2b - Ř A (*Zliv 1983*, 78, obr. 8: 3).

Okrouhlé důlky kombinované se žlábký

Obr. 26: 13, obr. 102: 7 - 8, obr. 111: 21

Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z výplně objektů, datovaných do období B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 4: 13, obr. 5: 8). Do stupně C1 je tento typ výzdoby keramiky kladen na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 5: 23).

Svislé oválně podlouhlé žlábký

Obr. 26: 4, obr. 54: 33, obr. 56: 4, obr. 58: 8, obr. 60: 9, obr. 118: 13

Svislé oválně podlouhlé žlábký byly např. ze stupně B2 zjištěny na sídlišti v Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 438 - 439, obr. 29: 10, obr. 33: 1) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 56). V Berouně - Závodí se vyskytl zlomek zalomené výdutě s širokými, svislými, zaoblenými žlábký, kladený do stupně C1 (*Břicháček - Košnar 1998*, 72, obr. 11: 18). Tento typ výzdoby se objevuje na keramice z moravských sídlišť již v období B2 - B2/C1 a hlavně pak ve stupni C1 (*Tejral 1974*, 53 - 54, Tab. 60: 1; *Tejral 1975*, 10, Taf. 9:

3, Taf. 10: 4; *Tejral 1983*, 113, Abb. 18: 12, Abb. 24: 6; *Droberjar 1997a*, Taf. 102: 17, Taf. 106: 6, Taf. 113: 10, 13, Taf. 139: 7, 11, Taf. 144: 3 - 4, Taf. 146: 6), např. na vázovité terině ze sídliště v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 402, obr. 4: 6). Ze stejného období pochází z pohřebiště v Gbelcích (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 17: 1 - 2) nebo z fáze B (C1) ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 261, obr. 5: 3, 9). V Branči je uváděna mezi charakteristickými motivy fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1), objeví se však již ve fázi A, tj. v období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektu 169, ale také ve fázi C, tj. v období 250/270 - 400 (C2 - C3), např. v objektu 181 - 205 206 (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, 121 - 122, 127 - 129, obr. 13: 7, Tab. 129: 12, Tab. 141: 20). Motiv svíslého žlábkování je znám v této době i z jiných slovenských lokalit (*Varsik 2011*, 80 - 81, obr. 43: 1 - 6) nebo na sídlišti z mladší doby římské v Brně - Starém Lískovci, kde má připomínat skleněné žebrované misky (*Víchová 2002*, 286, obr. 9: 4). Do 3. století je tato výzdoba datována na urně z pohřebiště v Ivanke pri Dunaji (*Turčan 2004*, 220 - 221, obr. 2) nebo ze sídliště v Červeníku (*Kolník 1963*, obr. 3: 7). Z období C2 - C3 ji můžeme uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsik 2005*, 281, obr. 5: 4: 18) nebo v Kostelci na Hané - Kozí bradě (*Vachůtová 2007*, 402, 407, obr. 13: 4, 11, obr. 15: 16 - 17). Svislé, oválně podlouhlé kanelury se nacházely i na terině typu II z hrobu 166 ze 4. století (*Zeman 1961*, 224, obr. 33: B/a), stejně jako na poháru s oválnými zahloubeninami (Falten) z dětského hrobu 1 z Křesína ze stupně C2 s analogiemi ve středoněmeckých bohatých hrobech z Leuny a Hasslebenu (*Zápotocký 1969*, 182, obr. 5: 3; *Blažek 1995*, 159 - 160, Abb. 2: 4), na pohárovitých nádobách ze Sloupu a Trmic (*Blažek 1995*, 159 - 160, Abb. 20: 2 - 3) a také na zlomku keramiky z objektu 18, datovaném do stupně C3 ze sídliště v Hostovlicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 11). V Branči je zařazena rovněž mezi charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, obr. 14: 15). Výzdoba tímto typem žlábkování se běžně se nachází i v nálezových souborech z období C3 - D1, např. v Brně - Zábrdovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 3: 17), Mořicích (*Beneš 2007*, 483, obr. 14: 3) nebo ve výplni chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 163, Abb. 14: 14 - 15). Široké, oválné, svíslé žlábkvy, zdobí mísy a teriny z výplně objektu 60 z období C3 - D1 z Branče (*Kolník - Varsik - Vladár 2005*, 316, obr. 2: 19, obr. 4: 7), keramiku z jámy I v Kleinmeiseldorfu (*Pollak 1980*, 54, Taf. 29: 2) nebo nádoby na pohřebišti v Litten, např. v hrobě 9 (*Meyer 1976*, 226, Abb. 63: 1). Zlomek z jámy III/33 (obr. 26: 4) s obdélnými, vertikálně orientovanými žlábkvy, má přesnou analogii na spodní části poháru ze sídliště v Praze - Čimicích, kde je považován za "Faltenbecher" a datován do období C3 - D1 (*Procházka 2009*, 358, obr. 5).

Výzdoba nehtováním

Nehtové vrypy

Obr. 21: 7, obr. 33: 20, 22, 24, obr. 34: 2, 10, obr. 50: 13, obr. 53: 3, 8, 17, 19 - 21, obr. 54: 9, 35 - 36, obr. 56: 7, 9, 36, obr. 57: 3, 7, 15, 24, obr. 61: 15, obr. 62: 1, 12, obr. 64: 8, 10 - 11, obr. 98: 4, 6, 9 - 10, 13, 15, obr. 101: 18, 20, obr. 103: 2, obr. 109: 9, obr. 112: 2, obr. 114: 3, 8, obr. 115: 14 - 16, obr. 116: 22, obr. 122: 13, 20, 22 - 23, obr. 124: 15, obr. 126: 13, 25 - 26

Výzdoba nehtovitými vrypy je typická pro celé římské období. Objevuje již ve stupni LT D2b - Ř A na soudkovitých a hrncovitých tvarech nejen v Čechách a na Moravě, např. v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. IV: 20, 63) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 3: 4), ale také v Německu a Dolním Rakousku. Pokračuje dále do stupně B1, kdy ji můžeme uvést na keramice ze sídliště z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 10, obr. 32: 6), ze Solan (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 3: 27) nebo z Prahy - Křeslic (*Beneš -*

Jiřík 2006, 302, obr. 6: 15). Obecně do starší doby římské je datována na sídlišti v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 110, obr. 5: 5 - 6, 8), Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 6: 5, 6), Trmicích (*Reszcynska 2006*, 367, obr. 4), Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 177, obr. 18: 1) nebo ze sídliště v Trávčicích (*Zápotocký 1969*, 196 - 197, obr. 14: 14). V Bavorsku se vyskytovala na keramice z konce doby laténské, např. ze sídliště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 9: 5), z oblasti Neckaru např. z objektu z Altflusheimu z 2. poloviny 1. století nebo z objektu 7 z 1. poloviny 2. století (*Schlegel 2000*, 231 - 232, Taf. 5: 12, Taf. 7: 1) nebo z jámy ze stupně B1 na sídlišti Fulda - Domhügel (*Teichner 2000*, 115, Abb. 2: 28). Na přelomu 1. a 2. století zdobí na soudkovité nádobě ze sídliště Rockenberg - Oppershofen v Pomohání (*Lindenthal 2000*, 126, Abb. 4: 8 - 10; Abb. 5: 1), neznámá není ani v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky (*Walter 2000*, 134, Abb. 7) a keramiky z oblasti Hesenska (*Meyer 2000*, 141, Abb. 4: 6, Abb. 6: 3). Tato výzdoba dosahuje vrcholu ve stupni B2. Spíše do mladší části doby římské je datována na sídlišti v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 166, obr. 8: 9, 15), do období B2 - C1 je kladena na keramice ze sídliště v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 4: 8, obr. 6: 4 - 6, obr. 12: 2), Ratenicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 18: 12), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 15 - 16, obr. 7: 5 - 6, 8), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 9: 2), Litomyšli (*Němcová - Marešová - Kašpárek - Jílek 2009*, 298, obr. 4: 7 - 8), Ořechu (*Bursák 2008*, 193, obr. 23: 7, 10, obr. 29: 6, obr. 30), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 6: 2, obr. 7: 17), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 194, obr. 5: 13), Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, 175, 177, obr. 5: 1, obr. 7: 1 - 2, 4, obr. 16: 2 - 3), Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 2: 22, 24) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 118: 17). Je jednou z nejvíce využívaných výzdobných technik na moravských sídlištích z období B2 - C1 (*Tejral 1971*, Tab. 19: 7, 10; *Peškař 1974*, 53, Tab. 57: 11 - 12; *Droberjar 1997a*, Taf. 3: 6, Taf. 4: 2, Taf. 7: 1, Taf. 9: 1, Taf. 22: 18, Taf. 33: 6, Taf. 39: 7, Taf. 40: 1, Taf. 124: 9, Taf. 134: 9, Taf. 142: 4; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 6: 5 - 6, 9 - 10). Zlomky hrncovitých nebo mísovitých nádob, zdobených nehtovitými vrypy, se nacházejí ve všech větších souborech z doby římské na jihozápadním Slovensku, zejména v I a II. sídlištním horizontu - B1 - B2/C1 (*Varsik 2011*, 86 - 87, obr. 38: XIVe, obr. 99: 16, obr. 101: 18). Např. na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce v objektu datovaném do stupně B2 (*Elschek 1995*, 41, obr. 6: 12), v Branči např. v objektu 16 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) i v objektu 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 71 - 72, 76 - 79, Tab. 16: 12 - 15, Tab. 30: 2). Do stupně C1 je kladena na keramice ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2008*, 300, obr. 4: 15 - 16) nebo v Michelstettenu v Dolním Rakousku (*Neubauer 2011*, 96, Abb. 27: V 11, Taf. 10: 154). Z Pomohání můžeme nehtové vrypy uvést např. z objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (*Frank 2000*, 178, Abb. 6: 5, 9). Na sídlišti v Slatinicích, datovaném do stupňů C2 - C3, patří nehtové vrypy k nejčastější výzdobě (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 7: 6 - 7, obr. 9: 15, obr. 10: 7, obr. 11: 3 - 4).

Tato výzdoba je registrována i z řady jihočeských lokalit již od stupně LT D2b - Ř A (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 23). Do období B1 - B2 je kladena na sídlišti v Zalužanech (*Fröhlich 1987*, 27 - 28, obr. 3: 2 - 5, obr. 4: 21) a vyskytuje se i na hrncovitých nádobách nejstaršího horizontu (B2) sídliště v Sedleci (*Braun - Břicháček 1982*, 172 - 173, č. 2). V Přešovicích je to vůbec nejčastěji zastoupená výzdoba. Je zde možné pozorovat vývoj od jednoduchých vrypů, někdy uspořádaných do řad až ke způsobu, kdy pokrývají celou plochu nádoby.

Nehtovité vrypy v pravidelných řadách (Droberjar 1997 - 112)

Obr. 23: 10, obr. 54: 17, 28, obr. 56: 34, obr. 58: 11, obr. 93: 3, obr. 95: 5, obr. 98: 7, obr. 104: 1, obr. 109: 7, obr. 114: 12, obr. 115: 4, 7, obr. 125: 18

Nehtovité vrypy v pravidelných řadách jsou (*Droberjar* je na sídlišťích doby římské charakteristické pro závěr starší doby římské a pro přechod k mladší době římské, je ovšem běžný i v období pozdní doby římské a časné fáze doby stěhování národů. Objevují se však již v inventáři sídliště stupně LT D2b - Ř A např. v Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, 228, obr. 3: 17), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 41: 12) nebo v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 28). Jsou však známy ze sídliště v Praze - Dolních Počernicích, datovaném do stupňů Ř A - B1a (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 7). Keramika zdobená vodorovnými řadami hustých vrypů nebo důlků se začíná masověji objevovat v inventáři sídliště až ve 2. a 3. století. Do stupně B2 jsou kladeny na keramice ze sídliště v Jičíně (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 6: 25), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 4: 11, obr. 9: 1, obr. 12: 9), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (*Venclová 1982*, 19 - 20, obr. 6: 13 - 14), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 31), Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, obr. 6: 9), v Kutné Hoře - Malíně (*Čižmář - Valentová 1979*, 144, obr. 3), Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 14: 22) nebo v Ořechu (*Bursák 2008*, 177, obr. 28: 3). Ze stupně B2 ji známe i z prostředí germánské rýnsko - weserské keramiky, např. ze sídliště Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 2: 8 - 12, obr. 3: 1). Spíše do mladší části doby římské je datována keramika s touto výzdobou ze sídliště v Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, 254, obr. 14: 28; *Pleiner 1959*, 166, obr. 8: 1, obr. 9: 10, 16). Častá je na nádobách z moravských sídliště z období B2 - C1 (*Droberjar 1997a*, 67, Abb. 16 - Typ 112, Taf. 11: 1, Taf. 16: 9, Taf. 33: 8, Taf. 50: 5, Taf. 57: 7, Taf. 63: 3, Taf. 80: 10, Taf. 93: 12, Taf. 108: 3, Taf. 134: 10), např. v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 7: 8) nebo v Luleči (*Peškař 1988*, 140, obr. 25). Je možné sledovat tendenci od zdobení celého povrchu nebo větších ploch, přes několikanásobné vodorovné a svislé pásy až po výzdobu jedním nebo dvěma řadami na hrdle esovitě profilovaných hrnců (*Varsik 2011*, 86, obr. 38: XIVa, obr. 101: 16). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z výplně objektu 10/88, datovaném do stupňů B1 - B2 (*Elschek 1995*, 40 - 41, obr. 5: 13, 17) a v Branči v objektu 4 z fáze A (120/140 - 180/200) a z objektu 3 z fáze B (180/200 - 250/270) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, 65 - 67, Tab. 4: 10, 12, Tab. 6: 8, 14). V Michelstettenu v Dolním Rakousku je pak datována do období B1 - C1 (*Neubauer 2011*, 96, Abb. 27: V 11, Taf. 27: 339). Do mladší doby římské je kladena na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 10). V Branči je zařazena mezi charakteristické prvky fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektu 45A i v objektu 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 27, 76 - 79, 88 - 89, obr. 12: 22, 26, Tab. 30: 1, 3, Tab. 50: 13 - 17). Vyskytne se i v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597, kladeném na přelom 2/3. století, v Gaukönigshofenu (*Steidl 2000*, 157, Abb. 10: 9 - 10). Ze stupně C1 pochází z objektu 32/95 ze sídliště v Zohoru (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 4 - 5), v Turnově (Maškovy zahrady) z C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 14: 15) nebo v chatě 5/93, rovněž ze stupně C2, v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 111, obr. 9: 6), stejně jako z polozemnice 301/03 ve Velkém Mederu (*Varsik 2005*, 308, obr. 4: 13 - 14).

Nehtovité vrypy v pravidelných řadách byly i na keramice ze sídliště z mladší doby římské v Tuchlovicích (*Pleiner 1954*, 781 - 782, obr. 339: 7) a objevila se také na zlomku keramiky z objektu 18, datovaném do stupně C3 ze sídliště v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 14) nebo na dalších lokalitách z období C3 - D1, např. ve Vlčnově - Dolním

Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 199, obr. 4: 9, 13, 17) nebo ve výplni chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 163, Abb. 7: 5) či v objektu 116/88 v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Tab. V: 5). Jednoduché, svislé nebo horizontální linie nehtových vrypů jsou použity na sídlištní keramice, zvláště na soudkovitých nádobách se zataženým okrajem, např. v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 737, obr. 11: 3 - 5, obr. 12: 1, obr. 15: 7).

V jižních Čechách se nehtovité vrypy na keramice vyskytují i v pravidelných řadách na sídlišti v Zalužanech z období B1 - B2 (*Fröhlich 1987*, 27, obr. 3: 5), ale také v objektu 1/83 ze stupně D1 ze Zbudova (*Zavřel 2001*, 210, obr. 13: 2).

Nehtovité vrypy v cikcakovitě uspořádaných řadách (Droberjar 1997 - 114)

Obr. 53: 1, obr. 58: 7

Analogie k této výzdobě najdeme na moravských lokalitách ze stupně B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 16 - Typ 114). Linie dvojic nehtových vrypů, tvořících tzv. větvičkovitý motiv, je však charakteristická výzdoba pro období C3 - D1. Takto zdobená keramika pocházela např. z jámy I v Kaníně, datované do 4. - 5. století (*Vávra - Šťastný 2006*, 478) nebo z Nebovid (*Jiřík - Kostka 2006*, 737, obr. 21: 3). V jižních Čechách byla zaznamenána ve výplni objektu 1/83 ze stupně D1 v Zbudově (*Zavřel 2001*, 210 - 2011, obr. 15: 1).

Nehtovitě vyštípané vodorovné lišty

Obr. 46: 19, obr. 57: 21, 33, obr. 58: 10, obr. 92: 23, obr. 111: 3, 15, obr. 113: 15, obr. 115: 5, 18

Nehtovitě vyštípané vodorovné lišty známe již ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. III: 57) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 165, obr. 15: 3). Jednu analogii najdeme na keramice z chaty ze stupně B2 v Křižanovicích (*Droberjar 1997a*, Taf. 113: 1) nebo v Kutné Hoře - Malíně (*Čižmář - Valentová 1979*, 148, obr. 2: 2).

Nehtovitě vyštípané svislé lišty

Obr. 33: 23, obr. 34: 3, obr. 40: 17, obr. 46: 8, obr. 52: 18, obr. 53: 18, obr. 54: 26 - 27, 34, obr. 58: 6, 9, obr. 103: 12

Obecně do starší doby římské je tento typ výzdoby na keramice z objektu 44 ze sídliště v Ořechu u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 387, obr. 32: 5) nebo v Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 4: 2). Do období B2 - C1 je kladena takto zdobená nádoba ze sídliště v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, 72, obr. 5: 18, obr. 7: 8, obr. 11: 16), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 7: 12), Klecanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 7: 27), Dobroměřicích (*Beneš 2010*, 89, obr. 9: 5) nebo v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 268, obr. 12: 7). Analogie najdeme i na moravských sídlištních ze stupně B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 13: 12, Taf. 61: 15). Nehtovitě vyštípané svislé lišty se nacházely i v objektech z mladší a pozdní doby římské, např. v Praze - Hloubětíně. Do období C3 - D1 je tato výzdoba datována na soudkovité nádobě v Nebovidech (*Beneš - Horník - Kašpárek 2011*, 110, obr. 6: 1) nebo na hrubých nádobách z výplně objektu 50/93 z Jenišova Újezda (*Jiřík 2007*, 545, obr. 21: 6). Patrně přežívá až do 5. století (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 18: 1).

V prostředí jižních Čech byla zjištěna v objektu 1/83 ze stupně D1 ze Zbudova (*Zavřel 2001*, 210, obr. 15: 1).

Vyštípané lišty v podobě větévkového motivu

Obr. 26: 9, obr. 57: 20, obr. 102: 3, obr. 103: 13

Vyštípané lišty v podobě větévkového motivu jsou rozšířeny na hrubší sídlištní keramice, zvláště z období C3 - D1, např. na soudkovité nádobě z kostrového hrobu z Prosmyka ze stupně C3 (*Blažek 1995*, 160, Abb. 7: 5), ze stupně D1 na nižší misce ze sídliště ve Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 8: 22), na zlomku keramiky z Nebovid (*Beneš - Horník - Kašpárek 2010*, 109 - 110, obr. 6: 1) nebo z Dolních Chaber (*Jiřík - Kostka 2006*, 737 - 738, obr. 5: 3). Z jižních Čech se tato výzdoba vyskytla na zlomku keramiky z objektu 1/83 ze stupně D1 ve Zbudově (*Zavřel 2001*, 210 - 211, obr. 15: 1).

Výzdoba vpichy a vrypy

Výzdoba různými vrypy a vpichy, vyrývanými do ještě měkké hlíny kostěným nebo dřevěným nástrojem, byla velmi oblíbena zvláště na hrubé sídlištní keramice prakticky po celou dobu římskou na širokém území střední i východní Evropy. Vpichy nebo vrypy jsou nejčastěji trojúhelníkovité, klínovité, okrouhlé nebo polokruhovitě. Začíná již v nejstarším úseku doby římské, největšího rozšíření však dosahuje ve 2. a 3. století. V mladší době římské pak obvykle pokrývá povrch nádob v řadách (*Motyková - Šneidrová 1965*, 161; *Varsík 2011*, 85 - 86).

Polokruhovitě vpichy (Droberjar 1997 - 195)

Obr. 15: 3, obr. 122: 17 - 18

Jsou zastoupeny na sídlištích ze stupně B2, např. na sídlišti v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 120: 16), Ratenicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 18: 8, 17), Ořechu (*Bursák 2008*, 185, obr. 27: 4) nebo na keramice z moravských sídlišť z období B2 - B2/C1 (*Droberjar 1997a*, Abb. 18 - Typ 195, Taf. 11: 14). Byly nalezeny i na sídlišti v Turnově (Maškovy zahrady), datovaném do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 15: 13). Na sídlišti v Červeníku je kladena do 3. století (*Kolník 1963*, 126 - 127, obr. 1: 17).

Trojúhelníkovité vrypy a vpichy (Droberjar 1997 - 130, 194)

Obr. 25: 3, obr. 26: 1, obr. 33: 17, obr. 53: 7, obr. 64: 9, obr. 93: 1 - 2, obr. 103: 5, obr. 115: 3, obr. 116: 19, obr. 121: 22 - 23, obr. 122: 14

Trojúhelníkovité vrypy a vpichy se ojediněle vyskytnou již ve stupni LT D2b - Ř A, jako např. v objektu 48/72 v Běchovicích (*Venclová 1975*, 426, obr. 12: 7), Trmicích (*Reszcynska 2006*, 367, obr. 4) nebo v Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 11, Tab. III: 42). Z oblasti Neckaru můžeme uvést tuto výzdobu na keramice z objektu z Altflussheimu z 2. poloviny 1. století (*Schlegel 2000a*, 231, Taf. 5: 15). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad této výzdoby na keramice ze sídliště v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 15), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 256, obr. 8: 21), Modřanech (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 1: 9), Stradonicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 20: 1), Berouně - Závodí

(*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 6: 6), Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 10), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 25) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 118: 18 - 19). Na misce ze sídliště v Berouně - Závodí je datována do stupně C1 (*Břicháček - Košnar 1998*, 70, obr. 8: 1). Na keramice z moravských sídlišť patří tento výzdobný motiv k charakteristické výzdobě z období B2 - B2/C1- C1 (*Droberjar 1997a*, 66 - 67, Abb. 16 - Typ 130, Abb. 18 - Typ 194, Abb. 64, Taf. 9: 7, Taf. 13: 23, Taf. 15: 13, Taf. 25: 9, Taf. 54: 7, Taf. 61: 11, Taf. 106: 7, Taf. 145: 14; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 7: 21 - 22, obr. 8: 14). Na Slovensku jsou trojúhelníkovité vpichy charakteristické především pro 2. století (*Varsik 2011*, 86, obr. 38: XIIIc; obr. 45: 1 - 3). Na pohřebišti v Gbelcích je tento typ výzdoby datován období B2 - C1 (*Beljak - Kolník 2006*, obr. 18: 10). Na sídlišti v Branči je tato výzdoba zařazena mezi charakteristické ukazatele fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. z objektu 45 A (*Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 27, 88 - 89, obr. 12: 24, Tab. 54: 9). Ze stupně B2 ji známe i z prostředí germánské rýnsko - weserské keramiky, např. na sídlišti Kolitzheim - Herlheim (*Steidl 2000*, 153, Abb. 3: 7). Na sídlišti v Branči se tato výzdoba nachází na keramice z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektu 4 nebo 46 i v objektu 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 66 - 67, 76 - 79, 89 - 92, Tab. 6: 2 - 3, Tab. 30: 6 - 7, Tab. 60: 18). Do stupně C1 je tento typ výzdoby keramiky datován na sídlišti v Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 10: 9) a na téže lokalitě (Maškovy zahrady), datované do stupňů C1 - C2 (*Droberjar - Prostředník 2004*, 43 - 72, Tab. 17: 12, Tab. 18: 7). Do 3. století je datována na sídlišti v Červeníku (*Kolník 1963*, obr. 4: 4) a do stupně C1 na sídlišti ve Velkém Mederu (*Varsik 2008*, 300, obr. 4: 10) nebo v chatách C9 - C10 z Šarovce (*Beljak 2010*, 44, obr. 11: 5).

V jižních Čechách byla tato výzdoba zjištěna na keramice ze sídliště v Litochovicích, datovaném do stupně B1 (*Beneš - Břicháček 1980*, 29, obr. 4: 31).

Trojúhelníkovité vrypy kombinované s rytými liniemi

Obr. 104: 14

Trojúhelníkovité vrypy kombinované s rytými liniemi se nacházely např. na keramice ze sídliště ze Zdic, kde byla datována do "...pokročilejšího období římského císařství... patrně do druhého stupně období římského císařství podle třídění B. Svobody..." (*Maličský 1951*, 163, obr. 135). Analogii najdeme rovněž v objektu D 13/67 ze sídliště ze stupně B2 v Dobroměřicích (*Beneš 2010*, 88, obr. 24: 21, obr. 25: 18) nebo v Počeradech (*Koutecký - Venclová 1979*, 103, obr. 15: 11). Tento motiv je často doložen na moravských lokalitách ve stupni B2, s možností přežívání do stupně C1 (*Droberjar 1997*, 67, 88 - 89).

Trojúhelníkovité vrypy ve vodorovné řadě lemované vodorovnými žlábkami

Obr. 55: 7, obr. 56: 23

Obdobný motiv se vyskytl na keramice z inventáře chaty II z Mušova, datované do stupně C1 (*Droberjar 1997a*, Taf. 138: 10).

Úzké oválné vpichy (Droberjar 1997 - 160)

Obr. 31: 8, 16, obr. 33: 15, 19, obr. 49: 20, obr. obr. 56: 35, obr. 63: 3, obr. 92: 4, obr. 101: 16, obr. 109: 12, obr. 126: 14, 23, obr. 143: 6, obr. 147: 2

Úzké oválné vpichy se objevují v inventáři sídlišť doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Hořanech (Koutecký 2010, Tab. III: 58, Tab. IV: 67 - 68, 76), Praze - Dejvicích - Podbabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 12: 2) nebo v Třebestovicích - Sadské (Motyková - Sedláčková 1974, obr. 3: 9). Obecně do starší doby římské je tento typ výzdoby datován jako typ V c z lokality Ořech u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, 423, Abb. 36), ze sídliště ve Velkých Přílepech (Vojtěchovská - Smíšek 1999, 177, obr. 8: 2) nebo ze sídliště v Slatinicích u Mostu (Koutecký 2006, Tab. 6: 16). Z prostředí pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südostbayerische Gruppe) ji můžeme uvést z lokality Eching (Rieckhoff 1995, Abb. 36: 391). Pokračuje i ve stupni B1 (Motyková - Šneidrová 1965, 161, Taf. 37: 27), např. na sídlišti v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 258, obr. 6: 8), v Solanech (Koutecký 1999, 83 - 84, Tab. 4: 84) nebo v Ořechu u Prahy (Motyková - Pleiner 1987, obr. 27: 20). Zdobena je tak i germánská keramika z jámy ze stupně B1 na sídlišti Fulda - Domhügel (Teichner 2000, 115, Abb. 1: 7 - 9) nebo Frankfurt - Heddernheim (Walter 2000, 134, Abb. 4: 1). Neznámá není ani v rámci germánské rýnsko - weserské keramiky (Walter 2000, 134, Abb. 7) nebo keramiky z Hesenska (Meyer 2000, 141 - 142, Abb. 6: 13, 16, Abb. 7: 1). Ve stupni B2 slouží jako ukázka této výzdoby keramika ze sídliště v Dolních Břežanech (Motyková 1981, 512 - 513, obr. 5: 7), Kbelech (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 8: 11), Ořechu (Bursák 2008, 179, obr. 29: 1), Loděnici - Sv. Janu pod Skalou (Venclová 1982, 19 - 20, obr. 6: 6, obr. 7: 15) nebo v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, obr. 12: 10). Na nádobách z moravských sídlišť patří tento výzdobný motiv k charakteristické výzdobě z období B2 - B2/C1- C1 (Tejral 1974, 53 - 54, Tab. 60: 5; Droberjar 1997a, 66 - 67, Abb. 17 - Typ 160, Taf. 27: 2, Taf. 28: 11, Taf. 34: 11, Taf. 85: 11, Taf. 145: 11). Do stupně C1 je datován na sídlišti v Turnově (Prostředník 1996, 19, Tab. 10: 9) nebo v Březně u Chomutova (Beneš 2010, 97, obr. 21: 9, 11). Na sídlišti v Branči se úzké oválné vpichy nacházely na keramice, např. z objektu 4 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 66 - 67, Tab. 5: 19). Z Pomohání registrujeme tuto výzdobu např. v objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (Frank 2000, 178, Abb. 6: 1 - 2, 6).

Úzké oválné vrypy ve vodorovné řadě lemované vodorovnými žlábkami

Obr. 55: 15

Obdobný motiv se vyskytl na keramice z inventáře chaty IV z Mikulčic, datované do stupně B2/C1 (Droberjar 1997a, Taf. 122: 7).

Obdélníkovité vpichy (Droberjar 1997 - 124)

Obr. 53: 2, obr. 98: 5, 12, 18

Obdélníkovité vpichy najdeme na nádobách z výplní chat VIII a XV z Křepic nebo z chaty z Křížanovic, datovaných do stupně B2 (Droberjar 1997a, Abb. 16 - Typ 124, Taf. 78: 10, Taf. 100: 16, Taf. 115: 22) nebo v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, obr. 4: 9, obr. 7: 8, obr. 12: 1). Z oblasti Neckaru pochází tato výzdoba na keramice z objektu z Altflusheimu z poloviny 1. stol. až 2. stol. (Schlegel 2000, 234, Taf. 16: 3).

Zvláštní klínovité vpichy (Droberjar 1997 - 192)

Obr. 122: 15, 19

Zvláštní klínovité vpichy se objeví na sídlišťích doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 9: 7) nebo v Slatinicích u Mostu (*Koutecký 2006*, Tab. 6: 15). Spíše do mladší části doby římské je řazena na nádobách ze sídliště v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 166, obr. 9: 9). Analogii najdeme rovněž v inventáři chaty VI z Křepic ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Abb. 18 - Typ 192, Taf. 68: 10) nebo v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 12: 3). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na keramice z objektu 22/88 ze stupně B1b (*Elschek 1995*, 40, obr. 2: 13). Na sídlišti v Branči se tato výzdoba nachází na keramice z fáze z objektu 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 76 - 79, Tab. 6: 2, Tab. 30: 11).

Výzdoba okrajů

V nejjednodušším provedení je zdobení okrajů známo v průběhu celé doby římské. Okraj zdobený přesekáváním a vrypy patřil k oblíbeným motivům od stupně B2 a dále během 2. a 3. století. Vlnovité prohýbání, vroubkování a přesekávání okrajů hrnců a mis pokračuje i v pozdní době římské a na počátku doby stěhování národů, kdy se stává výrazným a velmi oblíbeným způsobem úpravy této části nádob (*Pollak 1980*, 196; *Tejral 1982*, 41; *Tejral 1990*, 18; *Vachůtová 2007*, 402; *Sedláček - Kašpárek - Jílek 2010*, 385). Je v tomto období obvyklý v celé střední Evropě, kam se na počátku doby stěhování národů šíří z jihoruských oblastí (*Hrubý 1967*, 655; *Tejral 1982*, 41).

Přesekávané okraje (Droberjar 1997 - 181)

Obr. 53: 8 - 9, obr. 118: 11

Jsou takto utvářeny hlavně hrncovité tvary. Obecně do starší doby římské je kladen tento způsob úpravy okrajů nádob z objektu 44 ze sídliště v Ořechu u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, 387, obr. 32: 8). Ze stupně LT D2b - Ř A je můžeme jmenovat např. ze sídliště v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXI: 10, Tab. XXXIX: 12). V Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba okrajů nacházela na keramice z inventáře objektu 22/88 ze stupně B1b (*Elschek 1995*, 40, obr. 2: 16). Do období B2 - C1 je kladen tento způsob úpravy okrajů nádob na sídlišti v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 72, obr. 11: 21), Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 192, obr. 6: 10) nebo v Ratenicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 18: 5). Objevuje se rovněž na českých a moravských sídlišťích z období B2 - B2/C1 (*Tejral 1971*, Tab. 19: 2; *Peškař 1983*, 64, IV: 13; *Droberjar 1997a*, Abb. 17 - Typ 181, Taf. 2: 1, Taf. 7: 1, Taf. 17: 2, Taf. 23: 1, Taf. 44: 1, Taf. 66: 13, Taf. 110: 1; *Vachůtová - Zeman 2010*, 521, obr. 6: 7, 11, 13, obr. 8: 11, 17), kde pokračuje jako výzdobný motiv i do stupně C1, např. v Brodu nad Dyjí (*Tejral - Jelínková 1980*, 406, obr. 8: 12) nebo z chat C9 - C10 z Šarovce (*Beljak 2010*, 45, obr. 5: 6, 8, obr. 7: 2), v Červeníku z 3. století (*Kolník 1963*, obr. 3: 3, 6) nebo v Brně - Starém Lískovci (*Víchová 2002*, 284, obr. 11: 5, obr. 12: 1). V Branči se vyskytl např. v objektu 12 nebo 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 69 - 71, 77 - 79, Tab. 13: 8, Tab. 29: 1). Nechybí ani v inventáři germánské rýnsko - weserské keramiky, např. v objektu 597 z přelomu 2/3. stol. na sídlišti Gaukönigshofen (*Steidl 2000*, 157, Abb. 7: 21) nebo v Pomohání např. v inventáři objektu z poloviny 3. století ze sídliště Lauda - Königshofen (*Frank 2000*, 178, Abb. 4: 3, 5). Přesekávání okrajů je však typické zejména pro pozdní dobu římskou a pro počátek doby stěhování národů. Zastoupené je však již ve stupni C2 (*Varsik 2003*, Abb. 19: 23), např. na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 217, obr. 24: C/a), k jejich nejvýraznějšímu výskytu však dochází až ve 4. století, např. v objektech 1 - 2/1997 z Lábu, kladených do stupňů C2 - C3 (*Elschek 2005*, 264 - 265, Tab. V: 13 - 14, Tab. VI: 11) nebo na

sídlíšti v Slatinicích ze stejného období (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 9: 14, obr. 10: 10). Na sídlíšti v Branči je tento výzdobný motiv zařazen mezi charakteristické rysy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3), ale vyskytne se i v objektu 46 z fáze A, tj. 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) nebo objektu 3 z fáze B (180/200 - 250/270) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 35, 65 - 66, 89 - 92, obr. 14:20, Tab. 4: 1, Tab. 60: 1 - 2). Z období C3 - D1 můžeme tento způsob úpravy okrajů hrncovitých a mísovitých nádob uvést např. ze sídlíště ve Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 9: 2), Zlechově (*Zeman 2006*, 457, obr. 5: 4; *Zeman 2007*, obr. 7: 3), Drslavicích (*Peškař 1988*, 110 - 111, obr. 2: 3), Lanžhotě (*Tejral 1985*, 334, obr. 9: 2), ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 6: 6, 9) nebo z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 2: 18, Abb. 10: 8; *Elschek 2009*, 328, Abb. 4: 5 - 6) či z Nitry - Párovských Hájů (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 6: 9, 16). Vyjímkou není ani na českých sídlíštích starší i mladší doby římské a v Dolním Rakousku i Německu z 3. - 4. století.

Z prostředí jižních Čech se takto upravený okraj hrnce nacházel ve výplni chaty V/86 ze stupně D1 ve Zlivi (*Zavřel 1989*, 64, obr. 8: 3).

Přesekávané okraje (Droberjar 1997 - 185)

Obr. 124: 19

Tento typ výzdoby se objevuje na českých sídlíštích již ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 17: 9), např. v Běhovicích (*Venclová 1975*, 425, obr. 9: 6) nebo v Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 41: 11, obr. 43: 13). Analogii najdeme i na keramice z výplně chaty II z Křepic ze stupně B2 (*Droberjar 1997a*, Abb. 17 - Typ 185, Taf. 50: 1). Do období B2 - C1 je kladen tento způsob úpravy okrajů na keramice ze sídlíště v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 68, obr. 5: 13).

Promačkávané okraje (Droberjar 1997 - 184)

Obr. 113: 17

Promačkávání okrajů je využíváno již na sídlíštní keramice doby římské již ve stupni LT D2b - Ř A (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 6: 13), např. v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXII: 10). Z inventáře pozdně laténské jihovýchodní bavorské skupiny (Südstbayerische Gruppe) ji můžeme uvést z lokality Paring (*Rieckhoff 1995*, Abb. 21: 232, Abb. 25: 269) nebo ze sídlíště Schambach (*Irlinger 2014*, 326, Abb. 9: 2 - 3), v prostředí rýnsko - weserské kultury, např. na soudkovitých hrncích ze sídlíště v Delbrück - Anreppen (*Eggenstein 2000*, 57, Abb. 1: 614 - 15) nebo z jámy ze stupně B1 na sídlíšti Fulda - Domhügel (*Teichner 2000*, 115, Abb. 2: 19). V oblasti Neckaru se tato výzdoba vyskytovala na v ruce zhotovovaných, hrncovitých nádobách např. ve výplni studny v Heddesheimu, datované do poloviny 1. století (*Schlegel 2000*, 241, Taf. 41: 3). Do období B2 - C1 je kladen tento způsob úpravy okrajů na keramice ze sídlíště v Berouně - Závodí (*Břicháček - Košnar 1998*, 71, obr. 8: 31), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, obr. 10: 3, obr. 11: 16), Ratenicích (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 18: 7) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 120: 25). Objevuje se rovněž na keramice z českých a moravských sídlíšť z období B2 - B2/C1 (*Peškař 1983*, 64, IV: 11; *Droberjar 1997a*, Abb. 17 - Typ 184, Taf. 11: 3, Taf. 40: 1, Taf. 121: 8; *Vachútová - Zeman 2010*, 521, obr. 8: 9). Na sídlíšti v Michelstettenu v Dolním Rakousku je tento způsob úpravy okrajů považován za průběžný (*Neubauer 2011*, 96, Abb. 27: V 11, Taf. 46: 516). V Branči se vyskytl např. v objektu 46 z fáze A, tj. 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), v objektu 12 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) i v objektu 82 z fáze C (250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 69 - 71, 89 - 92,

102 - 103, Tab. 13: 7, Tab. 60: 17, Tab. 88: 18). Do mladší doby římské je kladen na sídlišti v Močovicích (*Motyková - Šneidrová 1968*, 196, obr. 3: 5). Je běžný i na moravských lokalitách stupně C1 (*Kolník 1983*, 113, Abb. 24: 8) i na Slovensku (*Kolník 1963*, obr. 3: 5), např. z objektu 32/95 ze sídliště v Zohoru (*Elschek 2008*, 265, 267, obr. 2: 2). Mnohem typičtější je však pro hrubší hrncovité tvary, datované do pozdní doby římské (*Vachůtová - Zeman 2010*, 521), např. v objektu 1/1997 z Lábu, kladeném do období C2 - C3 (*Elschek 2005*, 264 - 265, Tab. V: 15), v Slatinicích ze stejného období (*Kašpárek 2008*, 188, obr. 8: 2), v Kostelci na Hané - Kozí bradě (*Vachůtová 2007*, 402, 407, obr. 9: 5, obr. 9: 5, obr. 11: 14 - 15) nebo z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (*Varsík 2005*, 281, obr. 6: 5). Hojně se nachází hlavně na esovitě profilovaných, hrncovitých nádobách pozdní doby římské, např. v Šarovicích (*Beljak 2010*, 45, obr. 10: 1; *Jiřík 2012*, 380, Abb. 11: 4, 7, 10). Takto upravované okraje jsou běžné na sídlištích i pohřebištích a tato výzdoba pak pokračuje až do doby stěhování národů. Z období C3 - D1 můžeme tento způsob úpravy okrajů hrncovitých a mísovitých nádob uvést např. ze sídliště z Vlčnova - Dolního Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 202, obr. 8: 2 - 3) nebo ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 2: 12, Abb. 5: 19, Abb. 6: 9, Abb. 7: 17, Abb. 9: 20, Abb. 10: 9), ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsík 2004*, 263 - 264, Abb. 6: 11) nebo z pohřebišť, např. v Čiernom Brodě v hrobě 48 (*Kolník 1975*, 369, obr. 15: 7; *Tejral 1985*, 334, obr. 5: 3). Je charakteristická zvláště pro mísovité a hrncovité tvary tzv. zlechovského horizontu stupně D1 (*Tejral 1989*, 77 - 88; *Tejral 1999*, Abb. 21: 2 - 3), např. ze sídliště ve Zlechově (*Tejral 1990*, 18, Abb. 8: 3; *Zeman 2006*, 457, obr. 5: 11; *Zeman 2007*, 284, Abb. 8: 8, Abb. 12: 2; *Zeman 2009*, 286, obr. 3: 14 - 16), Vicemilicích (*Zeman 2008*, 171, obr. 12: 9 - 11), Bořitově (*Tejral 1985*, 334, obr. 10: 1 - 3), Mostkovicích (*Tejral 1985*, 334, obr. 13: 5, 10), Brně - Obřanech, Dědicích (*Tejral 1999*, 220, Abb. 14: 2 - 3, 8, 11; *Zeman 2008*, 158, obr. 4: 7, obr. 5: 6, obr. 8: 1, 5), Drnovicích (*Zeman 2008*, 155, obr. 7: 3), ve výplni chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí (*Jansová 1971*, 158, Abb. 10: 18 - 19), z objektu 60 v Branči (*Kolník - Varsík - Vladár 2005*, 316, obr. 3: 13), ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 6: 7), z Nitry - Párovských Hájů (*Pieta - Ruttkay 1997*, 147, Abb. 10: 24) nebo z objektu 116/88 v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 100, Tab. V: 5).

Z prostředí jižních Čech můžeme takto provedené okraje uvést u hrnců a mísovitých nádob z výplně objektu 22/87 nebo chaty III/84 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1987*, 10, obr. 9: 4, 8; *Zavřel 1990*, 56, obr. 11: 19). Ze sídliště v Přešťovicích známe i střepy dolních partií silnostěnných nádob, zdobených řadou okrouhlých vrypů v horizontální linii nade dnem (obr. 26: 2, obr. 98: 36), které se vyskytují na sídlištní keramice pozdní doby římské a doby stěhování národů, např. v objektu 510 ze stupně C3/D1 v Praze - Kobylisích (*Frolík - Jílek - Jiřík - Urbanová 2011*, 432, obr. 21: 18).

Tordované okraje

Obr. 56: 25

Tordované okraje se nacházejí na hrncovitých nádobách ze sídliště stupně D1 ze Zlechova (*Tejral 1990*, 18, Abb. 4: 3; *Zeman 2006*, 457, obr. 5: 5; *Zeman 2007*, 284, Abb. 12: 3) nebo ve Vicemilicích (*Zeman 2008*, 171, obr. 13: 3). Známe je i z prostředí sídlišť skupiny Přešťovice - Friedenrain z období 4. a 5. století z Horní Falce, např. z Kallmünz (*Fischer 1981*, 365 - 366, Abb. 8: B2). Z prostředí jižních Čech můžeme takto provedený okraj uvést u hrnce s esovitou profilací z výplně chaty III/84 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1987*, 10, obr. 10: 1).

Vykrajované okraje

Obr. 34: 9, obr. 52: 15

Analogie najdeme na hrncovitých nádobách ze sídliště stupně D1 ze Zlechova (*Tejral 1990*, 18, Abb. 8: 2). Na sídlišti v Přešťovicích se vyskytly takto upravené okraje ve dvou případech na velkých zásobnicích se zaobleným a vodorovně ven vyloženým okrajem, který je obloukovitě vykrajován.

Výzdoba geometrická

Pro polabský okruh, ke kterému Čechy nepochybně patří, tvoří ryté linie a vpichy, vytvořené ručně nebo pomocí ozubeného kolečka typický způsob výzdoby. Nejstarší formou této výzdoby jsou ručně provedené linie vpichů, doplněné snad již na konci 1. století př. Kr. i ozubeným kolečkem. V Německu je rozšíření obou výzdobných technik ohraničeno na západě linií Braunschweig, východní okraj Harzu, Eisenach, východní hranici tvoří Odra. Dále na východ mizí. V Polsku, na Moravě nebo na Slovensku se vyskytuje sporadicky. Výzdoba ozubeným kolečkem je někdy považována za typicky germánský způsob výzdoby, navazující na starší tradici sahající až do mladší doby bronzové (*Motyková - Šneidrová 1965*, 161 - 162).

Několikanásobně ryté kosočtverce, trojúhelníky a klikatky

Obr. 32: 5, obr. 45: 4, obr. 46: 12 - 13, obr. 47: 9, obr. 54: 32, obr. 98: 35, obr. 111: 22, obr. 116: 16, obr. 120: 1, obr. 123: 8, 10, obr. 137: 2 - 3, obr. 144: 10, obr. 145: 2, obr. 146: 3

Jemně rytý motiv klikatky často zdobí těla plaňanských pohárů (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 11; *Venclová 1975*, 424, obr. 4: 3). Tento ornament a jeho provedení je typický pro nejstarší úsek doby římské nejen pro Čechy, ale pro celý labsko - germánský okruh (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 17: 1, Beilage 1: 4; *Motyková - Pleiner 1987*, 427; *Droberjar 2006*, obr. 9: 4). Je znám ze sídlišť doby římské stupně LT D2b - Ř A v Čechách (*Rybová 1956*, obr. 112: 16), např. v Běchovicích, Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 5: 16), Horoměřicích (*Šulová 2005*, 323 - 324, obr. 5: 19, obr. 7a: 12), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 1: 4), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXV: 2), Ořechu (*Motyková - Pleiner 1987*, 427, obr. 31: 24), Praze - Dejvicích - Podbabě (*Kostka - Jiřík 2008*, obr. 12: 3) nebo ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 160, obr. 4: 4). Poměrně přesnou analogii k polokulovité nádobě z objektu 1/09 z Přešťovic (obr. 146: 3), najdeme na pohřebišti z "přechodného" horizontu Hümmle v Hesensku (*Seidel 2009*, Abb. 2: 3), na plaňanských pohárech z pohřebiště ve Schkopau, např. hrob 31, 42, 45, 52, 67, 79, 122, 206 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 6, Taf. 10, Taf. 12, Taf. 13, Taf. 18, Taf. 20, Taf. 30, Taf. 52) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitz (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 72 - Hrob 211).

Tato výzdoba se běžně vyskytuje na jihočeské keramice tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 13), např. na keramice z chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 10: 16).

Ryté kosočtverce se středovou příčkou

Obr. 46: 15

Jsou běžnou součástí inventáře sídlišť v Čechách ve stupni Lt D2b - Ř A, např. v Břežánkách (*Erneé 1999*, obr. 6: 20) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitze (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 92 - Hrob 319).

Úhly v kombinaci s kosočtvercem se středovou příčkou, vyplňovanými vpichy

Obr. 32: 3 - 4, obr. 47: 5

Objevuje se i technika jednořadého ozubeného kolečka, jimiž je vytvořen pás za sebou jdoucích úhlů, kdy jsou jeho otisky lemovány dvěma paralelními rýhami předkresleného vzoru. Tento pás je na obou stranách lemován horizontální linií, jež je rovněž provedena ozubeným kolečkem a jedna taková řada spojuje vrcholky úhlů. Pod tímto pásem úhlů se nachází kosočtverce se středovou příčkou, které jsou vytvořeny stejnou technikou. Tato technika je běžná ve stupni LT D2b - Ř A a přežívá až do B1a (*Motyková - Šneidrová 1965*, 163, T. 39: 14). Uvést ji můžeme např. ze sídliště v Novém - Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXVIII: 6). Vyskytne se i na plaňanských pohárech na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 73 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 19).

Rytý V- motiv

Obr. 56: 24

Nachází se běžně na plaňanských pohárech (*Droberjar 2006*, obr. 15), např. na pohřebišti ve Schkopau, hroby 41 nebo 226 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 9, Taf. 61) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitze (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 78 - Hrob 248).

Úhlopříčné šrafovaní polovin obdélníkových polí

Obr. 46: 16, obr. 101: 10

Zdobí těla a nožky plaňanských pohárů a tento způsob výzdoby je typický pro stupeň LT D2b - Ř A (*Rybová 1956*, obr. 112: 2, 14; *Motyková - Šneidrová 1965*, 163, T. 39: 2).

Metopovitý ornament vytvořený z dvojice paralelních rýh

Obr. 47: 7, obr. 124: 8, obr. 144: 11

Jako výzdoba plaňanských pohárů a polokulovitých terin vystupují jemně ryté jednoduché a dvojitě diagonální linie, uspořádané do tzv. psaníček (*Rybová 1956*, obr. 112: 17; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 11: 1, Beilage 1: 12; *Motyková - Šneidrová 1965a*, 148, T. 36: 4; *Venclová 1975*, 424, obr. 10: 12, 14; *Droberjar 2006*, obr. 9: 9). Jsou častým motivem výzdoby keramiky z inventáře českých sídlišť, např. v Dřetovicích (*Pleiner 1960*, 204, obr. 18: 1 - 2), Horoměřicích (*Šulová 2005*, 322 - 323, obr. 4: 9, obr. 10: 1, obr. 11: 1), Mlékojedech (*Droberjar 2006*, obr. 40: 2) nebo v Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 42: 1). Tato výzdoba je typická pro stupeň LT D2b - Ř A. V Přest'ovicích byla zjištěna na okraji mísovité nádoby (obr. 47: 7). Neznámá není ani v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - *Rosenstock 1986*, 118, Abb. 3: 3) a je běžná na plaňanských pohárech na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 1, 100, 120, 156, 237, 244 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 1, Taf. 25, Taf. 29, Taf. 37, Taf. 64, Taf. 66) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitze (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 81 - Hrob 274).

Metopovitý ornament vytvořený ze tří paralelních rýh

Obr. 9: 2, 5, 7, obr. 92: 1

Vyskytuje se na tělech plaňanských pohárů a nečleněných terin (Rybová 1956, obr. 112: 13; Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 9; Motyková - Šneidrová 1965a, 148, T. 36: 16; Motyková 1976, 165 - 166, obr. 12: 4), např. v žárovém hrobu V v Tvršicích (Motyková - Šneidrová 1965, T. 26: 2), Tišicích (Motyková - Šneidrová 1962, obr. 27: 6) nebo na pohřebišti stupně LT D2b - Ř A v Tvršicích (Motyková - Šneidrová 1965, 117, obr. 5: 1), ale i na sídlištní keramice, např. v Praze - Dejvicích - Podbabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 10: 2). Ve středním Německu se nachází na situlách, nalezených společně s pozdně laténskými sponami v hrobových nálezech, datovaných do 2. poloviny 1. století př. Kr. (Motyková - Šneidrová 1965a, 148). Je běžný na keramice z inventáře lokalit v oblasti Mainfranken (Völling 2005, Taf. 84: 4), např. na plaňanských pohárech z pohřebiště ve Schkopau, hrob 1, 27, 57, 141, 180 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 1, Taf. 6, Taf. 16, Taf. 34, Taf. 45).

Radélkem vytvořený motiv psaníčka

Obr. 19: 8, obr. 120: 19, obr. 123: 11

Počátky výzdoby radélkem, které je alespoň částečně současné s liniemi vytvářenými ručně provedenými vpichy, se obvykle klade do augustovského období. Tato výzdoba je charakteristická pro plaňanské poháry a je vytvořena jemným jedno nebo dvouzubým kolečkem. Časový rozdíl mezi nimi není možné doložit. Někdy byl dvou až čtyřřadý vzor vytvořen opakovaným obtahem. České nálezy z pohřebišť a sídlišť můžeme dát do souvislosti s nálezy ze středního Německa (Rybová 1956, 221 - 222; Motyková - Šneidrová 1965, 148 - 149). Tento vzor je vytvořen dvojím obtahem jednořadého ozubeného kolečka. Vyskytuje se v inventáři sídlišť doby římské stupně Ř A v Čechách na tělech plaňanských pohárů a terin (Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 9; Motyková - Šneidrová 1965a, 148, T. 36: 15, 17, T. 39: 12), např. v Břežánkách (Erneé 1999, obr. 4: 7, obr. 6: 9) nebo na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 201 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 51).

V jižních Čechách byla tato výzdoba zjištěna na polokulovité terině z výplně objektu 5/84 ve Zlivi (Zavřel 1987, 9, obr. 4: 1).

Tzv. vyplňovaná páska - rytá páska, vyplňovaná vpichy nebo drobnými důlky v podobě trojúhelníků a kosočtverců

Obr. 9: 3, obr. 45: 7, 29, obr. 47: 3, obr. 116: 23

Typická výzdoba stupně LT D2b - Ř A je páska vyplňována vpichy nebo drobnými důlky, tvořící různé geometrické obrazce, patří k nejstarším výzdobným technikám v rámci tohoto stupně (Rybová 1956, obr. 112: 11, 19; Motyková - Šneidrová 1963, obr. 1: 5, obr. 13: 12; Droberjar 2008, 104, 106). Je běžnou výzdobou polabského původu části keramiky ze sídlišť v Čechách ve stupni LT D2b - Ř A, např. v Břežánkách (Erneé 1999, obr. 3: 10, obr. 6: 3), Plotišti nad Labem (Rybová 1974, 481, obr. 1: 7 - 8), Praze - Dejvicích - Podbabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 13: 7) nebo v Třebestovicích - Sadské (Motyková - Sedláčková 1974, obr. 4: 5). Běžné byly i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - Rosenstock 1986, 118, Abb. 3: 3), na plaňanských pohárech z pohřebiště ve Schkopau, např. hrob 37, 72, 217 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 7, Taf. 19, Taf. 56) nebo

ze středoněmeckého pohřebiště ve Wahlitz (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 74 - Hrob 218, Taf. 80 - Hrob 260).

Vyplňované pásy se běžně vyskytují na jihočeské keramice tzv. plaňanského horizontu (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 2, 10), např. na keramice z chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ze Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 11: 4).

Radélkem provedený mřížovitý vzor

Obr. 47: 1, obr. 102: 2, obr. 117: 6

Radélkem provedený mřížovitý vzor se nachází na tělech plaňanských pohárů, např. ze sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 6: 13), datovaném do stupňů Ř A - B1a nebo na keramice z objektu 20 na sídlišti Stregda v Durynsku (*Peschel 1978*, Abb. 6: 1). Z jihočeského prostředí můžeme podobný výzdobný prvek uvést na keramice z chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ze Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 11: 2).

Svislé, vodorovné a šikmé pásy vytvořené radélkem

Obr. 46: 9, 11, 21, obr. 54: 43, obr. 55: 16, obr. 56: 3, obr. 120: 9, obr. 123: 9, obr. 138: 20, obr. 145: 13

Počátky výzdoby, která je provedena ozubeným kolečkem (radélkování), sledujeme již na keramice ze sídlišť plaňanského horizontu. Někdy je problém odlišit tuto výzdobu od ručních vpichů (tečkování), přičemž tečkovaná výzdoba bývá považovaná za starší techniku (*Rybová 1956*, 218, 220) a souběžná s mladším radélkováním je jen krátce (*Motyková - Šneidrová 1963*, 8, 79; *Motyková - Šneidrová 1965*, 161). Stejná situace je i v německém středním Polabí (*Droberjar 2008a*, 104). Zatím obecně platí, že ve stupni Ř A bylo používáno jedno nebo dvouřadé kolečko (nebo dvojitý obtah jednoduchého kolečka), zatímco ve stupni B1 to bylo hlavně dvouřadé kolečko, i když i nyní se vyskytne jednořadé radélkování s dvojitým obtahem. Nejstarší doklady ozubeného kolečka se často vyskytují v objektech společně s tzv. tečkovanou výzdobou nejen v Čechách, ale také v Pomohani. S radélkováním se může objevit i motiv vyplňované pásy. Každopádně jednořadé radélkování patří nejspíše na konec stupně Ř A, resp. do přechodného období Ř A/B1 (*Droberjar 2008a*, 105 - 106; *Beneš 2013*, 707, obr. 6: 7, 12). Většinou se jedná o jednoduché vzory - pásy za sebou řazených úhlů, krátké šikmé linie, metopovitý ornament, často ještě s předkreslenými liniemi. Jen zřídka vystupuje jednoduchý oboustranný meandr, provedený dvouřadým kolečkem. Složitější meandry, provedené dvouřadým a později i víceřadým kolečkem, se v Čechách vyskytují až v mladších fázích starší doby římské (*Tejral 1969*, 529). Radýlkovaný dekor v podstatě končí ve stupni B2. Z tohoto období se nachází ještě na keramice ze sídliště v Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*, 268, obr. 8: 2, 9, obr. 10: 13, obr. 11: 7), Ořechu (*Bursák 2008*, 174 - 175, obr. 25: 1 - 2, 4 - 5), ve Velkých Přílepech (*Vojtěchovská - Smíšek 1999*, obr. 6: 3 - 4), Turnově (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 6: 8) nebo v Hodyni (*Motyková - Šneidrová 1966*, obr. 115: 12, 15, 19, obr. 118: 5, 7). Ojedinelé je použití ozubeného kolečka s čárkovitým zářezem (obr. 45: 27), k němuž se analogie vyskytuje na sídlišti v Bratislavě - Trnávce z 2. stol. (*Varsík 2011*, 74, obr. 37: Id). Na některých zlomcích se dochovala výzdoba dvouřadého ozubeného kolečka, někde dvakrát obtáhnutého, takže jsou vytvořeny dvě a čtyři řady. Někde jsou patrné ryté čáry, jimž byl vzor předkreslen. Tato výzdoba byla v Čechách zjištěna ve stupni LT D2b - Ř A (*Rybová 1956*, obr. 112: 15; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 17: 11 - 12, 14) např. na sídlišti v Běhovicích (*Venclová 1975*, 424, obr. 7: 4), Břežánkách (*Erné 1999*, obr. 6: 19), Dobříčanech (*Šneidrová 1956*, 495 - 496, obr. 217), Dubči (*Vencl - Venclová - Zadák 1976*,

253, obr. 3: 16), Hořanech (*Koutecký 2010*, Tab. II: 27), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 11, 13, 16, 22), Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 1, 29), Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, Tab. XXXV: 13, Tab. XXXVIII: 5), Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 15), Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 10: 31, 35), na Závisti (*Motyková 1981*, 525, obr. 8: 2, 5, 7) nebo na pohřebišti stupně Ř A v Tvršicích (*Motyková - Šneidrová 1965*, 135, obr. 13: 3), Tišicích (*Motyková - Šneidrová 1962*, 346, obr. 6: 1), na plaňanských pohárech z pohřebišť ve Schkopau, kde patří na konec stupně Ř A, např. hrob 7 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 1) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitz (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 87 - Hrob 284). Nalézalo se i v inventáři sídliště v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 6: 1 - 5, 10, obr. 9: 4, obr. 10: 4) nebo v Rosnicích (*Rybová 1974*, 490, obr. 8: 1), datovaných do stupňů Ř A - B1a. Běžná je i v inventáři grossromstedtské kultury, např. na sídlišti Schwebheim (*Koch 2000*, 18, Abb. 2: 7). Obecně do starší doby římské je datována na keramice z obsahu z chaty v Trubíně (*Benková 1997*, 304, obr. 3: 27). Tato výzdoba pokračuje dále do stupně B1 (*Bursák 2009*, 455, obr. 4: 4). Můžeme ji uvést např. na keramice ze sídliště z Ořecha u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 28: 4), Prahy - Křeslic (*Beneš - Jiřík 2006*, 302, obr. 10: 5) nebo na klasické terině stupně B1 ze sídliště v Praze - Hloubětíně (*Hušták - Jiřík 2009*, 333, Tab. 5: 2). Výzdoba ozubeným kolečkem, tak typická pro starší dobu římskou, postupně vyznívá v 1. polovině 3. století. Doložena je ještě např. ve stupni C1 na nádobě ze sídliště Velké Zalužie (*Žáár - Poláková - Bielich 2009*, 305, obr. 8: 5 - 6) nebo v podobě vodorovných, svislých a šikmých linií na keramice ze sídliště v Šarovciach (*Beljak 2010*, 42 - 43, obr. 5: 1 - 3, obr. 17: 7 - 8, 10 - 11, 13 - 14, 19). Obecně je možné konstatovat, že se tato výzdoba svislých, vodorovných a šikmých pásů vytvořených radýlkem nachází na keramice v Čechách, na jižní Moravě, jihozápadním Slovensku a Dolním Rakousku, tedy v sídelná oikumeně svěbských kmenů.

V jižních Čechách se výzdoba ozubeným kolečkem vyskytuje běžně (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 23: 3, 8, 11) ve stupni Ř A např. na sídlišti v Probulově (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 69, obr. 2: 7), v Zalužanech, kde je na amfoře zachována část výzdoby provedená jednořadým ozubeným kolečkem v dvojím obtahu (*Rybová 1961*, 402, obr. 2: 16; *Motyková - Šneidrová 1963*, 67) nebo na polokulovitých nádobách z chaty z období plaňanského horizontu z téže lokality, kterou B. Dubský prozkoumal v roce 1924. Jednalo se o výzdobu jednořadého kolečka v dvojím i trojím obtahu (*Rybová 1956*, 218; *Motyková - Šneidrová 1963*, 67). Nacházela se rovněž na plaňanských pohárech z polohy I v Krtelích (*Parkman 2007*, 382, obr. 7: 5, obr. 8: 6, obr. 10: 24). Podobné motivy můžeme pozorovat na keramice z chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ze Zlivi (*Zavřel 1985*, 24, obr. 11: 1, 3). Obecně do starší doby římské je výzdoba, v podobě vodorovných pásů vytvořených radýlkem, datována na sídlišti ve Štěkni (*Michálek 1987*, 43; *Zavřel 1987*, 478, obr. 18: 12).

Radýlkem vytvořený meandr

Obr. 9: 4, obr. 120: 23

Radýlkem vytvořený meandr se objevuje v Čechách i ve středním Německu ve stupních Ř A a B1. Je však těžké rozhodnout, zda je možné v jeho užití pozorovat nějaký chronologický vývoj, nebo zda zůstává nezměněn. Je však pravděpodobné, že na počátku vývoje je jeho provedení pečlivější, než v koncových fázích jeho užívání (*Pollak 1980*, 192). Tento výzdobný prvek registrujeme již ve stupni Ř A (*Rybová 1956*, obr. 112: 12; *Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 2, obr. 15: 3, obr. 19: 6; *Motyková - Šneidrová 1965*, 144, T. 38: 1; *Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 12: 6, 8; *Droberjar 2006*, obr. 9: 3, 21), např. v Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, 326, obr. 5: 5 - 7), Praze - Křeslicích (*Polišenský 2005*, obr. 8: 3), Třebestovicích - Sadské (*Motyková - Sedláčková 1974*, obr. 3: 34, obr. 4: 4) nebo v

Tuchlovicích (*Motyková - Šneidrová 1970*, obr. 14: 11 - 12) a v B1 (*Motyková - Šneidrová 1965*, Abb. 12: 13), např. v Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 12, 15, 17) nebo na sídlišti v Dolních Břežanech (*Motyková 1981*, 512 - 513, obr. 4: 4). Nalézal se i v inventáři dalších sídlišť, v Praze - Křeslicích (*Beneš - Jiřík - Kypka 2005*, obr. 6: 6), Březně u Chomutova (*Beneš 2010*, 94 - 95, obr. 29: 31), Závisti (*Motyková 1981*, 525, obr. 8: 3, 6), datovaných do stupňů Ř A - B1a nebo z birituelního hrobu z Býčkovice ze stejného období (*Droberjar 2011*, 14, Abb. 2: 4) či ze saského prostředí z lokality Mühlberg (*Bemman 2009*, Abb. 1, 3). Běžný je na plaňanských pohárech na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 99, 192, 248 (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 25, Taf. 24, Taf. 48, Taf. 67) nebo na středoněmeckém pohřebišti ve Wahlitz (*Schmidt - Thielbeer 1967*, Taf. 72 - hrob 204, Taf. 88 - hrob 289). Běžně se využívá jako výzdoba na nečleněných i vázovitých terinách stupně B1 v celém labsko - germánském okruhu (*Droberjar 2008a*, obr. 4: 6, 8, obr. 5: 11, obr. 11: 10, obr. 52: 14, 16, obr. 53: 19 - 20, obr. 54: 14, obr. 56: 6). Není vyloučeno, že zlomky ze sídliště v Přešťovicích mohly být zdobeny T - meandrem, datovaným obvykle do stupně B1 (*Droberjar 1995*, 24 - 25, Abb. 6), který patří v Čechách k nejčastějším. Vyskytuje se jak na německých, rakouských, tak i na slovenských lokalitách (*Halasová 2010*, 589 - 590, obr. 3: Typ IIIa). Z tohoto období ji můžeme uvést např. z polozemnice 1 z Hoštice (*Motyková 1974*, 505, obr. 4: 6, 8) nebo na nádobě ze sídliště Ořech u Prahy (*Motyková - Pleiner 1987*, obr. 27: 15, obr. 31: 1) či z Prahy - Křeslic na urně typu 6a (*Beneš - Jiřík 2006*, 302, obr. 11: 1). Do stupně B1 je datována terina s touto výzdobou z hrobů 3 a 8 v dolnorakouském Mistelbachu (*Pollak 1980*, 192, Taf. 63: 4, Taf. 67: 1) nebo z hrobu 78 v Dobřichově - Pičhoře (*Sakař 1970*, Fig. 12: 11). Poměrně hojně se tento výzdobný motiv nacházel na keramice ze sídliště Trmicích, datovaném obecně do starší doby římské (*Reszcynska 2006*, 367, obr. 4) nebo v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 5: 88). Do stupně B2 je kladen zlomek poháru/teriny s výzdobou radýlkovaného meandru ze sídlištního objektu 293/95 z Turnova (*Prostředník 1996*, 19, Tab. 14: 14), stejně jako na dalších českých a moravských sídlištech tohoto období (*Motyková - Šneidrová 1967*, Abb. 6: 1, Abb. 20: 10; *Peškař 1983*, 62, T. III: 4; *Droberjar 1997a*, 66, 92 - 93, Abb. 25 - Typ 633, 651b, Taf. 41: 16, Taf. 47: 11, Taf. 88: 4), např. v Solanech (*Koutecký 1999*, 83 - 84, Tab. 2: 15). Přesná analogie k přešťovickému exempláři najdeme např. na terině z pohřebiště v Uherčicích (*Peškař 1961*, 29 - 31, obr. 21). Nachází se na zlomku plaňanského poháru a je vytvořen trojřadým ozubeným kolečkem. Kromě Čech je tento způsob výzdoby široce rozšířen také ve středním Polabí, Durynsku a oblasti Mainfranken, např. na terině z depotu v Grossmehring (*Hüssen 2000*, 246, Abb. 3: 1). Ozubeným kolečkem vytvořený běžící meandr se objeví ještě ve stupni C1, např. v polozemnici 301/03 ve Velkém Mederu (*Varsik 2005*, 305, obr. 4: 11).

V jižních Čechách se tato výzdoba vyskytla např. na keramice ze sídliště stupně LT D2b - Ř A v Krtelích (*Parkman 2007*, 377 - 378, obr. 8: 4), v chatě 1940 ve Lhotě Kestřanské (*Motyková - Šneidrová 1963*, 29) nebo v Čejeticích (*Motyková - Šneidrová 1963*, 12).

Ryté trojúhelníky vyplňované okrouhlými vpichy

Obr. 46: 5, obr. 47: 8, obr. 109: 4

Tento ornament, polabského původu, je typický pro stupeň Ř A, kde spolu s tečkováním představuje nejstarší výzdobnou techniku (*Droberjar 2008a*, 106). Nachází se na tělech plaňanských pohárů a terin (*Motyková - Šneidrová 1963*, obr. 13: 14 - 16, obr. 15: 2, 4; *Motyková - Šneidrová 1965*, 163, T. 39: 4; *Motyková - Šneidrová 1965a*, 148, T. 39: 7 - 8; *Motyková 1976*, 165 - 166, obr. 12: 5), např. v Běchovicích (*Venclová 1975*, 421, obr. 12: 2), Dobříčanech (*Šneidrová 1956*, 495 - 496, obr. 217), Horoměřicích (*Šulová 2005*, obr. 10: 2), Jenišově Újezdě (*Koutecký 1997*, obr. 2: 33), Novém Bydžově (*Šneidrová 1955*, obr. 42: 2),

Novém Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXXV: 11, Tab. XXXVIII: 7), Plotišti nad Labem (Rybová 1974, 481, obr. 1: 4 - 5), Praze - Dejvicích - Pobabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 11: 2), Rosnicích (Rybová 1974, 490, obr. 8: 5, 12) nebo ve Starém Vestci (Motyková - Šneidrová 1958, 165, obr. 9: 1). Je běžný v oblasti dolního Polabí (Völling 2005, Taf. 91: 4) a také v inventáři grossromstedtské kultury, např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - Rosenstock 1986, 118, Abb. 3: 2) nebo na situlách z pohřebišť ve Schkopau, např. hrob 72, 89, 229 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 19, Taf. 23, Taf. 62). Zavěšené trojúhelníky, vyplňované vpichy, jsou charakteristické i pro stupeň C1, jako např. na keramice z objektu 32/95 ze sídliště v Zohoru (Elschek 2008, 265, 267, obr. 2: 8).

Tato výzdoba se běžně vyskytuje na jihočeské keramice tzv. plaňanského horizontu (Zavřel 2006a, 249, obr. 23: 4, 6 - 7, 9), např. v chatě I/82 ze Zlivi (Zavřel 1985, 23, obr. 11: 6, 9, 11 - 13, 16).

Zkřížené rýhy, úhly nebo motiv psaníčka z rytých linií, doprovázených po obou stranách vpichy

Obr. 47: 4, obr. 55: 2, 9, obr. 111: 5, obr. 118: 28, obr. 124: 22, obr. 142: 3

Ruční rýha, lemovaná oboustranně ručně provedenými tečkami, se často nachází na tělech plaňanských pohárů a terin stupně LT D2b - Ř A. V rámci tohoto stupně patří k nejstarším výzdobným technikám (Rybová 1956, obr. 112: 10; Motyková - Šneidrová 1963, obr. 13: 1, 9 - 10, obr. 19: 3 - 4; Motyková - Šneidrová 1965a, 148, T. 36: 9; Venclová 1975, 424, obr. 7: 15; Droberjar 2008, 104, 106), černého zbarvení, vyrobené z jemně plaveného materiálu a je běžný i v prostředí grossromstedtské kultury (Hüssen 2000, 247, obr. 4), např. na pohřebišti v Oberstreu (Mainfranken) - Rosenstock 1986, 118, Abb. 7), na sídlišti např. v Schwebheimu (Koch 2000, 17 - 18, Abb. 1: 1 - 2, 6) nebo na situlách z pohřebišť ve Schkopau, např. hrob 21, 66, 71 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 6, Taf. 18, Taf. 19). V Čechách jej můžeme uvést např. z hrobu 1/62 ve Stehelčevsi (Motyková 1981, 367, obr. 16: 2) nebo ze sídliště v Běhovicích (Venclová 1975, obr. 1: 3, obr. 3: 13, obr. 6: 1, 6), Českém Brodě (Valentová 2000, 205, obr. 1: 10), Dřetovicích (Pleiner 1960, 204, obr. 18: 3), Kadani - Jezerce (Kruta 1972, 326, obr. 5: 6), Novém Bydžově (Šneidrová 1955, obr. 41: 5), Novém Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXXV: 4, Tab. XXXVIII: 2), Praze - Dejvicích - Pobabě (Kostka - Jiřík 2008, obr. 11: 1, obr. 13: 4), Starém Vestci (Motyková - Šneidrová 1958, 160, obr. 4: 1), Třebestovicích - Sadské (Motyková - Sedláčková 1974, obr. 3: 34, obr. 4: 21), Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 43: 5) nebo na pohřebišti stupně Ř A v Tvršicích (Motyková - Šneidrová 1965, 121, obr. 6: 11). Předkreslená rýha doprovází vždy jen nejstarší radýlkovou výzdobu (Motyková - Šneidrová 1965, 162; Venclová 1975, 424). E. Droberjar ji klade mezi nejstarší techniky v rámci stupně Ř A (Beneš - Horník - Kašpárek 2011, 107). Tento způsob výzdoby je běžný v oblasti dolního Polabí (Völling 2005, Taf. 91: 2).

V jižních Čechách byla výzdoba rytých linií, oboustranně doprovázených důlky, běžná (Zavřel 2006a, 249, obr. 23: 14 - 16), např. na sídlišti z počáteční fáze LT D2b - Ř A v Zalužanech (Rybová 1961, 402, obr. 2: 7), Českých Budějovicích - Českém Vrbném (Zavřel 2006, 125, obr. 6: 3) nebo ve výplni chaty I/82 ve Zlivi (Zavřel 1985, 24, obr. 11: 8, 14, obr. 17: 1).

Horizontální pás za sebou řazených úhlů, vytvořených ozubeným kolečkem a doplněný rytou mřížkou

Obr. 29: 1, obr. 139: 2 - 3, 8, obr. 143: 1

Tato výzdoba je vytvořena dvouřadým ozubeným kolečkem, mřížka je provedena jemně rytými čarami a je ohraničena na obou stranách horizontálními čarami. Je běžnou výzdobou již ve stupni LT D2b - Ř A (Rybová 1956, obr. 112: 20; Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 2, 4). Na sídlišti v Běchovicích se tyto řazené úhly nacházely na spodku kulovité nádoby s odsazeným dnem z objektu 18/68 (Venclová 1975, 424, obr. 1: 17) nebo ve Starém Vestci (Motyková - Šneidrová 1958, 160, obr. 4: 3, obr. 13). Z prostředí grossromstedtské kultury známe tento motiv z keramického inventáře např. na pohřebišti ve Schkopau, např. hrob 58 (Schmidt - Nitzschke 1989, 25, Taf. 16) nebo z objektu 20 na sídlišti Stregda v Durynsku (Peschel 1978, Abb. 6: 5).

V jižních Čechách se výzdoba ozubeným kolečkem, tvořící za sebou řazené úhly, vyskytuje běžně ve stupni LT D2b - Ř A, např. na sídlišti v Probulově (Břicháček - Fröhlich 1993, 69, obr. 2: 2). Rytá mřížka se nacházela na plaňanském poháru z polohy I v Krtelích (Parkman 2007, 382, obr. 10: 21). Podobné motivy můžeme uvést na keramice z chaty I/82 ze stupně LT D2b - Ř A ze Zlivi (Zavřel 1985, 24, obr. 11: 5).

Meandr doplněný trojúhelníky s kroužkem ve vrcholu

Obr. 14: 1

K tomuto motivu se mi nepodařilo najít analogii. L. Halášová, v tomto případě pro stupeň B1, používá zařazení do typu IIIc, kdy výzdoba pomocí ozubeného kolečka netvoří žádný typ meandru (Halášová 2010, 590, obr. 3: Typ IIIc). Podobné motivy, vytvořené víceřadým kolečkem, byly použity při výzdobě popelnic (terin), datovaných do stupně B2 ze sídliště v Praze - Bubenči (Motyková - Šneidrová 1967, 38, Abb. 16: 5), z pohřebišť v Lužci nad Vltavou (Kytlicová 1970, 298, 304, obr. 15: 4, obr. 34: 1), z hrobu 44 ze stupně C1 (Kytlicová 1979, obr. 9: 3) nebo na sídlišti v Branči, kde se vyskytla např. v objektu 26 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) a typ meandru z objektu 44 ze stejné fáze - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 79 - 81, 86 - 88, Tab. 34: 1- 7, Tab. 50: 14).

Motiv větvičky

Obr. 116: 5

Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se motiv větvičky nacházel na keramice z výplně objektu 74/89 ze stupně B2 (Elschek 1995, 41, obr. 6: 17). Ze stejného období najdeme analogie i na keramice z moravských sídlišť (Droberjar 1997a, Taf. 23: 13, Taf. 36: 5). Do stupně C1 je tento typ výzdoby keramiky datován na sídlišti v Turnově (Prostředník 1996, 19, Tab. 4: 21), Brodě nad Dyjí (Tejral - Jelínková 1980, 406, obr. 6: 4) nebo v Zohoru (Elschek 2008, 265, 267, obr. 2: 2). Motiv jedlové větvičky je velmi rozšířen ve 3. století, ve stupních C1 - C2, ale vyskytne se i na sídlišti v Slatinicích z období C2 - C3 (Kašpárek 2008, 190, obr. 9: 2).

Výzdoba hřebenovými obloučky

Keramika zdobená hřebenovým nástrojem do oblouků se nachází v každém větším sídlištním souboru ze starší a z počátku mladší doby římské. Objevuje se již ve stupni LT D2B - Ř A, ale větší intenzity výskytu nabývá od 2. poloviny 1. století. V závěru starší doby římské (B2) a v přechodném období mezi starší a mladší dobou římskou (B2/C1) představuje tato výzdoba, spolu nehtovitými vropy, ve středodunajské oblasti nejběžnější výzdobnou techniku hrubé sídlištní germánské keramiky. V průběhu 3. století se vytrácí (Pollak 1980, 192; Motyková 1981, 513; Varsík 2011, 87). Všeobecně je možné pozorovat vývojovou tendenci od vysokých

oblouků, provedených jedním tahem, po nízké obloučky nebo víceřadé vlnovky, které doznívají ve stupni C1. V absolutní chronologii se však nedají oddělit a v určitém období se vyskytovaly i paralelně (Varsik 2011, 87 - 88).

Hřebenem provedené obloučky (Droberjar 1997 - 350)

Obr. 14: 10, obr. 19: 10, obr. 21: 6, obr. 22: 2 - 3, obr. 26: 8, obr. 49: 54, obr. 56: 31, obr. 57: 19, obr. 58: 21, obr. 69: 3 - 4, obr. 92: 3, obr. 98: 23, obr. 102: 10, obr. 104: 3 - 4, obr. 115: 11, obr. 116: 13

Výzdoba několikanásobných obloučků, vytvořených vícezubým hřebenovitým nástrojem, je součástí inventářů sídlišť starší doby římské v Čechách již od stupně LT D2b - Ř A (Motyková - Šneidrová 1963, obr. 1: 1 - 2, 15; Motyková - Šneidrová 1965, 151, T. 26: 8; Motyková 1976, 165 - 166, obr. 13: 5), např. Dobřichově (Rybová 1974, 492 (obr. 9: 15), Jenišově Újezdě (Koutecký 1997, obr. 3: 38 - 42, 47) nebo v Novém Bydžově - Chudonicích (Rybová 1964, Tab. XXXIII: 4, Tab. XXXV: 14, Tab. XXXIX: 4, obr. 12: 17), Mlékojedech (Droberjar 2006, obr. 40: 3) nebo v Tuchlovicích (Motyková - Šneidrová 1970, obr. 9: 20 - 21, obr. 10: 4, obr. 14: 26). Obecně do starší doby římské je kladena na keramice ze sídliště v Trávčicích (Zápotocký 1969, 196 - 197, obr. 14: 17 - 18), Trmicích (Reszcynska 2006, 367, obr. 4) nebo z chaty v Trubíně (Benková 1997, 304, obr. 3: 24, obr. 4: 8). Běžnou se stává od stupně B1 (Motyková - Šneidrová 1963, Beilage 1: 49, 52; Motyková - Šneidrová 1965, 161, Taf. 37: 18, 20, Taf. 38: 23; Tejral 1969, 533), např. na sídlišti v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 258, obr. 6: 14) a převažuje v Čechách a v sousedních regionech i v mladší době římské (Motyková - Šneidrová 1965, 161). V Bavorsku se nachází i v pozdní době římské. Běžně se využívá jako výzdoba nečleněných terin stupně B1 (Droberjar 2008a, obr. 11: 6 - 7; Beneš 2013, 709, obr. 7: 8). Na moravském sídlišti ve Vicemilcích byla na zásobnicích a amforách datována do konce 1. stol. (Kalousek - Pernička 1956, 56, T. XV: 2). Patří k nejčastějšímu typu výzdoby stupně B1, která byla použita na urnách ze slovenských nebo dolnorakouských pohřebišť, např. v Baumgartenu (Pollak 1980, 192, Taf. 4: 3). Na sídlišti v Přešťovicích se vyskytly oba typy, starší Ia a mladší Ib (Halásová 2010, 587 - 589, obr. 3: Typ I a - b). Použita byla i na terinách z žárových hrobů ze stupně B1 z Dolního Rakouska (Tejral 1968, 502 - 503, obr. 6: 3), z oblasti Neckaru na keramice z hrobu 6 z pohřebiště v Edingenu z poloviny 1. stol. (Schlegel 2000a, 238, Taf. 25: 6) nebo ze sídlištního objektu z 1. stol. ze Sandhofenu (Schlegel 2000a, 248, Taf. 68: 8), z Meklenburska např. z pohřebiště v Neubrandenburgu (Droberjar 2008a, obr. 54: 16). Ze stupně B2 můžeme uvést příklad této výzdoby ze sídliště v Dolních Břežanech (Motyková 1981, 512 - 513, obr. 4: 2 - 4), Panenských Břežanech (Motyková - Šneidrová 1967, Abb. 21: 10), Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, obr. 7: 4, 9, obr. 8: 10, obr. 10: 5 - 7), Ořechu (Bursák 2008, 174, obr. 25: 9, obr. 27: 1 - 3), Močovicích (Motyková - Šneidrová 1968, 192, obr. 6: 18), Velkých Přílepech (Vojtěchovská - Smíšek 1999, obr. 6: 1 - 2, 5) nebo v Hodyni (Motyková - Šneidrová 1966, obr. 118: 16), z pohřebišť je to např. urna z hrobu 9, zdobená hřebenovými obloučky z Velkých Hostěrádek (Peškař - Ludíkovský 1978, 77, obr. 6: 3). Na sídlišti v Bratislavě - Dúbravce se tato výzdoba nacházela na nádobách z objektů datovaných do stupňů B1 - B2 (Elschek 1995, 40 - 41, obr. 2: 10, 12, obr. 3: 6, obr. 4: 16, obr. 5: 12, obr. 6: 8 - 9, 13). Na moravských sídlištích doby římské, hřebenem tažené obloučky, patří k charakteristickým výzdobným motivům z období B2 - B2/C1 - C1 (Peškař 1983, 64, IV: 4, 10, 16 - 17; Tejral 1971, Tab. 20: 5 - 8; Peškař 1974, 53, Tab. 57: 15 - 16; Tejral 1974, 53 - 54, Tab. 59: 5; Peškař 1988, 138, obr. 22: 1; Droberjar 1997a, 67, Abb. 20 - Typ 350, Taf. 1: 13, Taf. 3: 5, Taf. 5: 20, Taf. 6: 15, Taf. 12: 2, Taf. 22: 15, Taf. 32: 13, Taf. 37: 4, Taf. 42: 13, Taf. 61: 6, 22, 24, Taf. 66: 15, Taf. 83: 6, Taf. 89: 6, Taf. 135: 4, Taf. 137: 16). Na Slovensku jsou

charakteristické vysoké oblouky pro I. sídlištní horizont - B1 a B1/B2 (Varsík 2011, obr. 99: 17), v II. sídlištním horizontu - B2 a B2/C1 se přidávají i nízké obloučky (Varsík 2011, obr. 101: 6, 8, 15). V Branči je zařazena mezi charakteristické prvky fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektech 4, 45A nebo 122 (Kolník - Varsík - Vladár 2007, 27, 66 - 67, 88 - 89, 109 - 110, obr. 12: 19, Tab. 5: 12, 14 - 16, Tab. 55: 18, Tab. 102: 12, 17). Běžné jsou v tomto období i na materiálu z pohřebišť, např. v Gbelcích (Beljak - Kolník 2006, obr. 12: 4, 7, obr. 15: 1 - 2). Na sídlišti v Michelstettenu, na pohřebišti v Eggendorfu am Wagram nebo Ketzelsdorfu v Dolním Rakousku je tato výzdoba datována do stupňů B1 - C1 (Pollak 1980, 192, 196, Taf. 14: 1, Taf. 27: 1 - 4; Neubauer 2011, 98, Abb. 27: V 31 - V 33, Taf. 27: 336, Taf. 29: 361, Taf. 30: 366, Taf. 33: 399). Zaznamenána byla ještě i na sídlišti v Slatinicích z období C2 - C3 (Kašpárek 2008, 190, obr. 10: 5).

Z jihočeských lokalit můžeme hřebenem ryté obloučky na keramice uvést ze sídliště v Zalužanech, kde jsou datovány do stupně B1 (Fröhlich 1987, 28, obr. 4: 18).

Výzdoba vlnovkami

Hřebenem provedené svazky vlnovek (Droberjar 1997 - 370)

Obr. 52: 16, obr. 98: 24

Na moravských sídlištních doby římské hřebenem provedené svazky vlnovek patří k častým výzdobným motivům z období B2 - B2/C1 - C1 (Tejral 1971, Tab. 20: 1; Peškař 1983, 64, IV: 5, 8; Mikulková 1996, obr. 4: 3, 11; Droberjar 1997a, 66 -67, Abb. 21 - Typ 370, Abb. 61, Abb. 64, Taf. 11: 19, Taf. 32: 14, Taf. 62: 5, Taf. 72: 16, Taf. 90: 16, Taf. 115: 25). Z pohřebišť můžeme tuto výzdobu uvést např. z hrobu 10, datovaném do stupně B2/C1 nebo z hrobu 16 ze stupně C1a v Šitbořicích (Droberjar - Kazdová 1993, 144, Taf. 4: 1, Taf. 5: 1). Svazky vlnovek jsou obvyklé v tomto období i v sídlištních a hrobových nálezech na jihozápadním Slovensku a Dolním Rakousku (Beljak 2006, 63, obr. 5: 1). V Branči se vyskytla např. v objektu 16 z fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 71 - 72, Tab. 16: 1 - 6), pokračuje i na keramice mladší doby římské, např. na sídlišti v Brně - Starém Lískovci (Víchová 2002, 293, obr. 6: 2). Hřebenem provedené svazky vlnovek se často vyskytují na pozdně římských sídlištních v Podunají a jihozápadním Německu (Svoboda 1965, 64 - 65; Fischer 1990, Abb. 12: 5 - 7), na jižní Moravě (Hrubý 1967, 654, obr. 12: 1 - 5) i v Čechách (Jansová 1971, 159, obr. 12: 9, obr. 13: 4a).

Vyjímkou není ani v jižních Čechách. Na sídlišti v Přešťovicích se nachází na v ruce vyrobených nádobách, zdobených jednoduchým nebo několikrát (nejčastěji dvakrát) opakovaným pásem nepravidelné, většinou nesouměrné vlnovky, vykreslené hřebenem o několika hrotech (Svoboda 1965, 64, obr. 8: 7, obr. 14: 3).

Jednoduchá rytá nepravidelná vlnovka

Obr. 45: 15, 17

Na moravských sídlištních doby římské jednoduchá rytá vlnovka patří k výzdobným motivům z období B2 - B2/C1 (Droberjar 1997a, Taf. 11: 17, Taf. 54: 10, Taf. 67: 10), nachází se i na keramice z pozdní doby římské, např. z Prahy - Veleslavína (Svoboda 1947, obr. 2: 1), z Brna - Obřan (Tejral 1985, obr. 19: 7), z Bořitova (Tejral 1985, 333, obr. 10: 9), z Burggriesbachu v Horní Falci (Fischer 1990, Abb. 4: 6) nebo ze Zbudova, kde se objevila na zásobnicích s římsovitě vytaženým okrajem, zdobených hřebenovanou nebo jednoduchou, mělce rytou

vlnicí. Tyto zásobnice se vyráběly v barbarských dílnách severně od Dunaje ve 4. století (Rybová 1976, 104 - 105, obr. 6: 5). Jednoduchá rytá vlnovka byla použita i na popelnici z hrobu 55 na pohřebišti v Kostelci na Hané, datované do 1. poloviny 4. století (Zeman 1961, 222, obr. 11: B/a). Z období C3 - D1 ji můžeme uvést např. ze sídliště z Bratislavy - Dúbravky (Elschek 2004, 241, Abb. 6: 13), z objektu 116/88 v Ostrovanech (Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 100, Tab. V: 4) nebo v Bořitově (Zeman 2008, 158, obr. 8: 13 - 14, 16). Objeví se i na keramice ze sídlišť skupiny Friedenhain, např. v Burggriesbachu (Fischer 1981, 358, Abb. 4: 6).

V jihočeské oblasti byly jednoduché ryté vlnice zaznamenány na velkých zásobnicích s římsovitým okrajem, datovaných do stupně C3, na sídlišti v Sedleci (Břicháček - Braun - Košnar 1991, 127, Fíf. 3: 4).

Několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka

Obr. 29: 3, obr. 44: 5, 27, obr. 45: 9 - 10, 12 - 14, 16, obr. 46: 20, obr. 58: 22, obr. 59: 1, obr. 61: 12, obr. 76: 4

Několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka se nachází hlavně na hrncovitých nádobách s ven vyloženým okrajem, vyrobených v ruce, z hrubšího materiálu, často s příměsí kamínků a slídy. Vícenásobná, nepravidelná vlnovka byla vytvořena hřebenem a je někdy ohraničena vodorovnými rýhami. Běžně se vyskytuje, patrně pod vlivem soudobé na kruhu točené keramiky, ve 4. století v Čechách, na jižní Moravě, v Rakousku a jihozápadním Německu (Svoboda 1965, 64 - 65). Výzdoba vlnovkou byla převzata z římsko-provinciálního prostředí. Na moravských sídlištích doby římské se několikanásobná rytá, nepravidelná vlnovka vyskytuje již v období B2 - B2/C1 (Droberjar 1997a, Taf. 22: 14, Taf. 29: 19, Taf. 43: 6, Taf. 90: 16, Taf. 105: 9, Taf. 127: 4). Běžná je v tomto období i na keramice z pohřebišť, např. v Gbelcích (Beljak - Kolník 2006, obr. 12: 5) nebo v Branči, např. v objektu 43 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (C1) a v objektu 60 z fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - Kolník - Varsík - Vladár 2007, 85 - 86, 96 - 97, Tab. 48: 5, Tab. 74: 19). Výzdoba několikanásobné vlnovky, na v ruce zhotovených hlubokých mísách, se v oblasti Moravy a jihozápadního Slovenska znovu objevuje na rozhraní 3. a 4. století (Peškař 1975, 500), např. v objektu 1/1997 z Lábu, kladeném do období C2 - C3 (Elschek 2005, 264 - 265, Tab. V: 8). Motiv vlnovky je rovněž běžný na pozdně římských sídlištích v Podunají a v jihozápadním Německu (Svoboda 1965, 64 - 65). Vícenásobné vlnovky se vyskytují na starší skupině keramiky na kruhu z Plotiště nad Labem, poukazující na kontakty s prostorem Moravy a jihozápadního Slovenska v pokročilém 4. století, např. ve Zlechově (Hrubý 1967, 654, obr. 12: 1 - 5; Rybová 1976, 104, 109 - 110, obr. 2: 3, obr. 6: 5). Z období C3 - D1 pocházejí např. ze sídliště v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 4: 5, 14, obr. 8: 1), Zlechově (Hrubý 1967, obr. 12: 3 - 5, obr. 213: 10, 12; Zeman 2007, 284, Abb. 8: 4, Abb. 12: 4), Vicemilicích (Zeman 2008, 171, obr. 13: 7 - 8), Bratislavě - Dúbravce (Elschek 2004, 241, Abb. 8: 19), Nitře - Párovských Hájích (Pieta - Ruttkay 1997, 147, Abb. 6: 12) nebo ze Štúrova (Beljak 2009, 239, Tab. 6: 8). Stejná výzdoba je i na keramice mladšího stupně z téže lokality, kladené již do 5. století (Rybová 1976, obr. 3: 8). Svazky vlnovek byly zdobeny zásobnice ze stupně D1 ze sídliště v Ostrovanech (Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999, 99, Taf. VII: 1).

V jižních Čechách byly svazky nepravidelných rytých vlnovek zjištěny na sídlištích z období C3 - D2. Ze stupně D1 se tento ornament objevil na točených i v ruce robených nádobách ve Zlivi z objektů 1/80, 2/81, 6/85, 22/87 a z chat III/84, IV/85 (Zavřel 1983, 77, obr. 3: 6, obr. 4 A: 1 - 2; Zavřel 1987, 10, obr. 9: 7; Zavřel 1988, 82, obr. 5: 1, obr. 7: 7 - 8, 10 - 12; Zavřel 1990, 56, obr. 11: 21 - 22), ze stupně D2 na hrncovitých nádobách v nedalekém

Zbudově (Rybová 1976, 104, obr. 6: 2) a na sídlišti v Sedleci, kde zdobí velké zásobnice s římsovitými okraji i jemnou keramiku ze stupně C3 (Břicháček - Braun - Košnar 1991, obr. 3: 1, 4). Zlomky keramiky, zdobené dvěma pásy vícenásobné vlnice, byly získány sběrem v Častavíně u Strakonice a byly přiřazeny do okruhu podunajské keramiky a datovány na počátek 5. století (Profantová - Rakušan 2002, 113 - 114). Nejmladší nálezy z jižních Čech, opatřené tímto dekorem, pochází z objektu 1/74 ze Zbudova, jejíž obsah je datován do 2. poloviny 5. století. Jedná se o zásobnice, zdobené nad výdutí hřebenovanou vlnovkou. A. Rybová je řadí ke skupině zásobnic, jaké se vyráběly v barbarských dílnách severně od Dunaje již od pozdní doby římské. Ve Zbudově byla tato keramika vyráběna přímo na sídlišti, v horních partiích byla dotáčena a zdobena rytou vlnicí (Rybová 1976, 104 - 105, 110, obr. 6: 2, 5).

Barbotino

Obr. 46: 6

Barbotino je výrazná výzdobná technika, charakteristická pro keramiku ze sídlišť 2. století v rámci tzv. svobodné Germánie. Vznik této výzdoby je spatřován v Porýní, kde byla převzata z římských předloh, přibližně v polovině 2. století a poté se rozšířila prakticky po celé Evropě. V Čechách se s ní setkáváme od stupně B2, např. na sídlišti Ořech u Prahy (Motýková - Pleiner 1987, 423, Abb. 36), v Dubči (Vencl - Venclová - Zadák 1976, 264, obr. 8: 30) nebo v Turnově (Prostředník 1996, 19, Tab. 11: 10). Řadu analogií najdeme na moravských sídlištech doby římské z období B2 - C1, kde patří k charakteristické výzdobě (Peškař 1983, 64, IV: 2; Droberjar 1997a, 67, Abb. 22 - Typ 520, Abb. 64, Taf. 9: 12, Taf. 18: 8 - 9, Taf. 22: 4, Taf. 34: 9, Taf. 41: 13, Taf. 61: 7, Taf. 94: 13, Taf. 106: 12, Taf. 122: 4, Taf. 136: 15, Taf. 142: 9). Ze stejného období pochází barbotino na keramice z pohřebiště Šitbořicích (Droberjar - Kazdová 1993, 144, Taf. 6: 1 - hrob 19), v Gbelcích (Beljak - Kolník 2006, obr. 17: 7). Masově se vyskytuje i na slovenských sídlištech, kde je kladena do pokročilé fáze stupně B2 nebo do přechodného stupně B2/C1, např. v Šarovcích (Beljak 2010, 43, obr. 17: 15 - 16). Stejně jako na jižní Moravě, dožívá na slovenských lokalitách ve stupni C1 (Varsik 2011, 83 - 84, obr. 37: X, obr. 101: 5). V Branči je tato výzdoba zařazena mezi charakteristické prvky fáze A, tj. období 120/140 - 180/200 (B2 - B2/C1), např. v objektu 4, 44 nebo 169 (Kolník - Varsik - Vladár 2007, 27, 66 - 67, 86 - 88, 121 - 122, obr. 12: 15, Tab. 5: 13, Tab. 50: 17, Tab. 128: 10). Do téže doby je datována i nádoba, zdobená barbotinem, z údajně kostrového hrobu v Obříství (Beneš 2013, 704, obr. 4: 1), na popelnici z hrobu 66 III. fáze (C1) z pohřebiště v Pňově (Rybová 1970, 94 - 95, Taf. XXV: 4) nebo je takto zdobena terina z hrobu 39 na pohřebišti v Altendorfu (Haberstroh 2000, 127, Taf. 8: 2, Beilage 1). Barbotino není výjimkou ani na germánské rýnsko - weserské keramice (Walter 2000, 134, Abb. 7), např. na zlomku keramiky ze sídliště Unterhaid ze stupně B2 (Haberstroh 2000, 227, Abb. 1: 1). Zlomek z Přešťovic můžeme označit za tzv. pravé barbotino, které je vytvořené nalepováním hliněných hrudek.

Keramika skupiny Přešťovice - Friedenrain

Již B. Svoboda konstatoval, že je možné srovnávat keramiku ze sídliště a pohřebiště, neboť se od sebe v podstatě neliší (Svoboda 1965, 42). Sídlištní keramika skupiny Přešťovice - Friedenrain se od jemně provedených nádob z pohřebišť odlišuje zpravidla pouze hrubším materiálem s přísadou křemencového nebo živcového písku a slídy. Na přešťovickém sídlišti byla zjištěna keramika s typickou výzdobou šikmé kanelace a čočkovitých jamek. Keramika zdobená šikmým kanelováním byla zjištěna v jámách I - IV/33 - 34 (obr. 53: 4, 23, obr. 55:

22, obr. 57: 22 - 23, obr. 69: 4 - 5) a sběrem z plochy sídliště (obr. 104: 12, obr. 109: 3, obr. 121: 24). Do stejné kategorie patří i doprovodná výzdoba v podobě vodorovných a zaoblených žlábků, kombinovaných s trojúhelníkovitými vpichy, zjištěná na keramice z výpně jámy II/33 (obr. 19: 4), jámy I/33 (obr. 32: 7), jámy I/33 - 34 (obr. 41: 9 - 10), jam I - IV/33 - 34 (obr. 52: 12 - 13, obr. 54: 18, obr. 55: 4, 10) a také sběrem z plochy sídliště (obr. 102: 5, obr. 104: 2). Druhým charakteristickým výzdobným motivem je výzdoba čokovitými jamkami, která se nacházela na keramice v jámách I - IV/33 - 34 (obr. 47: 11, obr. 53: 24, obr. 56: 5) i na střepích, získaných sběrem z plochy sídliště (obr. 94: 11, obr. 102: 4, 6, obr. 107: 2, obr. 111: 9, obr. 114: 4). Protože se skutečně neliší od keramiky z pohřebiště, bude o ní pojednáno v souvislosti s nádobami z nekropole. Vyjimku tvoří lahvovitá nádoba z jámy VI/33, s oválnými fasetami na ostře zalomené výduti, lemované v horní části okrouhlými vpichy (obr. 34: 11), která na pohřebišti v Přešťovicích nemá protějšek. Má však dokonalou analogii v nádobě z hrobu 41 z pohřebiště Straubing - Azlburg II, zde však zdobenou nepravidelně za sebou řazenými krokvicemi z dvojitých rytých linií, motivem běžným v celém polabském okruhu. Hrob, kladený do závěru 4. století, obsahuje provinciálně - římské milodary, tato nádoba je však nepochybně germánská (*Prammer 1988*, 604, 606 - 607, Abb. 9; *Moosbauer 2005*, 68 - 69, Abb. 29, Taf. 49: 2).

Kolky

Kolkovaná výzdoba se v prostředí sídliště nacházela pouze na zlomku keramiky z jámy III/33 - 34 (obr. 44: 1) a proto o ní bude pojednáno v souvislosti s nálezy z pohřebiště.

c) Kovové nálezy

Spony

V areálu sídliště bylo dosud nalezeno 7 spon (*Droberjar - John - Zavřel*, v tisku):

- (1) Samostřílová spona skupiny Schulze 33, podélně rýhovaný lučík a fasetovaná nožka, vinutí a jehla chybějí. D. 5,2 cm. Obr. 29: 7. Datace: zejména C2 (*Schulze 1977*, 30)
- (2) Samostřílová spona skupiny Schulze 164 nebo 182, jehla chybí, poškozeno. D. 5,4 cm. Obr. 26: 7. Datace: C2 a C1 - C2 (*Schulze 1977*, 93-94, 105)
- (3) Samostřílová nečleněná spona se zahrocenou nožkou a kuličkou na konci (typ ?). D. 4 cm. Obr. 61: 13.
- (4) Fragment spony s cibulovitými knoflíky (typ ?), zachován pouze jeden knoflík. D. 0,9 cm; ø 0,8 cm. Obr. 145: 22. Datace: C3
- (5) Spona s podvázanou nožkou typu Almgren 158, var. Sowinki (podle *Jakubczyk 2014*), část vinutí a jehla chybějí, deformováno. D. 7,5 cm (4,3 cm v deform. stavu). Obr. 145: 23. Datace: C1b - C2, resp. počátek C3, bronzové jsou starší, na konci doby římské a v D1 jsou Fe (*Jakubczyk 2014*, 137-139)
- (6) Samostřílová spona s trojúhelníkovitou nožkou skupiny Schulze 185, zachována celá, rozlomena na dvě části, deformováno. V: ryté křížky v linii pod sebou a mezi nimi body, motiv V na nožce. D. 5 cm. Obr. 145: 17. Datace: C2 (*Schulze 1977*, 106-107)
- (7) Fragment spony (typ ?), zachováno pouze vinutí a jehla, deformováno. Š. 3,2 cm. Obr. 145: 15.

Kování kapsáře

Kování kapsáře našli pomocí detektoru kovu v roce 2013 J. John a J. Michálek. Zpracování a vyhodnocení tohoto nálezu se ujal E. Droberjar (*Droberjar - John 2014*, 207 - 216).

Jednodílné bronzové kování tvoří spodní hráněná tyčinka se dvěma nýty, na vrchní straně zdobená drobnými vybíjenými důlky a horní oblouková část zakončená kruhovou ploškou. Jeden z nýtů byl odlitý společně s celým kováním, které má zelenou nevýraznou patinu a je částečně deformované (ohnutá horní i dolní část). Délka kování je 4,3 cm, hmotnost 7,3 g. Podle předběžné rentgenfluorescenční analýzy povrchu předmětu je kování vyrobeno z bronzu s příměsí cínu a olova (obr. 145: 24). Podle určení E. Droberjara lze toto bronzové kování s obloukovým hrotem, zakončeným kruhovou ploškou, zařadit k typu Schesslitz/Kleinlangheim, které sloužily, obvykle jako párová kování, k zapínání kapsáře. Ty, zavěšeny na opasku, byly určeny k ukládání nože nebo křesací soupravy. Kování kapsářů jsou známa především z Bavorska, Durynska a středních Čech. Nacházejí se jak na sídlištích, tak i v žárových nebo kostrových hrobech. Chronologicky patří do období C3 - D1, s těžištěm výskytu ve 2. polovině 4. století až počátku 5. století. Nejpresnější analogie pocházejí z hrobu z pohřebiště v Schesslitz ze stupně C3, z hrobu z Kleinlangheimu a z bohatého hrobu v Berouně z C3 - C3/D1. Kování kapsáře ze sídliště v Přešťovicích odpovídá době závěru jeho existence, která je zde výrazně doložena četnými nálezy, hlavně keramiky a spon. Do tohoto období spadá i několik objektů, prozkoumaných v roce 1933 J. Böhmem. Kování kapsáře bylo nalezeno v jejich blízkosti (jámy II - VI/33). Kapsáře se vyskytují na labsko - germánských sídlištích, tak i v kostrových hrobech bojovníků a známe je i z provinciálního prostředí. Protože se koncentrují hlavně v oblasti jižního Německa, uvažuje se o jejich příslušnosti k alamanskému kulturnímu okruhu (Droberjar 2014, 208 - 212).

Terčik

Obr. 29: 6

Kruhový tepaný terč z výplně jámy 5/33 (obr. 29: 6), mírně prohnutý a zdobený koncentrickým kroužkem je podle určení M. Janča zápona římského baltea, datovaná do přelomu 2. a 3. stol. (Jančo 2001, 170).

Nože

Obr. 26: 6, obr. 51: 42

Tyto jednoduché nože nepatří k chronologicky citlivým předmětům. Ze sídliště v Přešťovicích pochází pouze dva neúplné exempláře nožů s rovnou čepelí a rovným hřbetem, které se běžně vyskytují v oblasti svobodné Germánie jak v prostředí sídlišť, tak i pohřebišť v průběhu celé doby římské (Peškař 1961, 170, 172, obr. 89: 1; Peškař 1975, 497, obr. 4: 15). Z mladší doby římské můžeme uvést podobný nůž z žárového pohřebiště v Hrubčicích (Marešová 1966, 44, obr. 1: 5) nebo z pohřebiště v Ivanke při Dunaji (Kraskovská 1965, 164, 166, T. I: 2, T. IV: 1). Železný nůž s oboustranně odsazeným řapem, rovným hřbetem i ostřím pochází ze sídliště z období C2 - C3 z Kostelce na Hané - Kozí brady (Vachútová 2007, 405, 407, obr. 12: 5). Stejný nůž byl nalezen na akropoli Hradiště nad Závistí ze stupně D1 (Jansová 1971, 172, Abb. 12: 6) nebo ve výplni objektu 22 ze Smiřic (Horník 2012, 79, Tab. 10: 13). Nůž má rovný tyl, který plynule přechází v trn, který je od ostří odsazen. Podle třídění E. Droberjara při zpracování pohřebiště Dobřichov - Pičhora se jedná o typ nože DP3 ze stupně B1 (Droberjar 1999, 113 - 114, Tab. 26: 3). Analogické tvary však pocházejí rovněž z hrobů 53a, 102 a 108 z pohřebiště z Kostelce na Hané, z období 1. poloviny 3. století - 2. poloviny 4. století (Zeman 1961, 258, 276 - 277; Horník 2012, 79). Tento typ nožů byl používán i během doby stěhování národů (Svoboda 1965, 204; Horník 2012, 79), kde je označován za chronologicky necitlivý (Tejral 1982, 155; Horník 2012, 80).

Mince

Nálezy římských mincí jsou obvykle spojovány s trasami historických komunikací, ale v poslední době, zvláště v důsledku využívání detektorů kovů, je jejich poměrně značná část nacházena i na germánských sídlištích (*Militký 2007, 265*). Je stále více zřejmé, že Germáni používali importované římské mince ve velkém množství. Je ovšem nezpochybnitelné, že řada nálezů mincí pochází i z jinak neosídlené krajiny a konkrétně v době římské a v době stěhování národů v jižních Čechách jsou často jediným důkazem přítomnosti člověka v daném prostoru a skutečně s největší pravděpodobností souvisí se starými komunikacemi, zvláště pokud byl takových nález učiněn v místech horských přechodů (*Militký 2007, 265*). Příkladem může být lokalita Strážný, z jehož okolí pochází kolekce antických mincí, bohužel s nejasnými nálezovými okolnostmi. Přesto není vyloučena možnost, že se jedná o depot, ukrytý do země někdy v průběhu 1. poloviny 5. století, což velmi dobře koresponduje se zjištěným germánským osídlením v okolí Strakonice. Lokalita totiž leží na vimperské větvi pozdější Zlaté stezky, spojující Vimperk s Pasovem, která nás údolím Volyňky přivede až do blízkosti přešťovické lokality (*Zavřel 1999, 502 - 503, obr. 5; Militký 2000, 87 - 96*).

V rámci grantového projektu *Keltové a Germáni v 1. století před Kr. v Čechách a ve střední Evropě* (GAČR č. 404/07/1632) prováděli pracovníci Jihočeského muzea v Českých Budějovicích dne 21. 8. 2008 na ploše sídliště povrchový průzkum s detektory kovů. Během této akce byla nalezena v okolí bodu ZM 22-32-15: 320 mm od Z, 157 mm od J s. č. jedna římská mince: Řím-císařství, Claudius II. Gothicus (268–270), mincovna: Roma (?), AE antoninian, 268/270 Av.: [.....]DIVS A[VG], hlava Claudia II. s paprskovitou korunou doprava Rv.: opis nečitelný, vpravo v poli B, stojící Fortuna doleva drží roh hojnosti a kormidlo. Lit.: *RIC 5/1, 214, jako č. 39–40 (?)*. 2,52 g; 18,4/16,7 mm; 12 h; hrubá zelená patina.

Nalezený bronzový antoninian je dosti špatně zachován a opis jeho rubní strany není čitelný. S ohledem na tuto skutečnost nelze považovat přesné určení mince za zcela spolehlivé. Ve vztahu k lokalitě jde však o významný nález. Ze sídliště s doklady osídlení od časné do mladší doby římské/doby stěhování národů nebyla dosud známa žádná mince. Nově zjištěný antoninian je tedy prvním dokladem o užívání mincí i na této lokalitě. Z chronologického hlediska ražba dobře koresponduje s existencí sídliště v pozdní době římské. K její ztrátě došlo nejpravděpodobněji někdy v průběhu 4. století (C3). Ačkoliv oblast jižních Čech nepatří z hlediska nálezů římských mincí mezi nejbohatší regiony, i zde v posledních letech sledujeme jejich nárůst. Tato tendence je zjevná při srovnání stavu před 15 lety (*Militký 1995, 39–54, č. 17–73*) a dnes (*Militký 2010, 4–36, 43–44, č. 687–748, 757–759*). V regionu Strakonicka je doposud známo jen několik mincovních nálezů (*Militký 2010, 27–31, č. 729–736*) a pouze dvě mince ze Strakonice (Aurelianus - 270 - 275 a Constantius 294 - 305) by mohly pocházet z areálu sídliště (*Militký 2010, 30–31, č. 735 a – b; Militký - Zavřel 2009, 325 - 326*).

Exkurz: Komunikace doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách a postavení lokality Přešťovice v jejich systému (Zavřel 2007, 269 – 294).

Spojení české kotliny s Podunajím v době římské přes jižní Čechy předpokládali již J. Dobiáš a E. Šimek (*Sakař 1965, 100*). Východiskem karavan římských obchodníků, přinášejících do Čech římské a provinciální výrobky byl Lorch nad Emží (Lauriakum), kde vznikl první kastel již za vlády Klaudiovy. Nacházel se na staré obchodní cestě spojující Aquinkum s Podunajím (*Sakař 1965, 100 - 101*). Další cesta vedla do Lince (Lentia) a pak dále přes jižní Čechy podél Vltavy nebo Malše dále na sever. Je nepochybné, že spojení české kotliny s vnějším světem

již od pravěku zajišťovaly čtyři hlavní komunikace: 1) Z Podunají přes dnešní Linec a České Budějovice; 2) Z Pasova přes Šumavu po trasách pozdější Zlaté stezky; 3) Z Chamu přes dnešní Rozvadov a Domažlice (Chamer Senke); 4) Ze Saska přes Krušné hory (Salač 2009, 128, Abb. 10). Z území jižních Čech neznáme přímé pozůstatky cest, které bychom mohli datovat do protohistorického období, nebereme – li v úvahu starší romantické představy o údajných římských stavbách na jihu Čech či dokonce názor o pozůstatcích římské pošty s domy a obrannými věžemi na Vimpersku, který ještě ve třicátých letech minulého století zastával volyňský archivář F. Teplý (Zavřel 1999, 484, 490). Důležitá je také skutečnost, že obchod i jiné druhy komunikace mezi regiony se v pravěku uskutečňovaly s velkou pravděpodobností po stále stejných cestách, což bylo dáno především konfigurací krajiny. Římané ani Germáni zcela jistě nevymýšleli nová spojení mezi regiony. Tato spojení zde již dávno existovala a Germáni navázali v tomto směru na starší keltské tradice (Salač 2006a, 33 – 58; Salač 2006b, 229 – 244). Vztahy území v předhůří Šumavy s Norikem v pozdní době laténské dokládají např. značky „kuří stopy“ na dnech tuhových nádob a některé výsledky rozborů ostřiva keramiky (Břeň 1987, 3; Stöllner 2002, 66; Trebsche 2003, 63 – 66, obr. 42). Dokladů o přímých kontaktech Čech s Norikem v 1. století př. Kr. je pak celá řada. Velmi pravděpodobný je obchod se solí, která v Čechách chybí. Roční import soli do Čech v pozdní době laténské je odhadován na několik desítek až stovek tun (Salač 2006b, 231). Sůl se dovážela z oblasti Solné komory a jednou z uvažovaných tras je i trasa Zlaté stezky, jak ji již pro pozdní dobu halštatskou vytyčil L. Pauli (Pauli 1974, 115 – 139). Tato trasa, spojující dnešní Pasov a Prachatice, musela překonat neobydlenou Šumavu. Její délka je asi 90 km a při denní délce etapy cca 20 km se dá v pohodě ujit za 5 dní (1). Na jejím výchozím bodě, v Pasově se nacházelo pravděpodobně oppidum (Michálek 1993, 17 – 20, 62 – 65), na české straně srovnatelné místo zatím nebylo zjištěno, ale poměrně husté pozdně laténské osídlení zasahuje již do blízkého okolí Prachatic (Parkman – Zavřel 2004, 376 – 379, obr. 7.26). Teprve v těchto místech se dálková obchodní trasa po překonání liduprázdného pohraničí připojovala na vnitrozemskou síť cest, spojující trhy a osady v obydlené oblasti (Salač 2006b, 233 – 234). Z hlediska dálkových styků je velmi zajímavý nález teriny z depotu v Grossmehring z období LT D2b - Ř A. Lokalita leží již mimo území grossromstedtské kultury a směrem na jih je napojena na Dunaj. Na této trase se nachází teriny ze stejného období na sídlišti Schwebheim ve středních Francích. Mineralogický rozbor výše zmíněné nádoby ukazuje na její původ z jižních Čech. C. M. Hüssen uvažuje o spojení po trase pozdější Zlaté stezky nebo údolím Dunaje (Hüssen 2000, 246). I když tyto pravěké komunikace nezanechaly v terénu, na rozdíl od středověkých a raně novověkých cest, žádné stopy, můžeme průběh starých komunikací v době germánského osídlení jižních Čech poměrně přesně vysledovat. Umožňují nám to nálezy tzv. importů, většinou cenných předmětů, které nebyly vyrobeny v našem regionu a musely sem být nějakým způsobem dopraveny – buď obchodem nebo představují kořist, dar, věno nebo jsou spojeny s příchodem nového obyvatelstva. Z prostředí jižních Čech jsou to především mince (Militký 1995, 34 – 67), luxusní nebo cizí keramika (Sakař 1956, 52 – 69), v menší míře pak kovové nádoby (Karasová 1998), spony, přezky a toaletní náčiní (Sakař 1970). Na počátku doby římské obsazuje jižní Čechy plaňanská skupina grossromstedtské kultury, představující s velkou pravděpodobností Hermundury (Zavřel 1999, 491, 496 – 497, 504, obr. 3; Droberjar 2006, 24, 48, 58 – 69). Římských importů z inventáře plaňanské skupiny známe zatím málo – v jižních Čechách je to prakticky pouze železná břitva s bronzovou rukojetí z žárového hrobu 1/42 z Lékařovy Lhoty (Motyková – Šneidrová 1963, obr. 7: 2), kterou můžeme považovat za římský výrobek. Tyto předměty se vyskytují v západních oblastech římské říše až ve 2. století. Nález z Lékařovy Lhoty tak může být nejstarším dokladem těchto římských břitev již v inventáři plaňanské skupiny (Droberjar 2006, 50). Neznamena to však, že mezi Hermundury a Římany neprobíhaly žádné kontakty, jak o tom svědčí Tacitova zpráva, která zmiňuje obchod toho germánského kmene s provincií

Raetie (*Droberjar 2006*, 48 – 49). Je sice pravda, že v úseku mezi Pasovem a Wachau nevznikl v průběhu 1. století žádný legionářský tábor, ale po celou starší dobu římskou trvá import norických výrobků do Čech (*Sakař 1991*, 16, 33). Můžeme dokonce konstatovat, že norickou oblastí je zprostředkován import všeho provinciálního zboží do Čech (*Sakař 1974*, 56 – 61). Pro Římany se naše území stává zajímavé již ke konci 1. století př. Kr., kdy se je snaží začlenit do sféry svého vlivu. Za Caesarova nástupce, Octaviana Augusta, se v letech 15 – 9 př. Kr. dostávají hluboko na sever a nepřímo tak ovlivňují dějiny české kotliny (*Musil 1998*, 151 – 152). Markomani v čele s Marobudem jsou nuceni opustit svá sídla v Pomohani a někdy kolem změny letopočtu přesídlili do Čech. Marobudova říše byla i pro římské kupce jistě přitažlivá. O jejich přítomnosti na Marobudově dvoře se zmiňují literární prameny (Cassius Dio a Tacitus). Do centra říše někde ve středních Čechách směřovaly římské karavany s drahocenným zbožím (*Droberjar 2000*, 52). Velké množství římských importů dokládá intenzivní obchod se severní Itálií (Aquileia), zejména s Kampánií (Capua). Obě centra se podílela hlavní měrou na dovozu bronzových nádob do Čech na počátku 1. století po Kr. (*Sakař 1991*, 16; *Droberjar 1998*, 56 – 58; *Karasová 1998*, 61 – 63). V nedávné době se rovněž objevily názory, popírající římsko – germánské obchodní kontakty. Římské importy mají být pouze předměty z osobního vlastnictví, dary, žold, kořist, výpalné nebo věno (*Jančo 2003b*, 121; *Jančo 2003a*, 291 – 293). Každopádně zde není popírána existence komunikací v době římské v našem zájmovém území. Jiným dokladem kontaktů s římským světem jsou nálezy časně germánských spon v severní Itálii, které svědčí o pobytu menších skupin Germánů z Marobudovy říše v těchto oblastech (*Droberjar 1998*, 45). Rovněž některé nálezy z pohřebiště Dobřichov – Pičhora dokládají v rámci diplomatických styků přímou korespondenci mezi římskou říší a Marobudem (*Droberjar 1999*, 154 – 155).

Tyto aktivity se odehrávaly na staré obchodní komunikaci, tzv. norické cestě, která vycházela z Aquileie a směřovala dále na Magdalensberg v Noriku a přes Ovilavu, Lauriacum, kde za císaře Klaudia vyrostl kastel a již od 1. století i civilní sídliště, vstupovala do jižních Čech průsmykem vyšebrodským a dále pak pokračovala podél Vltavy přes dnešní Český Krumlov, České Budějovice a Vltavotýnsko do středních Čech (*Dobiáš 1964*, 220, 323 – 326; *Sakař 1965*, 100 – 101; *Sakař 1991*, 12; *Bender 1997*, obr. 1; *Droberjar 1998*, 40 – 42; *Karasová 1998*, 61). Druhou možností je stezka, která mohla vycházet z Pasova, kde byl ke konci 1. století zřízen kastel, na který bylo přeneseno jméno keltského města Boiodurum z protějšího břehu Innu a po trase Zlaté stezky pokračovat přes Prachatice nebo Vimperk do oblasti dnešních Strakonice a pak dále Pootavím k Vltavě, kde by se připojovala na stezku českobudějovickou (*Dobiáš 1964*, 327; *Beneš 1980*, 16; *Sakař 1991*, 13; *Bender 1997*, 68 – 69). U obou možností můžeme v rámci jižních Čech stanovit pouze přibližné směry daných komunikací.

Pro stanovené trasy svědčí skutečnost, že po překonání neosídlených pohraničních oblastí, obě stezky vstupovaly do v období starší době římské poměrně hustě osídlených oblastí Českobudějovicka, severní části Prachaticka, Strakonicka a Písecka (*Zavřel 1999*, obr. 3). Z římských importů můžeme uvést pouze nálezy mincí, které se na sledované území mohly dostat v důsledku kontaktu s římskými obchodníky, ale také jako žold nebo kořist. Nejdůležitější je z našeho hlediska snad depot zlatých mincí z Dobronic u Bechyně, datovatelný do 1. čtvrtiny 1. století a koncentrace římských mincí nalezených na trase prachatické větve Zlaté stezky - Mlynářovice – Prachatice – Blanice – Bavorov (*Militký 1995*, 59 – 60; *Militký 2004*, obr. 1). Za nálezy provinciálního původu můžeme dále považovat již jen dvě silně profilované spony typu Almgren 73 z 2. poloviny 1. století z Hradiště u Písku a jednu jednoduchou norickou sponu s klešťovitými křídélky na lučíku Almgren 238a ze stupně B1a (horizont Marobudovy říše) z Oslí na Příbramsku (*Sakař 1964*, 183; *Sakař 1965*, 100; *Sakař 1970*, 30, 51 – 52; *Zavřel 1999*, 476, 478). Jižních Čech se patrně netýkalo tažení Římanů proti Marobudovi, pokud se vůbec uskutečnilo (*Kehne 2006*, 447 – 461; *Salač 2006c*,

462 – 485), v roce 6 po Kr., kdy se dva mohutné expediční sbory měly setkat v nitru Čech. Západní armáda pod vedením Sentia Saturnina postupovala z Mohuče a mohla proniknout někam do prostoru západních Čech, zatímco východní kontingent, vyrážející z Carnunta pod vedením Tiberiovým se v době ukončení tažení, v důsledku povstání v Panonii, nacházel maximálně někde na Českomoravské vysočině (*Musil 1998*, 152 – 153; *Droberjar 2000*, 111 – 119). Po polovině 1. století příliv importů do Čech slábne a tento stav trvá až do poloviny 2. století. I přesto v této době odcházeli mnozí obyvatelé Čech na území římské říše jako žoldnéři a vraceli se po čase domů s odměnou nebo kořistí. Navzdory markomanským válkám dosáhl import římského zboží do svobodné Germánie v 2. polovině 2. století a 1. třetině 3. století svého vrcholu. Jednalo se zvláště o TS, provinciální keramiku, spony, bronzové nádoby. Hlavní příliv TS na území jižních Čech, stejně jako na území svobodné Germánie, spadá do let 160 – 230. Vedle nejistých nebo pochybných nálezů TS z Nišovic, Prachatic a Jindřichova Hradce (*Zavřel 1999*, 484, 490) známe tento specifický druh keramiky z Přešťovic a ze Sedlce. Zlomky TS ze sídliště a z pohřebiště v Přešťovicích jsou datovány do 2. poloviny 2. století (*Halama 2008*, 211 - 217). Kromě nich zde byly nalezeny i soudobé zlomky provinciální keramiky, včetně mortarií, které by měly dokládat bezprostřední kontakt místního obyvatelstva s provinciemi. Markomanské války neznamenal přerušování obchodních styků s římským Podunajím, které pokračovaly i ve 3. století. Podle V. Sakaře mělo přešťovické sídliště přímý styk s Podunajím, především s Norikem. Obchodní kontakty byly přímé a nebyly prostředkovány přes Moravu z trasy tzv. jantarové stezky. Z nálezů keramiky lze podle V. Sakaře vyčíst centra, ze kterých vycházel obchodní styk. Bylo to samo Lauriakum nebo oblast mezi Lauriakem a Lentií (*Sakař 1956*, 60 – 61; *Sakař 1978*, 124 – 129). Početný soubor TS a provinciální keramiky pochází z výzkumu zatím nejdůležitějšího jihočeského sídliště z doby římské v Sedlci na Českobudějovicku. Importovaná keramika nebyla v inventáři sídliště příliš vyjímečná. Jejího zpracování se ujali L. Košnar a P. Břicháček a jejich závěry v podstatě potvrzují názory V. Sakaře. Importy ze Sedlce spadají do hlavního přílivu TS na území neřímské Germánie v letech 160 – 230. Její původ lze odvodit v norickém Podunají, kde hlavní středisko obchodních styků Norika s celou českou kotlinou je Lauriacum (Lorch – Enns) či oblast mezi Lauriakem a Lentií (Lincem). Odtud vycházela trasa komunikace vedoucí, stejně jako ve starší době římské, podél Vltavy přes dnešní Český Krumlov na Českobudějovicko. Sídliště v Sedlci mohlo být patrně osadou s tržištěm, navštěvovanou římskými kupci, o jejichž působení v Germánii hovoří i antické písemné prameny (Tacitus, Plinius Starší). Mohli ji však navštěvovat i Germáni, obchodující s provinciemi. Trasa mohla dále pokračovat do středního Pootaví (Přešťovice), kde se na ni napojovala cesta, překračující Šumavu po Zlaté stezce. V této souvislosti není bez zajímavosti, že v letech 139 - 141 byl v Pasově založen kastel pro IX. kohortu Batavů (*Bouzek - Sakař 1990*, 35). Druhá větev této komunikace mohla směřovat dále podél toku Úslavy a posléze dosáhnout Plzeňské pánve (*Košnar – Břicháček 1999*, 169) nebo se stočit na sever k soutoku Otavy s Vltavou (Zvíkov s nálezem stříbrného denáru Faustiny starší) a pak pokračovat dále do nitra Čech (*Zavřel 2007*, 277 - 278, obr. 15). Čechy nebyly zasaženy válečnými událostmi a udržovaly poměrně intenzivní kontakty s oblastmi středního Podunají (*Sakař 1980*, 1, 6 – 8; *Sakař 1981*, obr. 2; *Karasová 1998*, 57). V této souvislosti M. Jančo vyslovil hypotézu, podle níž v roce 179 vstoupila do Čech po pozdější řezenské a norimberské stezce část III. legie a již v roce 172 a pak v letech 179 – 180 v rámci bojů s Markomany, v období *Expeditio Germanica prima*, vstoupila na území jižních Čech II. Italská legie, působící v Albingu na norickém pohraničí *Limes Romanus*. Cílem těchto výprav mělo být potrestání vzbouřených Markomanů a jejich deportování z Čech a zároveň příprava podmínek pro vznik provincie Markomanie. Po smrti Marka Aurelia v roce 180 pak byla římská armáda stažena zpět na území *Impéria*. Podle autora této hypotézy tomu napovídá nejen rozložení nálezů TS v jižních Čechách v 2. polovině 2. století, kterou nepovažuje za zboží dovezené

římskými kupci, ale také s těmito událostmi spojuje i skutečnost, že na konci stupně B2 zaniká v jižních Čechách většina známých sídlišť (*Jančo 2005*, 441 – 457). Pro přítomnost římských legií v jižních Čechách však dosud neexistuje žádný důkaz. Pokud by Římané na jih Čech opravdu přišli, postupovali by pravděpodobně po výše zmíněné tzv. linecké cestě. A právě na Českokrumlovsku byly v poslední době učiněny detektorem kovů zajímavé nálezy z doby římské - ojedinělý nález bronzového kování z Kladného, patrně fragment noricko - panonské pásové garnitury z období Marobudovy říše (B1a), dále rukojeť cedníku nebo naběračky Eggers 160 nebo 161 (B2b) ze Světlíku, asi 15 km jižně od Českého Krumlova nebo bronzovou kolínkovitou sponu z období markomanských válek (B2/C1) z okolí Kaplice. Všechny tyto předměty souvisí nepochybně s výše zmíněnou komunikací, vycházející z Lince (Lentia) a vedoucí podél Vltavy přes dnešní Český Krumlov a České Budějovice dále na sever do nitra Čech. Používání této komunikace v době římské potvrzují i další nálezy přímo z Českého Krumlova. Zcela mimořádná je koncentrace mincí, které jsou zde v poslední době nacházeny. Vedle staršího nálezu (před rokem 1918), zlatého solidu Valentiniana I (364 – 375) z prostoru na jatkách u Vltavy, ražen v mincovně v Arelate v letech 364 – 367 (*Militký 1995*, 42, č. 27, Tab. 2: 3; *Militký 2004*, 514, 527; *Militký 2007*, 263, obr. 2: 5), byly v posledních čtyřech letech detektorem kovů nalezeny další mince – denár z období vlády Marka Aurelia (139 – 161), ražen v mincovně v Římě v letech 145 – 160, ze Slupence, východně od Českého Krumlova (*Militký 2007*, 261, obr. 2: 1), dále dvě bronzové ražby císaře Constance (337 – 350) z let 347 – 348 (*Militký 2007*, 263, obr. 2: 3 – 4) a otrělý antoninian císaře Proba (276 – 282), mincovna Řím, z let 276 – 282 (*Militký 2007*, 263, obr. 2: 2), nalezené v okolí zámecké zahrady.

Tyto nálezy naznačují existenci obchodní stanice nebo alespoň opěrného bodu na dálkové komunikaci (*Militký 2007*, 261 - 268; *Zavřel 2011*, 469 - 470). O obchodování s římskými provinciemi chybí pro toto období zprávy antických autorů. To však neznamená, že by obchod nehrál žádnou roli. Dovoz výrobků římské provenience byl omezen na různé druhy surovin, potravin a keramiky, zejména mortarií. Ty jsou dnes považovány za speciální nádoby k výrobě pochutiny zvané moretum (bylinná omáčka), rozšířené zvláště na římském venkově, která pronikla i do barbarika (*Droberjar 2005*, 66 – 68). V této souvislosti jsou zajímavé nálezy mortarií z jižních Čech – z Jindřichova Hradce (bez nálezových okolností) a ze sídliště v Přešťovicích (*Sakař 1978*, 122, 124). Důležitý je rovněž nález tří zlomků bronzové nádoby (na jednom patrná reparace se dvěma nýty) v inventáři chaty II/83 ve Zlivi, datované do C3 - D1 (*Zavřel 1999*, 483, obr. 25). Výše zmíněné nálezy se na Českobudějovicko mohly dostat tradiční lineckou cestou. Případná stezka přes českomoravskou vrchovinu, odkud registrujeme rozptýlené nálezy mincí (Dačice, J. Hradec, Kunžak, Počátky, Pomezí - *Militký 1995*, 42 - 48) je silně hypotetická a dosud nijak nedoložená. Zatím zde nemáme žádné doklady germánského osídlení. Dalším koridorem, kterým se uskutečňovalo spojení jihočeské oblasti s Podunajím, byl v době stěhování národů s velkou pravděpodobností směr přes Šumavu. Pro toto tvrzení máme k dispozici řadu indicíí. Jsou to v první řadě úzké vztahy jižních Čech k Bavorsku v podobě skupiny Přešťovice – Friedenhein. Již od 19. století existuje teorie, že Bavoři (Baiovarii) jsou „lidé ze země Baia“, tedy z Čech (Bai(a)haim). Současné bádání s tímto předpokladem v mnohém souhlasí. Pohřebiště v Přešťovicích s 522 hroby, kde se pohřbívalo v průběhu 4. a 5. století, má svůj protějšek na druhé straně Šumavy ve Friedenheinu u Straubingu, datovaný do 5. století. Patrně se jedná o Markomany, kteří již ve 4. století opustili střední a SZ Čechy a usadili se na jihu Čech, kde ve starším úseku 5. století pod vlivem vinařické skupiny a středoněmeckých Durynků, vznikla svérázná kultura skupiny Přešťovice – Friedenhein s typickou keramikou, kterou kromě jižních, západních a středních Čech známe z četných nálezů i v Bavorsku, Horní Falci a Středních Francích. Vyskytují se zde ve stejné době jako u nás, ale i o něco později. Je tedy velmi pravděpodobné, že někdy v polovině 5. století, nebo nedlouho poté, se tento lid přesouvá z jižních Čech do východního

Bavorska, kde se stal jednou ze složek při vzniku kmene Bavorů. Který ze šumavských přechodů využili, nevíme. Jednou z možností je směr přes Folmavu, chamsko – furthskou kotlinou nebo údolím řeky Regen přímo do Řezna (*Droberjar 2005*, 70 – 75).

Další eventualitou je vimperská větev pozdější Zlaté stezky. Pro tuto možnost svědčí řada indicí, jako je např. soubor antických mincí, údajně nalezený v roce 1946 u Strážného, tedy v místě, kde tato větev Zlaté stezky vstupovala do Čech. Jeho zpracování se ujal J. Militký. I když je nálezová autenticita souboru problematická a nelze za daných okolností rozhodnout, zda se jedná o skutečný nález či nikoliv, nelze jej ani jednoznačně odmítnout. Pokud se jedná o skutečný nálezový celek, představoval by největší dochovaný hromadný nález římských mincí z jižních Čech. Jeho časový rozsah je od 3. století př. Kr. až po začátek 5. století po Kr., přičemž mince tvoří dvě chronologicky odlišné skupiny – od přelomu letopočtu do 3. čtvrtiny 2. století a pak od počátku 4. století do počátku 5. století. 3. století zcela chybí. Pokud je soubor autentický, byl ukryt někdy v 1. polovině 5. století. To poměrně dobře odpovídá dosud zjištěnému osídlení na území jižních Čech. Nález by mohl být dokladem používání vimperské větve Zlaté stezky i v období na počátku doby stěhování národů. Svou polohou na trase historické komunikace a v blízkosti dnešního hraničního přechodu, by nebyl také zcela ojedinělý. Jako analogii lze uvést depot římských mincí z Folmavy na česko – německém pomezí v prostoru Českého lesa (*Zavřel 1999*, 502 - 503, obr. 5; *Militký 2000*, 87 – 96).

Ze Strážného je dále uváděn dnes již neověřitelný nález „markomanské“, patrně keltské mince, nalezené v roce 1858 a zvláště pak bronzová soška římského občana nebo bojovníka, nalezená v roce 1949 pod kunžvartskou zříceninou v hloubce 30 cm. Soška byla bohužel ukradena o dva roky později v Soběslavi, kam byla zapůjčena na výstavu, aniž ji mohl posoudit někdo z archeologů. Je lákavé v ní vidět římský import, nalezený přímo na Zlaté stezce, ale za daných okolností zůstává pouze neověřenou možností. Každopádně koncentrace těchto nejistých nálezů do jednoho místa na stezce je nápadná a je nutné je přinejmenším registrovat (*Zavřel 2007*, 278 - 279). Můžeme tedy shrnout: Přes jižní Čechy vedly v průběhu doby římské a v době stěhování národů nejméně dvě dálkové komunikace – tzv linecká na trase Linec (Lentia, tábor založen již za Tiberia) nebo Lorch nad Enží (Lauriakum, kastel založený za vlády Commodovy) – Český Krumlov – České Budějovice - Týn nad Vltavou a pak dále podél Vltavy do středních Čech cestou užívanou již v době laténské přes oppida Nevězice, Hrazany a Závist a druhou možnost pak představovala trasa Zlaté stezky, nejpravděpodobněji její střední, tedy vimperská větev, na trase Pasov (kastel Boiodurum vzniká na konci 1. století a kastel Batavis v polovině 2. století) nebo západnější kastel Quintana (Künzing), založený rovněž na konci 1. století - Strážný – Kubova Huť – Vimperk – Volyně – Strakonice – Písek a někde na soutoku Otavy a Vltavy u Zvíkova se mohla připojovat k stezce linecké nebo českobudějovické. Třetí tzv. vitorazskou stezku spojující JV Čechy s oblastí Křemže nemůžeme zatím nijak doložit, i když se ve starší literatuře objevují různé varianty jejího průběhu (*Zavřel 2007*, 269 - 294).

d) Ostatní nálezy

Brousky

Kamenné brousky jsou běžnými nálezy na sídlištích z doby římské i z doby stěhování národů. Většinou jsou vyrobeny z pískovce a pro stanovení chronologie nejsou použitelné. Brousky trapezovitého a obdélníkovitého tvaru, čtvercového nebo obdélníkovitého průřezu, jsou běžnou součástí inventáře jihočeských sídlišť již od počátku doby římské (*Zavřel 2006a*, 249, obr. 24: 6 - 7, 14), např. ve výplni sídlištního objektu 1/99 ze stupně LT D2b - ŘA v Dubu - Javornici (*Parkman - Zavřel 2003*, obr. 5: 2, 5). Hranolovité, ploché čtyřhranné brousky se nacházely např. na sídlišti z období C2 - D1 v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník*

1998, 104, obr. 12) nebo ve Vlčnově - Dolním Němčí (*Zeman 2003 - 2004*, 206, obr. 9: 11).
Obdobné kamenné brousky, jako z Přešťovic, pocházejí např. ze sídliště z mladší doby římské
v Tuchlovicích (*Pleiner 1959*, 177, obr. 12: 1 - 2).

9. Chronologie sídliště

Již B. Dubský se domníval, že sídliště bylo založeno kolem změny letopočtu a trvalo nepřetržitě až do 1. poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 42). Datace sídliště na jednotlivé stupně je však obtížná. V podstatě chybí nálezy chronologicky citlivých kovových předmětů a jsme odkázáni na běžnou sídlištní keramiku, která ve většině případů umožňuje pouze rámcové datování. B. Dubský popisoval keramiku z výplně objektů jako celek, takže je dnes již obtížné a ve většině případu nemožné rekonstruovat nálezy celky. Dochované spektrum keramických tvarů umožňuje většinou pouze jejich rámcové zařazení. Počátky sídliště jsou datovány bezpečně typickou keramikou do období LT Db2 - ŘA. Analýzu keramiku tzv. plaňanského horizontu provedla A. Rybová, která z 29 prozkoumaných objektů ve 14 z nich zjistila výskyt plaňanských pohárů (*Rybová 1956*, 208). Upozornila rovněž na dlouhé trvání sídliště, kdy starší objekty jsou narušeny mladšími (*Motyková - Šneidrová 1963*, 48). Rovněž podle K. Motykové nálezy ze sídliště dokládají zřetelně jeho existenci v průběhu celé starší doby římské i z následujícího období. Bohužel značná část těchto nálezů dnes již nelze přiřadit k jednotlivým objektům (*Motyková - Šneidrová 1967*, 39).

V odborné literatuře je často zpochybňováno osídlení jihočeské oblasti ve stupni B1. Význam nálezů nejen ze sídliště v Přešťovicích, ale také ze Zalužan spočívá především v potvrzení existence zalužanské osady v průběhu celé starší doby římské, což je jev obvyklý i na řadě jiných sídlišť v Čechách. Totéž můžeme konstatovat i o nedalekém sídlišti u Probuloва, kde sběry přinesly nálezy ze stejného časového rozpětí, tj ze stupňů A - B2 (*Fröhlich 1987*, 28 - 29). Domnívám se, že totéž platí i pro přešťovické sídliště. Užitková keramika, která zde tvoří naprostou většinu, je z větší části společná pro stupeň Ř A i B1.

Jeho trvání lze sledovat i v 1. - 3. století, ale vzhledem k poměrně malému rozsahu dosud provedeného výzkumu, v porovnání s celkovou rozlohou sídliště, nelze zatím prokázat jeho kontinuální osídlení během celé doby římské. Další výrazný horizont je pozdní doba římská a počátek doby stěhování národů ve stupni D1 (*Zavřel 1997*, 260 - 261; *Zavřel 1999*, 502). Mezi nádobami ze sídliště se vyskytují formy, které jsou ve středních Čechách datovány do 5. století (*Svoboda 1963*, 103).

Datace prozkoumaných objektů v letech 1932 - 1934

Chata 1932 - Dle popisu nálezů se patrně jedná o počáteční fázi doby římské. Jde zejména o keramiku "stradonického rázu a výzdobu tečkovaným meandrem" (*Dubský 1949*, 406; *Michálek 1999*, 33). *Datace*: LT D2b - Ř A

Chata 1/32 - Nejvýraznější nálezem je plaňanský pohár, rytá geometrická výzdoba v podobě metopovitého ornamentu, vytvořeného ze tří paralelních rýh, kosočtverců tvořených páskou, vyplňovanou okrouhlými vpichy a trojnásobným radélkem provedený meandr (obr. 9) - *Rybová 1956*, 224, obr. 117. *Datace*: LT D2b - Ř A

Chata 2/32 - Typická je pozdně laténská tuhová keramika (obr. 11: 1 - 7) a soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem (obr. 11: 8, obr. 12: 1) - *Rybová 1956*, 224, obr. 117. *Datace*: LT D2b - Ř A

Chata V/32 - Dosud uváděný materiál z výplně chaty V/32, který se podařilo identifikovat i nedochované nálezy, lze alespoň podle popisu B. Dubského datovat do počátků starší doby římské (Ř A - B1). Doplněná miska, která se nedochovala... „ černě lesklé barvy, na kruhu točená, hrdlo má kolmé, spodek kuželovitý, okraj slabě zesílený“... (*Dubský 1949*, 408, obr. 16: 11) má, podle B. Dubského, analogie v stradonických jamách (*Dubský 1949*, 408). Menší

nádoba s válcovitým hrdlem, zakulaceným a ven vykloněným okrajem, baňatým tělem a rovným dnem (obr. 12: 3) je datovatelná do období Ř A - B2, stejně jako další nálezy z výplně tohoto objektu (obr. 14 - 15). Vázovitou nádobu s baňatým tělem na nožce B. Dubský uvádí jen jako nález z osady u Přešťovic (*Dubský 1949*, obr. 16: 6), kdežto B. Svoboda ji přiřazuje k inventáři chaty V/32, ale datuje ji na rozhraní 4. a 5. stol. (*Rybová 1956*, 224, obr. 117; *Svoboda 1965*, 65, T. IV: 7). *Datace*: LT D2b - Ř A - B2.

Jáma I/33 - Datovatelný je pouze malý střep TS, který podle B. Dubského nesl „ .... plastickou výzdobu kanelovaného skoupku, jež byl součástí arkádového schématu výzdoby, vyskytující se na sigillatě od poloviny 2. století... „ (*Dubský 1949*, 410). Podle nejnovějšího určení J. Halamy se jedná o zlomek těla mísy Drag. 37 s motivem ozdobného článku Ri - Fi O220a z dílen v Rheinzabernu, který je možno vložit do skupin Bernhard Ib až Bernhard IIc - tedy cca do období 4. čtvrtiny 2. - 1. třetiny 3. století (*Halama 2008*, 211 - 212). *Datace*: B2 - C1.

Jáma II/33 - V nálezovém inventáři je výrazně zastoupen počátek doby římské (LT D2b - Ř A) - pozdně laténské tuhové hrnce s ovaleným okrajem (obr. 19: 1), zdobené svislým hřebenováním (obr. 25: 14 - 15), dále hrncovité nádoby s fasetovanými okraji (obr. 19: 6, 8, obr. 21: 9, obr. 25: 11), zdobené svislým rýhováním (obr. 19: 7, obr. 21: 1, obr. 22: 1), radýlkem provedený motiv psaníčka (obr. 19: 8), také drobným provrtným ouškem, vybíhajícím z okraje (obr. 19: 9), ale dokumentován je i další průběh doby římské (B1 - C1) - kruhové jamky kombinované se žlábkou (obr. 19: 5), malé kruhové jamky v pravidelných řadách - Droberjar 1997 - 153 (obr. 19: 2), malé kruhové jamky ve vodorovné řadě lemované žlábkou (obr. 19: 3, obr. 21: 4), nehtovité vrypy (obr. 21: 7), hřebenové obloučky (obr. 21: 6, obr. 22: 2 - 3), soudkovitá nádoba na nožce, zdobená na ploše celého těla kruhovými důlky (obr. 23: 2) a také období C1 - C3 - kruhové žlábkou (obr. 21: 3). Naopak do závěru doby římské a do doby stěhování národů patří zlomky keramiky, zdobené vodorovnými žlábkou, lemovanými trojúhelníkovitými vpichy (obr. 19: 4) a mísa přešťovického typu (obr. 23: 3). Tento nesoulad je patrně způsoben skutečností, že se pod označením jáma II/33, skrývají ve skutečnosti minimálně dva, možná i více objektů. Napovídá tomu poměrně komplikovaný půdorys jámy II/33 (obr. 18). Zcela mimo chronologický kontext našeho objektu působí okraj nádoby, pod nímž se nachází výzdoba v podobě mnohonásobné ryté vlnovky, kterou sám Dubský označuje za starohradištní (*Dubský 1949*, 411; *Rybová 1956*, 223, obr. 117). Tento nález však bohužel nelze revidovat. *Datace*: LT D2b - Ř A - D1.

Jáma III/33 - Značnou část inventáře tvoří průběžné tvary jako různě profilované okraje mis a soudkovité nádoby se zataženým okrajem (obr. 22: B). Do stupně Ř A můžeme datovat výzdobu v podobě umělého drsnění (obr. 26: 3) a hrncovitou mísu s esovitým profilem (obr. 23: 6). Do období B2 - C1 patří výzdoba oválnými jamkami - Droberjar 1997 - 580 (obr. 23: 5), trojúhelníkovité vrypy a vpichy - Droberjar 1997 - 130, 194 (obr. 26: 1) nebo svislé, oválně podlouhlé žlábkou (obr. 26: 4), které však přecházejí až do stupňů C3 - D1 (*Rybová 1956*, 224, obr. 117). *Datace*: LT D2b - Ř A - C3 - D1.

Chata IV/33 - Revidovat nelze další keramiky, kterou z výplně jámy uvádí B. Dubský a to pozdně laténskou keramikou - tuhové hrnce s ovalenými okraji s výzdobou svislého hřebenování, dále zlomky keramiky zdobené „tečkovaným meandrem“, hřebenovanými půlobloučky, rýhami svislými i křížujícími se, plastickými lištami a umělým drsněním, kterou můžeme klást obecně do počátku doby římské. Evidentně mladší je pak výzdoba „klikatek“, prsovitých výčnělků, přesekávaných okrajů, jamek a vrypů. Inventář objektu obsahoval

rovněž značné množství zlomků nádob s dovnitř zataženým okrajem. Tato keramika se nedochovala, stejně jako dvojkónický přeslen (*Dubský 1949*, 413). Lahvovitou nádobu - Droberjar 1997 - 5203 (obr. 23: 7) lze datovat do období B2 - C2. Samostřílová spona s klínovitou nožkou je datovatelná do průběhu 4. století. I zde došlo patrně k spojení několika (minimálně dvou) objektů v jeden pod označením jáma IV/33 (*Rybová 1956*, 223, obr. 117).
Datec: LT D2b - Ř A - C2.

Chata V/33 - Nejstarší nálezy jsou bezpochyby pozdně laténské zlomky keramiky s ovalenými okraji (obr. 29: 2; *Dubský 1949*, obr. 9: 1), zdobené svislým hřebenováním (*Dubský 1949*, obr. 9: 2), zlomky stěn zdobené vzájemně se křížícími (*Dubský 1949*, obr. 9: 3) nebo svislými rýhami (*Dubský 1949*, obr. 9: 5). Do počátků doby římské patří miska zdobená na těle krokvicovitým ornamentem a rytou mřížkou (obr. 29: 1). Spíše do mladších fází starší doby římské a do starší části mladší doby římské patří výzdoba různých jamek a vrypů, zlomek stěny zdobený kombinací důlků a žlábků, dále zlomky jemných tenkostěnných nádob, opatřených na plecích nízkým žebrem, členěným šikmými rýhami; někdy jsou pod ním zachovány dvě řady drobných, pravidelných důlků (obr. 23: 10, obr. 26: 10 -13, obr. 29: 4, obr. 31: 1). Hrnčovitou mísu s esovitým profilem - Droberjar 1997 - 2107 (obr. 23: 10) je možno klást do období B1 - B2. Rovněž sponu (obr. 29: 7) lze datovat do průběhu 4. stol. Naopak do mladší až pozdní doby římské můžeme klást střep ze stěny velké hrubé nádoby s třemi svislými žebry (obr. 29: 5). Do úplného závěru doby římské nebo do stupně D1 patří střepy zdobené vyštípanou lištou v podobě větévkového motivu (obr. 26: 9) nebo několikanásobnými vodorovnými rýhami a vlnovkami (obr. 29: 3) a rovněž Svoboda 1965, obr. 14: 3). I v případě jámy V/33 vykazuje inventář materiál z průběhu prakticky celé doby římské, zvláště pak jejího počátku a závěru. Je proto velmi pravděpodobné, že zde došlo k sloučení minimálně dvou objektů (*Rybová 1956*, 223, obr. 117).

Datec: LT D2b - Ř A - B1 - B2 - C1 - C2 - C3 - D1

Jáma VI/33 - Z výplně objektu pochází keramika z nejstarších fází doby římské – pozdně laténské ovalené okraje hrncovitých nádob, zdobené svislým hřebenováním (obr. 33: 16), okraje terin hráněných do plošek (obr. 31: 5, obr. 33: 12), kulovitých (obr. 31: 12) nebo výrazně kolmo vzhůru odsazené (obr. 31: 8). Rovněž výzdoba je obvyklá – širší rýhy svislé (obr. 33: 1, 3, 5, obr. 34: 5 - 6), vodorovné (obr. 31: 19) nebo vzájemně se křížící (obr. 34: 1), husté svislé rýhování (obr. 33: 18). B. Dubský uvádí i černě zbarvené střepy s bílým malováním „jako v některých stradonických jihočeských osadách“ (*Dubský 1949*, 415).

Spíše do mladších fází starší doby římské až mladší doby římské náleží výzdoba různých nehtem provedených vrypů a důlků (obr. 31: 10, 16, obr. 33: 4, 7, 15, 17, 19, 20, 22, 24, obr. 34: 3, 8, 10) a plastické lišty vyštípané, z těla nádob (obr. 33: 23, obr. 34: 3) a rovněž zlomek stěny, zdobený plastickým výčnělkem (obr. 31: 4).

Mezi průběžné tvary možno řadit okraje mis zaoblené a dovnitř zatažené (obr. 33: 13), ven vykloněné (obr. 31: 17), dále vejčité nádoby se zaobleným okrajem dovnitř zataženým (obr. 31: 9) a hrncovité nádoby s okrajem zaobleným a ven vyhnutým s prohnutým hrdlem (obr. 31: 13, obr. 33: 11). Mezi zvláštní tvar patří část hrdla velké zásobnice s vodorovně vyhnutým okrajem, který je obloukovitě vykrajován (obr. 34: 9). Toto obloukovité vykrajování upomíná na vykrajované límce z doby stěhování národů, na druhé straně se samotná technika členění okraje vyskytuje po celou dobu římskou.

Do závěru doby římské a do starší části doby stěhování národů patří zlomky keramiky zdobené šikmými kanelurami a čokovitými jamkami, lemované svislými rýžkami, rekonstruované v menší situlovitou nádobku s výrazným lomem – obr. 34: 11 (*Dubský 1949*, 415, obr. 10: 2, obr. 16: 4; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 3). Sem můžeme zařadit i větší

hrncovitou nádobu dvojkónického tvaru se zaobleným a ven vykloněným okrajem - obr. 34: 12 (*Dubský 1949*, 415, obr. 16: 5; *Michálek 1981*, 16, Tab. 30: 4).

I z výplně tohoto objektu pochází materiál dlouhého časového záběru, především však z počátku doby římské a potom z jejího závěru a ze starší části doby stěhování národů. I zde je možno uvažovat o smíchání obsahu několika objektů.

Datace: LT D2b - Ř A - B1 - B2 - C1 - C2 - C3 - D1

Jáma VII/33 - Z výplně objektu pochází opět hlavně keramika. Do plaňanského horizontu náleží polokulovitá terina s charakteristickou výzdobou v podobě úhlů v kombinaci s kosočtvercem se středovou příčkou, tvořenými páskou, vyplňovanou vpichy (obr. 32: 3 - 4). Zrekonstruovat se podařila další polokulovitá terina, s hráněným okrajem do plošek - obr. 37: 7 (*Dubský 1949*, 415, obr. 15: 14; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 3) a polokulovitá terina s nízkým, kolmo nasazeným hrdlem a zaobleným okrajem - obr. 37: 6 (*Dubský 1949*, 415, obr. 15: 16; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 2). Dále to jsou okraje zásobnic a hrncovitých nádob, hráněných do několika plošek (obr. 34: 13 - 14; obr. 36: 3, 6, 17), kulovitých či polokulovitých (obr. obr. 36: 2, 10 - 11, 15, 18 - 19), kyjovitě rozšířených (obr. 36: 8) či kolmo nasazených (obr. 36: 16; obr. 37: 3). Chronologicky průběžné jsou dvě menší misky, první s mírně dovnitř zataženým okrajem, rovně seříznutým, oble klenutými stěnami a zesíleným, dovnitř vtačeným dnem, obr. 37: 8 (*Dubský 1949*, 415, obr. 15: 9; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 4), druhá s rozevřenými stěnami a rovně ukončeným okrajem, obr. 37: 9 (*Dubský 1949*, 415, obr. 15: 3; *Michálek 1981*, 16, Tab. 31: 1), další misky (obr. 36: 7; obr. 37: 2), soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem (obr. 36: 1, 4, 12 - 14, obr. 37: 1) a hrncovitě nádoby se zaobleným okrajem a prohnutým hrdlem (obr. 36: 5, 9, obr. 37: 4).

Na rozdíl od předchozích objektů nálezy z jámy VII vypadají chronologicky jednotně, i když i v tomto případě B. Dubský uvádí keramiku patrně přešťovického typu - s čočkovitými jamkami a šikmými kanelurami na výduti

(*Dubský 1949*, 415), která se však nedochovala (*Rybová 1956*, 223, obr. 117).

Datace: LT D2b - Ř A

Jáma I/33 - 34 - Do počátků doby římské patří okraje hrnců s hráněnými (obr. 37: 10), kulovitými nebo zakulacenými (obr. 37: 11, 13) okraji, rovněž okraje zásobnic - kulovité (obr. 41: 3) nebo fasetované (obr. 41: 4), zlomky polokulovitých terin s hráněným okrajem, zdobené rytými liniemi v podobě mřížky a metop - obr. 32: 5 - 6 - (*Dubský 1949*, obr. 11: 10). Vyskytla se rovněž nožka plaňanského poháru (obr. 41: 5).

Od závěru starší doby římské až do mladší doby římské se vyskytuje výzdoba různě provedených důlků, jamek a nehtovitých vrypů, která je použita i na soudkovité nádobě se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem (obr. 41: 11), umístěné uvnitř rytých oblouků (*Dubský 1949*, obr. 11: 1). B. Dubský vidí v tomto ornamentu napodobení obličejů (*Dubský 1949*, 416). Průběžné jsou okraje hrncovitých nádob, ven vyhnuté, s esovitě prohnutým hrdlem (obr. 41: 6), odsazená dna (obr. 40: 14), soudkovité nádoby se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem (obr. 40: 1, 3, 5, 11, obr. 41: 1) a různě profilované okraje mis - kyjovitě rozšířené (obr. 40: 8), rovně seříznuté (obr. 40: 19), zaoblené a dovnitř zatažené (obr. 40: 2). Do úplného závěru sídliště patří tři zlomky z okrajových partií mis přešťovického typu, zdobené vodorovnými žlábkami, vyplňované trojúhelníkovitými vpichy, které lemují i čočkovité jamky na výduti - obr. 41: 9 - 10 (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 3 - 4, 7; *Svoboda 1965*, obr. 11: 9) a také lomek stěny zdobený dvěma řadami okrouhlých vpichů a řadou šikmých čar (*Dubský 1949*, 416, obr. 11: 9; *Rybová 1956*, 223, obr. 117).

Datace: LT D2b - Ř A - B2, C3 - D1

Jáma II/33 – 34 - Mísovitě tvary nejsou příliš chronologicky citlivé, stejně jako soudkovitá nádoba se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem (obr. 32: D). Vyskytují se i v závěrečném období existence sídliště (D1), kam nepochybně patří mísa přešťovického typu s nedochovaným dnem a s výzdobou čtyř vodorovných žlábků pod nízkým hrdlem, tmavošedého zbarvení a hlazeného povrchu (obr. 41: 14).

Datece: D1

Jáma III/33 – 34 - Při povrchu této jámy B. Dubský uvádí nález části pohárovitého vykuřovadla šedého zbarvení s vyhlazeným povrchem. Podle výzdoby v podobě dvou vodorovných nepravidelných žlábků, nad nimiž je vkolkovaný kombinovaný motiv koncentrických a mnohapatřkovitých koleček, dvojitých kosočtverců, dvojice sedmi rýh, napodobující údajně písmo a dvojice elipsovitých, podélnou osou rozdělených a hustě rýhovaných otisků. B. Dubský jej klade do konce 4. a do počátku 5. století, tedy do závěrečné fáze existence sídliště v Přešťovicích (*Dubský 1949*, 416 – 417, obr. 12). Podobný kolek v podobě sluníčka byl nalezen i na sídlišti ve Zlivi, kde je datován rovněž do stupně D1 (*Zavřel 1983*, 78. obr. 5: 11). Z výplně je uváděna importovaná provinciální keramika – zlomky nedochované třetí misky oranžového zbarvení s širokým okrajem ven vyhnutým, s plastickou lištou, vnitřek je pokryt sklovitou pastou, zdrsňelou drobnými kaménky (*Dubský 1949*, 417, obr. 6: 4 – 6). Jedná se o fragmenty mortaria s glazurou na vnitřní straně, které M. Jančo datuje do 4. stol. (*Jančo 2003*, 283). V nejnovější literatuře se dokonce objevila možnost, že se jedná o 4 zlomky ze dvou mortarií (*Halama 2008*, 212).

Datece: D1

Jáma IV/33 – 34 - Z černé výplně jámy IV B. Dubský uvádí pět zlomků importované provinciální keramiky, z nichž jeden je opatřen na vnitřní straně žlutým firnisem, druhý pochází ze silnější nádoby s běločerveným nátěrem, třetí zlomek má zbarvení běložluté (*Dubský 1949*, obr. 6: 3) a poslední dva střepy mají červený nátěr (*Dubský 1949*, 417). Tyto střepy se bohužel nepodařilo identifikovat. Dále je uváděn větší zlomek terry sigillaty (*Dubský 1949*, obr. 6: 1) s červeným lesklým firnisem a s reliéfní výzdobou, sestávající ze dvou obloukovitých lišt, snad ohraničení medailonu a sloupku, mezi nimiž se nachází část písmene V, připojeného k oblouku s reliéfní výdutí dovnitř. Dle určení B. Dubského náleží 2. století (*Dubský 1949*, 418, obr. 14: 8). V. Sakař hovořil o motivu kandelábru, vytvořeného spletením dvou rohů se zlomečkem kanelovaného sloupku a analogie hledal u mistra B. F. Attoni (*Sakař 1956*, 61). Podle nejnovějšího určení J. Halamy se jedná o zlomek těla mísy Drag. 37 s reliéfní výzdobou části dvojitého medailonu typu *Ri – Fi K 20* (vlevo) a částí figurálního motivu tanečnice u sloupku *Ri – Fi M 60b* (vpravo), náležející mistrovi Comitialis IV; Bernhardova skupina IIa: po r. 175/178 – 210/220 (*Halama 2008*, 204).

Datece: B2 - C1

Jáma I/34 - Výplň jámy obsahovala pozdně laténskou keramiku (obr. 73: 19), typickou keramiku stupně Ř A, fasetované okraje hrncovitých nádob (obr. 73: 22) a zásobnic (obr. 76: 1) a rovněž nožku plaňanského poháru (obr. 73: 20). Tomuto datování neodporuje ani hrncovitá nádoba se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a uchem na největší výdutí (obr. 61: 11) - *Rybová 1956*, 224, obr. 117. *Datece:* LT D2b - Ř A

Jáma II/34 - Výplň jámy obsahovala zlomky keramiky, které nelze identifikovat. Podle popisu výzdoby – ryté mřížkování, ryté polokruhy, nehtování (*Dubský 1949*, 420) a vyobrazení na fotografiích (Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 1213/34, obr. 1), lze tento objekt rámcově datovat do starší doby římské.

Datece: LT D2b - Ř A - B2

Jáma III/34 - Výplň jámy obsahovala zlomky keramiky, které dnes nelze identifikovat. Mělo by se jednat o tvary „barbarské keramiky“ (Dubský 1949, 421). Vyjimečným nálezem je hliněný kahan „ tvaru sedícího kura“, který B. Dubský považuje za hrubou imitaci římské lampy (Dubský 1949, 421, obr. 14: 8). Není vyloučeno, že se jedná spíše o zoomorfní nádobu.
Datace: LT D2b - Ř A - B2

Jáma IV/34 - Výplň jámy obsahovala zlomky keramiky, které dnes nelze identifikovat. Podle popisu je lze datovat do pozdní doby laténské (2 střepy s ovalným okrajem, svise hřebenované) a do starší doby římské (ornament klikatky a vrypů) – Dubský 1949, 421; Rybová 1956, 224, obr. 117, snad Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 1213/34, obr. 2).
Datace: LT D2b - Ř A - B2

Jáma V/34 - Z výplně jámy identifikovány dvě nádoby, mísa se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2408) a soudkovitá nádoba, tzv. pozdně římský hrnec. Obě nádoby nevylučují dataci do stupně D1. Dle B. Dubského i ostatní střepy z jámy „přísluší babarským tvarům mladšího stupně“ (Dubský 1949, 421). Naopak z průběhu celé doby římské je materiál vyobrazený ve zprávě v Archivu NZ ARÚ Praha, č. j. 1213/34, obr. 3).
Datace: Spíše mladší doba římská - D1

Jáma VI/34 - Střepy z výplně objektu dnes nelze z větší části revidovat. Identifikován byl zbytek jednoho z nich z těla patrně hrncovité nádoby, zdobený nepravidelnou a nesouměrnou rytou několikanásobnou vlnovkou, doprovázenou svazky horizontálních rytých rýh. B. Dubský hledá analogie v době hradištní (Dubský 1949, 421), ale pravděpodobnější bude datace do stupně D1.
Datace: D1

Jáma VII/34 - Z výplně jámy B. Dubský uvádí pouze velmi málo zlomků keramiky, zejména „nožky dvou těžkých nádob“ a s výzdobných motivů pak klikatku a důlky provedené nehtem (Dubský 1949, 421). Nálezy se nepodařilo identifikovat.
Datace: Patrně LT D2b - Ř A - B2

Jáma VIII/34 - Ve výplni objektu se nacházelo menší množství zlomků keramiky, náležející „mladšímu stupni“ (Dubský 1949, 421), kterou se nepodařilo identifikovat. Nejvýraznější je zlomek TS, který se nedochoval. B. Dubský uvádí, že se jednalo o zlomek okraje mísy Drag. 37 s lesklým, jasně červeným povrchem (Dubský 1949, 421). V. Sakař nález považuje rovněž za okrajovou lištu mísy Drag. 37 s částí širokého vyhlazeného pruhu, vyrobený v dílnách v Rheinzabern v poslední třetině 2. století (Sakař 1956, 61 – 62; Sakař 1970, 39). J. Halama fragment datuje do širšího intervalu, cca do pol. 2. – pol. 3. století (Halama 2007, 204; Halama 2008, 213).
Datace: B2 - C1

Jáma IX/34 - Výplň objektu neobsahovala žádné nálezy (Dubský 1949, 419, 421; Michálek 1999, 37).
Datace: Nedatováno

Jáma X/34 - Výplň objektu neobsahovala žádné nálezy (Dubský 1949, 419; Michálek 1999, 36).
Datace: Nedatováno

Jáma XI/34 - B. Dubský hovoří o střepch s „píchaným a rytým meandrem, s hluboce rytým mřížkováním, s klikatkou“, které lze patrně datovat do starší doby římské. Tomu odpovídají i střepy s ovaleným okrajem, zdobené svislým hřebenováním. Naopak do závěru doby římské a do počátečních fází doby stěhování národů náleží patrně „střepy s kanelurou a s vykrajovaným límcem, tečkami lemovaným“ (Dubský 1949, 421). Tyto zlomky keramiky dnes nelze revidovat. Dochovaly se pouze dvě nádoby - miska, která není chronologicky citlivá a ostře profilovaná mísa (Droberjar 1997 - 2318), která se poprvé objevuje na sídlišťích doby římské již ve stupni Ř A, ale patří mezi charakteristické nádoby z období B2 a B2/C1 (Droberjar 1997a, Abb: 36, Taf. 44: 8, Taf. 107: 10, Taf. 117: 7, Taf. 118: 8).
Datece: B2 - C1

Jáma XII/34 - Výplň objektu obsahovala zlomky keramiky, které dnes nelze identifikovat. Podle popisu B. Dubského měla jednotný charakter – „svisle šrafované střepy s ovaleným okrajem, tmavě hlazené nádoby se svislými rýhami a ornamentem klikatky, vrypů a jamek“. Lze je datovat patrně na počátek starší doby římské (Dubský 1949, 419, 421; Rybová 1956, 224, obr. 117).
Datece: Patrně LT D2b - Ř A

Jáma XIII/34 - Výplň objektu obsahovala větší množství keramiky. Nálezy nelze z větší části identifikovat. B. Dubský uvádí misku černého zbarvení s hlazeným povrchem, zdobenou meandrem, dále nožky nízkých misek a misky s okraji vklopenými, dva střepy s vlnovkou, situlovitou nádobu s ovaleným okrajem (Dubský 1949, 421, obr. 14: 2) a malou misku na nožce (Dubský 1949, 424, obr. 14: 7). Spíše starší době římské by odpovídala výzdoba meandrem na černě hlazené misce (Dubský 1949, 421). Dva střepy s vlnovkou (Dubský 1949, 421, obr. 13: 6 – 7) budou patrně náležet až do závěru doby římské (D1). Identifikovat se podařilo 1 nádobu a 1 bronzovou sponu (obr. 61: 13). Soudkovitá nádoba se zaobleným a dovnitř zataženým okrajem, zdobená rytou mřížkou (obr. 70: 1) je průběžným tvarem, výzdoba mřížkou se vyskytuje zvláště v období Ř A - C1. Bronzová spona připomíná samostřílové spony s vysokým zachycovačem, které B. Svoboda klade do svého středního období (Svoboda 1948, 81 – 89, obr. 9).
Datece: Ř A - C1

Jáma XIV/34 - Z výplně objektu pochází menší množství keramiky, zdobené nehtovitými vrypů a nožky dvou misek, které nelze identifikovat (Dubský 1949, 419; Michálek 1999, 37).
Datece: Patrně Ř A - B2

Datece prozkoumaných a zjištěných objektů v letech 2008 - 2015

Objekty 1/08, 5/08 a 1/09, prozkoumané v letech 2008 – 2009 v rámci projektu Grantové agentury České republiky (GAČR) – *Keltové a Germáni v 1. století před Kr. v Čechách a ve střední Evropě* (č. 404/07/1632), byly zpracovány a publikovány (Parkman – Zavřel 2010, 315 – 339; Parkman - Zavřel 2010, 253 - 268). V tomto případě není o dataci pochyb.

Objekt 1/08 - Výplň objektu 1/08 obsahovala zlomky keramiky, mazanici, zvířecí kosti a železnou sponu. Převažovala keramika typicky germánská, zatímco keltská složka byla zastoupena pouze v menší míře (obr. 137 - 142).
Datece: LT D2b - Ř A

Objekt 5/08 - Výplň objektu obsahovala 10 zlomků keramiky.

Datace: Ř A

Objekt 1/09 - Výplň objektu obsahovala zlomky keramiky výhradně germánského původu. Keltská keramika nebyla prakticky pozorována (obr. 142 - 148).

Datace: Ř A

V letech 2014 - 2015 byla na sídlišti prováděna, v rámci zemědělských prací, hluboká orba, jejímž důsledkem bylo vytrhávání nálezů, především keramiky, přímo z výplní dosud neprozkoumaných objektů. Místa nálezů jsme alespoň zaměřili pomocí GPS. Takto získaná keramika, často velmi výrazná, se v současné době zpracovává a dokumentuje a nemohla být již zařazena do této práce. Uvádím zatím předběžnou dataci míst nálezů (viz celkový plán):

GPS 07 - LT D2b - Ř A - B1, D1

GPS 08 - LT D2b - Ř A - B1 - C2

GPS 09 - LT D2b - Ř A

GPS 010 - LT D2b - Ř A

GPS 011 - LT D2b - Ř A

GPS 017 - LT D2b - Ř A - B1 - C2

GPS 018 - LT D2b - Ř A - B1 - C2

GPS 019 - LT D2b - Ř A

GPS 020 - LT D2b - Ř A

GPS 021 - LT D2b - Ř A

GPS 022 - LT D2b - Ř A

GPS 349 - LT D2b - Ř A

GPS 350 - LT D2b - Ř A

GPS 351 - LT D2b - Ř A

10. Rozbor nálezů z pohřebiště

a) Pohřební ritus

Prvních 6 hrobů odkryl B. Dubský již v roce 1924 (*Dubský 1928 - 1930*, 280 - 282), zbývající větší část pohřebiště objevil a prozkoumal až v roce 1934 (*Dubský 1949*, 400 - 490). Celkově zde zjistil 450 hrobů, když ale vezmeme v úvahu i dvojhroby a trojhroby, které jsou evidovány pod jedním číslem, pak se dostaneme k počtu 479 hrobů s celkově 522 pohřby (*Dubský 1949*, 480). Původní počet byl však pravděpodobně ještě větší, neboť se v dosahu pohřebiště nacházela roztroušená keramika, pocházející patrně z hrobů zničených orbou (*Zavřel 1999*, 91). Sám B. Dubský uvádí dlouholeté ničení mělce uložených pohřbů (*Dubský 1949*, 429; *Svoboda 1965*, 51). Je nutné si uvědomit, že nálezová situace je, co se zachování hrobů týče, poněkud komplikovanější. Ve skutečnosti bylo 57 hrobů zničeno, 254 narušeno a jen 142 hrobů zůstalo nepoškozeno. Podobnou situaci můžeme pozorovat např. i na pohřebišti v Šaraticích (*Trňáčková 1960*, 582) nebo ve Forchheimu, kde bylo hlubokou orbou zničeno cca 50% všech uren (*Weinlich 1999*, 97).

Poloha přešťovického pohřebiště je charakteristická pro řadu soudobých pohřebišť ve středoevropském prostoru. Nachází se na vyvýšené terénní vlně, stejně jako např. pohřebiště v Čiernom Brodě na jihozápadním Slovensku (*Kolník 1975*, 356).

Celková plocha pohřebiště činí 800 m čtverečních. Hroby jsou uspořádány z větší části nepravidelně, bez chronologické návaznosti. Vzdálenost mezi nimi je 50 - 100 cm. Vzápadní části pohřebiště zaznamenáváme jistou kumulaci pohřbů bez nějakého pravidelného systému, zatímco v jeho východní části pozorujeme uspořádání hrobů do celkem pravidelných řad orientovaných přibližně ve směru V - Z (obr. 149). Rovněž hroby na srovnatelném pohřebišti v Šaraticích jsou rozmístěny zcela nepravidelně (*Trňáčková 1960*, 582, obr. 1), stejně jako v Kostelci na Hané, kde byly hroby pouze rozloženy v dlouhém pásu od východu k západu (*Zeman 1961*, 180). B. Dubský uvádí mezi pohřby prázdná místa se stopami po kůlech, které interpretuje jako blíže nespecifikované dřevěné konstrukce. Vylučuje zde možnost žároviště, kterým nebyl ani prostor mezi hroby 429 - 430 s popelovitou vrstvou. Hroby nejsou na povrchu označeny, není však vyloučeno, že původně nějaké označení měly. Tuto skutečnost naznačuje hrob 69, u kterého B. Dubský uvádí vztyčený kámen o výšce 30 cm (*Dubský 1949*, 428 - 429). Naopak na pohřebišti v Kostelci na Hané se označování hrobů předpokládá, neboť se vzájemně respektovaly (*Zeman 1961*, 180), stejně jako ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludikovský 1978*, 14). Označování hrobů na povrchu připouští I. Pleinerová i v případě pohřebiště v Opočně (*Pleinerová 1995*, 49).

Všechny pohřby na přešťovickém pohřebišti jsou žárové, ritus však není zcela jednotný. Stejně jako na srovnatelných pohřebištech mladší a pozdní doby římské (Plotiště nad Labem, Dobřichov - Třebická, Šaratice, Kostelec na Hané, Velké Hostěrádky, Pňov, Opočno, Bešeňov, Čierny Brod, Očkov (*Rybová - Vokolek 1964*, 60 - 61; *Kolník 1975*, 356; *Kolník 1956*, 267; *Peškař - Ludikovský 1978*, 79 - 80; *Pleinerová 1995*, 47; *Beková - Droberjar 2005*, 425) převažuje pohřeb v urně, která kromě popela a drobných kostí zemřelého obsahuje chudé milodary v podobě skleněných nebo jantarových perel, zlomky kostěných hřebenů a pazourky. Jen vyjimečně je inventář tvořen jinými předměty. Popelnicových hrobů bylo 436 a většina hrobů obsahovala jen jednu nádobu. Rovněž na pohřebišti v Šaraticích převažovaly popelnicové hroby, kdy se v každém hrobě nacházela pouze jedna nádoba (*Trňáčková 1960*, 583). V Přešťovicích však byly vyjimečně zjištěny spolu s popelnicí i střepy dalších nádob: v hrobech 264, 276, 290, 339, 361 střepy jedné nádoby, v hrobě 408 střepy dalších dvou nádob, v hrobech 311, 341 střepy dalších tří nádob, v hrobě 310 střepy dalších čtyř nádob, v hrobě 414 střepy dalších sedmi nádob a v hrobě 418 dokonce střepy dalších deseti nádob. Stav dochování popelnic není ideální. V 93 případech se nedochovala vůbec, ve 134 případech

pouze ve střepech bez možnosti rekonstrukce vzhledu nádoby, 111 popelnic se dochovalo pouze částečně, takže i jejich rekonstrukce není úplná. Pouze 148 popelnic zůstalo nepoškozeno nebo je bylo možno celkově doplnit.

Střepy z jiných nádob, které nesloužily jako urna, byly zjištěny v inventáři i dalších pohřebištích. Byly to menší fragmenty i větší střepy z nádob, které byly rozbity pravděpodobně těsně před vložením do hrobu, patrně v rámci pohřebních obřadů. Příležitostně se tak dělo na některých pohřebištích v Durynsku (Jaucha, Grossromstedt) - *Mildenberger 1970*, 21 nebo v Opočně (*Pleinerová 1995*, 47 - 48). V Očkově se jiná keramika nacházela dokonce v 70 hrobech. Existuje ovšem možnost, že se střepy dalších nádob nedostaly do hrobů náhodně při sběru spálených kostí z předešlých pohřbů. Podle T. Kolníka není ani možné vyloučit, že ojedinělý cizí střep symbolizuje celou nádobu a že se tak nahradil běžný zvyk vkládat do hrobu jako milodary několik nádob. Ve Velkých Hostěrádkách se zlomky keramiky nacházely v povrchové vrstvě mezi hroby a jejich rozptýl souhlasil s prozkoumanou plochou pohřebiště. Podle autorů výzkumu se jedná o zbytky nádob, záměrně rozbíjených při pohřebních obřadech (*Peškař - Ludikovský 1978*, 12). Samozřejmě ne každý v hrobě nalezený střep je možné automaticky považovat za záměr, přesto se ale ukazuje, že výskyt dalších střeptů v hrobech je typický spíše pro mladší a pozdní dobu římskou. Registrujeme jej nejen v Přešťovicích, ale je příznačný i pro jihozápadní Slovensko (Očkov, Bešeňov), Moravu (Kostelec na Hané, Šaratice) a i pro vzdálenější oblasti (*Kolník 1956*, 238; *Kolník 1975*, 357).

Při rozboru keramiky z pohřebištích bývá často řešena otázka, zda se jako popelnice užíval jen určitý druh nádob, speciálně vyrobený pro tento účel. Jako doklad se obvykle uvádí špatné vypálení nádob, odlišnost tvarů a výzdoby od sídlištní keramiky a take neopotřebovanost nádob. Naopak proti těmto názorům se staví právě opotřebovanost některých popelnic. Ovšem je pravděpodobnější, že na pohřebištích pozdní doby římské byl sortiment pohřební keramiky omezenější. Jednalo se hlavně o mísovité tvary, zatímco výběr sídlištních tvarů je mnohem pestřejší (*Trnáčková 1960*, 585). Tomuto zjištění by odpovídal i výběr pohřební keramiky na pohřebišti v Přešťovicích.

I když se dokumentace jednotlivých hrobů pro přešťovické pohřebiště nedochovala, lze se podle B. Dubského popisů hrobů domnívat, že hrobové jámy urnových hrobů měly kruhovitý půdorys jako na pohřebišti v Čiernom Brode (*Kolník 1975*, 356) nebo ve Forchheimu (*Weinlich 1999*, 100). V Očkově u Piešťan byly hrobové jámy kotlovitého tvaru (*Kolník 1956*, 267), zatímco v Šaraticích půdorys hrobových jam nebylo možné zjistit vůbec (*Trnáčková 1960*, 582), stejně jako ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludikovský 1978*, 6).

Pohřby byly uloženy do malých a poměrně mělkých jam, vyhloubených do skalního podloží nebo do písku. U 17 hrobů bylo zjištěno obložení kameny, jako např. u hrobů 355 - 356. Většina pohřbů se nachází v hloubce 10 - 15 cm od povrchu podloží. Údaje o hloubce hrobů nejsou úplné. V 296 případech není tento údaj vůbec uveden, u 73 hrobů B. Dubský uvádí jen obecně mělké zahloubení (5 x ve skalním podloží). Pouze u 36 hrobů je konstatována hloubka 10 - 20 cm a u 44 hrobů pak hloubka 20 - 30 cm. Vyjímecné jsou hroby 252 a 265, kde je uváděna hloubka kolem 50 cm. Hloubka hrobů v Čiernom Brode se pohybovala mezi 15 - 90 cm, přičemž většina se jich nacházela v hloubce 40 - 60 cm (*Kolník 1975*, 356), stejně jako v Očkově u Piešťan, kde byla zjištěna největší hloubka 130 cm (*Kolník 1956*, 267). Hloubka hrobů v Šaraticích se pohybovala v rozmezí 15 - 70 cm, u většiny to bylo 30 - 40 cm (*Trnáčková 1960*, 582 - 583), 18 - 45 cm ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludikovský 1978*, 6), na pohřebišti v Kostelci na Hané hloubka hrobů kolísala v rozmezí 35 - 70 cm (*Zeman 1961*, 180), stejně jako v Opočně (*Pleinerová 1995*, 48). Na pohřebišti v Plotišti nad Labem se hloubka pohřbů pohybovala mezi 15 - 50 cm od dnešního povrchu (*Rybová - Vokolek 1964*, 60) a ve Forchheimu mezi 20 - 40 cm (*Weinlich 1999*, 97).

Ve výrazné menšině jsou jámové hroby bez urny, rovněž s žárovými pohřby. Ty jsou známé i z jiných oblastí barbarika v průběhu celé doby římské jako běžná součást žárových

pohřebišť. Těchto hrobů bylo v Přešťovicích zjištěno celkem 24. Hluboké jsou od 20 do 40 cm, délka a šířka kolísá od 40 do 70 cm. Spálené kosti jsou na hromádce a původně snad byly uloženy v nějakém obalu z organické látky, snad ze dřeva, textilu nebo kůže, která se nedochovala. Stejně pozorování bylo učiněno na žárových pohřebištích pozdní doby římské v Durynsku (*Mildenberger 1970*, 21 - 23) i na pohřebišti v Kostelci na Hané, kde bylo takových pohřbů zjištěno 18 z celkových 437 hrobů, rovněž doprovázených drobnými střípky (*Zeman 1961*, 179) jedné až dvou nádob (např. hroby 132 a - b, 415). Žárové hroby bez urny, ve formě hromádky kostí o průměru 20 - 25 cm a síle 4 - 8 cm, nebyly výjimkou ani na pohřebišti v Plotišti nad Labem. Bylo jich zde prozkoumáno celkem 31 a pod spálenými kostmi se nacházela tenká vrstva červeného zbarvení, patrně pozůstatek organického obalu, ve kterém byly původně uloženy. Podle antropologického posudku byli takto pohřbeni děti, ženy i muži nejrůznějšího stáří a 2/3 těchto pohřbů nemělo žádnou výbavu (*Rybová 1980*, 174 - 175). Žárové hroby bez urny nejsou výjimkou i na jiných soudobých pohřebištích, např. v Očkově (*Kolník 1956*, 268). V Šaraticích bylo 9 z celkového počtu 153 žárových hrobů, uložených prostě v zemi, ale bez keramiky (*Trnáčková 1960*, 583), v Šitbořicích 5 z 19 hrobů (*Peškař - Ludikovský 1978*, 11) a na pohřebišti v Dahlhausenu 5. Vyjimečně se tento typ hrobu objeví i na pohřebišti v Opočně (*Pleinerová 1995*, 50). Rovněž prosté žárové hroby bez keramiky patří k popelnicovým hrobům polabské skupiny, je jich však obvykle jen několik z celkového počtu hrobů. Příčina může být rituálního nebo sociálního charakteru (*Trnáčková 1960*, 584).

Dalším hrobovým typem jsou jámy kruhového půdorysu o průměru 1 - 2 m a hloubce 40 - 70 cm, které obsahují kosti jedné nebo několika osob a střepy z jedné nebo více nádob.

V okrajových partiích jámových hrobů se nacházel jeden nebo více popelnicových hrobů. Podle B. Dubského se jedná o starší pohřby, porušené pohřby novými. Bohužel k těmto situacím neexistuje žádná dokumentace, která by umožnila tento problém vyřešit. Superpozice hrobů se ve dvou případech podařilo zachytit na pohřebišti v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 583).

Od běžných hrobů pohřebiště v Přešťovicích se výrazně odlišuje 10 pohřbů, které jsou uloženy bez popelnice v malých jámách, o průměru 15 - 25 cm a hloubce 10 - 30 cm, s drobnými milodary. Spálené kosti jsou uloženy na hromádce a i zde se patrně původně nacházely v nějakém organickém obalu (*Mildenberger 1970*, 18). Tento typ hrobů byl zjištěn i na pohřebišti v Opočně (*Pleinerová 1995*, 50).

V 15 popelnicových hrobech byly dvě nádoby těsně u sebe, buď se přímo dotýkaly, nebo byly odděleny tenkou vrstvou písku (např. hroby 176, 177, 152, 154, 202, 203). Často byla spodní nádoba poškozena nádobou horní (např. hroby 70 a 71). V 6 hrobech ležely popelnice těsně na sobě. Stejnou situaci je možné pozorovat i na pohřebišti v Opočně (dvojhrob 224 - 225), kde pohřby mohly být současné i následné (*Pleinerová 1995*, 48). Rovněž na pohřebišti v Kostelci na Hané byly ve třech případech nalezeny v hrobech vždy dvě nádoby. Jednou byla menší nádoba vložena do popelnice, dvakrát stály vedle pohřební schránky (*Zeman 1961*, 177 - 178). Ojedinele se vyskytnou i trojhroby, kde vedle sebe těsně ležely tři popelnice v jedné linii (*Zavřel 1999a*, 92). V naprosté většině hrobů je uložen pouze jeden jedinec (celkem 416 pohřbů), dvojhroby tvoří výraznou menšinu (celkem 21) a zcela vyjimečné byly trojhroby (celkem 3). V osmi případech B. Dubský uvádí i hroby s více jedinci. Tato informace je však poněkud nejasná a nijak doložená. Zda dvojhroby nebo trojhroby představují nějakou vnitřní souvislost a případné vazby mezi pohřbenými osobami nelze rozhodnout. A. Rybová poukazuje na malé skupinky hrobů, jaké tvoří např. hroby 364, 279 a 280, z nichž prostřední je trojhrobem nebo skupinka hrobů 309 - 313, kde by se mohlo uvažovat o záměrném seskupení z důvodu společenské nebo příbuzenské souvislosti. Celkově lze ale souhlasit s jejím závěrem, že nepravidelnost v uložení přešťovických hrobů, která se objevuje i na jiných pohřebištích této doby, nedovoluje odhalit systém pohřbívání (*Rybová 1956a*, 211).

Dvojhroby byly zjištěny i na pohřebišti v Opočně, i když i zde jednoznačně převažovaly pohřby jednotlivých osob. 8 x se jednalo o kombinaci dospělý - dítě, 5 x žena - dítě, 2 x muž - žena, 1 x dva muži. Autorka výzkumu uvažuje o úzkém spojení, patrně příbuzenském, zemřelých již během života (*Pleinerová 1995*, 48 - 49).

Na pohřebišti v Přešťovicích byly zjištěny různé typy pohřebního ritu. Tento jev není v mladší době římské ojedinelý. Na pohřebišti v Dahlhausen I v Prignitz bylo vedle popelnicových hrobů 5 pohřbů, kde byly spálené kosti uloženy bez nádoby na hromádce v malé jamce. Podobná situace je i na popelnicových pohřebištech v Nebra, Kölleda, Grossneuhausen, Kr. Weimar). Jejich malý počet bývá někdy vysvětlován skutečností, že mohly uniknout pozornosti, což se může týkat i nálezové situace v Čechách. To může být i případ jámových hrobů, v jejichž výplni jsou roztroušeny zbytky žárového pohřbu s milodary, např. na pohřebišti Wechnar, Kr. Gotha. Mohou se objevit i jámové hroby, obsahující vedle žárového pohřbu i nádobu (*Rybová 1956a*, 210).

Většina hrobů (338) byla zcela bez milodarů. To málo nese stopy poškození žárem a dochovalo se často jen ve zlomcích nebo silně deformované. Tato chudoba pohřebního inventáře je příznačná v této době pro celý labsko - germánský kulturní okruh a souvisí se změnou rituálních a náboženských zvyklostí. Nejčastěji se vyskytujícím předmětem z inventáře hrobů v Přešťovicích je skleněný korál, nejčastěji modré barvy (celkem 73 ks). Byl zjištěn celkem v 69 hrobech. Stejná situace byla zjištěna i na pohřebišti v Opočně, kde se perly nacházely v 58 hrobech v celkovém počtu 240 - 300 ks, také často ve formě slitků (*Pleinerová 1995*, 83) nebo v Plotišti nad Labem, kde byly zjištěny celkem v 73 hrobech (*Rybová 1980*, 141). V menším počtu jsou zastoupeny skleněné korálky barvy žluté (8 ks), zelené (7 ks), žlutozelené (2 ks), červené (2 ks), černofialové (1 ks) a červenofialové (1 ks). Vyjímecny je světlý korál s červenými očky (2 ks) a žlutý korál s modrou vložkou (1 ks). V Opočně nalezené perly představovaly spektrum 11 barev, z nichž nejčastější byly perly modré (45%), dále zelené (22%), černé (16%), bezbarvé (8%), hnědozelené nebo hnědožluté (5%). Vyjímecny je zbarvení načervenalé, fialové, žluté nebo bílé. I zde převažuje jednobarevnost (*Pleinerová 1995*, 83 - 84). V jihočeských muzeích (Strakonice, Písek, České Budějovice) se nacházejí slitky minimálně dalších 130 korálů všech barev, pocházející z přešťovického pohřebiště, bez označení příslušnosti k jednotlivým hrobům, které naznačují, že současný známý počet tohoto typu milodaru je jen část původního stavu. Ve většině známých hrobů se vyskytuje po jednom korálku (59 hrobů), 2 korálky byly v 9 hrobech, 3 korálky v jednom hrobě, 4 korálky ve 4 hrobech, 6 korálků v jednom hrobě a 7 korálků také v jednom hrobě.

Slitky skleněných korálků a perel se nacházejí ve výbavě hrobů na pohřebišti v Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, 268). V Šaraticích byly pouze v jednom hrobě 2 přepálené korálky a v dalších dvou zůstaly jej jejich přepálené slitky (*Trňáčková 1960*, 583). Ve velkém množství (1191) se žárem poškozené, různobarevné skleněné perly nacházejí v inventáři pohřebiště ve Forchheimu (*Weinlich 1997*, 280 - 281; *Weinlich 1999*, 107). Na pohřebišti v Opočně větší počet skleněných perel ukazuje na ženské hroby, jednotlivé perly se však mohou vyskytovat i v mužských hrobech (*Pleinerová 1995*, 61).

Méně časté jsou jantarové perly, které byly zjištěny pouze v 5 hrobech. Rovněž na pohřebišti v Opočně byla registrována pouze jedna jantarová perla (*Pleinerová 1995*, 84). Častější je, co se tohoto materiálu týče, výskyt spáleného jantaru, který byl zaznamenán celkem v 22 hrobech.

Dále byl v 18 hrobech zaregistrován přepálený pazourek nebo pazourkový odštěpek a v jednom případě i kančí zub. Pazourky byly rovněž zjištěny i v inventáři hrobů z Forchheimu (*Weinlich 1997*, 281; *Weinlich 1999*, 107) nebo v Opočně, kde byly v 11 hrobech po jednom exempláři a v jednom případě po dvou. U deseti pazourků bylo zjištěno poškození, způsobené patrně jejich použitím pro rozdělování ohně. Obecně jsou pazourky považovány za mužský

atribut (*Pleinerová 1995*, 60, 85). Na pohřebišti v Plotišti nad Labem se pazourky nacházely v 80 hrobech (*Rybová 1980*, 141).

Druhým nejčastějším typem milodarů jsou předměty vyrobené z kosti, hlavně zlomky hřebenů (celkem 25 ks), zdobených rytou výzdobou, někde s dochovanými bronzovými nýty (3 ks). Ve dvou případech se dochoval pouze bronzový nýtek. Zlomky kostěných hřebenů a jehlic se poměrně často nacházely v inventáři pohřebišť v Očkově u Piešťan nebo ve Forchheimu, stejně jako v Plotišti nad Labem, kde byly zjištěny v 234 hrobech (*Rybová 1980*, 141). Byly rovněž spojovány bronzovými nýty a zdobeny hlavně rytými koncentrickými kroužky (*Weinlich 1997*, 280 - 281; *Weinlich 1999*, 10). T. Kolník považuje za nepravděpodobné, že výskyt hřebenu v hrobě automaticky znamená, že tento pohřeb je ženský (*Kolník 1956*, 267). Rovněž na pohřebišti v Opočně se kostěné hřebeny vyskytovaly jako milodary jak v mužských, tak i ženských hrobech (*Pleinerová 1995*, 60). Naopak v Šaraticích se pouze v jednom hrobě nacházel zlomek kostěné destičky s bronzovým nýtem a samotný nýtek z dalšího hrobu (*Trnáčková 1960*, 583).

Méně časté jsou kostěné jehlice (2 ks) a fragment schránky na jehly, zdobený rytou výzdobou. V Plotišti nad Labem byly nacházeny poměrně často, celkem v 47 hrobech (*Rybová 1980*, 141). Na pohřebišti v Opočně kostěné jehlice převažovaly v ženských hrobech, ale ve třech případech zde byly nalezeny v hrobech mužských (*Pleinerová 1995*, 60). Zcela chybějí nálezy kovových předmětů, spon a zbraní. Vyjímkou je bronzové kování z hrobu 143, zlomek TS z hrobu 22, železný nůž z hrobů 164 - 165 a jedna spona z hrobu 114. Je zajímavé, že ze všech hrobů pohřebiště v Přešťovicích je uváděn pouze jediný přeslen.

Ačkoliv podle B. Dubského na pohřebišti v Přešťovicích převažovaly ženské hroby, do dnešních dnů se dochoval z jejich inventáře jediný přeslen (hrob 187). Vyjimečně se přesleny nacházejí i na pohřebišti v Očkově (*Kolník 1956*, 268), naopak nejčastějším nálezem jsou na pohřebišti v Šaraticích, kde jich bylo v 11 hrobech 15 (*Trnáčková 1960*, 583) nebo 25 na pohřebišti v Plotišti nad Labem (*Rybová 1890*, 141). Přesleny jsou součástí výbavy hrobů i na pohřebišti ve Forchheimu (*Weinlich 1997*, 281; *Weinlich 1999*, 107).

Obdobně chudá výbava v tomto směru byla i na pohřebišti v Šaraticích, kde byly spony zjištěny pouze ve čtyřech hrobech a zlomky železného nožíku pak ve dvou hrobech (*Trnáčková 1960*, 583). Naopak 16 spon pochází z pohřebiště ve Forchheimu (*Weinlich 1997*, 281; *Weinlich 1999*, 107) a 37 spon a 9 ks zbraní z pohřebiště v Plotišti nad Labem (*Rybová 1980*, 141).

Při novém zpracování dochovaných spálených lidských pozůstatků z přešťovických hrobů P. Kubálkem pro nový antropologický rozbor, byla získána řada drobných, dosud neregistrovaných předmětů - zlomky keramiky (11), zlomky strusky (5), štípaná industrie (2), zlomky skla (2). Zajímavostí je 22 medvědích drápů (pozůstatků kožešin z pohřební hranice?).

V 6 hrobech byla zjištěna pryskyřice. Vkládat hrudky vonné pryskyřice do hrobů mladší doby římské je typický zvyk, rozšířený v celé labsko - germánské oblasti od jižní Skandinávie přes Holštýnsko, Meklenbursko, východní Hannoversko, Starou Marku, Braniborsko, Pohavolí, střední Polabí, Sasko, Anhaltsko, Durynsko, Čechy, Moravu, jihozápadní Slovensko a Dolní Rakousko. Do popelnic byl obvykle vložen pouze jediný kousek pryskyřice. Vybavení hrobu větším množstvím této látky není obvyklé (*Peškař - Ludikovský 1978*, 73). V Očkově u Piešťan se nacházela v 22 hrobech, v Čiernon Brodě ve 14 hrobech (*Kolník 1956*, 267), zjištěna byla rovněž v Abraháme a Bešeňově, v Čechách v Plotišti nad Labem ve 40 hrobech (*Rybová 1980*, 141) a v Dobřichově - Třebické, na Moravě pak v Šaraticích (v 11 hrobech), ve Velkých Hostěrádkách v pěti hrobech (*Peškař - Ludikovský 1978*, 73) a v Kostelci na Hané (v 58 hrobech), zde většinou na dně popelnice pod kostmi, v jednom hrobě 3 kousky, v osmi hrobech po dvou a v ostatních po jednom (*Trnáčková 1960*, 583; *Zeman 1961*, 177, 270) nebo v Skoronicích (*Peškař 1972*, 109). "Urnen" nebo

"Räucherharz" byla registrována i na pohřebišti v Dahlhausen, Pritzier v Meklenbursku nebo ve Forchheimu (*Weinlich 1997*, 281; *Weinlich 1999*, 107; *Masanž 2012*, 45). Na pohřebišti v Opočnu se pryskyřice vyskytovala jak v mužských, tak i ženských hrobech a to v 64 případech, většinou s 1 - 3 kousky v jednom pohřbu, ve třech případech se v jednom hrobě nacházely 4 exempláře, jednou 5 a 10 (*Pleinerová 1995*, 60, 81).

Původ používání prykyřice při pohřebních obřadech mohl být ve starém Římě a při rozšiřování tohoto zvyku do barbarských oblastí mohlo mít jihozápadní Slovensko důležitou úlohu. Teorii o používání pryskyřice v hrobech je celá řada, od vykuřování hrobového prostoru za účelem odvrácení zlé moci, přes spojení s nadpozemskými bytostmi až po funkci talismanu (*Kolník 1956*, 267 - 260; *Kolník 1975*, 358 - 359). Podle jiných názorů mohla být pozůstatkem dřevin, spalovaných na pohřební hranici, urychlováním procesu spalování či pozůstatkem pohřebních pochodní nebo roztavených částí tmelu dřevěných skříněk. Také se mělo jednat o zbytky balzamování mrtvých, léčivý prostředek, ženský parfém či vonnou látku zakrývající zápach kremace. Některé kousky pryskyřice nesou stopy lidského zásahu - otisky zubů (Pritzier), záseky, snad pozůstatek odkrajování z delší tyčinky, jak o tom svědčí nálezy ve třech hrobech v Kostelci na Hané, vykládané někdy jako symbolické uzavření úst mrtvého nebo také otisk tkaniny, pozůstatek pohřebních pochodní, které byly ovinovány pruhy textilií, ale také jako zbytky talismanů pro pohřební život. Každopádně lze pouze všeobecně konstatovat, že v polabském okruhu hrála v rámci pohřebního ritu smůla ze stromů důležitou úlohu (*Peškař - Ludikovský 1978*, 73 - 75). Pryskyřice zde ležela pod kostmi na dně nádoby a byla patrně vkládána do popelnice ještě hořící, před vlastním uložením pozůstatků zemřelého. Vykuřování mělo patrně zahnat zlé síly a dým měl člověka spojovat s nadpozemským světem (*Zeman 1961*, 270 - 271). Každopádně její častý výskyt i v urnách bez jiných milodarů dokazuje, že tato látka musela hrát v rámci pohřebních obřadů důležitou úlohu v představách o posmrtném životě.

B. Dubský se pokusil i o antropologické zhodnocení žárových pohřbů na základě nálezového inventáře a posudku strakonického lékaře. Pohřby se zbytky hřebenů, kostěných jehlic a korálů považoval za ženské, pohřby s pazourky pak za mužské. Rovněž na pohřebišti v Durynsku jsou hroby s přesleny, perlami, závěskými a jehlicemi považovány za ženské, hřebenů se zde vyskytovaly v mužských i ženských hrobech, stejně jako nože (*Mildenberger 1970*, 27, 30). Podle názoru B. Dubského byl popel zemřelého ukládan do popelnice po vrstvách tak, že při dně nádoby se nacházely kůstky dolních končetin a na povrchu pak zlomky lebky (*Dubský 1949*, 429 - 430). Stejně pozorování bylo učiněno i na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 177). B. Dubský hodnotil pouze menší část pohřebiště, stranou zůstalo 305 hrobů. Ze zbývajících hrobů bylo podle B. Dubského 13 mužských, 91 ženských nebo dívčích a 63 dětských. Zajímavá je údajná převaha ženských a dětských pohřbů nad mužskými. Rovněž B. Svoboda uvádí, že podle dosavadních antropologických rozborů pohřbů z českých žárových pohřebišť, převažují pohřby dětí a mladistvích (*Svoboda 1969*, 495).

Do dnešních dnů se dochovalo celkem 194 pohřbů, které jsou dnes uloženy v Muzeu středního Pootaví ve Strakonici, v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích a v Prácheňském muzeu v Písku. Je možné konstatovat, že stejně jako na řadě jiných soudobých pohřebišť, byly kosti dobře spáleny, pečlivě vyčištěny, často uměle zmenšeny a ve výběru uloženy do urny bez popela (*Mildenberger 1970*, 20; *Pleinerová 1995*, 47). Jejich antropologickou analýzu moderními metodami provedl P. Kubálek (*Kubálek 2014*). Ze 194 dochovaných pohřbů nebylo u 151 možné určit pohlaví a u 102 ani věk. Bylo možné konstatovat, že 39 jedinců bylo dospělých (36 - 20+ let a 3 matusus - 40 - 60 let) a 10 nedospělých (3 infans II - 0, 5 - 6 let a 7 infans - 0 - 13 let). U 43 jedinců bylo možné určit pohlaví - 7 mužů (5 nad 20 let, 1 matusus I - 40 až 50 let, 1 věk neurčen) a 36 žen (2 - juvenis - 13 až 20 let, 22 nad 20 let, 2 adultus I - 20 až 30 let, 2 - matusus I - 40 až 50 let, 1 senilis nad

60 let, 7 - věk určen). Zajímavá je skutečnost, že se potvrdila již B. Dubským předpokládaná převaha ženských hrobů nad hroby mužů. Z tohoto hlediska absence zbraní může vést k úvahám o přežívání zvyku oddělených ženských a mužských pohřebišť i v mladší době římské (*Gojda 1984, 77*). Rovněž byly získány některé nové informace o zdravotním stavu přešťovické populace, jako jsou např. stopy různých zánětů, výhřezy plotének, ztráty zubů apod. Pro srovnání, na pohřebišti v Opočnu bylo z 212 dospělých 35 mužů, 101 žen a 76 neurčitelných individuí. Z 63 nedospělých byla největší skupina nejmenších dětí (inf. II). I zde byly zjištěny různé artrotické změny a osteoporotické anomálie (*Pleinerová 1995, 57*).

Stejně jako v Šaraticích nebo v Opočnu (*Pleinerová 1995, 47*) nebylo zjištěno anatomické uložení lidských kostí, např. uložení zlomků lebky ve vrchní vrstvě, což je možné pozorovat na některých pohřebištech z mladší doby římské, např. v Očkově (*Kolník 1956, 268; Kolník 1975, 356 - 357*), v Pňově, Dobřichově - Třebické, Pritzieru, Dahlhausenu nebo v Kostelci na Hané (*Trnáčková 1960, 584 - 585*). Na durynských pohřebištech pozdní doby římské (Nebra, Zangenberg) bylo pozorováno ukládání spálených kostí v pořadí - zbytky velkých kostí z dolních končetin, pak pozůstatky pánve a páteře a zcela nahoře zlomky lebky, i když na druhou stranu tato pozorování nemusí platit absolutně, jak to ukazují příklady pohřebišť Krumpa, Kretzschau - Groitzschen, Wechmar, Pritzier (*Mildenberger 1970, 18 - 19*).

Z hlediska pohřebního ritu se přešťovické pohřebiště řadí k pohřebišťům polabského okruhu z mladší a pozdní doby římské, které se nalézají na rozsáhlém území od dolního Labe, přes střední Německo, Čechy, Moravu až na západní Slovensko. Společnými prvky jsou pohřby v popelnicích v podobě mísovitých a hrncovitých nádob s výskytem pryskyřice, menší počet hrobů bez keramiky a stejný typ skromných milodarů. Typickým znakem pohřebišť v Přešťovicích je chudé vybavení inventáře hrobů, což můžeme pozorovat, včetně shody v keramickém inventáři i na dalších žárových pohřebištech z pozdní doby římské z Čech, např. v Plotišti nad Labem (zde bylo z 1318 hrobů 896 zcela bez milodarů), z Durynska v Nebra, z Moravy v Šaraticích, Dolním Němčí, Šitbořicích, Velaticích, Velkých Hostěrádkách, ze Slovenska pak v Očkově, Abraháme, Bešeňově a Čiernom Brode, které rovněž postrádá v inventáři spony, šperky, zbraně a nástroje. Zdá se, že skromná výbava žárových hrobů tohoto období byla diktována spíše náboženskými představami a rituálními zvyklostmi, než chudobou obyvatel (*Svoboda 1963, 98; Svoboda 1969, 487; Mildenberger 1970, 20; Tejral 1975, 82; Rybová 1980, 151*). Absenci milodarů pohřebišť pozdní doby římské je dokonce možné považovat za chronologický prvek. T. Kolník vysvětluje chudobu pohřebišť skutečností, že se jednalo v případě pohřbených o nemajetné, zemědělské obyvatelstvo a také náboženskými představami, kdy došlo k zjednodušení pohřebního ritu a těžiště pozornosti se přesunulo z hrobové výbavy na pohřební ceremoniál, případně urnu (*Kolník 1975, 357, 369; Kolník 1983, 114; Godlowski 1992, 42*). Ta se minimálně pro slovensko - moravskou oblast měla stát výrazem sociálního nebo majetkového postavení zemřelého (*Peškař - Ludikovský 1978, 10*). Prostým až chudým vybavením se pohřebiště v Přešťovicích velmi podobá i pohřebišťům v Šaraticích (*Trnáčková 1960, 583 - 584*) nebo v Plotišti nad Labem (*Rybová 1980, 151*). Naopak se odlišuje od pohřebišť ve Forchheimu, s poměrně bohatou výbavou v podobě kostěných hřebenů (20 zlomků a 8 nýtů z 26 uren), kostěných jehel (8 zlomků), kostěných schránek a závěsků (250 ks), skleněných perel (109 ks z 29 pohřbů), pryskyřice (50 ks z 19 uren). Silný byl rovněž podíl kovových milodarů - spon (16 ks) a dalších zlomků drobných předmětů z bronzu a stříbra a součástí opasku. Nechybí ani závěsek z mince, Constantinus I, 320 - 322 (*Weinlich 1997, 281; Weinlich 1999, 107*). Tím se odlišuje od eponymních, na milodary chudých pohřebišť v Přešťovicích a ve Friedenhainu. Neplatí tak zcela tvrzení, že chudoba inventáře pohřebišť je jedním z kritérií skupiny Přešťovice - Friedenhain (*Springer 1990, 84; Weinlich 1999, 108*). Celkově je však možné konstatovat, že se přešťovické pohřebiště nijak nevymyká, co se týče výbavy hrobů, běžným standartům labsko - germánského okruhu. Základem jsou obvyklé předměty - kostěné hřebeny (bez

vyjímky ve fragmentárním stavu), pazourkové úštěpy, kousky pryskyřice, ze šperků hlavně skleněné perly. Všechny tyto předměty však není možné využít pro detailnější chronologické závěry.

Některé závěry T. Kolníka při vyhodnocování pohřebního ritu pohřebiště v Očkově u Piešťan je možné vztáhnout i na pohřebiště v Přešťovicích. Stejný pohřební ritus, doložený po celou dobu trvání pohřebiště, naznačuje, že etnický základ obyvatelstva lokality byl stále stejný, i když nejsou vyloučeny příchody menších skupinek nových osadníků, které se pak projevují menšími změnami v keramickém inventáři. Skupiny hrobů těsně vedle sebe nebo v superpozicích se stejným pohřebním ritem mohou být odrazem skutečnosti stálého pohřbívání příbuzných na tom samém místě, vyhrazeném jednotlivým rodinám nebo rodům (*Kolník 1956*, 269). Analogické skupiny uren těsně vedle sebe nebo i rozdrčené popelnice nad sebou jsou známy i z pohřebišť v Šaraticích nebo v Kostelci na Hané, v Čechách pak v Tvršicích. Rovněž pro zjištění nějaké sociální stratifikace nebo pro případné odlišnosti původu obyvatelstva, v souvislosti s různými typy pohřebních ritů, neposkytuje chudý charakter pohřebiště v Přešťovicích žádnou možnost. Také B. Svoboda nepředpokládá výměnu obyvatelstva v Čechách. Jen se od poloviny 3. století postupně mění pohřební ritus. Vedle žárového způsobu pohřbívání se začíná pohřbívat i kostrově. Zpočátku stejný charakter výbavy neukazuje na výměnu obyvatelstva. Jen jeho část přijala nové impulzy, včetně nového pohřebního ritu, zatímco jiná část populace lpěla na dodržování starých zvyků, projevující se mimo jiné rituální prostotou žárového pohřbívání a zakládáním nových, velkých pohřebišť v okrajových a řídko osídlených částech české kotliny (*Svoboda 1965*, 233; *Svoboda 1969*, 486). Zvláště pohřebiště Plotiště nad Labem (přes 1400 žárových hrobů) dokládá kontinuitu germánského osídlení východních Čech od konce 2. století (počátek pohřebiště je kladen do doby kolem roku 180) až do doby stěhování národů, přičemž toto osídlení zřetelně navazuje na materiální kulturu z dob ještě před markomanskými válkami. Tato situace by mohla platit i v ostatních částech české kotliny (*Rybová 1988*, 529). V případě jižních Čech a speciálně obyvatel, kteří pohřbívali na pohřebišti u Přešťovic, je možné uvažovat o jejich záměrné uzavřenosti a dodržování starých zvyků, které se projevovaly žárovým ritem, chudou výbavou a pohřbíváním do uren na rozlehlém pohřebišti v době, kdy ve středních Čechách převládaly zcela jiné zvyky. Asi není náhodné, že v době, kdy stará velká žárová pohřebiště v severní polovině Čech jsou opouštěna, začíná jedno takové pohřebiště v jižních Čechách u Přešťovic (*Svoboda 1963*, 101, 105). Žárové pohřebiště v Přešťovicích je zatím jediné zjištěné pohřebiště pozdní doby římské a počáteční fáze doby stěhování národů v jižních Čechách. J. Jiřík však poukazuje na středodunajské vlivy na soudobých jihočeských sídlištích v Sedleci, Zlivi a Zbudově a nevylučuje i v jižních Čechách, již od stupně D1, existenci alespoň malých rodových či birituálních pohřebišť typu Unterlansendorf - Rannersdorf v Rakousku (*Jiřík - Simota 2009*, 131).

b) Keramika

Vyšší amforovitá nádoba

Obr. 152: 1, obr. 170: 4, obr. 182: 2

Vyskytla se v hrobech 11, 127, 164 - 165 (obr. 152: 1, obr. 182: 2). Nádobu podobné profilace můžeme uvést ze sídliště v Laufenu ze 4. století (*Schach - Dörge 1981*, 649, Abb. 18: 7). Na pohřebišti v Šitbořicích se tato nádoba našla v hrobě 29, který je datován do stupně C1b (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 9: 1). Jako popelnice byla použita i v hrobě 886 z fáze II (C2) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 372, Abb. 36: 3; *Rybová 1980*, 167 - 174). Podobně profilovaná nádoba však pochází i z kostrového hrobu, datovaného do stupně D1 v

Praze 6 - Bubenči 2 (*Droberjar 2005*, 817). V území mezi Labem a Weserou patřil tento typ nádoby, zde označovaný jako baňatý hrnec s úzkým hrdlem a odsazeným okrajem, v období od 2. poloviny 4. století - do počátku 5. století, mezi nejčastější keramické formy, např. v hrobech 25 a 127 z Altenwalde nebo v hrobě 513 z pohřebiště Bremen - Mahndorf (*Böhme 1974*, 147, Taf. 1: 10, Taf. 2: 11, Taf. 13: 7). Rovněž B. Svoboda tyto nádoby odvozuje od tzv. nádob s úzkým hrdlem (enghalsige Töpfe), rozšířených nejen na severu Evropy, ale také v celém polabském okruhu. Již od 4. století pronikají od severu proti toku Labe až do Čech. Zde je klade na konec 4. století a na počátek 5. století a zdůrazňuje jejich vyjímečnost v rámci inventáře pohřebiště v Přešťovicích (*Svoboda 1965*, 43 - 46, 65).

Hrnce se zaobleným, ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a baňatým tělem

Obr. 173: 1, obr. 223: 1, obr. 224: 1

Jako urna se tento typ nádoby nacházel v hrobech 139, 350, 360 (obr. 173: 1, obr. 223: 1, obr. 224: 1). Obecně je možné konstatovat, že se esovitě profilované hrncovité nádoby nacházely v inventáři všech větších žárových pohřebišť v širokém časovém rozpětí minimálně od 2. do 4. století, s přesahem až do počátku 5. století a proto jejich datování bez chronologicky citlivých doprovodných předmětů není spolehlivé. Na velké východočeské nekropoli v Plotišti nad Labem se tyto nádoby vyskytovaly jako popelnice ve velkém množství, stejně jako na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Rybová 1976*, 105). Analogii najdeme v žárovém hrobě z Rebešovic, zde zdobenou šesti trojicemi kruhových důlků, sestavených do tvaru trojúhelníka a kladenou do mladšího úseku 3. století. Tato keramika je v Čechách i v Německu datována do rozmezí od 3. do počátku 5. století, např. na pohřebišti v Pritzieru v Meklenbursku se objevuje v horizontech B - 300 - 350 a C - 350 - 450 (*Zeman 1961*, 218). Tento typ hrncovité nádoby je rovněž zastoupen na pohřebišti v Očkově na Slovensku, kde je datován do 2. poloviny 3. století (*Peškař 1964*, 184 - 185, obr. 68). Hrnčovité nádoby tvořily polovinu uren z žárového pohřebiště ze stupně C2 z Ivanky pri Dunaji (*Kraskovská 1965*, 173, Tab. II: 7, Tab. III: 3, 9, Tab. V: 4, 9). Vyšší, esovitě profilované hrncovité tvary, jsou poměrně početně zastoupeny na pohřebišti v Kostelci na Hané, kde jsou kladeny na sklonek 3. století a hlavně do 4. století (*Zeman 1961*, 215, 218, obr. 4: A/a, obr. 16: C/a, obr. 21: D/a, obr. 23: C/a, obr. 24: C/a, obr. 28: C/a, obr. 29: C/a, obr. 33: A/a, obr. 39: C/a, obr. 49: A/a, obr. 74: A/a) a také ve Velkých Hostěrádkách (např. hroby 19 - 20, 42), kde jsou datovány do období 300 - 2. polovina 4. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 53, 78, obr. 7: 4, 8, obr. 10: 5). Jsou zde považovány za keramiku původem z dolního Polabí (*Tejral 1975*, 21, obr. 3: 7 - 10). Stejně jsou datovány i na pohřebišti v saském Littenu, např. v hrobě 12 (*Meyer 1976*, 226, Abb. 64: 4 - 5). Tyto nádoby jsou součástí inventáře z kostrových hrobů v Abrahámu, datovaných do období C3 - D1, mající období v urnách z pozdně římského žárového pohřebiště v Očkově (*Kolník 1956*, 278, T. V: 5 - 7; *Kolník 1973*, 389, obr. 30: 1, 4, 7). Nechybí ani v hrobech 20, 51, 138 ze Šaratic ze stupně C3 (*Trnáčková 1960*, 564, 567, 578, obr. 5: 6, obr. 7: 3, obr. 8: 6, obr. 9: 2 - 3, obr. 11: 1), v ženském hrobě ze Slap - Zbraslavi nebo v hrobě 12 z Dobřichova - Třebické (*Svoboda 1948*, 208, obr. 40: 1, T. XXII: 11). Nádoby z přešťovických hrobů 139 a 350 mají přesnou dobu v popelnici z šaratického hrobu 4 (*Trnáčková 1960*, 562, obr. 9: 6, obr. 12: 6). Jsou rovněž součástí inventáře pohřebiště Plotiště nad Labem, v hrobech 240, 251, 269, 311, 388, 411, 435, 605, 849, 999, 1011, 1326 z fáze II (C2), v hrobech 73 - 76, 431, 1105, 1286 z fáze III (C3) a v hrobech 131, 1400/III z fáze IV (5. století) - *Rybová 1979*, 359, 361, 363 - 366, 368, 372, 375 - 376, 379 - 380, Abb. 18: 5, 12, Abb. 19: 3, 12, Abb. 20: 6, Abb. 30: 3, Abb. 31: 21, Abb. 36: 7, Abb. 39: 11, Abb. 40: 3 - 4, 10, Abb. 45: 15, Abb. 53: 4, Abb. 54: 1, Abb. 56: 5, Abb. 70: 6, Abb. 88: 2; *Rybová 1980*, 167 - 174). Známe je i z prostředí sídlišť,

např. z Kostelce na Hané - Koží brady, datovaném do závěru 3. a do 4. století, objekt 504/97 (*Vachůtová 2007*, 402, 407, obr. 7: 12).

Hrncovitá nádoba se zaobleným a ven vykloněným okrajem, odsazeným tělem a rovným dnem

Obr. 177: 3, obr. 244: 3

Předobrazem tohoto typu nádoby z hrobů 151 a 421 (obr. 177: 3, obr. 244: 3), které patří k nejstarším na pohřebišti (*Svoboda 1965*, 58, T. VI: 7), mohou být již urny z hrobů 8, 26, 51 z fáze IV (C2) z pohřebišť v Pňově (*Rybová 1970*, 79, 83, 90, T. II: 4, T. IX: 3, T. XV: 6). Byly rovněž použity jako popelnice v hrobech 380 z fáze II (C2), 544 z fáze III (C3) a 1400/III z fáze IV (5. století) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 365, 368, Abb. 30: 18, Abb. 57: 2, Abb. 87: 7; *Rybová 1980*, 167 - 174) nebo jako urna z žárového hrobu z konce 3. století z Počedělic (*Štauber 1981*, 241, obr. 1: 1). Analogii najdeme rovněž v popelnici z hrobu 6 na pohřebišti v Čiernom Brode, datovaném do období C2 - D1 (*Kolník 1975*, obr. 19: 6). Zvláště k nádobě z hrobu 421 (obr. 244: 3) najdeme obdobu v podobně profilovaných hrncovitých nádobách ze sídliště ze stupně D1 ve Zlechově (*Hrubý 1967*, 654, obr. 216: 2). Je rovněž součástí inventáře pohřebišť Friedenhain (*Springer 1985*, 235, Abb. 1: 1, Abb. 2: 4).

Nižší hrncovitá nádoba s odsazeným dnem, zaobleným tělem a ovaleným, dovnitř zataženým okrajem

Obr. 222: 2

Pochází z hrobu 346 (obr. 222: 2), který lze nepochybně zařadit do závěrečné fáze pohřebišť. Přesná analogie existuje v nádobě z Lékařovy Lhoty, objevené v roce 1950 při práci v lomu a datovatelné na konec 5. století až do 1. poloviny 6. století (*Svoboda 1965*, Tab. LXIV: 3, Tab. LXVII: 6, Tab. LXXXI: 2, Tab. LXXXVIII: 4; *Tejral 1975*, obr. 8: 3; *Zavřel 2011*, 470 - 471, obr. 22: 1). V této souvislosti J. Fröhlich nedávno publikoval nové okolnosti nálezu, které nevylučují možnost, že nádoba pocházela z jámového hrobu (*Fröhlich 2014 - 2015*, 196, obr. 6 - 7).

Hrnc se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a baňatým, vysoko posazeným tělem

Obr. 184: 12

Byl zjištěn pouze v hrobě 191 (obr. 184: 12). Podobně profilované nádoby byly v inventáři hrobů z pohřebišť v Kostelci na Hané (hrob 186), kde se tyto hrubě provedené hrnce objevují jako funerální keramika v závěrečných fázích existence pohřebišť (*Tejral 1975*, 74, Abb. 11: 10, 12), stejně jako ve Velkých Hostěrádkách, v podobě hrncovitě nádoby vejčité klenutého těla s nízkým, mírně rozevřeným okrajem, zde datované na přelom 4. a 5. století. I zde se jedná o ojedinělý nález, který se svým charakterem blíží spíše sídlištní užitkové keramice a na pozdně římských žárových pohřebišťích na Moravě se vyskytuje pouze sporadicky. V Šaraticích a Velaticích chybí úplně. Neznámé nejsou v oblasti dolního Polabí, např. na pohřebišti v Pritzler v Meklenbursku, kde se našla početnější kolekce těchto nádob (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 54 - 55, 78, obr. 8: 7). Připomínají rovněž některé hrubě provedené nádoby ze sídliště ze Zlechova (*Tejral 1985*, 336, obr. 17: 6; *Zeman 2007*, Abb. 11: 2; *Zeman 2007b*, obr. 7: 4), kde jsou považovány za prvky černjachovské kultury z 2. poloviny 4. století (*Zeman 2007*, 289 - 290), přinesené do oblasti středního Podunají východogermánskými

kmeny z Podněstří a Přebornomoří. Tyto nádoby se vyskytují na sídlištích a pohřebištích podél Dunaje v Rumunsku, v severozápadním Maďarsku, jihozápadním Slovensku, jižní Moravě a v Dolním Rakousku (*Zeman 2004*, 106, Abb. 5: 2; *Zeman 2006*, 462, obr. 7: 5).

Mísa na nízké nožce se zaobleně dvojkónickým tělem s ven vyhnutým okrajem

Obr. 163: 1b, obr. 175: 4

Nachází se v hrobech 81 a 147 (obr. 163: 1b, obr. 175: 4). Analogie najdeme v hrobech 14, 17 z pohřebiště v Přově z fáze IV (*Rybová 1970*, 80 - 81, T. VI: 3, T. VII: 3). Mají své předchůdce již ve stupni C1 na sídlištích i pohřebištích (*Tejral 1975*, 50), např. v mísovité popelnici na nožce z hrobu 381 z fáze I - II (C1 - C2) z pohřebiště v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 365, Abb. 23: 2; *Rybová 1980*, 167 - 174), kde jsou však známy i z hrobů 400, 990, 1033 z fáze III (C3) a z hrobu 458 z fáze IV (5. stol.) - *Rybová 1979*, 365 - 366, 374 - 375, Abb. 58: 8, Abb. 59: 7, 16, Abb. 69: 11; *Rybová 1980*, 167 - 174. Vyskytují se i na pohřebišti v Kostelci na Hané v hrobech 6, 39, 83, 155, 196, 229, 314, kde jsou označovány jako teriny typu II (*Zeman 1961*, 233 - 235, obr. 4: B/a, obr. 7: C/a, obr. 30: C/a, obr. 42: C/a, obr. 49: D/a, obr. 64: A/a; *Tejral 1975*, Abb. 7: 3, 5 - 7, Abb. 9: 15), zde většinou s výzdobou šikmých žlábků na výduti. Jsou zde považovány za pokročilé tvary a datovány k roku 300 nebo již do 4. století s analogiemi v dolním Polabí (*Tejral 1975*, 45 - 46). Příklady podobné keramiky, datované již k polovině 3. století, najdeme na slovenských pohřebištích v Očkově, Ivanke pri Dunaji nebo Dolných Lovčicích (*Tejral 1975*, 50). Mísy, zdobené šikmým žlábkováním, byly zjištěny v kostrových hrobech z Prosmyk a Žiželic ze 4. století. Do stupně C3 jsou datovány tyto mísovité nádoby na nožce v hrobech 26, 39, 65, 104, 112, 116, 117 na pohřebišti v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 564, 566, 569, 574, 576, obr. 5: 1, obr. 6: 1 - 2, 5 - 6, 8, obr. 7: 4 - 5, obr. 8: 2 - 3, 7, obr. 9: 5, obr. 11: 2 - 3). Také v německém Polabí jsou tyto tvary znakem mladší fáze pozdní doby římské. R. M. Pernička je klade do svého pozdního stupně doby římské R5 z let 320 - 390 (*Pernička 1971*, 144 - 145, obr. 4: 62). Na sídlišti ve Zlechově je tato urna, zde zdobená dvojitými podkovovitými žlábkami na výduti, typologicky nejstarším nálezem z doby kolem poloviny 4. století, s četnými analogiemi na pozdních žárových pohřebištích (*Zeman 2006*, 457, obr. 5: 1), např. v Šaraticích nebo Velaticích (*Tejral 1975*, 50, 85, Abb. 14: 2, 4).

Mísa s baňatým tělem, prohnutým hrdlem a kónicky rozevřeným okrajem

Obr. 181: 7, obr. 185: 5, obr. 200: 1, obr. 202: 8, obr. 214: 2, obr. 215: 1, obr. 246: 1

Nízké mísky se zaobleným spodkem jsou známy v několika variantách z českých lokalit mladší a pozdní doby římské. Známe je jak z kostrových hrobů (Slepotice, Soběsuky, Žiželice, Libočany, Praha - Bubeneč), tak i žárových hrobů (Davle, Plotiště nad Labem) i sídlišť (Tuchlovice) - *Beková - Droberjar 2005*, 413. Mísovitou nádobu se zaobleným tělem z žárového hrobu z Přibice, klade I. Peškař do doby kolem roku 300, ale J. Tejral nevylučuje dřívější dataci (*Tejral 1975*, 10, Taf. 14: 2). Varianta s prohnutým hrdlem z hrobů 71, 116, 173 (obr. 161: 5, obr. 168: 5, obr. 181: 7) má analogii v nízké misce z hrobu 933 z Plotiště nad Labem, v keramice z kostrového hrobu ze Soběsuk nebo ze sídliště v Tuchlovicích (*Beková - Droberjar 2005*, obr. 12: 4 - 6, 11 - 12, obr. 13: 2) a také v hrobě 9 z Friedenhainu (*Svoboda 1963*, 112, 114, T. 18: 8). K. Godlowski považuje tuto mísu za charakteristický tvar stupně C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 15). Rovněž B. Svoboda klade tuto nádobu z kostrového hrobu ze Žiželic do pozdní doby římské (*Svoboda 1948*, 207, obr. 41: 6), zatímco nádobu z ženského hrobu z Dobřichova - Třebické klade do počátku 4. století a hledá

k ní analogie v černé nádobce z 1. hrobu z Hasslebenu (*Svoboda 1948*, 207, T. XXII: 9). Mísovitá nádoba se zaobleným spodkem a prohnutým hrdlem, zdobená šikmým kanelováním, se nacházela rovněž v jednom ze dvou nejstarších hrobů 73 na pohřebišti Straubing - Bajuwarenstrasse, který je datován do 1. poloviny 5. století (*Geisler 1987*, 145, Abb. 74: 1; *Geisler 1988*, 614, Abb. XV, 15). Do 5. století je kladen kostrový hrob ze Sahlburgu s touto nádobou, zdobenou v dolní polovině nádoby šikmou kanelurou (*Böhme 1974*, 136, Taf. 37: 11).

Varianta s kónicky rozevřeným okrajem z hrobů 195, 258, 279, 313, 320 (obr. 185: 5, obr. 200: 1, obr. 202: 8, obr. 214: 2, obr. 215: 1) má obdoby v nádobách z kostrových hrobů ze Soběsuk z rozhraní stupňů C2/C3 nebo Libočan ze stupně C2 (*Blažek 1995*, 141, 147, 160, Abb. 5: 2, Abb. 12: 3; *Beková - Droberjar 2005*, obr. 12: 7 - 8). Rovněž v Přešťovicích patří mezi nejstarší pohřby (*Svoboda 1965*, 60, obr. 13: 4). Vyskytla se i v hrobě 95 na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 244, obr. 19: B/a). Do pozdně římského období je kladena podobná popelnice z Dobřichova - Třebické (*Svoboda 1948*, 238, T. XXII: 9). Nádoba z hrobu 258 (obr. 200: 1) má analogii na pohřebišti Sorviodurum z 5. století v hrobech, které patří k nejstarším pohřbům první generace nově příchozích z Čech (*Christlein 1982*, 245, Abb. 24: 1) a mísovitá popelnice z hrobu 313 (obr. 214: 2) má přesnou analogii v nádobě, zde zdobené na výduti šikmou kanelací, v hrobech 410, 933, 1093 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem - *Rybová 1979*, 365, 373, 376, Abb. 72: 4, 6, Abb. 76: 13; *Rybová 1980*, 167 - 174). Stejně profilovaná nádoba byla nalezena i v alamanském prostředí jihozápadního Německa, v hrobě 1 na pohřebišti v Mengenu, datovaném do doby kolem roku 400 (*Bücker 1999*, 177, 212 - 214, Taf. 1: 15). Byla rovněž součástí inventáře pohřebišť ve Friedenhainu (*Springer 1985*, 235, Abb. 1: 1, Abb. 2: 6), např. v hrobě 28/1952 (*Svoboda 1963*, Taf. 17: 2) i sídlišť stejného horizontu, např. v Breitenwinn (*Fischer 1981*, 357, Abb. 3: B2).

Mísa s ostře zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 155: 1 - 2, obr. 157: 1, obr. 165: 2, obr. 171: 5, obr. 174: 5, obr. 175: 2, obr. 180: 5 - 6, obr. 182: 3, obr. 184: 2, obr. 189: 6, obr. 214: 3, obr. 236: 1, obr. 240: 1, obr. 247: 3

V inventáři přešťovického pohřebišť se tento typ nádoby vyskytuje poměrně často a to v hrobech 33 - 34, 38, 91, 132, 143 - 144, 164 - 165, 176, 177, 187, 212, 315, 393, 409, 431 (obr. 155: 1 - 2, obr. 157: 1, obr. 165: 2, obr. 171: 5, obr. 174: 5, obr. 175: 2, obr. 180: 6, obr. 182: 3, obr. 184: 2, obr. 189: 6, obr. 236: 1, obr. 237: 2, obr. 240: 1, obr. 247: 3). V ruce robená mísa z hrobu 187 (obr. 184: 2) věrně napodobuje na kruhu točené nádoby. K. Godlowski považuje tento tvar za charakteristický pro stupeň C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 22), avšak pro popelnici z hrobu 91, zdobenou na výduti řadou svislých oválných žlábků, najdeme analogie i na pohřebišti v Kuhbieru, ale také z oblasti Staré Marky a Pohavolí (*Svoboda 1965*, 62). Do stejného období je datována tato mísovitá nádoba na nožce z hrobu 24 na pohřebišti v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 564, obr. 5: 2, obr. 8: 1) a ve Velaticích (*Tejral 1975*, 85, Abb. 14: 4). Rovněž B. Svoboda ji v inventáři ženského hrobu z Bítovce klade do pozdně římského období, do 4. stol. (*Svoboda 1948*, 207, 238, T. XXII: 1; *Svoboda 1965*, 58, T. III: 4), stejně jako A. Rybová urnu z hrobu 988 z Plotiště nad Labem (*Schultze - Strocen 2008*, 295, Abb. 4: 4). Takto profilovaná mísovitá nádoba pochází rovněž z bohatého kostrového hrobu v Soběsukách z přelomu stupňů C2/C3 (*Blažek 1995*, 147, Abb. 12: 2). Šikmo kanelovaná mísovitá nádoba tohoto typu je známa z kostrového hrobu 2 z Křesína ze stupně C3 (*Blažek 1995*, 160, Abb. 3: 3). Ze stejné doby (fáze III) pochází tato mísy z hrobů 109, 389 a z hrobu 1400/III z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 360, 365, Abb. 51: 9, Abb. 65: 8, Abb. 87: 3; *Rybová 1980*, 167 - 174) a také z pohřebišť Azlburg I, z hrobu 60 (*Geisler 1990*, Abb. 3: 1; *Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 1).

Registrovány byly rovněž v hrobech 9 a 122 z pohřebiště Friedenhain, datovaných do 2. poloviny 5. století, zde zdobené v prvním případě oválnými facetami, lemovanými v horní části dvojitými rýhami a v druhém případě šikmou kanelací a také dvojitým pásem trojúhelníkovitých vpichů (*Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 4). Znamé jsou také z bavorských sídlišť ze 4. - 5. století, např. z Zangensteinu (*Fischer 1981*, 357, Abb. 16: C1). Nádoba z hrobu 177 (obr. 180: 6) má přesnou analogii v mísovité nádobě ze sídliště v Praze - Kbelích (*Malyková - Bursák - Pecinovská 2011*, obr. 1: 4). Zajímavá je v ruce robená mísa z hrobu 187 (obr. 184: 2), která věrně napodobuje na kruhu točené exempláře.

Mísa se stlačeným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 208: 1, obr. 229: 2 - 3

Nacházela se v hrobech 102, 115, 311 (obr. 208: 1, obr. 229: 2 - 3). Analogii najdeme v hrobě 60 na pohřebišti Azlburg I u Straubingu, v podobě stejně profilované urny, která se však odlišuje výzdobou čoučkovitých plošek na výdutí, lemovaných trojnásobnými žlábků a nad nimi vodorovnou řadou svislých žlábků. Urna je zde datována do 1. poloviny 5. století (*Prammer 1987*, 136, 142, Abb. 71).

Mísa se zaoblenou výdutí, nevýrazným hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 187: 1

Na pohřebišti v Přešťovicích se tato nádoba vyskytla pouze v jednom případě v hrobě 205 (obr. 187: 1). Její přesnou analogii, i s výzdobou širokých horizontálních žlábků na podhrdlí, nalezneme na pohřebišti v Plotištích nad Labem, v hrobě 155 z fáze III (C3) a bez výzdoby ze stejné fáze v hrobě 265. S výzdobou v podobě šikmé kanelace na výdutí se pak nachází v hrobě 973 z fáze IV (5. stol.) - *Rybová 1979*, 361, 363, 374, Abb. 47: 10, Abb. 63: 7, Abb. 76: 6; *Rybová 1980*, 167 - 174. Podobně profilovaná nádoba, také se třemi vodorovnými žlábků, byla nalezena v hrobě 29 na pohřebišti Friedenhain (*Fischer 1981*, Taf. 17: 6).

Mísa se zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 153: 2, 4, obr. 154: 2, obr. 159: 1, obr. 160: 15, obr. 162: 3, obr. 167: 2, obr. 169: 8, obr. 170: 1, obr. 172: 3, obr. 177: 2, 5, obr. 188: 7, obr. 194: 5, obr. 198: 5, obr. 201: 1, 3, 5, obr. 204: 3, obr. 228: 1 - 2, obr. 235: 1 - 2, obr. 249: 1 - 2

Patří k nejčastěji se vyskytujícímu typu mis na pohřebišti v Přešťovicích. Nacházela se v hrobech 25, 26, 51, 75, 101, 124, 125, 135, 150, 153, 212, 241, 253, 264, 265, 266a, 272, 273, 287, 290, 381, 386, 438, 443 (obr. 153: 2, 4, obr. 154: 2, obr. 159: 1, obr. 160: 15, obr. 162: 3, obr. 167: 2, obr. 169: 8, obr. 170: 1, obr. 172: 3, obr. 177: 2, 5, obr. 188: 7, obr. 194: 5, obr. 198: 5, obr. 201: 1, 3, 5, obr. 204: 3, obr. 235: 1, obr. 249: 1 - 2). V závěru pozdní doby římské se objevuje na rozlehlém území od dolního Polabí, přes Posálí a Pohavolí, podél Labe až v Čechách. Podle B. Svobody zde vzniká pod vlivem polabského okruhu z domácích kořenů základ keramiky doby stěhování národů, dobře sledovatelný na popelnicích z velkých pohřebišť z Tvršic a Dobřichova - Třebické. Tento typ nádoby náleží ke skupině mísovitých nádob esovitého profilu (*Svoboda 1963*, 105, Taf. 15: 3; *Svoboda 1965*, 33, 58, 60, T. I: 1, T. III: 1 - 2, T. VII: 1, T. XI: 7). Známe je i ze sídlišť, např. v Tuchlovicích v objektu I/1954, datovaném obecně do 4. a 5. století (*Pleiner 1955*, 213 - 214, obr. 114: 2, 4; *Pleiner 1959*, 188 - 189, obr. 21: 9 - 10, obr. 24: 22) nebo v Liběšovicích, kladeném do stupňů C2 až C3, kde

byly tyto nádoby zdobeny šikmým kanelováním (*Jiřík 2007*, 543, obr. 17: 1 - 2, obr. 19: 6). Na pohřebišti v Kostelci na Hané hrobech jsou kladeny do mladších fází pozdní doby římské (*Zeman 1961*, 244, obr. 40: B/f, obr. 68: D/a). Rovněž K. Godlowski považuje tuto mísu za charakteristický tvar stupně C3 (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 10). Rovněž B. Svoboda klade tyto mísy z kostrového hrobu z Žiželic, ženského hrobu z Čakovic a z pohřebiště v Dobřichově - Třebické do pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 201, 208, obr. 41: 4, 7; *Svoboda 1965*, 34, Tab. I: 2, Tab. XIV: 13), stejně jako R. M. Pernička do svého pozdního stupně doby římské R5 z let 320 - 390 (*Pernička 1971*, 144 - 145, obr. 4: 63). Přesnou analogii má mísovitá nádoba z hrobu 101 (obr. 167: 2) v nádobě z kostrového hrobu v Žiželicích ze stupně C3, také zdobenou šikmou kanelací (*Blažek 1995*, 159, Abb. 18: 16) nebo ze sídliště v Eggolsheimu (*Haberstroh 2000*, 121, Taf. 59: 3, Beilage 1). Analogii k popelnici z hrobu 241 (obr. 194: 4) najdeme ve stejně profilované nádobě, zde zdobené šikmou kanelací a pásem trojúhelníkovitých vpichů, ohraničených žlábkou na podhrdlí, v hrobě 97 z fáze III (C3) nebo ze stejné fáze z hrobů 115, 259, 332, 343, 372, 742, 931, 1077, 1148 a také z hrobů 382, 432, 453, 477, 1281 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem, kde je vyčleněna jako typ misek D5a (*Rybová 1979*, 360, 363 - 366, 370, 373, 376 - 377, 379, Abb. 47: 2 - 5, 6, 9, 11, Abb. 59: 6, 8, 15, Abb. 67: 7, Abb. 72: 1, 5, Abb. 73: 2, Abb. 75: 5; *Rybová 1980*, 167 - 174, Abb. 4: 11). Další analogie k těmto mísám, zdobených šikmou kanelací, pocházejí z německých sídlišť, zvláště severního Durynska, např. Burglegensfeld, kladeném do 5. století (*Fischer 1981*, 357, Abb. 13: 4), Altendorf, Eggolsheim (*Haberstroh 2000*, 227, 230, Abb. 3: 2 - 3) nebo v Mengenu, Kr. Breisgau, které je datováno do 4. až počátku 5. století. Kromě sídliště je z této lokality známo i pohřebiště, z něhož pochází (hrob 1) takto zdobená nádoba, datovaná zde do období kolem roku 400 (*Bücker 2000*, 216 - 218, Abb. 4: 1 - 3). Tyto mísovité nádoby jsou běžné i na příbuzném pohřebišti ve Friedenhainu, např. v hrobech 15, 21, 28 (*Svoboda 1963*, Taf. 17: 2, 7, Taf. 18: 2; *Springer 1985*, 235, Abb. 1: 5) nebo ve Forchheimu z hrobu 54. Toto pohřebiště je datováno do období 4. - polovina 5. století (*Weinlich 1999*, 109, Abb. 2: 1), stejně jako mísa z hrobu 79 v Altendorfu z Böhmova stupně II - 400 - 420 (*Haberstroh 2000*, 115, 120, Taf. 13: 8, Beilage 1). Tato nádoba byla součástí inventáře i kostrového hrobu bojovníka skupiny Friedenhain z Kemathen (*Rieder 1993*, 124 - 125, Abb. 10: 5). Ve vyšším provedení, jako např. z hrobu 51 (obr. 159: 1), mají analogie na sídlištích z období C3 - D1, např. v Herzsprungu forma 7f (*Haberstroh 2000*, 103 - 104, Abb. 32). Obdobné mísy nacházíme rovněž ve Strubingu, Kirchheim unter Teck a Quedlingburg, datovaných do 2. poloviny 4. až počátku 5. století (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 224 - 225, obr. 11: 8). Tyto široké mísy přecházejí prakticky v nezměněné podobě i do inventáře vinařické kultury (*Svoboda 1965*, 99, T. XXII: 1, T. XXXIV: 2 - 3). Pocházejí i z hrobu 3 z pohřebiště z doby stěhování národů z Mochova, kde jsou na výdutí zdobeny šikmými žlábkou a na rozhraní hrdla a těla dvěma vodorovnými žlábkou, mezi kterými jsou drobné okrouhlé důlky. Šikmé žlábkou na výdutí se vyskytují již během mladší doby římské, zejména v její pozdní fázi, např. z kostrových hrobů v Prosmykách a Žiželicích. Přecházejí i do výzdoby nádob doby stěhování národů, např. právě v Mochově, kde jsou datovány do závěru 5. století až 1. poloviny 6. století (*Zeman 1958*, 454, 456, obr. 23: 3). Vyjímkou nejsou ani v sídlištním prostředí v Čechách, např. v Praze - Ruzyni z 5. století (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 224 - 225, obr. 11: 8, obr. 15: 12).

Mísa se zaobleným tělem, válcovitým hrdlem a zaobleným okrajem

Obr. 159: 5, obr. 163: 2, obr. 166: 1, obr. 167: 7, obr. 168: 4, obr. 174: 1- 2, obr. 175: 4, obr. 179: 1, obr. 185: 4, obr. 199: 6, obr. 206: 6, obr. 213: 1, obr. 218: 3, obr. 221: 3, obr. 227: 2, obr. 236: 3, obr. 238: 1, obr. 249: 4

Předobraz tohoto typu mísy z hrobů 58, 102, 141, 272 (obr. 159: 5, obr. 167: 7, obr. 174: 1, obr. 206: 6) nacházíme již v urnách z hrobů 11, 15, 38, 43, 52, 58 z fáze IV (C2) z pohřebiště v Pňově (*Rybová 1970*, 86, T. III: 5, T. IV: 9, T. VI: 2, T. XII: 4, T. XIX: 1, 7). Vzorem pro variantu na nožce z hrobů 339, 355 (obr. 221: 3, obr. 227: 2) mohou být na kruhu točené mísy, známé z hrobů stupně C1b z Bavorska (*Keller 1974*, 262, Typ 16a - Abb. 3: 16a). V hrobě 244 na pohřebišti v Kostelci na Hané je tato nádoba kladena do mladší fáze pozdní doby římské (*Zeman 1961*, 244, obr. 52: A/a) nebo na pohřebišti v Plotištích nad Labem v podobě mis typu C1d, C2b a C4a (*Rybová 1979*, 99 - 102, Abb. 3: 4, 6, 8). Zde se objevují již ve fázi I - II (C1 - C2) - hrob 1123, 1150 a ve fázi II (C2) - hroby 383, 438, 606. Mísy, zde zdobené nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla nebo oválnými šikmými žlábků, pochází na této lokalitě z hrobu 258, s šikmou kanelací z hrobu 306 a bez výzdoby z hrobů 492, 579, 912 z fáze III (C3) a z hrobů 124, 127, 316, 449 z fáze IV (5. století) - *Rybová 1979*, 360, 363 - 368, 373, 376 - 377, Abb. 22: 1, 7, 11, Abb. 29: 6, Abb. 36: 8, Abb. 46: 2, 8, Abb. 49: 2, 17 - 18, Abb. 71: 4 - 5, 9, Abb. 76: 5; *Rybová 1980*, 167 - 174). Do pozdní doby římské je datuje rovněž B. Svoboda (*Svoboda 1948*, Tab. XIX: 8) a považuje je za nádoby z hrobů nejstarší fáze přešťovického pohřebiště (*Svoboda 1965*, 60, T. IV: 8). Jsou známy z inventáře kostrových hrobů v Praze - Podbabě nebo v Mochově (*Svoboda 1965*, Tab. XLVII: 8, Tab. LXX: 11). Přesnou analogii k míse z hrobu 84 najdeme v Opočně, v podobné míse z hrobu 98, kde patří do kategorie mísovitých nádob (A), datovaných do stupně C2 (*Pleinerová 1995*, 99, Taf. 21: 3) nebo také v míse, rovněž s výzdobou horizontálních žlábků na hrdle a šikmé kanelace na výdutí, z objektu 1 z Kanína, který je datován do období C3 - D1 (*Vávra - Šťastný 2006*, 477, obr. 6: 1). Do stejného období jsou tyto mísy kladeny na sídlišti v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 731, obr. 9: 1, obr. 13: 2, obr. 18: 2). Podle I. Pleinerové byla vzorem pro tyto nádoby keramika, vyrobená na kruhu, ze sklonku 3. století (*Pleinerová 1995*, 99) nebo také terra nigra z doby kolem roku 400 (*Jiřík - Kostka 2006*, 731). Tento typ mísy, zdobený na výdutí šikmou kanelací, pochází rovněž z pohřebiště v Plotišti nad Labem, např. v hrobě 77 z fáze III (C3) - *Rybová 1979*, 360, Abb. 46: 1; *Rybová 1980*, 170 - 174). Mísy se zaobleným tělem a válcovitým hrdlem se nacházely mezi polabskými nálezy z pozdně římské fáze kastelu Abusina/Eining (*Jiřík 2012*, 361 - 362, Abb. 2: 5). Jsou běžnou součástí inventáře pohřebiště Friedenhain, např. hrob 89, datovaný do 2. poloviny 5. století (*Svoboda 1963*, 111, Taf. 17: 8; *Prammer 1988*, 589, Abb. XV, 1: c; *Springer 1985*, 235, Abb. 1: 1, Abb. 2: 2; *Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 3). Mísovité nádoby z hrobů 257 a 396 (obr. 199: 6, obr. 236: 3), s ostře zalomenou výdutí a spíše vyšším válcovitým hrdlem, zdobené na výdutí šikmou kanelací, mají analogii na pohřebišti ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století (*Weinlich 1999*, 109, Abb. 7: 3), na sídlišti Burglengenfeld nebo v Berchingu z 5. stol. (*Fischer 1981*, 357 - 358, Abb. 3: 1, Abb. 13: 7 - 8), ale také v alamanském prostředí jihozápadního Německa, např. na míse ze sídliště v Mengen, kladeném do přelomu 4. a 5. století, zde se stejnou výzdobou v podobě šikmé kanelace (*Bücker 1999*, 174, Taf. 15: 2). Mísa z hrobu 310 (obr. 213: 1) má obdobu v míse, rovněž zdobené šikmou kanelací, z inventáře hrobu 84 z pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse, datovaném do poloviny 5. století (*Geisler 1988*, 614, Abb. XV, 14: a) nebo do 2. poloviny 5. století (*Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 5). Nádoby z hrobu 194 (obr. 185: 4) považuje B. Svoboda za ohlas vinařské kultury ze středních Čech (*Svoboda 1965*, 102, T. V: 8). Část této mísy byla nalezena rovněž na sídlišti v Přešťovicích v objektech I - IV/33 - 34 (obr. 55: 20), kde patří mezi nejmladší nálezy.

Mísa s ostře zalomeným tělem a kónicky rozevřeným okrajem

Obr. 155: 5, obr. 162: 2, obr. 164: 3, obr. 164: 7, obr. 179: 4, obr. 192: 5, obr. 196: 2, obr. 198: 7, obr. 199: 1, obr. 200: 5, obr. 205: 6, obr. 206: 1, obr. 212: 1, 3, obr. 213: 3, obr. 218: 4, obr. 225: 1, obr. 226: 3, obr. 230: 1, obr. 233: 2

Varianta se zaoblenou spodní částí těla byla v hrobech 180, 228, 271a, 309 (obr. 179: 4, obr. 192: 5, obr. 212: 3). Analogii najdeme v hrobě 1400/III z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, Abb. 88: 9; Rybová 1980, 167 - 174) a také v hrobech 23 nebo 27 na pohřebišti ve Friedenhainu (Svoboda 1963, 112, 114, T. 18: 1, 4; Springer 1985, 235, Abb. 1: 3, 7; Prammer 1988, 589, Abb. XV, 1: b). B. Svoboda tuto nádobu z Radonic klade do pozdně římského období (Svoboda 1948, 238, T. XXIV: 5). Vyskytla se rovněž na pohřebišti ze 4. století v Neuburgu a. d. Donau (Keller 1979, 66 - 68, Taf. 12: 4) a nalezena byla také na sídlišti v Dolní Liboci z průběhu 5. století (Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008, 201, 223, obr. 2: 1, 5; Jiřík 2012, 382, Abb. 13: 1). Identické mísovité nádoby pocházejí z jámy II/33 - 34 a z jámy II/33 na sídlišti v Přeš'ovicích (obr. 23: 3, obr. 41: 14), které mají analogie v durynské oblasti, v hrobě 1 na pohřebišti ve Westinsel (Schmidt 1988, 497, Abb. XII, 45: j). B. Svoboda spojuje tyto mísy se středoněmeckými "Zipfelschale", datovanými B. Schmidtem na konec 5. nebo do počátku 6. století (Svoboda 1963, 112) a spíše do 5. století ji klade B. Svoboda (Svoboda 1963, 109, Taf. 13: 1). Podobně profilovaná mísovitá nádoba, zdobená na výduti oválnými facetami, lemovanými v horní části trojitými úzkými žlábkami, se nacházela v hrobě 60 na pohřebišti Azlburg I, který je datován do 1. poloviny 5. století (Prammer 1988, 591, Abb. XV, 4: a). Tyto mísy byly nalezeny i na sídlišti v Přeš'ovicích, v jámě II/33 (obr. 23: 3), v jámě II/33 - 34 (obr. 41: 14) a v jámě I - IV/33 - 34 (obr. 47: 6), zdobené v horní části těla horizontálními rýhami nebo žlábkami. Mají obdobu na sídlišti v Siřemi, kde je J. Jiřík porovnává s tzv. "Rillenschalen" z Pomohání, kde jsou datovány do období D2, D2 - D3 (Jiřík 2007, 545 - 546, obr. 24: 7 - 8). Mísa z jámy II/33 (obr. 23: 3) odpovídá míse z hrobu 35 z pohřebišť Friedenhain, která je však zdobená šikmou kanelací na výduti (Svoboda 1963, 114, Taf. 18: 7).

Varianta s rovným dnem byla zjištěna v hrobech 249, 303, 317, 343, 352 (obr. 196: 2, obr. 212: 1, obr. 213: 3, obr. 225: 1, obr. 226: 3). Nejstarší doklady tohoto typu najdeme v Čechách již na konci 3. století a v pozdní době římské, zdobené již šikmým kanelováním jako např. popelnice z hrobu 317 (obr. 213: 3) - Svoboda 1965, 58, T. IX: 7).

Varianta na nožce se nacházela v hrobech 36, 80, 86, 254, 261, 349, 376 (obr. 155: 5, obr. 162: 2, obr. 164: 3, 7, obr. 198: 7, obr. 200: 5, obr. 218: 4, obr. 233: 2). Tento typ nádoby byl součástí inventáře hrobu 96 ze Šaratic ze stupně C3 (Trňáčková 1960, 572, obr. 9: 7, obr. 11: 5), hrobu 423 z fáze IV (5. stol.) z pohřebišť v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 366, Abb. 71: 6; Rybová 1980, 167 - 174) a také hrobu 10 z pohřebišť Friedenhain (Svoboda 1963, 112, Taf. 18: 3). Varianta s dovnitř vklopeným dnem byla v hrobě 255 (obr. 199: 1). Nádobu z hrobu 362a (obr. 230: 1) považuje B. Svoboda za ohlas vinařické kultury (Svoboda 1965, 102, T. VIII: 5).

Mísovitá nádoba na nožce s dvojkónicky zalomeným tělem a dovnitř vklopeným, zaobleným okrajem

Obr. 202: 4

Zjištěna byla pouze v hrobě 277 (obr. 202: 4). Podobnou stavbu těla mají mísovité popelnice, zde však bez nožky, s rovným dnem z hrobů 371 a 392, ale také na nožce z hrobů 436 a 1205 z

III fáze (C3) pohřebiště v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 365 - 366, 378, Abb. 50: 4, 6, 13 - 14; *Rybová 1980*, 167 - 174). Ve stejné době se nacházejí v inventáři pohřebišť v Kostelci na Hané, Šaraticích a Velaticích (*Tejral 1975*, 89, Abb. 15: 2 - 3).

Misovitá nádoba s dvojkónickou profilací

Obr. 165: 5, obr. 184: 2, obr. 200: 9, obr. 237: 2, obr. 242: 2

Na pohřebišti v Přešťovicích se tato nádoba nacházela v hrobech 92, 187, 268, 395, 414 (obr. 165: 5, obr. 184: 2, obr. 200: 9, obr. 237: 2, obr. 242: 2). Tyto nádoby vznikly patrně pod vlivem keramiky točené na kruhu. Příkladem může být mísa z hrobu 187 (obr. 184: 2), vyrobená z jemně plavené hlíny, s dvěma dvojitými nečleněnými plastickými lištami mezi žlábkem (*Svoboda 1963*, 106; *Svoboda 1965*, 40, T. 4: 3) nebo podobná nádoba z hrobu 395 (obr. 237: 2). Přesné analogie najdeme na žárovém pohřebišti v Očkově nebo ve Velaticích, kde jsou datovány do 4. století (*Tejral 1975*, 85, obr. 14: 2, 4, 6). R. M. Pernička klade tento typ misovitých nádob do svého pozdního stupně doby římské R5 z let 320 - 390 (*Pernička 1971*, 144 - 145, obr. 4: 69). Mísa z hrobu 414 (obr. 242: 2) má přesnou obdobu na sídlišti ze stupně D1 ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 8: 8). Analogie najdeme také v nejstarších hrobech nově příchozích z poloviny 5. století pohřebiště Straubing - Alburg (*Christlein 1982*, 245, Abb. 24: 2), Straubing - Altstadt (*Moosbauer 2005*, 91, Abb. 35) nebo pohřebiště ve Forchheimu, datovaném do 4. stol. až poloviny 5. století, např. v hrobech 37, 75, 81 (*Weinlich 1999*, 105, Abb. 4: 1 - 3) a také v hrobě z roku 1912 a v hrobě 10 ve Friedenhainu (*Svoboda 1963*, 112 - 113, Taf. 17: 1, Taf. 18: 3). Urna z hrobu 414 (obr. 242: 2) má svůj protějšek v urně z hrobu 1909 z pohřebiště Friedenhain, zde ovšem s výzdobou šikmé kanelace na výduti (*Svoboda 1963*, 112, Taf. 18: 5). Podobné mísy, jako exemplář z hrobu 395 (obr. 237: 2), se nacházejí v širokém území od Moravy, Slezska, Lužice až po Ukrajinu a na severní hranici říše římské v provinciálním prostředí. B. Svoboda nevyklučuje ani vlivy z prostředí vinařské kultury (*Svoboda 1963*, 109, Taf. 14: 7). Podobné formy mis se nacházejí ve 4. století v prostředí kultury černjachovské (*Jansová 1971*, 160).

Misovitá nádoba s dvojkónickým, ostře zalomeným tělem, prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 151: 2, obr. 160: 13, obr. 169: 4, obr. 177: 4, obr. 178: 1, obr. 181: 1, obr. 185: 1, obr. 186: 1, obr. 204: 2, obr. 218: 1, obr. 222: 3, obr. 224: 2, obr. 246: 2, obr. 248: 1

Tato nádoba se nacházela v hrobech 9, 66, 122, 154, 170, 192, 196, 327, 346, 365 (obr. 151: 2, obr. 160: 13, obr. 169: 4, obr. 178: 1, obr. 181: 1, obr. 185: 1, obr. 186: 1, obr. 218: 1, obr. 224: 2, obr. 248: 1). V pozdních fázích mladší doby římské nepředstavuje nic vyjimečného. Má analogie na pohřebišti ve Velaticích i Očkově (*Tejral 1975*, 88, Taf. 15: 6), Friedenhainu v hrobech 1909 a 18 (*Svoboda 1963*, Taf. 18: 5 - 6), Roudnici (*Svoboda 1963*, Taf. 20: 6) a v Jiřicích (*Svoboda 1963*, Taf. 20: 9). Patří mezi nejstarší urny na přešťovickém pohřebišti (*Svoboda 1963*, 105, Taf. 13: 4) a připomíná popelnice z nejmladších žárových hrobů velkých pohřebišť ve středních Čechách, např. v Dobřichově - Třebické (*Svoboda 1965*, 58, T. VI: 3, T. VII: 7, T. IX: 6, T. X: 6). Obdobná urna ze žárového hrobu 1/82 z Roztok u Prahy, zde označená jako jednoduchý nečleněný bikónický hrnec, je zde datována do širokého úseku B2/C1 - C2 (*Jančo 2000*, 169 - 170, obr. 1: 1). Do stejného období náleží i analogická nádoba z hrobu 165 a také v hrobech 405, 444, 498, 650, 711, 1039 na největším českém žárovém pohřebišti v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 361, 365 - 367, 369 - 370, 375, Abb. 18: 8, Abb. 20: 1, 11, Abb. 35: 17, Abb. 36: 6, 11, 14; *Rybová 1980*, 128, 170 - 174). Zde se ovšem

nachází i v hrobech 330, 888 z fáze III (C3) a v hrobech 152, 283, 336, 437 z fáze IV (5. století), zdobené na rozhraní hrdla a těla rytou páskou, vyplňovanou trojúhelníkovitými vpichy a pod ní prostou rytou vlnovkou nebo dolů obrácenými podkovovitými žlábků nebo horizontálními úzkými žlábků - (Rybová 1979, 361, 363 - 364, 366, 373, Abb. 52: 7, Abb. 53: 3, Abb. 63: 6, Abb. 65: 1, 5, Abb. 75: 12; Rybová 1980, 170 - 174). Byly rovněž v hrobech 11 a 15 ze čtvrté fáze (C2) žárového pohřebiště v Pňově (Rybová 1970, 45, 58, Taf. III: 5, Taf. VI: 2) a do stejného období jsou datovány na žárovém pohřebišti v Kostelci na Hané (hroby 47, 297), kde náležejí do jeho počáteční fáze a jejich původ je zde hledán v dolním Polabí, např. na pohřebišti v Pritzieru, kde je tato keramika datována do konce stupně C1 nebo na počátek stupně C2 (Tejral 1975, 19, obr. 1: 10, obr. 2: 12; Tejral 1983, 114, Abb. 25: 11 - 13). Jako urny jsou tyto nádoby běžné i na pohřebištech z období C2 - C3 v Bavorsku (Keller 1974, 263, Typ 15 - Abb. 3: 15) a ve stejném období v Sasku, např. na pohřebišti v Bautzen - Deidau II (Meyer 1976, 226, Abb. 7). V Šitbořicích se tato nádoba vyskytla v hrobě 36, který je datován do stupně C3 (Droberjar - Kazdová 1993, 144, Taf. 9: 1), v hrobě 17 z Dobřichova - Třebické (Svoboda 1948, 208, Tab. XXII: 13), stejně jako popelnice z hrobu 29 v Čiernom Brodě (Kolník 1975, 363, obr. 8: 1, obr. 19: 7). Rovněž K. Godlowski považuje tuto mísu za charakteristický tvar stupně C3 (Godlowski 1992, 34, Abb. 12: 19) a také podle B. Svobody se tyto "Knickwandtöpfe" objevují v Čechách na konci 4. století a jejich výchozí formou jsou široké mísy, rozšířené na rozsáhlém území od jihozápadního Německa do Polabí (Svoboda 1967, 348, Abb. 9), např. v hrobě 1 z pohřebiště ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století (Weinlich 1999, 105, Abb. 5: 2). Tato nádoba má přesnou obdobu v popelnici z hrobu 365 v Přešťovicích (obr. 224: 2), i s nečleněnou horizontální plastickou lištou na podhrdlí. Stejnou profilaci jako nádoba z hrobu 170 (obr. 181: 1) má popelnice z ženského kostrového hrobu 79 z nejmladší fáze (5. stol.) pohřebiště v Altendorfu, zde je však zdobená horizontální řadou kolků v podobě rozetky (Prammer 1988, 593 - 594, Abb. XV, 7: a). Nádoba z hrobu 9 (obr. 151: 2) má přesnou obdobu, i s výzdobou svazku horizontálních žlábků, na sídlišti z Horní Falce v Sandhofu, datovaném do 5. století (Fischer 1981, 357, Abb. 9: A2), nádoba z hrobu 365 (obr. 224: 2) pak v nádobě z alamanského sídliště v Mengenu ze 4/5 století (Bücker 2000, 218 - 219, Abb. 5: 10).

Misovitá nádoba s polokulovitou spodní částí těla, ostře zalomenou výdutí a kuželovitým nebo prohnutým hrdlem

Obr. 166: 3, obr. 195: 1, obr. 202: 1, obr. 205: 1, obr. 209: 2, obr. 219: 2, obr. 230: 2, obr. 235: 3, obr. 237: 3

Vyskytla se v hrobech 99, 243, 273, 290, 295, 354, 370, 392, 396 (obr. 166: 3, obr. 195: 1, obr. 202: 1, obr. 205: 1, obr. 209: 2, obr. 219: 2, obr. 230: 2, obr. 235: 3, obr. 237: 3). Tento typ nádoby se objevuje již ve stupni C2 (Godlowski 1992, Abb. 11: 15). Varianta s prohnutým hrdlem z hrobů 99, 243, 295, 354, 370, 392 (obr. 166: 3, obr. 195: 1, obr. 209: 2, obr. 219: 2, obr. 230: 2, obr. 235: 3) má analogii např. v hrobě 49 z fáze IV (C2) na pohřebišti v Pňově (Rybová 1970, 89, T. XIX: 3), Plotišti nad Labem (Rybová 1979, Abb. 36: 6, 11, 14, Abb. 71: 6), Opočně (Pleinerová 1995, Taf. 47: 5), Dobřichově - Třebické (Svoboda 1965, 33, 58, T. I: 5, T. X: 5) nebo v kostrovém hrobě v Křesíně (Blažek 1995, 142, Abb. 3: 3), Prosmkách (Blažek 1995, 144, 160, Abb. 7: 4) či ve Slepoticích, datovaném rovněž do stupně C2. E. Keller ji řadí ke svému typu 12. V jižním Německu se tyto mísy vyskytují od C1b do C2 (Beková - Droberjar 2005, 415, obr. 4: 8). Varianta s kuželovitým hrdlem z hrobů 148, 273, 380, 395, 397 (obr. 177: 1, obr. 202: 1, obr. 234: 2, obr. 237: 1, 3) nachází obdobu na téže lokalitě v hrobech 22 a 52 (Rybová 1970, 83, 90, T. VIII: 4, T. XIX: 1). Jako urny jsou tyto nádoby běžné i na pohřebištech z období C1b - C3 v Bavorsku (Keller 1974, 263, Typ 12 -

Abb. 2: 12). Do pozdně římského období je kladena podobná popelnice z ženského hrobu z Klobuk (*Svoboda 1948*, 238, T. XXII: 8) nebo z hrobu 27 v Záluží u Čelákovic, zde zdobená šikmou kanelací na výduti a svazkem horizontálních rýh na rozhraní hrdla a těla (*Svoboda 1948*, 208, T. XXIV: 7). V této době je známa i ze sídlištního prostředí, např. se stejnou výzdobou na sídlišti v Chrudimi (*Kašpárek 2015*, obr. 25: 2 - 3) nebo v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, obr. 10: 4). Popelnice z hrobu 243 (obr. 195: 1) má analogii v podobné nádobě z hrobu 30 z Velkých Hostěrádek, datovaném do období 300 - 2. polovina 4. století. Tato nádoba je zde zařazena mezi esovitě profilované hluboké mísy, jako varianta s hranatou výduti (*Peškař - Ludikovský 1978*, 44, 46, 78, obr. 9: 1). Další příklady můžeme uvést z Velatic (*Tejral 1975*, 85, Abb. 14: 1 - 2, 6), Šaratic (*Trňáčková 1960*, obr. 6: 1 - 2), Kostelce na Hané, hrob 134 (*Zeman 1961*, Tab. X/a), Očkova, z II. fáze (4. stol.) pohřebiště (*Kolník 1956*, 272, 278, Tab. III: 4) a z dalších německých lokalit polabského okruhu, kde se udržely v inventáři až do konce 4. a počátku 5. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 46 - 47). Na sídlišti v Branči je zařazena mezi charakteristické nálezy fáze C, tj. období 250/270 - 400 (C2 - C3) - *Kolník - Varsik - Vladár 2007*, 35, obr. 14: 9). Mísa z hrobu 462 z pohřebiště Perdöhl, zde zdobená oválnými facetami na výduti, je datovaná do 1. poloviny 4. století (*Schultze - Strocen 2008*, 295, Abb. 44: 3). Přesnou analogii k nádobě z hrobu 273 (obr. 202: 1) najdeme v mísovité nádobě z hrobu 698 z fáze II (C2) a z hrobu 387 z fáze III (C3) a k nádobě 397 (obr. 237: 3) v nádobě z hrobu 125 z fáze III (C3) z pohřebiště v Plotišti nad Labem, zde je ovšem zdobená rytou páskou, vyplněnou oválnými vrypy a dále v hrobech 238, 313 a k nádobě z hrobu 273 (obr. 202: 1) pak ve stejné mísovité nádobě, rovněž zdobené šikmou kanelací z hrobu 267 z fáze IV (5. stol.) - *Rybová 1979*, 360, 363 - 365, 370, Abb. 35: 6, Abb. 36: 4, Abb. 46: 10, Abb. 51: 5, Abb. 52: 82, Abb. 71: 8; *Rybová 1980*, 167 - 174. Tyto nádoby jsou součástí inventáře pohřebiště ve Forchheimu datovaném do 4. - poloviny 5. století, např. v hrobě 77 (*Weinlich 1999*, 105, Abb. 5: 1) a také ve Friedenhainu (*Springer 1985*, 235, Abb. 1: 1, Abb. 2: 3), např. v hrobě 4/1952 (*Svoboda 1963*, 111, Taf. 17: 5). Přesnou obdobu k nádobě z hrobu 295 (obr. 209: 2) najdeme na pohřebišti v Altendorfu v hrobě 79 z Böhmova stupně II - 400 - 420, také s prsovíty vypnulínami na výduti a navíc s šikmým kanelováním (*Prammer 1988*, 593 - 594, Abb. XV, 7: d; *Haberstroh 2000*, 115, Taf. 13: 10, Beilage 1). Z durynské oblasti najdeme k popelnici z hrobu 392 (obr. 235: 3) analogii v nádobě z hrobu 1 z pohřebiště v Granschütz, z mužského hrobu 3 ze Stössenu nebo z kostrového hrobu 1 z pohřebiště v Gübsu, kladeném do období 450 - 560. Mísovitá nádoba z posledně jmenované lokality je na výduti zdobená šikmým kanelováním (*Schmidt 1988*, 481 - 482, 493, T. XII, 1: d, 4: c, 42: b). Známe je i z prostředí sídlišť, např. z Altendorfu, kde je zdobena oválnými fasetami na výduti, lemovanými v horní části dvojřehy a trojúhelníkovitými vpichy (*Rieder 1993*, 130, Abb. 12: 1).

Mísovitá nádoba s dvojkónickým profilem a kuželovitým hrdlem

Obr. 150: 6 - 7, obr. 160: 16, obr. 168: 1, obr. 188: 2, obr. 231: 5

Tento typ mísy pochází z hrobů 7, 10, 79, 113, 212, 375 (obr. 150: 6 - 7, obr. 160: 16, obr. 168: 1, obr. 188: 2, obr. 231: 5). B. Svoboda ji klade ještě do pozdní doby římské (*Svoboda 1963*, 105, 111, T. 13: 3, T. 17: 8; *Svoboda 1965*, 58, T. VI: 4). Varianta se zaobleným spodkem má analogii v kostrovém hrobě ze Slepotic, který je datován do stupně C2 (*Beková - Droberjar 2005*, 413, obr. 4: 6 - 7, obr. 12: 1 - 2). Obdobu najdeme rovněž na pohřebišti v Opočně v popelnici z hrobu 46, která je zde kladena do skupiny I, datované do 3. století (*Pleinerová 1995*, 99, 116, Taf. 16: 3). Varianta s rovným dnem se nacházela v kostrovém hrobě v Soběsukách ze stupně C2 (*Droberjar 1999*, Tab. 22: 2) nebo v kostrovém hrobě z pozdní doby římské v Žiželicích (*Svoboda 1948*, obr. 41: 7). V Plotišti nad Labem byla tato

mísa zjištěna v hrobě 310 z fáze III (C3), zde zdobena na výduti prsovitou vypnulínou, lemovanou podkovovitým žlábkem (Rybová 1979, 364, Abb. 51: 1; Rybová 1980, 167 - 174). Rovněž na pohřebišti v Přešťovicích patří varianta s rovným dnem mezi nejstarší urny, stejně jako ve Friedenhainu - hrob 5, 18 (Svoboda 1963, 105, 111, Taf. 13: 3, Taf. 17: 8, Taf. 18: 6; Springer 1985, 235, Abb. 2: 7). Připomínají popelnice z nejmladších žárových hrobů velkých pohřebišť, ještě z pozdní doby římské, ve středních Čechách, např. v Dobřichově - Třebické (Svoboda 1963, 105, Taf. 13: 3; Svoboda 1965, 58, T. VI: 4). Tento typ mísy byl rovněž nalezen i ve výplni chaty III/84 ze stupně D1 ve Zlivi (Zavřel 1987, 10, obr. 10: 3).

Misovitá nádoba se stlačeným, ostře zalomeným tělem, kuželovitým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 214: 1, obr. 239: 2

Na pohřebišti v Přešťovicích se nacházela v hrobech 312 a 406 (obr. 214: 1, obr. 239: 2). Nádoba podobné profilace se vyskytla v ženském hrobě z Davle, kladeném do pozdní doby římské (Svoboda 1948, 201, obr. 41: 3; Svoboda 1965, 41, T. II: 5). Přesná analogie k nádobě s šikmou kanelurou z hrobu 406 (obr. 239: 3) pochází z hrobů 147, 1053 z III fáze (C3) pohřebišť v Plotišti nad Labem, zde zdobená v horní části těla dvěma rytými páskami, vyplněnými trojúhelníkovitými vpichy a nádoba podobné profilace pak byla nalezena v hrobě 600 z fáze IV (5. stol.) - Rybová 1979, 361, 368, 375, Abb. 51: 11, Abb. 52: 1, Abb. 66: 1; Rybová 1980, 167 - 174). Do 5. století je datována v hrobě 260 z pohřebišť Bremen - Mahndorf (Böhme 1974, 148, Taf. 11: 10). K nádobě z hrobu 406 (obr. 239: 2) najdeme přesnou analogii v popelnici z hrobu 74 na pohřebišti ve Forchheimu, které je řazeno do období 4. - polovina 5. století (Weinlich 1999, 109, Abb. 2: 2). Obě nádoby mají stejnou výzdobu, šikmé kanelování. Popelnici z hrobu 312 (obr. 214: 1) považuje B. Svoboda za ohlas ze středních Čech z prostředí vinařické kultury a klade ji do 5. století (Svoboda 1963, 109, Taf. 14: 8; Svoboda 1965, 102, T. VIII: 8).

Misovitá nádoba se stlačeným tělem, vysokým prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 168: 5, obr. 161: 5

Na přešťovickém pohřebišti se tato nádoba nacházela ve dvou hrobech 71 a 116 (obr. 161: 5, obr. 168: 5). Analogii najdeme na pohřebišti v Opočně v hrobě 308 (Pleinerová 1995, Taf. 59: 2) nebo v kostrovém hrobě v Žiželicích ze stupně C3, (Blažek 1995, 159, Abb. 18: 13). Do stejného období je datována v hrobě 1056 z fáze III (C3) a také v hrobě 1062 z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 375, Abb. 51: 12, Abb. 77: 15; Rybová 1980, 167 - 174). Je známa rovněž z inventáře hrobů ve Friedenhainu (Springer 1985, Abb. 1: 5). Stejně nádoby najdeme také v nejstarších hrobech nově příchozích z poloviny 5. století z pohřebišť Straubing - Alburg (Christlein 1982, 245, Abb. 24: 3). Do konce 4. - 1. poloviny 5. století je tato nádoba datována v hrobě 219 na pohřebišti Bremen - Mahndorf (Böhme 1974, 136, Taf. 10: 4) a nalezena byla rovněž v zázemí pozdně římského kastelu Neuburg (Rieder 1993, 120, Abb. 8: 1). Popelnice zdobená šikmou kanelací na výduti, kombinovanou s drobnými vpichy, z hrobu 73 z pohřebišť Straubing - Bajuwarenstrasse je naopak datována až do 2. poloviny 5. století (Moosbauer 2005, 64, Abb. 27: 6). Tyto mísy se vyskytují i na sídlišťích z období C3 - D1, např. v Herzsprungu forma 7g2 (Haberstroh 2000, 103 - 104, Abb. 32).

Mísovitá nádoba se zaobleným a ven vykloněným okrajem, prohnutým hrdlem a odsazeným, stlačeným tělem

Obr. 170: 7, obr. 189: 8

Tato mísovitá nádoba byla zjištěna v hrobech 128 a 213 (obr. 170: 7, obr. 189: 8). Přesnou analogii najdeme v míse, zdobené šikmým kanelováním, která se nacházela v jednom ze dvou nejstarších hrobů (84) na pohřebišti Straubing - Bajuwarenstrasse, datovaném do 1. poloviny 5. století (Geisler 1987, 145, Abb. 74: 2).

Mísovité nádoby s nízkým, stlačeným tělem, vysokým prohnutým hrdlem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 190: 6, obr. 191: 3, obr. 203: 1

Tato nádoba se nacházela v hrobech 222 a 285 (obr. 190: 6, obr. 191: 3, obr. 203: 1). Přesnou analogii nalezneme na sídlišti tzv. zlechovského horizontu v Brně - Chrlicích (Zeman 2008, 171, obr. 14: 5) nebo v hrobě 953 z fáze III (C3) a v hrobě 1010 v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 374 - 375, Abb. 49: 16; Abb. 67: 5; Rybová 1980, 167 - 174). Obdobu k nádobě z hrobu 285 (obr. 203: 1) najdeme v mísovité nádobě, rovněž nezdobené, v hrobě 13 na pohřebišti Friedenhain (Svoboda 1963, Taf. 17: 4) a k nádobě z hrobu 222 (obr. 191: 3), zde zdobené na výduť šikmým kanelováním a nad ním vodorovnými žlábkami, pak na sídlišti skupiny Friedenhain v Burgriesbachu (Fischer 1981, 358, Abb. 3: 1).

Mísovité nádoby s vyšším prohnutým hrdlem, ostře zalomeným tělem na nožce

Obr. 153: 3, obr. 163a, obr. 187: 6

Na přešťovickém pohřebišti se nacházely v hrobech 27, 81, 208 (obr. 153: 3, obr. 163a, obr. 187: 6). Obdobné nádoby, ale se zaobleným tělem, sloužily jako urny v hrobech 4, 9, 22, 23 v Ivanke na Dunaji, datované do stupně C2 (Kraskovská 1965, 174, Tab. I: 9, 14, Tab. IV: 21, 24, Tab. V: 6). Analogii najdeme i v hrobě 54 na žárovém pohřebišti v Očkově u Piešťan z II. fáze (3. stol.), kde je považována za napodobeninu na kruhu točené keramiky (Kolník 1956, 270, Tab. III: 4). Obdobně profilovaná nádoba pochází z hrobu 8 z Dobřichova - Třebické z pozdně římského období (Svoboda 1948, 237, T. XVIII: 6), v hrobě 537 z fáze II (C2), také v hrobě 434 z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 366 - 367, Abb. 23: 8, Abb. 69: 7; Rybová 1980, 167 - 174). Nádobu z hrobu 27 (obr. 153: 3) považuje B. Svoboda za ohlas vinařické kultury ze středních Čech (Svoboda 1963, 109, Taf. 14: 10; Svoboda 1965, 102, T. V: 3).

Mísovitá nádoby se stlačeným tělem a etážovitě zprohýbaným hrdlem

Obr. 195: 2, obr. 213: 2, obr. 233: 3

Tyto nádoby byly nalezeny v hrobech 244, 319, 378 (obr. 195: 2, obr. 213: 2, obr. 233: 3). Odlišují se od běžného keramického inventáře přešťovického pohřebiště a ukazují na vliv vinařické skupiny. Stavbou těla připomínají pohárovité nádoby, zdobené oblými klenutými pásy, pečlivě provedené s vyhlazeným povrchem, které se podle B. Svobody začínají objevovat v Čechách již v pozdní době římské. Exempláře z Vinařic a Úherců jsou však

datovány do poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 92 - 93, T. XXIV: 15, 17, T. XXXI: 16, T. XXXVI: 3). Přešťovické nádoby mají charakter vyšších mísovitých nádob a rovněž výzdoba v podobě oválných faset na výdutí je běžná v prostředí skupiny Přešťovice - Friedenrain, s výjimkou nádoby z hrobu 378, která se svazkem horizontálních žlábků, přerušených svazkem obloukovitých žlábků, od obvyklých motivů této skupiny odlišuje. Nádoba z hrobu 244 (obr. 195: 2) má přesnou analogii v popelnici z hrobu z Běsna, včetně římsy s šikmou kanelací (*Svoboda 1965*, 98 - 99, T. XXXVII: 1) a nádoba z hrobu 378 (obr. 233: 3) pak v misce z Vinařic (*Svoboda 1965*, 98 - 99, T. XXV: 3), která je zdobena, kromě horizontální římsy v horní části těla i širokými šikmými žlábků, zatímco exempláře z Přešťovic (také část mísovité nádoby z hrobu 319 - obr. 213: 2) nesou typickou výzdobu v podobě šikmé kanelace a oválných facet na výdutí. Obě náleží staršímu vinařickému stupni a podle B. Svobody navazují na vzory z pozdních dílen v oblasti nebo v sousedství bývalých provincií (*Svoboda 1963*, 106, Taf. 15: 8; *Svoboda 1965*, 98 - 99). Podobně profilovaná mísovitá nádoba byla nalezena na sídlišti v Praze - Čimicích, zde v horní části výdutě opatřena šikmo přesekávanou plastickou lištou, která je srovnávána s nádobou z Julisky, s patrným vinařickým vlivem (*Svoboda 1965*, T. XXIV: 15, 17) a je kladena do období C3 - D2, spíše pak ke konci tohoto rozmezí (*Procházka 2009*, 355, obr. 4: 4) a také na sídlišti z 5. století v Praze - Ruzyni, kde mísa z objektu 536 má stejnou tektoniku jako popelnice z hrobu 244 (obr. 195: 2), včetně výzdoby šikmou kanelací (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 224 - 225, obr. 14: 12).

Obr. 159: 4

Za ohlas vinařické skupiny považuje B. Svoboda mísovitou nádobu z hrobu 57 (obr. 159: 4) s nedochovaným okrajem, na nožce, s výrazně vykrojenými oválnými fasetami na největší výdutí nádoby, připomínající tzv. vykrajované límce vinařických nádob (*Dubský 1949*, 438, Tab. VII; *Svoboda 1965*, Tab. X: 3). Jejich předobrazem mohly být misky s vykrajovaným límcem (*Svoboda 1965*, T. XXV: 4, T. XXXVI: 2). Tyto mísovité nádoby mají na největší výdutí pás hustých obloukovitých vykrojení, upomínající na misky z pozdních provinciálních dílen a typy pozdní TS a TN, které mají na největší baňatosti mohutnou horizontální římsu nebo na jejich imitace z pohřebišť v Porýní z počátku doby stěhování národů. Miska z Vinařic patrně stojí na počátku tohoto vývoje (*Svoboda 1965*, 96, T. XXV: 4).

Mísy se zaobleným okrajem

Obr. 159: 6, obr. 178: 2, obr. 184: 9, obr. 192: 6, obr. 194: 1, obr. 196: 3, obr. 220: 4, obr. 240: 4, obr. 242: 3, obr. 244: 1

V inventáři hrobů z Přešťovic byly nalezeny také prosté mísy se zaobleným okrajem, které jsou běžnou součástí všech sídlišť doby římské. Zjištěny byly v hrobech 65, 157, 192, 228, 237, 246 - 247, 391, 415, 418 (obr. 159: 6, obr. 178: 2, obr. 184: 9, obr. 192: 6, obr. 194: 1, obr. 196: 3, obr. 240: 4, obr. 242: 3, obr. 244: 1). V jednom případě se jednalo o exemplář s kyjovitě rozšířeným okrajem z hrobu 310 (obr. 220: 4).

Nádoba s trychtýřovitě rozevřeným ústím a zaoblenou, odsazenou výdutí

Obr. 203: 3

Tato nádoba se vyskytla na pohřebišti v Přešťovicích v jednom případě, v hrobě 289 (obr. 203: 3). Analogii nalezneme na pohřebišti ve Velaticích, kde je kladena mezi nejmladší keramické formy a datována na počátek 5. století (*Tejral 1975*, 86, Taf. 15: 5).

Soudkovité nádoby (tzv. pozdně římský hrnec)

Obr. 152: 8, obr. 153: 7, obr. 158: 1, 4, obr. 159: 10 - 11, obr. 160: 9, obr. 170: 3, obr. 172: 10, obr. 178: 15, obr. 184: 10 - 11, obr. 185: 3, obr. 187: 2, obr. 192: 1, obr. 194: 1, obr. 199: 5, obr. 201: 4, obr. 209: 1, obr. 212: 2, obr. 226: 1, obr. 230: 3, obr. 231: 3, obr. 234: 1, obr. 236: 2, obr. 239: 1

Původ těchto nádob, které jsou v německé literatuře někdy označovány jako pozdně římský nebo také svévský hrnec, je v Polabí, kde se objevuje již od starší doby římské (*Svoboda 1948*, 200) a to především na sídlištích. Od pozdní doby římské začíná být mnohem častěji využíván na pohřebištích jako popelnice (*Svoboda 1965*, 34). V době stěhování národů hraje jako hrobová keramika významnou roli. Soudkovitá nádoba patřila na pohřebišti v Přešřovicích k nejčastěji používaným typům nádob již od nejstarších fází existence lokality (*Svoboda 1965*, 60, T. VI: 5 - 6, 8, T. IX: 5, T. X: 7). Sloužila jako urna v hrobech 12, 29, 48, 52, 65, 126, 142, 154, 164, 165, 192, 193, 206, 227, 237, 256, 265, 291, 308, 356, 371, 372, 377, 394, 404 (obr. 152: 8, obr. 153: 7, obr. 158: 1, 4, obr. 159: 10 - 11, obr. 160: 9, obr. 170: 3, obr. 172: 10, obr. 178: 15, obr. 184: 10 - 11, obr. 185: 3, obr. 187: 2, obr. 192: 1, obr. 199: 5, obr. 201: 4, obr. 209: 1, obr. 212: 2, obr. 226: 1, obr. 230: 3, obr. 234: 1, obr. 236: 2, obr. 239: 1) a z větší části je nezdobená (*Svoboda 1963*, 105, Taf. 13: 8).

V podstatě se jedná o atypický tvar, který se nezměněn vyskytuje po celou dobu římskou a do okruhu funerální keramiky byl převzat ze sídlištní, spotřební keramiky. Vyskytuje se zpravidla ve dvou základních variantách, v nižším a širším provedení nebo ve vyšší a štíhlejší formě. Zpravidla je nezdobená. Z tohoto důvodu nedává příliš velký prostor pro řešení kulturních nebo chronologických otázek. Přesto se zdá, že postupem doby zaznamenáváme postupný propad pečlivosti jeho výroby. Mladší formy jsou hněteny z hrubé hlíny, jsou silnostěnné a nedbale provedené (*Tejral 1975*, 89 - 90). Tyto nádoby se jako urny nacházejí hojně na pohřebištích polabského okruhu (Šaratice, Velatice, Kostelec na Hané). Podle B. Svobody se k nám tyto nádoby dostaly z německého Polabí (*Svoboda 1948*, 199), kde jsou běžnou součástí inventáře z pohřebišť ve 3. a 4. století a přecházejí i do období stěhování národů. Nejčastěji mají hladký povrch, ojediněle mohou být zdobeny vrypy, rýhami, pupíky nebo svíslými plastickými lištami (hroby 193, 206, 371). V hrobech se objevují od sklonku 3. století (Tvršice, Kostelec na Hané) až do doby stěhování národů (Mochov, Klučov, Toušeň, Chotěšice, Praha - Podbaba, Jiřice, Zvoleněves, Duchcov - *Zeman 1958*, 452; *Tejral 1975*, 76, 99, Abb. 17: 2 - 7). V kostrových hrobech z Křesína, Prahy - Bubenče - hrob 2 a Žiželic jsou datované do stupňů C2 - C3, stejně jako v bohatých kostrových hrobech ve středním Německu v Hasslebenu, Leuně a Emerslebenu (*Svoboda 1948*, obr. 41: 8; *Zeman 1958*, 452; *Blažek 1995*, 151, 160, Abb. 3: 2, Abb. 18: 14), v Sasku, např. na pohřebišti v Bautzen - Deidau II (*Meyer 1976*, 227 - 228, Abb. 8: 5), Roztokách u Prahy (*Jančo 2000*, 136, obr. 1: 3), v Opočně pak do druhé poloviny 3. a do 4. století (*Pleinerová 1995*, 100). Nižší hrnec z hrobu 52 (obr. 158: 4) má obdobu v urně z hrobu 4 ze stupně C2 z Velkých Hostěrádek, které byly i v hrobech v Šaraticích a také v Pritzieru v Meklenbursku z horizontu B (300 - 350) i C (350 - 450), nebo také v kostrových hrobech ze 4. - 6. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 47 - 48, 78, obr. 5: 3). Hrnčovitě nádoby se zataženým okrajem náležely mladšímu horizontu (4. století) na pohřebišti v Dobřichově - Třebické (*Zeman 1961*, 214). V Plotišti nad Labem patří k nejčastějšímu typu popelnice. Objevují se ve II až IV fázi pohřebišť ze 4. (C2) - 5. století, v hrobech 68, 69, 104, 105, 113, 117, 120, 135, 146, 153, 154, 161, 255, 261, 272, 326, 327, 350, 361, 366, 384, 390, 395, 408, 416, 425, 426, 433, 443, 459, 474, 502, 533, 567, 569, 573, 576, 704, 737, 745, 843, 878, 882, 919, 954, 960, 963, 978, 1092, 1096, 1108, 1168, 1194, 1223, 1258, 1309, 1327, 1386, 1400/III (*Rybová 1979*, 359 - 361, 363 - 368, 370, 372 - 374,

376 - 380, 382 Abb. 23: 3, Abb. 24: 1, 4, 7, 9, 14, Abb. 25: 1 - 2, 4 - 5, 9 - 10, 12, Abb. 37: 4 - 5, 7 - 8, 11 - 13, 16, Abb. 38: 1, 3, 5 - 6, 8 - 9, 11 - 12, Abb. 41: 1, 6 - 7, Abb. 48: 3, 4 - 6, 11 - 13, Abb. 50: 1, 5, 12, Abb. 61: 1, 4 - 5, 12, 16 - 19, Abb. 62: 1, 3, 5, 14 - 15, 18, Abb. 81: 18. Abb. 87: 4, 6, 8, 12; *Rybová 1980*, 132 - 133, 167 - 174). Podle K. Godlowského jde o typ charakteristický pro stupeň C3 (*Svoboda 1948*, 200, T. XIX: 5 - 6, T. XXIV: 8; *Zeman 1961*, 212 - 215, 273; *Jančo 2000*, 138). Vyskytují se i v Pritzieru v Meklenbursku, zvláště v horizontu C - 350 - 450 (*Zeman 1961*, 214; *Tejral 1975*, 76, obr. 17: 3, 5 - 6). Na základě nálezů soudkovitých hrnců z hrobů v Kostelci na Hané (obr. 6: B/c; obr. 24: A/a; obr. 28: B/A; obr. 71: B/c; obr. 73: A/a, D/a) dochází J. Zeman k závěru, že zatímco kostelecké nálezy lze datovat nejdříve na sklonek 3. století, k vlastnímu rozšíření těchto hrnců v Čechách a na Moravě dochází až v mladší fázi pozdní doby římské. Podle tohoto autora má tento typ nádoby vývojovou tendenci vedoucí ke snižování výšky, vzhledem k největšímu průměru (*Zeman 1961*, 212 - 215). Rovněž K. Godlowski považuje tento tvar za charakteristický pro stupeň C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 16). Do stejného období jsou soudkovité hrnce kladeny v hrobech 15, 37, 58a v Šaraticích (*Trňáčková 1960*, 563, 566, 568, obr. 6: 3 - 4, obr. 8: 4 - 5, obr. 9: 1, obr. 11: 8). Běžně se nacházela i ve výbavě hrobů pohřebiště v Opočně, kde patří k nejčastějšímu typu nádoby z průběhu celé doby existence pohřebiště, tj. od 1. poloviny 3. století do konce 4. století (*Pleinerová 1995*, 100, 116, Taf. 40: 7, Taf. 45: 10, Taf. 46: 14, Taf. 47: 10, Taf. 48: 8, Taf. 53: 8, Taf. 62: 7, Taf. 63: 1). Do pozdně římského období je kladena v hrobě 31 v Dobřichově - Třebické, v kostrovém hrobě 2 z Prahy - Bubenče (*Svoboda 1948*, 200, obr. 40: 2, 4), v hrobě 12 z pohřebiště ze 4. století v Neuburgu a. d. Donau (*Keller 1979*, 35, Taf. 3: 18), v hrobech 2, 16, 30, 48, 60 z mladší fáze pohřebiště z pozdní doby římské z Zauschwitz (*Meyer 1969*, 25, Abb. 7: 7, Abb. 24, Abb. 44: 4, Abb. 64: 12, Abb. 77: 8) a také na pohřebišti v Ichstedtu, kde jsou využívány především jako kryty popelnic (*Becher 1999*, 35 - 36, Taf. 35: 1, Taf. 39: 2, Taf. 53: 3). Tyto nádoby jsou součástí inventáře z kostrových hrobů v Abrahámu, datovaných do období C3 - D1 (*Kolník 1973*, 386, obr. 30: 8, obr. 31: 2, T. IV: 1, T. V: 1), opět s paralelami na pozdně římském žárovém pohřebišti v Očkově (*Kolník 1973*, 386, obr. 30: 2) nebo na pohřebištích v Niedergurig, Preske a Neupurschwitz (*Meyer 1976*, 219, 227, Abb. 98: 10, Abb. 100: 3, Abb. 106: 2 - 3). Podle T. Kolníka tato nenáročná forma nádoby mohla vzniknout v různých oblastech bez vzájemné souvislosti a mohla se udržovat po dlouhé období (*Kolník 1973*, 389). Jsou četné i v hrobech pohřebiště Friedenhain (*Springer 1985*, 235, Abb. 2: 9 - 10; *Prammer 1988*, 589, Abb. XV, 1: f), Straubing - St. Peter (*Moosbauer 2005*, 68, Taf. 53: 26 - 28) nebo Straubing - Azlburg 1 (*Moosbauer 2005*, 68, Taf. 10: 7). 40 "pozdně římských" hrnců bylo v hrobech pohřebiště ve Forchheimu (92 zachovaných, 33 nejistých z celkově odhadovaných původních 300 hrobů), kladeném do 4. století až poloviny 5. století (*Weinlich 1999*, 100, 105, Abb. 6: 2), tuto nádobu obsahoval i kostrový hrob bojovníka skupiny Friedenhain z Kemathen (*Rieder 1993*, 124 - 125, Abb. 10: 1). Nacházejí se i na sídlištích této skupiny, např. v Sulzbürgu, Burglengenfeldu, Burgggriesbachu, Hainsacker - Benhofu, Kallmünz, Sandhofu, Weichesldorfu nebo Schwarzhofenu s analogiemi v Kelheimu a Neuburgu, datovatelných do pozdního 4. století až raného 5. století (*Fischer 1981*, 357 - 358, 364 - 370, Abb. 7: 7 - 8, Abb. 4: A4, Abb. 5: 7 - 9, Abb. 8: B2, Abb. 9: A2, Abb. 10: 6 - 10, Abb. 15: 15 - 18, Abb. 16: B 4 - 7).

Nacházejí se i v inventáři vinařické kultury, kde rovněž sloužily jako popelnice. Liší se jen menšími rozměry, pečlivějším provedením a někdy i výzdobou v podobě rýh a pupíků (*Svoboda 1965*, 99, T. V: 1, T. XXXIV: 1, T. XXXVII: 3). Hrncovitě nádoby se zataženým okrajem byly zjištěny i v hrobech 12 a 14 pohřebiště z doby stěhování národů v Mochově (*Zeman 1958*, 450, obr. 22: 4 - 5).

Vyšší mísovitá nádoba dvojkónické profilace s kuželovitým hrdlem

Obr. 234: 2, obr. 237: 1, obr. 246: 3

Tyto mísovité nádoby byly zjištěny v hrobech 148, 380, 395, 430 (obr. 177: 1, obr. 234: 2, obr. 237: 1, obr. 246: 3). Analogie najdeme na pohřebišti v Opočnu, kde jsou označovány jako terinovité nádoby B, zde ostřejší profilace - B1, které jsou zde kladeny spíše do starších fází pohřebišť, tedy do 3. století (*Pleinerová 1995*, 100, 116, Taf. 10: 2, Taf. 18: 4, Taf. 31: 3). Rovněž popelnice z hrobů 17, 20, 63, 106 z Dobřichova - Třebické nebo z ženského hrobu z Pňova jsou řazeny do pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 207 - 208, 237, obr. 27: 5, T. XIV: 9, T. XVI: 18, T. XXII: 12 - 13; *Svoboda 1965*, 58, obr. 12: 6, obr. 13: 1, T. VII: 4, T. X: 2). Nádoba z hrobu 395 (obr. 237: 1) má přesnou obdobu v Plotišti nad Labem, v popelnicích z hrobů 41, 114, 236, 390, 401, 681 a nádoba z hrobu 380 (obr. 234: 2) pak v popelnici z hrobů 599, 1112, 1141, 1185 z fáze II (C2) a z hrobů 50, 429, 708, 855 z fáze III (C3). Na této lokalitě se však objevila již v hrobech 991, 1026, 1027 z fáze I (C1), ale také v hrobě 1400/III z fáze IV (5. stol.) - *Rybová 1979*, 359 - 360, 365 - 366, 368, 370, 372, 374 - 376 - 377, Abb. 6: 1- 2, Abb. 7: 2, Abb. 21: 6, Abb. 22: 15, Abb. 23: 1, Abb. 31: 10, Abb. 32: 1, Abb. 33: 1, 7, Abb. 35: 5, Abb. 40: 11, Abb. 53: 1, 6, 10, Abb. 56: 1, Abb. 87: 1; *Rybová 1980*, 167 - 174). Z durynské oblasti najdeme k popelnici z hrobu 380 (obr. 234: 2), která patří na přešťovickém pohřebišti k těm nejstarším (*Svoboda 1963*, 105, T. 13: 6), protějšek ve stejně profilované, na kruhu točené nádobě, z hrobu 25 z pohřebišť v Stössen (*Schmidt 1988*, 484 - 485, T. XII, 8: f). Nádobu této profilace najdeme i v hrobě 37/1953 na pohřebišti Friedenhain (*Svoboda 1963*, 111, Taf. 17: 3).

Vyšší mísovitá nádoba na nízké nožce se zaobleným tělem, prohnutým hrdlem a ven vykloněným okrajem

Obr. 225: 2

Tato nádoba byla nalezena pouze v hrobě 345 (obr. 225: 2). B. Dubský ji kladl do konce 3. a 1. poloviny 4. století (*Dubský 1937*, 88, Tab. IX: 345). Analogie najdeme na pohřebišti v Kostelci na Hané, kde je J. Zeman označuje jako slabě profilované mísovité nádoby na nožce (*Zeman 1961*, 235, obr. 32: B/a, obr. 40: C/a, obr. 81: A/a; *Tejral 1975*, 45, 99). Nádoba z hrobu 419 nese i podobnou výzdobu širokých, horizontálních žlábků, na exempláři z Přešťovic ovšem bez doprovodných krátkých, nepravidelných záseků. Podle J. Zemana kostelecké nádoby napodobovaly současnou keramiku z hrnčířských dílen okolo roku 300 a ze 4. století. Rovněž výzdoba popelnice z hrobu 419 měla být převzata od cizí keramické skupiny, původem ze severního Polabí, datované zde na sklonek 3. a na počátek 4. století. Mísy tohoto typu jsou úzce svázány s moravsko - západoslovenským prostředím, kde se nacházely na pohřebištech v Šaraticích, Abrahámu a Očkově, kde jsou kladeny do doby kolem roku 300 nebo do 4. století. Do stejné doby je datuje i J. Zeman v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 236, 274). Do stupně C3 patří tyto vyšší mísovité nádoby na nízké nožce z hrobů 35, 49, 52 v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 565, 567, obr. 5: 4, 8, obr. 6: 7, obr. 7: 1, 6, obr. 11: 7). Podobně zdobenou popelnici najdeme i na pohřebišti ve Velkých Hostěrádkách v hrobě 2. Je zde zařazena do skupiny terinovitých nádob na nožce, z mladšího úseku 3. století. Pravděpodobně měla na kruhu točenou předlohu. Vzhledově s ní souhlasí mísa na nízké nožce z durynského pohřebišť v Ehringsdorfu z přelomu 3. a 4. století, rovněž zdobená obvodovým lištovitým žebírkem a vodorovným hraněním výdutě. Nezdobenou nádobu stejné profilace pak najdeme v hrobě 28, kladeném do období 300 - 2. polovina 4. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 40, 42 - 44, obr. 5: 1, obr. 9: 9). B. Svoboda v tomto typu uren viděl napodobení na kruhu točené keramiky pod vlivem vinařské kultury (*Svoboda 1965*, 102, Tab. XI: 6).

Vyšší mísovitá nádoba na nožce, se zaobleným a ven vykloněným okrajem, nevýrazným hrdlem a největší výdutí v horní třetině těla

Obr. 151: 1, obr. 226: 2

Tento druh vyšších mísovitých nádob byl nalezen v hrobech 8 a 361 (obr. 151: 1, obr. 226: 2). Analogii najdeme v popelnici z hrobu 14 v Pňově, která je datována do fáze IV, odpovídající stupni C2 (Svoboda 1948, obr. 26: 1; Rybová 1970, 58 - 60, T. VI: 3) a také v hrobech 14 a 76 z Šaratic ze stupně C3 (Trňáčková 1960, 563, 570, obr. 5: 3, 7, obr. 7 - 8) nebo z pohřebiště ve Velaticích (Tejral 1975, 86, Abb. 14: 7). Nádoba podobné profilace pochází z hrobu 318 z fáze I (C1), z hrobu 1287 z fáze II (C2), také z hrobu 92 z III fáze (C3) a podobnou tektoniku má i popelnice z hrobu 368 z IV fáze (5. stol.) z pohřebiště Plotiště nad Labem (Rybová 1979, 360, 364 - 365, 379, Abb. 8: 10, Abb. 32: 11, Abb. 45: 16, Abb. 78: 10; Rybová 1980, 167 - 174). Ve Velkých Hostěrádkách je řazena mezi esovitě profilované hluboké mísy a přešťovicským exemplářům odpovídají zdejší popelnice z hrobů 36 a 38, které jsou kladeny do období 300 - 2. polovina 4. století. Společná je i skutečnost, že nejsou zdobeny (Peškař - Ludíkovský 1978, 44 - 45, 78, obr. 10: 4, 6). Nacházejí se rovněž ve II. fázi pohřebiště v Očkově, kde jsou datovány do 4. století (Kolník 1956, 276, obr. 19).

Varianta s dovnitř zataženým okrajem

Obr. 157: 2, obr. 161: 1

Na pohřebišti v Přešťovicích byla tato nádoba nalezena v hrobech 41 a 69 (obr. 157: 2, obr. 161: 1). Přesný protějšek najdeme v Kostelci na Hané v hrobě 383, společně se sponou s obdélníkovitou nožkou a můžeme ji proto datovat obecně do 4. století (Zeman 1961, 204, obr. 71: B (b - c). Rovněž J. Tejral ji klade spíše do pozdějších fází existence pohřebiště, jehož konec posunuje nejméně k roku 400 (Tejral 1975, 59, 76, 99, obr. 17: 1). R. M. Pernička tento typ nádoby řadí do svého pozdního stupně doby římské R5 z let 320 - 390 (Pernička 1971, 144 - 145, obr. 4: 61). Svoji tektonikou připomíná popelnice z kostrového hrobu 2 ze stupně C3 z Prahy - Bubenče (Svoboda 1965, obr. 20: 3 - 4; Droberjar 1999, 6, T. 24). Přesnou analogii k nádobě z hrobu 69 (obr. 161: 1) najdeme na sídlišti v Herzsprungu, kde je tato keramika považována za chronologicky necitlivý tvar, neboť se může vyskytovat od stupně Ř A až do doby stěhování národů (Schuster 2004, 100, Abb. 31: 1). Z durynské oblasti najdeme k popelnici z hrobu 41 (obr. 157: 2) obdobu v nádobě z hrobu 1 z pohřebiště v Granschütz (Schmidt 1988, 481, T. XII, 1: c). Tuto urnu měl ve svém inventáři i kostrový hrob bojovníka skupiny Friedenhain z Kemathen (Rieder 1993, 124 - 125, Abb. 10: 2).

Vyšší mísovitá nádoba s esovitě prohnutým tělem a zaobleným, ven vykloněným okrajem

Obr. 161: 3, obr. 162: 1, obr. 193: 1, obr. 197: 2, obr. 215: 3, obr. 225: 3, obr. 229: 1, obr. 233: 1

Vyšší mísovitá nádoba s esovitě prohnutým tělem se nacházela v hrobech 70, 232, 252, 263, 323, 352, 375 (obr. 161: 3, obr. 162: 1, obr. 193: 1, obr. 197: 2, obr. 215: 3, obr. 225: 3, obr. 229: 1, obr. 233: 1) a patří zde k nejstarším pohřbům (Svoboda 1965, 58, obr. 10: 3). Má své předlohy již ve stupni C2, např. v hrobě 15 z fáze IV (C2) na pohřebišti v Pňově (Rybová 1970, 81, T. VI: 2). Do stejné doby jsou kladeny hroby 200, 785, 1040, 1103, ze kterých tyto

nádoby pocházejí, v Plotišti nad Labem, zde se však podobná nádoba vyskytla v hrobech 508, 1100 již ve fázi I (C1), ale také v hrobě 1341 z fáze II (C2), v hrobech 578, 986 z fáze III (C3) a v hrobech 765, 798, 844 z fáze IV (5. stol.) - *Rybová 1979*, 362, 367 - 368, 371 - 372, 374 - 376, 381, Abb. 7: 5, 11, Abb. 19: 2, Abb. 21: 2, Abb. 22: 4, Abb. 30: 6, Abb. 39: 14, Abb. 46: 7, Abb. 54: 3, Abb. 70: 5, Abb. 74: 1, Abb. 75: 1; *Rybová 1980*, 167 - 174. V Kostelci na Hané je J. Zeman nazývá terinovitě nádoby typu I a zařazuje je k nejstarším formám na pohřebišti. Mohly se objevit v průběhu 1. poloviny 3. století a existovat do konce 3. století, jejich mladší deriváty pak začínají na sklonku 3. století a pokračují v průběhu 4. století. J. Tejral se na základě drobné kovové industrie, zejména spon, která tuto keramiku doprovází, přiklání k mladšímu datování do 4. století (*Tejral 1975*, 45 - 46, 51 - 52, 57). Podle J. Zemana vyrůstají z místního prostředí starší doby římské a jsou rozšířeny na severní i jižní Moravě. J. Tejral řadí tuto keramiku ke kuhbierskému stylu a upozorňuje na její úzkou příbuznost s oblastí severního Polabí (*Tejral 1975*, 21, 45, 99). Nádoba esovitěho profilu s prohnutým hrdlem a baňatým tělem, odděleným dvěma vodorovnými rýhami a zdobeným dvěma okrouhlými důlky pochází z hrobu 6 ve Velkých Hostěrádkách. Je zde zařazena do skupiny terinovitých nádob a to do větve, kde maximální šířka výdutě převažuje v esovitém provedení nad výškou (*Peškař - Ludikovský 1978*, 35, obr. 5: 5). Jedná se o typ příznačný pro starší úsek mladší doby římské, v průběhu 2. poloviny 3. století již vyznívající. Urnu z hrobu 6 je možno klást do doby kolem poloviny 3. století. Analogie najdeme i v Čechách, na Moravě a také na západním Slovensku, např. na žárovém pohřebišti v Šitbořicích v hrobě 42 z období C2 - C3 (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 10: 1), Očkově z 2. poloviny 3. století (*Kolník 1956*, 237, 276, Tab. I: 3) nebo v Dunajské Středě ze sklonku 3. a z 1. poloviny 4. století. Četné příklady najdeme i ve středním nebo jihozápadním Německu. Na pohřebišti v Pritzieru patří tento typ nádoby k vedoucím formám v keramickém inventáři horizontu B - C. Rovněž v severním Bavorsku je typický pro stupeň C3 (*Keller 1974*, Abb. 8: 10). Do stejné doby je kladena podobná popelnice z hrobu 50 v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 567, obr. 5: 5, obr. 7: 2). Obecně je možné konstatovat, že se jedná o samostatnou větev polabské keramiky, vytvořenou kombinací domácích tradic a impulsů z dolního Polabí. Nejvýrazněji je tento typ zastoupen na severomoravském pohřebišti v Kostelci na Hané, kde vytváří zvláštní variantu mísovitých uren (*Tejral 1975*, 48). Nachází se i na pohřebišti v Opočně, kde jsou označeny jako hrnce ze skupiny I, datované do 3. století (*Pleinerová 1995*, 100 - 101, Taf. 26: 3). Do pozdně římského období je kladen podobný hrnec z ženského hrobu ze Slap, z kostrového hrobu ze Žiželic, z kostrového hrobu 27 ze Záluží nebo z kostrového hrobu z Prosmyk (*Svoboda 1948*, 201, 238, obr. 41: 2, 7, T. XXII: 11, T. XXIV: 7), který má přesnou obdobu v přešťovické popelnici z hrobu 252 (obr. 197: 2) i s výzdobou prsovíťých vypnulín na výduti s kruhovými žlábkami (*Svoboda 1965*, 47, T. XII: 48).

Přešťovické nádoby z hrobů 70 (obr. 229: 3), 252 (obr. 197: 2), 323 (obr. 215: 3), patří v rámci této keramické skupiny k těm vývojově pokročilejším, s analogiemi opět na pohřebišti v Kostelci na Hané v hrobech 49, 53a, 61 (*Zeman 1961*, 215, 217 - 221, 224, 227 - 228, 235 - 236, 244, 273, obr. 4:C/a, obr. 8: B/a, obr. 9: C/a, obr. 10: A/a, obr. 13: A/a, obr. 25: B/a, obr. 26: A/a, obr. 31: B/a, obr. 49: A/a, obr. 57: C/a, obr. 66: C/b, obr. 68: D/a, obr. 74: C/a, obr. 78: A/a, obr. 82: B/c; *Tejral 1975*, 45, obr. 9: 10, 12 - 13). J. Zeman hledá analogie také na pohřebišti v Přešťovicích a to v urnách z hrobů 94, 100, 191, 346b, 404. Zatímco nádoby z hrobů 94 a 100 dnes již nejde revidovat, neboť se dochovaly pouze ve střepích (obr. 166: 5 - 6), urny z hrobů 191, 346b a 404 patří, podle mého názoru, jinému typu nádob. Ta z hrobu 404 soudkovitě nádobě, tzv. pozdně římskému hrnci (obr. 239: 1) a nádoby z hrobů 191 (obr. 184: 12) a 346b (obr. 222: 2) pak jiným typům hrncovitých nádob.

Rovněž K. Godlowski považuje tento tvar za charakteristický pro stupeň C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 17). Najdeme jej rovněž v inventáři sídliště ve Zlechově, zde zdobený dvojitými podkovovitými žlábkami, kde patří k typologicky nejstarším formám

keramiky a je zde kladena do staršího horizontu sídliště, do doby kolem poloviny 4. století (Zeman 2007, 284, Abb. 11: 5). Tyto mísovité nádoby ve vyšším provedení se vyskytují na sídlištích již ve stupních C1 - C2, jako např. v Herzsprungu forma 7c (Haberstroh 2000, 102 - 103, Abb. 32).

Vyšší mísovitá nádoba s kónicky se rozevírajícími stěnami a rovným dnem,

Obr. 155: 7

Vyšší mísovitá nádoba s kónicky se rozevírajícími stěnami se jako urna na pohřebišti v Přešťovicích našla pouze v jednom případě a to v hrobě 37 (obr. 155: 7). Popelnice s kónicky se rozevírajícím tělem byly ve dvou případech registrovány také v hrobech 12 a 121 na pohřebišti v Kostelci na Hané, kde jsou datovány do mladší fáze pozdní doby římské (Zeman 1961, 236, 238, 274, obr. 23: B/b, obr. 43: B/a). Rovněž v Přešťovicích je kladena mezi nejstarší pohřby (Svoboda 1963, 110, Taf. 15: 5; Svoboda 1965, 60, T. VII: 8). Na rozdíl od kosteleckých exemplářů, které jsou opatřeny nožkou, dno u nádoby z Přešťovic sice z větší části chybí, ale dochovaný zbytek ukazuje na rovné dno. Obecně nejsou kónické nádoby v době římské žádnou vzácností, jsou typické zvláště ve 4. století (Svoboda 1948, 221, obr. 41: 5, obr. 42: 1). Podobná nádoba se nacházela i na pohřebišti v Opočně v hrobě 376, kde je kladena rovněž do 4. století (Pleinerová 1995, 101, 103, Taf. 63: 11) a také v hrobě 1400/III z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, Abb. 88: 8; Rybová 1980, 167 - 174). Analogii najdeme i na pohřebišti Friedenhain (Prammer 1988, 589, Abb. XV, 1: f).

Vyšší mísovitá nádoba s uchem

Obr. 215: 2

Tento ojedinělý tvar byl pouze v hrobě 320 (obr. 215: 2). Podobnou nádobu v nižším provedení známe ze sídliště stupně D1 ze Štúrova (Beljak 2009, 235, Tab. 6: 10).

Neurčitelné nádoby - dolní partie s rovným dnem

Z hrobů 31, 40, 44, 49, 54, 62, 67, 78, 98, 100, 131, 134, 139, 143, 146, 155, 162, 164 - 165, 168, 181, 189, 211, 217, 224, 229, 239, 246 - 247, 251, 281, 286, 288 - 299, 300, 318, 322, 324, 330, 335, 336, 340, 342, 347, 351, 368, 369, 379, 400, 403, 405, 414, 418, 423, 424, 425, 428, 429, 435, 436, 439, 440 (obr. 153: 8, obr. 155: 8, obr. 157: 11, obr. 158: 2, 8, obr. 160: 14, obr. 164: 2, obr. 167: 1, obr. 171: 2, 8, obr. 172: 8, obr. 173: 2, obr. 174: 9, obr. 175: 6, obr. 176: 1 - 3, obr. 178: 5, 18, obr. 179: 6, obr. 182: 13, obr. 183: 1, obr. 184: 5, obr. 188: 1, obr. 191: 2, obr. 192: 7, obr. 193: 6, obr. 196: 5, obr. 198: 4, obr. 204: 1, obr. 205: 9, obr. 207: 7, 9, obr. 216: 1, obr. 217: 1, 3, obr. 219: 4, obr. 220: 1, obr. 221: 2, obr. 222: 5, obr. 228: 3, obr. 231: 4, 6, obr. 232: 1, 3, obr. 238: 2 - 3, obr. 240: 7, obr. 241: 1, 3 - 4, obr. 243: 1, obr. 244: 1, obr. 245: 1 - 4, obr. 247: 1 - 2, obr. 248: 6, 9).

Neurčitelné nádoby - dolní partie s rovným a odsazeným dnem

Z hrobů 32, 129, 164 - 165, 168, 175, 182, 217, 267b, 282, 283, 284, 292, 293, 297, 302, 304, 314, 326, 334, 340, 343, 348, 359, 394, 399, 414, 416, 418, 437 (obr. 153: 6, obr. 166: 6, obr. 171: 1, obr. 179: 10, obr. 180: 3, obr. 182: 12, obr. 183: 6 - 7, obr. 191: 2, obr. 200: 8, obr. 205: 5, 7, obr. 206: 9, obr. 207: 8, obr. 208: 2, obr. 210: 9 - 10,

obr. 216: 2, obr. 219: 1, obr. 220: 2, obr. 221: 1, 5, obr. 227: 1, obr. 236: 2, obr. 240: 5, 10, obr. 241: 6, obr. 243: 3 - 4, obr. 244: 2, 4, obr. 245: 5, obr. 247: 4).

Neurčitelné nádoby - dolní partie s rovným a odsazeným dnem na nožce

Z hrobů 100, 284, 302, 342, 414, 344 (obr. 156: 1, obr. 208: 3, obr. 211: 6, obr. 223: 2 - 3).

Neurčitelné nádoby - dno dovnitř vklopené

Z hrobů 14, 97, 138, 146, 179, 232, 238, 387, 302, 305, 306, 325 (obr. 152: 7, obr. 166: 4, obr. 172: 5, obr. 173: 2, obr. 180: 10, obr. 193: 1, obr. 194: 4, obr. 210: 1 - 2, obr. 211: 1, obr. 216: 3, obr. 232: 2)

Neurčitelné nádoby - dolní partie s dovnitř prožlabeným a odsazeným dnem na nožce

Z hrobů 1, 35, 36, 44, 109, 268, 279, 298 - 299, 333, 353, 367, 413 (obr. 150: 1, obr. 155: 4, obr. 156: 3, obr. 157: 10, obr. 167: 5, obr. 200: 9, obr. 202: 7, obr. 207: 3, obr. 217: 1, obr. 227: 5, obr. 232: 4, obr. 240: 8).

Neurčitelné nádoby - zvláštní tvary

Z hrobů 30, 410 (obr. 153: 9, obr. 240: 6).

Zaoblené okraje s prohnutým hrdlem z mísovitých nebo hrncovitých nádob

Z hrobů 100, 133, 154, 156, 164 - 165, 168, 174, 179, 203, 239, 246 - 247, 259, 267b, 282, 302, 307, 310, 311, 332, 355, 363, 364 (obr. 166: 5, obr. 177: 6, obr. 175: 1, 7, obr. 178: 17, obr. 179: 2 - 3, obr. 180: 1, 7, 11, obr. 181: 2 - 3, 8, 10, obr. 182: 7 - 8, 11, obr. 187: 3, obr. 193: 6, obr. 196: 7, obr. 199: 3, obr. 200: 6, obr. 205: 5, obr. 210: 5, obr. 211: 3, obr. 217: 4, 6, obr. 220: 6, 8, obr. 222: 4, obr. 227: 7).

Zaoblené okraje mísovitých nádob s válcovitým hrdlem

Z hrobů 164 - 165, 202, 212, 251, 311, 408, 441, 445 (obr. 178: 13, obr. 181: 4, 9, obr. 186: 4, obr. 188: 6, obr. 198: 2, obr. 211: 2, obr. 239: 6, obr. 246: 4 - 7, obr. 248: 2 - 3).

Varianta s ovaleným okrajem

Z hrobů 192, 439 (obr. 184: 14, obr. 205: 4).

Výzdoba

Rytá výzdoba

Ryté obdélníky nebo čtverce vyplňované okrouhlými vpichy

Obr. 184: 6, obr. 243: 2

Ryté obdélníky nebo čtverce vyplňované okrouhlými vpichy zdobily popelnice z hrobů 190 a 418 (obr. 184: 6, obr. 243: 2). Podobně koncipovanou výzdobu nesla hluboká mísa z hrobu 63 na pohřebišti v Dobřichově - Třebické ze 4. století (*Svoboda 1948*, 207, T. XVI: 18) nebo mísa ze sídliště v Sandhofu, datovaném do 5. století (*Fischer 1981*, 357, Abb. 9: A1).

Výzdoba rýhami ohraničených polí vyplněných drobnými vpichy

Obr. 196: 1, obr. 243: 7

Nachází se na popelnicích z hrobů 248, 419 (obr. 196: 1, obr. 243: 7). Podobnou výzdobu známe ze slovenských sídlišť z období C3 - D1, např. z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 10: 19). Stejně motivy byly použity v kombinaci s šikmou kanelací na výduti mísovité popelnice z hrobu 35 z pohřebiště Friedenhain (*Svoboda 1963*, 111 - 112, 114, Taf. 18: 7).

Výzdoba vodorovných, svislých nebo šikmých rytých pásků vyplněných trojúhelníkovitými nebo oválnými vpichy

Obr. 185: 5, obr. 199: 7, obr. 231: 6

Ryté pásy vyplňované trjúhelníkovitými nebo oválnými vpichy zdobily popelnice z hrobů 195, 269b, 379 (obr. 185: 5, obr. 199: 7, obr. 231: 6). Podobný motiv se nachází na keramice ze sídliště z období C3 - D1 z Bratislavy - Dúbravky (*Elschek 2004*, 241, Abb. 8: 20). Horizontální pásy, vytvořené rytými liniemi a vyplněnými trojúhelníkovitými vpichy, jako na zlomku stěny z hrobu 269b (obr. 199: 7) má obdobu na mísovité nádobě z hrobu 1074 z fáze I (C1) a z hrobu 147 z III fáze (C3) pohřebiště v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 361, 376, Abb. 2: 15, Abb. 52: 1; *Rybová 1980*, 167 - 174), ale také na míse z hrobu 23 ve Friedenhainu se stlačeným a ostře zalomeným tělem, kde doprovázejí oválné čočkovité jamky na výduti (*Svoboda 1963*, 112, 114, T. 18: 4). Svislé pásy, vyplňované okrouhlými důlky, se vyskytly na podhrdlí vyšší mísovité nádoby ze sídliště z pozdní doby římské a z počátku doby stěhování národů v Treugeböhla (*Meyer 1976*, 204, Abb. 119: 1), ale také na nádobě z ženského hrobu z Dobřichova - Třebické, kladené do počátku 4. století (*Svoboda 1948*, 207, T. XXII: 9). Přesnou analogii k výzdobě, kterou nese popelnice z hrobu 379 (obr. 231: 6) nalezneme na zlomku keramiky z nových sídlištních nálezů skupiny Friedenhain z katastru bavorské obce Grossmehring (*Rieder 1993*, 125, Abb. 9: 4).

Výzdoba řady šikmých rýžek ohraničených vodorovnými žlábkami

Obr. 152: 17, obr. 160: 5, obr. 179: 9, obr. 186: 6, obr. 192: 4, obr. 210: 11, obr. 217: 5, obr. 221: 4, obr. 231: 1, obr. 239: 5

Na pohřebišti v Přeš'ovicích patří tato výzdoba k poměrně častým výzdobným motivům. Objevuje se na keramice z hrobů 22, 65, 183, 192, 201, 228, 282, 332, 342, 383 (obr. 152: 17, obr. 160: 5, obr. 179: 9, obr. 186: 6, obr. 192: 4, obr. 210: 11, obr. 217: 5, obr. 221: 4, obr. 231: 1, obr. 239: 5). Podobné motivy najdeme i na pohřebišti v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 23: 3, Taf. 27: 2, Taf. 32: 2, Taf. 37: 6). Vyskytne se i na nádobě z hrobu 53 v Dobřichově - Třebické z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 237, T. XIV: 6). Zaregistrována byla rovněž na popelnicích z hrobů 238, 269, 606, 639 z fáze II (C2) a z hrobu 125 z fáze III (C3) v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 360, 363, 368 - 369, Abb. 19: 12, Abb. 22: 7, Abb. 35: 6, Abb. 41: 12, Abb. 52: 2; *Rybová 1980*, 167 - 174).

Výzdoba v podobě řady svislých rýžek kombinovaných s kruhovými důlky a ohraničené na obou stranách širokými vodorovnými žlábkami

Obr. 185: 1

V Přešťovicích se vyskytla na horní části těla mísovité nádoby z hrobu 192 (obr. 185: 1). Vzdáleně připomíná výzdobné motivy známé z pohřebiště v Kostelci na Hané, kde je jejich původ hledán v dolním Polabí (*Tejral 1975*, 17, Abb. 2: 2).

Výzdoba prostou rytou vlnovkou

Obr. 178: 1

V Přešťovicích byla použita pouze v jednom případě na popelnici z hrobu 154 (obr. 178: 1). Analogii najdeme v Kostelci na Hané na terině typu I z hrobu 55, datovaném do 4. století (*Zeman 1961*, 221 - 222, 224, obr. 11: B/a), z hrobu 12 z pohřebiště v Dobřichově - Třebické (*Svoboda 1948*, 208, obr. 40: 1) nebo v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 27: 3, Taf. 59: 8). Vyskytla se na popelnici z hrobu 12 z Dobřichova - Třebické z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 204, obr. 40: 1) nebo v hrobech 9 a 44 z III. fáze (4. stol.) z Očkova u Piešťan (*Kolník 1956*, 251, 278, T. V: 9). V sídlištním prostředí se jednoduchá rytá vlnovka nacházela na baňatém hrnku z objektu 1/05 z období C3 - D1 z Velehradu (*Zeman 2009*, 276, obr. 2: 11). Na pohřebišti v Plotišti nad Labem se v hrobech 152, 1279 z fáze IV (5. století) nacházela popelnice, zdobená na rozhraní hrdla a těla rytou páskou, vyplňovanou trojúhelníkovitými vpichy a pod ní prostou rytou vlnovkou - (*Rybová 1979*, 361, 379, Abb. 65: 1, Abb. 75: 10; *Rybová 1980*, 167 - 174).

Výzdoba několikanásobnou rytou vlnovkou

Obr. 193: 2

Na pohřebišti v Přešťovicích se několikanásobná rytá vlnovka objevila pouze v jednom případě a to na částečně zachovaném zlomku okraje z hrobu 243 (obr. 193: 2). Vyjimečná byla i na keramice z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 43: 2). Přešťovický exemplář by mohl mít analogii v částečně dochované míse se zaobleným a ven vykloněným okrajem, s esovitě prohnutým tělem, napodobující na kruhu vytáčenou keramiku, s podobnou výzdobou dvou vodorovných rýh a pod nimi rytou, čtyřnásobnou vlnovkou z vrstvy rozrušených hrobů na pohřebišti ve Velkých Hostěrádkách, kde je kladena do doby, ... " jejíž rozkvět v našem prostředí nezačal patrně dříve než v pokročilém 3. století... (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 57, obr. 14: 10). Výzdobu několikanásobnou rytou vlnovkou na keramice zhotovené v ruce najdeme na keramice z III. fáze (4. stol.) z pohřebiště v Očkově u Piešťan (*Kolník 1956*, 274, T. IX: 20, 23 - 24).

Výzdoba za sebou řazených trojúhelníků z jednoduchých rytých linií

Obr. 150: 2 - 3, obr. 239: 6

Tento výzdobný motiv se nachází na popelnicích z hrobů 4 a 408 (obr. 150: 2 - 3, obr. 239: 6). Analogie najdeme na keramice ze sídliště z období C3 - D1 ze sídliště v Bratislavě - Dúbravce (*Elschek 2004*, 241, Abb. 8: 19) nebo na mísovité nádobě z kostrového hrobu v

Žiželicích ze stupně C3 (Blažek 1995, 159, Abb. 18: 13). Motiv jednoduché ryté klikatky na popelnici z hrobu 4 (obr. 150: 3) byl rovněž zjištěn na urně z hrobu 49, kladeném do stupně C2 ve Velkých Hostěrádkách, kde patrně nahrazuje běžně používanou, hřebenem rytou, několikanásobnou vlnovku (Peškař - Ludíkovský 1978, 56, obr. 12: 3).

Výzdoba za sebou řazených krokvic z dvojitých rytých linií

Obr. 159: 2 - 3, obr. 161: 7 - 8, obr. 164: 4, obr. 183: 9, obr. 193: 3, obr. 196: 3

Tato výzdoba se na popelnicích nacházela v hrobech 55, 83, 164 - 165, 233, 246 - 247 (obr. 159: 2 - 3, obr. 161: 7 - 8, obr. 164: 4, obr. 183: 9, obr. 193: 3, obr. 196: 3). Výzdoba za sebou řazených krokvic z dvojitých rytých linií se stává běžnou ve 3. století (Horník 2012, 78, obr. 10: 8). Objevuje se již na popelnicích ve III. fázi pohřebiště v Pňově, podle třídění A. Rybové, která odpovídá stupni C1, např. v hrobech 1 a 68 (Svoboda 1948, obr. 40: 7; Rybová 1970, Taf. I, Taf. XXVII: 5: 2; Tejral 1975, 11; Droberjar 1999, 12, Tab. 21). Neznámá není ani na nádobách z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3 (Pleinerová 1995, 101 - 102, Taf. 18: 4, Taf. 61: 6) nebo na popelnici z hrobu 104 ze stupně C3 z pohřebiště v Šaraticích (Trnáčková 1960, 574, obr. 6: 8, obr. 11: 3) a na mísovité nádobě z kostrového hrobu v Žiželicích ze stupně C3 (Blažek 1995, 159, Abb. 18: 13). Do pozdní doby římské ji klade B. Svoboda (Svoboda 1948, Taf. XVIII - XIX). Na rozhraní 4. a 5. století jsou datovány urny s touto výzdobou z žárového hrobu II/230 (31) v Libenau a z hrobu A (18) v Granstedtu (Böhme 1974, 231, 239 - 240, Taf. 29: 11), v alamanském prostředí jihozápadního Německa v hrobě 1 na pohřebišti v Mengen, kladeném do doby kolem roku 400 (Bücker 1999, 177, 212 - 214, Taf. 1: 15) a do 1. poloviny 5. století z hrobu B v Granstedtu (Böhme 1974, 148, Taf. 18: 16). Zaregistrována byla rovněž na lahvovité nádobě z objektu 50/93 z Jenišova Újezda z období C3 - D1 (Jiřík 2007, 545, obr. 20: 1). Známe ji i na keramice z pohřebiště ve Friedenhainu (Springer 1985, Abb. 1: 7).

Výzdoba za sebou řazených krokvic z několikanásobných rytých linií

Obr. 157: 3, obr. 160: 10, obr. 188: 3, obr. 189: 6, obr. 196: 4, obr. 198: 6 - 7, obr. 200: 5, obr. 238: 1

Výzdoba za sebou řazených krokvic z několikanásobných rytých linií se na popelnicích nacházela v hrobech 42, 65, 212, 246 - 247, 254, 261, 414 (obr. 157: 3, obr. 160: 10, obr. 188: 3, obr. 189: 6, obr. 196: 4, obr. 198: 6 - 7, obr. 200: 5, obr. 238: 1). Je charakteristickým projevem polabského kulturního okruhu v mladší a pozdní době římské (Zeman 1961, 230, Droberjar - Prostředník 2004, 86). Objevuje se již na popelnicích ve III. fázi pohřebiště v Pňově, podle třídění A. Rybové, který odpovídá stupni C1, např. v hrobech 35, 58, 68 (Rybová 1970, Taf. XII: 1, Taf. XIX: 7, Taf. XXVII: 5; Tejral 1975, 11). Tento výzdobný motiv je běžný i ve stupni C2 (Godłowski 1992, Abb. 11: 15). Častý je také již ve 3. století na keramice z lokalit středního Německa, kde svými kořeny sahá až k roku 200. Na nádobě z hrobu 8 v Dobřichově - Třebické je kladen do 2. poloviny 3. století, do pozdní doby římské pak v hrobě 12 (Svoboda 1948, 207- 208, T. XVIII: 6, obr. 40: 1). Z moravského prostředí může být příkladem nádoba z Medlova (Tejral 1975, 11, Taf. 9: 6). Nachází se rovněž na keramice 3. a 4. století na pohřebišti v Kostelci na Hané, např. v hrobě 183 (Zeman 1961, 230, obr. 38: C/c). Urny z hrobů 47, 297 patří k nejstarším keramickým formám na pohřebišti, jejichž původ je zde hledán v dolním Polabí, např. na pohřebišti v Pritzler, kde je tato keramika datována do konce stupně C1 nebo na počátek stupně C2 (Tejral 1975, 19 - 21, obr. 1: 10, obr. 2: 12). Běžně se vyskytuje na nádobách z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3

(Pleinerová 1995, 101 - 102, Taf. 7: 3, Taf. 10: 2, Taf. 11: 4, Taf. 14: 11, Taf. 36: 8, Taf. 58: 2, Taf. 65: 10), na popelnici z hrobu 8 a 12 z Dobřichova - Třebické nebo z ženského hrobu z Neratovic z pozdně římského období (Svoboda 1948, 237, obr. 40: 1, T. XVIII: 6, T. XIX: 4). V Plotišti nad Labem byla použita na popelnících z hrobu 1057 z fáze I (C1), z hrobů 114, 322, 1112, 1183 z fáze II (C2), z hrobu 36 z fáze II - III (C2 - C3) a z hrobu 264 z fáze III (C3) - Rybová 1979, 359 - 364, 375 - 377, Abb. 8: 1, Abb. 22: 15, Abb. 31: 10, Abb. 35: 16, Abb. 39: 4, 12, Abb. 42: 3; Rybová 1980, 167 - 174). Zaregistrována byla rovněž na lahvovité nádobě z objektu 50/93 z Jenišova Újezda z období C3 - D1 (Jiřík 2007, 545, obr. 20: 1). Nacházela se na keramice z mladší fáze pohřebiště z pozdní doby římské z Zauschwitz (Meyer 1969, 24, Abb. 20: 7, Abb. 29: 15) a také na popelnících z pohřebiště Friedenhain (Springer 1985, 235, Abb. 1: 7). Do 2. poloviny 4. stol. až počátku 5. stol. je datována hrncovitá nádoba s touto výzdobou v hrobě 25 z Altenwalde (Böhme 1974, 147, Taf. 1: 10) nebo v hrobě 219 na pohřebišti Bremen - Mahndorf (Böhme 1974, 136, Taf. 10: 4). Výzdoba za sebou řazených krokvic z několikanásobných rytých linií je běžná i na sídlištní keramice, např. z Kostelce na Hané - Kozí brady z C2 - C3 (Vachútová 2007, 407, obr. 8: 3).

Žlábkování

Výzdoba vodorovnými úzkými žlábkami

Obr. 133: 7, obr. 152: 15, obr. 157: 6, obr. 160: 6, obr. 165: 3 - 4, 8, obr. 174: 7, obr. 177: 4, obr. 178: 9, 12, obr. 181: 6, obr. 184: 3, obr. 187: 2, obr. 191: 3, obr. 196: 6, obr. 200: 9, obr. 203: 2, obr. 223: 1, obr. 224: 7, obr. 230: 1 - 3, obr. 235: 2, obr. 248: 7

Výzdoba vodorovnými úzkými žlábkami je na popelnících na pohřebišti v Přešťovicích poměrně častým jevem. Obvykle se nachází v kombinaci s výzdobou šikmých kanelur. Vyskytla se v hrobech 22, 45, 65, 93 a - b, 152, 154, 163, 172, 189, 206, 222, 246 - 247, 268, 288, 350, 343, 362, 370, 371, 386, 431 (obr. 133: 7, obr. 152: 15, obr. 157: 6, obr. 160: 6, obr. 165: 3 - 4, 8, obr. 174: 7, obr. 177: 4, obr. 178: 9, 12, obr. 181: 6, obr. 184: 3, obr. 187: 2, obr. 191: 3, obr. 196: 6, obr. 200: 9, obr. 203: 2, obr. 223: 1, obr. 224: 7, obr. 230: 1 - 3, obr. 235: 2, obr. 248: 7). Analogie najdeme na pohřebišti v Kostelci na Hané na slabě profilovaných mísovitých nádobách na nožce, např. z hrobu 419, datované do doby kolem roku 300 nebo do 4. století (Zeman 1961, 235 - 236, obr. 81: A/a). Běžná je i na nádobách z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3 (Pleinerová 1995, 101 - 102, Taf. 53: 4) nebo z Plotiště nad Labem, např. z hrobů 296, 401, 531, 681, 785, 1040 z fáze II (C2), z hrobů 115, 310, 431, 536, 1014, 1174 z fáze III (C3) a z hrobů 336, 360, 396, 377, 1191, 1400/III z IV. fáze - závěr 4. a průběh 5. století (Rybová 1979, 360, 364 - 367, 370 - 371, 375, 378, Abb. 21: 6, Abb. 22: 4, Abb. 30: 5, Abb. 32: 1, Abb. 39: 14, Abb. 40: 12, Abb. 50: 11, Abb. 51: 1, Abb. 53: 4, Abb. 58: 15, Abb. 59: 6, 9, Abb. 63: 6, Abb. 66: 15, Abb. 68: 7, Abb. 77: 12, Abb. 88: 11; Rybová 1980, 167 - 174). Hojná je rovněž na keramice z pohřebiště ze 4. století v Neuburgu a. d. Donau (Keller 1979, 33, 35, Taf. 2: 5 - 6) nebo na eponymní lokalitě ve Friedenhainu (Springer 1985, Abb. 1: 3, 5).

Výzdoba vodorovnými širokými žlábkami

Obr. 159: 7 - 8, obr. 163: 1a, obr. 167: 8, obr. 168: 5, obr. 169: 2, 4, 7 - 8, obr. 170: 1, 5, obr. 171: 4, obr. 172: 6, obr. 174: 2, 5, obr. 175: 8, obr. 177: 3, obr. 178: 4, 11, obr. 180: 5 - 6, obr. 181: 1, obr. 187: 1, obr. 189: 4, obr. 192: 2, obr. 193: 7, obr. 203: 1, obr. 207: 4, obr. 208: 1, obr. 218: 3, obr. 220: 3, obr. 225: 2, obr. 228: 2, obr. 231: 5, obr. 235: 1, obr. 236: 1, obr. 237: 2, obr. 240: 9, obr. 241: 5, obr. 246: 3

Na pohřebišti v Přešřovicích patří k častému způsobu výzdoby. Byla na keramice v hrobech 65, 81, 106, 116, 121, 122, 123, 124, 125, 128, 132, 143, 145, 151, 154, 156, 162, 164, 170, 176, 177, 212, 218, 239, 285, 290, 294, 311, 337, 338, 345, 350, 375, 381, 393, 395, 427, 430 (obr. 159: 7 - 8, obr. 163: 1a, obr. 167: 8, obr. 168: 5, obr. 169: 2, 4, 7 - 8, obr. 170: 1, 5, obr. 171: 4, obr. 172: 6, obr. 174: 2, 5, obr. 175: 8, obr. 177: 3, obr. 178: 4, 11, obr. 180: 5 - 6, obr. 181: 1, obr. 187: 1, obr. 189: 4, obr. 192: 2, obr. 193: 7, obr. 203: 1, obr. 207: 4, obr. 208: 1, obr. 218: 3, obr. 220: 3, obr. 225: 2, obr. 228: 2, obr. 231: 5, obr. 235: 1, obr. 236: 1, obr. 237: 2, obr. 240: 9, obr. 241: 5, obr. 246: 3) a to již od nejstarších fází pohřebiště ve stupni C2 (Svoboda 1965, 58, T. IX: 1). Běžná je na sídlištích již ve stupni C1, např. ve Velkém Mederu (Varsik 2005, 305, obr. 4: 4). Z období C2 - C3 můžeme vodorovné, široké žlábků uvést např. z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky (Varsik 2005, 281, Tab. III: 5) nebo na terinách typu II z hrobu 166 v Kostelci na Hané, které jsou zde datovány do 4. století (Zeman 1961, 224, obr. 33: B/a). Běžně se vyskytuje na nádobách z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3 (Pleinerová 1995, 101 - 102, Taf. 7: 3, Taf. 16: 3, Taf. 29: 9) nebo na popelnici z hrobu 20 z Dobřichova - Třebické z pozdně římského období (Svoboda 1948, 207, 237, T. XIV: 9; Svoboda 1965, 33, T. I: 8), rovněž K. Godlowski ji uvádí jako výzdobu na charakteristických nálezových typech stupně C3 v Čechách (Godlowski 1992, 34, Abb. 12: 20). Analogii najdeme i v inventáři bohatého hrobu ze Soběsuk (Blažek 1995, 147, Abb. 12: 3). Širokými vodorovnými žlábků byly zdobeny soudkovité nádoby z inventáře chaty ze stupně D1 z Hradiště nad Závistí, kde jsou považovány za napodobeninu na kruhu točené keramiky (Jansová 1971, 165, obr. 11: 1, obr. 13: 1), ze sídliště v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 4: 8), v Jenišově Újezdě (Jiřík 2007, 544, obr. 20: 10), Praze - Ruzyni (Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008, 225 - 226, obr. 10: 14, obr. 11: 3, obr. 13: 6, 13, obr. 15: 11 - 12, obr. 16: 21) nebo zlomky jemných nádob ze sídliště v Nebovidech (Jiřík - Kostka 2006, 737, obr. 21: 2, 7). Širokými vodorovnými žlábků byly zdobeny popelnice pohřebiště Plotiště nad Labem, např. z hrobů 1022, 1026, 1027 z fáze I (C1), z hrobů 558, 1169 z fáze II (C2), z hrobů 70, 122, 286, 616, 1105 z fáze III (C3) - Rybová 1979, 359 - 360, 363, 368, 375 - 378, Abb. 6: 1 - 2, 6, Abb. 29: 8 - 9, Abb. 51: 8, Abb. 55: 14, Abb. 56: 5, Abb. 57: 1, Abb. 58: 3; Rybová 1980, 167 - 174) a z hrobů 107, 110, 933, 1047, 1093, 1200, 1400/III z fáze IV (5. století) - Rybová 1979, 360, 373, 375 - 376, 378, Abb. 65: 8, Abb. 69: 2, 13, Abb. 72: 4, Abb. 76: 13, Abb. 77: 10, Abb. 88: 1; Rybová 1980, 167 - 174). Častá je i na eponymní lokalitě ve Friedenrainu (Springer 1985, Abb. 1: 6). Důležité je i zjištění, že keramika zdobená horizontálními žlábků byla nalezena v objektech (např. objekt 8 z Cíferu - Páče), datovaných do 2. poloviny 5. století a předlohou mohla být terra nigra z průběhu 5. století z keramické produkce pomohanské, porýnské a alamanské (Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008, 225 - 226).

Horizontální řady podkovovitých žlábků

Obr. 160: 13

Tato výzdoba byla zjištěna na nádobách z hrobů 66 (obr. 160: 13). Je obvyklá již na keramice ze žárových hrobů mladší doby římské na Moravě (Podborský et coll 1993, 468, obr. 306: 20). Podobný motiv známe ze sídliště z období C3 - D1 z Bratislavy - Důbravky (Elschek 2004, 241, Abb. 5: 17). Dolů orientované podkovovité žlábků zdobily hrncovitou nádobu z hrobu 142 z pohřebiště v Šaraticích, datovaném do stupně C3 (Trnáčková 1960, 580, obr. 9: 8, obr. 11: 6), stejně jako na mísovité nádobě z hrobu 17 z Dobřichova - Třebické (Svoboda 1948, 208, Tab. XXII: 13) nebo z hrobu 61 v Kostelci na Hané (Tejral 1975, Abb. 9: 12). Naopak nahoru orientované žlábků na největší výduti popelnice pocházejí z hrobů 89, 1103 z

fáze II (C2), dolů orientované žlábký pak z hrobu 429 z fáze III (C3) a žlábký do obou stran na popelnicích z hrobů 390, 785 z fáze II (C2) a také z hrobů 283, 1400/III z fáze IV (5. stol.) z Plotišť nad Labem (*Rybová 1979*, 360, 363, 365 - 366, 371, 376, Abb. 21: 2, Abb. 33: 8, Abb. 35: 5, Abb. 39: 14, Abb. 53: 6, Abb. 65: 5, Abb. 88: 11; *Rybová 1980*, 167 - 170). Zlomek keramiky s třemi vkolkovanými podkovami z doby kolem roku 400 byl nalezen na sídlišti v Ostrovanech (*Lamiová - Schmiedlová - Tomášová 1999*, 99, Taf. VI: 13). Do stejné doby ji v Čechách klade i B. Svoboda (1965, 48, T. III: 8), který shledává jistou podobnost s keramikou vinařické kultury. Tuto výzdobu postrádáme na nádobách z pohřebiště Friedenhai (Svoboda 1963, 114).

Kruhový důlek lemovaný podkovovitými žlábký

Obr. 172: 7

Obloukovitý žlábek i důlek patřily v mladší době římské k oblíbeným výzdobným motivům na keramice polabského okruhu a to zejména ve 4. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 54). Ojedinele se tato výzdoba vyskytla i na pohřebišti v Přešťovicích a to v hrobě 139 (obr. 172: 7). Je charakteristická pro polabskou oblast v pozdní době římské. Analogii najdeme na terině typu I z 3. století v hrobě 135 z pohřebiště v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 220, obr. 26: A/a; *Tejral 1975*, 45, 99, Abb. 8: 7, 9, Abb. 9: 13), na hrncovité urně z hrobu 42 z 2. poloviny 4. století z Velkých Hostěrádek, kde se tento motiv na výduti opakuje celkem čtyřikrát (*Peškař - Ludikovský 1978*, 49, obr. 10: 5) nebo na nádobách z kostrových hrobů z Prosmýk či Žiželic, kladených do pozdní doby římské (*Svoboda 1948*, 207, 215, obr. 41: 1, 6). B. Svoboda je řadí k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 46 - 47). Podkovovité žlábký nejsou výjimkou ani na hrncovitých nádobách ze sídlišť tzv. zlechovského horizontu, např. přímo z eponymní lokality (*Zeman 2007*, 516 - 518, obr. 7: 6).

Kruhový důlek lemovaný kruhovým žlábkem

Obr. 166: 4, obr. 197: 2

Tento výzdobný motiv byl na keramice z hrobů 97 a 252 (obr. 166: 4, obr. 197: 2). Má svůj původ v dolním Polabí. B. Svoboda jej řadí k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48). Analogii najdeme na lahvovité nádobě z Čakovic z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 200, T. XVIII: 4). Známý je i z pohřebiště v Kostelci na Hané, kde je jeho původ hledán v dolním Polabí (*Tejral 1975*, 17, Abb. 2: 4). Vyskytl se i na popelnici z hrobu 760 z fáze III (C3) z Plotišť nad Labem (*Rybová 1979*, 371, Abb. 56: 4; *Rybová 1980*, 167 - 174). V sídlištním prostředí se tento ornamentální prvek vyskytl ve stupni D1, např. ve Zlechově (*Hrubý 1967*, 646, 648) nebo v Přerubenicích (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 109, obr. 10: 3).

Obloukovité žlábký

Obr. 160: 8, obr. 161: 2, obr. 167: 10, 13, obr. 178: 11, obr. 181: 6, obr. 186: 2, obr. 189: 1 - 2

V Přešťovicích byly využity jako výzdoba na keramice z hrobů 65, 68, 109, 164, 172, 199, 212 (obr. 160: 8, obr. 161: 2, obr. 167: 10, 13, obr. 178: 11, obr. 181: 6, obr. 186: 2, obr. 189: 1 - 2). Má svůj původ v dolním Polabí a je charakteristickým výzdobným prvkem v celé

polabské oblasti, často používaný na keramice z pozdních fází doby římské (*Peškař - Ludikovský 1978*, 50). Ve středním Německu, v Čechách, na Moravě a na Slovensku byly rozšířeny zvláště dolů otevřené žlábkovité obloučky. Podkovovité žlábkové se nacházely jako výzdobný prvek na nádobě z hrobu 17 v Dobřichově - Třebické (*Svoboda 1948*, 208, Tab. XXII: 13), na urnách jihomoravských pohřebišť, např. v hrobě 4 ze stupně C2 (nejpozději rok 300) ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludikovský 1978*, 47 - 48, 50 - 51, 78, obr. 5: 3; *Tejral 1999*, 207, Abb. 2: 1 - 2), v Šaraticích (*Trňáčková 1960*, 580, obr. 9: 8, obr. 11: 6), v Kostelci na Hané, např. na terině typu I z 3. století z hrobu 61 (*Zeman 1961*, 221 - 222, obr. 13: B/d) nebo na mísovitých nádobách z hrobů 18 a 175 v Opočně, které jsou zde kladeny do skupiny I a II, tedy do stupňů C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 99, 102, Taf. 11: 7, Taf. 30: 7). Přesnou obdobu k části zaoblené výdutě, zdobené kruhovými a podkovovitými žlábkami z hrobu 199 (obr. 186: 2) můžeme uvést na esovité profilované hluboké míse z hrobu 36 ve Velkých Hostěrádkách, který je datován do období 300 - 2. polovina 4. století (*Peškař - Ludikovský 1978*, 44 - 45, obr. 10: 4) a také z kostrových hrobů z Prosmyk (*Svoboda 1948*, 207, obr. 41: 1) nebo Hořešovic u Kladna a Prahy - Bubenče (*Svoboda 1965*, 108, 241, Tab. XXXV: 2, 6), ve středním Německu z lokalit Kletzen, Schönebeck a Schönfeld, z Braniborska z Lebus (*Peškař - Ludikovský 1978*, 49). Analogii najdeme na lahvovité nádobě z Čakovic z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 200, T. XVIII: 4), z Hořešovic u Kladna (*Svoboda 1965*, Tab. XXXV: 2) nebo na popelnici s touto výzdobou z hrobů 16 - 17 z Dobřichova - Třebické (*Svoboda 1948*, 238, T. XXII: 13; *Svoboda 1965*, Tab. I: 5, 7). Na Slovensku stejnou výzdobu registrujeme na urně z hrobu 11 z Očkova (*Kolník 1956*, 239 - 240, Tab. VII: 17), nádoba z hrobu 53 v Čiernom Brodě je na výduti zdobena osmi lístkovými rozetkami, lemovanými polokruhovitými žlábkami (*Kolník 1975*, 364, obr. 7: 25, obr. 9: 22, obr. 10: 11, obr. 18: 5). Tato výzdoba patří v rámci doby římské k typologicky nejmladším výzdobným motivům a dle T. Kolníka s ní není možné počítat před 4. stoletím (*Kolník 1975*, 364). Jako výzdobný prvek se nachází i na sídlištní keramice, např. ve Zlechově ze stupně D1 (*Tejral 1999*, Abb. 13: 10; *Zeman 2006*, 457, obr. 5: 1), ze Štúrova (*Beljak 2009*, 235, Tab. 6: 4) nebo z Prahy - Ruzyně (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 226, obr. 14: 5, obr. 17: 6). Z přelomu 4. a 5. stol. se tento výzdobný motiv nachází na urnách z hrobů 45 a 399 z pohřebiště Westerwanna (*Böhme 1974*, Taf. 45: 10, Taf. 47: 9), z hrobu 1 v Schönfeldu (*Meyer 1976*, 224, Abb. 111: 1) nebo z hrobu 260 v Bremen - Mahndorfu (*Böhme 1974*, Taf. 11: 10). Podkovovitý žlábek se vyskytl i na mísovité nádobě z hrobu 845 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 372, Abb. 76: 16; *Rybová 1980*, 167 - 174). Obecně tuto výzdobu B. Svoboda řadí k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48, obr. 14: 5). Různé obloukovité a kruhové vzory, např. z hrobu 172 (obr. 14: 6) považuje za poslední odlesk dokonalé vinařické keramiky, které se na keramice z pohřebiště Friedenhein nevyskytují (*Svoboda 1963*, 114, Taf. 14: 6).

Podkovovité žlábkové

Obr. 160: 13, obr. 195: 1

Výzdobu v podobě podkovovitých žlábků nesly popelnice z hrobů 66 a 243 (obr. 160: 13, obr. 195: 1). Je velmi častá v oblasti dolního Polabí (*Svoboda 1948*, 208). Podobné nádoby i výzdobu zjišťujeme na pohřebišti v Kostelci na Hané, např. v hrobě 61, kde je datována do 3. až 4. století (*Zeman 1961*, 222, obr. 13: B/d). Podkovovité žlábkové byly i na mísovité nádobě z kostrového hrobu z Prosmyk ze stupně C2 (*Blažek 1995*, 143, Abb. 3: 1) nebo na popelnici z hrobu 923 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 373, Abb. 74: 16; *Rybová 1980*, 167 - 174).

Svazek horizontálních žlábků přerušeny svazkem obloukovitých žlábků

Obr. 233: 3

Tato výzdoba se vyskytla pouze v jednom případě v hrobě 378 na popelnici prozrazující vinařický vliv (obr. 233: 3). Podobným způsobem je zdobena mísovitá nádoba z hrobu 260 z pohřebiště Bremen - Mahndorf, kladeném do 5. století (*Böhme 1974*, 148, Taf. 11: 10).

Úzké vodorovné žlábků v kombinaci s trojicemi šikmých rýh

Obr. 157: 8, obr. 188: 5

Na pohřebišti v Přešťovicích patří k méně častým, registrovány byly pouze v hrobech 45 a 212 (obr. 157: 8, obr. 188: 5). Obdobu najdeme na keramice z pohřebiště v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 30: 1) nebo na zlomku keramiky z objektu 18, datovaném do stupně C3 ze sídliště v Hostovicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 9).

Výzdoba podlouhlých svislých žlábků lemovaných polokruhovitými nebo kruhovými důlky

Obr. 172: 1, 3, obr. 206: 8

Tato výzdoba se vyskytla na zlomcích keramiky z hrobů 135 a 300 (obr. 172: 1, 3, obr. 206: 8). Podobnou výzdobu se mi podařilo najít na zlomcích stejně profilované mísovité nádoby z hrobu 225 z pohřebiště Bremen - Mahndorf, kladeném do 5. století (*Böhme 1974*, 148, Taf. 11: 3).

Výzdoba řadou kapkovitých žlábků na výduti

Obr. 153: 2, obr. 197: 3

Řady kapkovitých žlábků jsou použity na popelnících z hrobů 26 a 234 (obr. 153: 2, obr. 197: 3). Analogie najdeme na pohřebišti v Kostelci na Hané na mísovitých nádobách z hrobů 6, 39, 155, které J. Zeman řadí k mísám s protlačovanými stěnami (tzv. Buckelschalen) a klade je zde k roku 300 nebo do 4. století (*Zeman 1961*, 233, obr. 4: B/a, obr. 7: C/a, obr. 30: C/a; *Tejral 1975*, 50, Abb. 5: 3, 5). K. Godlowski ji uvádí jako výzdobu na charakteristických nálezových typech stupně C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 22). Výzdoba kapkovitými žlábků se vyskytla na torzu popelnice z hrobu 846 z fáze II - III (C2 - C3) z Platiště nad Labem (*Rybová 1979*, 372, Abb. 44: 9; *Rybová 1980*, 167 - 174).

Řada šikmých žlábků na výduti

Obr. 168: 3, obr. 242: 1

Výzdoba řadou šikmých žlábků na výduti byla na keramice z hrobů 114, 412 (obr. 168: 3, obr. 242: 1). V pozdních fázích mladší doby římské nepředstavuje nic vyjimečného. Má analogie na pohřebišti ve Velaticích (*Tejral 1975*, 86, 88, Abb. 15: 5 - 6, 8, Taf. 15: 5 - 6, 8), najdeme ji na urně z kostrového hrobu ze Slepotic ze stupně C2, která má obdoby v nálezech z časně alamanského sídliště ve Vörstettenu, Kr. Emmendingen (*Beková - Droberjar 2005*,

413, 415, obr. 4: 6). Patří k výzdobě keramiky i na pohřebišti v Opočně z období C2 - C3 (Pleinerová 1995, 101 - 102, Taf. 15: 4, Taf. 37: 3) a také na mísovité nádobě s válcovitým hrdlem z hrobu 438 z fáze II (C2) a z hrobu 1014 z fáze III (C3) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 366, 375, Abb. 29: 6, Abb. 58: 15; Rybová 1980, 167 - 174). Stejně zdobená nádoba se nacházela v hrobech 227 nebo 314 v Kostelci na Hané, kde je tato výzdoba považovaná za mladší prvek, který se objevuje kolem roku 300 a ve 4. století (Zeman 1961, 221, obr. 49: D/a, obr. 64: A/a; Tejral 1975, 50, Abb. 5: 1, 6). Přítomna je rovněž na mísovitých nádobách, které J. Zeman považuje za pokročilé tvary a klade je nejdříve k roku 300 nebo do 4. století. Takto zdobené mísy byly zjištěny rovněž v kostrových hrobech z Prosmyk a Žiželic, rovněž ze 4. století a také v Polabí patří do mladších fází pozdní doby římské (Zeman 1961, 233, 235, obr. 22: D/b, obr. 51: C/b, obr. 72: C/b). Hluboký šikmý žlábek přechází i do doby stěhování národů. Na pohřebišti v Šitbořicích se tato výzdoba vyskytla na nádobě z hrobu 36, který je datován do stupně C3 (Droberjar – Kazdová 1993, 144, Taf. 9: 1), stejně jako na popelnicích z hrobů 4, 96, 117, 147 ze stupně C3 z pohřebiště v Šaraticích (Trnáčková 1960, 562, 572, 576, 580, obr. 9: 4 - 7, 11: 2, 4 - 5, obr. 12: 6) a na popelnici z hrobu 20 z Dobřichova - Třebické nebo z kostrového hrobu z Prosmyk z pozdně římského období (Svoboda 1948, 201, 207, 237, obr. 40: 2, T. XIV: 9), také na keramice z hrobu 17 z Čierneho Brodu z období C3 (Kolník 1975, obr. 6: 13, obr. 20: 8). Rovněž K. Godlowski ji uvádí jako výzdobu na charakteristických nálezových typech stupně C3 v Čechách (Godlowski 1992, 34, Abb. 12: 18), R. M. Pernička ji klade do svého pozdního stupně doby římské R5 z let 320 - 390 (Pernička 1971, 144 - 145, obr. 4: 59, 63). Šikmé žlábků na výduti nechybí ani na keramice ze sídlišť stupně D1, např. z Prahy 6 - Bubenče (Droberjar 2005, 818, 792 - 3) nebo na v ruce dělané hrncovité nádobě z kostrového hrobu v Drösingu (Tejral 2011a, 111, Abb. 71: 2). Výzdobu v podobě šikmých úzkých žlábků nese na výduti mísovitá nádoba z inventáře kostrového hrobu bojovníka skupiny Friedenhain z Kemathen (Rieder 1993, 124 - 125, Abb. 10: 5), ale také z alamanského prostředí, např. ze sídliště v Mungen, datovaném na přelom 4. a 5. století (Bücker 2000, 218 - 219, Abb. 4: 3 - 4).

Výzdoba proti sobě postavených šikmých úzkých žlábků ohraničených na obou stranách vodorovnými liniemi a doprovázených oválnými nebo trojúhelníkovitými vpichy

Obr. 158: 5, obr. 165: 1, obr. 187: 6, obr. 192: 6

Proti sobě postavené šikmé úzké žlábků, ohraničené na obou stranách vodorovnými liniemi a doprovázené oválnými nebo trojúhelníkovitými vpichy se vyskytly na pohřebišti v Přešřovicích na keramice z hrobů 53, 88, 208, 228 (obr. 158: 5, obr. 165: 1, obr. 187: 6, obr. 192: 6). Obdobnou výzdobu známe z keramického inventáře pohřebiště Friedenhain (Springer 1985, Abb. 1: 7).

Plastická výzdoba

Plastické nečleněné lišty

Obr. 165: 6, obr. 167: 11 - 12, obr. 183: 10

Plastickými nečleněnými lištami byly vybaveny popelnice v hrobech 93b, 109, 164 - 165 (obr. 165: 6, obr. 167: 11 - 12, obr. 183: 10). Najdeme je na pohřebišti v Kostelci na Hané, na terině typu I, např. z hrobu 420, datované do doby kolem roku 300 nebo do 4. století (Zeman 1961, 224, obr. 81: B/a) nebo na mísovité nádobě z bohatého kostrového hrobu v Soběsukách,

z přelomu stupňů C2/C3 (*Blažek 1995*, 147, Abb. 12: 3). Obvodové lištovité žebírko se často nachází na terinovitých nádobách, např. na popelnici z hrobu 2 z mladšího úseku 3. století z pohřebiště ve Velkých Hostěrádkách (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 40, obr. 5: 1). Nečleněná plastická páska na rozhraní hrdla a těla zdobila popelnice z hrobu 438, 611, 830, 952, 1326 z fáze II (C2), z hrobů 286, 343, 356, 372, 389, 429, 708, 763, 990, 1033, 1056 z fáze III (C3) a z mísovité nádoby s válcovitým hrdlem z hrobů 124, 127, 419, 427, 768, 1400/ III z fáze IV (5. století) na pohřebišti v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 360, 363 - 366, 368, 370 - 372, 374 - 375, 380, 475, Abb. 14: 5, Abb. 20: 6, Abb. 21: 19, Abb. 29: 6, Abb. 36: 10, Abb. 47: 4, Abb. 51: 9, 12, Abb. 53: 6, 10, Abb. 55: 3, 10, Abb. 59: 1, 7, 15 - 16, Abb. 66: 10, Abb. 69: 16, Abb. 71: 9, 14, Abb. 76: 5, Abb. 82: 2, Abb. 87: 16; *Rybová 1980*, 167 - 174). Vyjímkou není ani na keramice pohřebiště ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století, např. v hrobě 1 (*Weinlich 1999*, 105, Abb. 5: 2).

Úzká nečleněná plastická lišta se nacházela také na zlomku nádoby, vyrobené na hrnčířském kruhu, z objektu 23/06 ze stupně D1 ve Zlivi (*Zavřel 2007*, 361, obr. 6: 6).

Obloukovitá plastická žebra

Obr. 167: 4, obr. 195: 1

Plastické podkovovité lišty byly zjištěny na keramice z přešťovických hrobů 109 a 243 (obr. 167: 4, obr. 195: 1). Zdobily popelnici z hrobu 1097 z fáze II (C2) v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 376, Abb. 31: 3; *Rybová 1980*, 167 - 174). Tento výzdobný motiv je znám i v pozdní době římské a přetrvává v Čechách, na Moravě i na jihozápadním Slovensku do přelomu 4. a 5. století (*Tejral 1975*, 89). Známe jej i z prostředí sídlišť z období C3 - D1, např. ve Zlechově (*Zeman 2007*, 284, Abb. 12: 12). Obecně tuto výzdobu B. Svoboda řadí k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48).

Prsovité vypnuliny

Obr. 170: 4, obr. 185: 3, obr. 209: 2, obr. 215: 3

Na pohřebišti v Přešťovicích se nacházely na nádobách z hrobů 127, 193, 295, 323 (obr. 170: 4, obr. 185: 3, obr. 209: 2, obr. 215: 3). Najdeme je na terinách typu II z hrobů 204 nebo 316 na pohřebišti v Kostelci na Hané, které jsou zde datovány do 4. století (*Zeman 1961*, 224, obr. 46: B/a, obr. 64: B/a) nebo na slabě profilovaných mísovitých nádobách na nožce z hrobů 191 nebo 202, datovaných do doby kolem roku 300 nebo do 4. století (*Zeman 1961*, 235 - 236, obr. 40: C/a, obr. 45: A/a). Patří k výzdobě keramiky i na pohřebišti v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 22: 3, Taf. 24: 1, Taf. 29: 1), z ženského hrobu v Pňově (*Svoboda 1948*, 208, obr. 27: 5) a ze stejného období (fáze II - III, C2 - C3) na mísovitých nádobách z hrobů 118, 143, 148, 206, 238, 240, 247, 309, 373, 401, 433, 443, 459, 599, 704, 830, 855, 960, 1205 z pohřebiště v Plotišti nad Labem, kde se však tento výzdobný prvek objevuje již ve fázi I (C1), např. v hrobech 991, 1022, 1039, 1057, 1085 (*Rybová 1979*, 360 - 366, 368, 370, 372, 374 - 376, 378, Abb. 6: 6, Abb. 7: 1 - 2, Abb. 8: 1, Abb. 14: 5, Abb. 18: 8, Abb. 19: 3, Abb. 20: 9, Abb. 21: 6, Abb. 25: 12, Abb. 35: 6, Abb. 37: 5, 7, Abb. 38: 11, Abb. 40: 11, Abb. 41: 5, Abb. 45: 6, Abb. 50: 12 - 13, Abb. 54: 7, Abb. 56: 1, Abb. 58: 22, Abb. 64: 14, 21, Abb. 65: 8; *Rybová 1980*, 167 - 174). Prsovité vypnuliny byly na keramice z mladší fáze pohřebiště z pozdní doby římské z Zauschwitz (*Meyer 1969*, 24, Abb. 28, Abb. 35: 13) nebo na míse z hrobu 77 z pohřebiště ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století (*Weinlich 1999*, 105, Abb. 5: 1). Jsou použity i na míse z hrobu 79 pohřebiště v

Altendorfu, z Böhmová stupně II - 400 - 420 (*Prammer 1988*, 593 - 594, Abb. XV, 7: d; *Haberstroh 2000*, 115, Taf. 13: 10, Beilage 1).

Prsovité vypnuliny lemované podkovovitým nebo kruhovým žlábkem

Obr. 156: 2, obr. 173: 1, obr. 181: 6, obr. 191: 1, obr. 237: 1, obr. 156: 2, obr. 169: 7, obr. 173: 1, obr. 191: 1, obr. 237: 1

Objevují se na keramice z hrobů 97, 123, 139, 395 (obr. 156: 2, obr. 169: 7, obr. 173: 1, obr. 191: 1, obr. 237: 1). Jsou běžné již v žárových hrobech mladší doby římské na Moravě (*Podborský et coll 1993*; 465, obr. 306: 24). Příkladem může být plastický výčnělek, lemovaný kruhovým žlábkem, na nádobě cizí keramické skupiny z přelomu 3. a 4. století z hrobu 379 na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Zeman 1961*, 227, obr. 70: B/a) nebo na nádobě z hrobu 181 v Opočně, která je zde kladena do skupiny I ze stupně C2 (*Pleinerová 1995*, 99, 101, Taf. 32: 5). Rovněž B. Svoboda klade nádobu s touto výzdobou z kostrového hrobu z Prosmyk do pozdní doby římské (*Svoboda 1948*, 207, 215, obr. 41: 1; *Svoboda 1965*, 47, T. XII: 48), J. Blažek upřesňuje dataci na stupeň C2 (*Blažek 1995*, 143, Abb. 3: 1). Do stupně C3 pak náleží vázovitá nádoba s touto výzdobou z kostrového hrobu 2 z Křesína (*Blažek 1995*, 160, Abb. 3: 5). Prsovité vypnuliny, lemované okrouhlým žlábkem, se nacházely na mísovitě nádobě z hrobu 73 z pohřebiště v Šaraticích, kladeném do období 400 - počátek 5. století (*Trnáčková 1960*, 570, obr. 10: 2, obr. 12: 5). Na pohřebišti v Plotišti nad Labem byla mísa zdobená na výduti prsovitou vypnulinou, lemovanou podkovovitým žlábkem, zjištěna v hrobech 398, 1112 z fáze II (C2) a v hrobech 310, 1119 z fáze III (C3) - *Rybová 1979*, 364 - 365, 376, Abb. 21: 1, Abb. 22: 15, Abb. 51: 1, Abb. 56: 9; *Rybová 1980*, 167 - 174. Do 4. století ji klade i J. Tejral v souvislosti s hodnocením keramiky z pohřebiště v Kostelci na Hané (*Tejral 1975*, 45, 99, Abb. 8: 7 - 9). B. Svoboda řadí tento výzdobný motiv k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48, T. X: 8).

Tento výzdobný motiv byl zaregistrován i na keramice na sídlišti, v chatě I - IV/33 - 34 (obr. 45: 6).

Svislé oválné výčnělky

Obr. 222: 5, obr. 230: 3, obr. 234: 2, obr. 246: 3

Svislé oválné výčnělky se na pohřebišti v Přešťovicích vyskytly na nádobách z hrobů 342, 371, 380, 430 (Obr. 222: 5, obr. 230: 3, obr. 234: 2, obr. 246: 3). Patří k typické výzdobě v polabské oblasti v pozdní době římské (*Tejral 1975*, 45, 48; *Rybová 1979*, Abb. 20: 1, 12, Abb. 72: 9, Abb. 77: 10, 12). Analogie najdeme v hrobech 53b, 396, 403 na pohřebišti v Kostelci na Hané (*Tejral 1975*, 99, Abb. 7: 6, 8, 11), kde je použita na nejstarších terinách typu I, snad již ze stupně C2 (*Zeman 1961*, 219, obr. 4: C/a, obr. 10: A/a, obr. 82: B/c; *Tejral 1975*, 45, 99, Abb. 7: 6, 8, 11). Nechybí ani na terinách typu II z hrobů 377 nebo 403, které jsou zde datovány do 4. století (*Zeman 1961*, 224, obr. 69: A/a, obr. 78: A/a). Patří k výzdobě keramiky i na pohřebišti v Opočně z období C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 101 - 102, Taf. 14: 11, Taf. 31: 6) nebo na mísovitě nádobě z kostrového hrobu z Prosmyk ze stupně C2 (*Blažek 1995*, 143, Abb. 3: 1). Ze stejného období je tento výzdobný prvek znám na vyšší mísovitě nádobě z hrobů 121, 611 a také z hrobů 132, 205, 286, 330, 579, 953, 979, 1114 z fáze III (C3) a v hrobech 656, 859 z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem, ale také z hrobů 263, 273, 849, 1041, 1145 z fáze I - II - C1 - C2 (*Rybová 1979*, 360 - 363, 368 - 369, 372, 374 - 377, Abb. 5: 9, Abb. 13: 4, Abb. 14: 15, Abb. 20: 10, Abb. 23: 6, Abb. 36: 10, Abb. 40: 4, Abb. 49:

16 - 17, Abb. 55: 1, 8, 10, Abb. 56: 8, Abb. 57: 13, Abb. 65: 11, Abb. 72: 9; *Rybová 1980*, 167 - 174). Svislé oválné výčnělky byly použity i na keramice ze sídliště Praha - Dolní Chabry nebo v Jenišově Újezdě z období C3 - D1 (*Jiřík - Kostka 2006*, 734, obr. 16: 4, obr. 19: 2; *Jiřík 2007*, 544, obr. 22: 7). Do 5. století je datována nádoba s tímto výzdobným prvkem z hrobu 64/1949 z Perlbergu (*Böhme 1974*, 148, Taf. 32: 2).

Výzdoba vpichy

Výzdoba trojúhelníkovitými vpichy

Obr. 189: 5, obr. 196: 8 - 9.

Výzdoba trojúhelníkovitými vpichy byla jako výzdoba na keramice z hrobů 212 a 246 - 247 (obr. 189: 5, obr. 196: 8 - 9). Podobně zdobenou keramiku najdeme např. na sídlišti Altenmarkt, Lkr. Cham, skupiny Friedenhain ze 4. a 5. století (*Fischer 1981*, 359, Abb. 1: 5 - 6).

Páska ohraničená vodorovnými nebo obloukovitými žlábkami a vyplněná trojúhelníkovitými vpichy

Obr. 160: 2, obr. 200: 3, obr. 224: 5

Vyskytla se na zlomcích keramiky z hrobů 65, 260, 341 (obr. 160: 2, obr. 200: 3, obr. 224: 5). Častá je i na keramice ze sídliště a to v jámě I/33 - 34 (obr. 32: 7, obr. 41: 9 - 10) a jámách I - IV/33 - 34 (obr. 52: 12 - 13, obr. 104: 2). Analogii k této výzdobě najdeme na popelnici z hrobu 97 z fáze III (C3) a z hrobu 152 z fáze IV (5. století) na pohřebišti v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 360 - 361, Abb. 47: 9, Abb. 65: 1; *Rybová 1980*, 170 - 174).

Výzdoba horizontálních řad okrouhlých vpichů ohraničených úzkými žlábkami

Obr. 155: 5, obr. 193: 8, obr. 200: 7

Tento výzdobný motiv byl pozorován na keramice z hrobů 36, 87, 267b (obr. 155: 5, obr. 193: 8, obr. 200: 7). Podobná výzdoba se nacházela na ostrém lomu mísovité nádoby ze sídliště z období C3 - D1 z Hostovic, zde v podobě horizontálních pásů, které jsou tvořeny pěti řadami vpichů lemovaných rýhou (*Šumberová - Valentová 2007*, 383, obr. 7: 3). Analogie k výzdobě horizontálních pásů, tvořenými řadami vpichů, najdeme rovněž na ostře profilovaných mísách z pohřebišť v Plotišti nad Labem z jeho závěrečné IV. fáze (*Rybová 1979*, Abb. 58: 8, Abb. 65: 6, 10, Abb. 78: 1) nebo na popelnici z hrobu 139 ze stupně C3 z pohřebišť v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 580, obr. 10: 3, obr. 12: 2).

Výzdoba horizontálních řad trojúhelníkovitých vpichů

Obr. 152: 16, obr. 158: 6, obr. 160: 3, obr. 177: 1, obr. 184: 8, obr. 188: 4, obr. 199: 4, obr. 203: 3, obr. 206: 1, obr. 207: 1, obr. 225: 1, obr. 227: 4, obr. 229: 3, obr. 240: 3, obr. 242: 2

Plastickou lištu s trojúhelníkovitými vpichy nesla keramika z hrobů 22, 62, 65, 115, 148, 190, 212, 259, 271a - b, 283, 289, 343, 361, 414 (obr. 152: 16, obr. 158: 6, obr. 160: 3, obr. 177: 1, obr. 184: 8, obr. 188: 4, obr. 199: 4, obr. 203: 3, obr. 206: 1, obr. 207: 1, obr. 225: 1, obr. 227: 2)

4, obr. 229: 3, obr. 240: 3, obr. 242: 2). Podobný motiv můžeme pozorovat na mísovité nádobě z hrobu 122 z pohřebiště Friedenhain, zdobené šikmou kanelací a také dvojitým pásem trojúhelníkovitých vpichů (*Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 4)

Výzdoba svislých řad trojúhelníkovitých vpichů

Obr. 206: 4

Zlomek zakulaceného těla nádoby z hrobu 278 (obr. 206: 4) zdobený svislými pásy trojúhelníkovitých vpichů připomíná nádobu s kulovitým tělem z Radonic, černého zbarvení, s pečlivě vyhlazeným povrchem, zdobeným svislými pásy rýh, které vymezují pole vyplněné trojúhelníkovitými vpichy. B. Svoboda ji klade do inventáře vinařické kultury (*Svoboda 1965*, 100, T. XX: 4).

Výzdoba oblouků nebo cikcakovitých linií z trojúhelníkovitých nebo okrouhlých vpichů

Obr. 152: 12, obr. 155: 3, obr. 157: 7, obr. 164: 5, obr. 178: 9 - 10, obr. 183: 4, obr. 186: 5, obr. 206: 2

Tato výzdoba se nachází na popelnicích z hrobů 16, 34, 45, 85, 163 - 165, 200, 271b (obr. 152: 12, obr. 155: 3, obr. 157: 7, obr. 164: 5, obr. 178: 9 - 10, obr. 183: 4, obr. 186: 5, obr. 206: 2). Podobnou výzdobu najdeme na torzu popelnice z hrobu 949 z fáze IV (5. stol.) v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 374, Abb. 65: 13; *Rybová 1980*, 167 - 174). Podle B. Svobody patří k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48, obr. 11: 8).

Výzdoba šikmých linií z trojúhelníkovitých vpichů

Obr. 184: 7, obr. 189: 7

Tato výzdoba byla na šikmo kanelovaných výdutích zlomků patrně mísovitých nádob v hrobech 190 a 212 (obr. 184: 7, obr. 189: 7). Obdobu, zde v podobě důlků, můžeme pozorovat na největší výduti mísovité nádoby z patrně kostrového hrobu z Libočan, který je kladen do pozdně římského období a to spíše do jeho konce (*Bubeník 1968*, 86 - 87, obr. 1). Šikmé linie z trojúhelníkovitých vpichů nese mísovitá nádoba, zdobená šikmou kanelací na výduti, kombinovaná s drobnými vpichy, z hrobu 73 z pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse, datovaná do 2. poloviny 5. století (*Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 6).

Výzdoba důlky

Výzdoba okrouhlými důlky

Obr. 155: 7, obr. 157: 4 - 5, obr. 172: 4, obr. 183: 8, obr. 192: 1, obr. 193: 1, obr. 207: 5, obr. 243: 6, obr. 249: 2

Na přešťovickém pohřebišti se nacházela na keramice v hrobech 37, 43, 136, 164 - 165, 227, 232, 300, 414, 443 (obr. 155: 7, obr. 157: 4 - 5, obr. 172: 4, obr. 183: 8, obr. 192: 1, obr. 193: 1, obr. 207: 5, obr. 243: 6, obr. 249: 2). Tato výzdoba byla zjištěna na popelnici z hrobu 212 z

III fáze (C3) pohřebiště v Plotišti nad Labem v (*Rybová 1979*, 362, Abb. 55: 9; *Rybová 1980*, 170 - 174).

Výzdoba oválnými důlky a žlábků na výduti

Obr. 165: 2, obr. 174: 1, obr. 193: 4, obr. 198: 1, 3, obr. 208: 1, obr. 219: 3, obr. 235: 2, obr. 249: 2

Oválné důlky a žlábků zdobí na mísovité nádoby již od 1. poloviny 3. století. Někdy tvoří jen menší skupiny na obvodě. Na pohřebišti v Přešťovicích je to poměrně častá výzdoba, která se nacházela na keramice v hrobech 91, 141, 234, 251, 252, 311, 351, 386, 443 (obr. 165: 2, obr. 174: 1, obr. 193: 4, obr. 198: 1, 3, obr. 208: 1, obr. 219: 3, obr. 249: 2). Objevuje se již na mísovité nádobě z hrobu 245 v Opočně, která se zde vyskytuje jak ve skupině I tak i II, tedy ve stupních C2 - C3 (*Pleinerová 1995*, 99, 102, Taf. 37: 6). Přesná analogie k zlomku výdutě s okrouhlými důlky z hrobu 351 (obr. 219: 3) existuje ve vázovité terině s dvěma okrouhlými důlky pod dvojicí vodorovných rýh z hrobu 6 z poloviny 3. století ve Vekých Hostěrádkách (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 37, obr. 5: 6). Do pozdně římského období je kladena popelnice s touto výzdobou z ženského hrobu ze Slap nebo z hrobu 69 v Dobřichově - Třebické (*Svoboda 1948*, 238, T. XXII: 11, T. XXIV: 10), stejně jako z hrobu 43 v Čiernom Brodě (*Kolník 1975*, obr. 8: 18). Oválné důlky a žlábků jsou využity i na popelnicích z hrobů 15, 138 ze stupně C3 z pohřebiště v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 563, 578 obr. 9: 1, 3, obr. 11: 1, 8). Zaregistrovány byly rovněž na mísovité nádobě z hrobu 258 z fáze III (C3) v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 363, Abb. 49: 2; *Rybová 1980*, 167 - 174). Oválné žlábků na mísovité popelnici z hrobu 141 (obr. 174: 1) mají obdobu na části výdutě stejně profilované nádoby ze sídliště skupiny Friedenrain v Breitenwinn (*Fischer 1981*, 357, Abb. 3: 3). Přejíždí do doby stěhování národů, vyskytne se např. na pohřebišti v Mochově (*Zeman 1958*, 456, obr. 24: 2).

Výzdoba kolků

Obr. 44: 1, obr. 190: 3, obr. 200: 4, obr. 201: 8, obr. 202: 5, obr. 237: 2

Vyjímečně jsou na pohřebišti i sídlišti (jáma III/33 - 34) v Přešťovicích při výzdobě keramiky použity kolků s hvězdicovitými nebo listovitými motivy a to v hrobech 216, 260 a 277 (obr. 190: 3, obr. 200: 4, obr. 202: 5). B. Svoboda hledá původ tohoto motivu na pozdní keramice TS (*Svoboda 1965*, 64). Analogii najdeme rovněž na zlomku keramiky z Dobřichova - Třebické z pozdně římského období (*Svoboda 1948*, 191 - 192, T. XVIII: 3). Přesná obdoba kolků listovitého tvaru z hrobů 260 a 277 (obr. 200: 4, obr. 202: 5) je na zlomku keramiky ze sídliště z období D1 ve Zlechově (*Hrubý 1967*, 654, obr. 213: 1). Oválné listovité kolků byly patrně převzaty z pannonské kolkované keramiky v mladší době římské (*Zeman 2006*, 457, obr. 5: 14). Tento kolek má přesnou obdobu na sídlišti Klein - Meiseldorf nebo ve Vácu. Listovitý kolek se občas vyskytne na slovenských sídlišti starší doby římské a také na moravských sídlišti stupně C1 (Mušov, Brno - Starý Lískovec). Z pozdní doby římské a z doby stěhování národů ho můžeme uvést na keramice z Běsna u Loun, z řady slovenských lokalit (Žiar nad Hronom - Horné Opatovce) nebo na keramice na kruhu točené kultury černjachovské (*Zeman 2004*, 211, 213, Abb. 2: 4, Abb. 3: 4; *Zeman 2007*, 289, Abb. 12: 11). Přesnou analogii k listovitému kolku z hrobů 260 a 277 (obr. 200: 4, obr. 202: 5) představuje kolek na kruhu vytočené nádobě (Knickwandtopf) ze sídliště 4. - 5. století z Weichseldorfu, datovanou však do 6. - 7. století (*Fischer 1981*, 367, Abb. 11: B2). Nádoba s výzdobou na výduti v podobě dvou řad kolků, střídavě čtyřúhelníkovitých a poloobloukovitých, pochází z

hrobu 216 (obr. 190: 3), který B. Svoboda řadí k nejmladším na pohřebišti (*Svoboda 1965*, 64, obr. 14: 9). Střep zdobený několika typy kolků (rozetka, koncentrické kroužky, kosočtverce, příčně členěné kolky ve formě listu) byl nalezen v objektu III/33 - 34, který B. Dubský datuje do konce 4. a na počátek 5. století (*Dubský 1937*, 79, 81, T. VIII).

Keramika, zdobená kolky v podobě rozetky, se vyskytuje v kvádské oblasti na jihozápadním Slovensku, např. na sídlišti v Šarovcích ze stupně B2/C1 (*Beljak 2010*, 43, obr. 16: 9 - 10, 14). V Branči byla použita na nádobě z objektu 25 z fáze B, tj. období 180/200 - 250/270 (B2/C1 - C1) - *Kolník - Varsík - Vladár 2007*, 76 - 79, Tab. 28: 9). Analogie jsou známy i z pohřebišť, např. v Gbelcích nebo na lokalitách v Dolním Rakousku. Podobné kolky byly na zlomku patrně mísovitě nádoby s esovitě prohnutým hrdlem a ven vykloněným okrajem z hrobu 264 na pohřebišti v Kostelci na Hané z pokročilejšího úseku mladší doby římské (*Zeman 1961*, 243, obr. 56: B/a) nebo na torzu misky z hrobu 975 z fáze III (C3) z Plotiště nad Labem, vyrobené v ruce a datované do pokročilého 4. století (*Rybová 1979*, 374, Abb. 58: 19; *Rybová 1980*, 167 - 174). A. Rybová uvádí z této lokality hvězdicovité kolky dvojího typu, s jednoduchým i složitějším vzorem. Vycházejí z provinciálních předloh nebo z prostředí polabského okruhu severního Německa (*Rybová 1976*, 88, 90, 93, obr. 1: 4). Jsou tvořeny třemi řadami soustředně postavených trojúhelníčků, tvořících tak negativní hvězdicu. Střep z Určic na Prostějovsku, s včolkovanou výzdobou, je datován do 5. století. Další takové zlomky keramiky pocházejí z Dobřichova - Třebické a z Radonic nad Ohří, které B. Svoboda spojuje s keramikou terra nigra, prosazující se u nás kolem roku 300 (*Svoboda 1948*, 191 - 192, T. XVIII: 3). Tato výzdoba byla velmi oblíbena v severním Německu, kde je kladena do 4. a 5. století (*Zeman 1961*, 245). Urna z hrobu 53 v Čiernom Brodě je na výduti zdobena osmi lístkovými rozetkami, zde lemovanými polokruhovitými žlábkami (*Kolník 1975*, 9: 22, obr. 18: 5). Tento výzdobný motiv patří v rámci doby římské k typologicky nejmladším a dle T. Kolníka s ním není možné počítat před 4. stoletím (*Kolník 1975*, 364). Kolky v podobě rozetky byly použity při výzdobě glazované nádoby z Graspasse z Regensburgu, datované do 5. století a vyrobené v hrncářské dílně, pracující v románské tradici, ale podle germánského vkusu (*Christlein 1982*, 249, Abb. 27). Vyskytly se i na míse z hrobu 79 pohřebišť v Altendorfu z Böhmova stupně II - 400 - 420 (*Prammer 1988*, 593 - 594, Abb. XV, 7: a; *Haberstroh 2000*, 115, 120, Taf. 13: 8, Beilage 1; *Moosbauer 2005*, 230 - 232, Abb. 2: 12 - 14). Na soudkovité nádobě z téhož pohřebišť (*Moosbauer 2005*, 230 - 232, Abb. 2: 12) se nachází i analogie pro druhý typ kolku v podobě oválného, příčně členěného listu, zaregistrovaného na sídlišti v Přešťovicích (obr. 44: 1). Nachází se i na nádobách ze sídlišť skupiny Friedenhain, např. v Eggolsheimu (*Moosbauer 2005*, 230 - 232, Abb. 2: 17).

Kolek s motivem sluníčka byl nalezen na zlomku keramiky ze sondy 5/81 ze Zlivi (*Zavřel 1983*, 78, obr. 5 B: 11). Zajímavé jsou kolky ve tvaru podkovy na keramice z hrobů 267a (obr. 201: 8) a 395 (obr. 237: 2). Zvláště prvně jmenovaný kolek, nazývaný někdy "medvědí lebkou" nebo "dekomponovaným vejcovcem" patří do pozdní doby římské na slovenských lokalitách, např. v objektu 54 v Bratislavě - Trnávke "Zadném" (*Varsík 2011*, 164 - 165, Tab. 45: 10), Vajnorech (*Varsík 2011*, 164 - 165, Tab. 67: 3), Velkém Ďuru, Mojmírovcích. Posledně jmenovaná lokalita odpovídá přešťovickým exemplářům, neboť i zde jsou kolky částečně orientovány v horizontální poloze, otevřeny doleva. V. Varsík se domnívá, že některé tyto kolky mohly vzniknout otiskem čtyřzátvitého vinutí a vnější tětivy pozdně římských spon Almgrénovy VI. skupiny (*Varsík 2011*, 164 - 165, obr. 88: 4 - 5). Podobné kolky se nacházely v Cíferu - Páci i na tkalcovských závažích (*Štolcová - Kolník 2010*, 474, obr. 5: 6). Tento typ kolku se vyskytl i na sídlišti z pozdní doby římské v Kleinmeiseldorfu v Dolním Rakousku (*Pollak 1980*, Taf. 29: 6).

Výzdoba šikmým kanelováním

Obr. 150: 4 - 5, obr. 152: 9, obr. 154: 1, obr. 155: 1, obr. 158: 3, obr. 160: 4, 11, obr. 161: 3, 5, obr. 162: 3, obr. 163: 2, obr. 164: 2 - 3, 7, obr. 166: 7, obr. 167: 2, 7, 14 - 15, obr. 168: 4, obr. 171: 3, 5, 8, obr. 173: 3, obr. 177: 2, obr. 178: 16, obr. 179: 1, 4, obr. 182: 6, 13, obr. 185: 4, obr. 186: 3, obr. 188: 2, obr. 189: 3, 8, obr. 190: 1, obr. 191: 3, obr. 192: 5, obr. 193: 5, obr. 195: 2, 4 - 5, obr. 198: 5, obr. 199: 6, obr. 200: 1, obr. 201: 1, obr. 202: 1, 4, obr. 205: 1 - 2, obr. 207: 6, obr. 210: 6 - 8, obr. 211: 5, obr. 213: 1, 3, obr. 215: 1, obr. 220: 7, obr. 224: 2, obr. 225: 1, obr. 227: 3, obr. 229: 1- 2, obr. 236: 3, obr. 239: 2, 4, obr. 243: 5, obr. 246: 2, obr. 247: 3, obr. 249: 1

Výzdoba šikmým kanelováním je charakteristickým motivem na keramice skupiny Přešťovice - Friedenhain. V labsko - germánské oblasti existuje šikmá kanelace jako výzdoba keramiky již od stupně C1b a přežívá až do doby stěhování národů. Masově se vyskytuje na mísovitých nádobách, jako typický znak, od 4. století v široké zóně od jihozápadního Německa, přes Čechy a Moravu až na Slovensko a ukazuje na úzké sepětí s polabskou oblastí (*Svoboda 1963*, 105; *Haberstroh 2000*, 228). Patří k nejčastější výzdobě na přešťovickém pohřebišti. Zjištěna byla na nádobách z hrobů 2, 18 - 18a, 33, 50, 65, 70, 71, 78, 80, 84, 101, 102, 105, 109, 115, 132, 134, 150, 164, 165, 168, 178, 180, 194, 202, 212, 213, 214, 222, 228, 236, 240, 244, 253, 257, 258, 264, 273, 277, 290, 300, 301, 302, 310, 317, 320, 343, 355, 365, 396, 406, 414, 427, 431, 438 (obr. 150: 4 - 5, obr. 152: 9, obr. 154: 1, obr. 155: 1, obr. 158: 3, obr. 160: 4, 11, obr. 161: 3, 5, obr. 162: 3, obr. 163: 2, obr. 164: 2 - 3, 7, obr. 166: 7, obr. 167: 2, 7, 14 - 15, obr. 168: 4, obr. 171: 3, 5, 8, obr. 173: 3, obr. 177: 2, obr. 178: 16, obr. 179: 1, 4, obr. 182: 6, 13, obr. 185: 4, obr. 186: 3, obr. 188: 2, obr. 189: 3, 8, obr. 190: 1, obr. 191: 3, obr. 192: 5, obr. 193: 5, obr. 195: 2, 4 - 5, obr. 198: 5, obr. 199: 6, obr. 200: 1, obr. 201: 1, obr. 202: 1, 4, obr. 205: 1 - 2, obr. 207: 6, obr. 210: 6 - 8, obr. 211: 5, obr. 213: 1, 3, obr. 215: 1, obr. 220: 7, obr. 224: 2, obr. 225: 1, obr. 227: 3, obr. 229: 1- 2, obr. 236: 3, obr. 239: 2, 4, obr. 243: 5, obr. 246: 2, obr. 247: 3, obr. 249: 1). Na moravských a slovenských lokalitách je registrována již ve stupni C1, např. na míse na nožce z chaty 1 v Ladné (*Tejral 1975*, 12, Taf. 11: 5; *Kolník 1983*, 113, Abb. 24: 11) nebo na keramice z fáze B (C1) ze sídliště ve Velkém Mederu (*Varsik 2004*, 261, obr. 5: 5). Široké šikmé žlábký a kanelování zdobí především výdutě mísovitých nádob. Tato výzdoba je typická pro mladší fázi pozdní doby římské, zejména pro 4. a 5. století, i když nejstarší příklady lze v labskogermánském prostředí uvést již ve stupni C2, např. z hrobu 1 v Hassleben (*Bücker 2000*, 218; *Jiřík 2007*, 543). Je běžná ve středoněmeckém Polabí, Čechách, na Moravě, v dolním Rakousku, v Bavorsku, v Horní Falcí (*Svoboda 1965*, 33, 41, T. I: 4, T. II: 5, 7, 8; *Peškař 1975*, obr. 3: 1; *Tejral 1975*, Abb. 18: 3, 7; *Pescheck 1978*, Taf. 90: 1; *Fischer 1981*, 357, Abb. 3: 1; *Springer 1985*, 237, Abb. 3; *Jiřík - Kostka 2006*, 734, obr. 21: 4) i v Podunají, kde je obvykle datována do doby kolem roku 300 nebo do 4. století. Někteří slovenští badatelé ji zařazují již do 3. století (*Peškař 1975*, 499). K. Godlowski ji uvádí jako charakteristickou výzdobu stupně C3 v Čechách (*Godlowski 1992*, 34, Abb. 12: 10, 13, 15). T. Springer udává rozmezí jejího používání mezi roky 200 - 600, s hlavním těžištěm výskytu od 2. poloviny 4. století do počátku 6. století (*Moosbauer 2005*, 63 - 64). Takto jsou zdobeny nádoby z Radonic, Čakovic, Žiželic nebo Záluží, které B. Svoboda klade do pozdně římského období a J. Blažek do stupně C3 (*Svoboda 1948*, 201 - 202, 238, obr. 41: 4, 7, T. XXIV: 5, 7; *Blažek 1995*, 159, Abb. 18: 16) nebo je to šikmo kanelovaná mísovitá nádoba ze stupně C3 z kostrového hrobu 2 z Křesína (*Blažek 1995*, 160, Abb. 3: 3). Šikmá kanelace je velmi častým jevem na pohřebišti v Plotišti nad Labem z nejmladších fází (III - IV) trvání pohřebiště, které v relativní chronologii představují období 2. poloviny 4. - 2. poloviny 5. století (*Rybová 1979*, Abb. 42: 13, Abb. 81: 17, Abb. 82: 8; *Rybová 1980*, 137), např. v hrobech 77, 97, 175, 259, 306, 649, 742, 965 z fáze III (C3) a v hrobech 230, 267,

316, 410, 423, 513, 731, 1062, 1363, 1386, 1400/III z fáze IV (5. stol) - *Rybová 1979*, 360 - 367, 369 - 370, 374 - 375, 381, Abb. 46: 1 - 2, obr. 47: 6, 9, 11, Abb. 51: 4, Abb. 52: 6, 18, Abb. 66: 7, Abb. 71: 4, 6, 8, Abb. 72: 6, Abb. 76: 1, Abb. 77: 1, 15, Abb. 81: 17, Abb. 82: 8, Abb. 88: 9; *Rybová 1980*, 167 - 174), kde jsou šikmé kanelury místy doplněny trojicemi prsovitých vypnulín. Výzdoba šikmou kanelací je běžná i na keramice z pohřebiště Friedenhain, např. popelnice z hrobu 5 (*Svoboda 1963*, 111, Taf. 17: 8; *Springer 1985*, 235, Abb. 1: 1 - 2; *Prammer 1988*, 589, Abb. XV. 1: b - c). Tato výzdoba se běžně vyskytuje i v keramickém inventáři sídlišť z období C3 - D1, např. na Závisti (*Jansová 1971*, 136, 138, obr. 4: 14) nebo v Dolních Chabrech, v jednom případě s horizontální žebry na podhrdlí (*Jiřík - Kostka 2006*, 734, obr. 5: 4, obr. 6: 7). V Přešťovicích se šikmá kanelace na výdutích mísovitých nádob vyskytuje samostatně, stejně jako např. v hrobě 1 z pohřebiště v Mengenu z doby kolem roku 400 (*Bücker 2000*, 218; *Jiřík 2007*, 543), ale i v kombinaci s horizontálními žlábkami (hroby 71, 84, 222, 253, 406, 427). Nachází se i na dvojkónických lahvích varianty A, datovaných do stupně C3 a mající analogie v Čechách nebo na pohřebištích v Neuburgu v Bavorsku a Altendorfu v Pomohani (*Keller 1979*, 33, Abb. 3) nebo v Eggolsheimu (*Haberstroh 2000*, 121, 124, Taf. 59: 3 - 7, Beilage 1). Šikmé kanelování bylo zaznamenáno rovněž na sídlišti v Liběšovicích ze stupně C2, s přesahem do stupně C3 (*Jiřík 2007*, 545, obr. 17: 1 - 2, obr. 19: 6), na sídlišti Altendorfu ze stupně C3 (*Jiřík - Kostka 2006*, 734), z Tuchlovic na mísovitých nádobách z objektu I/1954, datovaném obecně do 4. a 5. století (*Pleiner 1955*, 213 - 214, obr. 114: 2, 4; *Pleiner 1959*, 188 - 189, obr. 21: 9 - 10, obr. 24: 22). Zlomek nádoby s šikmými žlábkami pochází také ze Závisti z kontextu stupně D1 (*Jansová 1971*, 136, 138, 163, Abb. 4: 14, Abb. 7: 6). Šikmá kanelura zdobí nádoby z objektů mladší a pozdní doby římské z Prahy - Hloubětína (*Hušták - Jiřík 2009*, 336, Tab. 3: 7, Tab. 9: 2), od období C3 - D1 je pak datována na mísovité nádobě v Nebovidech (*Beneš - Horník - Kašpárek 2011*, 110, obr. 6: 4), Praze - Kbelích (*Malyková - Bursák - Pecinová 2011*, 405, obr. 4: 4) nebo na nízké míse z objektu 2 ze sídliště v Hostovlicích (*Šumberová - Valentová 2007*, 380, obr. 3: 13, 19). Šikmou kaneluru najdeme také na mísovitých popelnicích z nejstarších hrobů nově přichozích z poloviny 5. století pohřebiště Straubing - Alburg (*Christlein 1982*, 245, Abb. 24: 2 - 3), v hrobech 73 a 84 z pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse ze stejného období (*Geisler 1988*, 614, Abb. XV, 14: a, 15), na popelnici z hrobu 74 na pohřebišti ve Forchheimu, které je datováno do období 4. stol. - polovina 5. století (*Weinlich 1999*, 109, Abb. 2: 2) nebo na urnách z hrobů 1909 a 122 z pohřebiště Friedenhain, v druhém případě zdobenou, kromě šikmé kanelace, také dvojitým pásem trojúhelníkovitých vpichů (*Svoboda 1963*, 112, Taf. 18: 5; *Moosbauer 2005*, 64, Abb. 27: 4). Vyjímkou není ani keramice ze sídlišť, např. v Köschingu (*Rieder 1993*, 128, Abb. 7: 2), v Praze - Ruzyni z 5. století (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 224 - 225, obr. 10: 9, obr. 11: 8, 15) nebo ze zázemí pozdně římského kastelu Neuburg (*Rieder 1993*, 120, Abb. 8: 1). Do 5. století je kladen kostrový hrob ze Sahlenburgu s mísovitou nádobou, zdobenou v dolní polovině nádoby šikmou kanelurou (*Böhme 1974*, 136, Taf. 37: 11). Tato výzdoba se vyskytne i v alamanském prostředí jihozápadního Německa, např. na sídlišti nebo v hrobě 1 v Mengenu, kladeném do doby kolem roku 400 (*Bücker 1999*, 174, 177, 212 - 214, Taf. 1: 19, Taf. 15: 1 - 2, 5 - 7; *Bücker 2000*, 218, Abb. 4: 2, 5 - 7). Běžně ji registrujeme i na mísovitých nádobách horizontu Přešťovice - Friedenhain na lokalitách z Horní Falce ze 4. - 5. století, např. na sídlišti v Berchingu, Sulzbürgu, Kallmünz nebo Burglengenfeldu (*Fischer 1981*, 357, 365 - 366, 368 - 369, Abb. 3: 1, Abb. 5: 5 - 6, Abb. 8: B 1, Abb. 13: 4 - 5) a také z oblastí Pomohani např. ze sídliště v Eggolsheimu nebo Altendorfu (*Haberstroh 2000*, 230, Abb. 3: 2 - 3; *Moosbauer 2005*, 230, Abb. 2: 8). Výzdoba šikmým kanelováním je někdy doprovázena v horní části řadou nebo řadami trojúhelníkovitých vpichů (obr. 162: 2, obr. 164: 7, obr. 167: 7, obr. 192: 5), stejně jako na některých popelnicích z hrobů pohřebiště ve Friedenhainu (*Springer 1985*, Abb. 1: 2). Naprostá většina zjištěných kanelur na sídlišti i pohřebišti v

Přešťovicích je orientována proti směru hodinových ručiček. Výzdoba šikmým kanelováním zatím chybí na keramice z kostrových pohřebišť vinařické skupiny.

Výzdoba oválnými facetami (čočkovitými jamkami)

Výzdoba oválně facetovaná na výduti

Obr. 154: 3, obr. 155: 2, obr. 157: 1, obr. 159: 4, 9, obr. 161: 4, 6, obr. 165: 7, obr. 167: 9, obr. 169: 3, obr. 175: 3, 9, obr. 179: 6, 8, obr. 180: 2, obr. 181: 7, obr. 205: 3, obr. 210: 12, obr. 211: 4, obr. 213: 2, obr. 218: 4, obr. 222: 3, obr. 224: 3, obr. 228: 1, obr. 231: 2, obr. 232: 5, obr. 237: 3, obr. 239: 5, obr. 241: 1, obr. 246: 1, obr. 248: 4 - 5, obr. 249: 4

Výzdoba oválnými facetami je charakteristická pro keramiku skupiny Přešťovice - Friedenhain z pozdní doby římské až nejstarší fáze doby stěhování národů. Je rovněž rozšířeným motivem ve střední Evropě v mladším úseku doby římské a v době stěhování národů. Jedná se o území, rozkládající se od ústí Labe podél této řeky až do Čech, méně často dále na jih až k Dunaji a na západě do Pomohani. Vyskytuje se rovněž ve východní části Velké Británie a velkou skupinu keramiky s touto výzdobou představuje rovněž území kultury černjachovské - Sintana de Mures v Příčernomoří a v povodí velkých řek Dněstr, Bug a Dněpr. Nálezy z posledně jmenované oblasti a z oblasti Velké Británie však patří podle některých názorů jinému kulturnímu prostředí a nemají mezi sebou žádné bezprostřední spojení. Mezi nimi leží oblasti bez nálezů takto zdobené keramiky a bezesporu se nejedná o stav výzkumu. Její výskyt v Anglii (*Springer 1985, 257, Abb. 4*) je možné vysvětlit přesídlením Anglů a Sasů, kteří si tento výzdobný motiv přinesli z Polabí, zatímco mezi střední Evropou a územím Sintana de Mures, potažmo kulturou černjachovskou nejsou v tomto směru žádné vztahy. Ve střední Evropě vystupuje tento výzdobný motiv o něco dříve. Sice se zde již během 3. století vyskytují různé oválné žlábkky, často v řadách, ale jeho přesný počátek je obtížně stanovitelný. Rozhodně však nezačíná před rokem 300. Nástup oválných facet v řadě, na výduti více či méně zalomených nádob, začíná až během 4. století a svého největšího rozšíření dosahuje až na jeho konci, stejně jako v případě kultury černjachovské (*Schultze - Strocen 2008, 286 - 287, 289*). Zde ale zůstává v módě déle, zatímco na východě mizí krátce po začátku 5. století. Ve střední Evropě, zejména v Čechách, Bavorsku a Durynsku (*Svoboda 1967, 349, Abb. 17: 1 - 3, Abb. 18*), největšího rozkvětu dosahuje až na počátku doby stěhování národů, kdy se stává poznávacím znakem skupiny Přešťovice - Friedenhain. V obou územích se nedá vysvětlit pouze domácími kořeny, i když výzdoba výduti mísovitých nádob žlábkky, různými druhy rýh a šikmým kanelováním zde má silnou tradici. Jedná se o módní záležitost, vystupující téměř současně ve dvou rozdílných oblastech, jejíž původ je třeba hledat v římské sféře. Jde především o skleněné nádoby různých forem (*Eggers 222 - 238*), zdobených oválnými, často broušenými vzory. Takto zdobené nádoby byly vyráběny jak v západních provinciích římské říše (Kolín nad Rýnem), tak i ve východním Středomoří. Nacházejí se v Polabí a v Posálí, především v bohatě vybavených hrobech z Leuny, Hasslebenu a Hävenu a také v prostředí černjachovské kultury. Kromě toho existuje celá řada kovových nádob, zvláště stříbrných s oválnými facetami, které skleněné nádoby imitují. V případě germánské keramiky se nejedná o přesné napodobování. Motiv oválných facet je přenesen do domácího keramického spektra a je přetvořen podle vlastního vkusu (*Schultze - Strocen 2008, 292 - 293, 295 - 296, 299, 301 - 304, Abb. 2, Abb. 45*). Na sklářské zvyklosti upomíná v některých případech zvyk ponechávat mezi čočkovitými jamkami drobné pupíky a to na lokalitách celého polabského okruhu, na pohřebišti v Přešťovicích na popelnicích z hrobů 183 a 445 (*Svoboda 1965, 49 - 50, obr. 9: 7, obr. 12: 2*).

Oválné fasetování misek je typická výzdoba keramiky skupiny Přešťovice - Friedenhain.

Tato výzdoba, umístěná obvykle na největší výduti nádoby, se v Přešřovicích nachází nejen na sídlišti (jámy II, V, VI/33, jámy I - IV/33 - 34, jáma 13/34), ale také na pohřebišti, kde patří k nejčastějším a nejvíce charakteristickým. B. Svoboda uvádí, že čočkovité jamky zdobí popelnici v 73 hrobech, což je přibližně 1/6 všech hrobů na pohřebišti (Svoboda 1965, 49). Do dnešních dnů se dochovala v hrobech 34a, 34, 38, 57, 65, 70 - 71, 82, 93b, 106, 121, 144, 156, 173, 174, 181, 183, 192, 282, 287, 294, 311, 319, 339, 346, 349, 367, 397, 422, 440, 441, 445 (obr. 154: 3, obr. 155: 2, obr. 157: 1, obr. 159: 4, 9, obr. 161: 4, 6, obr. 165: 7, obr. 167: 9, obr. 169: 3, obr. 175: 3, 9, obr. 179: 6, 8, obr. 180: 2, obr. 181: 7, obr. 205: 3, obr. 210: 12, obr. 211: 4, obr. 213: 2, obr. 218: 4, obr. 222: 3, obr. 224: 3, obr. 228: 1, obr. 231: 2, obr. 232: 5, obr. 237: 3, obr. 239: 5, obr. 241: 1, obr. 246: 1, obr. 248: 4 - 5, obr. 249: 4). Ani v jednom případě však nelze mluvit o vykrajovaném límci, jak se v některých případech domníval B. Dubský, vždy se jednalo o skutečně čočkovité jamky (Dubský 1937, 124; Svoboda 1965, 49). Podle B. Svobody se tato výzdoba do Čech dostala jako nový prvek někdy ve 4. století na konci pozdní doby římské ze severozápadní Evropy, kde se vyskytuje také již na konci 4. a na počátku 5. století, proti toku Labe přes Starou Marku a Pohavolí (Svoboda 1963, 107 - 108; Svoboda 1965, 48 - 49). Kromě Čech je známa z oblasti severního Německa, Anglie, středního Polabí, Pomohání, Moravy, kde ji J. Tejral klade do období C3 - D1 (Schultze - Strotzen 2008, Abb. 40) a dolního Rakouska (Springer 1985, 257, Abb. 4; Jiřík - Kostka 2006, 733 - 734). Vedle pohřebišť se oválné fasetování vyskytuje i na keramice ze sídlišť, např. z období C3 - D1 v Praze - Dolní Liboci, v Dolních Chabrech (Jiřík - Kostka 2006, 731, obr. 9: 2) nebo na sídlišti v Přerubenicích (Zeman - Venclová - Bubeník 1998, 109, obr. 4: 2, obr. 10: 5). Z Bavorska ji můžeme uvést na mísovitých nádobách např. pohřebišť ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století, např. v hrobech 37, 75, 81 (Weinlich 1999, 105, Abb. 4: 1 - 3) a také ze sídlišť, např. ve Weichseldorfu, Breitenwinnu nebo Zangensteinu (Fischer 1981, 357 - 358, Abb. 3: B2, Abb. 9: B2, Abb. 16: C1). Keramika skupiny Přešřovice - Friedenrain se vyskytovala i na pohřebišti vinařické kultury v Litovicích (Svoboda 1965, obr. 9: 2) nebo také na sídlišti v Dolní Liboci z průběhu 5. století (Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008, 201-223, obr. 2: 1; Jiřík 2012, 382, Abb. 13: 1).

Výzdoba oválně facetovaná na výduti, lemovaná trojúhelníkovitými nebo oválnými vpichy nebo kolky

Obr. 153: 3, obr. 159: 12, obr. 166: 2, obr. 170: 5 - 6, obr. 177: 5, obr. 182: 10, obr. 186: 1, obr. 192: 8, obr. 196: 2, obr. 205: 8, obr. 207: 2, obr. 225: 3, obr. 240: 2

Nacházela se na nádobách z hrobů 27, 64, 96, 128, 153, 165, 196, 223, 249, 286, 290, 352, 414 (obr. 153: 3, obr. 159: 12, obr. 166: 2, obr. 170: 5 - 6, obr. 177: 5, obr. 182: 10, obr. 186: 1, obr. 192: 8, obr. 196: 2, obr. 205: 8, obr. 207: 2, obr. 225: 3, obr. 240: 2). Nádoba s čočkovitými jamkami na výduti, lemovaná po obou stranách kolky, pochází z hrobu 153 (obr. 177: 5), který B. Svoboda řadí k nejmladším na pohřebišti (Svoboda 1965, 64, obr. 14: 10). Tuto výzdobu známe i z prostředí sídlišť, např. na zlomku mísovité nádoby z Altendorfu, kde je zdobena oválnými fasetami na výduti, lemovanými v horní části dvojřádky a trojúhelníkovitými vpichy (Rieder 1993, 130, Abb. 12: 1) nebo na mísovité nádobě z hrobu z roku 1912 či z hrobu 27 ve Friedenrainu (Svoboda 1963, 112 - 114, Taf. 17: 1, Taf. 18: 1).

Výzdoba oválně facetovaná na výduti, lemovaná trojúhelníkovitými nebo oválnými vpichy, doprovázená horizontálními žlábků (někdy ve formě vlnovky) nebo krokvicemi

Obr. 152: 14, obr. 163: 1b, obr. 170: 8 - 9, obr. 179: 7, obr. 182: 1, obr. 199: 1, obr. 200: 2, obr. 201: 2, 9, obr. 202: 6, 8, obr. 212: 1, 3, obr. 214: 1, obr. 220: 5, obr. 221: 3, obr. 222: 1, obr. 224: 4, obr. 225: 3, obr. 233: 2, obr. 240: 1

Tento typ výzdoby se na keramice pohřebišť v Přešťovicích objevuje poměrně často a to v hrobech 21, 81, 128, 164 - 165, 184, 255, 260, 266 a - b, 279, 303, 309, 310, 312, 339, 341, 352, 376, 409 (obr. 163: 1b, obr. 170: 8 - 9, obr. 179: 7, obr. 182: 1, obr. 199: 1, obr. 200: 2, obr. 201: 2, 9, obr. 212: 1, 3, obr. 214: 1, obr. 220: 5, obr. 221: 3, obr. 222: 1, obr. 225: 3, obr. 233: 2, obr. 240: 1). Podobnou výzdobu najdeme na popelnici z jednoho z nejstarších hrobů nově příchozích z poloviny 5. století pohřebiště Sorviodurum (*Christlein 1982*, 245, Abb. 24: 1). Část těla mísovité nádoby, zdobená dvěma pásy úzkých žlábků, lemovaných řadou trojúhelníkovitých vpichů, pocházela z výplně chaty II/83 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1986*, 10, obr. 5: 5). Ze stejné lokality a doby (chata III/84) pochází z větší části zachovaná miska, s pásem čokovitých jamek na největší výduti, jež jsou lemovány trojúhelníkovitými vpichy nejen u horních, ale i dolních okrajů a nad nimi pásy rytých linií, prokládanými trojúhelníkovitými vpichy (*Zavřel 1987*, 10, obr. 10: 3). Podobná výzdoba byla i na mísovité nádobě z Plzně - Radobyčic (*Jiřík 2012*, 381, Abb. 12). B. Dubský ji na popelnici z hrobu 312 datuje do 1. poloviny 5. století (*Dubský 1937*, 85, Tab. V: 312). Mísa z hrobu 309, s rytou páskou vyplňovanou oválnými vpichy na rozhraní hrdla a těla a s oválnými facetami na výduti, lemovanými v horní části třemi pásy vpichů (obr. 212: 3) má analogii ve stejné míse s podobnou výzdobou z pohřebiště ze 4. století v Neuburgu a. d. Donau (*Keller 1979*, 66 - 68, Taf. 12: 4). Zde jsou však facetky lemovány rytými obloučky. Přesně takové se však nacházejí na zlomku mísovité nádoby z přešťovického sídliště (obr. 102: 6) nebo na popelnici z hrobu 376 (obr. 233: 2). Takto zdobená nádoba byla zjištěna rovněž v hrobě 75 na pohřebišti ve Forchheimu, datovaném do 4. - poloviny 5. století (*Weinlich 1999*, 105, Abb. 4: 3). Zlomek z ostře zalomené výduti i s podlouhlými a zašpičatělými facetami, kladený až k polovině 5. století (*Weinlich 1999*, 107, Abb. 7: 2) má přesné analogie na přešťovickém pohřebišti v hrobech 27, 184, 255 (obr. 153: 3, obr. 179: 7, obr. 199: 1). Lemování horních partií facet nepřerušeny žlábků nebo rýhami, jaké pozorujeme na keramice z hrobu 376 (obr. 233: 2) má obdobu ve výzdobě mísovité nádoby, zdobené na výduti oválnými čokovitými jamkami, lemovanými v horní části trojitými úzkými žlábků, zde ještě doprovázené horizontální řadou obdélníkovitých rýžek na podhrdlí, která byla nalezena v hrobě 60 na pohřebišti Azlburg I, který je datován do 1. poloviny 5. století (*Prammer 1988*, 591, Abb. XV, 4: a). Známe ji i z prostředí sídliště, např. na ostře zalomené výduti mísy na sídlišti Breitenwinn nebo Burglengenfeld (*Fischer 1981*, 357, Abb. 3: B1, Abb. 13: 6) nebo na zlomku mísovité nádoby z Altendorfu, kde je zdobena oválnými fasetami na výduti, lemovanými v horní části dvojrýhami a trojúhelníkovitými vpichy (*Rieder 1993*, 130, Abb. 12: 1).

Vodorovné a zaoblené žlábků kombinované s trojúhelníkovitými vpichy se rovněž vyskytují na keramice ze sídliště z jam I - II/33, jámy I/33 - 34, jámy I/33 - 34 i ze sběrů (obr. 19: 4, obr. 32: 7, obr. 41: 9 - 10, obr. 52: 12 - 13, obr. 54: 18, obr. 55: 4, 10, obr. 102: 5, obr. 104: 2). Zlomek stěny, zdobený vodorovnými pásy trojúhelníkovitých vpichů, oddělenými žlábků (obr. 104: 2), má přesnou analogii na sídlišti v Liběšovicích, které je datováno do období C2 - C3 (*Jiřík 2007*, 545, obr. 18: 4). Část těla mísovité nádoby, zdobená dvěma pásy úzkých žlábků, lemovaných řadou trojúhelníkovitých vpichů, pocházela z výplně chaty II/83 ze stupně D1 ze Zlivi (*Zavřel 1986*, 10, obr. 5: 5) nebo ze sídliště v Dolní Liboci z průběhu 5. století (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 201, 223, obr. 2: 5).

Výzdoba oválně facetovaná na výduti spojená s horizontálními žlábkami nebo rytými liniemi, někdy v podobě krokvic

Obr. 152: 2, 10, 13, obr. 157: 3, obr. 158: 5, obr. 160: 6, obr. 165: 3 - 4, 8, obr. 175: 4, obr. 179: 5, obr. 203: 2, obr. 204: 3, obr. 206: 6, - 7, obr. 214: 3, obr. 227: 2, obr. 230: 1, obr. 239: 5, obr. 249: 4

Na popelnicích přešťovického pohřebiště se tato výzdoba vyskytovala poměrně často a to v hrobech 18 - 19, 42, 53, 65, 93 a - b, 147, 183, 272, 288, 315, 355, 362, 445 (obr. 152: 2, 10, 13, obr. 157: 3, obr. 158: 5, obr. 160: 6, obr. 165: 3 - 4, 8, obr. 175: 4, obr. 179: 5, obr. 203: 2, obr. 204: 3, obr. 206: 6, - 7, obr. 214: 3, obr. 227: 2, obr. 230: 1, obr. 239: 5, obr. 249: 4). Stejná se vyskytuje i na některých nádobách z hrobů pohřebiště ve Friedenhainu (*Svoboda 1965*, Taf. 17: 1, Taf. 18: 8; *Springer 1985*, Abb. 1: 3).

Zvláštní výzdoba

Obr. 164: 1, obr. 166: 1, obr. 187: 5, obr. 194: 5, obr. 214: 2

V hrobě 241 byla použita jako popelnice mísovitá nádoba s kombinovanou výzdobou svislých a vodorovných rýh, mezi nimiž se nacházejí kruhové jamky, ornament je uprostřed přerušen dvojicí podkovovitých plastických žebírek (obr. 194: 5). Podobné výzdobné motivy se nacházely na střepech z popelnice z hrobu 95 z pohřebiště v Šaraticích, datovaném do období 400 - počátek 5. století (*Trňáčková 1960*, 572, obr. 13: 3). Obdobná výzdoba se nachází na zlomku keramiky z objektu 125/92 z Bratislavy - Dúbravky ze stupně D1, ke kterému jsou hledány analogie v oblasti przeworské kultury (*Elschek 2009*, 328, obr. 7: 15) a podobným stylem je zdobena výduť mísovité nádoby z hrobu 342 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 364, Abb. 65: 6; *Rybová 1980*, 167 - 174) nebo plece amforovité nádoby z hrobu 778 z pohřebiště z Wehdenu z 2. pol. 4. - počátku 5. století (*Böhme 1974*, 147, Taf. 41: 11). Pouze v jednom případě (hrob 77) se vyskytl výzdobný motiv v podobě plastických žeber, lemovaných rytými dvojitými půloblouky, zakončenými růžicí z drobných důlků (obr. 164: 1). B. Dubský jej datuje do 1. poloviny 5. století (*Dubský 1949*, 441), B. Svoboda do pozdní doby římské (*Svoboda 1965*, 48, obr. 10: 4). Podobný výzdobný motiv byl použit i při výzdobě mísy přešťovického typu z pohřebiště v Neuburgu (*Droberjar 1999*, 26, Tab. 26: 7), stejná růžice z drobných důlků se nacházela na zlomku keramiky ze sídliště v Liběšovicích, datovaném do období C2- C3 (*Jiřík 2007*, 545, obr. 18: 8). Výzdobě z hrobu 95 (obr. 166: 1) se stylově blíží kombinací polí vpichů a plastických lišt popelnice z hrobu 427 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 366, Abb. 66: 10; *Rybová 1980*, 167 - 174). I podle B. Svobody odpovídá bohatá plastická výzdoba popelnice z hrobu 95 vkusu 5. století a podle jeho názoru se i přes uzavřenost přešťovické lokality jedná o reakci na dobové novinky. Přirovnává jí k staršímu nálezu vázovité nádoby z Běsna, jejíž výzdoba měla vzniknout pod vlivem vinařské kultury. Přešťovické pohřebiště tak mělo trvat dlouho do 5. století (*Svoboda 1963*, 107, T. 13: 7; *Svoboda 1965*, 102, Taf. III: 7). Zlomek stěny výdutě, hráněný do plošek, z hrobu 203 (obr. 187: 5) má přesnou analogii v mísovité nádobě z hrobu 842 z fáze III (C3) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 372, Abb. 57: 5; *Rybová 1980*, 167 - 174).

V Přešťovicích se zcela ojedinělé výzdobě na mísovité nádobě z hrobu 313 (obr. 214: 2) svým charakterem blíží výzdoba z menší vázovité nádoby z Běsna u Loun, v podobě oblouků vytvořených žebry a žlábkami a kombinované kruhovými žlábkami, jež lemují prsovité vypuliny. Tato záliba v plastických ornamentech ukazuje na oblast severozápadního Německa, na tzv. Buckelgefässe, datované zde do 5. století (*Svoboda 1965*, 46, T. XXXVII: 6). Obecně tyto

motivy B. Svoboda řadí k novým výzdobným prvkům, které se v Čechách objevují kolem roku 400 (*Svoboda 1965*, 48, obr. 13: 4). V Přešťovicích se však vyskytuje na mísovité nádobě z hrobu 313, který je zde kladen mezi nejstarší hroby na lokalitě (*Svoboda 1965*, 60, obr. 13: 4).

Přeslen

Obr. 184: 1

Do dnešních dnů se z přešťovického pohřebiště dochoval pouze jediný přeslen a to z hrobu 187 (obr. 184: 1). Analogii má v podobných exemplářích z hrobů 32, 92 a 316 v Kostelci na Hané (*Zeman 1861*, 262, obr. 6: D/a, obr. 18: B/a, obr. 64: C/a). Stejný přeslen najdeme také v hrobě 105 z pohřebiště v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 567, 574, obr. 4: 2). Přesleny jinak patřily k běžné výbavě ženských hrobů. V Kostelci na Hané byly součástí inventáře celkem v 59 hrobech, v šesti případech po dvou exemplářích. Hojně se vyskytují rovněž v hrobech šaratického pohřebiště, kde jsou považovány za doklad pohřbu ženy, i když se zde nacházejí v hrobech s milodary mužskými. Jsou převážně dvojkonické. Ve většině hrobů byl pouze jediný přeslen, jen v hrobech 51, 55, 105 byly přesleny dva (*Trnáčková 1960*, 590). Většina byla vyrobena z jemně plavené hlíny. Zato z 200 hrobů pohřebiště v Dahlhausenu pochází jen 4 přesleny, z Kuhbieru (177 hrobů) 6 přeslenů, z Kyritz (67 hrobů) 3 přesleny, z Pritzieru (2000 hrobů) 40 přeslenů, z Rebenstorfu (1000 hrobů) 60 přeslenů (*Zeman 1961*, 261).

c) Kovové nálezy

Spony

Obr. 168: 2

Fragment spodní části bronzové spony z hrobu 114 (obr. 168: 2), ze které se dochovala jen část lučíku obdélníkovitého průřezu a obdélníkový zachycovač s dovnitř stočeným koncem je deformován a tudíž neurčitelný typ

Železné nože

Obr. 26: 6, obr. 182: 5

Železné nože se poměrně často nacházejí v mužských i ženských hrobech na žárových pohřebištích 4. - 5. století a neposkytují možnost přesnějšího časového zařazení. Z hrobu 164 - 165 pochází železný nůž s odsazenou rukojetí a mírně obloukovitým hřbetem (obr. 182: 5). Stejný exemplář byl nalezen v hrobě 13 z doby kolem roku 400 z Pohořelic (*Čížmář 1997*, 28, Abb. 3: 12; *Tejral 2001*, 92 - 93, Abb. 52: 11) nebo v hrobě 1327 z fáze I - II (C1 - C2), v hrobech 94, 903, 1257 z II - III fáze (C2 - C3) z pohřebiště Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 360, 373, 379 - 380, Abb. 25: 3, Abb. 43: 24, 26, Abb. 60: 21; *Rybová 1980*, 167 - 174). Podobný nůž byl v inventáři hrobu 69 pohřebiště v Litten z pozdní doby římské a z počáteční fáze pohřebiště (*Meyer 1976*, 128, Abb. 69: 4). Rovněž na milodary chudém pohřebišti ve Velkých Hostěrádkách byly nože zastoupeny pouze jediným exemplářem s rovnou trojúhelníkovitou čepelí, zde ovšem vyrobeným z bronzu, což je považováno za náznak mimořádného společenského postavení pohřbeného (*Peškař - Ludíkovský 1978*, 26, obr. 4: 4).

d) Ostatní nálezy

Schránka kostěná na jehlice

Obr. 152: 5, obr. 201: 6 - 7

Kostěné schránky na jehlice byly zjištěny v hrobech 19 a 266b (obr. 152: 5, obr. 201: 6 - 7). Přesnou analogii k nezdobené schránce z hrobu 19 (obr. 152: 5) najdeme v hrobě 323 z fáze IV (5. stol.) z Plotiště nad Labem (*Rybová 1979*, 364, Abb. 71: 2; *Rybová 1980*, 167 - 174) a k schránce zdobené rytými koncentrickými kroužky z hrobu 266b (obr. 201: 7) pak v hrobě 40 v Altenwalde a v hrobě 1927 z Westerwanna ze stejného období (*Böhme 1974*, 48, Taf. 1: 15, Taf. 55: 14). Zvláštností je schránka, zdobená obdélníkovitými poli, vyplněnými kosočtvercovými úhlopříčkami. B. Dubský uvádí i dvě části kostěné jehlice obdélního a čtvercového průřezu s výzdobou rytých koncentrických kroužků a jednu hlavičku kostěné jehlice vyhráňenou do jehlancovité homole se svislým kulatým otvorem, které se ale nedochovaly. Jsou známy i z hrobů pohřebiště ze 4. a 5. století ve Forchheimu (*Masanz 2012*, 45 - 46).

Pazourky

Obr. 155: 6, obr. 157: 9, 13, obr. 160: 17, obr. 166: 8, obr. 168: 6, obr. 169: 1, obr. 170: 2, obr. 178: 3, 7, 8, obr. 180: 4, obr. 181: 5, obr. 195: 3, obr. 249: 7 - 8, 10 - 13, obr. 251: 12

Pazourky se nacházely v hrobech 37, 44, 54, 79, 108, 116, 117, 125, 154, 163, 172, 176, 244 a v dalších neurčených hrobech (obr. 155: 6, obr. 157: 9, 13, obr. 160: 17, obr. 166: 8, obr. 168: 6, obr. 169: 1, obr. 170: 2, obr. 178: 3, 7, 8, obr. 180: 4, obr. 181: 5, obr. 195: 3, obr. 249: 7 - 8, 10 - 13, obr. 251: 12). Pazourky najdeme rovněž např. v hrobech 1020, 1285 z fáze I - II (C1 - C2) nebo v hrobě 978 z fáze III (C3) v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, 374 - 375, 379, Abb. 15: 16, Abb. 18: 7, Abb. 50: 1; *Rybová 1980*, 167 - 174) nebo v nejmladších hrobech pozdně římského pohřebiště Straubing - Azlburg I, ve kterých byla nalezena keramika typu Přešťovice - Friedenhain (*Moosbauer 2005*, 74).

Korále

Obr. 158: 8, obr. 167: 6, obr. 174: 4, obr. 190: 2, obr. 239: 3

Skleněné korálky se v různých tvarech i barevném provedení objevují v germánském prostředí v průběhu celé doby římské, ale jejich počet se zvyšuje od mladší doby římské. Běžné jsou zvláště na pohřebištích, spíše v hrobech žen a dětí, nechybí však ani v hrobech mužů. Ve většině případů hrobová výbava obsahovala pouze jeden korálek (*Peškař - Ludikovský 1978*, 23). Ačkoliv jsou skleněné korálky nejčastěji se vyskytujícím milodarem z inventáře hrobů v Přešťovicích (celkem 73 ks) a byl zjištěn celkem v 69 hrobech, většina z nich je poškozena žárem pohřební hranice a vyskytuje se ve formě slitků. Stejná situace byla zjištěna i v Opočně, kde se korálky nacházely v 58 hrobech v celkovém počtu 240 - 300 ks, také často ve formě slitků (*Pleinerová 1995*, 83). V Přešťovicích jsou nejčastěji modré barvy. V menším počtu jsou zastoupeny skleněné korálky barvy žluté (8 ks), zelené (7 ks), žlutozelené (2 ks), červené (2 ks), černofialové ((1 ks) a červenofialové (1 ks). Vyjimečný je světlý korál s červenými očky (2 ks) a žlutý korál s modrou vložkou (1 ks). V Opočně nalezené korálky představovaly spektrum 11 barev, z nichž nejčastější byly perly modré (45%), dále zelené (22%), černé (16%), bezbarvé (8%), hnědozelené nebo hnědožluté (5%).

Vyjímečné je zbarvení načervenalé, fialové, žluté nebo bílé. I zde převažuje jednobarevnost (Pleinerová 1995, 83 - 84). V jihočeských muzeích (Strakonice, Písek, České Budějovice) se nacházejí slitky minimálně dalších 130 korálků všech barev, pocházející z přešťovického pohřebiště, bez označení příslušnosti k jednotlivým hrobům, které naznačují, že současný známý počet tohoto typu milodaru je jen část původního stavu. Pro účely této práce se podařilo zjistit pouze 4 exempláře, u nichž je znám tvar a to korálky z hrobů 62, 143, 216, 406 (obr. 158: 8, obr. 174: 4, obr. 190: 2, obr. 239: 3). Polyedrická perla z hrobu 406 (obr. 239: 3) patří v severním Bavorsku k typu 26e, kladeném do období C1 - C3 (Keller 1974, 263, Abb. 4). Polyedrické perly z modrého skla se nacházely i v inventáři hrobů pohřebiště ze 4. století v Abraháme (Kolník 1973, 380, 382, Tab. IV: 3 - 6). Vyskytují se již v žárových hrobech mladší doby římské v Čechách, na Moravě a na Slovensku (Očkov, Kostelec na Hané, Dunajská Streda), např. v hrobech 471 a 1068 z fáze III (C3) z Plotiště nad Labem (Rybová 1979, 146, 366, 375, Abb. 10: 15, Abb. 58: 12, Abb. 60: 13; Rybová 1980, 167 - 174) nebo v kostrových hrobech pozdní doby římské (Sládkovičovo) a jejich výskyt pokračuje až do stupně D1 (Tejral 1999, Abb. 6), např. na sídlišti ve Zlechově (Zeman 2006, 460, obr. 6: 17; Zeman 2007, 299, Abb. 14: 12) nebo v inventáři hrobu 13 v Pohořelicích (Čižmár 1997, 28, Abb. 3: 11). Jejich původ je na východě a do střední Evropy se dostaly přes Černomoří. Tyto perly byly značně rozšířené i v podunajské oblasti, v Porýní a v jižním Bavorsku ve 4. století (Kolník 1973, 380, 382). Soudkovitá perla z hrobu 143 (obr. 174: 4) má analogii v perle z tmavomodrého skla z objektu 44 z Bratislavy - Trnávky, datovaném do stupňů C2 - C3 nebo v ženském kostrovém hrobu z Dolních Chaber, který je datován do 4. stol. (Droberjar 2005, 823 - 824, č. 10). Je řazena k typu Tempelmann - Maczynska XX, 198, který je oblíben zvláště v pozdní době římské (Varsik 2005, 277, obr. 2: 7). Pochází i z kostrového hrobu ze stupně C2 v Slepoticích (Beková - Droberjar 2005, 407, obr. 4: 24) a z bohatých ženských kostrových hrobů 50 a 61 v Ichstedtu ze stupně C3, kde jsou řazeny do skupiny Tempelmann - Maczynska I (Becher 1999, 59, Taf. 26: 5, Taf. 61: 4). Jsou známé i ve stupni D1 (Tejral 1999, Abb. 6), např. z výplně chaty z Hradiště nad Závistí (Jansová 1971, 164, Abb. 4: 4). Kotoučkovitý korálek z hrobu 216 (obr. 190: 2) má obdobu v obdobném exempláři z modrého skla z pohřebiště v Určicích (Peškař 1975, obr. 4: 9). Často se vyskytuje v inventáři hrobů (111, 135, 148, 377, 394, 403) v Kostelci na Hané, kde se nachází spolu s keramikou (hrncovité nádoby, pozdní teriny) a podvázanými sponami s rozšířenou, úzkou i obdélníkovitou nožkou z poslední třetiny 3. a počátku 4. století a také v inventáři hrobů pohřebiště ze 4. století v Abraháme (Kolník 1973, 382, Tab. III: 16 - 17) nebo v hrobě 33 ve Velkých Hostěrádkách (Peškař - Ludikovský 1978, 23, obr. 9: 3). České nálezy těchto jednobarevných korálků kladl H. Preidel do období od začátku 4. do konce 5. století (Preidel 1930, 317 - 318, Abb. 367a, d; Zeman 1961, 249, obr. 26: A/c, obr. 28: D/a, obr. 30: A/c, obr. 40: B/e, obr. 52: D/a, obr. 83: A/b, C/a; Peškař 1975, 498). Nacházely se i v inventáři kostrového hrobu ze stupně C2 v Slepoticích (Beková - Droberjar 2005, 407, obr. 4: 10: 17), v hrobech 540 z fáze II (C2) a 1068 z fáze III (C3) v Plotišti nad Labem (Rybová 1979, 146, 367, 375, Abb. 10: 8, Abb. 23: 10, Abb. 58: 11; Rybová 1980, 167 - 174) nebo v ženském kostrovém hrobě z Dolních Chaber, který je kladen do 4. století (Droberjar 2005, 823 - 824, č. 15, 17). Známe je i ze stupně D1 (Tejral 1999, Abb. 6), např. z hrobu 13 v Pohořelicích (Čižmár 1997, 28, Abb. 3: 18). Tyto kotoučkovité korálky jsou hojně zastoupeny na meklenburském pohřebišti Pritzier v rozpětí let 200 - 450 (Peškař - Ludikovský 1978, 23).

Hřebeny a nýty

Obr. 160: 12, obr. 167: 3, obr. 169: 6, obr. 171: 9, obr. 172: 2, 9, obr. 174: 3, obr. 178: 6, obr. 180: 8 - 9, obr. 185: 2, obr. 190: 4 - 5, obr. 192: 3, obr. 194: 2 - 3, obr. 199: 2, obr. 202: 2 - 3, obr. 206: 5, obr. 218: 2, obr. 233: 4, obr. 249: 5 - 6, obr. 251: 4 - 9

Kostěné hřebeny jsou známy z inventáře 31 hrobů pohřebiště v Přešticích. Do dnešních dnů se však dochovaly pouze z hrobů 66, 110, 123, 134, 135, 142, 143, 163, 179, 193, 218, 222, 237, 255, 272, 277, 329, 378, 450 a další z neurčených hrobů (obr. 160: 12, obr. 167: 3, obr. 169: 6, obr. 171: 9, obr. 172: 2, 9, obr. 174: 3, obr. 178: 6, obr. 180: 8 - 9, obr. 185: 2, obr. 190: 4 - 5, obr. 192: 3, obr. 194: 2 - 3, obr. 199: 2, obr. 202: 2 - 3, obr. 206: 5, obr. 218: 2, obr. 233: 4, obr. 249: 5 - 6, obr. 251: 4 - 9). Jedná se pouze o zlomky zdobené rytými koncentrickými kroužky, výjimečně kosodélníky. Někdy pozorujeme zbytky provrtání, někdy se zachovanými bronzovými nýty. V mužských a ženských hrobech 4. - 5. století se kostěné hřebeny nacházejí často. Většinou se jedná o trojvrstvé hřebeny, spojené bronzovými nebo železnými nýty, s trojúhelníkovitým držadlem, hojně se vyskytující především v západní části svobodné Germánie, s nápadnou koncentrací ve středním Německu a v Čechách (Thomas 1960, 29). Zpravidla byly zničeny v žáru pohřební hranice, takže se dochovaly pouze ve zlomcích, které neumožňují jejich zařazení podle třídění S. Thomasové (1960). Nepřispívají tak k přesnějšímu datování hrobů a také nejsou indikátorem při určování pohlaví zemřelého, protože byly součástí jak ženských tak i mužských hrobů. Destičky byly zdobeny soustřednými kroužky. Tento výzdobný prvek byl velmi oblíben na kostěných výrobcích mladší a pozdní doby římské, zvláště na krycích destičkách trojvrstvých hřebenů, např. z objektu 85/90 v Bratislavě - Dúbravce (Elschek 2009, 328) nebo ze sídliště ve Zlechově (Hrubý 1967, obr. 214: 4; Zeman 2007, 106, Abb. 4: 3 - 4) i na pohřebištích, ve Velkých Hostěrádkách (Peškař - Ludíkovský 1978, 28 - 29, obr. 8: 4, 8; Rybová 1979, obr. 20: 13, obr. 22: 10, obr. 26: 8, obr. 38: 2) v Opočně nebo v Pohořelicích z doby kolem roku 400, kde se dochovaly i železné nebo bronzové nýty (Tejral 2011, 92 - 93, Abb. 52: 12). Zlomky kostěných hřebenů, zdobených koncentrickými kroužky, byly součástí inventáře pohřebiště Plotiště nad Labem, např. v hrobě 318 z fáze I (C1), v hrobech 114, 143, 295, 322, 388, 606, 878, 1096, 1183, 1185, 1246, 1285 z fáze II (C2) a 70, 97, 115, 286, 536, 616, 855, 978, 1080, 1114, 1253 z fáze III (C3) a z hrobů 123, 852, 1047, 1200, 1281 z fáze IV (5. stol.) - Rybová 1979, 359 - 361, 363 - 365, 367 - 368, 372, 374 - 379, Abb. 8: 11, Abb. 15: 16, Abb. 18: 4, Abb. 20: 9, Abb. 22: 7, Abb. 28: 2, Abb. 30: 2, Abb. 31: 16, Abb. 33: 5, Abb. 38: 1, 8, Abb. 39: 6 - 7, 13, Abb. 44: 14, Abb. 47: 9; Abb. 50: 1, Abb. 51: 8, Abb. 55: 14, Abb. 56: 1, Abb. 57: 7, 13, Abb. 58: 3, Abb. 59: 5, 9; Abb. 68: 6, Abb. 69: 13, Abb. 75: 3 - 4, Abb. 76: 10, Abb. 77: 10; Rybová 1980, 167 - 174). Části hřebenů, zdobených koncentrickými kroužky, železné a bronzové nýty byly nacházeny v žárových hrobech i na dalších pohřebištích pozdní doby římské, např. v Abrahámu (Kolník 1973, 385, T. V: 2), Ichstedtu (Becher 1999, 46, Taf. 16: 1, Taf. 28: 1) nebo v Čiernom Brode. Pocházely patrně z trojvrstvých jednostranných hřebenů s obloukovitou nebo trojúhelníkovitou rukojetí, které jsou charakteristické pro mladší a pozdní dobu římskou. Hřebeny s trojúhelníkovitou rukojetí se objevují na počátku 4. století, zatímco hřebeny s obloukovitou rukojetí až v přechodné fázi mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů (Kolník 1975, 368, obr. 5, obr. 8; Elschek 2006, 394, Abb. 12: 6 - 10; Beljak 2009, 231; Elschek 2009, 328, Abb. 2). Zlomky obvodových destiček třívrstvých hřebenů s omegovitou rukojetí typu Thomas III byly nalezeny na sídlišti ve Zlechově. Jsou typické pro přechodný horizont C3 - D1, z doby kolem roku 400, kdy byly do středního Podunají přineseny Góty přes Panonii z jižního Ruska a Příčernomoří (Zeman 2007, 296, Abb. 14: 13 - 14; Zeman 2009, 285, obr. 1: 6 - 7). Hřeben s trojúhelníkovitou rukojetí s bronzovými nýty a koncentrickými kroužky pochází z hrobu z poloviny 5. století z pohřebiště Straubing - Alburg, který patří k nejstarším pohřbům první generace nově příchodících (Christlein 1982, 245, Abb. 23) a je také běžnou součástí inventáře hrobů pohřebiště ze 4. a 5. století ve Forchheimu (Masanz 2012, 45 - 46).

Zlomek kostěného hřebenu s výzdobou koncentrických kroužků byl nalezen rovněž ve výplni chaty V/86 ze stupně D1 ve Zliví (Zavřel 1989, 65, obr. 9: 5). Nálezy trojvrstvých

hřebenů s trojúhelníkovitě tvarovaným hřbetem jsou časté v západní části svobodné Germánie, zvláště v Porýní (např. kostrový hrob 405 z Nymwegenu - *Böhme 1974*, 122, Taf. 84: 6) a Polabí, nechybějí však ani v Podunají (*Thomas 1960*, 103 - 104, Karte 7). Nemají zkosené boky a jsou vybaveny poměrně vysokým rovnoramenným držadlem. S. Thomasová je označuje jako typ II. Objevují se již na počátku 4. století, největšího rozkvětu nabývají ve 2. polovině 4. století a na počátku 5. století a přezívají až do doby stěhování národů (*Thomas 1960*, 94 - 104, 180 - 193; *Tejral 1982*, 142; *Rejral 1985*, 325, obr. 4: 2).

11. Chronologie pohřebiště

O první dataci pohřebiště se pokusil již B. Dubský na základě dochované keramiky z pohřebiště. Řada nádob byla bohužel zničena orbou, čímž došlo nepochybně k redukci forem a typů. Vycházel z práce H. Preidla z roku 1930 (*Die germanischen Kulturen in Böhmen und ihre Träger*) a na základě porovnání tvarů a výzdoby s vyobrazením v této publikaci došel k dataci pohřebiště do období od 2. poloviny 2. století do 1. poloviny 5. století (*Svoboda 1963*, 98; *Svoboda 1965*; 51). O dataci pohřebiště se pokusila ve své diplomové práci v roce 1956 A. Rybová na základě analýzy keramiky a stanovila dobu jeho trvání od 4. do 2. poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 65, 103). B. Svoboda kladl jeho konec do doby ještě pozdější, až na konec 5. a na počátek 6. století (*Svoboda 1963*, 114; *Svoboda 1965*, 235). Oba se bez úspěchu pokusili na plánu pohřebiště určit okruhy jednotlivých typů nádob, které se, stejně jako výzdobné motivy, vyskytovaly na celé ploše pohřebiště bez nějakého viditelného systému a tudíž bez možnosti získat nějaké poznatky k vnitřní chronologii lokality. Podle V. Sakaře se pohřebišti v Přešťovicích pohřbívalo od střední doby římské do počátku doby stěhování národů, přičemž větší část hrobů patří ještě době římské (*Sakař 1956*, 60). Nejobvyklejší datace se ustálila na předpokladu, že se na pohřebišti v Přešťovicích pohřbívalo v průběhu 4. a v první polovině 5. století (*Droberjar 2002*, 271 - 272; *Jiřík 2012*, 360). Počátky pohřebiště do 4. století klade i G. Moosbauer (*Moosbauer 2005*, 230). V podstatě stejné datování zastává i H. Geisler (*Geisler 1999*, 117). Problémem je, že při dataci pohřebiště nelze použít horizontální stratigrafii a také chybí chronologicky citlivé předměty a proto je základem pro dataci keramiky, typologicky srovnatelná s keramikou z jiných lokalit, časově lépe určenou bezpečnými nálezy. B. Svoboda klade závěr pohřebiště v Přešťovicích do 2. poloviny 5. století (*Svoboda 1963*, 114). Podle názoru J. Zemana přežívají velká pohřebiště v Plotišti nad Labem, v Opočně u Loun a v Přešťovicích do 5. století (*Zeman 1988*, 517), ale další vývoj přešťovického pohřebiště až do přelomu 5. a 6. století (*Svoboda 1965*, 235) je nepravděpodobný. V inventáři toho pohřebiště se např. nevyskytuje na kruhu točená keramika zdobená vlnicemi a vlešťováním. Dle mého názoru můžeme počátky pohřbívání na pohřebišti v Přešťovicích klást do závěru stupně C2, jeho vrchol do období C3 - D1 a jeho konec do stupně D2. Do současné doby se dochovalo celkem 455 pohřbů, z toho nedatovatelných bylo 140. Zbývajících 315 je možné rozdělit, podle provedeného rozboru, následujícím způsobem:

- C2 - C3: Hroby 7 - 10, 58, 66, 70, 79, 89, 102, 113, 122, 139, 141, 148, 170, 186, 192, 196, 212, 232, 235, 252, 272, 323, 327, 346a, 350, 365a, 370, 375, 380, 395b, 430
- C3: Hroby 4, 37, 43, 117, 123, 145, 172, 190, 200, 225, 233 - 234, 238, 248, 251, 266b, 277b, 332 - 333, 338, 342, 345, 351, 368, 379, 386, 419, 433
- C2 - D1: Hroby 11, 42, 55, 68, 83, 109, 127, 151, 164, 164 - 165, 320a, 360, 421
- C2 - D2: Hroby 12, 29, 48, 52, 65, 126, 142, 154, 157, 193, 206, 211, 227b, 228, 237, 246 - 247, 265a, 267a, 291, 308, 356, 371 - 372, 377, 392, 404, 415
- C3 - D1: Hroby 2 - 3, 13, 15 - 16, 18 - 19, 21 - 22, 24, 27, 33 - 34, 38, 50, 53, 59, 62 - 64, 69, 76 - 78, 81 - 82, 84 - 85, 87 - 88, 91 - 93, 96 - 97, 99, 103 - 107, 114 - 115, 118, 120, - 121, 124 - 125, 132b, 134, 136, 140, 143 - 144, 147, 150, 152, 156, 161, 163, 165, 168, 171, 173 - 174, 176 - 178, 180 - 181, 184, 187, 189, 194 - 195, 197, 201 - 205, 208, 214, 218, 222 - 223, 230, 236, 240, 242 - 243, 245, 249, 253, 255 - 256, 258

- 259, 261 - 262, 264, 266a, 269 - 271, 273, 279, 283, 285 - 288, 290, 294, 301 - 303, 309 - 310, 315 - 317, 320b, 328, 336, 343, 352, 354, 359, 361 - 364, 366 - 367, 381, 383, 390, 392 - 394, 395a, 396 - 397, 402, 407 - 409, 412, 422, 427, 431 - 432, 438, 440 - 441, 444 - 445, 447

C3 - D2: Hroby 25 - 26, 36, 51, 71, 75, 80, 86, 101, 116, 132a, 229, 239, 254, 263, 265b, 267b, 275, 300, 312, 337, 341, 349, 355, 365b, 376, 406, 443

D1: Hroby 119, 191, 241

D1 - D2: Hroby 39, 128, 183, 213, 295, 311, 339

D2: Hroby 57, 95, 135, 153, 216, 244, 260, 277a, 278, 289, 313, 319, 346b, 376, 378

Nedatováno: Hroby 1, 5 - 6, 14, 17, 20, 23, 28, 30 - 32, 35, 40 - 41, 44 - 47, 49, 54, 56, 60 - 61, 67, 72 - 74, 90, 94, 98, 100, 108, 110 - 112, 129 - 131, 133, 137 - 138, 146, 149, 155, 158 - 160, 162, 166 - 167, 169, 175, 179, 182, 185, 188, 198, 207, 209 - 210, 215, 217, 219, - 221, 224, 226, 227a, 231, 250, 274, 276, 280 - 281, 282a, 284, 292 - 293, 296 - 299, 304 - 307, 314, 318, 321 - 322, 324 - 326, 329 - 331, 334 - 335, 340, 344, 347 - 348, 353, 357 - 358, 369, 373 - 374, 384 - 385, 387 - 389, 398 - 401, 403, 405, 410 - 411, 416 - 417, 420, 423 - 426, 428 - 429, 434 - 437, 439, 442, 446, 448 - 4

12. Interpretace a vztah k ostatním jihočeským lokalitám

K 31. 12. 2015 známe z území jižních Čech celkem 93 lokalit z doby římské a z doby stěhování národů – 56 sídlišť, 3 jisté a 2 nejisté pohřebiště, 4 výšinné polohy, 2 hromadné nálezy a 34 ojedinělých nálezů. Do tohoto výčtu nejsou zahrnuty nálezy antických mincí, které z území jižních Čech zpracoval a publikoval J. Militký (*Militký 1995*, 34 – 67). Většinu dnes známých lokalit známe ze sběrů nebo se jedná o náhodné nálezy (42 lokalit), 8 lokalit bylo objeveno pomocí detektoru kovů, 6 lokalit bylo objeveno při stavební nebo zemědělské činnosti. Rozsahem omezený archeologický výzkum byl proveden na 16 lokalitách, pouze v Českých Budějovicích, Přešťovicích, Sedleci, Zalužanech, Zbudově a Zlivi proběhly větší akce. Nejnověji jsou prováděny rovněž zjišťovací výzkumy v rámci grantů, zaměřené na získání nových poznatků ze sledovaného období (Dub – Javornice, Rataje u Bechyně a Přešťovice).

Stupeň A (35/25 – 10/5 před Kr.) – horizont plaňanských pohárů, nejstarší fáze časné doby římské.

Hlavní lokality: Čimelice (sídliště), Dívčice (sídliště), Dub – Javornice (sídliště), Krašovice (sídliště), Krtely (sídliště), Křtětice (sídliště), Lékařova Lhota (žárové pohřebiště), Lhota Kestřanská (sídliště), Mírotice (sídliště), Myslín (sídliště), Probulov (sídliště), **Přešťovice (sídliště)**, Putim I - IV (sídliště), Rakovice (sídliště), Rataje u Bechyně (sídliště), Velká Turná (sídliště), Zalužany (sídliště), Zliv I (sídliště), Žichovec (sídliště).

Ve stupni LT D2b - Ř A vyznívá doba laténská a začíná doba římská, která kontinuálně přechází do stupně B1. V české kotlině došlo ke kulturní změně, jejímž výsledkem byl zánik laténské kultury a přechod ke kultuře grossromstedtského horizontu. E. Droberjar se domnívá, že plaňanský horizont předchází smíšený keltsko - germánský horizont, jehož archeologickým výrazem jsou lokality jako Lužice v severozápadních Čechách, Praha - Bubeneč ve středních Čechách a Dub - Javornice v jižních Čechách (*Droberjar 2005*, 786). V Čechách je stupeň LT D2 možné rozdělit na dvě fáze, LT D2a (tzv. keltský latén = LT D1 nebo Waldhauser LT D1b a LT D2b - Ř A = tzv. "nekeltský latén" = Waldhauser LT D2, 35/25 - 10/5 př. Kr., který je spojen s plaňanskou skupinou grossromstedtské kultury. S. Rieckhoffová dělí stupeň LT D rovněž na dvě fáze - LT D2a (85 - 45 př. Kr.) a LT D2b (45 - 5 př. Kr.), (k dějinám výzkumu stupně A viz *Droberjar 2006*, 23, 58 - 59). Grossromstedtská kultura je součástí labsko - germánského komplexu. Jejím nositelem je kmenový svaz Svěbů, poprvé jmenovaný Caesarem, do něhož patří jak Hermunduři, tak i Markomani, v rámci svěbského svazu dva nejmnocnější kmény. Hermunduři v době Marobudově s Markomany sousedili severně od Čech, aniž bychom mohli mezi nimi vést nějakou přesnou hranici. Podle písemných pramenů, byly tyto dva kmény v době pozdně augustovské, tiberiovské a claudijské těsně spojeni více než jiné germánské kmény. Někdy mezi lety 3 př. Kr. - 1 po Kr. přesadil L. Domitius Ahenobarbus, jako místodržící Germánie, zemi hledající Hermundury do "části Markomanidy". Poloha těchto nových sídel je stále diskutována. Není vyloučeno, zda se nejedná o část nové země Markomanů v území kolem Vltavy v Čechách. K vytvoření svěbského svazu došlo na jihu polabského okruhu také pod vlivem Germánů z oblasti Odry a Visly (*Peschel 1978*, 115, 120, 123, 127 - 128; *Droberjar 2006*, 14; *Droberjar 2008*, 576). Tato skupina má silné vazby ke střednímu Německu, zvláště do mohansko - franské oblasti (Mainfranken), v mladší a pozdní době laténské hustě osídlené keltským obyvatelstvem, kde v této době dochází k hlubokým kulturním a etnickým změnám (*Peschel 1978*; *Rosenstock 1986*, 113 - 132; *Frank 2009*, 453, Abb. 1; *Droberjar 2008*, 576; *Droberjar 2006*, 60). Skončila zde keltská civilizace v důsledku masivního příchodu germánského (svěbského)

obyvatelstva ze severu středního Německa proti proudu Sály, přes Durynský les do severního Bavorska a v rámci tohoto tažení také do Pomohání, které se archeologicky projevuje zvláště na pohřebištích (Altendorf) i sídlištích (*Völling 2005*, 13). Jeho počátek, někdy v letech 45 - 40 př. Kr., souvisí s koncem keltského osídlení a trvá až do závěru 1. století př. Kr. (10/5 př. Kr.) na přelomu stupňů Ř A/B1, kdy přichází další svébská vlna ze středního Německa do Pomohání a do Čech (*Droberjar 2008*, 576).

Exkurz

Grossromstedtská kultura

Grossromstedtská kultura je součástí labsko - germánského komplexu a je archeologickým projevem jak po Markomanech, tak i po Hermundurech. Zda je kulturou celého svébského kmene dnes ještě není možné jednoznačně rozhodnout (*Droberjar 2006a*, 602; *Droberjar 2008c*, 578). Původ grossromstedtské kultury, nejstarší kultury Svěbů, můžeme hledat v 1. století př. Kr. (podle S. Rieckhoffové začíná kolem roku 75/70 př. Kr.) v kultuře jastorfské v středolabsko - sálské oblasti (Durynsko, Sasko - Anhaltsko) ve středním Německu (*Peschel 1978*, 72 - 114; *Rosenstock 1986*; *Rieckhoff 1995*, 151 - 168; *Völling 2005*, 32 - 38). Toto území je považováno za jádro polabských Germánů - Svěbů (*Droberjar 2006a*, 662). Je vyznačeno v severo - jižním směru tekoucí řekou Saale a středním tokem Labe. Nacházejí se zde tři zásadní pohřebiště - Grossromstedt, Schkopau a Wahlitz. Z hlediska archeologie představují pozůstatek společenství, které přišlo z oblasti severního Harzu na území smíšeného keltsko - germánského obyvatelstva, které převrstvilo. Komponenty původního domácího obyvatelstva jsou patrně jen nepřímě, jako např. na kruhu točené nádoby, použité jako urny (*Völling 2005*, 32, 38). Hluboké společenské změny vedly k vytvoření skupin obyvatelstva, organizovaných do družin s vojenskou ideologií, kterým byly dosavadní společenské vazby těsné v celé mohansko - franské oblasti, kterou plošně zabrala grossromstedtská kultura, mající silné vazby k původní oblasti Durynska (*Frank 2009*, 454). Spojovací článek mezi oběma oblastmi představuje malé pohřebiště s 12 grossromstedtskými žárovými hroby v Aubstadtu (*Völling 1992*, 153) a sídliště v Oberstreu (*Rosenstock 1986*, 113 - 114, 126, Abb. 1). Z hlediska archeologie dochází k zakládání velkých pohřebišť s bohatými hroby se zbraněmi (Grossromstedt, Schkopau) v oblasti sahající od dolního Labe přes západní Mecklenbursko do středního Polabí a Durynska (*Schmidt - Nitzschke 1989*, 48, Abb. 27), kde grossromstedtská kultura navazuje na smíšenou keltsko - germánskou kulturu pozdní doby laténské (*Salač 2006*, 230). Tyto procesy urychlovaly zásahy z vnějšku. Asi nebyl náhodný náraz východogermánských kmenů z prostoru mezi Odrou a Wartou, který směřoval právě do středního Polabí. Archeologicky je tento zásah charakterizován žárovými jámovými hroby (mužské se zbraněmi) a cizí keramikou s fasetovanými okraji a výzdobou meandřů. Ve středním Polabí se pak mísily podněty z keltského jihu, dolního Polabí a germánského východu a dávaly domácí kultuře na starém jastorfském základu v mladší předřímské době železné osobitý profil. Grossromstedtská (svébská) kultura zaujímala v období od poloviny 1. století př. Kr. do poloviny 1. století po Kr. rozsáhlé území, které se rozpadá na řadu menších oblastí. Ze své centrální oblasti ve středním Německu (středolabsko - sálská oblast, Sasko - Anhaltsko a Durynsko), které je považováno za jádro Svěbů, se postupně šíří na sever do dolnolabsko a havelcko - sprévské oblasti, na jihozápad do mohansko - franské oblasti ("Mainsweben") a odtud na východ do Čech (hornolabská oblast), které však mohly být osídleny i přímo ze středolabsko - sálské oblasti. V rámci této vlny byly zabráný i jižní Čechy. Vzájemná propojenost středního Německa a Čech je velice silná. Poslední fází bylo rozšíření svébské kultury z oblasti hornolabské do středodunajské oblasti (Kvádové) a do oblasti hornorýnské ("Neckarsweben") - *Droberjar 2006a*, 667, 677, obr. 50; *Droberjar 2008c*, 578;

Bemmann 2009, 365, Abb. 2). Nachází se také v jihovýchodním Bavorsku (*Hüssen 2000*, 239 - 248) a v severním Bavorsku, kam přicházejí během 2. poloviny 1. století př. Kr. germánské skupiny obyvatelstva grossromstedtské kultury ze středolabsko - sálské oblasti (*Rosenstock - Steidl 2006*, 226). Důvody této polabské expanse nejsou zcela jasné, je ale jisté, že proběhla velice rychle (*Peschel 1978*, 74 - 75, Abb. 5). Oproti domácímu obyvatelstvu na území mezi Flämingem, Harzem a Durynským lesem, jehož etnické zařazení kolísá mezi Kelty a Germány, je příchozí grossromstedtská kultura bezpochyby germánská a je obvykle připisována Hermundurům (*Droberjar 2006a*, 602). Velmi pravděpodobně je v této fázi vývoje grossromstedtská kultura v mohansko - franské oblasti společná pro Hermundury i Markomany a proto není možné spojit některé hmotné památky konkrétně s Markomany před jejich odchodem do Čech (*Droberjar 2006a*, 604). Grossromstedtská kultura se dělí do tří stupňů:

1) Zeitgruppe 1 - LT D2a - geschweifte Fibel - Schkopau 1 - tzv. Situlahorizont - pohřebiště Meisdorf (*Rieckhoff 1992*, 112, 115; *Droberjar 2006*, 24, Tab. 1).

2) Zeitgruppe 2 - LT D2b - Ř A - Schkopau 2 - Grossromstedt A - Altendorf 1 - Tišice 1 - Třebusice 1 - Aubstadt - Plaňany, plaňanská skupina, počátek kolem roku 45 př. Kr. (*Rieckhoff 1992*, 116; *Rieckhoff 1995*, 193; *Droberjar 2006*, 24, Tab. 1; *Droberjar 2008a*, 100).

3) Zeitgruppe 3 - B1a - Grossromstedt B - Altendorf 2 - Tišice 2 - Třebusice 2 - Dobřichov - Pičhora A, tzv. český horizont (*Rosenstock 1986*, 120; *Rieckhoff 1992*, 114; *Hüssen 2000*, 245; *Droberjar 2006*, 24, Tab. 1; *Droberjar 2008a*, 100).

V Čechách je doložen II. a III. stupeň grossromstedtské kultury. V tzv. II. migračním horizontu v Ř A/B1 je počátek dobřichovské skupiny grossromstedtské kultury (*Droberjar 2008c*, 579).

Pohřbívání na pohřebišti Grossromstedt možno klást do období 40/30 př. Kr. (LT D2) - 20 (B1), kdežto na druhém velkém pohřebišti Schkopau končí o něco dříve. Je nejasné, zda se místní obyvatelstvo přidalo k Marobudovým Markomanům na jejich tažení do Čech nebo zda intergrace příchozích s domácím substrátem vedla ke společenským změnám, které se projeví výměnou míst pohřbívání (*Rosenstock 1986*, 120, 122, 125; *Schmidt - Nitzschke 1989*, 37, 48; *Steidl 2006*, 224). Grossromstedtská kultura stupně A a její přeměna v kulturu stupně B1 představuje přirozený kulturní vývoj, který je zcela nezávislý na historických událostech. K tomuto přechodu dochází na širokém území Durynska, Posálí, středního i dolního Polabí (*Motýková - Šneidrová 1965*, 168; *Salač 2006*, 232).

Z hlediska archeologie přichází svěbské obyvatelstvo do Čech ve dvou vlnách ze středního Německa a z oblasti Pomohání, dolních Frank a severního Hesenska do severozápadních a pak dále podél Labe do středních a východních Čech (*Droberjar 2014*, 256). První vlnu můžeme datovat do stupně Ř A (II. stupeň grossromstedtské kultury), druhou pak na rozhraní stupňů Ř A/B1 (III. stupeň grossromstedtské kultury) - *Droberjar 2008*, 576. Například na pohřebišti v Altendorfu můžeme pozorovat ve stupních Ř A - B1 shodný vývoj jako v Čechách. Vývoj osídlení v LT D2b je v Čechách, Frankách a středním Německu natolik blízký, že nálezový inventář je v těchto oblastech prakticky shodný. Zvláště Čechy a oblast Mainfranken měly ve 2. polovině 1. století př. Kr. velmi blízké vztahy (*Rieckhoff 1995*, 143 - 146; *Droberjar 2006*, 24 - 25). Pomohání, jako východiště Germánů s grossromstedtskou kulturou směřujících do Čech, v poslední době zpochybnil V. Salač a přiklání se v tomto směru spíše k oblasti Durynska, Sály a středního Labe. Dle jeho názoru byla oblast Mohanu osídlena současně s Čechami stejným kulturním proudem (*Salač 2008*, 114 - 115, obr. 71; *Salač 2009*, 115 - 119; *Salač 2013*, 139 - 140, obr. 2). Je nepochybné, že navzdory lokálním

skupinám jsou Durynsko a Čechy pevně spjaty (*Peschel 1978*, 99 - 100). V Čechách lze ve stupních Ř A - B1 vyčlenit tři svébské sídlištní horizonty. Nejstarší na počátku stupně Ř A souvisí s počátky plaňanské skupiny kultury grossromstedtské, druhý pak můžeme datovat na konec stupně Ř A (nebo Ř A/B1) a je pro něj příznačná nejstarší radélkovaná výzdoba a třetí horizont je spojen s rozmachem radélkované výzdoby, terin a vázovitých tvarů a patří do stupně B1 (*Droberjar 2008a*, 106 - 107). Velmi intenzivní osídlení zasáhlo i do té doby nevyužité oblasti. Tato rychlá polabská expanze, která netrvala více jak 40 let, je dobře dokumentována rozšířením plaňanských pohárů (scharfkantige Situla) a s ní spojených typických nádob, dobře charakterizující intenzitu migrace nového obyvatelstva, v archeologických pramenech málokdy vídaná. Jejich jižní rozšíření je někdy spojováno právě s Hermundury (*Peschel 1978*, 85, 132, Abb. 5). Hlavní zdroj informací o plaňanské skupině pochází ze sídlištních nálezů. V Čechách v současné známe kolem 150 lokalit (*Droberjar 2006*, 23), z toho 50 se jich nachází v jižních Čechách. Na většině z nich však proběhly pouze sběry, menší záchranné akce nebo plošně omezené výzkumy. Nejrozsáhlejší výzkum v Čechách se uskutečnil na sídlišti v Mlékojedech, které bylo patrně prozkoumáno celé a se 40 zahloubenými chatami a dalšími nadzemními, výrobními a hospodářskými objekty patří v tomto směru k nejdůležitějším lokalitám v české kotlině (*Droberjar 2006*, 23). Pohřebiště je však o poznání méně, zatím pouze 25 (*Droberjar 2006*, 24), přičemž v jižních Čechách, vedle nejistého pohřbu v mohyle z doby halštatské u Hluboké nad Vltavou, je dosud jediným známým pohřebištěm starší doby římské v jižních Čechách 5 hrobů z Lékařovy Lhoty na Českobudějovicku (*Zavřel 1999*, 84 - 96). Rovněž jižní Čechy jsou na počátku doby římské součástí plaňanské skupiny grossromstedtské kultury, která přišla do Čech z oblasti středního Německa (Pomohani) ještě před příchodem Markomanů a je blízká rovněž jevům v Posáli (*Peschel 1978*, 133; *Droberjar 2006*, 12). Podle mineralogických rozborů, pocházela část keramiky z Auerbergu z jižních Čech a to i ze sídliště z Přešťovic (*Flügel - Martinec - Motyková - Wagner 2000*, 80). Do jižních Čech se polabští Germáni dostali pravděpodobně ze středních Čech, není však ani vyloučen jejich příchod z bavorského Podunají (*Droberjar 2014*, 257). Od počátku doby římské je souvisle osídlena minimálně centrální oblast jižních Čech – střední Pootaví, Českobudějovická pánev, střední tok Volyňky a Blanice na rozhraní Strakonicka a Prachaticka, dolní tok Blanice v okolí Vodňan. Na jihu hranice probíhá v prostoru Českých Budějovic, nejvýchodnější lokalitou je nedávno objevené sídliště v Ševětíně. Severní skupina sídlišť v povodí Skalice představuje spojnici s oblastí středních Čech. Nejnověji se rýsuje osídlení v této době na Táborsku v okolí Bechyně a Soběslavi (*Zavřel 2007a*, 79 - 81, obr. 1). Jejich kulturu známe prakticky pouze ze sídlišť. Vyjímkou je zatím jediné bezpečně doložené pohřebiště v Lékařově Lhotě. Nejstarší germánská vlna osídlila v rámci jižních Čech hlavně Českobudějovicko (Dívčice, Zliv), Strakonicko (Krašlovice, Křtětice, Přešťovice, Velká Turná), Písecko (Čimelice, Lhota Kestřanská, Mírotice, Myslín, Probulov, Putim I - IV, Rakovice, Zalužany), Táborsko (Rataje u Bechyně, Hartmanice/Klečaty) a také severní část Prachaticka (Dub - Javornice, Krtely, Žichovec). To se mohlo stát někdy ve třicátých – dvacátých letech 1. stol. před Kr. (*Droberjar 1999*, 2). I když značná část Keltů v polovině 1. stol. před Kr. odešla z Čech do Norika, není pravděpodobné, že jižní Čechy zůstaly v době příchodu Germánů s plaňanskými poháry liduprázdné. Proto kontakt obou populací není vyloučen, naopak je velmi pravděpodobný. Důležitý je v tomto směru objekt 1/99 z Dubu - Javornice na Prachaticku, v jehož výplni je rovnoměrně zastoupena keltská keramika stupně LT D1 a germánská keramika plaňanského horizontu.

Drtivou většinu nálezů ze sídliště v Přešťovicích, stejně jako na ostatních jihočeských sídlišťích starší doby římské, tvoří především keramika. Keramika pozdní doby laténské a starší doby římské (stupně Ř A - B) vykazuje, co se týče tvaru a výzdoby, značné podobnosti v celém území polabských Germánů - v Posáli, Polabí, Pomohani, Čechách a později na

Moravě, Slovensku a v dolním Rakousku (*Salač 2011*, 260). Můžeme konstatovat, že polabská expanzní vlna má společné a nezaměnitelné rysy v keramickém inventáři. Ten, ač pochází z různých území, má v podstatě stejný charakter a ačkoliv jej často dělí stovky kilometrů, poukazuje na společné kořeny. V této souvislosti Čechy vykazují úzké vazby ke střednímu Německu (*Peschel 1978*, 102 - 105).

Již A. Rybová správně ocenila důležitost jihočeských sídlišť nejstaršího horizontu doby římské pro určení sídlištní keramiky, doprovázející plaňanský typ (*Rybová 1956*, 207). Prokázala, že materiál odtud pocházející neposkytuje žádné důkazy o časovém rozdílu jednotlivých výzdobných technik, nacházejících se na keramice plaňanského horizontu, ale naopak ukazuje na jejich současnost. Nálezy ze sídlišť jako jsou Přešťovice, Lhota Kestřanská nebo Zalužany jsou prakticky shodné (*Rybová 1956*, 222). Velmi výrazně je počátek doby římské, v jižních Čechách i na sídlišti v Přešťovicích, reprezentován tzv. plaňanským horizontem. Germánskou keramiku zde doprovází i typické pozdně latéské zboží - tuhová keramika zdobená svíslým hřebenováním, hrnce s ovalenými či esovitě prohnutými okraji, zásobnice s kulovitými nebo kyjovitými okraji. Objeví se i na kruhu točená keramika z jemně plavené hlíny - misky se zataženými okraji, situly s baňatou výdutí a lahvovité nádoby. Podobná situace je i na jiných jihočeských sídlištech, např. v Lhotě Kestřanské (obr. 256: 2 - 4, 20, obr. 257: 9, obr. 275: 4, 8), Dubu - Javornici (obr. 263: 84, 21, 26, obr. 265: 2 - 3, 11, 14, obr. 266), Krtelích (obr. 268: 30, 36 - 38, obr. 273: 26), Zalužanech (obr. 260: 2, 20), Myslíně (obr. 269: 34 - 35), Křtěticích (obr. 274: 17, 19 - 22), Krašlovicích (obr. 274: 31, 35), Žichovci (obr. 272: 2, 6, 19, 23 - 26, obr. 274: 10) nebo v Ratajích u Bechyně (obr. 276: 1, 17, 20). Vyjímecí je v sídlištním prostředí této doby nález lahvovité nádoby z Dubu - Javornice s malovanou výzdobou (obr. 266: 6), která je běžná spíše v prostředí oppid.

Již A. Rybová správně ocenila důležitost jihočeských sídlišť nejstaršího horizontu doby římské pro určení sídlištní keramiky, doprovázející plaňanský typ (*Rybová 1956*, 207). Prokázala, že materiál odtud pocházející neposkytuje žádné důkazy o časovém rozdílu jednotlivých výzdobných technik, nacházejících se na keramice plaňanského horizontu, ale naopak ukazuje na jejich současnost. Nálezy ze sídlišť jako jsou Přešťovice, Lhota Kestřanská nebo Zalužany jsou prakticky shodné (*Rybová 1956*, 222). Vůdčím tvarem germánské keramiky v tomto období je plaňanský pohár (Lékařova Lhota - obr. 254: 11, obr. 255: 1, Lhota Kestřanská - obr. 256: 14, 22, Hluboká nad Vltavou - obr. 259: 1 - 2, Probulov - obr. 259: 5, Zalužany - obr. 261: 26, Dub - Javornice - obr. 263: 3, obr. 265: 16, obr. 267: 1, Krtely - obr. 268: 1, Křtětice - obr. 274: 16, Krašovice - obr. 274: 25, Rataje u Bechyně - obr. 276: 5 - 6, Zliv - obr. 279: 4, 7, 14, obr. 280: 10, obr. 285: 1) a polokulovitá terina (Lékařova Lhota - obr. 255: 2, Zalužany - obr. 260: 1, Dub - Javornice - obr. 265: 29, obr. 267: 7, 12, Krtely - obr. 268: 18, Rataje u Bechyně - obr. 276: 31, 36, Zliv - obr. 279: 19, obr. 280: 1, 7, obr. 285: 14) černého leštěného povrchu, s výzdobou ozubeným kolečkem, dále hrnce s okrajem hráněným do několika plošek. Pro nejstarší období starší doby římské jsou charakteristické hrncovité nádoby s kyjovitě rozšířeným okrajem (Lhota Kestřanská - obr. 256: 16, Dub - Javornice - obr. 263: 31, obr. 265: 20, Krtely - obr. 268: 16, Zalužany - obr. 273: 9). K běžné užitkové sídlištní keramice patří hrncovité nádoby se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a odsazeným tělem (Lhota Kestřanská - obr. 256: 8, Probulov - obr. 258: 14, Zalužany - obr. 261: 8, obr. 273: 12, Dub - Javornice - obr. 263: 1, Krtely - obr. 268: 10, Velká Turná - obr. 271: 2, Rataje u Bechyně - obr. 276: 9, 25), hrncovité nádoby se zaobleným nebo zašpičatělým, šikmo ven vykloněným okrajem a odsazeným tělem (Lhota Kestřanská - obr. 256: 9, obr. 257: 7 - 8, Probulov - obr. 258: 9, Zalužany - obr. 260: 5, Dub - Javornice - obr. 263: 55, 57, Krtely - obr. 268: 6, Žichovec - obr. 272: 11, Rataje u Bechyně - obr. 276: 25, Zliv - obr. 279: 18, obr. 285: 10) a hrncovité nádoby s kulovitým okrajem a odsazeným tělem. Výrazným tvarem jsou rovněž mohutné zásobnice s fasetovanými nebo zaoblenými okraji (Dívčice - obr. 258: 3, Probulov - obr. 259: 6, Zalužany - obr. 260: 23, Dub - Javornice - obr.

263: 84, obr. 265: 6 - 7, Žichovec - obr. 272: 1, 8, Mirovice - obr. 273: 33, Zliv - obr. 279: 10, obr. 285: 3). Nálezový inventář tohoto období doplňují koflíky (Dub - Javornice - obr. 267: 10) a amforovité tvary (Dub - Javornice - obr. 265: 29, Rataje u Bechyně - obr. 276: 2). V jižních Čechách není při výrobě nádob využívána tuha, tak typická pro tuto oblast v pozdní době laténské (*Salač 2001*, 265). Průběžným, chronologicky necitlivým tvarem, masově se vyskytujícími nejen v Přešticích, ale i na jiných jihočeských lokalitách, je běžná sídlištní užitková keramika jako esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým okrajem a ven vyloženým okrajem (Zalužany - obr. 261: 6, obr. 270: 17, Dub - Javornice - obr. 263: 39, 103, Krtely - obr. 268: 21). Jednu z nejpočetnějších skupin nálezů tvoří mísovitě tvary, které jsou pro sídliště příznačné. Jedná se o mísy se zaobleným okrajem různých variant, dovnitř zataženým (Dub - Javornice - obr. 263: 36, Žichovec - obr. 274: 5), kolmo nasazeným nebo kónicky rozevřeným (Lhota Kestřanská - obr. 256: 20), dále s rovně seříznutým okrajem (Zalužany - obr. 261: 1, 3, Myslín - obr. 269: 33), se zaobleným a šikmo dovnitř seříznutým okrajem (Zalužany - obr. 261: 2, Dub - Javornice - obr. 263: 25), se zaobleným a ven vytaženým okrajem (Lhota - Kestřanská - obr. 257: 11, Probulov - obr. 259: 3, Dub - Javornice - obr. 263: 77), mísy s kulovitě zesíleným okrajem různých variant (Dub - Javornice - obr. 263: 26, Křtětice - obr. 274: 15, Krašovice - obr. 274: 32) a mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem. Dále to jsou soudkovité nádoby se zaobleným (Dub - Javornice - obr. 263: 35, Myslín - obr. 269: 32, Zalužany - obr. 270: 10), rovně seříznutým (Dub - Javornice - obr. 263: 37), kyjovitě rozšířeným nebo kulovitým (Dub - Javornice - obr. 263: 44, Žichovec - obr. 272: 12, 21, Krašovice - obr. 274: 32, Rataje - obr. 276: 37), dovnitř zataženým okrajem (tzv. pozdně římské hrnce). Typická je výzdoba v podobě svislých rýh (Lhota Kestřanská - obr. 257: 3, obr. 275: 13, Dívčice - obr. 258: 2, 5, Dub - Javornice - obr. 264: 32 - 33, obr. 265: 28, Krtely - obr. 268: 28 - 29, Zalužany - obr. 270: 16, Čimelice - obr. 273: 38, Křtětice - obr. 274: 19, 22, Rataje - obr. 276: 27, Zliv - obr. 279: 11, obr. 285: 4), hustého svislého rýhování (Zalužany - obr. 260: 2, Dub - Javornice - obr. 264: 24, 39, 51, obr. 266: 7, obr. 267: 3 - 5, 8, Krtely - obr. 268: 34 - 35, Myslín - obr. 269: 5, Zliv - obr. 285: 2, 14), zkříženého nepravidelného rýhování (Lhota Kestřanská - obr. 257: 5, Myslín - obr. 269: 10, Zalužany - obr. 273: 5), mřížky tvořící obdélníky nebo čtverce (Probulov - obr. 259: 7, Dub - Javornice - obr. 264: 45, obr. 265: 31, Zalužany - obr. 273: 14, Rataje - obr. 276: 18, 23), umělého drsnění (Dívčice - obr. 258: 1, Probulov - obr. 258: 7 - 8, Dub - Javornice - obr. 265: 9, 21, obr. 267: 9, Krtely - obr. 268: 3, Zalužany - obr. 270: 5 - 6, 9, Velká Turná - obr. 271: 10, Čimelice - obr. 273: 35, Žichovec - obr. 274: 6, Rataje - obr. 276: 12, Zliv - obr. 280: 2, obr. 285: 7). Z geometrické výzdoby jsou charakteristické několikanásobně ryté kosočtverce, trojúhelníky a klikatky (Lhota Kestřanská - obr. 256: 17, 22, Zalužany - obr. 260: 4, Dub - Javornice - obr. 264: 48, Krtely - obr. 273: 24, Krašovice - obr. 274: 30, Zliv - obr. 280: 11), ryté kosočtverce se středovou příčkou (Zalužany - obr. 261: 26), rytý V- motiv (Zalužany - obr. 260: 4), úhlopříčné šrafování polovin obdélníkovitých polí, tzv. vyplňovaná páska - rytá páska vyplňovaná vpichy nebo drobnými důlky v podobě trojúhelníků a kosočtverců (Hluboká nad Vltavou - obr. 259: 1 - 2, Zalužany - obr. 260: 30, Zliv - obr. 280: 8), metopovitý ornament, vytvořený z dvojice nebo trojice paralelních rýh (Zliv - obr. 279: 19), radélkem vytvořený motiv psaníčka (Lékařova Lhota - obr. 255: 2, Zalužany - obr. 260: 26, Rataje u Bechyně - obr. 276: 22) a pásy kosočtverců (Lhota Kestřanská - obr. 256: 19, Probulov - obr. 259: 5), ryté trojúhelníky vyplňované okrouhlými vpichy (Zalužany - obr. 261: 26, Zliv - obr. 279: 2, 6, obr. 280: 9), zkřížené rýhy, úhly nebo motiv psaníčka z rytých linií doprovázených po obou stranách vpichy (Hluboká nad Vltavou - obr. 259: 1, Zalužany - obr. 260: 22, obr. 273: 10, Krašovice - obr. 274: 25, Zliv - obr. 279: 5, 8, 12, obr. 280: 1, 10), horizontální pás za sebou řazených úhlů, vytvořených ozubeným kolečkem a doplněný rytou mřížkou (Lhota Kestřanská - obr. 257: 13, Probulov - obr. 258: 10, Zliv - obr. 279: 4), svislé, vodorovné a šikmé pásy vytvořené radélkem (Lhota Kestřanská - obr. 256: 18, obr. 257: 14,

Zalužany - obr. 260: 9, Krtely - obr. 268: 18, Zliv - obr. 279: 9), radélkem vytvořený meandr (Zalužany - obr. 260: 8, Krtely - obr. 268: 7). Běžná je v tomto období výzdoba vrypů a důlků různého druhu a začínají rovněž nehtové vrypy (Lhota Kestřanská - obr. 257: 2, 4, Zalužany - obr. 260: 33, obr. 270: 12, Dub - Javornice - obr. 264: 38, Mirotice - obr. 273: 32, Krašovice - obr. 274: 34, Putim - obr. 275: 23 - 25, 28, 31, 44, Rataje u Bechyně - obr. 276: 29, 34 - 35) a malá náznaková ouška, vybíhající z okraje (Lékařova Lhota - obr. 254: 11, Zalužany - obr. 260: 12, Krašovice - obr. 274: 25, Zliv - obr. 7). Z nálezových souvislostí jihočeských sídlišť vyplývá, že se na keramice tzv. plaňanského horizontu společně vyskytují tři techniky výzdoby - rytá, metopovitý ornament z rytých rýh, ručně vedené řady bodů samostatných nebo provázejících rytou rýhu, dvojice rýh vyplněných vpichy, jednořadé nebo dvouřadé ozubené kolečko a meandr vytvořený trojřadým ozubeným kolečkem (Rybová 1956, 235, Rybová 1956a, 19 - 20). Převahu v materiálu ze sídliště v Přešťovicích má výzdoba z rytých linií a ozubeného kolečka. Totéž můžeme pozorovat i v chatě z roku 1940 ve Lhotě Kestřanské, kde se nacházela společně rytá technika s výzdobou jedno až dvouřadého radélka. Převažovalo provedení jednořadým nebo dvouřadým kolečkem, které se např. používalo při vytváření pásů za sebou řazených úhlů (Přešťovice, Zalužany 1924, jáma I/34). Podle K. Motykové - Šneidrové je časový rozdíl mezi rytou nebo ručně tečkovanou výzdobou a technikou ozubeného kolečka minimální a nelze, alespoň v Čechách, sledovat žádný vývoj. Ručně provedená linie bodů a technika jednořadého radélka se po určitou dobu vyskytovala společně (Rybová 1956, 219 - 220). Charakteristickým rysem keramiky z jihočeských sídlišť plaňanského horizontu je výrazná příměs slídy v keramické hmotě. Tato skutečnost byla pozorována nejen na sídlišti v Přešťovicích, ale také na dalších lokalitách - např. v Krtelích, Dubu - Javornici, Žichovci na Prachaticku, Ratajích u Bechyně na Tábořsku, Zlivi na Českobudějovicku nebo Myslině na Písecku (Parkman 2007, 382). V nápadném protikladu k nově registrovaným sídlištím je dosud malý počet známých pohřebišť. Vedle nejistého pohřbu v mohyle z doby halštatské u Hluboké nad Vltavou (Zavřel 1999a, 84; Zavřel 2006a, 245) je dosud jediným známým pohřebištem starší doby římské v jižních Čechách 5 hrobů z Lékařovy Lhoty (Zavřel 1999a, 84 - 91; Zavřel 2006a, 246 - 247). Není také jasné, jak plaňanský horizont končí. Předpokládá se jeho zánik v důsledku příchodu další vlny svěbského germánského obyvatelstva (Markomanů), která zaujalo hlavní dosud osídlené oblasti. Nevíme, zda předchozí obyvatelstvo odešlo nebo bylo asimilováno (Droberjar 2005, 786). Ostatně dějiny Hermundurů a Markomanů jsou v počátečních fázích doby římské úzce propojeny (Droberjar 2006a, 600; Bemman 2009, 361). Alespoň pro jižní Čechy se zdá, že zde původní obyvatelstvo zůstalo a poněkud prořídle plynule přežívá do stupně B1. Není vyloučen příchod menších skupinek z jiných regionů, patrně ze středních Čech.

Exkurz: Problematika vztahu Keltů a Germánů v jižních Čechách na počátku doby římské

Pro počátek doby římské je v nejen v jižních Čechách zásadní otázka kontaktu domácího keltského obyvatelstva a nově příchozího germánského etnika. I přešťovické sídliště náleží k řadě jihočeských lokalit z počátku doby římské, kde se v inventáři některých objektů vyskytla jak keltská, tak i germánská keramika (Rybová 1956, 226) a přispívá tak k diskusi o možném kontaktu Keltů a Germánů na konci pozdní doby laténské a na počátku doby římské na jihu Čech. V letech 2007 - 2009 zde probíhal grant GAČR (č. 404/07/1632) - *Keltové a Germáni v 1. století před Kr. v Čechách a ve střední Evropě*, jehož nositelem byl Archeologický ústav AV ČR v Praze a spoluřešitelem i Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích. Jeho cílem bylo přispět k řešení problematiky vztahů mezi Kelty a Germány na konci doby laténské a na počátku doby římské, dále shrnout veškeré poznatky k této otázce a rovněž se zamyslet nad způsobem výměny obyvatelstva v této době v Čechách, z našeho hlediska v jejich jižní části. Protože pohřebišť zde nejsou k dispozici (Zavřel 1999, 84 - 96), je možné sledovat

případnou kontinuitu mezi oběma kulturami pouze na sídlištích. Díky terénnímu průzkumu a výzkumům provedeným zejména v posledních dvaceti letech, došlo v jižních Čechách k objevům řady sídlišť ze sklonku doby laténské a počátku doby římské, které by se mohly stát východiskem pro zkoumání výše naznačených otázek (*Zavřel 1999*, 486 – 516, *Zavřel 2006*, Tab. 1, obr. 1; *Zavřel 2007*, 79 – 109, obr. 1; *Zavřel 2008*, 115, obr. 5). První kroky v tomto směru byly učiněny již v roce 1999, kdy byl zahájen omezený sondážní výzkum na sídlišti v Dubu – Javornici na Prachaticku, prováděný Jihočeským muzeem v Českých Budějovicích a Prachatickým muzeem v Prachaticích (*Parkman - Zavřel 2003*, 203 – 219). Tento grantový projekt byl zaměřen na úzký časový horizont stupňů Ř A – B1a. Zkoumání vlastní kontinuity nebo diskontinuity mezi laténskou kulturou a kulturou doby římské předpokládá nové využití archeologických pramenů, zvláště keramiky. Cílem bylo nově zhodnotit výskyt keltské keramiky v germánských objektech grossromstedtského horizontu na sídlištích v jižních Čechách a přispět tak k řešení problému, zda se jedná o kontakt a částečné soužití obou etnik nebo jen o intruzi staršího materiálu v mladších objektech. Dosavadní, většinou záchranné, archeologické výzkumy na jihočeských sídlištích byly vedeny klasickými metodami, kdy při vybírání výplně objektů nebyla sledována poloha laténských a germánských střepů, což je ovšem zásadní informace pro úvahy, zda se keltská keramika dostala do germánských objektů jako druhotná intruze ze staršího osídlení či by se eventuálně mohlo jednat o doklad kontaktu obou kultur na dané lokalitě. Proto bylo v rámci grantu vybráno v rámci jižních Čech původně pět sídlišť z různých okresů, Dub – Javornice na Prachaticku (*Michálek – Parkman 1996*, 7 – 40; *Parkman – Zavřel 2003*, 203 - 219; *Parkman – Zavřel 2004*, 382 – 387), Rataje u Bechyně na Tábořsku, Přešťovice na Strakonicku (*Dubský 1949*, 400 – 425; *Michálek 1999*, 33 - 60), Zliv na Českobudějovicku (*Zavřel 2007*, 83; zde další literatura k lokalitě) a Myslín na Písecku, kde je prokázáno intenzivní osídlení z pozdní doby laténské i z počátku doby římské a na kterých chtěl projekt řešit tento nedostatek plošně omezenými a úzce zaměřenými výzkumy vhodných objektů. Později byl tento výběr zúžen z časových důvodů na tři lokality: Dub – Javornice, Rataje a Přešťovice. Po zjištění řady objektů pomocí geofyzikální prospekce byl vždy jeden zvolen k výzkumu. Jeho výplň byla vybírána po mechanických vrstvách o síle 10 cm se zaměřením na přesnou pozici všech nálezů, především zlomků keramiky. Rovněž byly z každé vrstvy odebírány vzorky pro archeobotanickou analýzu. V této době začínají do Čech masově pronikat první Germáni, patrně Hermunduři (plaňanský horizont – stupeň Ř A: 35/25 – 10/5 před n. l.), kteří obsazují především střední, severozápadní, východní, částečně západní a jak se v poslední době ukazuje velmi intenzivně i jižní Čechy (*Droberjar 1999*, 2, *Zavřel 1999*, 496 – 497, obr. 3). Je nepochybné, že grossromstedská kultura převzala celé území, osídlené Kelty v době laténské. Pro vysvětlení výskytu keltské keramiky v germánských objektech se nabízejí v podstatě tři možnosti (*Kostka - Jiřík 2008*, 159; *Salač 2008*, 70): 1) Intruze ze starších objektů, pokud se na stejném místě nachází starší osídlení. Má - li nálezy sloužit jako doklad kulturních vlivů, musí být vyloučena možnost intruze (*Salač 1995*, 155). Zde je pak důležitá intenzita výskytu starší keramiky v mladších objektech a také rozložení nálezů v rámci objektu. 2) Záměrný sběr starších nálezů v místech již zaniklých, starších sídlišť. V úvahu by přicházela např. nápadná malovaná keramika, ale naskytá se otázka smyslu takové činnosti v případě pozůstatků běžné sídlištní keramiky. 3) Doklad kontaktu obou etnik, autochtoních Keltů a příchodích Germánů (*Salač 2011*, 266). Z archeologických pramenů je obtížné vyčíst formu těchto kontaktů, zda se jednalo o mírovou koexistenci, vzájemné ovlivňování nebo násilný střet. E. Droberjar považuje za nejintenzivnější období kontaktů mezi Kelty a Germány stupeň LT D2a a nikoliv Ř A, v němž četné sídlištní objekty s laténskou a germánskou keramikou vznikly spíše kontaminací obou skupin nežli společným obyváním daných sídlišť (*Waldhauser 1986*, 147; *Droberjar 2006*, 22). Hlavní důvod vidí ve skutečnosti, že v Čechách neexistují doklady o kontinuitě keltského a germánského osídlení v LT D2 v důsledku zániku

českých oppid bez zásahu Germánů (*Droberjar 2006 22*). Do nedávné doby převládal názor, že keltská civilizace byla zničena Markomany, které do Čech přivedl v letech 9 – 6 před Kr. král Marobud. Tato invaze měla mít za následek pád českých oppid (*Filip 1956, 330 – 331, Filip 1959, 16, Pleiner ed. 1978, 664 – 665*). Dnes je však nepochybné, že se česká oppida zhroutila v důsledku hospodářského kolapsu dávno před příchodem Markomanů někdy mezi lety 30 – 25 před Kr. (*Waldhauser 1983, 334 – 335, Salač 1995, 145 – 146, Salač 1996, 80 – 81, Salač 1998, 164, 168*). Podle historických zpráv mnoho Keltů (Bojů) opustilo Čechy, v důsledku vzrůstajícího germánského tlaku ze severu, již kolem roku 60 př. Kr. a odešlo na západ do Gallie, kde se v letech 60 - 58 př. Kr. účastní tažení proti Caesarovi (v roce 58 př. Kr. jsou v písemných pramenech poprvé uváděni Markomani a Svěbové) nebo naopak na jihovýchod do Podunají, do oblasti jihozápadního Slovenska s centrem v prostoru dnešní Bratislavy, kde zůstali až do své porážky Dáky pod vedením krále Burebisty někdy kolem roku 40 př. Kr. (*Droberjar 2006, 17; Stuppner 2006, 18, Abb. 34*). Podle J. Waldhausera došlo k zániku keltského osídlení v Čechách ve stupni LT D1b = LT D2a, tzv. "keltský latén" (*Waldhauser 2001, 139; Droberjar 2006, 14*). V. Salač soudí, že oppida zanikla ještě před příchodem Germánů do Čech. Keltská civilizace se ocitla na samé hranici svých ekonomických možností. Oppida byla závislá na dálkovém obchodu a byla vzájemně ekonomicky propojena. Při hospodářském úpadku se pak zhroutila v dominovém efektu (*Salač 1996, 77 - 81; Salač 1998, 164 - 166, 176; Salač 2011, 258 - 259*). Každopádně ve 40. a 30. letech 1. století př. Kr. je většina českých oppid opuštěna posledními Kelty (*Droberjar 2006, 17*). Čechy však nezůstaly liduprázdné, zvláště ne oblasti, kde je v následujících desetiletích doloženo husté osídlení s prosperujícím zemědělstvím. Původně keltská jména řek a pohoří svědčí spolu s archeologickými nálezy o tom, že s ovládnutím Čech germánskými kmeny původní keltské obyvatelstvo zcela nezmizelo a spolužití obou etnik, alespoň v některých částech země, je pravděpodobné (*Motyková 1981, 527; Bouzek - Sakař 1990, 110*).

Řada sídlišť, zvláště z počátečních fází starší doby římské, pokračují dále v místech dřívějšího laténského osídlení (*Motyková - Šneidrová 1963, 78*). Důvody obsazování stejných poloh mohly být ryze praktické (blízkost vody, brody, komunikace, zdroje surovin apod.) nebo společensko - etnické (*Rybová 1964, 90*). Např. v severozápadních Čechách je z 8 prozkoumaných sídlišť datovaných do stupně Ř A 7 na místech předchozích sídlišť laténských. Je velmi pravděpodobné, že nově příchozí germánské obyvatelstvo nevyhledávalo prázdná místa, ale obsazovalo stále existující sídlištní areály. Z hlediska archeologie zatím není možné stanovit, zda byla sídliště již opuštěná (Waldhauserova varianta 1 - *Waldhauser 1992, 163*) nebo zda zde ještě přebývalo původní obyvatelstvo. V tom případě existovaly dvě možnosti, násilný střet (Waldhauserova varianta 2 - *Waldhauser 1992, 163*) nebo mírová koexistence (Waldhauserova varianta 3 - *Waldhauser 1992, 163*). Každopádně osady i stavby byly v terénu stále patrné. V severozápadních Čechách byly takto přebírány nově příchozím germánským obyvatelstvem všechny mikroregiony osídlené v pozdní době laténské (LT D1). V. Salač soudí, že se tak dělo i na úrovni regionů. Jestliže byl osídlen v období LT D1, nezůstal v LT D2 prázdný. Všechny tyto regiony byly převzaty do struktur stupně Ř A. V prostoru české kotliny tak v období LT D1 a LT D2 - Ř A osídlené a neosídlené regiony zůstaly identické a kulturní změny se tak odehrály v celém území, osídleném v pozdním laténu beze změny rozlohy osídlení (*Salač 1995, 150 - 152; Salač 1996, 86, 88; Salač 1998, 174 - 176*). V podstatě totéž platí i pro jižní Čechy. Vztah sídlišť stupně Ř A k předchozímu pozdně laténskému osídlení není dosud vysvětlen. V řadě případů bylo zjištěno, že se místa sídlišť nezměnily a často je poukazováno na shodu ve stavební technice staveb a zařízení. Jedná se o regionální jevy, které je možno dávat do souvislostí s odchodem nebo naopak setrváním Keltů (*Motyková 1976, 159*). V nálezovém inventáři některých sídlištních objektů stupně Ř A se společně s germánskou keramikou vyskytuje i keltská keramika pozdní doby laténské (*Rybová 1974, 497*). V severozápadních Čechách to byl případ čtyř objektů na sídlišti

Radovesicích nebo v Jenišově Újezdě (*Droberjar 2006*, 20 - 21). Na sídlišti stupně Ř A z Běchovic byla z 26 sídlištních objektů tato skutečnost zaznamenána v 8 objektech, včetně latéské keramiky na kruhu a malované oppidální keramiky. Výrazný podíl pozdně latéské keramiky v jednotlivých objektech a skutečnost, že zde chybí mladolatéské osídlení zkoumané plochy, vylučuje možnost intruze (*Venclová 1975*, 424 - 425). Stejná pozorování byla učiněna i v Novém Bydžově - Chudonicích (*Rybová 1964*, 70), Kolíně - Radovesicích I (*Motyková - Sedláček 1990*, 270, 272), Kadani - Jezerce (*Motyková - Sedláček 1990*, 276), Berouně, Říčanech (*Salač 1995*, 150) nebo v Praze - Ďáblicích, Praze - Čakovicích (*Kostka - Jiřík 2008*, 156), Praze - Bubenči (*Droberjar 2006*, 21) nebo v Praze - Křeslicích (*Polišenský 2006*, 280). Společný výskyt plaňanského typu s latéskou keramikou vyrobenou na hrnčířském kruhu byl registrován na sídlišti ve Starém Vestci (*Motyková - Šneidrová 1958*, 178). V severozápadních Čechách byla z 9 lokalit malovaná oppidální keramika v objektech starší doby římské v uvedené souvislosti zjištěna v 5 případech (*Holodňák - Bareš 1987*, 27 - 30; *Motyková - Sedláček 1990*, 276). Je však třeba vzít do úvahy i možnost, že malovaná pozdně latéská keramika byla získána druhotně např. na oppidech a pak užívána ve vesnickém prostředí nejstaršího germánského osídlení (*Motyková - Sedláček 1990*, 277). Vysoký podíl pozdně latéské keramiky (22%), v inventáři jinak plaňanského horizontu (78%), byl zjištěn v inventáři sídlištních objektů v Horoměřicích, takže intruze je vyloučena. Autorka výzkumu se domnívá, že lokalita byla osídlena nově příchozím obyvatelstvem, které nějakým způsobem přišlo do kontaktu s keltským etnikem. Nevylučuje přežívání malé části původního keltského obyvatelstva (*Šulová 2006*, 322, 324 - 325). Přežívání domácího obyvatelstva z doby latéské připouští na základě sídliště v Zalužanech i A. Rybová. V některých případech zde bylo možné pozorovat tuto skutečnost i v horizontální stratigrafii, kdy kúlová chata 47 se zlomkem spony pozdně latéského typu, nejspíše Almgren 18 (*Rybová 1961*, 403, obr. 2: 9; *Motyková - Šneidrová 1965*, 108), byla současná s objektem 43, jehož výplň obsahovala keramiku pozdně latéskou i keramiku plaňanského typu (*Rybová 1974*, 498). V Německu byla přítomnost latéské keramiky v objektech časně doby římské zjištěna v Pomohání, v Durynsku a v Bavorsku (*Pescheck 1978*, 8, Taf. 61 - 65; *Hüssen 2000*, 297 - 299; *Salač 2011*, 265). Na deseti z jedenácti prozkoumaných sídlišť v oblasti Tauberu je možno pozorovat pozdně keltské nálezy společně s raně germánským materiálem. Takové smíšené objekty se nacházejí v celé mohansko - franské oblasti, kterou plošně zabrala grossromstedtská kultura, mající silné vazby k původní oblasti Durynska (*Frank 2009*, 454).

Keltskou a germánskou keramiku obsahují i objekty jako je chata 9/83 z Lužice u Chomutova, stavba s evidentně latéskou tradicí (*Salač 1995*, 150; *Salač 1998*, 167 - 171, 173). Podle obecného mínění se nepochybuje o tom, že keltská keramika byla vyrobena na místě, zatímco germánská keramika je cizí a představuje příchod nového obyvatelstva. Známe je i z jiných míst v Čechách, např. objekt 14 v Kadani - Jezerce (*Kruta 1972*, obr. 3), objekt 3/77 v Jenišově Újezdě (*Erné 1992*, Tab. XXIX) nebo chata I/82 ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 23 - 24, obr. 1 - 17). Podle V. Salače byl pád oppid v Čechách, dávno před příchodem Marobudových Markomanů (Svábů), impulsem pro kulturní přeměnu v celé české kotlině. Chata 9/83 z Lužice a podobné objekty ukazují tuto proměnu, ke které došlo v období mezi zánikem oppid a příchodem Marobuda a která proběhla z hlediska archeologie velmi rychle. Archeologie zatím není schopna stanovit, zda se tak stalo výměnou obyvatelstva, ideí nebo kombinací obojího. Vyloučena není ani likvidace původního obyvatelstva ani mírové spoluzití (*Salač 1995*, 151; *Salač 1996*, 89 - 91; *Salač 1998*, 175 - 176; *Salač 2009*, 110). Při příchodu Germánů (LT D2b - Ř A), s úzkými vztahy ke střednímu Německu a k celému území grossromstedtské kultury, byla keltská sídliště z období LT D1 v terénu ještě dobře patrná a mohla být primárně nebo sekundárně využita včetně zázemí. Časový odstup mezi oběma kulturami tak nemohl být velký. Na kulturních změnách se vedle nově příchozích podílelo i původní obyvatelstvo. Proč a za jakých podmínek toto obyvatelstvo přistoupilo na tyto

radikální změny zůstává bez vysvětlení, přičemž mělo jít o totální proměnu materiální kultury. Tento problém si uvědomuje sám autor této hypotézy, kdy si na jiném místě a v jiné souvislosti klade otázku, jak několik set osadníků z Pomohani přimělo původní keltské obyvatelstvo, aby přijalo novou grossromstedtskou kulturu (*Salač 1998*, 177; *Salač 2013*, 139). Archeologické prameny mají ukazovat spíše na mírovou koexistenci. Lze však souhlasit s jeho závěrem, že.... "nejpravděpodobnější důvod pro jeho (Marobuda) příchod do Čech byla skutečnost, že se po kulturní změně jednalo o relativně konsolidované území, ve kterém žilo obyvatelstvo, které jeho národu (lidu) bylo v kulturním ohledu velmi blízké, pokud s ním nebylo identické....". V takovém případě by stačila jen výměna vládnoucí vrstvy (Marobud a jeho družina), která by nastolila nové mocenské poměry, ale bez nutnosti budovat nový hospodářský systém. Ten převzalo od Keltů a zachovalo svébské obyvatelstvo ještě před příchodem Markomanů (*Salač 1995*, 152 - 154; *Salač 1996*, 91, 93; *Salač 1998*, 178; *Salač 2009*, 116 - 117). Zbývá jenom vysvětlit, co způsobilo tak radikální kulturní změnu v celých Čechách v tak relativně krátké době. Situaci rovněž komplikuje skutečnost, že podle názoru E. Droberjara germánská složka inventáře chaty 9/83 z Lužice ve skutečnosti plaňanský horizont předchází. Upozorňuje na skutečnost, že půdorys chaty není typický pro plaňanský horizont, rovněž inventář objektu obsahuje větší množství na kruhu točené keramiky, které je obecně v plaňanském horizontu málo a také nekeltská část keramického inventáře připomíná przeworskou keramiku stupně LT D1. Inventář chaty 9/83 z Lužice je tak patrně svědectvím expanze przeworské kultury do středního Německa, Hesenska a také do severozápadních a částečně středních Čech v stupni LT D2a (*Droberjar 1997*, 273 - 274; *Droberjar 2006*, 21 - 22). V porovnání s germánskou složkou např. z objektu 1/99 v Dubu - Javornici (Parkman - Zavřel 2003, 203 - 219), z chaty I/82 ve Zlivi (Zavřel 1985, 19 - 42), nebo z chat 1/07 a 2/09 v Ratajích u Bechyně (Parkman - Zavřel 2010, 320 - 326; Zavřel 2011, 459 - 463) se materiál z lužického objektu svým charakterem skutečně odlišuje. K. Motyková se domnívá, že na přelomu starého a nového letopočtu došlo k násilnému obsazení Čech germánským obyvatelstvem, které nevyhledávalo výšinné polohy (oppida), ale opuštěné, ještě nezarostlé polohy vhodné k osídlení a zemědělské činnosti. Odpověď na otázku, co se stalo s předchozím keltským obyvatelstvem, které přežilo a neodešlo ze země, zůstává stále bez odpovědi (*Motyková 2006*, 225). Rovněž na území Moravy vzrostl počet dokladů vzájemných kontaktů keltského a germánského obyvatelstva. Jako příklad může sloužit sídliště ve Vyškově, kde se v inventáři jedné chaty nacházela vedle typické pozdně laténské keramiky stupně LT D1 také keramika przeworské kultury (*Horálková 1993*, 474, 489). Stejná situace je možné pozorovat i v sousedním Německu, kde v mohansko - franské oblasti, vedle nových germánských sídlišť grossromstedtské kultury, pokračují sídliště původního obyvatelstva. Podle archeologických nálezů dochází k vzájemnému ovlivňování a někdy je těžké rozhodnout, komu je přiřadit. Např. na sídlišti v Biebelriedu byla prozkoumána chata s germánským stavebním schématem, ale keramický náleзовý inventář patří z jedné poloviny grossromstedtské kultuře, zatímco druhá polovina patří domácímu spektru. Je to ukázka postupného ovlivňování a míšení obou kultur (*Völling 1992*, 154; *Steidl 2006*, 224; *Steidl 2009*, 474, Abb. 1). Jiný příklad můžeme uvést z Aubstadtu, kde vedle grossromstedtského pohřebiště vzniká sídliště, kde žije nově přichozí germánské obyvatelstvo v dosahu staršího, keltského sídliště. Dle T. Völlinga se jedná o vzorovou situaci, která se opakuje na různých místech v mohansko - franské oblasti, ale také v Durynsku, Čechách a jižním Polsku. Germáni upřednostňovali starší sídelní polohy domácího obyvatelstva, které zde fyzicky existovalo dále a s nově přichozími se dostávali do kontaktu (*Völling 1992*, 153).

V. Salač upozorňuje na skutečnost, že podobnost mezi laténskými a starořímskými nádobami vznikla již při vzniku grossromstedtské kultury v Posáli a v Polabí. K převzetí tvarů a výzdoby do jejího keramického fondu došlo patrně ve středním Německu a nositelé grossromstedtské kultury do Čech s takovou keramikou již přišli. Je málo pravděpodobné, že

pozdně laténské nádoby, nalezené na pohřebištích v Durynsku, pocházejí z Čech (Salač 2008, 70).

Zdá se, že právě jižní Čechy jsou vhodná oblast pro pozorování přežívání keltských prvků v germánských objektech. Na sídlištích stupně LT D2b - Ř A se zde často vyskytuje i pozdně laténská tuhová keramika v podobě silnostěnných zásobnicovitých nebo hrncovitých nádob s ovaleným okrajem, často svisle hřebenovaných, např. ve výplni sídlištního objektu, zničeném v roce 1984 rýhou plynovodu u Kbelnice (Michálek 1987, 78; Zavřel 1999, 476, obr. 9: E), na sídlišti ve Lhotě Kestřanské z menšího výzkumu a sběrů B. Dubského z let 1940 - 1942 (Dubský 1949, 492 - 493; Rybová 1956, 218, 222; Motyková - Šneidrová 1963, 29) a sběrů z let 1958 - 1968 (Michálek - Fröhlich 1967, 61; Michálek - Fröhlich 1969, 68 - 69) nebo na sídlišti v Probulově, kde intenzivní sběry z let 1973 - 2005 (Fröhlich 1978, 76; Fröhlich - Jiřík 2008, 222) zjistily založení germánské osady na zbytecích většího sídliště z mladší a pozdní doby laténské (Břicháček - Fröhlich 1993, 67). Keltské a germánské nálezy keramiky z počátku doby římské byly zjištěny také na sídlišti v Pročevilech (Fröhlich 1992, 130; Fröhlich 1993, 40, 42), Křtěticích (nepublikováno), Krašlovicích (Michálek 2000, 249), Krtelích (Parkman 2007, 375 - 394), Čimelicích (nepublikováno), Myslíně (nepublikováno), Bežerovicích (Zavřel 2011, 453, 456 - 457) a ve Zlivi II a III (Milítký 1997, 329). První prokázané sídliště z doby římské na Tábořsku v Bechyňské Smoleči se nachází v areálu starší keltské osady, což je pro jižní Čechy typické. Je zatím prokázáno pouze povrchovými nálezy keramiky, z nichž jsou charakteristické polokulovité, kulovité a hráněné okraje hrncovitých nádob nebo zlomky stěn zdobené svislým rýhováním (Zavřel 2011, 456, obr. 3). Další dvě lokality z počátku doby římské byly dodatečně zaregistrovány na katastru obce Bežerovice. První z nich bylo objeveno ve výkopu pro vodovod i sběrem v okolí, kdy byly získány zlomky keramiky z pozdní doby laténské i zlomky keramiky ze starší doby římské, především okraje hrncovitých nádob a zásobnic, zdobené svislým rýhováním. I druhá lokalita byla objevena ve výkopu pro vodovod a sběrem v jeho okolí a i v tomto případě byly rozpoznány zlomky pozdně laténské keramiky i keramiky z počátku starší doby římské, především zlomky stěn, zdobené svislým rýhováním (Zavřel 2011, 456 - 457, obr. 6: A - B).

Sídliště s výskytem keltské a germánské keramiky z období LT D2b - Ř A bylo zjištěno při předstihovém výzkumu v roce 2002 v Českých Budějovicích - Českém Vrbném (Zavřel 2006, 109 - 149). Tato lokalita představuje další sídliště z období LT D2b - Ř A s keltskými a germánskými nálezy. Charakter kontaktů obou etnik na této lokalitě však nelze přesněji stanovit. Keltský materiál v prozkoumaných objektech převládá, zatímco nálezy germánské mají spíše podobu intruze. Je však nepochybné, že zde Germáni svébského původu v počátečních fázích doby římské přebývali. Intensitu a strukturu tohoto osídlení však nemůžeme blíže charakterizovat. Výraznou složku keltskou a germánskou obsahuje objekt 1/99, prozkoumaný v roce 1999 na sídlišti v Dubu - Javornici. Ve výplni objektu jsou obě složky rovnoměrně zastoupeny a je tedy těžké, podle obvyklých archeologických kritérií rozhodnout, zda je tento objekt keltský nebo germánský (Parkman - Zavřel 2003, 203 - 219; Zavřel 2006a, 244 - 246, obr. 13, obr. 20: 1 - 4, 10 - 18, obr. 21: 5, 7; Zavřel 2007a, 81 - 82; Zavřel 2008, 118; Parkman - Zavřel 2010, 317 - 319). Stejně pozorování jsme učinili v roce 2008 při výzkumu zahluobené polozemnice 1/07 v Ratajích u Bechyně, pravidelného obdélníkovitého půdorysu s polokruhovitým výklenkem dovnitř na západní straně, délce 5 m, šířce 2 - 2, 4 m, hloubce 60 cm, bez kúlové konstrukce. Při výzkumu byla rozdělena do 5 sektorů, které byly vybírány po 10 cm silných mechanických vrstvách a zároveň byly z každého sektoru a vrstvy odebírány vzorky pro paleobotanický rozbor. Její výplň obsahovala početnou kolekci keramiky, která se skládala ze dvou výrazných částí, keltské a germánské. Již při výzkumu jsme pozorovali, že se oba druhy keramiky ve výplni objektu vyskytovaly celkem rovnoměrně. Toto pozorování bylo ještě umocněno společným výskytem obou složek v kamenné destrukci na dně a v poslední vrstvě nad podloží, kde se

vyskytovala společně pod nánosy mazanice (*Parkman - Zavřel 2010*, 319 - 326). V roce 2009 zde byla prozkoumána další polozemnice 2/09. Keramika z její výplně se opět skládala ze dvou částí, keltské a germánské. I zde se obě keramické složky ve výplni objektu nacházely poměrně rovnoměrně (*Zavřel 2011*, 453 - 463). Totéž platí, i když ne v tak výrazné formě, pro sídlištní objekt 1/88, prozkoumaný v rámci záchranného výzkumu ve Žďáru na Písecku v roce 1988 (*Michálek 1992*, 176), pro dosud nepublikovaný sídlištní objekt (chata nebo jáma) v Žichovci na Prachaticku (*Michálek - Parkman 1996*, 20) a pro chatu 1/82 ve Zlivi (*Zavřel 1985*, 23 - 24). Chronologicky nejstarší komponenty, v nově zjištěném materiálu na sídlišti ve Zlivi, jsou nálezy z pozdní doby laténské. Jedná se o tuhové zlomky ovalených okrajů zásobnic a hrncovitých nádob, často zdobených svislým hřebenováním.

Četná pozdně laténská keramika, zvláště ovalené okraje a tuhové zlomky zdobené svislým hřebenováním a na kruhu točené, zatažené misky, se nachází spolu s plaňanským typem minimálně v 10 sídlištních objektech v Zalužanech (*Rybová 1956*, 224 - 226; *Rybová 1961*, 401 - 403).

Význam objektu 1/99 z Dubu - Javornice

Příkladem může být výplň sídlištního objektu 1/99 z Dubu - Javornice na Prachaticku ze stupně Ř A, kde se vedle typické germánské keramiky plaňanského typu nacházelo i větší množství zlomků keltské keramiky, ze kterých šlo rekonstruovat celé nádoby, včetně malované láhve a také další keltské předměty (železná sekerka, kamenné žernovy).

Lokalitu objevil v roce 1990 M. Parkman v rámci systematického terénního průzkumu středního toku Blanice. V letech 1990 – 1999 zde byly prováděny pravidelné povrchové sběry, které potvrdily, že se jedná o polykulturní sídliště s výraznou fází přechodného období mezi pozdní dobou laténskou a starší dobou římskou (*Michálek – Parkman 1996*, 13; *Zavřel 1999*, 476). V roce 1999 zde A. Majer provedl geofyzikální průzkum a magnetometrické měření, které prokázalo řadu anomálií, z nichž jedna byla v témže roce ověřena sondážním výzkumem, který provedlo Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích a Prachatické muzeum v Prachaticích. Výsledkem bylo odkrytí objektu 1/99, patrně výrobního charakteru, jehož výplň obsahovala značné množství nálezů, které bylo možno rozdělit do dvou výrazných skupin, keltské a germánské a celkově datovat do období LT Db2 – Ř A (*Parkman – Zavřel 2003*, 203 – 219). Výplň tohoto objektu, patrně řemeslnické dílny, obsahovala téměř 600 zlomků keramiky, kterou bylo možno rozdělit do dvou výrazných skupin, starší keltské (LTC2/D) a mladší germánské (Ř A), které jsou ve výplni objektu rovnoměrně zastoupeny a je proto podle obvyklých archeologických kritérií těžké rozhodnout, zda je tento objekt keltský nebo germánský (*Parkman – Zavřel 2003*, 203 – 219; *Parkman – Zavřel 2004*, 379 - 389). Tento objev nastoluje řadu otázek – jsou obě skupiny keramiky současné nebo mezi nimi existuje nějaký časový interval a jak dlouhý? Došlo ke kontaktu obou etnik? A pokud ano, šlo o mírovou koexistenci nebo násilný střet? Tato stavba byla zničena silným požárem a pod mohutnou vrstvou mazanice se nacházely celé nádoby deformované žářem a relativně cenné věci, které by za normálních okolností byly patrně odneseny. Problém je rozhodnout, zda se obě zmíněné složky dostaly do výplně objektu současně nebo mezi nimi existuje nějaký časový interval. Jinak řečeno, zda se Keltové dostali s Germány do fyzického kontaktu a pokud ano, zda se jednalo o mírovou koexistenci nebo násilný střet. Určitým vodítkem je skutečnost, že stavba byla zničena náhlým požárem. Domnívám se, že zde pravděpodobně ke kontaktu obou etnik došlo, i když charakter tohoto kontaktu je zatím obtížné vysvětlit. V tomto případě by byl objekt 1/99 z Dubu - Javornice dokladem přežívání keltské kultury do plaňanské skupiny. Právě v okrajových oblastech jižních Čech mohly menší skupinky Keltů přežívat až do období LT Db2 - Ř A (*Droberjar 2006*, 42; *Droberjar 2008*, 103; *Parkman*

2008a, 103). Protože bylo zřejmé, že tato lokalita bude klíčová při řešení otázky kontaktu Keltů a Germánů v jižních Čechách, rozhodli jsme se v pokračování výzkumu. V roce 2006 zde bylo prozkoumáno celkem 29 sídlištních objektů – jam a kůlových jamek. Většina z nich však náležela starší době bronzové a jen menší část počátku doby římské (*Parkman - Zavřel 2010*, 317 - 318). Pro další pokrok v řešení tohoto problému však bude nutné pokračovat ve výzkumu této důležité lokality. V podstatě lze přijmout závěry V. Salače, že k nástupu nové kultury v Čechách došlo ještě před Marobudovým příchodem. Tato nová kultura obsadila území osídlené dříve keltským obyvatelstvem. Můžeme se domnívat, že se na jejím rozšíření v české kotlině podílelo i původní obyvatelstvo (*Salač 1996*, 93). Z hlediska jižních Čech lze předpokládat, že zde v omezených sídelních komorách trvá život až do závěru doby laténské (*Droberjar 2014*, 257). Právě na místech těchto nejmladších sídlišť nebo v jejich blízkosti vznikají po obsazení jižních Čech svébským obyvatelstvem první germánské osady. Minimálně pro píseckou skupinu sídlišť se předpokládá příchod nových kolonistů z Plzeňské kotliny podél toku říčky Skalice (*Břicháček - Fröhlich 1993*, 69).

Závěrem je možné konstatovat, že za současného stavu výzkumu se zdá, že kontinuita většiny sídlišť ze stupně LT D1 do stupně LT D2b - Ř A v jižních Čechách skutečně existuje. Není vyloučeno, že stavby původního keltského obyvatelstva, postavené ve stupni LT D1 v době příchodu nového germánského obyvatelstva, byly v terénu ještě patrné a mohly být také i využívány. Ke kontaktům mezi Kelty a Germány tak s největší pravděpodobností došlo, i když je za současného stavu poznání těžké vysvětlit jeho charakter.

Stupeň B1 (10/5 před Kr. – 50) – starší část starší doby římské.

Hlavní lokality: Krašovice (sídliště), Lhota Kestřanská (sídliště), Litochovice (sídliště), Myslín (sídliště), Probulov (sídliště), **Přešťovice (sídliště)**, Štěkeň (sídliště), Zalužany (sídliště)

E. Droberjar dělí stupeň B1 na B1a (horizont Marobudovy říše – 10/5 před Kr. - 20/30) a B1b (horizont tzv. klasických českých spon s očky – 20/30 – 50/70) – *Droberjar 1999*, 3 – 4). Pro tak detailní třídění však není v jihočeské oblasti zatím dostatek k tomu účelu vhodných nálezů. Datace sídliště v Přešťovicích na jednotlivé stupně je obtížná. Chybí nálezy chronologicky citlivých kovových předmětů a jsme odkázáni na běžnou sídlištní keramiku, která ve většině případů umožňuje pouze rámcové datování. Navíc užitková keramika, která na přešťovickém sídlišti tvoří naprostou většinu, je z větší části společná pro stupeň Ř A i B1.

Po první vlně svébského osídlení Čech (plaňanská skupina) přišla druhá vlna (dobřichovská skupina), opět vycházející z Pomohani, které se tím v podstatě vylidnilo a také snad částečně ze středního Polabí. Větší část obyvatelstva odešla v průběhu posledního desetiletí př. Kr. pod vedením Marobuda do Čech, což dokládá nápadná podobnost nálezového fondu z obou území (*Frank 2009*, 460). Výsledkem těchto migrací z mohansko - franské oblasti je dobřichovská skupina jako výsledek splynutí staršího svébského osídlení (plaňanská skupina) s nově přichozími, za vlivu z oblastí římské říše v prostředí tzv. Marobudovy říše. Hmotná kultura Germánů v Čechách se sice ve stupni B1 změnila, ale v mnohém souvisí s předchozí plaňanskou skupinou. Dochází k zásadním společenským a ekonomickým změnám, které se archeologicky projevují v dobřichovské skupině grossromstedtské kultury. Její trvání lze předpokládat přibližně v období 1. poloviny 1. století (B1) a jejími nositeli byli Svébové, hlavně Markomani, ale také z menší části Hermunduři a rovněž příslušníci dalších menších kmenů (*Peschel 1978*, 138, 149). Je rozšířena v severozápadních a středních Čechách, hlavně v okolí Prahy a v dolním Polabí, kde existují četná žárová pohřebiště ze stupně B1 s hmotnou kulturou, která ukazuje na kontakty podél Labe do Čech a dále až do středního Podunají. Rovněž registrujeme četné podobnosti mezi

Meklenburskem, Braniborskem, středním Německem a Čechami. (*Droberjar 2006a*, 664 - 665).

Podle V. Salače dochází během vlády Marobuda k změně archeologické kultury, která se zřetelně odlišuje od předchozí grossromstedtské kultury stupně Ř A. Objevují se nové formy keramiky, spon, typy zahloubených příbytků. K této změně dochází nejen v Čechách, ale také v celém polabském okruhu. Osídlení Čech je ve stupni B1a výrazně menší než v předchozím stupni Ř A. Předpokládá v tomto období naprosté vyliďnění jižních i západních Čech (*Salač 2009*, Abb. 8 a - b). Zcela správně si ale klade otázku, jak je možné, že v době největšího rozmachu Marobudovy moci se počet obyvatel Čech zmenšuje a některé oblasti nejsou osídleny vůbec. Dle tohoto autora na tyto otázky archeologie zatím neumí odpovědět (*Salač 2009*, 124 - 126). Po rozpadu Marobudovy říše dochází k částečnému přesunu hornolabských Svěbů do středního Podunají, oblasti jižní Moravy, jihozápadního Slovenska a severní části dolního Rakouska. Dle E. Droberjara se jedná o tzv. první ornelabskosvébsko/markomanskou vlnu v období B1b a B1/B2, která značně přispívá ke vzniku nového mocenského centra Svěbů v této oblasti, tzv. Vanniova království. Na rozhraní stupňů B1/B2, kolem poloviny 1. století odchází druhá část Svěbů z Čech (tzv. druhá hornolabskosvébská/markomanská vlna), tentokrát na západ do Porýní. Není jisté, zda nadále v Čechách převažují Markomani nebo jiní Svěbové, každopádně na sklonku stupně B1 a na přelomu stupňů B1/B2 osídlení řidne (*Droberjar 2006*, 55; *Droberjar 2006a*, 604, 606, 668 - 669, 678). Konec stupně Ř A v Čechách (mladší fáze pohřebiště Grossromstedt) je možno sledovat, např. na sídlišti v Zalužanech (objekt 41), Novém Bydžově - Chudonicích (objekty fáze VI, např. objekt 41) nebo v Plotišti nad Labem (objekt 152) na změnách v keramickém inventáři. Končí plaňanské poháry a polokulovité nádoby s výzdobou rytého meandru, s liniemi lemovanými důlky nebo provedenými jemným ozubeným kolečkem a naopak nově se objevují teriny s náznakem oddělení hrdla a vázovité tvary, členěné horizontálními žebry na hrdle (*Rybová 1974*, 498), které pak v průběhu stupně B1 představují jeden z typických tvarů tohoto časového období (*Motyková 1965*, 145; *Rybová 1974*, 499). Oddělení stupně Ř A a B1 bylo v Čechách provedeno pomocí uzavřených hrobových celků (*Motyková - Šneidrová 1965*, 168). Kontinuita vývoje stupně Ř A od jeho počátků až do plně vyvinutého stupně B1, charakterizovaného spony s očky, byla prokázána na pohřebištích v Tišicích, Tvřsicích a Třebusicích s postupnými změnami ve výbavě hrobů. Je doložena i na pohřebišti v Grossromstedtu (*Rybová 1974*, 500; *Droberjar 2006*, 54 - 55). Kontinuitu vývoje osídlení ze stupně Ř A do stupně B1 lze sledovat na některých lokalitách středních, severozápadních a snad i východních Čech (Kadaň - Jezerka, Trmice 1, Tuklaty, Tuchlovice, Ovčáry) na sídlištní keramice (výskyt terin s vyšším hrdlem, vázovitých tvarů, nárůst technik ozubeného kolečka). E. Droberjar předpokládá určitý přechodný stupeň mezi Ř A a B1, ale i vzájemnou kulturní propojenost mezi plaňanskou a dobřichovskou skupinou grossromstedtské kultury, jako určitý důsledek migrační svébské vlny do Čech na sklonku 1. stol. př. Kr. Stupeň B1 lze, podle některých hrobových nálezů, rozdělit na dvě fáze: B1a (Völling horizont III) a B1b (Völling horizont IV). Toto rozdělení však nelze bez chronologicky citlivějších nálezů aplikovat na sídlištní nálezy a nálezy lze datovat pouze rámcově do stupně B1 (*Droberjar 2006a*, 605; *Droberjar 2008a*, 100). Toto konstatování platí i pro jižní Čechy, jejichž osídlení se ve stupni B1 někdy ani nepředpokládá (*Droberjar 2006a*, 606). Vývoj zde byl v tomto období patrně odlišný od centrálních částí Čech. Na jih Čech nezasahuje dobřichovská skupina grossromstedtské kultury. Obraz jižních Čech se proti předcházejícímu stupni prakticky nezměnil. Důležité pro poznání dobřichovské skupiny jsou vedle sídlišť především žárové hroby (Dobřichov - Pičhora, Třebusice, Tišice, Stehelčevy) a kostrové pohřebiště (Praha - Bubeneč). To v jižních Čechách není možné pro naprostou absenci pohřebišť nejen z tohoto období. Toto omezené osídlení známe výhradně ze sídlišť, které pokračují ze stupně LT D2b - Ř A a proto pro ně platí tytéž parametry jako v předchozím období. Na sídlišťích dosud chybí

nejen stratigrafická pozorování, ale i zpracování sídlištní keramiky. Proto zde není zatím možné vést ostrou hranici mezi stupni LT D2b - Ř A a B1, ale je možné předpokládat, i když zatím jen hypoteticky na základě analogií z jiných českých lokalit (např. ve východních Čechách), plynulý přechod. Po E. Droberjarem předpokládaném rozpadu Svěbů na tři skupiny (*Droberjar 2006a*, 678) - středodunajské Svěby, hornorýnské Svěby ("Neckarsweben") a Svěby, kteří zůstali v Čechách (hornolabští Svěbové), přetrvávají v jihočeské oblasti Svěbové, kteří sem přišli s kulturou plaňanské skupiny. V odborné literatuře se nepředpokládá osídlení jihočeské oblasti ve stupni B1 (*Droberjar 2006a*, 606; *Salač 2009*, Abb. 8 a - b). S názory o naprostém vysídlení obyvatelstva z jižních Čech ve stupni B1 nelze souhlasit. Je však nesporné, že došlo k jeho značnému zřidnutí. Podle mého názoru se jedná o to samé svěbské obyvatelstvo, které jih Čech osídlilo ve stupni Ř A, ale nyní se stahuje do oblasti středního Pootaví, prakticky do nejbližšího (Lhota Kestřanská, Štěkeň) a širšího (Krašlovice, Litochovice) okolí Přešťovic a do oblasti severního Písecka (Myslín, Probulov, Zalužany). Osídlení mizí z Prachaticka, Českobudějovicka i Táborska. Význam nálezů ze sídliště ze Zalužan spočívá především v potvrzení existence zalužanské osady v průběhu celé starší doby římské, což je jev obvyklý i na řadě jiných sídlišť v Čechách. Totéž můžeme konstatovat i o nedalekém sídlišti u Probulova, kde sběry přinesly nálezy ze stejného časového rozpětí, tj ze stupňů Ř A - B2 (*Fröhlich 1987*, 28 - 29). Domnívám se, že totéž platí i pro přešťovické sídliště. U některých objektů ze sídliště v Přešťovicích platí stejné zjištění jako v případě chaty 8 na sídlišti v Mlékojedech, z jejíž výplně pocházejí vedle hrubé, sídlištní keramiky, které se vyskytují jak ve stupni Ř A, tak i ve stupni B1, i terinovitě tvary, dokonce fragment teriny s válcovitým hrdlem, které je odděleno od výdutě plastickou lištou. Tento tvar je typický pro stupeň B1 (*Droberjar 2008a*, 101). V této souvislosti je zajímavý nález germánské keramiky stupně B1 na římském výšinném opevnění Auerberg ve švábsko - bavorské oblasti, kde se v několika objektech z tiberiovského období našly zlomky labsko - germánské keramiky, pocházející podle mineralogických analýz z Čech, částečně z jižních Čech a to přímo z okolí Přešťovic. Tento nález může dokládat přítomnost jihočeských Germánů na lokalitě nebo alespoň obchodní vztahy. O stycích tohoto druhu mezi Raetií a Hermundury se přibližně v tomto období zmiňuje Tacitus (*Salač 2008*, 67). Neztotožňuji se s názorem o neexistenci nálezů ze stupně B1 na sídlišti v Přešťovicích i na jiných jihočeských lokalitách a o možném vysídlení obyvatelstva z jihu Čech (*Droberjar 2008a*, 103). Považuji za nepravděpodobné, že po poměrně hustém osídlení jižních Čech ve stupni Ř A by toto území zůstalo během krátké doby liduprázdné. Podle mého názoru situace na sídlišti v Přešťovicích v podstatě kopíruje situaci na jihu Čech, kdy osídlení řídne a stahuje se pouze do centrálních partií jihočeské oblasti. Problémem je, že přešťovické sídliště je prozkoumáno pouze z menší části, výzkumem z třicátých let minulého století a také se nedochovaly všechny nálezy. Navíc jsme odkázáni pouze na hrubou sídlištní keramiku, která není příliš chronologicky citlivá. Proto zde není možné vést ostrou hranici mezi stupněm Ř A a B1. Domnívám se, že i tak můžeme na přešťovické lokalitě vyčlenit některé nálezy, datovatelné do stupně B1 a vysledovat tendence dalšího vývoje ze stupně Ř A do stupně B1. Podobná situace je i na sídlišti v Mlékojedech, kde je možné vyčlenit dva sídlištní horizonty, kdy ten starší je intenzivnější, zatímco v tom mladším chybí výraznější keramické prvky stupně B1 (*Droberjar 2008a*, 102). Kromě sídliště v Přešťovicích do stupně B1 pokračuje i sídliště v Probulově, které existuje ještě ve stupni B2. Stejným vývojem prošlo i sídliště v nedalekých Zalužanech (*Břicháček 1993*, 69). Podle mého názoru nejstarší germánské (svěbské) obyvatelstvo v jižních Čechách zůstalo a postupně splynulo s nově příchozími, rovněž svěbskými Markomany, i když archeologickými metodami se tento předpoklad zatím těžko prokazuje. Tento vývoj mohl rámcově proběhnout tímto způsobem v celých Čechách. Počet nově příchozích tak nemusel být příliš vysoký, naopak původní obyvatelstvo mohlo být ovládnuto markomanskou elitou a přijalo novou kulturu (*Droberjar 2006*, 55).

Vedle chronologicky necitlivých tvarů, jako jsou esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým okrajem, mísovitě tvary s různě profilovaným okrajem, zaobleným a dovnitř zataženým, kónicky rozevřeným a šikmo dovnitř seříznutým nebo ven vytaženým, mísy s kulovitě zesíleným okrajem různých variant a mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem, nádoby se zaobleným a kolmo nasazeným okrajem, hrncovitě nádoby se zaobleným, kolmo nasazeným okrajem a odsazeným tělem, šikmo ven vykloněným okrajem a odsazeným tělem a hrncovitě nádoby s kulovitým okrajem a odsazeným tělem, které pokračují z předchozího stupně Ř A. To platí i pro soudkovité nádoby, tzv. pozdně římské hrnce a to s zaobleným, rovně seříznutým, kyjovitě rozšířeným nebo kulovitým, dovnitř zataženým okrajem nebo zásobnice s kulovitým okrajem a zásobnice se zaobleným okrajem a esovitě prohnutým tělem (Droberjar 1997 - 5110). Sice již ve stupni Ř A se vyskytují teriny s prohnutým hrdlem (Droberjar 1997 - 3200), ale masovější výskyt tohoto typu nádoby zaznamenáváme až od stupně B1 (Zalužany - obr. 262: 18, Myslín - obr. 269: 2). Totéž platí o terinách s prohnutým hrdlem a nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla (Droberjar 1997 - 3200) a zvláště pak o terinách s válcovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3300) a terinách s kuželovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3600) - Zalužany - obr. 262: 15 - 17, Myslín - obr. 269: 6.

Z výzdobných prvků přechází ze stupně Ř A svislé rýhy (Myslín - obr. 269: 10), husté svislé rýhování (Zalužany - obr. 261: 22, obr. 270: 8, 15, Myslín - obr. 267: 7), zkřížené nepravidelné rýhování (Myslín - obr. 269: 16, Krašovice - obr. 274: 24), mřížka v podobě obdélníku nebo čtverce, vodorovné úzké žlábků (Myslín - obr. 269: 25, 33), umělé drsnění drsnění (mramorování) - (Zalužany - obr. 260: 7), svislé, vodorovné a šikmé pásy vytvořené radélkem (Probulov - obr. 259: 11, Myslín - obr. 269: 22) a rovněž radélkem vytvořený meandr (Zalužany - obr. 270: 9). Dále to jsou kruhové jamky, Droberjar 1997 - 570 (Zalužany - obr. 261: 17, obr. 262: 25, Myslín - obr. 269: 9, 17), někdy uspořádané v řadách - Droberjar 1997 - 573 (Zalužany - obr. 262: 1, 25), úzké oválné vpichy (Zalužany - obr. 261: 23, Myslín - obr. 269: 27, Krašovice - obr. 274: 23) a nečleněné vodorovné plastické lišty (Zalužany - obr. 262: 7). Právě ve stupni B1 nabývá na intenzitě používání nehtových vrypů (Zalužany - obr. 261: 21, obr. 262: 1 - 5, Myslín - obr. 269: 1, 4) a rovněž od stupně B1 se stává běžnou výzdoba hřebenem provedených obloučků (Zalužany - obr. 261: 18, Myslín - obr. 269: 19, 21).

Stupeň B2 (50 – 150) – mladší část starší doby římské

E. Droberjar dělí stupeň B2 na B2a (časná fáze stupně B2 – 50/70 – 100/120) a B2b (pozdní fáze stupně B2 – 100/120 – 150/160) – (Droberjar 1999, 4). I pro stupeň B2 platí, že pro tak detailní třídění není v jižních Čechách zatím dostatek nálezů.

Hlavní lokality: Česká Lhota (sídliště), Probulov (sídliště), **Přešťovice (sídliště)**, Sedlec (sídliště), Myslín (sídliště), Zalužany (sídliště), Zvíkovské Podhradí (výšinná poloha).

Ve 2. polovině 1. století a v období kolem roku 100 (B2a - 50/70 - 100/120) dochází v Čechách k úbytku obyvatelstva a k oslabení obchodních vztahů s římskými provinciemi. Tato skutečnost může souviset s odchodem části obyvatelstva na jižní Moravu a jihozápadní Slovensko. Naopak v 1. polovině 2. století (B2b - 100/120 - 150/160) nové sídlištní nálezy svědčí o nárůstu osídlení (Droberjar 1999, 4, Droberjar 2005a, 788). Husté osídlení registrujeme rovněž na jižní Moravě a v přilehlých částech Dolního Rakouska (Tejral 1983, 96).

Ve stupni B2 dochází v jižních Čechách, ve srovnání se stupni Ř A – B1, k úbytku osídlení, vylidnění krajiny a ústupu do nižších centrálních sídelních komor. Náplň stupně známe výhradně ze sídliště, z nichž nejkompletněji bylo prozkoumáno sídliště v Sedleci a

Zalužanech (obě však jsou dosud z větší části nepublikována). Rovněž nálezy ze sídliště v Přešticích dokládají zřetelně jeho existenci v průběhu celé starší doby římské i z následujícího období. Bohužel značná část těchto nálezů dnes již nelze přiřadit k jednotlivým objektům (Motyková - Šneidrová 1967, 39). Ani ze stupně B2 neznáme žádné pohřebiště. Oslabení obchodních vztahů s římskými provinciemi, které pozorujeme ve středních Čechách (Droberjar 1999, 4), se jihočeské oblasti nijak nedotkly. Podle dosavadního stavu nálezů lze konstatovat, že na konci stupně B2 dochází k opuštění vyšších poloh (např. na Prachaticku), kolonizovaných během období LT D2b - Ř A a osídlení se stahuje do nižších oblastí Českobudějovicka, Strakonicka a Písecka. I pro stupeň B2 platí, že se můžeme pouze pokusit vyčlenit jeho náplň pouze v hrubých rysech na základě sídlištní keramiky. Za průběžný tvar je možno považovat mísy se zaobleným a více či méně dovnitř zataženým okrajem, opět v celé řadě variant (Zalužany - obr. 262: 12 - 13), např. mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2404), kolmo nasazeným nebo kónicky rozevřeným, dále s rovně seříznutým okrajem, šikmo dovnitř seříznutým okrajem a ven vytaženým okrajem a také mísy s kulovitě zesíleným okrajem, mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem. Průběžné jsou i hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2105), hrnce s dvojkónickým tělem, nádoby se zaobleným a kolmo nasazeným okrajem nebo esovitě profilované hrnce se zaobleným či rovně seříznutým a ven vykloněným okrajem (Myslín - obr. 269: 18, Zalužany - obr. 261: 6, obr. 270: 17) i okrajem vodorovně ven vyloženým (Droberjar 1997 - 1213 - 1214). I ve stupni B2 se běžně vyskytují soudkovité nádoby, s okrajem kyjovitě rozšířeným (Zalužany - obr. 261: 2), zaobleným, rovně seříznutým nebo s kulovitě rozšířeným a dovnitř zataženým (Myslín - obr. 269: 15, 32). Ještě ve stupni B2 se objeví hrncovité nádoby s kolmo nasazeným okrajem, někdy zaobleným a odsazeným tělem. Ve stupni B2 se často vyskytují mísy se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2403, Droberjar 1997 - 2405, Droberjar 1997 - 2408, Droberjar 1997 - 2454). Ostře profilované mísy Droberjar 1997 - 2300 patří mezi charakteristické nádoby z období B2 a B2/C1, stejně jako ostře profilované mísy Droberjar 1997 - 2318 nebo hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2107). I pro stupeň B2 jsou příznačné teriny s prohnutým hrdlem, někdy s nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla (Droberjar 1997 - 3200), dále teriny s válcovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3300) - Zalužany - obr. 262: 16, Myslín - obr. 269: 2, 21 a teriny s kuželovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3600) - Zalužany - obr. 262: 15, 17. Z typů zásobnic to jsou exempláře se zaobleným okrajem a esovitě prohnutým tělem (Droberjar 1997 - 5110). Z předchozích období pokračuje výzdoba v podobě svislých rýh, vodorovných úzkých žlábků (Droberjar 1997 - 211), řady svislých žlábků (Droberjar 1997 - 551- 552), kruhových nebo oválných jamek (Zalužany - obr. 262: 25, Myslín - obr. 269: 9, 17, Zvíkovské Podhradí - obr. 274: 4), někdy uspořádaných v řadách nebo kombinovaných s řadou svislých rýh (Probulov - obr. 258: 13) nebo jsou ve vodorovné řadě lemované žlábků. Z plastických prvků to jsou nečleněné vodorovné plastické lišty (Zalužany - obr. 262: 7) nebo plastické lišty členěné příčnými vrypy (Droberjar 1997 - 541) a také prsovitě vypnuliny (Droberjar 1997 - 511a). Výzdoba umělým drsněním se ještě ojedinelé dožívá stupně B2 (Probulov - obr. 258: 7 - 8, Zalužany - obr. 270: 5 - 7 a postupně se vytrácí. Totéž platí i pro husté svislé rýhování (Myslín - obr. 269: 5), zkřížené nepravidelné rýhování (Droberjar 1997 - 221) - Myslín - obr. 269: 16, kombinaci vodorovných a šikmých rýh, radélkovaný dekor (Probulov - obr. 259: 11, Myslín - obr. 269: 22, 26) a radélkem vytvořený meandr. Ve stupni B2 naopak začíná motiv větvičky, výzdoba svislými oválně podlouhlými žlábků, šikmé žlábkování, vodorovné žlábkování kombinované s šikmým (Droberjar 1997 - 557), víceřadá rytá klikatka mezi horizontálními liniemi (Droberjar 1997 - 233) a jednoduchá rytá nepravidelná vlnovka. Několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka se na moravských sídlištních doby římské vyskytuje již v období B2 - B2/C1. Rovněž okraj nádoby, zdobený přesekáváním a vrypy patřil k oblíbeným motivům od stupně B2. Rytá mřížka je charakteristický výzdobný motiv pro germánskou sídlištní keramiku v období

stupňů B2 a B2/C1 (Zalužany - obr. 262: 24), stejně jako kombinace svazků vodorovných a šikmých nebo svislých rýh a řady krátkých svislých rýžek a také polokruhovitě vpichy (Droberjar 1997 - 195) - Probulov - obr. 258: 13), trojúhelníkovité vrypy a vpichy (Droberjar 1997 - 130, 194) - Zvíkovské Podhradí - obr. 274: 2, úzké oválné vpichy (Droberjar 1997 - 160), obdélníkovité vpichy (Droberjar 1997 - 124) a zvláštní klínovité vpichy (Droberjar 1997 - 192) - Probulov - obr. 259: 8. V závěru starší doby římské (B2) a v přechodném období mezi starší a mladší dobou římskou (B2/C1) představuje výzdoba hřebenovými obloučky (Myslín - obr. 269: 19, 21) spolu s nehtovitými vrypy (často v pravidelných řadách - Droberjar 1997 - 112), nejběžnější výzdobnou techniku hrubé sídlištní germánské keramiky. Tato výzdoba dosahuje vrcholu právě ve stupni B2 (Zalužany - obr. 262: 3 - 4, Myslín - obr. 269: 1, 4, 13, 23, Zvíkovské Podhradí - obr. 274: 4). Hřebenem provedené svazky vlnovek (Droberjar 1997 - 370) patří k častým výzdobným motivům z období B2 - B2/C1 (Myslín - obr. 269: 12). Od stupně B2 se v Čechách setkáváme s výzdobou v podobě barbotina, která je z prostředí jižních Čech známa zatím pouze z Přešťovic.

Stupeň B2/C1 (150 – 180/200) – horizont markomanských válek

Jižní Čechy zůstaly stranou bouřlivých událostí markomanských válek, které se zde nijak neprojevily. Opět neznáme z tohoto období žádné pohřebiště. Pouze několik sídlišť přežívá ze stupně B2 do C1 (Probulov, Přešťovice, Sedlec), avšak ani jedno nebylo dosud kompletně prozkoumáno. Materiál z dosud nejvíce prokopaného sídliště v Sedleci je z větší části nepublikován a zatím i nedostupný. Vyčlenit tento stupeň v jižních Čechách na základě dostupných sídlištních nálezů zatím není možné.

Stupeň C1 (180/200 – 250/260) – časný stupeň mladší doby římské

Hlavní lokality: Probulov (sídliště), Přešťovice (sídliště), Sedlec (sídliště), Zbelítov (sídliště), Zvíkovské Podhradí (výšinné sídliště).

I v mladší době římské trvá těsný vztah Čech i Moravy k polabskému okruhu. Jsou zakládána nová žárová pohřebiště (Plotiště nad Labem, Kostelec na Hané, Hrubčice, Určice, Náklo), na kterých můžeme pozorovat ve stupni C1b příchod nových obyvatel z dolního Polabí jak do Čech, tak i na Moravu. Nejvýrazněji se tato skutečnost projevuje na pohřebišti v Kostelci na Hané s více jak 400 hroby, kde nově přichází labsko - germánského původu, snad ještě před rokem 300 i v novém prostředí udržovali kontakty se starou vlastí (Tejral 1975, 15, 21) nebo také v inventáři žárového pohřebiště v Plotišti nad Labem (Rybová 1980, 196, 203, 209, 213 - 214). Nejstarší pohřby zde mají přesné obdoby v dolním Polabí (Dahlhausen, Kuhbier, Prignitz v Meklenbursku). V 2. polovině 3. století dochází na široké frontě od Rýna po dolní Dunaj k obrovským přesunům velkých skupin obyvatelstva, vyvolanými tlaky zevnitř barbarského světa, majícími za následek četné migrační vlny a vpády barbarů do podunajských provincií. Od poloviny 3. století je v oblasti severně od Dunaje možno pozorovat opouštění sídlišť (Tejral 1983, 113 - 114; Tejral 1990, 10; Tejral 1999, 200 - 203).

V průběhu 1. poloviny 3. století vykazuje archeologický materiál z Čech tolik společných znaků s nálezy ze sasko - durynské oblasti, že můžeme mluvit o jižní variantě společné větve polabské civilizace. Zda se jedná pouze o kulturní ovlivnění nebo přímo o fyzické proniknutí menších etnických skupin ze severu, jak na to ukazují nápadné shody v materiální kultuře některých nalezišť (Pňov - Wahlitz), je otázkou dalšího výzkumu. Mnohé podobnosti mezi keramikou Čech a středního Německa můžeme také vysvětlit podobnými vývojovými tendencemi obou regionů (Tejral 1975, 15). Z jižních Čech neznáme bojovnícké hroby, snad posledních účastníků markomanských válek, které se na konci 2. stol. objevují ve středočeské

oblasti (Droberjar 1999, 5). Totéž platí i o další vlně římského importu do Čech, i když patrně komunikace přes jižní Čechy byly využívány i během mladší doby římské. Naznačují to v nedávné době učiněné nálezy rukojeti cedníku nebo naběračky Eggers 160 nebo 161, původem patrně ze severní Itálie z období 2. poloviny 2. století - 3. století ze Světlíku, který leží na trase vedoucí z Lince (Lentia) podél Vltavy, přes dnešní Český Krumlov, dále na sever a přibližně do téhož období (B2/C1) náleží kolínkovitá spona římské provenience, nalezená v intravilánu Malše u Kaplice, hojně rozšířená v pohraničních kastelech provincií Raetie, Norikum a Panonie. Naznačuje využívání stezky, vycházející rovněž z prostoru Lince a vedoucí přes dnešní Dolní Dvořiště a Kaplici k Českým Budějovicím, kde se spojovala s komunikací sledující tok Vltavy (Zavřel 2011, 468 - 469). Hustota osídlení jižní části Čech v této době, ve srovnání se starším obdobím, opět výrazně klesá. V Pootaví se prakticky omezuje na sídliště v Přešťovicích a v Českobudějovické pánvi na sídliště Sedlec. Pouze na severu jižních Čech přežívají do mladší doby římské sídliště v Probulově (Břicháček - Fröhlich 1993, 69), nově se naopak objevují sídliště Zbelítov (Břicháček 1978, 104) a Zvíkov (Břicháček 1995, 401). V případě Zvíkova je zajímavý fakt, že zde došlo k obsazení vyloženě výšinné strategické polohy, což je v germánském prostředí jižních Čech neobvyklý případ. Na svahu pod severní stranou hradu nacházel P. Břicháček po dobu několika let četnou keramiku. Tyto nálezy, spolu s keramikou z výzkumu ARÚ Praha z roku 1955 v souvislosti se stavbou Orlické přehrady, pocházejí z různých období pravěku a lze z nich vyčlenit i početnou kolekci keramiky ze stupně C1. Dobře chráněná poloha nad soutokem Otavy a Vltavy naznačuje patrně refugiální charakter lokality (Břicháček 1995, 401). Zcela opačným případem je sídliště Sedlec, které představuje klíčovou lokalitu mladší doby římské (bohužel z větší části dosud nepublikovanou). V osmdesátých letech minulého století zde byla odkryta systematickým výzkumem asi 1/5 jeho plochy, přičemž bylo prozkoumáno celkem 13 zahloubených chat, většinou s klasickým šestikúlovým půdorysem, nadzemní kúlové stavby a řada dalších sídlištních objektů. V hmotné kultuře je patrný základ polabského kulturního okruhu s vlivy ze středního Německa a vyjímečné jsou četné nálezy terry sigillaty a římskoprovinciální keramiky. Je velmi pravděpodobné, že se zde nacházelo obchodní středisko s trhem na důležité obchodní stezce z Lince - Lentie (Košnar - Břicháček 1999, 161 - 172; Zavřel 2007, 277 - 278, obr. 15). Ze stupně C1 se zde podařilo prozkoumat 6 zahloubených chat, zatím blíže neurčené povrchové kúlové stavby, výrobní objekty a řadu dalších sídlištních objektů (Břicháček - Braun - Košnar 1991, 439, 444 - 445; Břicháček - Braun - Košnar 1991a, 126).

Podle dochovaného keramického inventáře ze sídliště v Přešťovicích se zdá, že zde osídlení nevymizelo ani ve stupni C1, i když platí, že se můžeme pouze pokusit vyčlenit jeho náplň pouze v hrubých rysech na základě sídlištní keramiky. Průběžným tvarem jsou mísy se zaobleným a více či méně dovnitř zataženým okrajem opět v celé řadě variant, včetně mis se zaobleným okrajem (Droberjar 1997 - 2404 a 2408), mísy se zaobleným, kónicky rozevřeným okrajem (Sedlec - obr. 278: 7 - 8), včetně typu Droberjar 1997 - 2604 a mísy s kyjovitě rozšířeným okrajem (Zvíkovské Podhradí - obr. 274: 3). Dále to jsou hrncovité mísy s esovitým profilem (Droberjar 1997 - 2105), cedníky, esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem (Sedlec - obr. 278: 5) a esovitě profilované hrnce s vodorovně ven vyloženým okrajem (Droberjar 1997 - 1213 - 1214). Průběžným tvarem jsou rovněž soudkovité nádoby s okrajem kyjovitě rozšířeným, zaobleným, rovně seříznutým nebo kulovitě rozšířeným a dovnitř zataženým. Ze stupně B2 pokračují ostře profilované mísy (Droberjar 1997 - 2300 a Droberjar 1997 - 2318) a hrncovité nádoby s kónicky rozevřeným okrajem, dále teriny s prohnutým hrdlem (Droberjar 1997 - 3200), někdy s nečleněnou plastickou lištou na rozhraní hrdla a těla, teriny s válcovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3300) a s kuželovitým hrdlem (Droberjar 1997 - 3600). Naopak do stupně C1 můžeme klást kónické mísy s kulovitě zesíleným okrajem (Droberjar 1997 - 2606). Z výzdobných

motivů se i ve stupni C1 může vyskytnout barbotino. Ze stupně B2 pokračuje chronologicky méně citlivější výzdoba v podobě vodorovných úzkých žlábků (Droberjar 1997 - 211), kruhových jamek (Droberjar 1997 - 570), někdy uspořádaných v řadách (Droberjar 1997 - 573), řady krátkých svislých rýžek a ryté mřížky. Naopak od stupně C1 je běžný motiv větvičky. Kruhové trojjamky, uspořádané do trojúhelníku (Droberjar 1997 - 572) jsou charakteristické právě pro stupeň C1. V této době se objevují i nečleněné svislé plastické lišty a kruhové žlábků. Šikmá šroubovitá kanelace a několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka se v labsko - germánské oblasti objevuje jako výzdoba keramiky od stupně C1b a přežívá až do doby stěhování národů, stejně jako nehtovitě vyštípané svislé lišty.

Na sídlišťích doby římské hřebenem tažené obloučky nebo hřebenem provedené svazky vlnovek (Droberjar 1997 - 370) patří k běžné výzdobě z období B2 - B2/C1 - C1, stejně jako nehtovité vrypy (Zvíkovské Podhradí - obr. 274: 4), někdy uspořádané v pravidelných řadách (Droberjar 1997 - 112), prsovitě vypnuliny (Droberjar 1997 - 511a), víceřadá rytá klikatka mezi horizontálními liniemi (Droberjar 1997 - 233a), jednoduchá rytá nepravidelná vlnovka, polokruhové vpichy (Droberjar 1997 - 195), trojúhelníkovité vrypy a vpichy (Droberjar 1997 - 130, 194) - Zbelítov, obr. 274: 1), někdy kombinované s rytými liniemi, oválné jamky (Droberjar 1997 - 580), řady oválných jamek, kombinovaných s řadou svislých rýh (Droberjar 1997 - 924), úzké oválné vpichy (Droberjar 1997 - 160), někdy lemované vodorovnými žlábků, řady svislých žlábků (Droberjar 1997 - 551- 552), šikmé žlábkování, kombinované někdy se žlábkováním vodorovným (Droberjar 1997 - 557) a malé kruhové jamky v pravidelných řadách (Droberjar 1997 - 153), někdy ve vodorovné řadě, lemované žlábků. V tomto období jsou běžně používány jako výzdobný prvek i svislé oválné podlouhlé žlábků. Okraj zdobený přesekáváním a vrypy patřil k oblíbeným motivům od stupně B2 a dále během 2. a 3. století, jako např. přesekávané okraje (Droberjar 1997 - 181) nebo (Droberjar 1997 - 185) a také promačkávané okraje (Droberjar 1997 - 184). Z výzdobných prvků, které přecházejí ze starší doby římské, můžeme jmenovat nečleněné vodorovné plastické lišty nebo lišty členěné příčnými vrypy (Droberjar 1997 - 541).

Stupeň C2 (250/260 - 300/320) – pozdní stupeň mladší doby římské

Hlavní lokality: České Budějovice - Suché Vrbné (pohřebiště?), Přešťovice (sídliště, pohřebiště), Sedlec (sídliště).

Od konce 3. století se projevuje silný vliv z oblasti v severním Polabí v jihozápadním Německu, Čechách, na Moravě (Kostelec na Hané, Šaratice) i na Slovensku (*Svoboda 1965*, 32). Někdy na začátku stupně C2, v šedesátých a sedmdesátých letech 3. století, přichází z oblasti západního Mecklenburska a východního Holštýnska do prostoru severní Moravy skupina cizích osadníků, mísí se s místním, domácím obyvatelstvem a vytváří tak zvláštní kosteleckou skupinu (*Tejral 1975*, 99 - 101), k jejímuž vrcholnému rozkvětu pak dochází kolem roku 300, za vlivů z oblasti středoněmeckých kostrových hrobů typu Leuna - Hassleben (*Tejral 1975*, 97). V barbarském světě dochází k velkým přesunům obyvatelstva na široké frontě od Rýna po dolní Dunaj, charakterisovaným výrazným šířením labsko - germánské kultury jižním směrem. I v tomto období přicházeli polabští Germáni do Čech. Germánská kultura v Čechách i v 2. polovině 3. století vykazuje příbuznost s labsko - germánským okruhem. Bohaté kostrové hroby (Hostivice, Poštovice, Praha - Dejvice, Prosmky, Soběsuky, Slepovice) ukazují na vlivy ze středního Německa, z oblasti Durynské říše z prostředí bohatých kostrových hrobů typu Leuna - Hassleben - Gommern, které jsou důsledkem vnitřní diferenciacce společnosti po útocích Germánů na hornogermánsko - raetský limes v polovině 3. století (*Svoboda 1948*, 209 - 212; *Droberjar 1999*, 5; *Droberjar 2008a*, 132). T. Zeman upozorňuje na těžkosti při obsahovém vymezení stupně C2. Část keramického

inventáře je vyrobena již ve stupni C1 a je natolik průběžná, že často bez pomoci mincí nebo kovové industrie, zvláště spon, je jeho přesná datace problematická. Nejmladší nálezy se shodují s inventářem zlečovského horizontu (Zeman 2008, 154). Vzhledem k téměř úplné absenci milodarů z žárových pohřebišť, je datování nálezů možné jen na základě srovnání keramiky kostrových a žárových hrobů a na základě údajů vertikální a horizontální stratigrafie na pohřebišti v Plotišti nad Labem (Godłowski 1992, 34). Již od 1. poloviny 3. století můžeme pozorovat obdoby v keramice a její výzdobě v Čechách, na Moravě a ve středním Německu. Je otázka, zde se jedná o společné tendence vývoje nebo o novou migrační vlnu. Vzhledem ke společným historickým okolnostem v této době nemůžeme druhou možnost zcela odmítnout (Tejral 1999, 200). Od 2. poloviny 3. století dochází patrně i k jisté infiltraci svěbských skupin na Moravu (Tejral 1983, 115). Část Markomanů se pod vedením krále Attala usazuje v Horní Pannonii, kde jsou písemnými prameny registrováni ještě na konci 4. století (Tejral 1983, 114 - 115). Vpády barbarů do Podunají, které byly vyvolány vnitřním tlakem z barbarského světa, způsobily migrační vlny. V archeologii se tato skutečnost odráží ve skutečnosti, že kolem poloviny 3. století dochází k opouštění sídlišť. V Čechách nedochází k žádné výměně obyvatelstva, ale spíše se projevuje jeho rozdělení na dvě části, z nichž ta první přijímá nové podněty a zvyky, které se projevují novým pohřebním ritem, zatímco druhá část populace lpí na starých zvycích a dále upřednostňuje žárové pohřbívání před kostrovým a vrací se postupně k rituální prostotě až chudobě (Svoboda 1969, 486). Okrajové oblasti Čech se utvářely odlišně, především jejich východní a jižní část, kde místní germánské obyvatelstvo striktně dodržovalo žárový ritus. Svědčí o tom zejména dvě rozsáhlá pohřebišť, Plotiště nad Labem u Hradce Králové a Přešťovice u Strakonice. I když ve 3. - 4. století zůstává osídlení relativně uzavřené jako v předchozím období, přece jen je méně husté (Tejral 1990, 10; Tejral 1999, 200). Tuto skutečnost můžeme pozorovat i v jižních Čechách. Bohaté kostrové hroby, které se v Čechách začínají objevovat jako důsledek vlivů durynské říše ve středním Německu, se v jižních Čechách nevyskytují. Naopak dochází k dalšímu úbytku známých lokalit. Lze dokonce konstatovat, že z období stupně C2 známe z oblasti jižních Čech prakticky pouze dvě lokality, i když klíčového významu, sídliště v Sedleci a v Přešťovicích. Obě sídliště byla částečně prozkoumána. V Přešťovicích náleží stupni C2 několik sídlištních objektů (Michálek 1999, 33 - 39) a patrně do tohoto období můžeme klást nejstarší pohřby na lokalitě.

V Sedleci je stupeň C2 reprezentován dvěma zahloubenými chatami, několika většími zásobnicovitými objekty a snad i nadzemními kúlovými stavbami (Břicháček, P. - Braun, P. - Košnar, L. 1991, 436 - 446; Břicháček - Braun - Košnar 1991a, 126 - 127; Zavřel 1999, 50; Zavřel 2008, 121). Někdy kolem roku 2011 našel neznámý detektorář na katastru osady Vlastec na Písecku soubor kovových předmětů. Vedle nálezů z doby laténské (Michálek 2014, 309 - 314), tvoří druhou část souboru předměty z doby římské, které byly údajně nalezeny na jednom místě nebo v těsné blízkosti. Jedná se o dvě bronzové spony, nákončí řemenu, část držadla a bronzový plíšek. Proti úvahám o nálezovém celku (depot?, hrob?) hovoří časová nesourodost jednotlivých předmětů. Zatímco obě spony náleží stupni C2 (Droberjar - John - Zavřel, v tisku), jsou zbývající předměty starší. Bronzové nákončí můžeme datovat do stupně B2 (Motyková - Šneidrová 1967, Beilage 4 - 17; Droberjar 2002, 206 - 207) a část držadla snad do stupně B1 (Sakař 1970, 53, T. V: 8; Droberjar 2002, 385 - 386). Bronzový plíšek je neurčitelný.

Zajímavá je rovněž nádoba, která byla převedena do sbírek Jihočeského muzea ze zrušeného muzea v Třeboni v roce 1980 (Zavřel, v tisku). Nálezové okolnosti i přesná lokalizace je neznámá, není však vyloučeno, že pochází ze sběrné oblasti zaniklého muzea. Tato nádoba má přesnou analogii v hrobě 375 na pohřebišti v Přešťovicích, kde patří k nejstarším pohřbům (Svoboda 1965, 58, obr. 10: 3). Má své předlohy již ve stupni C2, např. v hrobě 15 z fáze IV (C2) v Pňově (Rybová 1970, 81, T. VI: 2). Vyskytují se i v Plotišti nad

Labem, např. v hrobě 1341 z fáze II (C2) - *Rybová 1979*, 381, Abb. 30: 6; *Rybová 1980*, 167 - 174 nebo v Kostelci na Hané, kde je J. Zeman označuje jako terinovité nádoby typu I a zařazuje je k nejstarším formám na pohřebišti. Mohly se objevit v průběhu 1. poloviny 3. století a existovat do konce 3. století, jejich mladší deriváty pak začínají na sklonku 3. století a pokračují i v průběhu 4. století. J. Tejral se na základě drobné kovové industrie, zejména spon, která tuto keramiku doprovází, přiklání k mladšímu datování do 4. století a upozorňuje na její úzkou příbuznost s keramikou severního Polabí (*Tejral 1975*, 21, 45 - 46, 51 - 52, 57, 99). Analogie najdeme nejen v Čechách, ale také na Moravě a na Slovensku, např. na žárovém pohřebišti v Šitbořicích v hrobě 42, datovaném do stupňů C2 - C3 (*Droberjar - Kazdová 1993*, 144, Taf. 10: 1), Očkově, kde jsou kladeny do 2. poloviny 3. století nebo v Dunajské Středě ze sklonku 3. a z 1. poloviny 4. století. Četné příklady najdeme i ve středním nebo jihozápadním Německu. Na pohřebišti v Pritzleru patří tento typ nádoby k vedoucím formám v keramickém inventáři horizontu B - C. Rovněž v severním Bavorsku je typický pro stupeň C3 (*Keller 1974*, Abb. 8: 10). Do stejného stupně je řazena podobná popelnice z hrobu 50 v Šaraticích (*Trnáčková 1960*, 567, obr. 5: 5, obr. 7: 2). Obecně je možné konstatovat, že se jedná o samostatnou větev polabské keramiky, vytvořenou kombinací domácích tradic a impulsů z dolního Polabí. Nejvýrazněji je tento typ zastoupen na severomoravském pohřebišti v Kostelci na Hané, kde vytváří zvláštní variantu mísovitých uren (*Tejral 1975*, 48). Tuto nádobu najdeme rovněž v inventáři sídliště ve Zlechově, zde zdobenou dvojitými podkovovitými žlábkami, kde patří k typologicky nejstarším formám keramiky a je zde kladena do staršího horizontu sídliště, do doby kolem poloviny 4. století (*Zeman 2007*, 284, Abb. 11: 5).

Druhým zajímavým nálezem je nezdobená mísovitá nádoba s polokulovitou spodní částí těla, ostře zalomenou výdutí a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, černého zbarvení a hladkého až lesklého povrchu (obr. 2: D). Byla nalezena při dobývání písku v Suchém Vrbném (dnes součást Českých Budějovic) za nejasných nálezových okolností a v roce 1910 byla předána do tehdejšího městského muzea v Českých Budějovicích, kde je zaevidována v tzv. Staré budějovické sbírce (i. č. J Ia - Nr. 1) jako náleze ze starší doby bronzové (*Zavřel 1993*, 5, 15, obr. 6: 2). Již při prvním pojednání o době římské v jižních Čechách jsem tuto dataci zrelativizoval (*Zavřel 1999*, 475, obr. 6: D) a jistoty pak nabyl při zpracovávání inventáře pohřebišť v Přešťovicích, kde jsem našel řadu analogií (hroby 99, 243) a zvláště pak v popelnici z hrobu 392 (*Dubský 1949*, 475, T. IX). Tento typ nádoby se objevuje již ve stupni C2 (*Godłowski 1992*, Abb. 11: 15). Má analogii např. v hrobě 49 z fáze IV (C2) na pohřebišti v Pňově (*Rybová 1970*, 89, T. XIX: 3), v Plotišti nad Labem (*Rybová 1979*, Abb. 36: 6, 11, 14, Abb. 71: 6), v Opočně (*Pleinerová 1995*, Taf. 47: 5), v Dobřichově - Třebické (*Svoboda 1965*, 33, T. I: 5) nebo v kostrových hrobech v Křesíně (*Blažek 1995*, 142, Abb. 3: 3), v Prosmykách (*Blažek 1995*, 144, 160, Abb. 7: 4) či ve Slepoticích, datovaných rovněž do stupně C2. E. Keller ji řadí ke svému typu 12. V jižním Německu se tyto mísy vyskytují od C1b do C2 (*Beková - Droberjar 2005*, 415, obr. 4: 8). Tento náleze je důležitý, protože evokuje možnost existence pohřebišť v této okrajové části dnešních Českých Budějovic.

I v tomto stupni pokračují průběžné tvary, jako jsou mísy se zaobleným okrajem, včetně mis Droberjar 1997 - 2404 a 2406, mísy s rovně seříznutým okrajem, včetně varianty s šikmo dovnitř seříznutým, ven vytaženým okrajem a kónicky rozevřeným okrajem (Sedlec - obr. 278: 7 - 8), dále mísy s kyjovitě rozšířeným a s kulovitě zesíleným okrajem (Droberjar 1997 - 2505). Od stupně C2 jsou velmi rozšířené mísy na nožce se zaobleným, kónicky rozevřeným okrajem (Droberjar 1997 - 2604). Průběžné jsou rovněž esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem, dále hrncovité nádoby s kónicky rozevřeným okrajem a rovněž soudkovité nádoby s kyjovitě rozšířeným, rovně seříznutým nebo kulovitě rozšířeným a dovnitř zataženým okrajem (tzv. pozdně římské

hrnce).

Z výzdobných motivů do stupně C2 přechází svislé rýhy, řady krátkých svislých rýžek, motiv větvičky, kruhové jamky (Droberjar 1997 - 570), uspořádané někdy do řad (Droberjar 1997 - 573), kruhové trojjamky uspořádané do trojúhelníku (Droberjar 1997 - 572), trojúhelníkovité vrypy a vpichy (Droberjar 1997 - 130, 194), vodorovné úzké žlábků (Droberjar 1997 - 211) nebo řady svislých žlábků (Droberjar 1997 - 551- 552). Dále to jsou svislé oválně podlouhlé žlábků, nehtové vrypy, někdy uspořádané v pravidelných řadách (Droberjar 1997 - 112), nečleněné vodorovné nebo svislé plastické lišty, někdy členěné příčnými vrypy (Droberjar 1997 - 541), prsovitě vypnuliny (Droberjar 1997 - 511a) a víceřadá rytá klikatka mezi horizontálními liniemi (Droberjar 1997 - 233a). I ve stupni C2 se objeví přesekávané okraje (Droberjar 1997 - 181), promačkávané okraje (Droberjar 1997 - 184) nebo několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka a od stupně C2 se již běžně uplatňuje šikmá šroubovitá kanelace, kruhové žlábků a z plastických motivů konflikovitě výčnělky a plastické kruhové lišty.

Stupeň C3 (300/320 – 380/400) – pozdní doba římská

Hlavní lokality: Přešťovice (sídliště, pohřebiště), Sedlec (sídliště), Zliv I (sídliště).

Ve 4. století se vývoj v Čechách poněkud komplikuje. Zatímco ve středních a severozápadních Čechách přibývá kostrových hrobů (Beroun - Závodí, Praha - Bubeneč, Praha - Dolní Chabry, Žiželice) a ve stupni C3 vrcholí rovněž pohřbívání na velkých žárových pohřebištích (Dobřichov - Třebická, Pňov, Opočno), zaznamenávají okrajové oblasti východních a také jižních Čech poněkud odlišný vývoj. Přetrvává zde žárový ritus, doložený na dvou velkých nekropolích v Plotišti nad Labem a v Přešťovicích, které přetrvávají až do doby stěhování národů. Obě tato velká pohřebiště náleží k labsko - germánskému kulturnímu okruhu. Prvně jmenovaná lokalita vykazuje úzké vztahy k dolnímu Polabí - severnímu a severozápadnímu Německu, zvláště k oblasti Dolního Saska, Meklenburska a východního Holštýnska, odkud do východních Čech přicházejí opakovaně menší skupiny obyvatelstva (Rybová 1980, 133 - 134, 138 - 139, 167, 196, 203, 209, 211 - 216). Podle písemných pramenů se jádro podunajských Germánů přesunuje dále k jihu. Markomanská infiltrace do podunajských provincií začíná již v 2. polovině 3. století a končí usídlením části tohoto kmene na levém břehu Dunaje v Horní Panonii, kde se nachází ještě na konci 4. století (Tejral 1983, 114). Právě ve 4. století zde dochází k úbytku původního obyvatelstva, archeologicky se projevující menším počtem sídlišť. Právě oblast jihomoravsko - dolnorakouská může být východištěm první vlny svěbského obyvatelstva, přicházejícího do jižních Čech ve stupni C3, patrně již v 1. polovině 4. století, kdy se zde celý vývoj orientuje na oblast středního Podunají (Břicháček - Braun - Košnar 1991a, 127 - 129). Dokládají to i detektorové nálezy, které se v poslední době v jižních Čechách objevují stále častěji, jako např. spona, která byla nalezena v roce 2012 při hledání vltavínů mezi obcemi Záblatí a Radomilice (Droberjar - John - Zavřel, v tisku). Tuto jednoduchou sponu s obdélníkovitou nožkou lze datovat do 1. poloviny 4. století a běžně se vyskytuje právě v podunajské oblasti (Peškař 1972, 122 - 125).

I když sídliště i pohřebiště v Přešťovicích dokládá tradiční vztahy k polabské oblasti, v severní polovině Čech i nadále patrně, dochází ve stupni C3 k výše zmíněné změně orientace jižních Čech naopak směrem k oblasti jižní Moravy a severní části Dolního Rakouska. Dokládají to nálezy ze sídlišť v Sedlci a ve Zlivi. Počátek těchto vlivů ze středního Podunají do jižních Čech je možno klást do 2. poloviny 4. století a je velmi oprávněně dáván do souvislosti s válečnými událostmi, konkrétně s neblahými důsledky válečných aktivit kvádského krále Araharia z let 357 - 358 a s tažením císaře Valentiniana proti Kvádům, popřípadě Svěbům, v roce 375 jak nás o tom informuje římský historik Ammianus

Marcellinus (*Jiřík 2012*, 379; *Jiřík 2015*, 116 - 117). V této souvislosti není bez zajímavosti zánikový horizont sídlišť ve stupni C3 na jihozápadním Slovensku, sledovatelný na sídlišti v Branči, Velkém Mederu, Bratislavě - Trnávce, Zadném a na dalších lokalitách (*Tejral 2008*, 90 - 92, obr. 16; *Jiřík 2015*, 116 - 117). Lze si velmi dobře představit utečence z těchto neklidných oblastí, hledající bezpečí ve vzdálených jižních Čechách, osídlených navíc příbuzným svébským obyvatelstvem. Do stupňů C3 a D1 spadá hlavní těžiště ukládání pohřbů na pohřebišti v Přešťovicích a rovněž z tohoto období známe řadu nálezů ze sídliště na této lokalitě a snad také ojedinělý zlomek mísovité nádoby z nedalekých Modlešovic (*Zavřel 1999*, 477, obr. 18: A). Částečně bylo prozkoumáno sídliště v Sedleci, ze stupně C3 to byly 3 zahluobené chaty, několik větších zásobnicových jam a kúlové jamky, patrně pozůstatky kúlových staveb (*Břicháček - Braun - Košnar 1991a*, 127 - 128; *Zavřel 2008*, 122).

Zatím ojedinělý je v píseckém regionu nález zlomku keramiky s vyštípanými lištami v podobě větévkového motivu (*Zavřel 1999*, 477, obr. 16: B), který v roce 1980 našel v Písku J. Fröhlich (*Fröhlich 1984*, 87). Tento typ výzdoby se nachází na hrubší sídlištní keramice z období C3 - D1, např. na soudkovité nádobě z kostrového hrobu z Prosmyk ze stupně C3 (*Blažek 1995*, 160, Abb. 7: 5), ze stupně D1 na nižší misce ze sídliště ve Smiřicích (*Horník 2012*, 78, obr. 8: 22), na zlomku keramiky ze sídliště v Nebovidech (*Beneš - Horník - Kašpárek 2010*, 109 - 110, obr. 6: 1) nebo na sídlišti v Dolních Chabrech (*Jiřík - Kostka 2006*, 737 - 738, obr. 5: 3). V jižních Čechách se tato výzdoba vyskytla na zlomku keramiky z objektu 1/83 ze stupně D1 ve Zbudově (*Zavřel 2001*, 210 - 211, obr. 15: 1).

Běžnou součástí inventáře jihočeských sídlišť tohoto období jsou průběžné tvary, jako jsou mísy se zaobleným okrajem, včetně typů Droberjar 1997 - 2401, 2405, 2406, mísy s kónicky rozevřeným okrajem, rovněž na nožce (Droberjar 1997 - 2604). Průběžná je i úprava okrajů mis a misek - rovně seříznuté, šikmo dovnitř seříznuté, kyjovitě rozšířené, ven vytažené nebo kulovitě zesílené (Droberjar 1997 - 2505). Od stupně C3 jsou typické hrnce s dvojkónickým tělem a zejména esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem, které stávají vůdčím typem (Sedlec - obr. 278: 1, 5). Totéž lze konstatovat i o soudkovitých nádobách, tzv. pozdně římských nebo svébských hrcích s kyjovitě rozšířeným, zaobleným, rovně seříznutým nebo s kulovitě rozšířeným a dovnitř zataženým okrajem. Z výzdobných motivů do stupně C3 přechází řady krátkých svislých rýžek, jednoduchá rytá nepravidelná vlnovka, řady svislých žlábků, motiv větvičky, prsovité vypnuliny (Droberjar 1997 - 511a), kruhovitě žlábků, kruhové jamky (Droberjar 1997 - 570), někdy upořádané v řadách (Droberjar 1997 - 573), pokračují i kruhové trojjamky uspořádané do trojúhelníku (Droberjar 1997 - 572) a malé kruhové jamky ve vodorovné řadě lemované žlábků. I v této době se objeví nehtové vrypy, někdy v pravidelných řadách. Z plastických prvků to jsou nečleněné vodorovné plastické lišty, plastické lišty členěné příčnými vrypy nebo masivní vodorovné plastické lišta s šikmou kanelací. Charakteristické jsou i svislé, oválně podlouhlé žlábků a právě od stupně C3 i šikmá kanelace a různě utvářené kolky. Linie dvojic nehtových vrypů nebo vyštípaných lišt, tvořících tzv. větvičkovitý motiv, je však charakteristická výzdoba pro stupně C3 - D1 (Zliv - obr. 282: 7), rovněž nehtovitě vyštípané svislé lišty, plastické lišty kruhovitě, několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka (Sedlec - obr. 278: 2 - 3, Zliv - obr. 282: 5) a různá úprava okrajů hrcovitých nádob, přesekáváním nebo promačkáváním (Zliv - obr. 282: 10).

Stupeň D1 (380/400 - 410/420) – přechodný stupeň mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů

Hlavní lokality: České Budějovice (sídliště), Přešťovice (sídliště, pohřebišť), Sedlo u Sušice (výšinné sídliště), Týn nad Vltavou (ojedinělý nález), Záblatičko (sídliště), Zbudov (sídliště), Zliv I (sídliště).

Počáteční fáze doby stěhování národů zahrnuje období od prvního nárazu Hunů na východogermánské kmeny v roce 375 a trvá až do počátku 5. století, kdy začínají velké kmenové přesuny směrem na západ. V prvním desetiletí 5. století pronikají germánské kmeny do Galie a Hispánie. V tomto období dochází k zásadním změnám ve struktuře osídlení v prostoru od Přeběhomoří až po střední Evropu. Na Ukrajině se rozpadá komplex černjachovské kultury, která po roce 400 mizí. Do autochtonních kultur pronikají nové východní prvky, které přináší nově příchozí z této oblasti. První smíšené skupiny Alanů, Gotů a Hunů přicházejí z východu pod vedením Alatheia a Safraka na území Panonie již v poslední třetině 4. století, kde jim byla po bitvě u Hadrianopole v roce 378 císařem Gratianem vykázána sídla (Tejral 1985, 310, 383 - 384). Jedná se o období, kdy se vedle inventáře předcházejícího pozdně římského stupně C3, objevují nové prvky, ohlašující nástup nové epochy doby stěhování národů. Dochází k pronikání cizích forem, patrných na sídlištích i pohřebištích, za současného přežívání domácího základu (Tejral 1985, 383 - 384).

Další vlnu uprchlíků před Huny zažila oblast Podunají kolem roku 400 poté, co v roce 395 Hunové napadli východořímskou říši (Tejral 1985, 311). V letech 405 - 406 vpadli do Panonie Ostrogóti pod vedením Radagaise, jehož důsledkem byl známý přechod Alanů, Vandalů, Svěbů a menších částí dalších kmenů přes Rýn v roce 407 do Galie a na Pyrenejský poloostrov. Přibližně v téže době se v Panonii a v Noriku nacházeli i Vizigóti, kteří pod vedením krále Alaricha v roce 410 napadli i samotný Řím (Tejral 1985, 311, 384).

Ve stupni D1 končí svěbské osídlení Čech a mění se sídelní a mocenské struktury, představované zejména vinařickou skupinou (Droberjar 2008a, 133 - 134). Dochází k největším etnickým změnám od dob příchodu Markomanů do Čech na konci 1. století př. Kr. Velká část domácího (svěbského) obyvatelstva opouští své domovy a vydává se na západ. Ve středním Podunají se objevuje skupina sídlišť a také menších pohřebišť tzv. zlechowského typu (Hrubý 1967, 643 - 658; Tejral 1985, 323, 343; Tejral 1989, 77 - 88; Tejral 1992, 227 - 248; Tejral 1999a, 205 - 271; Jiřík 2007, 121 - 145; Zeman 2008, 154; Jiřík 2012, 378). Eponymní sídliště Zlechow má dvě fáze, z nichž ta starší (C3) reprezentuje domácí, svěbské obyvatelstvo, zatímco v mladší fázi (D1) vykazuje vlivy východoevropských forem v domácím prostředí, mající svůj původ v pozdně římských kulturách východní Evropy, zejména kultury černjachovské - Sintana de Mures a pozdní przeworské kultury (Tejral 1988, 228, 286; Tejral 1989, 81 - 82; Tejral 1990, 26; Zeman 2006, 457 - 462, 464; Jiřík 2007, 124). Právě sídliště tzv. zlechowského typu lze chápat jako výraz pronikání nových populací, vyhnaných Huny z jejich původních sídel na východě a jejich následnou koexistenci s domácím svěbským obyvatelstvem (Tejral 1989, 81 - 83). Na některých žárových pohřebištích se nacházejí typy nálezů z období D1, které jsou charakteristické i pro soudobá sídliště (Godłowski 1992, 43). Postupné ustávání pohřbů na velkých žárových pohřebištích nastává právě ve stupni D1. Díky jejich chudé výbavě však existuje jen málo opěrných bodů pro přesnější chronologické určení. Nálezy sídlištního horizontu stupně D1 odpovídají pozdní fázi svěbských žárových nekropolí - ve Velkých Hostěrádkách, v Šaraticích, Velaticích, Očkově, Bešeňovu, Čiernom Brode (Tejral 1982, 39 - 40; Tejral 1985, 324; Tejral 1990, 12; Tejral 1999a, 205). V oblasti severně od středního Dunaje se tento horizont nachází na svěbských sídlištích s dlouhým kontinuálním vývojem od 2. a 3. století (Dolní Kolberky u Blučiny, Lanžhot, Mikulčice, Padělky, Brodek, Mušov). Byla také zakládána nová sídliště, bez předchozího osídlení, během 4. století a nejspíše v jeho závěru, převážně na periférii nebo ve vyšších polohách (Bořitov, Buchlovice, Drslavice, Holubice, Mostkovice, Pasohlávky, Klein Meisdorf). Často byla využívána sekundárně a přechodně pravěká hradiště (Oberleiserberg), které se staly patrně posledním útočištěm domácího obyvatelstva (Tejral 1985, 328 - 329; Jiřík 2015, 114 - 115). Jednotný nálezový horizont sídlišť zlechowského typu tvoří hrubá, v ruce robená keramika, tvořená v několika základních formách a považovaná za

projev autochtonní svébské populace, doprovázená někdy šedou, na kruhu točenou keramikou jiříkovického typu nebo římskou provinciální glazovanou keramikou a hřebeny s trojúhelníkovitou rukojetí. Tato sídliště se nacházejí na jižní Moravě, jihozápadním Slovensku, kde představují závěrečný horizont svébsko - kvádského osídlení a v severní části Dolního Rakouska (*Tejral 1989, 77 - 78; Zeman 2008, 172; Zeman 2009, 278 - 279; Beljak 2009, 240*), ve středních a severozápadních Čechách (*Jiřík 2012, 369*) a zjištěna byla také v jižních Čechách (Zliv - chata II/83 - obr. 281: 5 - 7, chata III/84 - obr. 282: 1 - 2, 8 - 11, chata IV/85 - obr. 281: 8 - 16, chata V/86 - obr. 283: 1 - 9, objekt 23/06 - obr. 284, I. fáze sídliště ve Zbudově - objekt 1/83 - obr. 287: A, objekt 4/86 - obr. 287: B, objekt 1974 - obr. 287: C).

Vnější tlak se v období od přelomu 4. a 5. stol. do poloviny 5. stol. projevuje i osídlováním a někdy také chvatným opevňováním vyvýšených poloh, často pravěkých hradišť nebo oppid, v periferních oblastech v širokém pásu od alamanského jihozápadního Německa, přes Čechy, Moravu, Rakousko až k severním Karpatům na Slovensku (*Rybová 1976, 85; Tejral 1985, 361; Tejral 1988, 224, 232, 289; Tejral 1989, 82 - 83; Tejral 1990, 13, 28 - 30; Tejral 1999a, 233, 253; Elschek 2004, 243*). Jedno takové hradiště se nachází i v jihozápadních Čechách. Jedná se o Sedlo u Albrechtic na Sušicku, z časné a pozdní doby laténské a z období raného středověku, krátkodobě osídlené i na přelomu 4. a 5. století (D1), patrně v souvislosti s otevřením šumavského přechodu mezi horním Pootavím a Dunajem (*Zavřel 2000a, 153 - 160*). Velká část původního obyvatelstva v prvních desetiletích 5. století opouští naše země. Připojuje se k tažení Alanů, Svěbů a Vandalů na přelomu let 406/407 a dalších východogermánských družin do římské Galie a po jejím zpusťování pak dále na Pyrenejský poloostrov. Je velmi pravděpodobné, že se tohoto tažení účastnili i příslušníci kmenů, které sídlily již dříve na obou březích Dunaje, později jmenovitě uváděni jako "Donausveben" (*Tejral 1989, 83; Tejral 1990, 28; Droberjar 2005, 790; Beljak 2009, 243*).

Na počátku doby stěhování národů (D1) dochází v jižních Čechách k opětovnému osídlování dříve opuštěných území, které se soustřeďuje zejména do oblasti středního Pootaví (Čejetice, Přešťovice) a do Českobudějovické pánve. Na konci 4. století a na počátku 5. století se zde objevuje skupina sídlišť tzv. zlečovského typu - Zliv (2. fáze), Zbudov (1 fáze), Záblatíčko, České Budějovice, Lékařova Lhota a také závěr sídliště v Přešťovicích, které odpovídají nálezům stejných sídlišť na jižní Moravě (Zlechov), jihozápadním Slovensku a Dolním Rakousku, kde jsou tato sídliště považována za pozůstatek původního, svébského (kvádského) obyvatelstva (*Zavřel 1997, 263 - 264; Zavřel 1999, 503; Jiřík 2015, 116*). Jedno takové sídliště se nacházelo v Českých Budějovicích, v místě radnice, kde výzkum v letech 1996 - 1997 odkryl část zahlobené chaty obdélníkovitého půdorysu s kůly v rozích typu Leube B1 (*Zavřel 1999, 504; Zavřel 2008, 123*) s typickou keramikou (*Hlásek - Chvojka - Thomová - Zavřel 2015, 64 - 65, obr. 13*). S tímto sídlištěm patrně souvisí i nálezy zlomků keramiky z různých míst z centra města, z Radniční ul. (*Zavřel 1999, 475, obr. 6: 11*) a z Náměstí Přemysla Otakara II, čp. 35 (*Zavřel 1999, 475, obr. 7: 2*), nacházené při záchranných výzkumech z let 1993 - 1997 jako intruze v rámci středověkého materiálu (*Zavřel 1999, 475; Chvojka - Zavřel 2010, 8*). V roce 1977 provedl J. Poláček z Jihočeského muzea v Českých Budějovicích záchranný výzkum sídliště u Záblatíčka, z větší části patrně zničeného pokračující těžbou písku. Vedle pozůstatků po železářské výrobě, získal poměrně početnou kolekci keramiky, kterou datoval do mladší doby halštatské. Po nově provedené revizi v roce 2009 se však ukázalo, že se jedná o materiál z přelomu 4. a 5. století, stejný jako na nedalekých sídlištích ve Zlivi a ve Zbudově. Některé nálezy dokonce naznačují jeho přežívání až do 1. poloviny 5. století (*Zavřel 2007, 84, obr. 23; Zavřel 2011, 471, 474*).

Keramiky zlečovského typu pochází i ze sídliště ve Zlivi, kde byl v letech 1980 - 1988 proveden záchranný výzkum, který odkryl řadu sídlištních objektů z přechodného období mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů, zvláště pak čtyři chaty typu Leube C2 a Leube B1 (*Zavřel 2007a, 83, obr. 19 - 20; Zavřel 2008, 122, obr. 14*). Na sídlišti ve

Zbudově byl na počátku sedmdesátých let proveden záchranný výzkum, který odkryl 34 sídlištních objektů a zejména kúlovou nadzemní stavbu o rozměrech 7 x 2, 3 m, vytvořenou ze dvou řad kúlů (*Zavřel 1997*, 263). Výzkum pak pokračoval v letech 1988 - 1989 a přinesl dalších 26 objektů stejného charakteru. Všechny náleží stupni D1 (*Zavřel 2008*, 122). Je zde doložena i tzv. jiříkovická keramika (*Zavřel 1997*, Abb. 5: 5, 9). Toto sídliště zároveň dokládá pokračující vlivy z oblasti středního Podunají do jižních Čech i v období D1 - D2. Je zajímavé, že jiříkovickou keramiku z prostředí přešťovického sídliště zatím neznáme.

Materiál zlechovského horizontu se objevuje nejen na sídlištích, jejichž počátky sahají až do počátku doby římské (v jižních Čechách je typickým příkladem přešťovické sídliště nebo také Zliv), tak na nově osídlených polohách (Záblatíčko, Zbudov), někdy na strategických, chráněných polohách, často na pravěkých hradištích, v naší zájmové oblasti Sedlo u Sušice.

Narůstající vliv ze středního Podunají do jižních Čech, který můžeme pozorovat v inventáři sídlišť ve Zlivi a ve Zbudově, svědčí o příchodu nových osadníků, úzce spojených se svěbským prostředím na Moravě, Slovensku a Dolním Rakousku. Tuto orientaci ukazuje v jižních Čechách zatím ojedinělý nález oválné bronzové přezky se zesíleným tělem z Týna nad Vltavou (*Zavřel*, v tisku), mající analogie právě v této oblasti (*Jiřík 2009*, 166, Abb. 15: 2). Tento vliv není na sídlišti v Přešťovicích tak výrazný. Jednoznačně zde převažuje původní, autochtonní obyvatelstvo. Společný výskyt nálezů ze středního Podunají, spolu s nálezy typu Přešťovice - Friedenhain, dokládá různorodost obyvatelstva jižních Čech, ovšem se společnými labskogermánskými kořeny. I v tomto období jsou běžnou součástí inventáře sídlišť průběžné tvary, jako jsou mísy se zaobleným okrajem (Záblatíčko - obr. 277: 3, Zliv - obr. 284: 10, 13), včetně variant Droberjar 1997 - 2401, 2405, 2406 a 2408, mísy s rovně seříznutým okrajem (Zliv - obr. 284: 16), s šikmo dovnitř seříznutým okrajem, ven vytaženým nebo s kyjovitě rozšířeným okrajem (Zliv - obr. 284: 16). Právě pro koncovou fázi svěbských sídlišť a pohřebišť v oblasti severně od středního Podunají v přechodném období mezi pozdní dobou římskou a dobou stěhování národů jsou charakteristické různé typy nižších kónických misek se zaobleným okrajem (Zliv - obr. 281: 5, obr. 282: 8, 11, obr. 283: 2), včetně varianty mis na nožce s kónicky rozevřeným okrajem Droberjar 1997 - 2604 a nádob se zaobleným a kolmo nasazeným okrajem. Dalším výrazným tvarem tohoto období jsou hrncovité nádoby. Jedná se o hrnce s dvojkónickým tělem, které se běžně vyskytují v inventáři sídlišť tzv. zlechovského typu a esovitě profilované hrnce se zaobleným nebo rovně seříznutým a ven vyloženým okrajem, včetně varianty Droberjar 1997 - 1213 - 1214, které jsou rozšířeny zejména v horizontu C3 - D1 na rozsáhlém území Čech, Moravy, jihozápadního Slovenska a Dolního Rakouska, na pozdních žárových pohřebištích i na sídlištích. Tato hrubá, v ruce zhotovovaná keramika, představuje esovitě profilované hrnce různých variant, od širších a nižších forem až po štíhlejší exempláře, vyráběné přímo na sídlištích a vyrůstající z domácích svěbských kořenů (Záblatíčko - obr. 277: 4 - 5, 11, Zliv - obr. 281: 7, obr. 282: 1 - 2, 9, obr. 283: 3, 5, 7 - 8, obr. 284: 1, 6, 8, Zbudov - obr. 287: 1 - 2). Dalším charakteristickým tvarem tohoto období jsou soudkovité nádoby se zaobleným, rovně seříznutým, kyjovitě rozšířeným nebo kulovitě rozšířeným a dovnitř zataženým okrajem, tzv. pozdně římské hrnce (Zbudov - obr. 287: 7). I ve stupni D1 se vyskytuje výzdoba v podobě vodorovných úzkých žlábků (České Budějovice - obr. 275: 20, Zliv - obr. 281: 2, 12, obr. 282: 3), kruhových jamek, někdy v řadách (Zliv - obr. 284: 14, Zbudov - obr. 287: 3), řady krátkých svislých rýžek (Záblatíčko - obr. 277: 18) nebo svislých žlábků, nečleněné vodorovné plastické lišty (Zliv - obr. 284: 22), konflíkovité výčnělky a také šikmá kanelace (Zliv - obr. 282: 4). Ojediněle jsou doloženy i nehtovité vrypy v řadách, někdy cikcakovitě uspořádané (Záblatíčko - obr. 277: 1, Zbudov - obr. 287: 3, 6)). Objevují se kolky a charakteristické jsou nehtovitě vyštípané svislé lišty, také v podobě větévkového motivu (Zliv - obr. 282: 7, Zbudov - obr. 287: 6). Velmi oblíbená je v této době úprava okrajů hrncovitých nádob a mis vlnovitým prohýbáním, vroubkováním, přesekáváním, promačkáváním nebo tordováním (Zliv - obr. 282: 1, 10) a také

několikanásobná rytá nepravidelná vlnovka (České Budějovice - obr. 275: 19, Zliv - obr. 281: 10, 14 - 15, obr. 282: 5).

Stupeň D2 (410/420 – 440/450) – starší stupeň časně doby stěhování národů

Hlavní lokality: Přešťovice (pohřebiště), Zbudov (sídliště)

V 1. polovině 5. stol. dochází v severodunajském prostoru k úbytku hustoty osídlení v důsledku odchodu značné, ne - li převážné části původní populace ze země. V podstatě zde končí uzavřené svěbské osídlení, v souvislosti s odchodem domácího obyvatelstva v roce 406 v rámci tažení spojených Alanů, Vandalů a Svěbů na západ do Galie a pak dále na Pyrenejský poloostrov. Nejpozději na počátku 5. století zanikají velké sídlištní aglomerace a velká žárová pohřebiště. Pouze v okrajových oblastech mohou přežívat zbytky domácího obyvatelstva až do 1. poloviny 5. století (Buchlovice, Drslavice, Brno - Obřany, Staré Zámky u Líšně) - *Tejral 1985*, 345. Někdy v polovině dvacátých let 5. století dochází k přesunu centra hunského kmenového svazu do oblasti dnešního středního Maďarska a na počátku třicátých let 5. století jsou k němu připojeny panonské provincie (*Tejral 1985*, 312, 385 - 386). Ve stupni D2 (horizont Untersiebenbrunn) dochází k splynutí východoevropských a středoevropských prvků v jednotnou vrstvu tzv. podunajsko - východoevropských památek, které mají uniformní ráz od oblasti Černého moře až po západní Evropu. Doba je charakterizovaná vzrůstem moci a bohatstvím barbarské rodové aristokracie (*Tejral 1985*, 323). Na jižní Moravě, jihozápadním Slovensku a Dolním Rakousku vznikají nová centra vývoje, charakterizované sídlištěm s kruhu točenou keramikou typu Murga, kostrovými hroby a menšími pohřebišti s prvky východogermánskými, podunajskými a nomádskými, jejichž nositelé, východogermánské skupiny se silnou příměsí nomádských složek, byli ve vazalském poměru k hunskému mocenskému ústředí. Podle některých nálezů lze předpokládat v první třetině 5. stol. určitou formu závislosti Čech na římském Podunají, také v důsledku tradičních vazeb podunajských Markomanů s jejich bývalým ústředím (*Tejral 1985*, 385). Zbytky původního svěbského obyvatelstva hledají útočiště ve vyšších a odlehlých polohách, často na pravěkých hradištích. Svěbská populace se stahuje rovněž k Dunaji na území římských provincií, kde se již od pozdního 4. století vyskytují zahloubené polozemnice s kůly v rozích, hrubá sídlištní keramika zlechovského typu a vlešťovaná "Foederatenkeramik". Jako specifický element se v inventáři některých sídlištních objektů vyskytuje keramika typu Přešťovice - Friedenhain také v jihozápadním Německu, která svědčí o kulturní a fyzické infiltraci svěbských skupin (*Tejral 1985*, 384; *Tejral 1988*, 257, 293; *Tejral 1989*, 83, 86; *Tejral 1990*, 28 - 35; *Tejral 1999a*, 238, 241 - 243, 258, 261). Jižní Čechy zůstávají stranou tohoto vývoje. Ve stupni D2 patrně končí pohřbívání na pohřebišti v Přešťovicích. V rámci jižních Čech je zatím ojedinělá keramika ze Zbudova (*Rybová 1976*, 98 - 107, obr. 5 - 8), přesněji řečeno z druhé, mladší fáze sídliště, kterou můžeme srovnávat s keramikou ze sídlišť z jižní Moravy (Velké Němčice, Lovčičky) - *Tejral 1990*, 9 - 87. Konkrétně se jedná o inventář z dosud nejmladšího známého objektu z oblasti jižních Čech, jámy 1/74, datované do doby po polovině 5. století, jejíž inventář je v rámci jižních Čech dosud vyjimečný. (*Rybová 1976*, 109). Je dokladem příchodu skupin obyvatelstva původem z podunajské oblasti do jižních Čech, které postupně opouštěli nositelé skupiny Přešťovice - Friedenhain. Z 500 zlomků, které zde byly získány, tvoří 40% na kruhu točená keramika, 60% pak hrubá, v ruce robená keramika, která se dá rozdělit do tří skupin: 1) Keramiku na kruhu točenou v podobě zásobnic s římsovité rozšířeným okrajem, dvojkónické mísy a pohárovité nádoby. Tato keramika se již v pozdní době římské stala součástí hrnčířských dílen pracujících z podnětu římských provincií v oblastech severně od středního Dunaje - 2) Keramiku na kruhu točenou, vycházející z pozdně antických tradic - mísy s ovaleným okrajem, džbány, lahvovité a

hrncovité nádoby s výzdobou svazků vlnovek, pocházející z pomezí někdejších římských provincií – 3) Keramiku v ruce robenou, vyráběnou již v jižních Čechách, s analogiemi např. v nedaleké Zlivi a mladší – zásobnice s drsnějším povrchem, hrncovité nádoby esovité profilace různých variant, mísy s kónicky rozevřenými stěnami a nízké vázovité nádoby. Četné analogie najdeme v sídlištním materiálu moravských sídlišť stupně D2 (Velké Němčice). Tento bohatý keramický soubor, který je možno datovat do poloviny 5. století, vykazuje úzké vztahy k prostoru jižní Moravy a Podunají (*Rybová 1976*, 85 – 114). Do této doby patří i drobné nálezy, jako jsou zlomky keramiky ze Zlivi, např. z výplně objektu 23/06 (*Zavřel 2007*, 361, obr. 5: 7 - 8), z Častavína (*Profantová – Rakušan 2002*, 113 – 115; *Zavřel 2007*, 270), Strakoníc (*Zavřel 1999*, 478, obr. 16: A) nebo první detektorové nálezy, např. bronzová spona, nalezená v roce 2015 nedaleko Vodňan. Jedná se o dvoudílnou sponu s krátkým zachycovačem, skupiny Schulze 77, datovatelnou do 5. století (*Schulze 1977*, 52, Taf. 6: 77). Tyto nálezy představují nejmladší vlnu příchozích do jižních Čech ve stupni D2. Jedná se o skupinu germánského obyvatelstva, které žilo po určitou dobu někde v oblasti středního Podunají v blízkosti bývalých římských provincií, kde bylo ovlivněno tradicemi provinciální kultury. Důvodem jejich příchodu do jižních Čech byly neklidné poměry v karpatské kotlině v 1. polovině 5. století (*Rybová 1976*, 86; *Zavřel 1997*, 262 – 264; *Zavřel 2008*, 124 - 125). Na sídlišti v Přešticích se materiál datovatelný do stupně D2 prakticky nevyskytuje, snad s výjimkou části okraje hrncovité nádoby s baňatým tělem, odsazeným hrdlem a profilovaným okrajem (obr. 72: 3), jaké známe z prostředí Moravy z 1. poloviny 5. století (*Tejral 1990*, 36, Abb. 26: 11). Z prostředí jižních Čech známe další ojedinělý exemplář této nádoby ze sídliště u Záblatíčka (obr. 277: 2), kde převládají nálezy stupně D1 (*Zavřel 2011*, 471, 474, obr. 21: 13) a který můžeme datovat do stejné doby jako objekt 1/74 (*Rybová 1976*, 85 - 114) a spolu s ojedinělými nálezy ze Zlivi (*Zavřel 2007*, 361, obr. 5: 7 - 8) naznačují, že osídlení v této oblasti pokračovalo bez přerušení minimálně do této doby (D2). Dále ze stupně D2 mohou pocházet na sídlišti nalezené některé z hrncovitých nádob (obr. 116: 9), jejichž analogie nacházíme např. v na kruhu točených hrncovitých nádobách ze sídliště ve Velkých Němčicích (*Peškař 1983*, 195 - 196, obr. 5: 13; *Tejral 1985*, Abb. 20: 6) nebo z mísy s kulovitým okrajem (obr. 126: 30), s obdobami v na kruhu točených mísovitých nádobách ze sídliště stupně D2 ve Velkých Němčicích (*Peškař 1983*, 190 - 192, obr. 4: 1). Mísy s ostrou profilací z jámy II/33 (obr. 23: 3), z jámy II/33 - 34 (obr. 41: 14) a z jámy I - IV/33 - 34 (obr. 47: 6), zdobené v horní části těla horizontálními rýhami nebo žlábkami, mají analogie na sídlišti v Siremi, kde je J. Jiřík porovnává s tzv. "Rillenschalen" z Pomohán, kde jsou datovány do období D2, D2 - D3 (*Jiřík 2007*, 545 - 546, obr. 24: 7 - 8). Obecně do doby stěhování národů přežívají i soudkovité nádoby s dovnitř zataženým okrajem.

Doba stěhování národů - stupeň E (480 - 570)

Tito nově příchozí žili v jižních Čechách minimálně do 2. poloviny 5. století. Nálezy z mladších fází doby stěhování národů jsou v jižních Čechách zatím sporé. Na základě současného stavu poznání se zdá, že germánské osídlení na jihu Čech končí nejpozději do konce 5. století (*Zavřel 1999*, 511). Není však vyloučeno, že tento názor budeme muset v budoucnosti korigovat. Množí se totiž nálezy, i když zatím pouze ojedinělé, rámcově datované do 2. poloviny 5. – 1. poloviny 6. století (*Zavřel 2002*, 109 – 112). Jsou to zejména dva zlomky keramiky ze Zvíkova (obr. 12: 9 - 10), datované na sklonek 5. až počátek 6. století. Analogie najdeme v sousedním Bavorsku (Pliening), severozápadních Čechách (Most) a především na jižní Moravě (Vyškov, Nový Šaldorf) a ve středním Podunají (Laa an der Thaya) - *Jiřík - Simota 2009*, 131. Nově zhodnoceny byly rovněž nálezy ze Záblatíčka. Údajné kostrové hroby z doby stěhování národů z pískovny "Na dlouhém" (*Svoboda 1965*, 279) se ukázaly být omylem, ale v archeologické sbírce vodňanského muzea se nacházejí z

této lokality nádoby, které lze datovat do konce 5. - 1. polovina 6. století (*Zavřel 2011*, 470 - 474, obr. 22: D). Rozmnožují tak skupinu podobných nádob z tohoto období z dalších míst jižních Čech - 2 nádoby z Lékařovy Lhoty (*Zavřel 2011*, 470 - 471, obr. 22: A), z nichž jedna byla objevena v roce 1950 při práci v lomu a není vyloučeno, že pochází z jámového hrobu (*Fröhlich 2014 - 2015*, 196), 1 nádoba z Protivína (*Zavřel 2011*, 474, obr. 22: B), vylověna z Blanice v roce 1949 a 1 nádoba z Volenic (*Zavřel 2011*, 474, obr. 22: C), nalezena při kopání studny v roce 1924 a patrně i dnes nerevidovatelná nádoba, nalezená v roce 1952 při těžbě písku v Bavorovicích u Českých Budějovic (nepublikováno). Drobný, ale důležitý nález byl učiněn také na výše zmíněném sídlišti z období stupňů D1 - D2 u Zbudova, kde byl v roce 2009 nalezen skleněný korálek modré barvy, s jehlancovými bočními stěnami, první svého druhu v jižních Čechách, datovatelný do mladších fází doby stěhování národů. Předmět pochází patrně z objektu (objektů?), zničeném při neohlášené stavbě sloupů vysokého napětí, které ve směru V - Z sídliště protínají (*Zavřel 2011*, 470, 476, obr. 6: D12). Podobný korálek byl v roce 2012 nalezen i u nedaleké osady Podeřiště (*Zavřel*, v tisku). Je proto pravděpodobné, že pokračující výzkum prokáže germánské osídlení jižních Čech i během 6. stol.

13. Skupina Přešťovice - Friedenhein

Skupina Přešťovice - Friedenhein představuje svébytnou skupinu, která vznikla v pozdní době římské v jižních a západních Čechách. Je nepochybné, že patří do labsko - germánského kulturního okruhu. Svě jméno obdržela podle dvou pohřebišť, v Přešťovicích u Strakonice a bavorského Friedenheinu u Straubingu. Obě tyto lokality symbolizují úzké vztahy mezi jižními Čechami a Bavorskem v této době (*Zavřel 2007*, 82). Klíčovou lokalitou pro poznání náplně této skupiny je žárové pohřebiště v Přešťovicích u Strakonice. Prvních 6 hrobů B. Dubský prokopával již v roce 1924, ale největší část pohřebiště prozkoumal až v roce 1934. Na ploše 800 čtverečních odkryl celkem 450 hrobů s 522 pohřby (*Dubský 1949*, 425 - 490). Ritus je výhradně žárový. Převažovaly chudě vybavené hroby popelnicové a jako urny sloužily tzv. pozdně římské hrnce nebo široké mísovité nádoby, zdobené šikmým kanelováním a oválnými fasetami.

Charakteristika skupiny Přešťovice - Friedenhein

Keramika typu Přešťovice - Friedenhein hraje již delší dobu důležitou roli v diskusi o germánském osídlení Bavorska a o původu kmene Bavorů. Již B. Dubský charakterizoval nálezy ze sídliště a pohřebiště z Přešťovic jako uzavřený celek a označil je jako "Přešťovický stupeň" (*Dubský 1937*, 44). Touto problematikou se pak zabývala v roce 1956 ve své diplomové (nepublikované) práci A. Rybová (*Rybová 1956a*) a jednu kapitolu nálezům z Přešťovic pak věnoval B. Svoboda v dosud posledním souhrnu doby stěhování národů v Čechách z roku 1965 (*Svoboda 1965*, 51 - 66). Na podobnost žárových pohřebišť v Přešťovicích a Friedenheinu u Straubingu poprvé upozornil B. Svoboda, který poukázal na shodu v pohřebním ritu a v keramickém inventáři obou lokalit a tyto nálezy označil jako typ Přešťovice - Friedenhein. Ten pak byl často vykládán jako důkaz o původu Bavorů v Čechách, ačkoliv B. Svoboda sám jej po srovnání s nálezy ze středního a jihovýchodního Německa zařadil do labsko - germánského okruhu. Podle jeho názoru tito "Elbsweben" přišli někdy kolem roku 300 do jižních Čech a odtud pak někdy v 2. polovině 5. století odešli do Bavorska (*Svoboda 1963*, 97 - 116; *Svoboda 1965*, 51 - 66; *Moosbauer 2005*, 63).

I podle dnešních kritérií skupina Přešťovice - Friedenhein, vytvořená čistě archeologicky,

patří do labsko - germánského kulturního okruhu a není možné ji spojit s nějakým konkrétním etnikem (*Springer 1985*, 241; *Moosbauer 2005*, 63, 65). Nachází se v době hlubokých sociálních, politických a kulturních změn, charakterizovaných pohybem obyvatelstva a přechodem od žárového ke kostrovému pohřbívání. Dosud převládá názor, že vznikla někdy ve stupni C3 v jižních a západních Čechách a jsou pro ni charakteristická velká žárová pohřebiště jednotného charakteru s velmi prostou, až chudou pohřební výbavou a také ukládáním pryskyřice do popelnic. Jako urny jsou většinou použity mísovité nádoby. Přes různé variace je základní schéma prakticky stejné a již A. Rybová je označila jako "přešťovický typ". Jedná se o širokou mísovitou nádobu (Schalenerurne) s rovným dnem, výduti nad polovinou výšky a s válcovitým nebo prohnutým hrdlem a ven vyloženým, zaobleným okrajem. Nachází se na celé ploše přešťovického pohřebiště a je většinou zdobena. Výzdobu tvoří oválné facety na největší výduti nebo šikmá kanelace. Oba hlavní výzdobné motivy jsou často doprovázeny okrouhlými nebo trojúhelníkovitými vpichy, které tvoří pásy na podhrdlí nádob. Jsou od pozdní doby římské převažujícím typem nádoby v celém polabském okruhu, vyrobené v ruce, kvalitně vypálené s pečlivě upraveným, hladkým a lesklým povrchem, někdy potuhovaným. Zbarvení kolísá od světlejších až načervenalých odstínů k tmavším hnědým, šedým až černým barvám (*Svoboda 1965*, 62; *Fischer 1990*, 105 - 106; *Rieder 1993*, 119; *Zavřel 1997*, 261; *Masanž 2012*, 42). Rovněž T. Springer definuje keramiku typu Přešťovice - Friedenhain v ruce robenými širokými mísami tmavého zbarvení, s vyhlazeným nebo tuhovaným povrchem, zdobeným na výduti šikmými a oválnými fasetami, doprovázenými kulatými nebo klínovitými vpichy a také soudkovitými nádobami, tzv. pozdně římskými hrnci s kónickým tělem a dovnitř zataženým okrajem, jejichž povrch již není tak pečlivě upraven, jako v případě mísovitých nádob (*Springer 1985*, 235; *Fischer 1990*, 103 - 109; *Geisler 1999*, 115, 118; *Weinlich 1999*, 102 - 103; *Masanž 2012*, 41 - 42). V novější literatuře je toto definování skupiny Přešťovice - Friedenhain zpochybňováno s poukazem na skutečnost, že ploché mísy a výzdoba šikmým kanelováním a oválnými facetami mají v rámci Evropy v době stěhování národů mnohem širší rozšíření (*Masanž 2012*, 43). Je však nepochybné, že minimálně v rámci jižních Čech tvoří takto charakterisovaná skupina, jasně definovanou a nezaměnitelnou entitu. R. Christlein, v případě mísy zdobené šikmou kanelací z Pasova, upozorňuje na potuhování povrchu nádoby a vidí její původ v jižních Čechách. Provedené mineralogické zkoušky však ukázaly, že mohla pocházet i z bezprostředního okolí Pasova (*Christlein 1982*, 226; *Fischer 1990*, 105). V této souvislosti je třeba také upozornit na skutečnost, že přes výraznou podobnost v morfologii a výzdobě keramiky z inventáře obou klíčových pohřebišť (Friedenhain a Přešťovice), se minimálně ve výzdobě keramiky z přešťovického pohřebiště najdou doprovodné prvky obou hlavních výzdobných motivů (šikmá kanelace a oválné facety), ke kterým jsem analogie, v dostupné literatuře, na německé straně nenašel. Toto konstatování je ovšem relativizováno skutečností, že podstatná část nálezů, včetně těch z eponymní lokality Friedenhain, je dosud nepublikována.

Identická keramika, zdobená čočkovitými jamkami, je běžná, kromě jižních, západních Čech a jihozápadního Bavorska také v inventáři černjachovské kultury na Ukrajině, v Moldavsku a v Rumunsku, i když se odlišuje způsobem výroby. Dále se vyskytuje ve středním Německu, v Anglii, v Pomohání, na Moravě a v Dolním Rakousku (*Springer 1985*, Abb. 4). Zatímco černjachovská keramika toho typu je točena kruhu a je datována do 2. poloviny 4., maximálně do počátku 5. století, keramika skupiny Přešťovice - Friedenhain je zhotovována v ruce (*Moosbauer 2005*, 66; *Schulze - Strocen 2008*, 326 - 327, Abb. 13; *Jiřík 2012*, 383) a navíc je kombinována s šikmou kanelací a s dalšími typy nádob v duchu labskogermánské tradice. Šikmo kanelované nádoby se koncentrují ve středním Německu v polabské oblasti, v severní části Bavorska, v Čechách, na Moravě a v Dolním Rakousku severně od Dunaje. G Moosbauer nevylučuje možnost ovlivnění bavorského prostředí v tomto

směru právě z prostředí černjachovské kultury zprostředkovaně přes Čechy (*Moosbauer 2005*, 230 - 231; *Masanz 2012*, 43).

Datace skupiny Přešťovice - Friedenrain

Stejně jako v případech pohřebišť v Šaraticích a v Plotišti nad Labem (*Rybová 1980*, 151) přesné datování keramiky typu Přešťovice - Friedenrain představuje problém, neboť většinou chybí doprovodné, chronologicky citlivé nálezy. Při dataci přešťovického pohřebiště, stejně jako v případě pohřebiště Friedenrain, nelze použít horizontální stratigrafii a navíc v důsledku absence chronologicky citlivých předmětů základem pro datování zůstává keramika, typologicky srovnatelná s keramikou z lokalit jiných regionů, časově lépe určená bezpečnými nálezy (*Fischer 1990*, 105; *Geisler 1999*, 117; *Moosbauer 2005*, 63). O první dataci pohřebiště se pokusil již B. Dubský. Řada nádob byla bohužel zničena orbou, čímž došlo nepochybně k redukci forem a typů. Výše jmenovaný badatel vycházel z práce H. Preidela z roku 1930 (*Die germanischen Kulturen in Böhmen und ihre Träger*) a na základě porovnání tvarů a výzdoby s vyobrazením v této publikaci došel k dataci pohřebiště do období od 2. poloviny 2. století do 1. poloviny 5. století (*Svoboda 1963*, 98; *Svoboda 1965*, 51). Touto otázkou se zabývala ve své diplomové práci v roce 1956 A. Rybová a na základě analýzy keramiky stanovila dobu trvání pohřebiště od 4. do 2. poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 65, 103). Podle V. Sakaře se na pohřebišti v Přešťovicích pohřbívало od střední doby římské do počátku doby stěhování národů, přičemž větší část hrobů patří ještě době římské (*Sakař 1956*, 60). Počátky pohřebiště do 4. století klade i G. Moosbauer (*Moosbauer 2005*, 230). V podstatě stejné datování zastává i H. Geisler (*Geisler 1999*, 117). B. Svoboda jeho konec klade až na konec 5. a na počátek 6. století (*Svoboda 1963*, 114; *Svoboda 1965*, 235). Tak pozdní datace je však nepravděpodobná. V inventáři chybí na kruhu točená keramika zdobená vlnicemi a vlešťováním. A. Rybová i B. Svoboda se bez úspěchu pokusili na plánu pohřebiště určit okruhy jednotlivých typů nádob, které se, stejně jako výzdobné motivy, vyskytovaly na celé ploše pohřebiště bez nějakého viditelného systému a tudíž bez možnosti získat nějaké poznatky k vnitřní chronologii lokality. Podle názoru J. Zemana přežívají velká pohřebiště v Plotišti nad Labem, v Opočně u Loun a v Přešťovicích do 5. století (*Zeman 1988*, 517). Pohřebiště ve Forchheimu je kladeno do 4. - poloviny 5. století (*Weinlich 1999*, 109). V Řezně - Niedermünsteru se přešťovická keramika vyskytuje ve vrstvách nad nejmladší stavební fází kastelu po polovině 5. století (*Fehr 2010*; *Jiřík 2015*, 118). B. Svoboda řadil keramiku typu Přešťovice - Friedenrain do období 400 - 550 a zdůrazňoval vliv z oblastí středního Německa, kde však B. Schmidt kladl tuto keramiku do časového rozpětí 450 - 560, s největším výskytem mezi léty 480 - 525, v Anglii pak v letech 400 - 450 (*Springer 1985*, 235 - 237). T. Springer klade výskyt typu Přešťovice - Friedenrain ve střední Evropě do období 400 - 560. Lokality s časovým rámcem 300 - 500 se nacházejí zvláště v dolním Polabí. Tuto poměrně časnou spodní hranici relativizuje konstatováním, že se odpovídající hroby s touto keramikou vyskytují v rámci pohřebišť až na konci jejich existence (*Springer 1985*, 235 - 243). Dle T. Fischera se keramika typu Přešťovice - Friedenrain objevuje někdy kolem roku 400, náleží do 5. stol., v žádném případě však do 4. nebo 6. století. Na základě dnešního stavu výzkumu se zdá, že se skupina Přešťovice - Friedenrain vyskytovala přibližně v úseku 400 - 500 ve všech oblastech labsko - germánského okruhu. Zdánlivé vybočení z tohoto časového rámce, stejně jako jistou tvarovou rozmanitost, je možné vysvětlit lokálním vkusem uživatelů nebo výrobců samých. Přesnější vymezení bude možné až s větším množstvím chronologicky citlivých doprovodných nálezů. Zatímco lokality s touto keramikou v Čechách končí nejpozději v 1. polovině 5. století, lidé, kteří ji vyráběli a používali, patří k zakladatelské generaci pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse, používaného až do 7. století (*Fischer 1990*, 109 - 110; *Moosbauer 2005*, 65). Podle B. Svobody je skupina Přešťovice - Friedenrain

částečně časově shodná se skupinou vinařickou. Její vliv je možné pozorovat na některých nádobách z keramického inventáře pohřebiště v Přešťovicích. Jaký však byl skutečně vztah mezi oběma skupinami nelze zatím rozhodnout. Je však nepochybné, že přešťovická skupina je z větší části starší než skupina vinařická. Na jihočeských sídlištích se v nálezovém prostředí drsné keramiky stupně D1 vyskytuje i keramika typická pro skupinu Přešťovice - Friedenrain (Zliv, starší fáze Zbudova). V současné době se všeobecně přijímá, že se na pohřebišti v Přešťovicích pohřbívalo v průběhu 4. a v první polovině 5. století (*Droberjar 2002*, 271 - 272; *Jiřík 2012*, 360). Dle mého názoru přešťovické pohřebiště začíná již v pozdních fázích stupně C2. Ukazují na to hroby 7 - 10, 58, 66, 70, 79, 89, 102, 113, 122, 139, 141, 148, 170, 186, 192, 196, 212, 232, 235, 252, 272, 323, 327, 346a, 350, 365a, 370, 375, 380, 395b, 430. Rovněž na jižní Moravě se počítá se zakládáním nových žárových pohřebišť ve stupni C2 (Šaratice, Dolní Němčí, Mikulov, Šitbořice, Velatice, Velké Hostěrádky), snad v poslední třetině 3. století (*Tejral 1975*, 79). Hlavní období pohřbívání na naší lokalitě náleží období C3 - D1. Jeho konec můžeme zařadit do stupně D2, do 1. poloviny 5. století, kdy na některých nádobách pozorujeme vlivy vinařické kultury (hroby 57, 95, 135, 153, 216, 244, 260, 277a, 278, 289, 313, 319, 346b, 376, 378).

Rozšíření skupiny Přešťovice - Friedenrain

Jižní Čechy jsou tradičně, spolu se západočeskou oblastí, považovány za místo vzniku této svérázné skupiny a také za výchozí prostor při jejím přesunu do sousedního Bavorska. Eponymní lokalitou jsou zde Přešťovice, výše zmíněné pohřebiště (*Dubský 1949*, 425 - 490) a sídliště, kde dochované spektrum keramických tvarů umožňuje většinou pouze jejich rámcové zařazení. B. Dubský popisoval keramiku z výplně objektů jako celek, takže je dnes již obtížné a ve většině případů nemožné rekonstruovat nálezové celky. B. Dubský se domníval, že sídliště existovalo od doby kolem změny letopočtu a trvalo nepřetržitě až do 1. poloviny 5. století (*Svoboda 1965*, 42). Je nepochybné, že bylo založeno ve stupni LT D2b - Ř A. Analýzu keramiku tzv. plaňanského horizontu provedla A. Rybová, která z 29 prozkoumaných objektů ve 14 z nich zjistila výskyt plaňanských pohárů (*Rybová 1956*, 208). Upozornila rovněž na dlouhé trvání sídliště, kdy starší objekty jsou narušeny mladšími (*Motyková - Šneidrová 1963*, 48). Jeho trvání lze sledovat nepochybně i v 1. - 3. století, ale vzhledem k poměrně malému rozsahu dosud provedeného výzkumu, v porovnání s celkovou rozlohou sídliště, nelze zatím prokázat jeho kontinuální osídlení během celé doby římské. Výrazný horizont jeho existence je pak pozdní doba římská a počátek doby stěhování národů ve stupni D1 (*Zavřel 1997*, 260 - 261; *Zavřel 1999*, 502), včetně výskytu charakteristické keramiky typu Přešťovice - Friedenrain. Zastoupena byla v jámě I - IV/33 - 34 (obr. 46: 25, obr. 47: 6, 11, obr. 52: 12 - 13, obr. 53: 4, 23 - 24, obr. 55: 4, 10, 22, obr. 57: 22 - 23, obr. 69: 5 - 6), v jámě I/33 - 34 (obr. 32: 7, obr. 41: 9 - 10, obr. 41: 7), v jámě III/33 (obr. 26: 5), v jámě VI/33 (obr. 34: 11). Typické zlomky této keramiky pocházejí i z novodobých sběrů (obr. 109: 4, obr. 111: 9, obr. 114: 4, obr. 121: 24) a další materiál je uložen bez bližších nálezových okolností v Národním muzeu v Praze (obr. 19: 4, obr. 102: 4 - 6, obr. 104: 12, obr. 107: 2, obr. 102: 11, obr. 103: 15, obr. 104: 2) a v muzeu v Písku (obr. 94: 11).

Celkem výrazně je přešťovická keramika zastoupena na sídlišti ve Zlivi, v druhé fázi jeho existence v období C3 - D1, konkrétně ve výplni chaty II/83 (*Zavřel 1999*, obr. 25: 2) a chaty III/84 (*Zavřel 1999*, obr. 26: 3 - 4). Zvláště téměř celá nádoba z chaty III/84, nacházející se v inventáři běžném v prostředí sídlišť tzv. zlechovského typu (*Zavřel 1999*, obr. 26), jakoby symbolizovala heterogenní prostředí jižních Čech, v podobě domácího obyvatelstva a nově přichozích z Podunají, v obou případech ovšem svěbského původu. Stejnou situaci můžeme pozorovat i ve Zbudově, v první fázi jeho existence ve stupni D1 a to v objektu I/83 (*Zavřel 1999*, obr. 20: 4) - *Zavřel 1999*, obr. 20: A. Další nálezy přešťovické keramiky pocházejí

pouze ze sběrů, většinou jako malá příměs na sídlišťích z období LT D2b - Ř A - v Ratajích u Bechyně nebo v Putimi IV. Zajímavým případem je mísovitá nádoba s polokulovitou spodní částí těla, ostře zalomenou výdutí a zaobleným, ven vykloněným okrajem s prohnutým hrdlem, černého zbarvení a hladkého až lesklého povrchu z Českých Budějovic (*Zavřel 1999*, obr. 6: 12), nalezená při dobývání písku v Suchém Vrbném (dnes součást Českých Budějovic) za nejasných nálezových okolností někdy kolem roku 1910 (*Zavřel 1993*, 5, 15, obr. 6: 2). Tato nádoba má analogie na pohřebišti v Přešťovicích (hroby 99, 243) a zvláště pak v popelnici z hrobu 392 (*Dubský 1949*, 475, T. IX) a naznačuje možnost existence pohřebiště v této okrajové části dnešních Českých Budějovic. Nejistý je ojedinělý nález zlomku keramiky z Korosek (*Zavřel 1999*, obr. 9: 19), kde není vyloučena datace do období středověku. Další nálezy se nedochovaly a známe je pouze z literatury. To je případ Čejetic. B. Dubský uvádí střepy... " hrnců a misek těžších forem barbarských s ozdobou rýh, žlábků a vývalků... " a rovněž .... "úplnou shodu s osadou u Přešťovic dobou vzniku a částečně i průběhem trvání.... " (*Dubský 1949*, 492). Materiál se nedochoval, ale není vyloučena i přítomnost nálezů skupiny Přešťovice - Friedenrain i vzhledem k nevelké vzdálenosti mezi oběma lokalitami. Rovněž dle ústního sdělení B. Dubského byly při povrchových sběrech z Čejetic získány i zlomky keramiky zdobené čokovitými jamkami (*Svoboda 1965*, 48). Na stejné úrovni jsou i případné nálezy ze Záblatička, kde měly být zjištěny zlomky keramiky zdobené čokovitými jamkami, které se však nedochovaly (*Svoboda 1965*, 49). Potencionální lokalitou je i Sedlec. Inventář tohoto významného sídliště, částečně prozkoumaného v osmdesátých letech minulého století, dosud nepublikovaného a předběžně datovaného do období B2 - C3, obsahuje i keramiku zdobenou šikmou kanelací (za ústní sdělení děkuji P. Břicháčkov). Není tak vyloučeno, že připravované zpracování nálezů přinese v tomto směru nové informace.

Keramiku typu Přešťovice - Friedenrain registrujeme i na lokalitách z jiných regionů: ze západních Čech to jsou sídliště Plzeň - Radobyčice I a II, Vochov, Plzeň - Vinice, Nýřany, všechny z okresu Plzeň - jih (*Jiřík 2012*, 381, Abb. 12), ze středních Čech na lokalitách 5. století, kde převažuje typická keramika vinařické skupiny - všechny ze západního okraje Prahy: sídliště Praha - Dolní Liboc I - II (*Kuchařík - Bureš - Pleinerová - Jiřík 2008*, 201 - 203, obr. 2), kostrové pohřebiště Litovice (hrob 7), kostrové pohřebiště Praha - Zličín, hroby 17, 61 (*Jiřík 2012*, 381 - 382, Abb. 13: 1 - 4; *Jiřík 2015*, 114), sídliště Přerubence (*Zeman - Venclová - Bubeník 1998*, 109, obr. 8: 9, obr. 10: 5) i z východní části tohoto regionu z Hostovic a Kutné Hory - Karlova (*Šumberová - Valentová 2007*, 381, obr. 6: 16) a nejnověji také z okolí Žatce (nepublikováno). Typická keramika typu Přešťovice - Friedenrain je známa z četných lokalit ze sousedního Německa. Velmi silné osídlení v tomto směru pozorujeme zvláště v úseku Dunaje mezi Regensburgem a Neuburgem an der Donau, z jižní části pahorkatiny Frankenalb, Ingolstadtské pánve, z Pomohani a z Horní Falce, např. z pohřebišť Odenheim, Edingen, Gütlingen, Mühlhausen, Bittenbrunn nebo ze sídliště v Nebringenu, z Bavorska a Horní Falce - sídliště Altendorf, Breitenwinn, Burggriesbach, Eichstätt, Pfünz, Pförring, Grossmehring, Mailing, Feldkirchen, Lenting, Kösching, Gerolfing, Irgertsheim, Böhming, Kipfenberg/Michlesberg, Plankstetten, Berching, Grubmühle, Sulzbürg, Goldberg u Türkheimu, Kössnach, Kirchroth, Kelheim, Dötting, Burg Wackerstein, Essing - Schellneck, Neuburg (provinciální pohřebiště), Sandhof, Laaber, Weichelsdorf, Kallmünz, Altenmarkt (Stadt Cham), Zangenstein, Schwarzach, Burglengenfeld, Inching/Brunnmühle, Walting, Beilngries, Oberzeitldorn, Passau - Niedernburg (*Fischer 1981*, 350, 360 - 363; *Fischer 1990*, 107 - 108; *Rieder 1993*, 120, 122, 126, 128, 130; *Weinlich 1999*, 109, 112; *Moosbauer 2005*, 298), kastel Batavis (*Weinlich 1999*, 109 - 111), Regensburg - Grassgasse, Regensburg - Niedermünster, Altendorf - Mörnshiem (*Fischer 1990*, 107 - 108; *Rieder 1993*, Abb. 5, Abb. 12: 1; *Weinlich 1999*, 109), kostrové hroby v Kemathen, Straubing - Azlburg I, kostrový hrob 60, Azlburg II, pohřebiště Straubing - Altstadt, Emmering - hrob 360 (*Fischer 1990*, 107; *Rieder 1993*, 124; *Geisler 1999*, 122; *Weinlich 1999*, 109, 112; *Moosbauer 2005*, 64, Abb.

27: 1; Masanz 2012, 42), Alburg - Straubing - Bajuwarenstrasse, kostrové hroby 73 a 84 (Fischer 1990, 108; Geisler 1999, 122; Weinlich 1999, 109), Straubing - St. Peter (Weinlich 1999, 109; Moosbauer 2005, 181 - 185), ze středních Frank - sídliště Kauerlach, Offenbau, Grosshöbing, Hausen, Mettendorf, Bechthal, Burgsalach (kastelvicus), Ellingen (kastel a kastelvicus), Gaimersheim, Egweil a Wolkertshofen (villa rustica), Alesheim, Kleinlellenfeld, Gelben Bürg bei Dittenheim (výšinné sídliště), Wettelsheim, Schambach, Flemmühle (Fischer 1990, 108 - 110; Rieder 1993, 126; Weinlich 1999, 111 - 112), z jihozápadního Německa nebo z Horní Falce na žárovém pohřebišti a také k němu náležejícímu sídlišti ve Forchheimu, Burglengenfeld - Wieden (Weinlich 1999, 97 - 114). Podle R. Christleina existovala ve východní i západní Raetii i v přilehlých částech Norika na sídlištích kontinuita až do počátku 5. století. Keramiku typu Friedenrain klade do období 400 - 450 a poukazuje na její úzkou souvislost s podobnou keramikou v jižních a západních Čechách. Není pochyb, že lidé s ní spojení byli Germáni. Podle tohoto autora řada sídlišť v Podunají, včetně středních Frank, končí v období charakterisovaném keramikou typu Přešťovice - Friedenrain.

Nejdůležitější lokalitou je však pohřebiště Friedenrain, mající úzké vztahy k Přešťovicím. Je centrálním pohřebištem sídelní komory, ležící na severní terase Dunaje s řadou sídlišť - Oberzeitldorn, Kössnach, Kirchroth, Bachhof, Bielhof, Fischerdorf, Unterzeitldorf (Geisler 1999, 119 - 122, Abb. 4 - 5). Narozdíl od Přešťovic však sídliště k eponymnímu pohřebišti neznáme. Bylo objeveno již v 19. století, ale systematicky nebylo nikdy zkoumáno. V letech 1900 - 1968 (především 1952, 1962 - 1968) zde s přestávkami proběhl výzkum, který dosud odkryl 162 hrobů, jejich původní počet se však odhaduje na 400 až 500. Řada hrobů byla zničena těžbou písku. I když tato lokalita byla zpracována v rámci disertačních prací T. Springera a R. Masanze, nebyla celkově publikována (Geisler 1999, 117 - 118; Masanz 2012, 41). Obě eponymní lokality vykazují znaky, obvyklé ve 4. století, konzervativní žárový ritus, skromné milodary a shodné typy keramiky, které jen postupně přejímají některé nové znaky. Stejně jako v případě Přešťovic, i zde je možná datace, v důsledku absence milodarů (většinou se jedná o zlomky keramiky spálených nádob, sebraných z hranice) jen na základě stylistického rozboru keramiky (Svoboda 1963, 113; Fischer 1990, 107; Geisler 1999, 118; Weinlich 1999, 109). Tyto shody jsou tak nápadné, že se uvažovalo a stále uvažuje o jejich přímém spojení (Svoboda 1963, 502). Avšak stanovit počátky pohřebiště Friedenrain je obtížné. Zdá se, že začíná ve 4. století a existuje ještě v 2. polovině 5. století (Fischer 1990, 101 - 122; Springer 1985, 235 - 243). Nejstarší urny je možné datovat ještě do pozdní doby římské, ale je dosud těžké rozhodnout, zda je možné dát první hroby tohoto pohřebiště do souvislosti s polabskou oblastí nebo s oblastí Čech za Šumavou (Svoboda 1963, 113). Rovněž v inventáři pohřebiště ve Friedenrainu byla zjištěna keramika a prvky výzdoby, které mají v příbuzných regionech analogie z 2. poloviny 5. století. Tradiční je představa, že pohřebiště Friedenrain bylo založeno příchozími z jižních Čech. Tento problém však dosud není uspokojivě vyřešen (Springer 1985, 241). Keramika typu Přešťovice - Friedenrain se nachází rovněž v římských pohraničních kastelech a opevněních na dunajském limitu, což je bráno jako doklad činnosti těchto "českých Germánů" nebo "Baiovarii" - "mužů z Čech" jako foederátů, kteří v úseku mezi Einingem a Straubingem měli během 5. století tvořit páteř římského vojska při obraně hranic (Fischer 1990, 118; Rieder 1993, 132). H. Geisler nevyklučuje ani jejich povinnost obdělávat půdu a zajišťovat dodávky obilí (Rieder 1993, 133; Geisler 1999, 123). Ve východní části Raetie a v Noriku ripense udrželo románské obyvatelstvo svoji autonomii až do roku 488, kdy na popud Odovakera odešlo do Itálie. Zbytky provinciálů, kteří zůstali, pak přežili v převážně germánském prostředí až do období raného středověku. Mírovou koexistencí obou etnik ještě v době fungování limitu naznačuje skutečnost, že otevřená germánská sídliště byla zakládána v blízkosti římských pevností, což by při nepřátelském vztahu nebylo možné (Fischer 1981, 354; Springer 1985, 240; Fischer 1990, 111, 118; Rieder 1993, 137). Také podle názoru D. Quasta je tato keramika

pozůstatkem malé skupiny nově příchozích z labskogermánských Čech, kteří zde vstoupili do služeb římské armády a následně se usadili na území Alamanů (*Quast 1997*, 175). Vedle typické labskogermánské, v ruce robené keramice, včetně mis přešťovického typu s oválným fasetováním a šikmou kanelací, pocházející z prostoru římských kastelů Goldberg bei Türkheim, Regensburg, Straubing, Künzing, Eining (Abusina), Neuburg a. d. Donau, zde příchod Germánů z Čech dokládají i analýzy izotopů stroncia, stejně jako ve východní části provincie Raetie - Frauenberg bei Weltenburg, Alkofen, Passau - Batavis (*Springer 1985*, 240; *Fischer 1990*, 107 - 108, 114; *Rieder 1993*, 108, 120, 135; *Weinlich 1999*, 109, 112; *Moosbauer 2005*, 226, 231, 298) nebo Regensburg z doby kolem roku 400, kde je charakteristická germánská keramika, s analogiemi v jižních Čechách, nacházena přímo v interiéru římského legionářského tábora. Podle R. Christleina ji přinesli kolem roku 400 nově příchozí právě z této oblasti (*Christlein 1982*, 249). Jeho zázemí se od 2. poloviny 4. stol, patrně v důsledku vpádu Juthungů v roce 357, zcela vylidnilo, což je situace příznačná pro celé bavorské Podunají. Místní obyvatelstvo se stáhlo do opevněných měst. Podle některých názorů se prakticky neporušená pevnost Regensburg stala jakýmsi refugiem příslušníků skupiny Friedenrain a později také centrem agilofingského vévodství, které zde písemné prameny dokládají nejpozději od poloviny 6. století. Není bez zajímavosti, že v 5. století se zde nacházelo pouze germánské obyvatelstvo, využívající římské stavby, které pak byly někdy ještě v tomto století plánovitě strženy, terén uměle nivelován a snad i zemědělsky využíván. To se zde, v místech bývalého římského tábora, pevně usadilo již kolem roku 400. Teprve od 2. poloviny 5. století existují doklady znovuosídlení tohoto území románským obyvatelstvem, ale také Germány původem z Čech, kteří prakticky převzali kontrolu nad územím mezi Řeznem a Straubingem. Tito Baiuvarii - obývající v případě Řezna centrální místo, by tak mohli být "namengebende Traditionskern" nově vzniklého státního útvaru, vytvořeného z řady různých etnických skupin. V Regensburgu je možné počítat s určitým druhem římsko - germánské symbiosy až do konce 5. století, přičemž dominující zde byli "čeští" Germáni. Zatímco jiné lokality jako Eining, Weltenburg nebo Straubing končí po raně germánské (české?) fázi nejpozději kolem poloviny 5. století, Regensburg trvá kontinuálně dále, osídlen společně "českými" Germány a románským obyvatelstvem (*Fischer 1981*, 354; *Fischer 1990*, 103, 111 - 113, 118; *Rieder 1993*, 137 - 143). Prostor římského kastelu ve Straubingu (*Sorviodurum*), který byl zničen při vpádu Alamanů v první polovině 3. století, byl znovu osídlen v pozdně římském období (poslední čtvrtina 3. století). Vojsko, které zde byla posádkou i s kastelem souvisící civilní obyvatelstvo, pohřbívalo své zemřelé na nedalekých pohřebištích Azlburg I a II, stejně jako na pohřebišti v dnešním Altstadtu. Založení pohřebišť Azlburg I a Altstadt lze klást na přelom 3. a 4. století - fáze A (290/300 - 330/340) - *Moosbauer 2005*, 79. V polovině 4. století, nejspíše v důsledku vpádu Juthungů v roce 357, byl kastel zničen. Byl sice následně obnoven, ale existoval patrně pouze do doby kolem roku 400. Nálezy z pohřebiště Azlburg I ukazují, vedle římsko - provinciálních pohřbů, i hroby s labsko - germánskými milodary již od přelomu 3. a 4. století (hrob 14), také z průběhu 4. století (hroby 19, 27, 40), fáze B (330/340 - 350/360) a fáze C (350/360/390/400) - *Moosbauer 2005*, 80 - 81 a jeho přežívání ještě v 1. polovině 5. století, fáze D (390/400 - 450) - hroby 60, 79, kdy zde pohřbívali příslušníci labsko - germánských bojovníků (*Prammer 1988*, 599, 607, Abb. 3 - 7; *Moosbauer 2005*, 81, 209, 297 - 298). V inventáři obou pohřebišť se nacházejí i silné germánské komponenty. Např. nádoba z hrobu 41 z pohřebiště Azlburg II dokládá přítomnost Germánů ve Straubingu již na konci 3. a v 1. polovině 4. století a pak dále i v 2. polovině 4. století (*Moosbauer 2000*, 83 - 88). V 1. polovině 5. století můžeme opět předpokládat obnovenou přítomnost polabských Germánů v posádce místního kastelu, jak to dokládá mísa přešťovického typu z hrobu 60 na pohřebišti Azlburg I (*Moosbauer 2005*, 64, 229, Abb. 27: 1). Podle analýzy izotopů stroncia na pohřebištích Neuburg an der Donau a Straubing Azlburg I - II pochází v případě Neuburgu 1/3 zkoumaných jedinců z Čech,

zatímco na pohřebišti Azlburg II je tento počet nižší. Každopádně na obou lokalitách nebyla zjištěna přítomnost obyvatel z Itálie nebo Středomoří, což je vysvětlováno skutečností, že se velení vojska v této oblasti rekrutovalo z řad provinciálů nebo Germánů (*Jiřík 2015*, 120). Mísovitá nádoba, zdobená šikmou kanelurou, byla nalezena i v místě dnešního kostela sv. Petra (*Moosbauer 2005*, 67, 297, Taf. 54: 52). Pozdně antické osídlení zde však končí již v 1. polovině 5. století a kastel byl opuštěn někdy po polovině 5. století (*Moosbauer 2005*, 231). Nové centrum osídlení vzniká 3 km západně. Velikost a prosperitu nového sídliště ukazuje výrazně raně středověké pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse, jehož nejstarší fáze v polovině 5. století, navazuje na nejmladší hroby pozdně římského pohřebiště Azlburg I a spojitost všech těchto tří pohřebišť dokládá právě keramika typu Přešťovice - Friedenhain. Celou situaci dokresluje skutečnost, že se eponymní lokalita, pohřebiště Friedenhain, nachází v nedaleké vzdálenosti (*Fischer 1985*, 235; *Prammer 1987*, 133 - 142; *Fischer 1990*, 109; *Geisler 1999*, 115, 123; *Geisler 2003*, 296). S 800 - 900 hroby je pohřebiště Straubing - Bajuwarenstrasse největším dosud známým pohřebištem raně středověkého období. Dva nejstarší hroby 73 a 84 obsahovaly mísy typu Friedenhain - Přešťovice, zdobené šikmou kanelací, datované do poloviny 5. století. Ve 2. polovině 5. století, ve stupni Irlmauth, zažívá místo dobu rozkvětu. Tento stupeň je také výrazný i na dalších pohřebištích (Bittenbrunn, Altenerding) a vedle západně orientovaného inventáře v sobě zahrnuje i vlivy východogótské, durynsko - české a langobardské, způsobené patrně příchodem menších skupinek obyvatel z těchto oblastí. Po období řadových hrobů v 6. století je pohřebiště ve Straubingu opuštěno až v 2. polovině 7. století (*Geisler 1987*, 143 - 157; *Prammer 1988*, 608; *Fischer 1990*, 109; *Rieder 1993*, 136, 141 - 142). Zatímco Regensburg a Straubing nepatřili (podle *Vita Severini*) v 2. polovině 5. století již do římských rukou, naopak z tohoto prostoru ohrožovali barbari sousedící zbytek římského panství, byl Künzing (*Quintanis*) nejzápadnějším místem, osídleným římským obyvatelstvem. Na pohřebišti nedaleko kastelu se nepřetržitě pohřbívalo od 4. do 7. století (*Fischer 1990*, 113 - 114). V pokročilém 3. století vznikl v Pasově kastel Batavis, kde byla umístěna kohorta Batavů. Za jeho zdmi žilo společně civilní obyvatelstvo s vojáky. Podle výpovědi archeologických nálezů se zde v 5. století nacházeli rovněž lidé germánského původu a v omezené míře i keramika typu Přešťovice - Friedenhain (např. miska zdobená šikmou kanelurou). Tito Germáni, kteří měli pocházet z Čech a sloužit v římském vojsku, tvořili v římském obyvatelstvu kastela Batavis menšinu. Podle současného stavu poznání zde osídlení zaniká v pokročilém 5. století (*Fischer 1990*, 117). V druhém kastelu na území dnešního Pasova, Boiotru, založeném na konci 3. století a přetrvávajícím do 5. století, keramika typu Přešťovice - Friedenhain chybí (*Fischer 1990*, 115 - 116).

Skupina Přešťovice - Friedenhain z hlediska historie

Někdy kolem roku 300 přicházejí do jižních Čech polabští Svébové, kteří se usadili u dnešních Přešťovic. Patrně se jednalo o Markomany, kteří již ve 4. století opustili střední a severozápadní Čechy. Pohřebiště založené u Přešťovic, stejně jako Plotiště nad Labem, představuje v rámci Čech ve 4. a 5. století periferní oblast s dožívajícím žárovým pohřebním ritem. Podle tradičního a dosud převládajícího výkladu (*Christlein 1982*, 217 - 253; *Springer 1985*, 235 - 243; *Fischer 1990*, 110; *Moosbauer 2005*, 63) se nositelé skupiny Přešťovice - Friedenhain přesouvají během 5. století, snad na počátku stupně D2, z jižních a snad také západních Čech přes Šumavu a Bavorský les přes Cham - Further - Senke a Stallwanger Senke do východního Bavorska (*Fischer 1981*, 353; *Prammer 1988*, 611; *Fischer 1990*, Abb. 2), do předpolí dunajského limitu mezi kastely Neuburg a Pasov, kde se také nachází eponymní pohřebiště Friedenhain a řada lokalit s pozůstatky "českých" Germánů (*Fischer 1990*, 110; *Moosbauer 2005*, 229 - 230). Tito lidé jsou často spojováni s *Männer aus Böhmen*, kteří sloužili jako foederáti v římském pohraničním vojsku. Již od 19. století existuje teorie,

že Bavoři (*Baiovarii*) jsou „lidé ze země *Baia*“, tedy z Čech (*Bai(a)haim*) a nositelé skupiny Přešťovice - Friedenhain byli často pokládáni za první Bavoře nebo alespoň za jednu ze složek při vzniku tohoto kmene. Jméno *Baiuvarii* (lidé z Čech) není žádné označení sebe sama, ale označení nově příchozích místním obyvatelstvem a to proto, že se tito "muži z Čech" těšili vysokému renomé a mimo jiné obsadili i poměrně uzavřené území v jižním raetském Podunají. T. Springer nevylučuje ani spojení v opačném směru, neboť skupiny horizontu Přešťovice - Friedenhain na obou stranách Šumavy nejsou dostatečně datovány. Dokonce uvažuje, zda se nově příchozí z Čech do Bavorska nemohli zpočátku cítit jako Durynkové, než byli domácím obyvatelstvem označeni za "baiuvarii", tj. "muži z Čech" (Springer 1985, 241; Rieder 1993, 134). Podle T. Fischera tito čeští Germáni, *Baiovarii* nebo "muži z Čech", archeologicky rozpoznatelní jako nálezový horizont Přešťovice - Friedenhain, tvoří spojovací článek mezi pozdní antikou a raným středověkem. Není však možné si je představovat jako předky Bavorů, kteří přišli z Čech jako uzavřená skupina, ale jako jen jednu z mnoha částí a ne nutně nejpočetnější, ze kterých pak kmen Bavorů na půdě bývalé římské provincie Raetia II, pod vnějším tlakem Ostrogótů krále Theodoricha, vznikl. Zdá se však, že význam bývalých foederátů a jejich následovníků, také v důsledku držení pevnosti Regensburg, byl natolik určující, že jejich jméno přešlo na nově vzniklý kmen (Fischer 1981, 354 - 355; Fischer 1990, 118 - 119; Moosbauer 2005, 231; Masanz 2012, 43).

Nejstarší zprávu o nich přináší Jordanes ve své *Getice* k roku 551, ale lze předpokládat, že nově osídlené území v prostoru Raetia Secunda bylo zabráno minimálně o jednu generaci dříve (Svoboda 1963, 114; Springer 1985; Fischer 1990; Menke 1990, 126; Geisler 1999; Weinlich 1999; Weinlich 1999a). Původ Bavorů od Markomanů z Čech (*Boiohemum*) odvozoval J. K. Zeuss již v roce 1837. Podle jeho názoru získal *populus Baiovariorum* toto jméno již ve staré sídelní oblasti, in *Beheim*, a sice v době, kdy jméno Markomanů mizí z písemných pramenů. *Baiovarii* vznikají jen jako označení lidu z *Bojohaim* nebo jinak řečeno dochází ke změně jména z Markomanů na Bavoře. *Baiovarii* jsou muži ze země *Baia*. K této změně má dojít v 6. století na území Germanie severně od Dunaje. Bavoři museli před zábořem nových území po roce 531 nějaký čas přebývat v Čechách. Část kmene se jménem Bavoři pak táhli přes Dunaj na provinciální území, které je od roku 488 neosídlené (Menke 1990, 129 - 130, 147 - 148, 157). Podle teorie J. Widemanna z roku 1908 markomanští Svébové starší doby římské z Čech představují výchozí bod, neboť tito jsou muži ze země *Baia*. Část z nich odešla již s Kvády na území dnešního jihozápadního Slovenska, kde byla označována jako *Baemi*, minimálně od 2. století v době Ptolemaia. V roce 1925 hledal původ Bavorů v Čechách také M. Heuwieser, J. Werner a v roce 1961 také R. Wenskus, kdy v době Attilově mizí povědomí o Markomanech, kteří se kolem roku 400 měli nacházet v Pannonii. Jejich český původ naopak odmítal v roce 1882 B. Sepp a K. Müllenhof a později, v roce 1969 i H. Preidel a v roce 1978 H. Rosenfeld (Menke 1990, 143, 145, 148, 172, 178, 185 - 186, 200 - 202). G. Moosbauer se domnívá, že základ Bavorů spočívá v místním provinciálně římském obyvatelstvu a v nově příchozích z Čech a jejich potomcích. Po roce 493 se bývalá provincie *Raetia II* dostává pod panství Ostrogótů, které trvá nejméně do roku 536 a poté je nahrazeno franským vlivem. Jádro zdejší společnosti tvoří staré provinciálně římské - germánské obyvatelstvo, které Jordanes označoval všeobecným pojmem *Baiovarii*, což je výraz totožný s označením "muži z Čech". Genese kmene Bavorů tím však nebyla ukončena, ale naopak teprve započala a trvala až do konce merovejského období (Moosbauer 2005, 233 - 234). Jméno nově příchozích bylo pod vlivem ostrogótského panství a později v rámci vévodství Agilofingů převedeno i na zbylé obyvatelstvo severně od Alp (Jiřík 2015, 119).

V poslední době se na spojování skupiny Přešťovice - Friedenhain s etnogenezí Bavorů snesla kritika, zpochybňující příchod "Friedenhainer Bevölkerung" z Čech. Kritici poukazují na skutečnost, že v písemných pramenech není žádná zmínka o existenci foederátů na území Raetie v 1. polovině 5. století a to až do prvních zpráv o Bajuvarech (Haberstroh 2012, 126 -

127), dále na dosud ne příliš jemnou dataci přešťovické keramiky a také na oprávněnou skutečnost, že potencionální oblast původu těchto nově přichozích do Bavorska v jižních a západních Čechách vykazuje dosud řídké osídlení (*Masanž 2012*, 43). Zvláště H. Fehr přináší některé kritické postřehy k výše zmíněné teorii. Jméno Bavorů, coby "Männer aus Böhmen", je pouze jednou z možných etymologií jejich jména a navíc zde existuje velký časový odstup mezi nálezy skupiny Přešťovice - Friedenhain a prvními zmínkami o tomto kmeni. Dále zde narážíme na klasický problém spojování archeologických pramenů s určitým etnikem. V Bavorsku jsou to především nálezy ze sídlišť a pouze čtyři kostrové hroby (Kemathen, Straubing - Azlburg I, hrob 60, Straubing - Bajuwarenstrasse, hroby 73 a 84) a žárová pohřebiště Friedenhain a Forchheim). Také skupina Přešťovice - Friedenhain je obvykle spojována s mísovitými nádobami, zdobenými oválnými fasetami a šikmými kanelurami. Tato výzdoba je však běžná v celém labskogermánském prostředí a nemusí automaticky znamenat spojení Čechy - Bavorsko. Navíc oválně fasetovaná keramika je běžná i v prostředí kultury černjachovské a v Anglii. Zásadní je rovněž fakt, že oblast jižních Čech, odkud měli předkové Bavorů pocházet, je podle současného stavu výzkumu osídlena pouze sporadicky. I když Přešťovice nejsou v jihočeské oblasti zcela izolované, jak se domníval T. Springer (*Springer 1985*, 240 - 241), přesto i přes značný nárůst nových germánských sídlišť na jihu Čech v posledních dvaceti letech, jich převážná většina náleží tzv. plaňanskému horizontu a do doby existence skupiny Přešťovice - Friedenhain jich spadá pouze velmi omezená část. Vedle výrazné eponymní lokality (sídliště a pohřebiště) se vlastně jedná pouze o sídliště Zliv a Zbudov (z dosud nepublikovaného sídliště v Sedlci mě zatím není znám jediný doklad přešťovické keramiky), ojedinělé nálezy pocházejí ze sídlišť z Ratají u Bechyně a z Putimi IV, nejisté jsou lokality Čejetice a Záblatičko s nedochovanými nálezy. Problém nastává rovněž při pokusu o chronologickou korelaci zdejších lokalit s bavorskými. Je např. otázkou, kdy Římané opustili během 1. poloviny 5. století hranici a zda se tudíž mohli germánští bojovníci vůbec dostat do římských služeb jako foederáti (*Fehr 2010*, 211 - 231; *Jiřík 2015*, 120 - 121). *Gens Baiuvariorum* se patrně zformoval v období od konce 4. století do počátku 6. století. Na tomto procesu se podílelo románské obyvatelstvo Podunají, "čeští" Germáni z období kolem roku 400 (*Boio - varii*) - skutečné jádro pozdějších Bavorů, západní Germáni, "Alemannen" a východní Germáni "Langobarden" z doby po roce 500 (*Menke 1990*, 196 - 198; *Fischer 1990*, 104).

Zhodnocení

Poměrně jistá je souvislost typu Přešťovice - Friedenhain s durynským kulturním okruhem, který se rozšiřoval až do pádu durynské říše v roce 531. Do její mocenské sféry náležely také Čechy a její vliv dosáhl v 2. polovině 5. století přes Bavorsko až k Dunaji. Vedle obou eponymních lokalit je velmi důležité v letech 1987 - 1995 prozkoumané žárové pohřebiště ve Forchheimu, datované do období 4. - 5. století (*Masanž 2012*, 43 - 44), kde je možno sledovat vliv z oblasti Durynska a to na keramice, jež se provedením nijak neliší od ostatní keramiky typu Přešťovice - Friedenhain. Tento vliv na keramice z Friedenhainu nebo z Přešťovic není rozpoznatelný. Tento fakt je vysvětlitelný polohou pohřebiště ve Forchheimu na severním okraji území rozšíření skupiny Přešťovice - Friedenhain a tím i jeho blízkostí k Durynkům, jejichž přítomnost v 5. století severně od Dunaje je doložena v antických pramenech. Eugippius zpravuje ve Vita Severini o plenění Pasova Durynky někdy mezi roky 470 - 480, dále Geograf z Raveny uvádí, že řeky Bac (patrně Naaba) a Reganus (Regen) protékají zemí Durynků a také Sidonius Apollinaris jmenuje Durynky mezi dunajskými národy, kteří táhli v roce 451 pod vedením Attily do Galie (*Springer 1985*, 237, 240; *Zeman 1988*, 516; *Weinlich 1997*, 281, pozn. 21; *Weinlich 1999*, Abb. 7: 3, 109). T. Springer vylučuje v případě vzniku keramiky typu Přešťovice - Friedenhain vlivy římskoprovinciální, gótské nebo franské a

zdůrazňuje její ukotvení v labskogermánském prostředí, jež se v této době velmi výrazně projevuje zvláště v durynské oblasti (*Springer 1985*, 241). Skupina Přešťovice - Friedenhain je patrně výsledkem mixu původního staršího domácího obyvatelstva s nově přichozím lidem ze středního Německa, pravděpodobně Durynků (*Svoboda 1963*, 101 ad.; *Fischer 1990*, 110). Její příslušnost k labsko - germánskému okruhu je nesporná, i když se v poslední době objevily pokusy přiřadit ji Juthungům/Semnonům (*Jiřík 2015*, 119). Ostatně společné základy vývoje jsou v Čechách a v Pomohání zjevné již od počátku doby římské a tento vztah přetrvává i v 1. polovině 5. století (*Springer 1985*, 235 - 237; *Jiřík 2012*, 371, Abb. 9) a předpokládá čilou vzájemnou výměnu, vytvářející tak silný dojem uzavřeného komplexu, který současně vystupuje ve všech oblastech labsko - germánského kulturního okruhu. Odchylky a varianty daného typu v jednotlivých oblastech odráží spíše místní vkus než chronologické aspekty. Skupina Přešťovice - Friedehain byla rovněž nepochybně ovlivněna i nově přichozími migranty z oblasti středního Podunají a také kulturou vinařickou.

Tu poprvé definoval B. Svoboda na základě materiálu z pohřebišť a pojmenoval ji podle pohřebiště ve Vinařicích (*Svoboda 1965*, 78 - 126, 214 - 220, 317 - 330). K. Godlowski a J. Tejral ji rozdělili na starší (D2 - 410/420 - 440/450) a mladší fázi (D3 - 440/450 - 480/490). Tato výrazná germánská skupina 5. století, charakterisovaná kostrovými hroby, se základem v polabském okruhu, se od počátku 5. století (D2) vyvíjí ve středních a severozápadních Čechách a je dotvářena vlivy z Porýní a Podunají, snad i působením nově přichozích osadníků z této oblasti do středních Čech, kde pak dochází k vzájemnému působení s domácím obyvatelstvem. Charakteristická je pro ni typická keramika - etážovité nádoby, mísy s vykrajovaným límcem a širokými mísami tzv. vinařického typu (*Droberjar 1999*, 7). Není zcela jasné její etnické složení, ale patrně je výsledkem sloučení domácích prvků a vlivů ze středního Podunají (nově přichozí skupiny východního původu, snad markomanští bojovníci sloužící v pozdně antickém vojsku), z alamanské oblasti a z Durynska. Nálezy z poslední doby naznačují, že se na území Čech ve 2. třetině 5. století vytvořilo silné mocenské centrum (*Godlowski 1992*, 34 - 36; *Tejral 1997*, 351; *Jiřík 2007*, 131, 135, 138, *Jiřík 2008*, 135; *Jiřík 2007*, 138; *Droberjar 2008a*, 132 - 148). Vinařickou skupinou končí poslední kontakty s bývalým antickým světem. Na příbuznost některých typů keramiky mezi skupinou Přešťovice - Friedenhain a vinařickou skupinou a na její nepochybný vliv na keramiku z přešťovického pohřebiště upozornil již B. Svoboda (*Svoboda 1965*, 101 - 103). V této souvislosti není bez zajímavosti společný výskyt keramiky skupiny Přešťovice - Friedenhain a vinařické skupiny v Pomohání a v jihozápadním Německu, např. na lokalitě Kahl am Main, kde jsou prokázány vlivy vinařické skupiny (*Jiřík 2012*, 382; *Jiřík 2015*, 118). Někteří badatelé nevyklučují mezi oběma regiony vztah nejen kulturní, ale i vztah mocensko - politické závislosti.

Zajímavé je rovněž vystoupení keramiky Přešťovice - Friedenhain v rámci vinařické skupiny ve středních Čechách (*Pleinerová 2006*, obr. 10; *Jiřík 2012*, 382 - 383). Odlesky vlivu středočeské vinařické skupiny z 5. století můžeme pozorovat i na přešťovické lokalitě, jak na pohřebišti (hroby 57, 95, 135, 153, 216, 244, 260, 277a, 278, 289, 313, 319, 346b, 376, 378), tak i na sídlišti, např. na vázovité nádobě z chaty IV, zdobené na výduti třemi výčnělky. Tato keramika je sice vyrobena v ruce, ale z jemně připravené hlíny a s dokonale provedeným povrchem a s výzdobou v podobě vpichů, plastických výčnělků nebo kolků (*Svoboda 1963*, 109, 114, Taf. 19: 4 - 5, 8). Se zajímavým vysvětlením přichází J. Jiřík, který uvažuje o identifikaci skupiny Přešťovice - Friedenhain s obecně svébským etnikem, ovlivňovaným již od pozdní doby římské Kvády, které se v podobě různých rozptýlených svébských populací nacházely v polovině 5. století i na horním toku Dunaje a zažily by pak i přesun podunajských Svěbů pod vedením krále Hunimunda, po jejich konfliktu s Góty v šedesátých letech 5. století, z oblasti středního Podunají. Tomu by neodporovalo ani pozdější datování památek skupiny Přešťovice - Friedenhain v jižním Německu a Bavorsku (*Jiřík 2015*, 121 - 122, obr. 4).

V jižních Čechách je možné sledovat tuto smíšenou kulturu nejlépe právě na pohřebišti v Přešťovicích na přelomu pozdní doby římské a v počátcích doby stěhování národů. V rámci skupiny Přešťovice - Friedenhain nepochybně přežívá z pozdní doby římské i domácí svébské obyvatelstvo a také byla nepochybně ovlivněna vinařickou skupinou i nově příchozími z podunajské oblasti, zejména z prostoru jižní Moravy, jak to dokládají nálezy na kruhu točené keramiky této provenience, zejména keramiky tzv. jiříkovického typu z některých jihočeských sídlišť (Sedlec, Zliv - *Břicháček - Braun - Košnar 1991*, 128, Abb. 3; *Zavřel 1997*, Abb. 6; *Zavřel 2007*, 84, obr. 12 - 13), která však dosud v Přešťovicích nebyla nalezena ani na sídlišti, ani na pohřebišti. Nálezy keramiky, kterou tito noví osadníci do jižních Čech přinášejí a její společný výskyt s typickou keramikou skupiny Přešťovice - Friedenhain na některých jihočeských sídlištech ukazují na heterogenní původ obyvatel jižních Čech v období C3 - D1 (D2) a také na pokojnou koexistenci obou svébských etnik na jihu Čech, k níž nepochybně přispěly jejich společné labskogermánské kořeny.

14. Historická interpretace vývoje jižních Čech v době římské a v době stěhování národů na základě současného stavu výzkumu

Vývoj jižních Čech v průběhu doby římské a v době stěhování národů vždy souvisel s událostmi v sousedních oblastech dnešního Německa a české kotliny a v neposlední řadě také se situací a historickými událostmi ve středním Podunají, zvláště v oblasti jižní Moravy, jihozápadního Slovenska a přilehlých částí dnešního Rakouska. V roce 58 př. Kr. vítězí Caesar nad Kelty a při této příležitosti jsou poprvé uváděna jména Markomanů a Svěbů, kteří pod vedením Ariovista utrpěli od Římanů těžkou porážku (*Dobiáš 1964*, 76). Nedlouho před tím, než si za císaře Augusta Římané podrobili v sousedství jižních Čech příslušnou část Podunají a zřídili zde provincie Raetii a Norikum (16 - 15 př. Kr.), obsazuje tuto část Čech nové germánské obyvatelstvo. Dunaj se stal přirozenou hranicí mezi oběma světy. Zatímco na porobených územích probíhala rychlá romanizace a od doby vlády císaře Claudia zde vznikaly první opevněné legionářské tábory, jsou centrální oblasti jižních Čech na počátku doby římské (LT D2b - Ř A, 35/25 - 10/5 př. Kr) trvale osídleny svěbskými kmeny (snad Hermundury). Jihočeské nálezy připisal Hermundurům již M. Jahn (*Jahn 1941*, 64 - 93; *Dobiáš 1964*, 82 - 83). Jestli tomu tak bylo i ve skutečnosti nelze za současného stavu výzkumu jednoznačně rozhodnout, i když někteří současní badatelé tuto možnost připouštějí (*Droberjar 1997*, 274; *Droberjar 2005*, 786; *Droberjar 2006*, 54; *Droberjar 2006a*, 604)). Každopádně se jednalo o svěbské etnikum s úzkými kontakty k labsko - germánskému kulturnímu okruhu, v období LT D2b - Ř A archeologicky ztotožnitelné s plaňanskou skupinou grossromstedtské kultury, které obsadilo prostor Čech, včetně jejich jižní části, na další čtyři století. Mezi přichozími Germány z mohansko - franské oblasti byli pravděpodobně nejen Hermunduři, ale i Markomani ("Mainsweben"), z hlediska archeologie prakticky s totožnou hmotnou kulturou (*Dobiáš 1964*, 91 - 92; *Droberjar 2006a*, 604). Polabská expanzí vlna má společné nezaměnitelné rysy v keramickém inventáři. Ten, ač pochází z různých území, má stejný charakter a poukazuje na společné kořeny. V této souvislosti Čechy vykazují úzké vazby ke střednímu Německu (*Peschel 1978*, 102 - 105). Nové germánské (svěbské) obyvatelstvo obsadilo centrální partii jižních Čech – střední Pootaví, Strakonicko (sídliště v Přešťovicích), Písecko, Vodňansko, Bechyňsko, Českobudějovicko a postoupili také do prostoru mezi středním tokem Volyňky, Blanice a Dubského potoka až do podhůří Šumavy v okolí dnešních Prachatic. Tato kolonizační vlna mohla vycházet ze Strakonicka proti toku Volyňky nebo z Budějovické pánve proti toku Blanice. Skupina sídlišť v povodí Skalice na Milevsku představuje spojovací článek s oblastí středních Čech a souvisí nejspíše s kolonizačním proudem z Plzeňské kotliny. Polabské prostředí hrálo důležitou roli při vytváření materiální kultury časně doby římské v Čechách. Nový silný příliv polabských Germánů registrujeme na samém konci starého letopočtu, patrně v letech 9 - 6/1 př. Kr., kdy přicházejí, opět patrně z mohansko - franské oblasti (*Dobiáš 1964*, 90; *Droberjar 2006a*, 601) do Čech rovněž svěbští Markomani (dominantní složkou byla markomanská elita) pod vedením krále Marobuda. Počet příslušníků kmene, které po porážce od Drusa Marobud vedl z římského ohrožení, patrně nebyl velký. Původní sídla Markomanů před příchodem do Čech dosud nelze s jistotou určit, po porážce Ariovista Caesarem o jejich pobytu historické i archeologické prameny mlčí. Všechny zmínky o jejich pobytu na jihu středního Německa jsou napadnutelné. Jejich jméno snad ukazuje na hraniční oblast s Kelty, kde to ale bylo, o tom se prameny rozcházejí (*Dobiáš 1964*, 77 - 78; *Peschel 1978*, 121). Každopádně v české kotlině vytvářejí tzv. Marobudovu říši (B1a) s centrem ve středních Čechách (*Motyková - Šneidrová 1965*, 168; *Droberjar 2006a*, 604; *Droberjar 2008c*, 578). Nepochybně do ní náležely i jižní Čechy, neboť Marobud rozšířil její hranice na jihu až k Dunaji (*Dobiáš 1964*, 96; *Motyková 1976*, 149). Všechny hlavní historické události této doby - tažení Římanů proti Marobudovi v roce 6, střet Marobuda s Arminiem v roce 17 i jeho pád v roce 19, stejně jako jeho

přemožitele Katvaldy o dva roky později, se jižních Čech nijak nedotkly, stejně jako skutečnost, že po pádu Marobuda využila situace hermundurská vládnoucí vrstva a král Vibilius na příští desetiletí ovládl Čechy (*Peschel 1978*, 129, 143). Jen se někdy nevyklučuje možnost, že Marobud po svém pádu opouštěl českou kotlinu po linecké stezce a tudíž přes jižní Čechy (*Dobiáš 1964*, 105, pozn. 141). Doba po změně letopočtu je ve znamení příchodu nového germánského obyvatelstva z území polabského okruhu, které i nadále udržuje kontakty s domovskou oblastí po celou starší dobu římskou. Je dosud otevřenou otázkou, zda se do jižních Čech dostávají ze středních Čech podél Vltavy nebo ze severozápadu přes Plzeňskou kotlinu. Druhou, zatím spíše předpokládanou kontaktní oblastí je blízké Podunají, vzdálené jen několik desítek km. Římané zde vybudovali opevněnou vojenskou hranici – Limes romanus – s četnými kastely (Pasov – Boiodurum a Batavis, Künzing – Quintana, Steinkirchen u Deggendorfu, Straubing – Sorviodurum, Linz - Lentia, Lorch nad Emží - Lauriakum) zřizovanými v průběhu 1. – 3. století. Tyto kastely mohly být případným východiskem při styku s jihem Čech na druhé straně Šumavy. Důkazy však dosud chybí. Cesta do Čech patrně vedla přes Všerubský průsmyk, není vyloučeno ani využití tras pozdější Zlaté stezky. Každopádně je nepochybné, že již od počátku doby římské vedly přes jižní Čechy obchodní stezky (*Zavřel 2007*, 269 – 294). Marobudova říše byla pro římské kupce jistě přitažlivá. O jejich přítomnosti se na Marobudově dvoře zmiňují literární prameny (Cassius Dio, Tacitus). Do centra říše někde ve středních Čechách směřovaly římské karavany s drahocenným zbožím (*Droberjar 2000*, 52). Dalšími náznaky těchto aktivit jsou předměty provinciálního a italského původu – ať je to skupina bronzových spon či poměrně početná kolekce zlomků TS (Sedlec, Přešťovice). Samotné sídliště v Sedlci mělo zcela jistě v rámci jižních Čech vyjímečné postavení v obchodním styku s římským Podunajím. Není vyloučeno, že se jednalo o sídliště s tržištěm, navštěvovaným římskými kupci (*Košnar – Břicháček 1999*, 169). Možným východiskem v našem úseku Podunají by mohl být kastel Lauriakum, kde již od 1. století vzniká civilní sídliště a který leží na staré obchodní cestě vedoucí podél Dunaje (*Sakař 1965*, 100 – 101) nebo Linec (Lentia), původně Tiberiovo vojenské ležení a později kastel, založený za vlády císaře Klaudia s posádkou XV. legie Geminae Piae a zároveň s přítomností obchodníků (*Bouzek - Sakař 1990*, 39, 78) či Lorch nad Emží (Lauriakum), kde se rovněž za vlády Klaudiovy nacházel kastel s hliněnými valy a civilním sídlištěm, které se později stává městem (*Sakař 1965*, 100). Po pádu Marobudovy říše část svěbského obyvatelstva (Markomanů) odchází do Podunají a na západ do Porýní a centrum vývoje se přesunuje na jihozápadní Slovensko, jižní Moravu a do severní části Dolního Rakouska. V době pádu Vanniova království v polovině 1. století došlo k další svěbské vlně z Čech do prostoru jihozápadního Slovenska, kde vzniklo další markomanské centrum (*Tejral 1983*, 93). Čechy se dostávají na okraj zájmu antických pramenů. Každopádně k dalším zásahům do Čech z polabského okruhu docházelo i ve stupni B1b. Osídlení jižních Čech však výrazně oslabuje a ustupuje zpět do nižších poloh Strakonicka, Písecka a Českobudějovicka.

Hluboký zásah do života svěbských kmenů představovaly tzv. markomanské války (166 - 180), které se odehrávaly na jihozápadním Slovensku, jižní Moravě a v dolním Rakousku. Čechy zůstaly stranou této významné události, včetně jejich jižní části, i když účast českých Markomanů v tomto konfliktu dvou světů můžeme předpokládat, jak to dokládají nálezy římské výstroje a výzbroje v Čechách (*Droberjar 1999*, 5). V mladší době římské osídlení jižních Čech značně prořídlo. Po určitou dobu (C1) přežívá skupina germánského obyvatelstva ve středním Povltaví (Probulov, Zbelítov, Zvíkov), v Pootaví se osídlení prakticky omezuje na sídliště v Přešťovicích a v Budějovické pánvi na sídliště Sedlec. Další zásahy do dosavadní sídlištní struktury v polovině 3. století, spojené s velkými přesuny obyvatelstva v souvislosti s vpády Germánů na římské území v širokém úseku od Rýna po dolní Dunaj, kdy se celý limit otrásal v základech, se na území jižních Čech nijak neprojeví, i když podle písemných pramenů císař Gallienus (253 - 268) nechal vystěhovat část

domorodých Markomanů blíže k limitu nebo až do Norika nebo Horní Panonie, jako reakci na účast Markomanů při nájezdech do Norika. Početné skupiny Germánů, které v padesátých a šedesátých letech 3. století vtrhly do Čech ze středního Polabí, obsadily severnější části Čech (*Droberjar - Špaček 2003*, 342). V mladší době římské (C1 - C2) Čechy zůstaly, včetně jižní části, pod vlivem polabské oblasti, konkrétně svěbských Markomanů. Přežívá zde starší obyvatelstvo z období 2. poloviny 2. století, doplňované přílivem nových osadníků ze středního Polabí. Pod vlivem skupiny Leuna - Hassleben - Gommern ve středním Německu, jež vznikla v důsledku vnitřní diferenciaci společnosti následkem mohutných expanzí Germánů na hornogermánsko - raetský limes, vyrůstají ve středních, severozápadních a východních Čechách centra moci místních vládců, archeologicky se projevující bohatými kostrovými hroby žen (Soběsuky, Hostivice, Slepotice) - *Beková - Droberjar 2005*, 430; *Droberjar 2007*, 102 - 103; *Droberjar 2008d*, 132). V jižních Čechách se lokality tohoto typu nevyskytují.

Od konce 3. století se Čechy i Morava dostávají pod stále silnější vliv z oblastí v severním Polabí, projevující se na velkých žárových pohřebištích (Kostelec na Hané, Šaratice) - *Svoboda 1965*, 32. I ve 3. století pokračovaly kontakty s polabskou oblastí. Ve stejné době, kdy jsou ve středních Čechách opouštěna rozlehlá žárová pohřebiště, vzniká u Přešťovic na Strakonicku rovněž žárové pohřebiště s 522 prozkoumanými pohřby, úzce příbuzné s Polabím a se středními Čechami. Po roce 375, v důsledku tlaku Hunů na východogermánské kmeny, dochází k řetězové reakci a k výrazným přesunům dalších germánských a sarmatských kmenů. Smíšené svazy Gótů, Alanů, Vandalů a Svěbů provádějí první vpády směrem na západ a dále pak do římských provincií (*Tejral 1999a*, 233). I když Čechy nejsou v těchto časech v centru vývoje, nezůstaly ušetřeny bouřlivých událostí, které se odehrávaly v Podunají a je nepochybné, že tyto události zasáhly i jižní část země. Až dosud i v jižních Čechách převažoval základ polabského kulturního okruhu s patrnými vztahy ke střednímu Německu a do dolního Polabí. V podstatě je možné sledovat kontinuitu hermundursko - markomanského (svěbského) osídlení započaté v době před změnou letopočtu. V tomto tradičním směru kontaktů od počátku osídlení jižních Čech germánským obyvatelstvem, dochází k zásadnímu obratu v 1. polovině 4. století, kdy se hlavní kontaktní oblast stává prostor jižní Moravy, jihozápadního Slovenska a přilehlého dolního Rakouska. S velkou pravděpodobností odtud dochází k přílivu nových osadníků a to v několika vlnách. Tu nejstarší (C3) reprezentuje sídliště v Sedlci a patrně i závěr sídliště ve Zlivi, další proběhla na rozhraní 4. a 5. stol. (D1). Z historického hlediska je toto období odrazem událostí, k nimž došlo v časovém úseku mezi porážkou Gótů Huny na východě po roce 375 a velkými kmenovými posuny na počátku 5. století (*Tejral 1985*, 324, 328 – 329). Na jižní Moravě jsou pro toto období charakteristická sídliště (např. Zlechov), která představují kulturu původní svěbské (kvádské) populace. Závěrečná fáze sídliště ve Zlivi, počátek sídliště ve Zbudově, sídliště v Záblatíčku a nálezy z Českých Budějovic se k těmto sídlištím z doby kolem roku 400 přiřazují. Jako typický prvek se v jejich inventáři vyskytuje keramika skupiny Přešťovice - Friedenhain, která naznačuje, že nově příchozí nepřišli do cizího prostředí a že zde nějaký čas žili s domácím, rovněž svěbským obyvatelstvem. Osídlení se v této době soustřeďuje, podle dosavadního nálezového fondu, do dvou oblastí – do Budějovické pánve a do středního Pootaví.

Po nových útocích východních nomádských kmenů na počátku 5. století odcházejí obyvatelé sídlišť tzv. zlechovského typu z jižní Moravy směrem na západ, s občasnými zastávkami na výšinných polohách (Brno - Obřany, Brno - Líšeň, Znojmo - Hradiště, Skřipina u Mohelna) a po překonání Českomoravské vysočiny se na krátký čas usadili v jižních Čechách, osídlených příbuzným, svěbským obyvatelstvem, aby poté pokračovali přes Šumavu do Bavorska a dále na jihozápad (*Zeman 2007*, 520).

V této souvislosti není bez zajímavosti nápadný úbytek hustoty osídlení na jižní Moravě ve fázi D2, kdy značná část obyvatelstva opustila svá tradiční sídla v souvislosti s pochodem přes Rýn do Galie v roce 406 (*Tejral 1985*, 384 – 385). Poslední písemné zprávy, které se zmiňují o Markomanech, se již netýkají území Čech. Kdysi mocný kmen se rozpadl, ztratil svoji identitu a je spolu s Kvády zahrnut pod obecný pojem "Svébové" (*Zeman 1988*, 524 - 525).

V 5. století se ve středních a severozápadních Čechách formuje výrazná vinařická skupina (D2 - její starší stupeň - (*Droberjar 1999*, 7), jejíž vlivy můžeme pozorovat i na hrobové keramice pohřebiště v Přešťovicích. V této době přichází do jižních Čech (D2) nejmladší vlna nových osadníků, která je spojena se závěrem sídliště ve Zbudově, které svědčí o propojenosti jižních Čech s Podunajím v této době. Nově příchozí reprezentují skupinu germánského obyvatelstva, které žilo po určitou dobu někde v oblasti středního Podunají v blízkosti bývalých římských provincií, kde bylo ovlivněno tradicemi provinciální kultury. Důvodem jejich příchodu do jižních Čech byly neklidné poměry v Karpatské kotlině v 1. polovině 5. století. (*Rybová 1976*, 110). V novém domově žili pravděpodobně do 2. poloviny 5. století. Nepřicházeli do neobydleného území. Minimálně střední Pootaví bylo nepřetržitě osídleno prakticky po celou dobu římskou (Přešťovice). Tento lid, nesporně polabského původu, si nadále uchovával zvyk pohřbívat své mrtvé žárovým způsobem do popelnic s chudými milodary. Sem přišel patrně ze středních Čech, kde se rozmáhaly nové obyčeje, představované pohřbíváním nespálených těl. Po polovině 5. století nositelé skupiny Přešťovice - Friedenhain postupně opouštějí jižní Čechy a přesouvají se patrně do východního Bavorska, do předpolí dunajského limitu mezi kastely Neuburg a Pasov, kde jako "Männer aus Böhmen" sloužili jako foederáti v římském pohraničním vojsku (*Springer 1985; Fischer 1990*, 118; *Droberjar 1999*, 7).

Koncem 5. století přichází do Čech nové germánské obyvatelstvo s jinými tradicemi. Závěr germánského osídlení jižních Čech je stále nejasný. Většinou se uvažuje, že během 2. poloviny 5. století, alespoň část zdejšího obyvatelstva, přešla Šumavu a stala se jednou ze složek při etnogenezi kmene Baiuvarů – Bavorů (*Pleiner ed. 1978*, 770). Na základě dosavadního poznání se zdá, že germánské osídlení jižních Čech končí nejpozději do konce 5. stol. V této době a v 6. století sídlí v Čechách kmen Langobardů, který se zde zastavil před svojí další cestou na jih. Ta se však, podle současného stavu výzkumu, jižních Čech nijak nedotkla. V poslední době se však ukazuje, že na základě některých indicií (zatím ojedinělé nálezy v Lékařově Lhotě, Protivíně, Volenici a Záblatíčku - *Zavřel 2002*, 109 - 112; *Zavřel 2011*, 470 - 476, obr. 22) nebo ve Zvíkově (*Jiřík - Simota 2009*, 131, obr. 1 - 2; *Jiřík 2012*, 384 - 385, Abb. 14: 4 - 5), bude možno v budoucnosti tuto hranici posunout až do 1. poloviny 6. století (*Zavřel 2002*, 109 – 112)

15. Závěr

Až do počátku osmdesátých let 20. století patřilo poznání doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách k nejméně poznaným obdobím pravěku. V posledních dvaceti letech se situace v tomto směru značně změnila. Intenzivní sběrnou činností byla objevena řada nových lokalit, převážně z počátku doby římské (LT D2b - Ř A) a na některých z nich byly provedeny záchranné nebo zjišťovací výzkumy. Přesto jednou z nejdůležitějších jihočeských lokalit zůstávají Přešťovice, jejichž význam jižní Čechy přesahuje, minimálně do přilehlých oblastí české kotliny a sousedního Německa. Přešťovice jsou nejen eponymní lokalitou skupiny Přešťovice - Friedenhain, ale také se zde dochovalo jak sídliště, tak i pohřebiště, v určitých fázích vývoje současné, což je situace v jižních Čechách vyjimečná. Dalším důležitým zjištěním je skutečnost, že přešťovická lokalita v podstatě kopíruje vývoj jihočeské oblasti v době římské a v době stěhování národů (LT D2b - Ř A - D2). Zatímco pohřebiště, které s 450 hroby a 522 pohřby patří mezi největší germánské pohřebiště v Čechách, B. Dubský v roce 1934 prozkoumal a již v roce 1937 publikoval v práci *Jihozápadní Čechy v době římské*, situace v případě sídliště je mnohem horší. Z výzkumu z let 1932 - 1934, který provedli B. Dubský a J. Böhm z tehdejšího Státního archeologického ústavu v Praze, chybí dokumentace sond, objektů, nálezů a také celkový plán. B. Dubský v práci *Pravěk jižních Čech* z roku 1949 pouze popsal sondy a nejdůležitější objekty. Z velkého množství nálezů byla na nekvalitních fotografiích zveřejněna jen nepatrná část, přičemž došlo k evidentnímu pomíchání nálezových celků. Navíc popisoval keramiku z výplně objektů jako celek, takže je dnes již obtížné a ve většině případů nemožné rekonstruovat nálezové celky.

Proto prvotním cílem této práce bylo komplexní zpracování lokality a to nejen sídliště, ale i pohřebiště. Nálezy se dnes nacházejí v muzeích ve Strakoncích, Písku, Českých Budějovicích a v Národním muzeu v Praze. Kromě těchto starších nálezů přibyla řada nových, získaných sběry, prováděnými zde od sedmdesátých let až do současnosti. Kromě toho jsme v letech 2008 - 2009 provedli na sídlišti, v rámci grantového projektu *Keltové a Germáni v 1. století před Kr. v Čechách a ve střední Evropě* (č. 404/07/1632), geofyzikální měření, menší sondážní výzkum a také systematický průzkum detektorem kovů, který přinesl řadu nových nálezů (spony z období C1 - C3, kování kapsáře ze stupně D1, římskou minci Claudius II. Gothicus a další). Byl vytvořen nový katalog nálezů ze sídliště a pohřebiště a rovněž byl zhotoven celkový plán sídliště s vyznačením všech výzkumných akcí. Nově byla překreslena původní dokumentace všech sond a objektů sídliště z výzkumu B. Dubského a J. Böhma z let 1932 - 1934 a také celkový plán pohřebiště z roku 1934. Kresebně byly zdokumentovány veškeré dochované nálezy ze sídliště i pohřebiště. Pokud to bylo možné, pokusil jsem se zrekonstruovat nálezové celky ze sídlištních objektů a vytvořit chronologii lokality, především sídliště a rovněž nově ověřit datování pohřebiště na základě nově vytvořené typologie keramiky a její výzdoby. Při zpracování artefaktů byla využita zejména typologická a srovnávací analýza nálezových celků. V rámci výzkumu z let 2008 - 2009 byly získány i vzorky vhodné pro přírodovědecké analýzy. Z objektů 1/08 a 1/09 bylo získáno celkem 1796 ks kostí zvířat, jejichž rozbor provedla L. Kovačiková. Vyplývá z něho, že soubor obsahuje zbytky savců, ptáků, plazů a obojživelníků. Dochovaná fauna ukazuje na zemědělsky obdělávané plochy a také na skutečnost, že se v okolí sídliště nacházely lesní porosty, v nichž převažovaly listnaté stromy. Dále zde bylo získáno celkem 763 uhlíků, jejichž antrakologickou analýzu provedl J. Novák. Bylo zjištěno, že dominantní dřevinou byl dub a hojněji také byla zastoupena bříza, borovice a buk. Je možné konstatovat, že se přešťovické sídliště nacházelo v krajině s bikovou nebo jedlovou doubravou, s dřevinami hojnými v rámci bučin. Archeobotanického zpracování 793 rostlinných makrozbytků se ujala T. Šálková a z provedené analýzy vyplývá, že v Přešťovicích se v sortimentu obilnin vyskytují masivněji méně náročné druhy – ječmen a žito a méně často druhy náročnější –

pšenice setá resp. špalda. Ze zuhelnatělých rostlinných makrozbytků je možné rámcově rekonstruovat prostředí, ze kterého pocházejí rostliny, jejichž zbytky byly uloženy ve výplni objektů jako plevel na polích nebo na rumištích, část vzorků je typická pro různé typy trávníků, úhory, prostředí lesů, lesních lemů a pasek.

Nově zhodnocené nálezy ze sídliště i pohřebiště byly srovnány s nálezy z dalších lokalit jižních Čech (Lékařova Lhota, Dívčice, Probulov, Myslín, Velká Turná, Žichovec, Mirovice, Čimelice, Zbelítov, Zvíkovské Podhradí, Křtěnice, Krašovice, Sedlec, Rakovice, České Budějovice, Putim, Záblatičko, Zbudov, Dub - Javornice, Krtely, Lhota Kestřanská, Rataje u Bechyně, Zalužany a Zliv), ale i s lokalitami sousedních regionů. Drtivá většina keramiky ze sídliště v Přešťovicích vykazuje silné vazby k labskogermánskému okruhu. Obecně možno konstatovat, že v keramickém inventáři přešťovického sídliště převažují mísovité a hrncovité tvary, časté jsou i zásobnice, polokulovité nádoby (nečleněné teriny). Nejtypičtější nádobou stupně LT D2b - Ř A je tzv. plaňanský pohár. Značnou část sídlištních nálezů tvoří nádoby vejčitého nebo soudkovitého tvaru, tzv. pozdně římské hrnce. Ve výrazné menšině je jemná stolní keramika, na kruhu točená keramika, TS, mortaria a provinciální keramika. Z výzdobných motivů převažuje rýhování, provedené hustě, řídce nebo se šikmo překrývalo. Rýhy, se někdy vzájemně kříží a tvoří mřížku. Dále je to umělé drsnění (mramorování), různé vrypy a vpichy, nejčastěji trojúhelníkovité, klínovité, okrouhlé nebo polokruhovitě, žlábků, vlnovky, jamky a důlky, plastická výzdoba. Keramika zdobená hřebenovým nástrojem do oblouků se nachází v každém větším sídlištním souboru ze starší a z počátku mladší doby římské, spolu s nehtovitými vrypy je ve středodunajské oblasti nejběžnější výzdobnou technikou hrubé sídlištní germánské keramiky. V nejjednodušším provedení je zdobení okrajů hrnců a mis přesekáváním, vlnovitým prohýbáním a vroubkováním velmi oblíbeným způsobem úpravy této části nádob. Pro polabský okruh tvoří ryté linie a vpichy, vytvořené ručně nebo pomocí ozubeného kolečka typický způsob výzdoby. Její nejstarší formou jsou ručně provedené linie vpichů, doplněné snad již na konci 1. století př. Kr. i ozubeným kolečkem. Vyjimečné je barbotino. Již B. Svoboda konstatoval, že je možné srovnávat keramiku ze sídliště a pohřebiště, neboť se od sebe v podstatě neliší. Sídlištní keramika skupiny Přešťovice - Friedenrain se od jemně provedených nádob z pohřebišť odlišuje zpravidla pouze hrubším materiálem. Na přešťovickém sídlišti byla zjištěna keramika s typickou výzdobou šikmé kanelace a čočkovitých jamek. Na základě rozboru běžné sídlištní keramiky, protože chybí nálezy chronologicky citlivých kovových předmětů, se bylo možné pokusit o dataci jednotlivých sídlištních objektů a tudíž o vytvoření chronologie sídliště. Datace na jednotlivé stupně je však obtížná a za současného stavu výzkumu je možné pouze rámcově časové určení. Dochované spektrum keramických tvarů umožňuje většinou pouze jejich rámcové zařazení. Počátky sídliště jsou datovány bezpečně typickou keramikou do období LT Db2 - ŘA. V odborné literatuře je často zpochybňováno osídlení jihočeské oblasti ve stupni B1. Význam nálezů nejen ze sídliště v Přešťovicích, ale také ze Zalužan spočívá především v potvrzení existence zalužanské osady v průběhu celé starší doby římské, což je jev obvyklý i na řadě jiných sídlišť v Čechách. Totéž můžeme konstatovat i o nedalekém sídlišti u Probulova, kde sběry přinesly nálezy ze stejného časového rozpětí, tj. ze stupňů A - B2. Domnívám se, že totéž platí i pro přešťovické sídliště. Užitková keramika, která zde tvoří naprostou většinu, je z větší části společná pro stupeň Ř A i B1. Jeho trvání lze sledovat i v 1. - 3. století, ale vzhledem k poměrně malému rozsahu dosud provedeného výzkumu, v porovnání s celkovou rozlohou sídliště, nelze zatím prokázat jeho kontinuální osídlení během celé doby římské. Další výrazný horizont je pozdní doba římská a počátek doby stěhování národů ve stupni D1. Mezi nádobami ze sídliště se vyskytují formy, které jsou ve středních Čechách datovány do 5. století.

I pro pohřebiště v Přešťovicích je příznačná absence chronologicky citlivých předmětů, takže při dataci jednotlivých hrobů jsem byl opět odkázán na keramiku. Nejpočetněji jsou

zastoupeny soudkovité nádoby, tzv. pozdně římské hrnce a dále různé variace mísovitých nádob v širším i vyšším provedení. Vedle charakteristické výzdoby v podobě šikmé kanelace a čočkovitých jamek, doprovázených často trojúhelníkovitými nebo oválnými vpichy je to také rytá a plastická výzdoba, žlábkování, různé důlky a kolky.

Do současné doby se dochovalo celkem 455 pohřbů, z toho nedatovatelných bylo 140. Zbývajících 315 je možné datovat. Dle mého názoru můžeme počátky pohřbívání na pohřebišti v Přešťovicích klást do závěru stupně C2, jeho vrchol do období C3 - D1 a jeho konec do stupně D2.

Již B. Dubský se pokusil o antropologické zhodnocení žárových pohřbů na základě nálezového inventáře a posudku jednoho strakonického lékaře. Hodnotil pouze menší část pohřebiště, stranou zůstalo 305 hrobů. Ze zbývajících hrobů bylo podle B. Dubského 13 mužských, 91 ženských nebo dívčích a 63 dětských. Zajímavá je údajná převaha ženských a dětských pohřbů nad mužskými. Do dnešních dnů se dochovalo celkem 194 pohřbů. Jejich antropologickou analýzu moderními metodami provedl P. Kubálek. U 151 nebylo možné určit pohlaví a u 102 ani věk. 39 jedinců bylo dospělých, z 43 jedinců bylo 7 mužů a 36 žen. Zajímavá je skutečnost, že se potvrdila již B. Dubským předpokládaná převaha ženských hrobů nad hroby mužů. Získána byla rovněž řada drobných, dosud neregistrovaných předmětů, zlomky keramiky, strusky, štípaná industrie, zlomky skla a zvláště 22 medvědích drápů.

Jak již bylo jednou řečeno, vývoj přešťovické lokality kopíruje vývoj doby římské a doby stěhování národů v celé jihočeské oblasti. Velmi výrazně je i na sídlišti v Přešťovicích, reprezentován počátek doby římské tzv. plaňanským horizontem. Germánskou keramiku zde doprovází i typické pozdně laténské zboží, tuhová keramika zdobená svislým hřebenováním, hrnce s ovalenými či esovitě prohnutými okraji, zásobnice s kulovitými nebo kyjovitými okraji. Objeví se i na kruhu točená keramika z jemně plavené hlíny - misky se zataženými okraji, situly s baňatou výdutí a lahvovité nádoby. V této souvislosti vystupuje i otázka počátku polabských Germánů v jižních Čechách a také konec zdejšího keltského osídlení, případný kontakt obou etnik. Zdá se, že sídliště v Přešťovicích patří do okruhu jihočeských lokalit, které by k řešení tohoto problému mohly přispět.

Po první vlně svébského osídlení Čech (plaňanská skupina) přišla ve stupni B1 druhá vlna (dobřichovská skupina grossromstedtské kultury), jejímiž nositeli byli rovněž Svébové. Obraz jižních Čech se proti předcházejícímu stupni prakticky nezměnil. Pro naprostou absenci pohřebišť, zde není zatím možné vést ostrou hranici mezi stupni LT D2b - Ř A a B1, ale je možné předpokládat plynulý přechod. S názory o naprostém vysídlení obyvatelstva z jižních Čech ve stupni B1 nelze souhlasit. Je však nesporné, že došlo k jeho značné redukci. Podle mého názoru se jedná o to samé svébské obyvatelstvo, které jih Čech osídlilo ve stupni Ř A. Domnívám se, že totéž platí i pro přešťovické sídliště, které existovalo i v dalším průběhu starší doby římské. Nejstarší germánské (svébské) obyvatelstvo v jižních Čechách zůstalo a postupně splynulo s nově příchozími, rovněž svébskými Markomany. Ve stupni B2 dochází v jižních Čechách, ve srovnání se stupni Ř A - B1, k dalšímu úbytku osídlení. Ani z tohoto období neznáme žádné pohřebiště. Jižní Čechy zůstaly stranou bouřlivých událostí markomanských válek, které se zde nijak neprojeví.

I v mladší době římské trvá těsný vztah Čech k polabskému okruhu. Z jižních Čech neznáme bojovnícké hroby, snad posledních účastníků markomanských válek, které se na konci 2. stol. objevují ve středočeské oblasti. Hustota osídlení jižní části Čech v této době, ve srovnání se starším obdobím, opět výrazně klesá. V Pootaví se prakticky omezuje na sídliště v Přešťovicích a v Českobudějovické pánvi na sídliště Sedlec. Podle dochovaného keramického inventáře ze sídliště v Přešťovicích se zdá, že zde osídlení nevymizelo ani ve stupni C1, i když platí, že se můžeme pouze pokusit vyčlenit jeho náplň pouze v hrubých rysech na základě sídlištní keramiky.

V Čechách nedochází k žádné výměně obyvatelstva, ale jejich okrajové oblasti se utvářely odlišně, především jejich východní a jižní část, kde místní germánské obyvatelstvo striktně dodržovalo žárový ritus. Svědčí o tom zejména dvě rozsáhlá pohřebiště, Plotiště nad Labem u Hradce Králové a Přešťovice u Strakonice. Bohaté kostrové hroby, které se v Čechách začínají objevovat jako důsledek vlivů durynské říše ve středním Německu, se v jižních Čechách nevyskytují. Naopak dochází k dalšímu úbytku známých lokalit. Lze dokonce konstatovat, že i ve stupni C2 známe z oblasti jižních Čech prakticky jen výše zmíněné dvě lokality, sídliště v Sedlci a v Přešťovicích, i když máme jisté náznaky o možné existenci pohřebiště v okrajové části dnešních Českých Budějovic. I když sídliště i pohřebiště v Přešťovicích dokládá tradiční vztahy k polabské oblasti, dochází ve stupni C3 k změně orientace jižních Čech směrem k oblasti jižní Moravy a severní části Dolního Rakouska. Dokládají to také nálezy ze sídlišť v Sedlci a ve Zlivi. Počátek těchto vlivů ze středního Podunají do jižních Čech je možno klást do 2. poloviny 4. století.

Ve stupni D1 končí svébské osídlení Čech. Ve středním Podunají se objevuje skupina sídlišť tzv. zlechovského typu. Jednotný nálezový horizont sídlišť zlechovského typu tvoří hrubá, v ruce robená keramika, tvořená v několika základních formách a považovaná za projev autochtonní svébské populace, doprovázená někdy šedou, na kruhu točenou keramikou jiříkovičského typu. Tato sídliště se nacházejí na jižní Moravě, jihozápadním Slovensku, kde představují závěrečný horizont svébsko - kvádského osídlení a v severní části Dolního Rakouska a zjištěna byla také v jižních Čechách (Přešťovice, Zliv, Zbudov, Záblatíčko), kde opět dochází k osídlování dříve opuštěných území, které se soustřeďuje zejména do oblasti středního Pootaví a do Českobudějovické pánve. Společný výskyt nálezů ze středního Podunají, spolu s nálezy typu Přešťovice - Friedenhain, dokládá různorodost obyvatelstva jižních Čech, ovšem se společnými labskogermánskými kořeny.

Ve stupni D2 patrně končí pohřbívání na pohřebišti v Přešťovicích. Mladší fáze sídliště ze Zbudova je dokladem příchodu skupin obyvatelstva, původem z podunajské oblasti, do jižních Čech, které postupně opouštěli nositelé skupiny Přešťovice - Friedenhain. Tito nově přichodzí žili v jižních Čechách minimálně do 2. poloviny 5. století. Nálezy z mladších fází doby stěhování národů jsou v jižních Čechách zatím sporé. Na základě současného stavu poznání se zdá, že germánské osídlení na jihu Čech končí nejpozději do konce 5. století. Není však vyloučeno, že tento názor budeme muset v budoucnosti korigovat. Množí se totiž nálezy, i když zatím pouze ojedinělé, rámcově datované do 2. poloviny 5. – 1. poloviny 6. století. Je proto pravděpodobné, že pokračující výzkum prokáže germánské osídlení jižních Čech i během 6. stol.

16. Přírodovědecké analýzy

Mgr. Pavel Kubálek

Základní antropologické zpracování lidských kosterních nálezů z výzkumu v Přešticích,
okr. Strakonice, provedeném v letech 1932 - 1934

Odborná zpráva

Praha 2014

Zadal Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích
Dukelská 1
370 51 České Budějovice
IČ: 73539
DIČ: CZ00073539

Zpracoval Mgr. Pavel Kubálek
Matúškova 786/10
149 00 Praha 4
IČ: 700 77 304
Tel.: +420 775 622 374
e-mail: pavel.kubalek@seznam.cz

Název lokality: Přešťovice
Název akce: Přešťovice
Katastrální území: Přešťovice, okres Strakonice, kraj Jihočeský
Adresa:
Oprávněná organizace: Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích
Rok výzkumu: 1932 - 1934
Předběžné datování: doba římská
Vedoucí výzkumu: Dr. Bedřich Dubský, PhDr. Petr Zavřel
Uložení zprávy: Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, autor
Uložení nálezů: Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích,
Datum V Praze dne 11. 9. 2014

Mgr. Pavel Kubálek
antropolog

Upozornění:

Předložená zpráva vznikla tvůrčím zpracováním informací a podkladů citovaných zdrojů a je tedy chráněna autorským právem podle platných právních předpisů České republiky ve smyslu zákona 121/2000 Sb. Na základě tohoto zákona jsou chráněny i její jednotlivé části. Tuto práci, stejně jako její části, lze dále využít, popřípadě uveřejnit jen se svolením autora (viz § 12 citovaného zákona).

Obsah:

1.	MATERIÁL .....
2.	METODY .....
3.	POPIS KOSTERNÍCH NÁLEZŮ .....
4.	ZASTOUPENÍ JEDNOTLIVÝCH VĚKOVÝCH SKUPIN PODLE POHLAVÍ .....
5.	POUŽITÁ LITERATURA .....

1. Materiál

Materiál pro revizní osteologický rozbor tvoří lidské kosterní ostatky, předběžně datované do doby římské. Archeologický výzkum v Přešticích v letech 1932 až 1934 provedl Dr. Bedřich Dubský, revizní výzkum v roce 2014 vedl PhDr. Petr Zavřel z Jihočeského muzea v Českých Budějovicích.

2. Metody

Při zpracování spálených lidských ostatků bylo použito mezinárodně platné standardní metodiky podle Dokládala (1999). Při hodnocení bylo použito mezinárodně platných standardních metodik podle Knussmanna (1988), „Doporučení pro určování věku a pohlaví“ (Ferembach et al. 1980) a podle Stloukala (1999). Odhad pohlaví jedinců byl přednostně vypracován podle morfoskopického hodnocení pánevních kostí podle metody Brůžka (2002) a podle hodnocení lebky (Acsadi – Nemeskeri 1970). Odhad dožitého věku vypracován podle hodnocení stupně obrusu zubů podle Lovejoy (1985) a hodnocení změn povrchu boltcové plochy (facies auricularis) pánevní kosti (Lovejoy et al. 1985) pro dospělé jedince a podle mineralizace zubů (dle Walkhoff, Hess, 1954 in Fiala, 1968) pro nedospělé jedince.

3. Popis kosterních nálezů

4. Vysvětlivky k následujícím tabulkám:

INV. C....inventární číslo;

V...objem; Hm...hmotnost;

MAX...největší velikost zlomků;

PR...průměrná velikost zlomků;

ST...stupně spálení podle Dokládala (1999)

HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.
157	498	1100	676	64	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky klíčních kostí, zlomky lopatek, zlomky loketních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	V horní terminální ploténce těla neurčeného hrudního obratle je otisk hernie jádra meziobratlové ploténky.
163	503	330	254	55	30	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčeného krčního obratle, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
174	509	280	177	45	25	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených krčních obratlů, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky žeber, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
132	467	700	402	53	25	1, 2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky téměř celého krania, zlomky krčních obratlů, zlomky bederních obratlů, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky článků prstů ruky a nohy, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
70 a 71						2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky žeber, zlomky článků prstů, zlomky pažních kostí, zlomky zápěstních a záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky lýtkové kosti, zlomky neurčené pánevní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
129	460	350	234	48	26	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pravé loketní kosti, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky lýtkových kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	Ši
87	422	500	318	53	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomek pravé poloměsíčitě kosti, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstu noh, zlomky neurčené prvé zánártní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	střední	?	?	Horní okraj pravé očníce je střední.
132	-	600	278	75	34	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů, zlomky záprstních kostí, zlomky pravé lopatky, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

84	427	870	569	65	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
68	414	180	124	38	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
66	409	330	189	43	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
71	419	150	91	39	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
19	362	500	252	56	29	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky loketních kostí, zlomky vřetených kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	Na zlomcích dlouhých kostí (pravděpodobně jde o stehenní kosti) je vrstva drobné porézní novotvořené kosti. Jde nejspíš o stopy zánětu.
-	450 nebo 452	300	209	45	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
50	394	100	66	38	20	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
114	448	100	55	45	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
85	429	100	80	63	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
137	477	43	32	29	17	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
41	387	250	159	40	32	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

44	391	320	208	60	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	?	
67	411	150	52	47	37	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky krčních obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
55	400	150	118	45	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
46	393	85	51	31	24	4	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	KOZv opr.
136a	475	45	33	35	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky lýtkových kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
132a	465	15	12	29	18	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
115	450	75	44	51	24	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
133	469	20	16	30	18	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
35	378	70	44	33	18	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
38	383	100	80	30	21	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
42	389	90	51	48	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomek neurčeného krčního obratle, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
40	385	20	12	30	19	4	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
14	356	80	61	31	14	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
130	462	40	18	47	28	4	Z kostry je zachován pouze zlomek mozkovny, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
150	492	10	4	26	21	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

274	A 23616	140	93	54	22	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčené lopatky, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 134	A 23685	140	110	39	20	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých plochých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
250	A 23661	45	27	31	16	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky záprstních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
218	A 23611	50	26	48	27	4, 5	Z kostry je zachován zlomek neurčeného krčního obratle, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 157	A 23631	10	5	33	31	4	Z kostry jsou zachovány dva zlomky pravděpodobně stehenní kosti.		?	?	
Př 246	A 23612	150	96	29	19	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky neurčené lopatky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 229	A 23928	410	263	42	30	1, 2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky neurčené lopatky, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	KE
Př 229	A 23929	1	1	11	11	3	Z kostry jsou zachovány tři drobné zlomky kostí.		?	?	KE
-	A 23906	65	46	29	23	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př (1)92	A 23628	45	27	34	23	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	Ke + sklo
Př 128	A 23630	10	6	30	22	4, 5	Z kostry je zachováno 6 zlomků: zlomek neurčené kosti lebeční klenby, zlomek neurčeného obratle (?), zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
Př 175	A 23626	15	6	38	24	5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 245	A 23627	150	94	56	27	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 275	A 23689	150	116	46	33	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	Ke
?	A 23683	65	40	34	20	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	struska
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 264	A 23629	50	26	46	23	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
Př 43	A 23623	10	3	29	21	4	Z kostry jsou zachovány 4 zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
Př 214	A 23625	5	2	24	23	4	Z kostry je zachován zlomek kosti lebeční klenby a 3 zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
Př 278	A 23624	50	30	32	27	4, 5	Z kostry je zachován zlomek kosti lebeční klenby, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
Př 129	A 23620	60	30	34	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
"hrob 1-2"	A 23646	180	143	38	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		?	?	
256	A 23909	30	9	24	17	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 246	A 23632	20	13	26	15	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př ?	A 23905	140	70	41	21	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky (včetně zlomků dolní čelisti), zlomky krčních obratlů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 164+165	A 23307	250	192	49	30	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky vřetenních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 164+165 "Plátěný pytlík"	A 23307	200	141	55	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky (zlomky horní čelisti, zlomky mozkovny), zlomky obratlů, zlomky lopatek, zlomky holenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	KOZv - medvědí dráp
Př 114	A 23281	250	196	42	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 214	A 22887	180	92	37	25	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky dolní čelisti, zlomky krčních obratlů, zlomky hrudních obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 51	A 23280	29	17	30	25	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 240	A 22888	250	197	43	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky dolní čelisti, zlomky obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 169+168	A 23731	100	77	47	23	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky dolní čelisti, zlomky obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 194	A 23285	10	9	40	21	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomek mozkovny, zlomek stehenní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	
Př 93	A 23284	38	24	43	24	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky dolní čelisti, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 257	A 23741	45	26	39	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	mohutné	?	?	
Př 75	A 23951	100	68	40	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 31	A 23746	35	22	37	26	3, 4	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky žebra, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 246	A 23900	200	104	45	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 92	A 23742	100	72	47	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př ?	A 23889	150	82	43	31	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 235	A 23330	65	32	38	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 98	A 23301	70	43	51	26	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny zlomky krčního obratle, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př ?	A 23918	950	663	70	36	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky kostí lebky, zlomky obratlů, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky pravé čěšky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 264	A 23309	30	19	40	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 275	A 2323112	100	79	38	22	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př	A 23908	60	34	33	23	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př	A 23077	65	48	44	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 154	A 23270	35	14	36	27	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
Př 227	A 23081	200	138	39	25	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
244 B	585	45	31	30	23	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
?	665	240	189	58	27	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
279-280	617	20	7	39	28	4	Z kostry jsou zachovány zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomek neurčené kosti lebeční klenby a neurčené zlomky kostí.		?	?	
223	563	40	28	34	22	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	KOZv opr.
215	557	20	11	45	32	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
210	550	110	85	35	25	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	?	
?	625	400	242	47	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

196	536	300	167	45	32	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	?	
346	621	1050	721	53	30	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	?	struska
316 / 299	619	500	354	53	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	?	KOZv opr.
254 - 255	594	910	668	73	25	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	?	8 medvědí drápů
?	627	25	16	34	24	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky kostí mozkovny, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
224	567	700	415	59	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
239	581	1500	894	86	35	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	Exostózy v zevním zvukovodu. KOZV
212	555	400	285	72	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	uhlíky, ŠI, struska
?	629	110	66	30	22	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

?	636	70	39	31	25	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených záprstních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
189	524	100	77	38	25	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomek stranově neurčené prvé nártní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
188	521	100	76	50	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		?	?	
261	599	150	48	68	56	4, 5	Z kostry je zachováno 6 zlomků kostí: zlomky stehenních kostí, tělo hrudního obratle, zlomek patní kosti (?), dva zlomky neurčených dlouhých kostí.		?	?	V horní terminální ploténce jsou stopy po výhřezu jádra meziobratlové destičky hřbetním směrem. Došlo tak k utlačování míchy.
148	491	180	93	39	20	3, 4	Z kostry jsou zachovány zlomky kostí lebeční klenby, zlomky neurčené pažní kosti, zlomky neurčených obratlů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
94	431	850	509	62	27	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky pravé lopatky, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomek hrudní kosti, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky lýtkových kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	střední	dospělý	?	
125	446	250	149	45	21	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky článků prstů nohy, zlomky pravé pánevní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
95	433	980	449	78	37	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky křížové kosti, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů, zlomky záprstních kostí, zlomky neurčené hlezenní kosti, zlomky článků prstu noh, zlomky neurčených zánártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
8	350	2000	1305	62	38	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky levé a pravé pažní kosti, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky záprstních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	střední	dospělý	?	KE
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

37	381	280	160	57	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky krčních obratlů, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
10	352	180	134	47	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky kalvaria, zlomky neurčené pažní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčené hlezenní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
32	373	810	436	71	34	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky krčních obratlů (C1, C2, Cx), zlomky neurčené pažní kosti, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
21	364	100	60	53	33	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
239	A 23641	310	220	43	26	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky loketních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	Mělký kořen nosu, glabella je slabá
př 127	A 23615	70	40	54	26	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky zánártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
př 109	A 23690	150	90	37	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčené čišky, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
-	A 23 635	100	55	27	20	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
-	A 23907	150	109	44	32	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stranově neurčené první záprstní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	
Př 271	A 23621	220	129	48	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	Ke + KOZv opr.
-	A 23681	1010	782	46	24	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů nohy, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 105	A 23927	450	352	45	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky klíčních kostí, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky záprstných kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů nohy, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
Př 243	A 23666	440	341	48	20	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky záprstných kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů nohy, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	Ke + KOZv opr.
Př 251	A 23675	380	266	41	29	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	Ke + KOZv opr.
205	A 23613	550	260	82	36	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	?	Na vnitřní i vnější straně kostí lebeční klenby jsou zóny reaktivní kosti. Závěr: Patologické změny na vnější a vnitřní straně mohly být způsobeny zánětlivými procesy - zánětem aponeurózy m. temporalis a zánětem mozkových blan (meningitis).
Př 106	A 23665	250	126	47	33	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky záprstných kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky prvních nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	střední	dospělý	?	
"plátěný pytlík"	A 23682	130	92	31	20	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
Př 203	A 23686	300	198	45	25	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí		dospělý	?	

Př 166	A 23902	570	411	59	25	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	?	
"plátěný pytlík"	A 23688	17	82	53	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky kostí předloktí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
Př 146	A 23087	250	137	50	26	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky klíčních kostí, zlomky pravé lopatky, zlomky vřetených kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
Př 118	A 23089	100	76	35	24	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
Př 200	A 22881	400	302	45	30	2, 3, 4, 6	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky vřetených kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
Př 396	A 21876	850	595	65	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky pažních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky vřetených kostí, zlomky zápěstních kostí, zlomky lopatek, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky čéšek, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
?	662	1000	740	52	33	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky vřetených kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	?	
279a	613	400	297	49	24	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky vřetených kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	?	
199	539	500	334	66	32	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenní kosti, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	?	
192	529	250	191	44	24	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenní kosti, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

202	543	150	117	45	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenní kosti, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	KOZv opr.
?	640	150	99	48	24	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	?	
Př 141	A 23901	90	49	27	18	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomek korunky pravého prvého (?) horního řezáku (bez obrusu), zlomky neurčených plochých kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		infans	?	
Př 222	A 23635	40	21	32	20	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	velmi drobné	infans	?	KOZv opr.
Př 222	A 23632	15	7	27	19	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	velmi drobné	infans	?	
Př 73	A 23736	15	7	32	22	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		infans	?	KOZv opr.
?	638	95	63	42	22	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		infans	?	
216	560	250	180	50	25	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	infans	?	KOZv, KOZv opr.
12	354	250	116	42	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky levé kyčelní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	infans 2	?	Nejsou uzavřené růstové štěrbin y prox.a dist. stehenní kosti.
69	415	115	49	36	22	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomek stoličky (pravé horní prvé?) bez obrusu, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky levé kyčelní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	infans 2	?	Nejsou uzavřené růstové štěrbin y prox.a dist. stehenní kosti a mineralizace s minimálním obrusem zubů je odpovídající věkové skupině infans II (4-6 let).
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

?	642	85	46	36	28	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky lopatek, zlomky stehenních kostí (s nepřirostlou prox. epifýzou), zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		infans 2	?	
258	596	130	87	39	26	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	infans?	?	
Př 33	A 23282	300	277	41	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky mozkovny, zlomky dolní čelisti, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		maturus (40-60 let)	?	Zlomky dolní čelisti s lůžky a se stopami po jedné intravitální ztrátě zubu.
109	443	1	1	15	15	-	Z kostry jsou zachovány pravá horní třetí stolička, zeleně zbarvená ionty mědi (z artefaktu?)		maturus (40-60 let)	?	
př 123	A 23920	800	505	72	23	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků nožních prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí	drobné	maturus (40-60 let)	?	Levá dolní prvá a pravá druhá stolička byly intravitálně ztraceny.
70 a 71	418	1000	527	74		2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky článků prstů, zlomky pažních kostí, zlomky zápěstních a záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky lýtkové kosti, zlomky neurčené pánevní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí		?	mužské	Horní okraj levé očnice je oblý, levý bradavkový výběžek je velmi velký, nadbradavkový hřeben je mohutný.
?	654	1500	746	69	43	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	mohutné	dospělý	mužské	Horní okraj levé očnice je oblý. Pravý bradavkový výběžek je velmi velký.
126	455	1800	970	74	30	1, 2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky téměř celého krania (včetně čelistí), zlomky krčních, hrudních a bederních obratlů, zlomky křížové kosti, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí (torzo pravé pánevní kosti), zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenních kostí, zlomky patních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		maturus I (40-50)	mužské	Velký sedací zářez (pravé pánevní kosti) je asymetrický, tvaru "J", sulcus "0". Horní okraj očnic je oblý, pravý bradavkový výběžek je velmi velký, nadbradavkový hřeben je velký. Pravá boltcová plocha je 6. stupně (45-49).
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

?	"v plátěném sáčku"	1000	689	52	27	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků nožních prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	mohutné	dospělý	mužské?	Horní okraj levé očníce je oblý.
?	657	780	507	70	36	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky zápřstních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	střední	dospělý	mužské?	Horní okraj levé očníce je oblý. Pravý bradavkový výběžek je velmi velký.
191	527	800	526	50	37	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky zápřstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	mužské?	Glabella je mohutně vytvořena.
?	659					5	Z kostry je zachován zlomek lícni kosti.		dospělý	mužské?	
142	484	1250	771	62	30	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky prvých dvou krčních obratlů, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky žeber, zlomky zápřstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	ženské	Horní okraj očníce je tenký, nadbradavkové hřebeny jsou malé, široká incisura. KOZv, struska
140	479	600	473	49	25	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky téměř celého krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky kostí předloktí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	ženské	Horní okraj levé očníce je tenký.
176	512	350	282	50	24	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky článků prstů, zlomky neurčené pánevní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	ženské	Velký sedací zářez (pravé pánevní kosti) je široce rozevřený.
Př 238	A 23904	750	555	58	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky volných obratlů, zlomky levé a pravé lopatky, zlomky zápřstních kostí, zlomky levé a pravé stehenní kosti, zlomky levé a pravé holenní kosti, zlomky nártních kostí, zlomek stranově neurčené loďkovité kosti nohy a neurčené zlomky kostí.		?	ženské	Horní okraj pravé očníce je ostrý.
Př 135	A 23899	300	179	42	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky (včetně zlomků dolní čelisti), zlomky hrudních a krčních obratlů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	?	ženské	Horní okraj pravé očníce je ostrý.
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

?	659	2000	1256	67	35	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky čéšek, zlomky hlezenních kostí, zlomky patních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	adultus I (20-30 let)	ženské	Horní okraj levé očníce je tenký. Hodnocení povrchu boltcové plochy (facies auricularis) levé pánevní kosti (dle Lovejoy et al., 1985): 1. stupeň
179	514	600	343	59	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania (včetně zlomku zubu, h. okraje levé očníce), zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj očníce je tenký, incisura je široká.
154	495	1000	603	71	35	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania (zlomky dolní čelisti, zlomky pravé horní čelisti), zlomky neurčených bederních obratlů, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky křížové kosti, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky zápěstních a záprstních kostí, zlomky článků prstů, zlomky stehenních kostí, torzo pravé čéšky, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj levé očníce je tenký a ostrý, bradavkový výběžek je velmi malý. Na zlomku pravé horní čelisti je patrné, že u vnitřního kořene pravé horní první stoličky byl absces a že pravděpodobně došlo k její intravitální ztrátě. KOZv! (13 "drápů" medvěda)
29	370	1300	804	56	35	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky loketních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky zápěstních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj levé očníce je ostrý.
př 22	A 23676	50	26	41	28	4	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj pravé očníce je tenký.
53 ?	A 23391	910	658	65	32	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky levé a pravé první (palcové) nártní kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj levé očníce je ostrý
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 175	A 23668	440	252	50	28	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj pravé očníce je ostrý, levý bradavkový výběžek je velmi malý.
Př 263	A 23919	1200	895	65	36	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky článků prstů nohy, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj očníce je tenký.
Př 396	A 23903	950	608	55	35	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky levé a pravé vřetenní kosti, zlomky levé a pravé loketní kosti, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky pravé lýtkové kosti, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj pravé očníce je ostrý
?	654					3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky - zlomky levé a pravé spánkové kosti, zlomky čelní kosti (horní okraj levé a pravé očníce), zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj levé a pravé očníce je ostrý. Bradavkové výběžky jsou velmi malé.
243	583	3000	1300	75	34	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky čéšek, zlomky hlezenních kostí, zlomky patních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		dospělý	ženské	Horní okraj levé očníce je ostrý. Levý bradavkový výběžek je malý, gonia jsou rovná.
204	545	250	164	44	32	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj levé očníce je ostrý. Glabella lehce vystupuje.
?	643	1250	611	121	36	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky čéšek, zlomky hlezenních kostí, zlomky patních kostí, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	ženské	Horní okraj očníce je ostrý. KOZv opr., ŠI, KE
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 450	A 22886	700	410	57	27	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky zápřstných kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		maturus I (40-50)	ženské	Horní okraj pravé očníce je ostrý. Hodnocení povrchu boltcové plochy (<i>facies auricularis</i>) levé pánevní kosti (dle Lovejoy et al., 1985b): 6. Stupeň. struska
127	457	850	394	74	37	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky dvou krčních obratlů, zlomky neurčených volných obratlů, zlomky žeber, zlomky zápřstných kostí, zlomky článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí	drobné	adultus I (asi 20)	ženské?	Nadbradavkový hřeben je malý, zlomek nepřirostlé epifýzy neurčené pažní kosti, zlomek boltcové plochy je zvlněný, s jemným zrněním.
99	436	800	402	70	30	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky loketních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky zápřstných kostí, zlomky zápřstných kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj pravé očníce je ostrý. KOZv! (1 "dráp" medvěda)
151	-	500	230	51	24	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky kostí předloktí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj pravé očníce je ostrý.
54	398	640	454	47	25	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky zápřstných kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních a nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj levé očníce je tenký. KOZv opr.
př 267	A 23671	200	116	45	31	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj levé očníce je ostrý. Přetavené sklo, KE. KOZv opr.?
182	A 23618	300	230	68	23	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania (včetně zlomků zubu), zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky zánártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj levé očníce je ostrý.
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

Př 78	A 23663	400	247	45	23	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky pažních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Pravý bradavkový výběžek je velmi malý.
Př ?	A 23687	900	582	65	30	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky klíčních kostí, zlomky pažních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky článků prstů ruky, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky patních kostí, zlomky hlezenních kostí, zlomky nártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	velmi drobné	dospělý	ženské?	Ke + KOZv opr.
237	579	3120	1755	66	30	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Mělký kořen nosu. V dolní krycí ploténce neurčeného hrudního obratle (dolního úseku hrudní páteře) jsou prohlubně. Jde o otisk výhřezu části meziobratlové ploténky do těla obratle. KOZv opr.
232	574	550	328	76	35	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky hlezenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj neurčené očnice je drobný, levý bradavkový výběžek je malý.
227b	569	350	186	50	23	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	dospělý	ženské?	Horní okraj neurčené očnice je drobný. KOZv opr.
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

64	405	880	527	65	31	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky neurčené pánevní kosti, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky prvých zánártních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	juvenis (13-20 let)	ženské?	Hodnocení povrchu sponové plochy (facies symphysialis) stydké kosti: I. stupeň, pravý bradavkový výběžek je malý. V hlavičce první pravé zánártní kosti jsou dutinky, pravděpodobně jde o stopy zánětlivého procesu (dna??). KOZv opr.
193	533	2000	1200	58	34	2, 3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky křížové kosti, zlomky lopatek, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky čéšek, zlomky nožních článků prstů, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	juvenis (13-20 let)	ženské?	Apofýza křížové kosti není plně přirostlá. V dolní krycí ploténce neurčeného hrudního obratle (dolního úseku hrudní páteře) jsou prohlubně. Jde o otisk výhřezu části meziobratlové ploténky do těla obratle.
252	589	1050	739	79	29	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky záprstních kostí, zlomky ručních článků prstů, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.	drobné	maturus I (40-50)	ženské?	Horní okraj očních je drobný, levý bradavkový výběžek je malý. Hodnocení povrchu boltcové plochy (facies auricularis) pravé pánevní kosti (dle Lovejoy et al., 1985): 6. Stupeň.
HROB	INV. Č.	V	HM	MAX	PR	ST	Popis nálezu	Stavby	Věk	Pohlaví	Pozn.

277	611	730	547	67	34	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky lebky, zlomky obratlů, zlomky žeber, zlomky pažních kostí, zlomky vřetenních kostí, zlomky loketních kostí, zlomky pánevních kostí, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí a neurčené zlomky kostí.		senilis (starší 60 let) nebo maturus (40-60 let)	ženské?	Horní okraj pravé očníce je tenký. Na zlomku pravé horní čelisti jsou patrné lůžka pro řezáky (1 a 2). Lůžka pro špičák (3) a první třenový zub byla resorbována. Došlo tedy k jejich intravitální ztrátě.
25	367	400	285	40	25	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky holenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	ženské??	
62	403	150	46	37	22	4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania, zlomky volných obratlů, zlomky žeber, zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí.	drobné	?	ženské??	Horní okraj levé očníce je tenký.
"kelímek z výstavy"	?	300	196	56	36	3, 4, 5	Z kostry jsou zachovány zlomky krania (včetně kořene dolního řezáku), zlomky stehenních kostí, zlomky neurčených dlouhých kostí, zlomky neurčených kostí	drobné	dospělý	?	

Zastoupení jednotlivých věkových skupin podle pohlaví.

Věková skupina	ženy	muži	?	celkem
abortus	-	-	-	0
infans I (0-0,5)	-	-	-	0
infans II (0,5-6)	-	-	3	3
infans III (6-13)	-	-	-	0
infans (0-13)	-	-	7	7
juvenis (13-20)	2	-	-	2
nedospělí (0-20)	-	-	-	12
nedospělí celkem	2	0	10	12
adultus I (20-30)	2	-	-	2
adultus II (30-40)	-	-	-	0
adultus (20-40)	-	-	-	0
maturus I (40-50)	2	1	-	3
maturus II (50-60)	-	-	-	0
maturus (40-60)	-	-	3	3
senilis (60+)	1	-	-	1
dospělí (20+)	22	5	36	63
dospělí celkem	27	6	39	72
neurčení	7	1	102	110
celkem	36	7	151	194

5. Použitá literatura

- Acsadi, Gy. – Nemeskeri, J. 1970: History of Human Life Span and Mortality. Budapest.*
- Brůžek, J. 2002: A method for visual determination of sex, using the human hip bone. American Journal of Physical Anthropology 117, 157 – 168.*
- Dokládal, M. 1999: Morfologie spálených kostí. Význam pro identifikaci osob. Sborník prací Lékařské fakulty v Brně č. 113.*
- Ferembach, D. - Schwidetzky, I. - Stloukal, M., 1980: Recommendations for Age and Sex Diagnoses of Skeletons, Journal of Human Evolution 9, 517-549.*
- Knussman R., 1988: Anthropologie. Handbuch der vergleichenden Biologie des Menschen. Band 1: Wesen und Methoden der Anthropologie. Gustav Fischer Verlag. Stuttgart, New York.*
- Lovejoy, C. O. 1985: Dental Wear in the Libben Population: Its Functional Pattern and Role in the Determination of Adult Skeletal Age at Death, American Journal of Physical Anthropology 68, 47-56.*
- Stloukal, M. et al. 1999: Antropologie. Příručka pro studium kostry. Národní muzeum. Praha.*

Lenka Kovačiková (2014)

Nalezený soubor zvířecích kostí, který byl datován do doby římské, plaňanského horizontu, obsahoval 1796 zbytků zvířat, a to převážně kostí. Nálezy byly získány z 19 vzorků z objektů 1/08 a 1/09 objektu. Nejvíce osteologického materiálu (více než 100 nálezů) bylo zachyceno ve vzorcích s 5, 9, 10, 11, 13, 14 a 17 (tab. 2). Z celkového množství bylo 44,2 % pozůstatků zvířat spáleno. Jejich zabarvení kolísalo od hnědé, přes černou po bílou. Podíl spáleného materiálu se lišil na úrovni jednotlivých vzorků (tab. 2). Více než polovina takto poznamenaných nálezů byla zachycena ve vzorcích 8, 12, 13, 17, 18, 19 a 20. V souboru byly obsaženy zbytky savců (N=1366), ptáků (N=17), plazů (N=7), obojživelníků, konkrétně žab (N=52) a ryb (N=2). Přehled jednotlivých druhů a vyšších taxonomických skupin je uveden v tabulkách 1 a 2. Některé zlomky kostí obratlovců se určit nepodařilo (N=352). Mezi savci se nejvíce objevovaly kosti a zuby drobných hlodavců, např. hryzec vodní (*Arvicola terrestris*), hraboši, např. hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*), a myši (*Mus* sp.). Z hmyzožravců byl potvrzen krtek obecný (*Talpa europaea*) a rejsek obecný (*Sorex araneus*). Větší savci byli reprezentováni především dvěma kopytníky – ovci/kozou (*Ovis/Capra*) a prasetem (*Sus* sp.).

V objektu byly kumulovány všechny části těla živočichů, jak fragmenty lebek a zuby, tak žebra, obratle (včetně ocasních obratlů) nebo kosti končetin (včetně chodidlových částí). Zjištěná anatomie naznačuje, že drobní živočichové byli do objektu odhazováni pravděpodobně vcelku a až následně, během jejich uložení v půdě, docházelo k disartikulaci jednotlivých částí skeletu. V případě kopytníků (ovce/koza a prase) byly do objektu odklizeny zřejmě jen některé kosti, patrně se jednalo o části oddělené při porážce zvířat (paznehtní kost a zuby) nebo kuchyňský odpad, jak ukazují např. dva zlomky žebra s několika drobnými zářezy na povrchu (vzorek 8 a 17).

Všichni jmenovaní hlodavci a hmyzožravci patří mezi běžné druhy naší fauny. Jejich nároky na prostředí nejsou příliš vyhraněné a nevyhýbají se ani biotopům ovlivněným člověkem. Rejci obecní preferují vlhčí louky i břehy toků. Mírně podmáčené plochy (např. v nivách potoků) vyhovují i krtkovi obecnému. Hraboš mokřadní je svým výskytem rovněž vázán na vlhčí místa, optimální podmínky k životu nalézá např. na podmáčených loukách či vlhkých pasekách. Zamokřené louky nebo břehy vod lákají k životu také hryzce vodního. Myši (v případě tohoto naleziště se zřejmě jedná o myši domácí), které jsou značně přizpůsobivé, přímo dokládají přítomnost člověka a zemědělsky obdělávané plochy. Ekologické a stanovištní požadavky uvedených druhů naznačují, že sídliště se nacházelo na vlhkém místě, v blízkosti vodního toku a v jeho okolí byl zřejmě omezený výskyt lesních porostů, v nichž převažovaly listnaté stromy.

Z plazů byla potvrzena ještěrka, z obojživelníků tři druhy žab – skokan hnědý (*Rana temporaria*), ropucha obecná (*Bufo bufo*) a rosnička zelená (*Hyla arborea*). Skokan hnědý, který je původně lesní žábou, se dokáže velmi rychle přizpůsobovat různým lokálním podmínkám a neodradí ho ani výrazně vlhká, ani suchá stanoviště. Původně lesní žábou je i ropucha obecná, které vyhovuje stín a vlhko a obývá většinou lesnatou krajinu s výraznějším zastoupením listnatých dřevin. Vlhčí krajinu vyhledává rovněž rosnička zelená, a to především podél vodních toků, ale spokojí se i s inundačními zónami řek. Nároky žab na prostředí korespondují s nároky drobných savců. S ohledem na blízkost vodního toku se jeví jako zajímavé, že se v objektu téměř nevyskytovaly pozůstatky ryb. Jediným doloženým druhem je plotice obecná (*Rutilus rutilus*), všežravá ryba žijící v hejnech v tekoucích stojatých vodách. Rovněž množství ptáčích kostí bylo malé. Na základě velikosti některých kostí ptáků lze však odhadovat, že patřily malým druhům.

Tabulka 1. Počet kostí a zubů savců v jednotlivých vzorcích.

	Prase (<i>Sus</i> sp.)	Ovce/koza (<i>Ovis/Capra</i>)	Neurčený přezvýkavec (<i>Artiodactyla</i>)	Hryzec vodní (<i>Arvicola terrestris</i>)	Hraboš mokřadní (<i>Microtus agrestis</i>)	Hraboš (<i>Microtus</i> sp.)	Hrabošovité hlodavec (<i>Arvicolidae</i>)	Myš (<i>Mus</i> sp.)	Myšovitý hlodavec (<i>Muridae</i>)	Neurčený hlodavec (<i>Rodentia</i>)	Krtek obecný (<i>Talpa europaea</i>)	Rejsek obecný (<i>Sorex araneus</i>)	Rejsek (<i>Sorex</i> sp.)	Rejsek/rejsec (<i>Sorex/Neomys</i>)	Rejskovitý hmyzožravec (<i>Soricidae</i>)	Velký savec	Střední savec (<i>Mammalia</i>)	Velmi malý savec (<i>Mammalia</i>)	Neurčený savec (<i>Mammalia</i>)	
vzorek 1																2			3	
vzorek 2		2																	9	
vzorek 3	2	2	13																28	
vzorek 4			1				5		1										32	
vzorek 5	3	1		1	1		5	1	4					5				34	22	
vzorek 6																		1	3	
vzorek 7		1					3		1		1							10	46	
vzorek 8						3	3	1	5		2				1	1	1	7	63	
vzorek 9					1	3			1		3	2					1	23	18	
vzorek 10		4			4	7	3	1	3	3	2	5		2	5		6	92	104	
vzorek 11	1				1	2		1	3	2	1			1	2				42	49
vzorek 12	1																4	1	32	
vzorek 13	2							3		2	3								27	63
vzorek 14	1	1			1	2		1									3	31	44	
vzorek 16						2											1	2	18	
vzorek 17	2	1		3	1	4		4	3	5			5		3		2	91	122	
vzorek 18		1		2					1						3		2	16	56	
vzorek 19																		1		
vzorek 20				1		1											2	21	41	
Celkem	12	13	14	7	9	27	19	9	15	22	3	11	7	3	18	1	24	399	753	

Tabulka 2. Počet kostí ptáků, plazů, obojživelníků a ryb v jednotlivých vzorcích. Součástí tabulky je i počet a % spálených kostí.

	Neurčený pták (<i>Aves</i>)	Ještěrkovitý plaz (<i>Lacertidae</i>)	Skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)	Skokan (<i>Ranidae</i>)	Ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	Rosnička zelená (<i>Hyla arborea</i>)	Neurčená žába (<i>Anura</i>)	Plotice obecná (<i>Rutilus rutilus</i>)	Neurčená ryba (<i>Pisces</i>)	Neurčený obratlovec (<i>Vertebrata</i>)	Celkem	Počet spálených nálezů	% spálených nálezů
vzorek 1										4	9	2	22
vzorek 2											11	4	36
vzorek 3											45	19	42
vzorek 4	1										40	14	35
vzorek 5			1	3			5			38	124	14	11
vzorek 6											4		
vzorek 7	1				2			1	1	6	73	36	49
vzorek 8										7	93	55	59
vzorek 9										107	159	62	39
vzorek 10	6	3		2		1	16			51	320	133	42
vzorek 11	4			2			2			35	148	59	40
vzorek 12											38	22	58
vzorek 13	1	1					1			27	130	71	55
vzorek 14							1			26	111	36	32
vzorek 16										4	27	11	41
vzorek 17	2	3		1		1	6			38	297	157	53
vzorek 18				1	3		3			3	91	48	53
vzorek 19	1										2	1	50
vzorek 20	1						1			6	74	49	66
Celkem	17	7	1	9	5	2	35	1	1	352	1796	793	43

Přehled jednotlivých určení

Vzorek 1

Malý přežvýkavec – 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*)

Neurčený savec – 3 zlomky korunky zubu (*dens*)

Neurčený obratlovec – 4 zlomky, z toho 2 spálené – 1 ks doběla, 1 ks dočerna

Vzorek 2

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*) horní čelisti

Neurčený savec – 9 zlomků neurčené kosti, z toho 4 ks spálené – 3 ks dočerna, 1 ks doběla

Vzorek 3

Prase (*Sus* sp.) – 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*), z toho 1 ks je spálený dočerna

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*)

Neurčený přežvýkavec – 13 zlomků korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*)

Neurčený savec – 28 zlomků kostí, z toho 18 ks je spáleno (šedobílá barva)

Vzorek 4

Malý hrabošovitý hlodavec (*Arvicolidae*) – 5 zlomků stoliček (*dens molaris*)

Neurčený hlodavec (*Rodentia*) – zlomek řezáku (*dens incisivus*)

Neurčený přežvýkavec – zlomek korunky třenového zubu/stoličky (*dens praemolaris/molaris*)

Neurčený savec – 32 zlomků (28 kostí a 4 zuby), z toho 14 zlomků je spáleno – 8 ks doběla a 6 ks dočerna

Neurčený pták – 1 zlomek dlouhé kosti

Vzorek 5

Prase (*Sus* sp.) – 3 zlomky korunky stoličky (*dens molaris*) mladšího jedince (bezobrusu)

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – méně než polovina čtvrtéhomlěčného třenového zubu (*dens praemolaris deciduus*, Pd₄) dolní čelisti (pozorován obrus dentinu)

Hryzec vodní (*Arvicola terrestris*) – proximální epifýzy holenní kosti (*tibia*)

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) – polovina lebky (rostrální část) dospělého jedince, ze zubů zachována levá stolička (M²) a oba řezáky

Hrabošovitý hlodavec (*Arvicolidae*) – 5 stoliček (*dens molaris*)

Malý myšovitý hlodavec (*Muridae*) – první stolička (*dens molaris*)

Malý hlodavec (*Rodentia*) – více než polovina pánve (*pelvis*), 2 pažní kosti (*humerus*), méně než polovina holenní kosti (*tibia*)

Rejskovitý hmyzožravec (*Soricidae*) – 2 zlomky horní čelisti (*maxilla*) se zbytky zubů (*dens praemolaris, incisivus, caninus*), pažní kost (*humerus*), stehenní kost (*femur*) pravé končetiny, distální polovina holenní kosti (*tibia*)

Skokan hnědý (*Rana temporaria*) – více než polovina horní čelisti (*maxilla*)

Skokan (*Rana* sp.) – *coracoid, clavícula, dorzální obratel (vertebra dorsalis)*

Velmi malý savec (velikost hraboše) – 4 žebra (*costa*), 12 zlomků lebky (*cranium*), 14 obratlů, z toho 2 ks krční (*vertebra cervicalis*), 1 ks ocasní (*vertebra caudalis*), 2 zlomky křížové kosti (*sacrum*), přičemž jeden z obratlů je spálený dočerna, pažní kost (*humerus*), 2 zlomky pánve (*ilium, ischium*), poškozené *metapodium*

Neurčený savec - 22 zlomků (18 ks kostí a 3 ks zubů), z toho 9 ks spálených dočerna
Neurčená žába – zlomek lebky (např. *pterygoideum*), více než polovina stehenní kosti (*femur*), 3neurčené zlomky kostí končetin
Neurčený obratlovec - 7 obratlů (*vertebra*), 31 neurčených zlomků, z toho 4 spálené – 3 ks doběla, 1 ks dočerna, 1 ks došeda

Vzorek 6

Velmi malý savec – ocasní obratel (*vertebra caudalis*)
Neurčený savec – 3 zlomky neurčených kostí spálené doběla

Vzorek 7

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – zlomek korunky zubu (*dens*)
Rejsek obecný (*Sorex araneus*) – zlomek kaudální části dolní čelisti (*mandibula*) opálený dočerna
Hrabošovitý hlodavec (*Arvicolidae*) – 3 zlomky stoliček (*dens molaris*), z čehož 1 ks je spálený dohněda
Malý hlodavec (*Rodentia*) – zlomek řezáku (*dens incisivus*)
Ropucha obecná (*Bufo bufo*) – obratel (*vertebra*), více než polovina holenní + lýtkové kosti (*tibiofibula*)
Plotice obecná (*Rutilus rutilus*) – polovina obratle (*vertebra*) spálená dohněda, délka ryby odhadována na cca 20 cm, což ukazuje na menšího jedince
Velmi malý savec (velikost hraboše) – 9 obratlů (*vertebra*), z toho 1 ks spálený dohněda, 4 ks dočerna a 1 ks došeda, distální polovina *metapodia* spálená dočerna
Neurčený pták – zlomek *carpometacarpu* spálený dočerna
Neurčený savec – 46 zlomků neurčených kostí, z toho 10 ks spálených dočerna, 2 ks došeda, 11 ks doběla
Neurčená ryba – poškozená cykloidní šupina rozpadlá na 2 části
Neurčený obratlovec - 6 neurčených zlomků, z toho 2 ks spáleny dočerna

Vzorek 8

Rejsek obecný (*Sorex araneus*) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí spálená dohněda, zlomek horní čelisti (*maxilla*) spálený dočerna
Hraboš (*Microtus* sp.) – zlomek horní čelisti (*maxilla*) se stoličkou (M³), 2 zlomky stoliček (*dens molaris*)
Hrabošovitý hlodavec (*Arvicolidae*) – 3 zlomky stoliček (*dens molaris*)
Malý myšovitý hlodavec (*Muridae*) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) se všemi stoličkami (LOID=3,4 mm), nález je spálený dočerna
Neurčený hlodavec (*Rodentia*) – zlomek kyčelní kosti pánve (*ilium*) slabě spálený dočerna, 2 zlomky stehenní kosti (*femur*) spálené dočerna, proximální epifýza holenní kosti (*tibia*) spálená dočerna, zlomek distální části holenní kosti (*tibia*) spálený dočerna
Velmi malý savec (velikost hraboše) – 7 obratlů (*vertebra*), z toho 3 ks spálené dohněda a 2 ks dočerna
Velký savec – zlomek diafýzy dlouhé kosti spálený dočerna
Střední savec – zlomek žebra (*costa*) se třemi šikmými zářezy na povrchu
Neurčený savec – 63 zlomků neurčených kostí a ve čtyřech případech zubů, z toho 26 ks spálených dočerna, 3 ks došeda, 9 ks doběla
Neurčený obratlovec – 7 neurčených zlomků, z toho 3 ks spálené dočerna

Vzorek 9

Rejsek obecný (*Sorex araneus*) – více než polovina levé dolní čelisti se zuby (*mandibula*, I₂, P₁, M₁₋₃), zlomek levé dolní čelisti se zuby (*mandibula*, I₁₋₂), první řezák (*dens incisivus*) levé dolní čelisti

Rejsek (*Sorex* sp.) – zlomek horní čelisti se zuby (*maxilla*, P²⁻³), zlomek úhlového výběžku dolní čelisti (*mandibula*)

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) – více než polovina dolní čelisti (*mandibula*, M₁₋₃)

Hraboš (*Microtus* sp.) – méně než polovina horní čelisti (*maxilla* + *dens*) – M¹⁻³, více než polovina stoličky dolní čelisti (M_{inf.}), část tvrdého patra (*palatum durum*)

Neurčený hlodavec (Rodentia) – zlomek špičáku (*dens caninus*)

Savec středního tělesného rámce – zlomek žebra (*costa*) spálený doběla

Velmi malý savec (velikost hraboše) – 2 fragmenty stehenní kosti (*femur*), 8 obratlů (*vertebra*), z toho 3 spálené dočerna, 2 ocasní obratle (*vertebra caudalis*), žebro (*costa*), *metapodium*, 2 články prstu (*phalanx*), 3 zlomky zubů (*dens*)

Velmi malý savec (velikost hryzce) – poškozený bederní a ocasní obratel (*vertebra lumbalis*, v. *caudalis*), zlomek žebra (*costa*)

Velmi malý savec – pažní kost (*humerus*)

Neurčený savec – 13 zlomků neurčených kostí, z toho 5 spáleno doběla

Neurčená kost obratlovce – 107 zlomků, z toho 56 spálených – 3 ks hnědočerná barva, 33 ks černá barva, 22 ks bílá barva

Vzorek 10

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – 2 zlomky žebra (*costa*) spálené dočerna, 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens premolaris/molaris*) spálené dočerna

Hryzec vodní (*Arvicola terrestris*) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí, (LOID=8,9 mm), poškozený horní řezák (*dens incisivus*), 4 stoličky (*dens molaris*), fragment loketní kosti (*ulna*) pravé končetiny spálený dohněda, více než polovina bederního obratle (*vertebra lumbalis*)

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) více než polovina lebky s téměř kompletní denticí, chybí pouze levý řezák (LOSD=6,1 mm), 2 druhé stoličky horní čelisti (M²), více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí (LOID=6,4 mm)

Hraboš (*Microtus* sp.) – 5 stoliček (*dens molaris*), fragment rostrální části dolní čelisti s řezákem (*dens incisivus*), část patrové kosti se stoličkou (M³)

Malý hrabošovitý hlodavec (*Arvicolidae*) - stehenní kost levé končetiny (*femur*), proximální polovina stehenní kosti (*femur*) pravé končetiny, méně než polovina holenní kosti (*tibia*)

Myš (*Mus* sp.) – řezák (*dens incisivus*) spálený dočerna

Malý myšovitý hlodavec (*Muridae*) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí, distální polovina pažní kosti (*humerus*) spálená dohněda, proximální polovina pažní kosti (*humerus*)

Malý hlodavec (Rodentia) – řezák dolní čelisti (*dens incisivus*), 2 zlomky levé a pravé poloviny pánve (*pelvis*)

Krtek obecný (*Talpa europaea*) – více než polovina vřetenní kosti (*radius*), zlomek loketní kosti (*ulna*)

Rejsek obecný (*Sorex araneus*) – 2 levé dolní čelisti se zuby (*mandibula* + *dens*; LMd=9,9 mm), první řezák levé dolní čelisti (*dens incisivus*), 2 ks rostrální části lebky (*cranium*) včetně zubů, pravděpodobně dvou různých jedinců

Rejsek/rejsec (*Sorex/Neomys*) – zlomek levé horní čelisti s třenovým zubem a špičákem (*maxilla* + *dens praemolaris*, d. *caninus*), zlomek zubu (*dens*)

Rejskovitý hmyzožravec (*Soricidae*) – 2 celé loketní kosti (*ulna*), více než polovina loketní kosti (*ulna*) lehce spálená dohněda, zlomek loketní kosti (*ulna*), téměř kompletní stehenní kost (*femur*) pravé končetiny

Ještěrka (*Lacerta* sp.) – 2 ks více než poloviny *dentale* dvou jedinců, zlomek horní čelisti spálený dočerna

Rosnička zelená (*Hyla arborea*) – levá polovina pánve (*ilium*) spálená dohněda

Skokan (*Rana* sp.) – část pánve (*ilium*) slabě spálená dočerna, patní kost (*calcaneus*)

Savec středního tělesného rámce – zlomek korunky zubu (*dens*) spálený dočerna, zlomek žebra (*costa*) slabě opálený dočerna, 4 zlomky korunky zubu (*dens*) spálené dočerna

Velmi malý savec (velikost hraboše) – 7 zlomků lebky (*cranium*), 3 poškozené řezáky (*dens incisivus*), 7 zlomků lebky (*cranium*), z toho 1 ks je spálen dočerna, 6 krčních obratlů (*vertebra cervicalis*), z toho 2 ks spáleny dočerna, 30 obratlů (*vertebra*), z nichž 7 ks je spáleno dohněda, 4 zlomky křížové kosti (*sacrum*), 3 ocasní obratle (*vertebra caudalis*), z toho jeden spálený dohněda a druhý dočerna, 2 zlomky žeber (*costa*), zlomek lopatky (*scapula*), zlomek pažní kosti (*humerus*), 2 ks vřetenní kosti (*radius*), polovina kyčelní kosti (*ilium*), 2 zlomky stehenní kosti (*femur*) spálené dohněda, 4 zlomky holenní kosti (*tibia*), z toho jeden spálený dohněda a druhý dočerna, 7 ks *metapodium*, z toho 2 ks jsou slabě spáleny dohněda, *metapodium* – 3 fragmenty, z toho 1 ks je spálený dočerna, 3 články prstu (*phalanx*) spálené dohněda

Velmi malý savec (velikost hryzce) – zlomek dolní čelisti (*mandibula*) spálený dohněda, 3 zlomky holenní kosti (*tibia*), z toho 1 ks je slabě spálený dohněda, *metapodium* spálené dohněda, kompletní článek prstu (*phalanx*)

Neurčený savec – 104 zlomků neurčených kostí (z toho 6 ks spáleno dohněda, 47 ks dočerna, 14 ks došeda, 1 ks doběla)

Neurčený pták – pažní kost (*humerus*) pravé končetiny spálená dočerna, 2 zlomky levé a pravé zobcovité kosti (*coracoid*) dvou různých druhů ptáků, méně než polovina obratle (*vertebra*) spálená dočerna, 2 zlomky páteře

Neurčená žába – více než polovina obratle (*vertebra*) spálená dohněda, méně než polovina stehenní kosti (*femur*) spálená dohněda, *parasphenoidale* a *pterigoideum* spálené dohněda, 2 ks holenní + lýtkové kosti (*tibiofibula*), zlomek pánve (*ilium*), 8 fragmentů kostí končetin, z toho 6 ks je spáleno dohněda a 1 ks dočerna, uvolněná epifýza dlouhé kosti, článek prstu (*phalanx*)

Neurčený obratlovec – 22 zlomků lebky, z toho 2 spáleny dočerna, 4 zlomky obratlů (*vertebra*), 25 zlomků neurčených kostí, z toho 3 ks spáleny dohněda a 5 ks dočerna

Vzorek 11

Prase (*Sus* sp.) – zlomek korunky zubu (*dens*) spálený dočerna

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) méně než polovina lebky (*cranium*) s M²⁻³

Hraboš (*Microtus* sp.) - 2 stoličky (*dens molaris*), z toho jedna spálená dohněda a druhá dočerna

Myš (*Mus* sp.) – horní řezák (*dens incisivus*) zřejmě opálený dohněda

Malý myšovitý hlodavec (*Muridae*) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí spálená dočerna, více než polovina loketní kosti (*ulna*), více než polovina holenní kosti (*tibia*)

Neurčený hlodavec (*Rodentia*; velikosti veverky) – více než polovina řezáku (*dens incisivus*) horní čelisti

Neurčený hlodavec (*Rodentia*; velikosti hryzce) - více než polovina řezáku (*dens incisivus*) dolní čelisti spálený dohněda

Krtek obecný (*Talpa europaea*) – kompletní klíční kost (*clavicula*) spálená dohněda

Rejsek/rejsec (*Sorex/Neomys*) – méně než polovina levé horní čelisti s většinou zubů (*maxilla* + *dens incisivus* (I³), *caninus*, *praemolaris*, *molaris*) slabě opálené dohněda

Rejskovitý hmyzožravec (*Soricidae*) – 2 ks více než poloviny holenní kosti (*tibia*), v jednom případě spálené dočerna

Skokan (*Rana* sp.) – distální polovina pažní kosti (*humerus*) pravé končetiny – spálená (hnědočerná barva), patní kost (*calcaneus*) – spálená (hnědočerná barva)

Velmi malý savec – 5 zlomků lebky (*cranium*), z toho 2 ks spáleny (dohněda a dočerna), řezák dolní čelisti (*dens incisivus*) spálený dohněda, 4 zlomky řezáků (*dens incisivus*), přičemž jeden je spálený dočerna, 9 obratlů, z toho 2 krční (*vertebra cervicalis*) a 2 ocasní (*vertebra caudalis*), jeden z obratlů je slabě opálen dočerna, téměř celá pažní kost (*humerus*), nepřirostlá proximální epifýza pažní kosti (*humerus*), zlomek sedací kosti (*ischium*), 3 zlomky stehenní kosti (*femur*), 6 zlomků holenní kosti (*tibia*), poškozená patní kost (*calcaneus*), 7 ks *metapodium*, 3 články prstu (*phalanx*), z toho 1 ks spálený dočerna

Neurčený savec – 49 zlomků (v jednom případě fragment korunky zubu), z toho 18 ks spáleno dočerna, 2 ks došeda a 9 ks doběla

Neurčený pták malé velikosti – více než polovina vřetenní kosti (*radius*) a poškozený *carpometacarpus*

Neurčený pták – 2 poslední články prstu – dráповé kosti (*phalanx distalis*); jedná se o dva velikostně odlišné druhy ptáků

Neurčená žába – více než polovina holenní + lýtkové kosti (*tibiofibula*) a část pánve (*ilium*), oba nálezy jsou spálené (hnědočerná barva)

Neurčený obratlovec – 6 obratlů (*vertebra*), z toho 3 ks spáleny dočerna, 29 neurčených zlomků, z toho 9 spáleno dočerna

Vzorek 12

Prase (*Sus* sp.) – zlomek korunky stoličky (*dens molaris*), která dosud není prořezána z čelisti
Savec středního tělesného rámce – 4 zlomky korunky zubu (*dens*), přičemž 3 ks jsou spáleny dočerna

Velmi malý savec (velikost hraboše) – nepřirostlá distální epifýza stehenní kosti (*femur*) spálená doběla

Neurčený savec – 7 zlomů zubů (*dens*), z toho 2 ks jsou spáleny dočerna, 25 zlomků neurčených kostí, z toho 13 ks spáleno doběla a 3 ks dočerna

Vzorek 13

Prase (*Sus* sp.) – 2 zlomky korunky třenového zubu/stoličky (*dens premolaris/molaris*), oba spáleny dočerna

Hraboš (*Microtus* sp.) – méně než polovina levé horní čelisti (*maxilla*) se stoličkou (M¹) spálená dohněda, fragment dolní čelisti (*mandibula*) včetně dvou stoliček (M₁₋₂) spálený dohněda, první stolička dolní čelisti (M₁)

Myš (*Mus* sp.) – více než polovina levé dolní čelisti (*mandibula*) se zuby (I, M₁₋₃, přičemž M₃ je uvolněná), nález je spálen dohněda, více než polovina dolního řezáku (*dens incisivus*)

Myšovitý hlodavec (*Muridae*) – více než polovina horního řezáku (*dens incisivus*), zlomek řezáku (*dens incisivus*), více než polovina holenní kosti (*tibia*)

Ještěrka (*Lacerta* sp.) – 2 části dentale se zuby, spáleno dočerna

Velmi malý savec (velikosti hraboše) – 4 zlomky lebky (z toho 2 ks *bula tympanica*) spálené dohněda, 10 poškozených obratlů (*vertebra*), z toho 6 ks spáleno (černá 5 ks a hnědočerná barva 1ks), více než polovina pažní kosti (*humerus*) spálené dohněda, část pánve (*pelvis*) spálená dohněda, fragment sedací kosti (*ischium*) spálený dočerna, více než polovina stehenní kosti (*femur*) spálená dočerna (na jejím povrchu registrovány příčně orientované

rýhy v počtu 3 ks, zůstává otázkou, zda se jedná o zářezy), 2 články prstu (*phalanx*), přičemž jeden z nich je spálený dočerna

Velmi malý savec – 2 poškozené obratle (*vertebra*), 5 fragmentů zubů (*dens*) – pravděpodobně řezáků

Neurčený savec – 63 zlomků kostí (z toho 21 lehce spáleno dočerna, 3 ks došeda a 6 ks doběla)

Neurčený pták – proximální část vřetenní kosti (*radius*)

Neurčená žába – zlomek holenní a lýtkové kosti (*tibiofibula*) spálený dohněda

Neurčený obratlovec – 27 zlomků neurčených kostí (z toho 20 spálených - hnědá 5 ks, černá 11 ks, šedobílá 1 ks, bílá 3 ks)

Vzorek 14

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – zlomek korunky stoličky (*dens molaris*) ne juvenilního jedince

Prase (*Sus* sp.) – zlomek korunky třenového zubu (*dens praemolaris*; slabé obroušení skloviny)

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) – polovina dolní čelisti dospělého jedince, ze zubů zachován řezák a stoličky (M_{1-2})

Hraboš (*Microtus* sp.) – první stolička dolní čelisti (M_1), méně než polovina pravé dolní čelisti (*mandibula*) s řezákem

Myš (*Mus* sp.) – zlomek horní čelisti (*maxilla* + M^1) dospělého jedince spálený dočerna

Savec středního tělesného rámce – 2 fragmenty bederního obratle (*vertebra lumbalis*), *processus articularis cranialis*, *caudalis*, z toho 1 ks je spálený dočerna, zlomek čelisti (část zubního lůžka)

Velmi malý savec (velikost hraboše) – 11 poškozených obratlů (*vertebra*), z toho 4 ks spáleny (černá a hnědočerná barva), 5 zlomků pánve (*pelvis*), z toho 2 ks jsou částečně spáleny dohněda, proximální diafýza stehenní kosti (*femur*) spálená dočerna,

Velmi malý savec – 8 zlomků lebky (*cranium*) včetně 1 zlomku horní čelisti se zubem (*maxilla* + *dens*) spáleného dohněda, méně polovina žebra (*costa*), ocasní obratel (*vertebra caudalis*) spálený dohněda, proximální epifýza pažní kosti (*humerus*) spáleno dohněda, proximální část vřetenní kosti (*radius*), patní kost (*calcaneus*) a článek prstu (*phalanx*) spáleny dohněda

Neurčený savec – 44 neurčených zlomků kostí (z toho 11 ks lehce spáleno dočerna a 1 ks doběla)

Neurčená žába – zlomek vřetenní + loketní kosti (*radioulna*)

Neurčený obratlovec – 26 zlomků kostí (z toho 12 spálených - hnědá 7 ks, černá 2 ks, šedá 1 ks, šedobílá 1 ks, bílá 1 ks), více než polovina obratle (*vertebra*)

Vzorek 16

Hraboš (*Microtus* sp.) – 2 stoličky (*dens molaris*)

Savec středního tělesného rámce – zlomek korunky zubu (*dens*)

Velmi malý savec (velikost hraboše) – ocasní obratel (*vertebra caudalis*), distální část pažní kosti (*humerus*) zčásti opálený dočerna

Neurčený savec – 13 zlomků neurčených kostí, z toho 7 ks spáleno dočerna

Neurčený savec – 5 zlomků zubních korunek (*dens*)

Neurčený plaz – více než polovina procelního obratle (*vertebra*)

Neurčený obratlovec – 3 zlomky obratle (*vertebra*), z toho jeden spálený dočerna a jeden doběla

Vzorek 17

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – zlomek korunky zubu (*dens*) spálený dočerna

Prase (*Sus* sp.) – 2 zlomky korunky zubu (*dens*) spálené dočerna

Hryzec vodní (*Arvicola terrestris*) – řezák horní čelisti (*dens incisivus*) spálený dohněda, méně než polovina pažní kosti (*humerus*) spálené dohněda, zlomek loketní kosti (*ulna*) spálený dohněda

Hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*) – levá polovina dolní čelisti (*mandibula*) s kompletní denticí (LOID=5,4 mm)

Hraboš (*Microtus* sp.) – 3 stoličky (*dens molaris*), z toho jedna je spálená dočerna a druhá dohněda, zlomek horní čelisti (*maxilla*) - patrné zubní alveoly

Myš (*Mus* sp.) – 3 zlomky rostrální části dolní čelisti (*mandibula*), u dvou z nich je přítomen řezák, u jedné zachována první stolička (M₁) – jedná se o 3 různé jedince, dva zlomky jsou slabě opáleny dohněda, třetí nález je spálen dočerna, zlomek řezáku (*dens incisivus*) spálený dočerna

Myšovitý hlodavec (*Muridae*) – druhá stolička (*dens molaris*, M2), distální polovina holenní kosti (*tibia*) opálená dohněda, zlomek horní čelisti (*maxilla*) s třetí stoličkou (M³)

Malý hlodavec (*Rodentia*) – 3 téměř kompletní pažní kosti (*humerus*) – 2 ks spálené dohněda a 1 ks dočerna, méně než polovina loketní kosti (*ulna*) spálená dohněda, více než polovina stehenní kosti levé končetiny (*femur*)

Rejsek (*Sorex* sp.) – 2 zlomky obličejové části lebky (*splanchnocranium*) se zuby, jedná se o 2 různé jedince, jeden nález je spálený dohněda, stolička (*dens molaris*), zlomek horní čelisti (*maxilla*) se stoličkami, zlomek dolní čelisti (*mandibula*) s druhým řezákem (I₂)

Rejskovitý hmyzožravec (*Soricidae*) – 2 zlomky lebky (*cranium*), distální polovina holenní kosti (*tibia*)

Ještěrka (*Lacerta* sp.) – 3 ks řezákové kosti (*praemaxilla*) – jedná se o minimálně 2 různé jedince, více než polovina *dentale*

Rosnička zelená (*Hyla arborea*) – pravá polovina pánve (*ilium*) spálená (hnědočerná barva)

Skokan (*Rana* sp.) – *urostyl*, zachována méně než polovina, nález je spálený dohněda

Savec středního tělesného rámce – 2 zlomky žebra (*costa*) subadultního jedince, oba spálené (hnědočerná barva), na jednom z fragmentů jsou 3 šikmé zářezy

Velmi malý savec – 12 fragmentů lebky (*cranium*), 2 zlomky řezáku (*dens incisivus*), z toho jeden je spálený dočerna, 45 obratlů (*vertebra*), z toho 15 ks opáleno dohněda a 1 ks dočerna, 2 zlomky krčního obratle (*vertebra cervicalis*), zlomek křížové kosti (*sacrum*) spálený dočerna, 1 ocasní obratel (*vertebra caudalis*), 4 žebra (*costa*), z toho 2 ks spáleny (1 ks hnědá barva a 1 ks hnědočerná barva), 1 zlomek pažní kosti (*humerus*) spálený dohněda, 2 zlomky kyčelní kosti (*ilium*), z toho jeden je slabě opálený dočerna, zlomek sedací kosti (*ischium*), 2 zlomky stehenní kosti (*femur*), 6 zlomků holenních kostí (*tibia*), z čehož 3 ks jsou spáleny (hnědočerná barva), 2 uvolněné proximální epifýzy holenní kosti (*tibia*) spálené dohněda, 5 ks *metapodium* a 1 zlomek téže anatomie, článek prstu (*phalanx*), 3 zlomky diafýzy dlouhé kosti

Neurčený savec – 122 zlomků neurčených kostí (ve třech případech zubů), z toho 73 ks spáleno dočerna, 1 ks došeda a 10 ks doběla

Neurčený pták (malé velikosti) – zlomek zobcovité kosti (*coracoid*), zlomek běháku (*tarsometatarsus*)

Neurčená žába – více než polovina stehenní kosti (*femur*) spálené dohněda, zlomek diafýzy holenní + lýtkové kosti (*tibiofibula*) spálené dohněda, 2 kosti autopodia, 2 neurčené kosti, z toho 1 ks je spálený dočerna

Neurčený obratlovec – 8 fragmentů obratlů (*vertebra*), z toho 6 slabě opálených dohněda, 30 ks neurčených kostí, z toho 11 ks spáleno dohněda a 4 ks spáleno dočerna

Vzorek 18

Ovce/koza (*Ovis/Capra*) – téměř kompletní třetí článek prstu (*phalanx III*) spálený dohněda

Hryzec vodní (*Arvicola terrestris*) – 2 stoličky (*dens molaris*)

Myšovitý hlodavec (*Muridae*) – proximální epifýza pažní kosti (*humerus*)
 Rejskovitý hmyzožravec (*Soricidae*) – loketní kost (*ulna*), méně než polovina stehenní kosti (*femur*) levé končetiny spálený dočerna, patní kost (*calcaneus*)
 Ropucha obecná (*Bufo bufo*) – levá a pravá polovina pánve (*ilium*, 2 ks) dvou různých jedinců, téměř kompletní *parasphenoidale*
 Skokan (*Rana* sp.) – řezáková kost (*praemaxilla*)
 Savec středního tělesného rámce – zlomek žebra (*costa*), zlomek korunky zubu (*dens*) opálený dočerna
 Velmi malý savec – 4 zlomky lebky (*cranium*), obratel (*vertebra*), polovina nosiče (*axis*), krční obratel (*vertebra cervicalis*), 2 ocasní obratle (*vertebra caudalis*) – oba spálené dočerna, více než polovina žebra (*costa*), zlomek loketní kosti (*ulna*) opálený dočerna, zlomek pánve (*pelvis*) spálený dočerna, 2 ks diafýzy holenní kosti (*tibia*), 2 ks *metapodium*
 Neurčený savec – 56 zlomků neurčených kostí, z toho 28 ks spáleno dočerna a 9 ks doběla
 Neurčená žába – *coracoid*, 2 zlomky stehenní kosti (*femur*), oba spálené (hnědočerná barva)
 Neurčený obratlovec – 3 obratle (*vertebra*), z toho 2 jsou slabě opáleny dohněda

Vzorek 19

Velmi malý savec – ocasní obratel (*vertebra caudalis*)
 Neurčený pták – zlomek dlouhé kosti spálený doběla

Vzorek 20

Hryzec vodní (*Arvicola terrestris*) – více než polovina pažní kosti (*humerus*) místy opálená dohněda
 Hraboš (*Microtus* sp.) – poškozená stolička (*dens molaris*)
 Savec středního tělesného rámce – 2 zlomky korunky zubu (*dens*)
 Velmi malý savec – 7 fragmentů lebky (*cranium*), z toho 1 ks spálený dočerna, 9 obratlů (*vertebra*), zlomek pažní kosti (*humerus*), zlomek stehenní kosti (*femur*) spálený dočerna, patní kost (*calcaneus*) spálená doběla, *metapodium*, článek prstu (*phalanx*)
 Neurčený savec – 41 zlomků neurčených kostí, z toho 1 ks spálen dohněda, 26 ks spáleno dočerna a 8 ks doběla
 Neurčený pták – zlomek zobcovité kosti (*coracoid*)
 Neurčená žába – zlomek pánve (*ilium*),
 Neurčený obratlovec – 6 zlomků neurčené kosti, z toho 2 ks spáleny dohněda a 5 ks spáleno dočerna, 3 obratle (*vertebra*)

Tereza Šálková

Archeologický ústav, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Laboratoř archeobotaniky a paleoekologie, Přírodovědecká fakulta, Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích

Úvod

Sídliště z plaňanského horizontu mladší doby římské se rozkládá na katastru obcí Přešťovice a Slaník, Z a JZ od obce Přešťovice, na jižním a východním svahu mírného návrší, které se sklání k J a JV do širokého údolí řeky Otavy. Je situováno na jejím levém břehu a na břehu Rovenského potoka v nadmořské výšce 384-402 m (*Dubský 1949, 400; Parkman – Zavřel 2009, 315 - 339*). Archeobotanicky zpracovávané objekty 1/08 a 1/09 byly v terénu zkoumány v letech 2008 – 2009 na základě přítomnosti anomálií zjištěných geofyzikálním měřením.

Metoda

Objekt 1/08: objekt pravidelného kruhového půdorysu (průměr 2,75 m, hloubka 2 m; obr. 1), interpretovaný jako pec na pálení vápna, byl rozdělen na dvě poloviny a postupně vybírán po 10 cm silných mechanických vrstvách (do hloubky 80 cm), v samotném tělese pece byly vzorky odebírány po stratigrafických jednotkách. Z každé vrstvy byly odebírány vzorky pro archeobotanickou analýzu, a to jeden vzorek ze severního a jeden z jižního sektoru do hloubky 40 cm, jeden vzorek z 5. – 9. mechanické vrstvy a jeden vzorek z každé stratigrafické vrstvy uvnitř tělesa pece (obr. 3).

Objekt 1/09: sídlištní objekt nepravidelně kruhového půdorysu (2,7x2,8 m; obr. 2), byl do podloží zahloubený 60 cm, vzorky byly odebírány po 10 cm mocných mechanických vrstvách (vz. 1 – 3) a ze dna objektu (vz. 4), a to pouze z jižní části objektu. Objekt lze interpretovat jako řemeslnický nebo výrobní přístřešek (obr. 2).

Odebráno a analyzováno bylo 20 vzorků, 4 z obj. 1/09 (o celkovém objemu 85 l; tabulka 1), 16 z obj. 1/08 (o celkovém objemu 345 l; tabulka 1). Odebrané vzorky byly proplaveny v laboratoři, použita byla flotační metoda, která využívá rozdílné relativní hmotnosti zuhelnatělých rostlinných makrozbytků a ostatních částí odebraného vzorku a síto o velikosti oka 0,25 mm. Proplavené vzorky byly vysušeny za pokojové teploty, následně byly vybírány všechny rostlinné makrozbytky a uhlíky. Vzorky byly prohlíženy stereomikroskopem a pro určení byla použita základní literatura (*Anderberg 1994; Berggren 1981; Cappers – Bekker – Jans 2006; Hajnalová 1993; Hajnalová 1999; Lhotská-Chrtková 1978; Jacomet 2006*) a srovnávací sbírka. Do potenciálních ekologických skupin byly makrozbytky klasifikovány na základě literatury (*Kubát 2002; Hejný – Slavík 1988-1992; Slavík – Štěpánková 2004; Štěpánková 2010*). Vzhledem k velkému množství dochovaných drobných zvířecích kostí, analyzována pod stereomikroskopem byla i rezidua vzorků (neplovoucí pevná složka větší než 1,2 mm), která zůstala na síti v plavičce.

Metodou AMS byly radiokarbonově datovány (Center for Applied Isotope Studies, University of Georgia) dva vzorky z objektu 1/08 (vrstvy 2001 – mech. vr. 2 a 2003 - mech. vr. 7; tab. 3).

Tabulka 1: Přešťovice, objekty 1/08 a 1/09. Seznam odebraných vzorků, jejich kontext, objem, počet rostlinných makrozbytků a koncentrace.

č. vz.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
sonda	3/09	3/09	3/09	3/09	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08	2/08
objekt	1/09	1/09	1/09	1/09	1/ 8	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08	1/08
vrstva	1	4	2	3	1005	1004	10-	10-	20-	50-	30-	0-	20-	30-	80-	0-	40-	60-	40-	70-
sektor	J	J	J	J			J	S	S	S+J	S	J	J	J	S+J	S	J	S+J	S	S+J
objem (l)	25	20	20	20	25	20	20	20	20	25	21	20	20	20	20	20	22	24	23	25
celkem																				
RM	23	11	8	13	49	1	69	99	55	119	64	18	59	34	3	30	46	26	48	18
RM/1	0,92	0,55	0,40	0,65	1,96	0,05	3,45	4,95	2,75	4,76	3,05	0,90	2,95	1,70	0,15	1,50	2,09	1,08	2,09	0,72

Tabulka 2: Radiokarbonové datování

	Sample		Context	Material	$\delta^{13}C, \text{‰}$	¹⁴ C age, years BP	±	pMC	±	BC (95,4%)
	UGAMS#	ID								
Přešťovice	17257	1P	1003	caryopsis	-23.7	2000	25	77.94	0.25	49 BC - 59 AD
Přešťovice	17258	2P	1001	caryopsis	-23.4	2010	25	77.84	0.25	55 BC - 58 AD

Výsledky

Bylo získáno 793 rostlinných makrozbytků: z objektu 1/08 738, z objektu 1/09 55. Koncentrace RM v jednotlivých vzorcích byla nízká, pohybovala se od 0,05 ve vz. 6 po 4,95 ve vz. 8 (tabulka 1). Pro následné analýzy byly vyloučeny nezuhebnatělé rostlinné makrozbytky, u kterých nelze vyloučit pozdější kontaminace.

Radiokarbonové datování (tab. 2) potvrdilo zánik pece na přelomu letopočtů (2000 resp. 2010 BC).

Makrozbytků obilnin bylo doloženo 656, velkou část (71%) ovšem nebylo možné zařadit do jednotlivých botanických druhů a byla určena pouze jako obilnina (Cerealia). Z určitelných obilnin (obr. 5) převládá ječmen (*Hordeum vulgare*, 49%), doplněný pšenicí dvouzrnkou (*Triticum dicoccum*, 22%), žitem (*Secale cereale*, 13%), prosem (*Panicum miliaceum*, 10%), nahou pšenicí (*Triticum aestivum/durum/turgidum*, 4%) a ovsem (*Avena* sp., 2%). Struktura obilovin v obj. 1/09 rámcově odpovídá objektu 1/08, ale pro malý počet nálezů (14) není samostatně hodnotitelný.

Z luštěnin byly nalezeny jen 3 semena hrachu/vikve (*Pisum/Vicia*). V kategorii olejnin bylo nalezeno jedno semeno máku setého (*Papaver somniferum*).

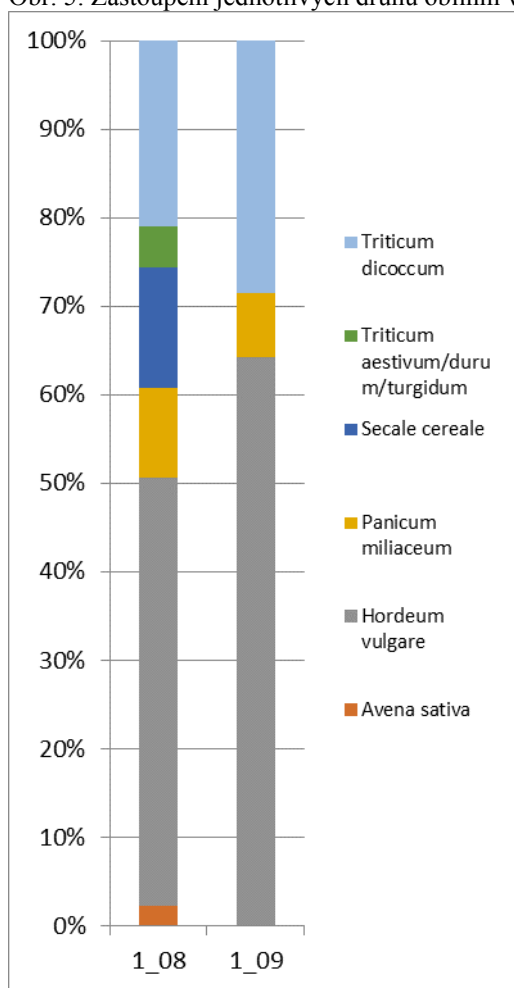
Z ostatních zuhebnatělých rostlinných makrozbytků (n=113) lze rámcově rekonstruovat prostředí, ze kterého pocházejí rostliny, jejichž zbytky byly uloženy ve výplni objektů (obr. 6). Cca 56% tvoří makrozbytky rostlin, které se typicky vyskytují buď jako plevel na polích nebo na rumišťích. Většinu makrozbytků plevelů (n=53) tvoří potenciální plevel jařin (98%; např. *Fallopia convolvulus*, *Galium spurium*, *Chenopodium album*, *Polygonum aviculare*), potenciální plevel ozimů byl doložen v jediném exempláři (*Bromus secalinus*). Sešlapávané plochy indikuje rdesno ptačí (*Polygonum aviculare*).

Cca 37% souboru tvoří makrozbytky typické pro různé typy trávníků, úhory apod. Doložena je přítomnost rostlin spíše vlhkomilných (např. *Phleum* cf. *pratense*, *Trifolium* cf. *repens*, *Vicia* cf. *cracca*) i rostlin typických pro spíše suší stanoviště (např. *Hypericum perforatum*, *Polycnemum arvense*, *Vicia* cf. *villosa*).

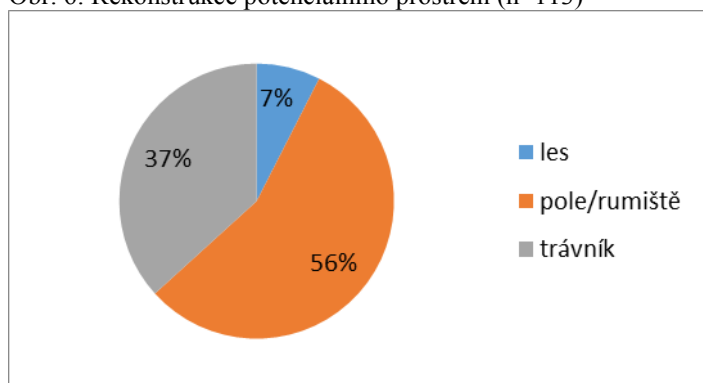
Původ cca 9% makrozbytků lze rekonstruovat do prostředí lesů, lesních lemů a pasek (např. *Galium sylvaticum*, *Prunus spinosa*, *Quercus* sp., *Sambucus nigra*, *Ranunculus* cf. *auricomus*). *Galium sylvaticum* a *Ranunculus* cf. *auricomus* odkazují k světlým listnatým, spíše vlhčím lesům, *Prunus spinosa* a *Sambucus nigra* mohou odrážet získávání planého ovoce.

Obr. 5: Zastoupení jednotlivých druhů obilnin v obj. 1/09 (n=14) a 1/08 (n=176).

Obr. 6: Rekonstrukce potenciálního prostředí (n=113)

Diskuse

Struktura užitkových rostlin

Ze zpracování artefaktů z obou zkoumaných objektů plyne, že v obj. 1/09 byla doložena jen keramika tzv. germánské proveniencí, kdežto v obj. 1/08 ve všech vrstvách keramika germánské proveniencí i keramika laténská (Parkman – Zavřel 2009, 334-335). Vzhledem k malému množství rostlinných makrozbytků získaných z objektu 1/09 nelze učinit relevantní srovnání obou objektů, lze pouze konstatovat, že v základních tendencích se objekty mezi sebou výrazně neliší. V obou je dominantní obilninou ječmen a doplňkovou plodinou pšenice dvouzrnka a doložen výskyt prosa setého (skutečnost, platná v ČR pro souhrnná data doby laténské i doby římské; viz Kočár – Dreslerová 2010, 216, graf. 5). V objektu 1/08 se navíc vyskytují obilky žita, nahé pšenice a ova, které lze považovat za doklad vyspělého systému obdělávání půdy. Širší struktura obilnin v obj. 1/08 může být snadno způsobena čistě statisticky (větší objem proplavené výplně objektu, větší množství získaných makrozbytků).

Žito se v souhrnných datech pro ČR vyskytuje v době laténské i v době římské, v přešťovickém souboru je jeho zastoupení nadprůměrné. Podíl nahé pšenice v porovnání s daty pro dobu laténskou je v Přešťovicích podprůměrný, srovnatelný s průměrnými daty doby římské. V Přešťovicích nebyla doložena pšenice špalda, která se ale v souhrnných datech z ČR vyskytuje výrazně, naopak pro dobu římskou je výskyt špaldy velice vzácný (viz Kočár – Dreslerová 2010, 216, graf. 5). Domestikovaný oves se objevuje od doby laténské (Kočár – Dreslerová 2010, 210), v případě nálezů z Přešťovic nelze ovšem určit, zda obilky patří rostlině plané či domestikované. Podíl ova v souboru je v souladu s průměrnými daty pro ČR pro dobu laténskou i dobu římskou. Lze konstatovat, že v Přešťovicích se v sortimentu obilnin vyskytují masivněji méně náročné druhy – ječmen a žito a méně často/vůbec druhy náročnější – pšenice setá resp. špalda.

Z tafonomického hlediska je zajímavé, že velmi podobnou část z dokladů obilnin tvoří v obou objektech blíže neurčitelné obilky, jejich zlomky a částečně zlomky stébel (degradované buď během života na sídlišti nebo v souvislosti s depozicí a postepozicičními procesy): v obj. 1/08 71%, v obj. 1/09 67%. To naznačuje, že výplně objektů zřejmě prošly obdobnými procesy a i vzhledem k nízkým koncentracím makrozbytků a struktuře další doložené vegetace může být v objektech uložená redeponovaná kulturní vrstva.

Potenciálně užitkové rostliny

Mnoho z doložených zbytků rostlin mohlo být člověkem využíváno - jako ovoce plody trnky obecné (*Prunus spinosa*) a bezu černého (*Sambucus nigra*), pro moučnaté plody např. opletka obecná (*Fallopia convolvulus*), merlíkovité (*Chenopodiaceae*), rdesnovité (*Polygonum aviculare*, *Persicaria* sp.), jako léčivka např. sléz přehlížený (*Malva neglecta*) nebo třezalka tečkovaná (*Hypericum perforatum*).

Rekonstrukce vegetace

Mapa potenciální přirozené vegetace (Neuhäselová 2001) rekonstruuje v místě zkoumané lokality bikovou a nebo jedlovou doubravu (*Luzulo albidae-Quercetum*). Analýza rostlinných makrozbytků ukazuje zemědělskou krajinu s vlhčími a suššími trávníky a světlé lesy a lesní lemy (viz diskuse k antrakologii).

Stratigrafie

Objekt 1/08 obsahuje šest stratigrafických vrstev, vzorkovaných jako 12 vrstev mechanických (z dvanácté vrstvy ze dna objektu vzorek nebyl odebrán nebo se nedochoval). Charakteristiku vrstev shrnuje tabulka 3. Mechanické vrstvy 3, 5 a 6 byly odebírány na rozhraní stratigrafických vrstev.

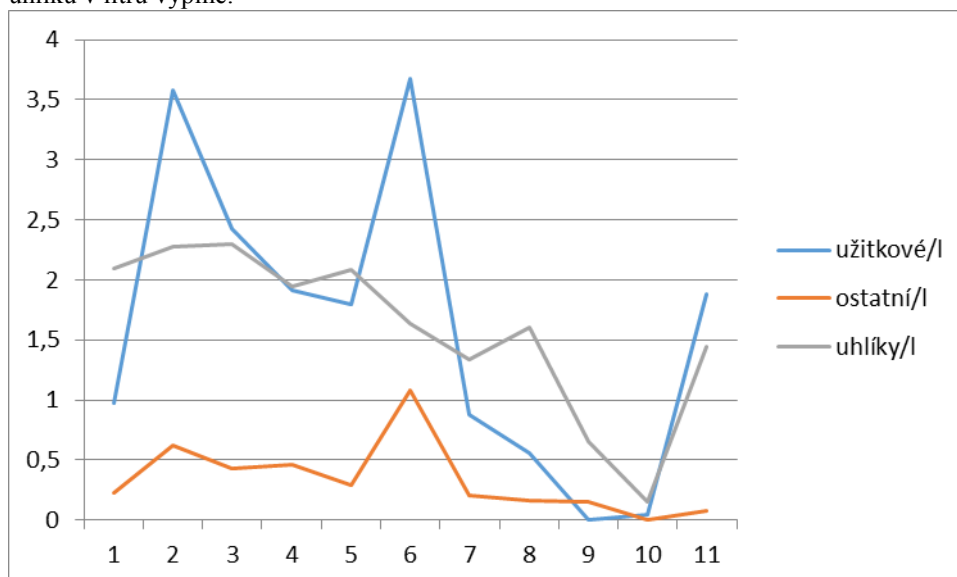
Tabulka 3: Charakteristika vrstev v objektu 1/08.

mech. vr.	strat. vr.	popis		RM/1	UHL/1	interpretace (<i>Parkman - Zavřel 2009</i>)	radiokorb. datace
1	1001	tmavohnědá, hlinitá	KE, MAZ	1,20	2,10	konečný zánik objektu	-
2	1001	tmavohnědá, hlinitá	KE, MAZ	4,20	2,28	konečný zánik objektu	Vz. 2 - 2010 BP +-25, tj. 55 př.n.l. - 58 n.l.
3	1001/2002		KE, MAZ	2,85	2,30	konečný zánik objektu	-
4	1002	žlutohnědá, hlinitá	KE, MAZ	2,37	1,95	konečný zánik objektu	-
5	1002/2003		KE, MAZ	2,09	2,09	konečný zánik objektu	-
6	1002/2003		KE, MAZ	4,76	1,64	konečný zánik objektu	-
7	1003	hnědá, hlinitopísčítá	KE	1,08	1,33	zaplňován / zaházení	Vz. 1 - 2000 BP +-25, tj. 49 př.n.l - 59 n.l.
8	1003	hnědá, hlinitopísčítá	KE	0,72	1,60	zaplňován / zaházení	-
9	1003	hnědá, hlinitopísčítá	KE	0,15	0,65	zaplňován / zaházení	-
10	1004	šedá, popelovitá	KE, KO	0,05	0,15	destrukce klenby pece	-
11	1005	hnědošedá, písčitohlinitá		1,96	1,44	destrukce klenby pece	-
12	1006	červená, propálená		-	-	destrukce klenby pece	-

Na základě terénního pozorování a zpracování artefaktů lze konstatovat, že v objektu jsou přítomny tři destrukční horizonty. Spodní vrstvy 1004 – 1006 (mech. vr. 10-12) patří k destrukci klenby pece. Střední části výplně (1003; mech. vr. 7 – 9) byly zaplněny materiálem z bezprostředního okolí objektu (postupné zaplňování nebo jednorázové zaházení). V této době mohla být také ještě alespoň zčásti funkční konstrukce stavby nad pecí, zejména spodní části stěn, které zabraňovaly přemísťování předmětů z okolí objektu do jeho výplně při postupném zaplňování. Horní vrstvy objektu (1001, 1002; mech. vr. 1 – 6) pak odrážejí konečný zánik objektu, tedy destrukci zbylých částí stěn a snad i úpravu povrchu pro novou osadu v následujícím období (*Parkman – Zavřel 2009*, 335). Pohledem archeobotaniky se situace jeví mírně komplikovaněji. Výrazně koncentrovanější jsou vzorky z 2. a 6. mechanické vrstvy, tedy z báze vrstvy 2001 a přechodu vrstev 1002/1003, v konečné destrukční fázi objektu. Rozptyl v koncentracích vzorků lze vysvětlit zaplňováním objektu materiálem různého původu, který se původně kumuloval v kulturní vrstvě. Ve vrstvě 1003 (7. – 9. mech. vrstva) je koncentrace makrozbytků nízká, což může být způsobeno buď zaházením objektu materiálem s nízkým množstvím botanických zbytků, nebo tím, že v okolí objektu vznikala kulturní vrstva, která odrážela aktivity spojené s nakládáním s obilím méně výrazně (resp. po zániku pece mohl být prostor dřívější pece používán jiným způsobem). Ve vrstvách 1001 a 1002 lze také, v porovnání s vrstvou 1003, pozorovat vyšší koncentraci makrozbytků doprovodné vegetace, ve které tvoří většinu segetální/rumištní vegetace (obr. 7) (tj. ve vzorcích z vr. 1003 je méně dokladů užitkových rostlin i jejich plevelů). Archeobotanickým pohledem je zásadní šedivá popelovitá vrstva 1004 (mech. vr. 10), interpretovaná (*Parkmanan – Zavřel 2009,335*) jako destrukce vlastního tělesa pece, která vykazuje velmi nízkou koncentraci rostlinných makrozbytků. Vrstva zbytky rostlin nemusela obsahovat vůbec nebo prošla tak vysokým žářem, že zbytky rostlin podlely destrukci. Oproti tomu, vrstva 2005 ze dna objektu interpretovaná na základě terénního pozorování rovněž jako destrukce vlastního tělesa pece, vykazuje výrazně vyšší koncentrace rostlinných makrozbytků. Rovněž poměry jednotlivých druhů obilnin se liší od vzorků z vrstev 1001 – 1003; dominantní je ječmen (62% z určitelných obilnin), 24% tvoří pšenice, vzorek doplňují oves, žito

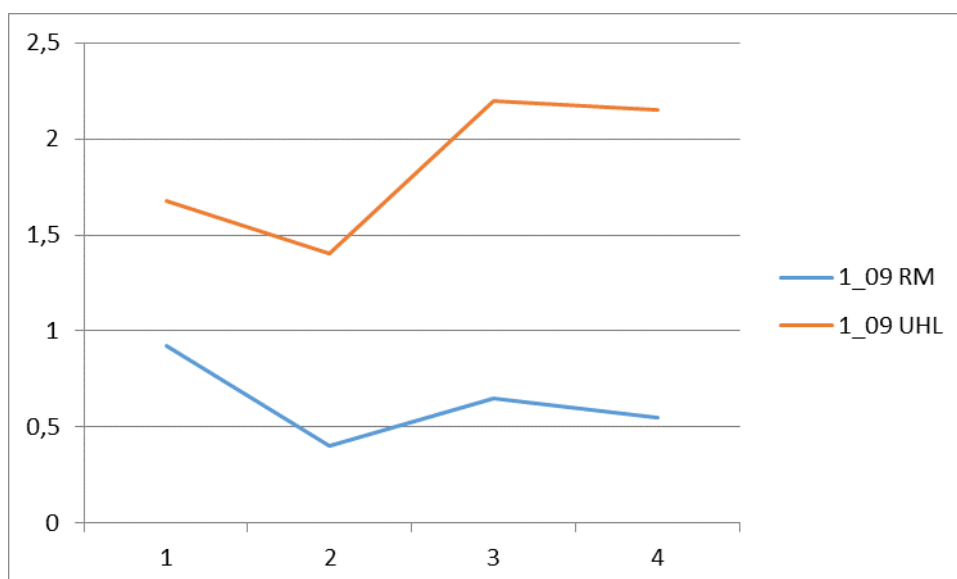
a pšenice dvouzrnka. Rozdíly oproti průměrným hodnotám nejsou zásadní, způsobeny mohou být i malým počtem získaných makrozbytků, nicméně dávají tušit, že charakter sedimentu uloženého na dně pece je odlišný od zásypových vrstev a že se mohl formovat jiným způsobem. Na odlišné procesy, kterým prošla vrstva uložená na dně pece, odkazuje i koncentrace makrozbytků doplňkové vegetace, která se ve vzorku 5 vyskytuje jen okrajově (obr. 7).

Obr. 7: Objekt1/08. Koncentrace RM užitkových rostlin, koncentrace RM doprovodné vegetace, koncentrace uhlíků v litru výplně.

Výplň **objektu 1/09** byla jednotná, hlinitá, hnědočerného zbarvení. Obsahovala zlomky keramiky (germánské provenience) a mazanice. Vzorkována ve čtyřech mechanických vrstvách (mech. vr. 1 – 3 po 10 cm mocné; mech. vr. 4 - 30-dno). Koncentrace rostlinných makrozbytků ve výplni objektu byla nízká a v jednotlivých vzorcích se výrazně nelišila (obr. 8). Ve shodě s terénním pozorováním a analýzou artefaktů lze považovat výplň objektu i z archeobotanického pohledu za redeponovanou kulturní vrstvu.

Obr. 8: Objekt1/09. Koncentrace RM a koncentrace uhlíků v litru výplně.

Datace

Dvě radiokarbonová data získaná z výplně obj. 1/2008 z vrstev 2 (1001) a 7 (1003) ukazují, že k zániku objektu muselo dojít velmi rychle. Vzorek UGAMS 17258 z vrstvy 1001 (mech. vr. 2) po kalibraci náleží do intervalu 55 př.n.l. - 58 n.l., vzorek UGAMS 17257 z vrstvy 2003 (mech. vr. 7) do intervalu 49 př.n.l - 59 n.l.

Pokud platí terénní pozorování, podle kterých vznikla vrstva 1003 brzy po zániku pece v době, kdy ještě částečně stála stavba kryjící pec a vrstvy 1002 a 1001 při konečném zániku pece snad s přispěním terénních úprav v souvislosti s dalším využitím místa, na kterém dříve stála pec (*Parkman – Zavřel 2009*, 335), tak celý proces mohl proběhnout v horizontu několika let, nepostřehnutelném v typologii artefaktů (nehledě na nutné kontaminace staršími artefakty uloženými v redeponovaných kulturních vrstvách na sídlišti) ani pomocí radiokarbonového datování.

Podle členění doby římské navrhané V. Salačem (*Salač 2008*, 38, obr. 12) radiokarbonová data spadají do stupňů LT D1/LT D2 (Ř A) – Ř B1.

Závěr

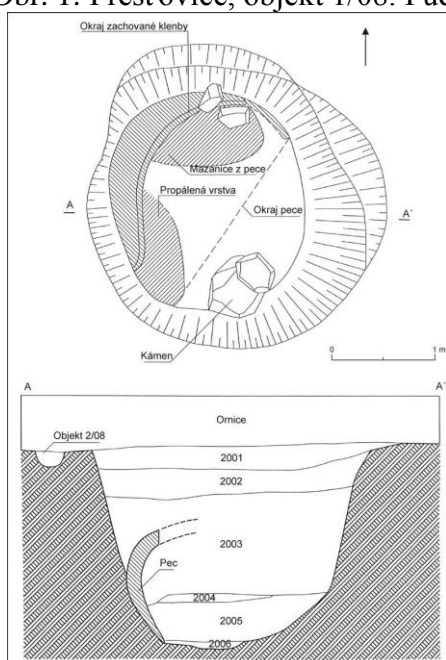
Analýza rostlinných makrozbytků ze dvou objektů (1/08 a 1/09) z Přešťovic ukazuje, že objekty byly sekundárně zaplněny kulturní vrstvou, koncentrace makrozbytků ve všech vzorcích je nízká. Radiokarbonová data z objektu 1/08 napovídají tomu, že objekt se po svém zániku zaplnil rychle.

Dominují zbytky užitkových rostlin. Mezi obilninami jsou dominantní nálezy ječmene, hojně se vyskytují doklady pšenice dvouzrnky, soubor je doplněný nálezy žita, prosa, nahé pšenice a ovsa. Z luštěnin byl nalezen hrách/vikev, z olejnin mák setý.

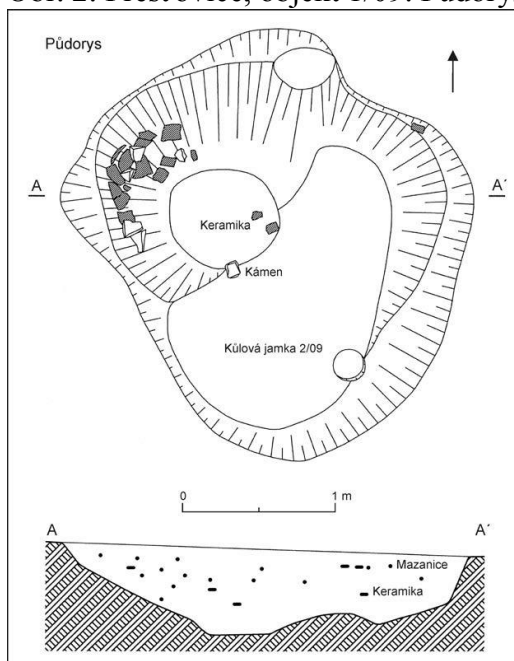
Literatura

- ANDERBERG, A. L. 1994: Atlas of seeds and small fruits of Northwest-European plant species with morphological descriptions. Part 4 Resedaceae - Umbeliferae. Stockholm.
- BERGGREN, G. 1981: Atlas of seeds and small fruits of Northwest-European plant species with morphological descriptions. Part 3 Salicaceae - Cruciferae. Stockholm.
- CAPPERS, R. T. J., BEKKER R. M., JANS J. E. A. 2006: Digitale Zadenatlas van Nederland / Digital Seed Atlas of The Netherlands. Groningen.
- DEYL, M., UŠÁK, O. 1956: Plevel polí a zahrad. Praha.
- DUBSKÝ, B. 1949: Pravěk jižních Čech. Blatná.
- HAJNALOVÁ, E. 1993: Obilie v archeobotanických nálezech na Slovensku. Nitra.
- HAJNALOVÁ, E. 1999: Archeobotanika pěstovaných rostlín. Nitra.
- HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. eds. 1988-1992: Květena České republiky. Vol 1, 2, 3. Praha: Academia.
- CHYTRÝ, M. a kol. 2010: Katalog biotopů České republiky. Praha.
- JACOMET, S., KREUZ, A. 1999: Archäobotanik. Aufgaben, Methoden und Ergebnisse vegetations- und agrargeschichtlicher Forschung. Stuttgart.
- JACOMET, S. 2006: Identification of cereal remains from archaeological sites, 2nd edition. Basel.
- KOČÁR, P. – DRESLEROVÁ, D. 2010: Archeobotanické nálezy pěstovaných rostlin v pravěku České Republiky. Památky Archeologické CI, 203 – 242.
- KUBÁT, K. et al. 2002: Klíč ke květeně České republiky, Academia, Praha.
- LHOTSKÁ, M., CHRTKOVÁ, A. 1978: Karpologie a diasporologie Československých zástupců čeledi Fabaceae. Praha.
- NEUHÄSELOVÁ, Z. 2001: *Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky*. Praha.
- PARKMAN, M. – ZAVŘEL, P. 2009: Nové objevy na sídlištích doby římské v jižních Čechách. In BELJAK, J. – BŘEZINOVÁ, G. – VARSÍK, V.: Archeológia Barbarov 2009. Hospodárstvo Germánov. Sídliskové a ekonomické struktury od neskorej doby laténskej po včasný stredovek. Zborník referátov z V. protohistorickej konferencie Nitra, 21. – 25. septembra 2009, 315 – 339.
- SLAVÍK, B., ŠTĚPÁNKOVÁ, J. eds. 2004: *Květena České republiky*, Vol 7. Praha: Academia.
- SLAVÍK, B. ed. 1995-2000: *Květena České republiky*, Vol 4, 5, 6. Praha: Academia.
- ŠTĚPÁNKOVÁ, J. ed. 2010: *Květena České republiky*, Vol 8. Praha: Academia.
- SALAČ, V. ed. 2008: Archeologie pravěkých Čech 8. Doba římská a stěhování národů. Praha.
- ŠÁLKOVÁ, T. 2011: Analýza rostlinných makrozbytků z pravěkých nalezišť jižních Čech. Acta filozofické fakulty Západočeské univerzity 2011/4, 205-214.

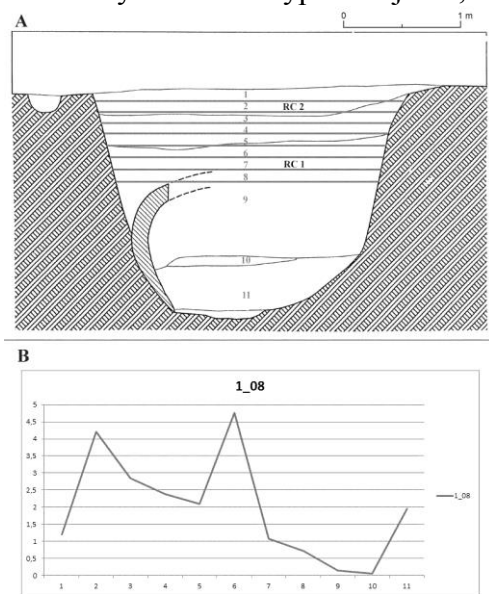
Obr. 1: Přešťovice, objekt 1/08. Půdorys a profil (podle *Parkman – Zavřel 2009*)

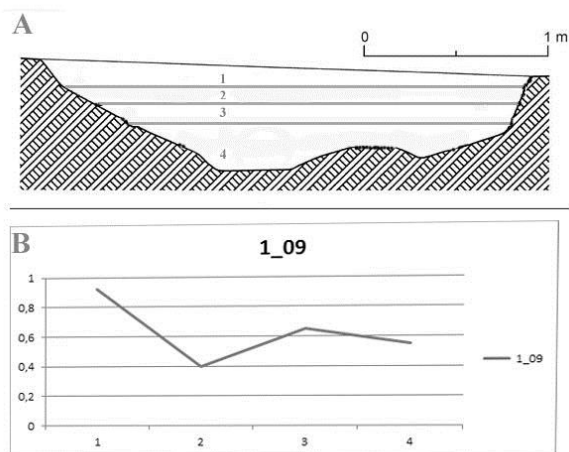
Obr. 2: Přešťovice, objekt 1/09. Půdorys a profil (podle *Parkman – Zavřel 2009*)

Obr. 3: Přešťovice, objekt 1/08. Systém odběru vzorků. Průměrná koncentrace rostlinných makrozbytků v litru výplně objektu, zobrazeno po mechanických vrstvách.

Obr. 4: Přešťovice, objekt 1/09. Systém odběru vzorků. Průměrná koncentrace rostlinných makrozbytků v litru výplně objektu, zobrazeno po mechanických vrstvách.

Přešťovice - antrakologická analýza

analýzu provedl: RNDR. Jan Novak Ph.D.

Úvod

Antrakologická analýza se věnoval vzorkům z objektů 1/08 a 1/09, které byly v terénu zkoumány v letech 2008 – 2009 na základě přítomnosti anomálií zjištěných geofyzikálním měřením. Sídliště na katastru obcí Přešťovice a Slaník bylo archeologicky datováno do plaňanského horizontu mladší doby římské. Je situováno na jižním a východním svahu mírného návrší, které se sklání k J a JV do širokého údolí řeky Otavy a na břehu Rovenského potoka v nadmořské výšce 384-402 m.

Metodika

Celkově bylo antrakologickou analýzou studováno 20 plavených vzorků ze dvou objektu (obj.1-08 a obj.1-09). Uhlíky byly ze sedimentu separovány flotační metodou pracující na principu rozdílné relativní hmotnosti uhlíků a minerální frakce odebraného archeobotanického vzorku (Jones 1991). Vzorky byly separovány přes sítu o velikosti ok 0,25 mm. Plovoucí frakce byla zachycena na sítu a oddělena od minerální frakce. Stav uhlíků byl z hlediska zachovalosti dobrý.

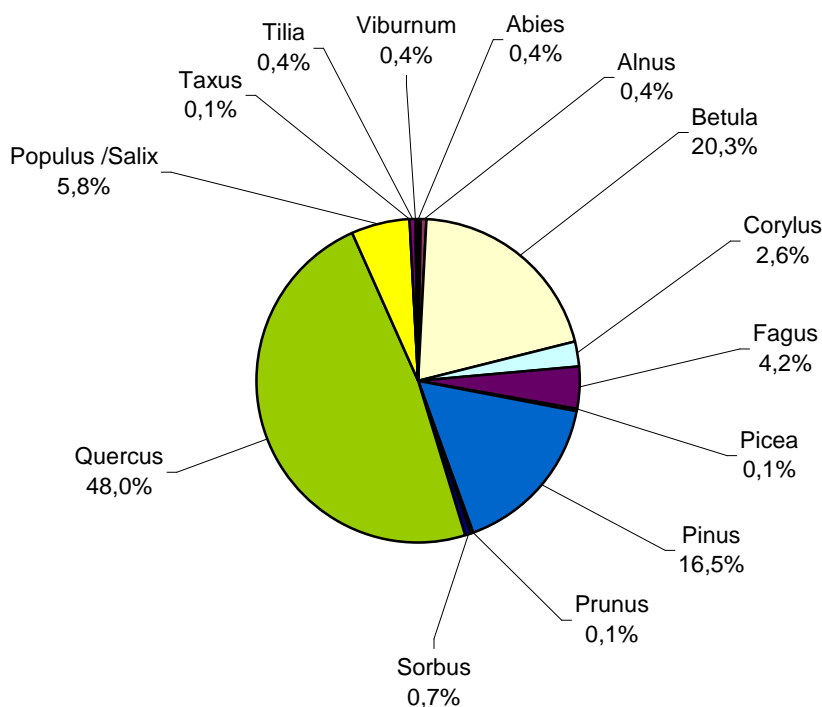
Jednotlivé zlomky byly lámány (příčný lom) a prohlíženy stereomikroskopem o zvětšení 40x na příčném lomu. Dále byl na plastelině pomocí žiletky vytvořen podélný a tangenciální lom, který byl prohlížen mikroskopem při zvětšení do 250x. Nalezené anatomické struktury byly porovnávány se snímky v mikroskopickém atlasu dřev (Schweingruber 1978).

Výsledky

Celkově bylo provedeno 763 určení uhlíků a bylo zjištěno 14 druhů dřevin. Jako dominantní dřevina byl zaznamenán dub (*Quercus* sp., procentické zastoupení 48,0%). Z dalších dřevin byla hojněji zastoupena bříza (*Betula* sp. procentické zastoupení 20,3%) a borovice lesní (*Pinus sylvestris*, procentické zastoupení 16,5%). Poměrně hojně byl také zastoupen buk lesní (*Fagus sylvatica*, procentické zastoupení 4,2%), topol/vrba (*Populus/Salix*, procentické zastoupení 5,8%) a líska obecná (*Corylus avellana*, procentické zastoupení 2,6%). Výskyt dalších dřevin byl v souboru nehojný. Byl zjištěn jeřáb (*Sorbus/Pomoideae*, procentické zastoupení 0,7%), jedle bělokorá (*Abies alba*, procentické zastoupení 0,4%), olše (*Alnus* sp., procentické zastoupení 0,4%), lípa (*Tilia* sp., procentické zastoupení 0,4%) a kalina (*Viburnum*, procentické zastoupení 0,4%). Zcela ojediněle byl zjištěn i smrk ztepilý (*Picea abies*, procentické zastoupení 0,1%), slivoň (*Prunus*, procentické zastoupení 0,1%), a tis červený (*Taxus baccata*, procentické zastoupení 0,1 %).

Přestože se druhová skladba obou objektů liší, lze nalézt společné znaky. Je to především dominance dubu, velmi hojné zastoupení borovice a břízy a také častý výskyt topolu/vrby. V objektu 1-08 bylo vzhledem k jeho charakteru (hloubka objektu 2m) odebráno výrazně větší množství vzorků (16 vzorků) a tím pádem i množství sedimentu na proplavení. To je

pravděpodobně jeden z významných faktorů, který ovlivnil vyšší zastoupení druhů v tomto objektu než v objektu 1-09 (hloubka objektu 60cm, 4 vzorky).

Obr.1 Celkové procentické zastoupení dřevin v analyzovaném souboru

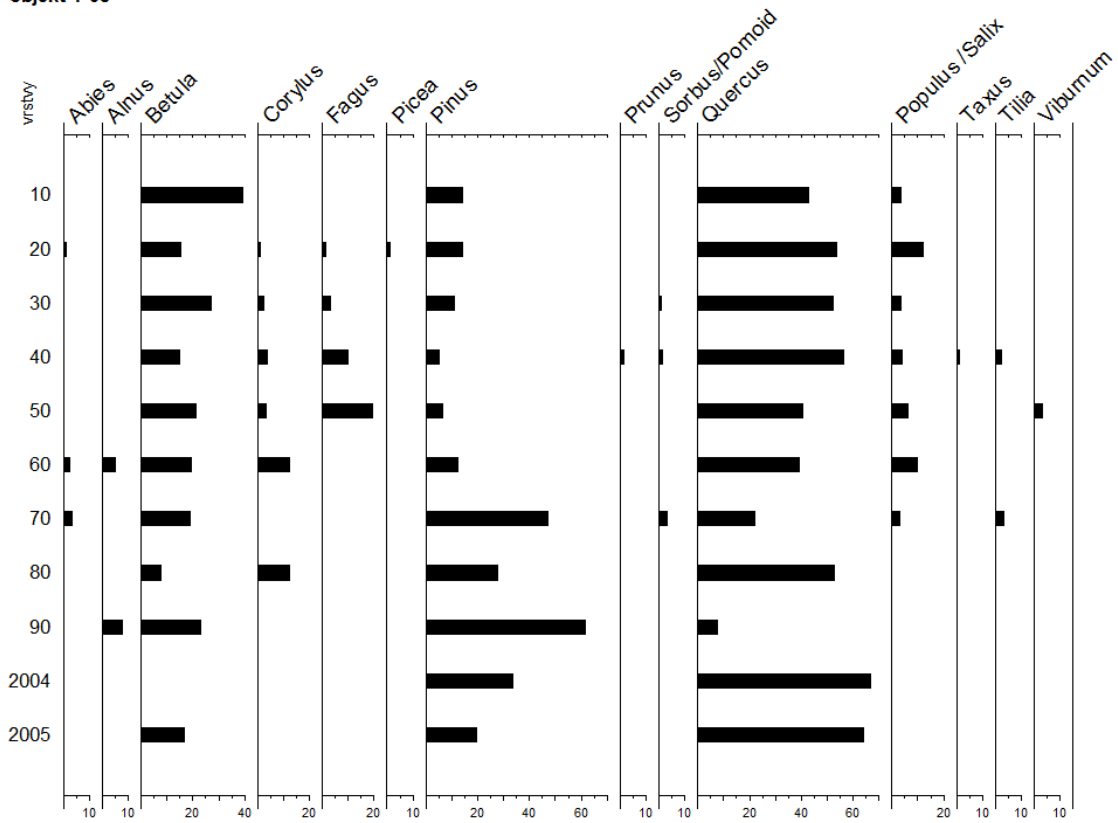
Objekt 1 -08

Jestliže srovnáme druhovou skladbu uhlíků po jednotlivých vrstvách, zjistíme poměrně obdobné druhové spektrum v rámci celého profilu. Jako výraznější rozdíl mezi vrstvami je patrné vyšší zastoupení borovice lesní ve spodních vrstvách profilu a naopak hojnější přítomnost břízy a topolu/vrby ve vrstvách svrchních. Buk lesní je hojněji zastoupen ve vrstvách ve střední části profilu, které jsou druhově nejpestřejší. Za pozornost stojí výskyt tisů, který byl zjištěn ve vrstvě 30-40 cm ve střední části profilu.

Objekt 1-09

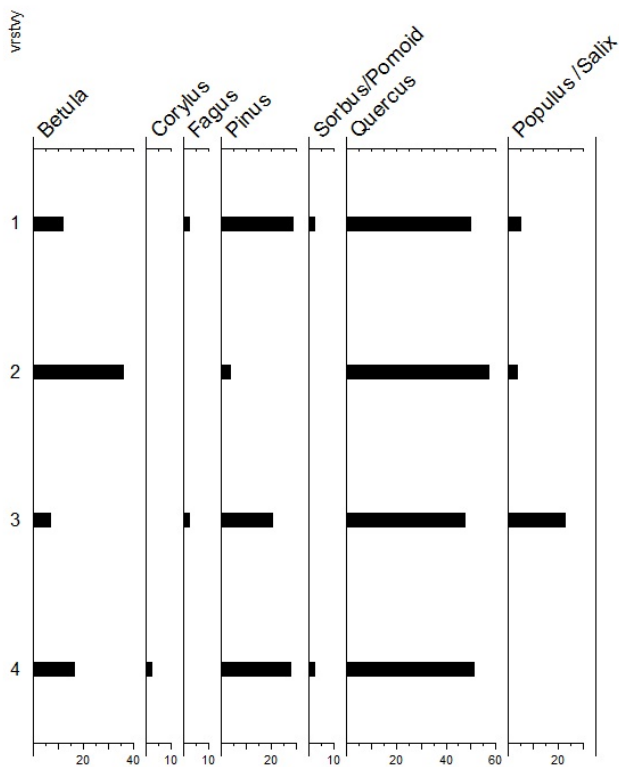
Jestliže budeme srovnávat jednotlivé vrstvy objektu 1-09, zjistíme, že druhová skladba se navzájem moc neliší. Společným znakem vrstev je vysoké zastoupení dubu, hojná přítomnost borovice. Jediným rozdílem je vyšší zastoupení břízy ve vrstvě 2. Na základě výsledků, lze předpokládat, že objekt byl zaplněn v relativně krátké periodě a palivové dřevo mělo obdobný charakter.

objekt 1-08

Obr. 2 Procentické zastoupení dřevin v jednotlivých vrstvách objektu 1-08

objekt 1-09

Obr. 3 Procentické zastoupení dřevin v jednotlivých vrstvách objektu 1-09

Diskuze

Mapa potenciální přirozené vegetace (Neuhäselová 2001) rekonstruuje v místě zkoumané lokality bikovou a nebo jedlovou doubravu (*Luzulo albidae-Quercetum*). Tomu víceméně odpovídá zjištěná skladba dřevin.

Oba objekty v rámcových obrysech zaznamenávají obdobnou druhovou skladbu (dominanty a nejhojnější druhy). Kyselé doubravy jsou charakteristické poměrně prosvětleným stromovým patrem a ve stromovém patře dominuje dub a v řadě případech je i zastoupení borovice a břízy hojné.

Druhově zajímavá je střední část objektu 1-08, která je druhově nejpestřejší. Mimo charakteristické dřeviny kyselých doubrav se zde nachází i dřeviny hojné v rámci bučin (buk, jedle, lípa, tis). Je otázkou, zdali tato změna souvisí s rozšířením či směnou sídelního areálu, kde bylo sbíráno palivové dřevo, a nebo tato změna souvisí se změnou lidského impaktu v okolí sídliště.

Poměrně zajímavý je i nález uhlíku tisu. Tis byl vzhledem k vlastnostem dřeva v minulosti vyhledávanou dřevinou k výrobě luků, ale i jiných užitných nástrojů. Tis je považován za typickým druh bučin.

Literatura

Jones, M.K. (1991): Sampling in Palaeoethnobotany. In: Van Zeist W. et al.: Progress in Old World Palaeoethnobotany. Balkema. Rotterdam. p. 53 – 63.

Neuhäselová, Z. (2001): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia, Praha

Schweingruber, F.H. (1978): Mikroskopische Holtzanatomie.- Züriche Ag., Zug.

Literatura

Prameny

Geologická mapa ČSSR 1: 200 000. Praha 1963.

Archiv nálezových zpráv AÚ AV ČR Praha, č. j. 232/32, 2995/32, 2083/33, 12/34, 444/34, 1211 – 1213/34, 2291/34, 150/35, 1830/35, 1702/36, Přešťovice (okr. Strakonice).

Böhm, J. 1933: Přešťovice (okr. Strakonice) – Původní nálezová zpráva – M Písek, složka B. Dubský, č. inv. 10, záznam 2 - 6, plány 2 – 12).

Budaváry, V. 1934: Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 1213/34, Přešťovice, okr. Strakonice.

Rybová, A. 1959: Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 6334/59, Zalužany, okr. Písek.

Rybová, A. 1961: Archiv NZ ARÚ Praha, č. j. 6926/61, Zalužany, okr. Písek.

Literatura

Andrzejowski, J. 1998: Nadkole 2. A Cemetery of the Przeworsk Culture in Eastern Poland. Krakow.

Balle, G. 2000: Germanische Gefäßkeramik aus der frühalamanischen Siedlung von Bietigheim "Welelerlen". In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 183 - 193.

Bazovský, I. 2000: Sídlisko z obdobia sťahovania národov v Bratislave - Rusovciach, Zborník Slovenského národného múzea 94 - Archeológia 10, 91 - 102.

Beck, H. - Steuer, H. - Timpe, D. - Wenskus, R. (Hrsg.) 2000: Fibel und Fibeltracht. Reallexikon der Germanischen Altertumskunde. Berlin - New York.

Becker, M. 1996: Untersuchungen zur römischen Kaiserzeit zwischen südlichen Harzrand. Thüringer Becken und Weisser Elster. Halle.

Becker, M. 1999: Ichstedt. Untersuchungen zu einem Gräberfeld der späten Laténezeit bis späten römischen Kaiserzeit, Jahresschrift für die mitteldeutsche Vorgeschichte 82, 7 – 210.

Beková, M. – Droberjar, E. 2005: Bohatý ženský kostrový hrob z mladší doby římské ve Slepoticích (Pardubický kraj), Archeologie ve středních Čechách 9, 401 – 439.

Beljak, J. 2006: Púchovská kultúra a Germáni na Pohroní v staršej dobe rímskej In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005, Sborník příspěvků z I. protohistorické konference „Pozdně keltské, germánské a časně slovanské osídlení“, Kounice, 20. – 22. září 2005. Praha, 257 – 272.

Beljak, J. 2009: Osada zo začiatku obdobia sťahovania národov v Štúrove v kontexte osídlenia na dolnom Pohroní, Zborník Slovenského národného múzea 103 - Archeológia 19, 227 - 246.

Beljak, J. 2010: Germánska osada v Šarovciach. In: J. Beljak - G. Březinová - V. Varsik (ed.), Archeológia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes, Tomus X. Nitra, 33 - 66.

Beljak, J. - Kolník, T. 2008: Štruktúra a vývoj germánskej osady v Štúrove. In: E. Droberjar - B. Komoróczy - D. Vachúrová (edd.). Barbarická sídlíšť. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejích vývoje ve svetle nových archeologických výzkumů. Brno, 129 - 146.

Bemmann, J. 2009: Das Elbgebiet zwischen Wittenberg und Bad Schandau von der Spätlaténezeit (Stufe D2) bis zum Ende der älteren römischen Kaiserzeit. In: V.

- Salač - J. Bemmman (Hrsg.), *Mitteleuropa zur Zeit Marbods*. Praha - Bonn, 361 - 404.
- Benda, K. 1961: Sídliště z pozdní doby římské v Žalanech u Teplic, Archeologické rozhledy 13, 176 – 179.*
- Benda, K. 1962: Hroby z doby stěhování národů z Nemilkova u Mostu, Archeologické rozhledy 12, 756.*
- Bender, H. 1997: Der Ausbau des osträtischen und westnorischen Donaulimes vom 1. bis ins 3. Jahrh. n. Chr. In: Z pravěku do středověku. Brno, 65 – 71.*
- Beneš, A. 1980: Horní Pootaví v pravěku a na počátku dějin podle archeologických pramenů. In: Sborník vlastivědných prací o Šumavě k 650. výročí města Kašperské Hory. Kašperské Hory, 7 – 58.*
- Beneš, A. - Braun, P. 1981: Zvíkovské Podhradí, okr. Písek. Výzkumy v Čechách 1976 - 1977. Praha, 165.*
- Beneš, A. – Břicháček, P. 1980: Volyňsko v pravěku. Volyně.*
- Beneš, A. – Venclová, N. 1980: Laténské sídliště v Putimi, Archeologické rozhledy 32, 627 – 635.*
- Beneš, Z. 2013: Staronové nálezy z doby laténské a doby římské z Obříství, okr. Mělník. Úvahy o sídelní komoře doby římské ve středním Polabí, Archeologické výzkumy ve středních Čechách 17, 701 - 717.*
- Beneš, J. – Jiřík, J. – Kypka, J. 2006: Sídlištní a hrobové nálezy ze starší doby římské z Prahy – Křeslic (poloha Ke štítu). In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005, Sborník příspěvků z I. protohistorické konference „Pozdně keltské, germánské a časně slovanské osídlení“, Kounice, 20. – 22. září 2005. Praha, 287 – 311. Beneš, Z. 2007: Sídliště z pozdní doby římské v Mořicích (okr. Prostějov). In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách – Supplementum 3, sv. II. České Budějovice, 473 – 506.*
- Beneš, Z. - Horník, P. - Kašpárek, F. 2011: Rozrušený soubor z pohřebiště a sídliště z Nebovid, okr. Kolín. Předběžná zpráva. In: E. Droberjar (ed.). Archeologie barbarů 2010: Hroby a pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem. Studia Archaeologica Suebica I. Olomouc, 103 - 116.*
- Benková, I. 1997: Chata ze starší doby římské v Trubíně, okr. Beroun, Archeologie ve středních Čechách 1, 303 – 308.*
- Blažek, J. 1995: Die jung- und spätkaiserzeitlichen Skelettgräber in Nordwestböhmen, Arbeits- und Forschungsberichte zur sächsischen Bodendenkmalpflege 37, 139 – 161.*
- Blažek, J. 1997: Die neuen und unbekanntenen Funde der späten römischen Kaiserzeit und der Völkerwanderungszeit in Nordwestböhmen. In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski, Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 11 – 22.*
- Blažek, J. 1999: Pohřebiště z doby stěhování národů v Postoloprtech, okr. Louny, poloha Seník. In: P. Čech (eds.). Příspěvky k pravěku a rané době dějinné severozápadních Čech 5. Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1993 – 1997. Most, 123 – 131.*
- Bouzek, J. – Ondřejová, I. 1990: „Třetí zóna“ mezi Římem a barbarikem při noricko – pannonském limitu, Archeologické rozhledy 42, 22 – 35.*
- Bouzek, J. – Sakař, V. 1990: Římské provincie a Limes Romanus ve střední a západní Evropě. Praha.*
- Borkovský, I. 1930 - 1931: Žárový hrob římský z Modřan u Prahy, Obzor prehistorický 9, 178 – 182.*

- Böhme, W. 1974: Germanische Grabfunde des 4. – 5. Jh. zwischen unteren Elbe und Loire. München 1974.*
- Braun, P. – Košnar, L. 1981: Žárový hrob mladší doby římské z Vrchnice, okr. Chomutov, Praehistorica 8 – Varia Archaeologica 2, 233 – 239.*
- Budinský - Krička, V. 1963: Sídliisko z doby římskej a zo začiatkov sťahovania národov v Prešove, Slovenská archeológia 16, 5 - 58.*
- Břeň, J. 1987: K výrobě tuhové keramiky na keltském oppidu v Třisově, okres Český Krumlov, Časopis Nár. Muzea v Praze, řada historická, 1 – 2, 156, 1 – 10.*
- Březinová, G. 2006: Keramika z hrnčiarських pecí neskorrej doby římskej v Nitre – Chrenovej, poloha Shell, Zborník Slovenského Národného múzea C – Archeológia 16, 371 – 377.*
- Břicháček, P. 1978: Zbelítov (okr. Písek), Výzkumy v Čechách 1975. Praha, 104.*
- Břicháček, P. 1984: Přešovice (okr. Strakonice). Výzkumy v Čechách 1980 – 1981, 106.*
- Břicháček, P. – Fröhlich, J. 1993: Sídliště z doby římské v Probulově (okr. Písek), Archeologické výzkumy v jižních Čechách 8, 67 – 74.*
- Břicháček, P. – Košnar, L. 1998: Sídliště doby římské v Berouně – Závodí. In: Praehistorica 23, Praha, 61 – 93.*
- Břicháček, P. – Braun, P. – Košnar, L. 1991: Sedlec, district of České Budějovice – a settlement of the late roman priod. In: Archaeology in Bohemia 1986 – 1990. Praha, 126 – 129.*
- Břicháček, P. - Braun, P. - Košnar, L. 1991a: Předběžná zpráva o výzkumu v Sedlci (okr. České Budějovice) v letech 1980 - 1987, Archeologické rozhledy 43, 436 - 446.*
- Bubeník, J. 1968: Pozdně římský nález z Libovčan u Žatce, Archeologické rozhledy 20, 86 – 87.*
- Bubeník, J. 1971: Žárový hrob z doby římské ze Sázavy nad Sázavou, Archeologické rozhledy 23, 215 – 216*
- Budinský – Krička, V. 1957: Hroby z doby římskej a sťahovania národov v Kapušanoch (okr. Prešov), Slovenská archeológia 5, 356 – 362.*
- Budinský – Krička, V. 1963: Sídliisko z doby římskej a zo začiatkov sťahovania národov v Prešove, Slovenská archeológia 11 – 1, 5 – 58.*
- Bureš, M. 1989: Pec na pálení vápna laténsko – římského horizontu v Bubenči, Archaeologica Pragensia 10, 63 – 76.*
- Bursák, D. 2008: Záchranný archeologický výzkum při stavbě plynovodu na k. ú. Ořech, okr. Praha – západ. Příspěvek k poznání osídlení z časně doby laténské a starší doby římské, Archaeologica Pragensia 19, 161 – 200.*
- Bursák, D. 2009: Pozoruhodný nález ze starší doby římské z Prahy - Dolních Počernic. In: M. Karwowski - E. Droberjar (eds.). Archeologia Barbarzynców 2008: powiazania i kontakty w swiecie barbarzynskim. Rzeszów, 453 - 460.*
- Bücker, Ch. 1999: Frühe Alamanen im Breisgau. Untersuchungen zu den Anfängen der germanischen Besiedlung im Breisgau während des 4. und 5. Jahrhunderts nach Christus, Arch. und Gesch. Freiburger Forschungen zum ersten Jahrtausend in Südwestdeutschland 9. Sigmaringen.*
- Bücker, Ch. 2000: Untersuchungen zur Gefäßkeramik der frühen Alamannen im Breisgau. n: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 215 - 225.*
- Čambal, R. 2004: Bratislavský hradný vrch - akropola neskorolaténskeho oppida, Zborník Slovenského národného múzea - Supplemntum 1. Bratislava.*

- Čambal, R. - Kovár, B. - Hanuš, M. 2012: Typológia neskorolátenskej keramiky z Bratislavy - Vydrice. In: Archeológia na prahu histórie. K životnému jubileu Karola Pietu. Nitra, 117 - 136.
- Čambal, R. - Bazovský, I. - Březinová, G. - Kovár, B. - Karwowski, M. 2013 : Problematika hrncov s tzv. "kyjovitým" okrajom zo záveru neskoršej doby laténskej v stredodunajskom priestore. In: B. Komoróczy (ed). Archeologie barbarů 2011: Sociální diferenciacie barbarských komunit ve světle nových hrobových, sídlištních a sběrových nálezů. Spisy Archeologického ústavu AV ČR Brno 44, 17 - 30.
- Čižmář, M. 1987: Laténské sídliště ze Strachotína, okr. Břeclav, Památky archeologické 78, 205 – 230.
- Čižmář, M. 1989: Pozdně laténské osídlení předhradí Závisti, Památky archeologické 80, 59 – 122.
- Čižmář, M. 1992: Hroby z doby stěhování národů z Bučovic, okr. Vyškov, Pravěk NŘ 2, 301 – 312.
- Čižmář, M. 1996: Žárové pohřebiště ze starší doby římské z Pohořelic (okr. Břeclav), Pravěk NŘ 6, 167 – 174.
- Čižmář, M. 1997: Langobardský sídlištní objekt z Podolí, okr. Brno – venkov. K problematice langobardských sídlišť na Moravě, Archeologické rozhledy 49, 634 – 642.
- Čižmář, M. 1997a: Das Gräberfeld der Völkerwanderungszeit in Pohořelice (Bez. Břeclav). In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski (Hrsg.), Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im nittleren Donaauraum. Brno, 23 – 38.
- Čižmář, M. 2003: Laténské sídliště v Bořitově, Pravěk – Supplementum 10. Brno.
- Čižmář, M. 2008: Nové hroby z období stěhování národů z Vyškovska, Pravěk NŘ 18, 335 – 357.
- Čižmář, M. 2009: Žárový hrob z doby římské z Prosiměřic (okr. Znojmo) a nové nálezy z prosiměřického sídliště, Pravěk NŘ 19, 185 – 198.
- Čižmář, M. – Mrázek, I. 2006: Kostrový hrob z období stěhování národů z Nového Šaldorfa (okr. Znojmo), Pravěk NŘ 16, 493 – 504.
- Čižmář, M – Štof, A. 1994: Nález labsko – germánské keramiky ze Skalice nad Svitavou (okr. Blansko), Archeologické rozhledy 46, 133 – 135.
- Čižmář, M. – Valentová, J. 1979: Příspěvek k poznání doby římské na Kutnohorsku, Archeologické rozhledy, 144 – 150.
- Damminger, F. 2003: Keramik vom Typ Friedenhein - Přešťovice im Kraichgau? Antiquarische und siedlungsgeschichtliche Bemerkungen zu einer frühmerowingischen Bestattungen aus Odenheim, Stadt Ostringen, Kr. Karlsruhe. Fundberichte aus Baden - Württemberg 27. Stuttgart, 703 - 773.
- Dannheimer, H. 1962: Die germanische Funde der späten Kaiserzeit und des frühen Mittelalters in Mittelfranken. Berlin.
- Dobiáš, J. 1964: Dějiny československého území před vystoupením Slovanů. Praha.
- Domaňski, G. 1992: Die Frage des Zeithorizonts der Markomannenkriege in Barbaricum. In: Probleme der relativen und absoluten Chronologie ab Laténezeit bis zum Frühmittelalter. Krakow, 129 – 139.
- Dostál, B. 1960: Nálezy z doby římské z Chrlic, Sborník prací Filosofické fakulty brněnské university 9, 363 – 364.
- Dostál, B. 1965: Nálezy z doby římské a stěhování národů z Chrlic, Sborník prací Filosofické fakulty brněnské university 14, 363 – 364.
- Drda, P. 1977: Laténská osada Vikletice I, Archeologické rozhledy 29, 366 – 393.
- Drda, P. 1987: Keltské oppidum Hrad u Nevězic, Archeologické rozhledy 39, 517 – 556.

- Dreslerová, D. 2000:* Mirotice, okr. Písek, Mirovice, okr. Písek. Rakovice, okr. Písek. Výzkumy v Čechách 1998. Praha, 111, 185 - 186.
- Dreslerová, D. 2004:* Povrchové sběry na severním Prácheňsku v letech 2001 – 2003. Výzkumy v Čechách 2002. Praha, 369 – 401.
- Droberjar, E. 1993:* Germánský sídlištní objekt s římskou emailovanou sponou typu Exner I 39 z Horních Věstonic, Přehled výzkumů 1990. Brno, 39 – 54.
- Droberjar, E. 1993a:* Objekt ze 2. století . n. l. na sídlišti v Mikulově. K otázce vlivu římských kovových nádob na germánskou keramiku, Archeologické rozhledy 45, 492 – 507, 543 – 544.
- Droberjar, E. 1993b:* Die römische Keramik vom Burgstall bei Mušov, Mähren, Archaeologia Austriaca 77, 39 – 87.
- Droberjar, E. 1994:* Objekt 63 in der römischen Höhenbefestigung Mušov – Burgstall (Tschechische republik), Archäologisches Korrespondenzblatt 24, 73 – 79.
- Droberjar, E. 1994:* Der Niederschlag der Markomannenkriege auf den kaiserzeitlichen Siedlungen in Südmähren und die Frage der Übergangsstufe B2/C1. In: H. Friesinger – J. Tejral – A. Stuppner (Hrsg.), Markomannenkriege. Ursachen und Wirkungen. Brno, 179 – 201.
- Droberjar, E. 1995:* Zur Frage der ältesten germanischen und römischen Siedlungsfunde in Mähren. In: J. Tejral – K. Pieta – J. Rajtár (Hrsg.), Kelten, Germanen, Römer im Mitteldonaugebiet vom Ausklang der Latène – Zivilisation bis zum 2. Jahrhundert. Brno – Nitra, 21 – 37.
- Droberjar, E. 1997:* Časně římské spony západní provenience v Čechách, Archeologie ve středních Čechách 1, 273 – 302.
- Droberjar, E. 1997a:* Studien zu den germanischen Siedlungen der älteren römischen Kaiserzeit in Mähren. Fontes Archaeologici Pragenses. Pragae.
- Droberjar, E. 1998:* Severní Itálie a Marobudova říše. Svědectví bronzových nádob a spon o vzájemných vztazích, Quaderni Friulani die Archeologia 8, 31 – 48.
- Droberjar, E. 1999:* Od plaňanských pohárů k vinařické skupině (Kulturní a chronologické vztahy na území Čech v době římské a v časně době stěhování národů), Sborník Národního muzea v Praze, řada A – Historie, 53, 1 – 2, 1 – 26.
- Droberjar, E. 1999a:* Dobřichov – Pičhora. Ein Brandgräberfeld der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen (Ein Beitrag zur Kenntnis des Marbod – Reichs), Fontes Archaeologici Pragenses. Pragae.
- Droberjar, E. 2000:* Příběh o Marobudovi a jeho říši. Praha.
- Droberjar, E. 2002:* Encyklopedie římské a germánské archeologie v Čechách a na Moravě. Praha.
- Droberjar, E. 2005:* Věk barbarů. České země a stěhování národů z pohledu archeologie. Praha.
- Droberjar, E. 2005a:* Praha germánská. Doba římská a doba stěhování národů (konec 1. století před Kristem až 6. století po Kristu). In: Lutovský M. – Smejtek, L. (eds.), Pravěká Praha. Praha, 777 – 841.
- Droberjar, E. 2006:* Plaňanská skupina grossromstedtské kultury. K chronologii germánských nálezů a lokalit v Čechách na sklonku doby laténské a v počátcích doby římské. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Praha, 11 – 90.
- Droberjar, E. 2006a:* Hornolabští Svébové – Markomani. K problematice dalšího vývoje grossromstedtské kultury ve stupni Eggers B1 („Zeitgruppe 3“) v Čechách (dobřichovská skupina), Archeologie ve středních Čechách 10, 599 – 712.
- Droberjar, E. 2007:* Neue Erkenntnisse zu den Fürstengräbern der Gruppe Hassleben Leuna – Gommern in Böhmen, Přehled výzkumů 48. Brno, 93 – 103.

- Droberjar, E. 2007a:* „Veteres illic Sueborum praedae et nostris e provinciis lixae ac negotiatores reperti...“ (Tacitus, Ann. II, 62, 3). K interpretaci římských importů u českých Svěbů v době Marobudově. In: E. Droberjar . O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách Supplementum 3, svazek 3, 41 – 91.
- Droberjar, E. 2008:* Aktuální stav výzkumu labsko – germánských sídlišť doby římské a doby stěhování národů v Čechách. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachůtová (edd.), Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů (Archeologie barbarů 7). Brno, 11 – 21.
- Droberjar, E. 2008a:* K chronologii nejstarších labsko – germánských (svěbských) sídlišť v Čechách. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachůtová (edd.), Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů (Archeologie barbarů 7). Brno, 99 – 110.
- Droberjar, E. 2008b:* Thüringische und langobardische Funde und Befunde in Böhmen. Zum Problem der späten Phasen der Völkerwanderungszeit. In: J. Bemmann – M. Schmauder (Hrsg.), Kulturwandel in Mitteleuropa. Langobarden – Awaren – Slawen. Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte. Band 11. Bonn, 229 – 248.
- Droberjar, E. 2008c:* Poznámky k dějinám a archeologii Marobudovy říše, Archeologie ve středních Čechách 12, 575 – 600.
- Droberjar, E. 2008d:* Některé problémy mladší doby stěhování národů v Čechách. In: B. Niezabitowska - Wiśniewska - M. Juściński - P. Łuckiewicz - S. Sadowski, The turbulent epoch. New materials from Late Roman Period ant the Migration Period. Lublin, 132 - 148.
- Droberjar, E. 2011:* Einige Bemerkungen zur Körperbestattung bei den böhmischen Sueben in der älteren Kaiserzeit. In: E. Droberjar (ed.). Archeologie barbarů 2010. Hroby a pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem. Olomouc, 13 - 22.
- Droberjar, E. 2012:* Nová varianta spony typu Almgren 132 z Jevíčka. K přechodným formám Almgrenovy V. skupiny ve stupni B2/C3. In: Archeológia na prahu histórie. K životnému jubileu Karola Pietu. Nitra, 235 - 245.
- Droberjar, E. 2014:* Poznámky ke studiu o nejstarší germánské keramice v Čechách a na Moravě, Zborník Slovenského Národného múzea 108, Archeológia 24, 253 - 260.
- Droberjar, E. - John, J. 2014:* Kování kapsáře z konce doby římské v Přešťovicích, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 27, 2014, 207 - 216.
- Droberjar, E. – Kazdová, E. 1993:* Das Brandgräberfeld aus der römischen Kaiserzeit von Šitbořice in Mähren, Časopis moravského muzea 78, 97 – 149.
- Droberjar, E. – Prostředník, J. 2004:* Turnov – Maškovy zahrady – germánský dvorec ze 3. století, Památky archeologické 95, 31 – 106.
- Droberjar, E. – Řezáč, M. 2009:* Nové nálezy římských spon ze západních Čech, Archeologie ve středních Čechách 13, 869 – 873.
- Droberjar, E. – Špaček, J. 2003:* Žárové hroby a ostrovní (?) nález z mladší doby římské v Čelákovících, Archeologie ve středních Čechách 7, 319 – 347.
- Droberjar, E. – Turek, J. 1997:* Zur Problematik der völkerwanderungszeitlichen Siedlungen in Böhmen (Erforschung bei Jenštejn, Kr. Praha – východ). In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski (Hrsg.). Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 99 – 119.
- Droberjar, E. – Vojtěchovská, I. 2001:* Žárový hrob z mladší doby římské z Velkých Přílep (okr. Praha – západ), Archeologie ve středních Čechách 5, 477 – 483.
- Droberjar, E. – Vokáč, M. 2002:* Sídlíště z doby bronzové, laténské, římské a slovanské u Strachotic (okes Znojmo), Sborník prací filosofické

- fakulty brněnské univerzity, M 7, 55 – 75.
- Droberjar, E. - John, J. - Zavřel, P. v tisku:* Římské a germánské spony ze Sedlce a z dalších jihočeských lokalit. In: E. Droberjar - B. Komoróczy (eds.), Římské a germánské spony ve střední Evropě (Archeologie barbarů 2012). Brno 2015.
- Dubský, B. 1928 - 1930:* Ploché žárové pohřby u Přešťovic na Strakonicku, Památky archeologické 37, 280 - 282.
- Dubský, B. 1934:* Význam osady a pohřebiště z doby císařství římského u Přešťovic na Strakonicku, Písecký obzor 5, č. 32, 6 – 7.
- Dubský, B. 1937:* Jihozápadní Čechy v době římské. Strakonice.
- Dubský, B. 1949:* Pravěk jižních Čech. Blatná.
- Eggenstein, G. 2000:* Die Keramik aus der römerzeitlichen germanischen Siedlung von Delbrück - Anreppen, Kr. Podersborn. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 48 - 58.
- Elschek, K. 1995:* Die germanische Besiedlung von Bratislava – Dúbravka während der älteren römischen Kaiserzeit. In: J. Tejral – K. Pieta – J. Rajtár (eds.), Kelten, Germanen, Römer vom Ausklang der Latene Zivilisation bis zum 2. Jahrhundert im Mitteldoanagebiet. Brno – Nitra, 39 – 52.
- Elschek, K. 1997:* Ein römischer Gebäudefund des 4. Jhs. aus Bratislava – Dúbravka. In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski (Hrsg.), Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 121 – 130.
- Elschek, K. 2004:* Siedlungslandschaft des 4. Jhs. n. Chr. Nördlich von Carnuntum im Lichte von systematischer Prospektion und Grabung, Študijné zvesti 36, 239 – 255.
- Elschek, K. 2005:* Bratislava – Devínska Nová ves, objekt 3/1996 a Láb (okr. Malacky), objekty 1 – 2/1997, Zborník Slovenského Národného múzea 99 – Archeológia 15, 255 – 274.
- Elschek, K. 2006:* Germanische scheibengedrehte Keramik der spätrömischen Kaiserzeit aus Bratislava – Dúbravka und ihr Verhältnis zur römischen Keramik im Limesvorfeld von Carnuntum, Zborník Slovenského Národného múzea 100 – Archeológia 16, 379 – 408.
- Elschek, K. 2009:* Ein frühvölkerwanderungszeitliches Grubenhaus aus Bratislava - Dúbravka (objekt 125/92), Zborník Slovenského Národného múzea 103 - Archeológia 19, 317 - 329.
- Elschek, K. 2011:* Produktionsobjekte der älteren römischen Kaiserzeit aus Zohor, Zborník Slovenského národného múzea 105 - Archeológia 21, 175 - 182.
- Erné, M. 1995:* Sídlištní objekty z mladší doby římské v Jenišově Újezdě. In: J. Blažek – P. Meduna (edd.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1983 – 1992. Most, 171 – 178.
- Erné, M. 1995a:* Sídlištní objekt z doby stěhování národů v Břešťanech. In: J. Blažek – P. Meduna (edd.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1983 – 1992. Most, 187 – 190.
- Erné, M. 1997:* Bemerkungen zu germanischen mSiedlungsstrukturen in Nordwestböhmen am Beispiel der Mikroregion des Lomský – Baches. In: J. Michálek – K. Schmotz – M. Zápotocká (Hrsg.), Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen, 6. Treffen 12. bis 15. Juni 1996 in Hluboká nad Vltavou. Espelkamp, 39 – 53.
- Erné, M. 1998:* Opfergruben mit Tongefäßen aus der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen, Saarbrücker Studien und Materialien zur Altertumskunde 6/7, 227 – 254.

- Erneé, M. 1999: Sídlištní objekty ze starší doby římské u Břežánek, okr. Teplice. In: P. Čech (edd.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1993 – 1997. Most, 93 – 101.*
- Fehr, H. 2010: Am Anfang war das Volk? Die Entstehung der bajuwarischen Identität als archäologisches und interdisziplinäres Problem. In: Pohl, W. - Mehofer, M. (Hrsg.): Forschungen zur Geschichte des Mittelalters 17. Wien, 211 - 231.*
- Fischer, T. 1981: Archäologische Funde der römischen Kaiserzeit und der Völkerwanderungszeit aus der Oberpfalz (nördlich der Donau), Verhandlungen des Historischen Vereins für Oberpfalz und Regensburg 121. Regensburg, 349 - 389.*
- Fischer, T. 1990: Zur Archäologie des fünften Jahrhunderts in Ostbayern. In: Typen der Ethnogenese unter besonderer Berücksichtigung der Bayern II. Wien, 101 - 122.*
- Fischer, T. - Geisler, H. 1988: Herkunft und Stammesbildung der Baiern aus archäologischer Sicht. In: H. Dannheimer - H. Dopsch (Hrsg.). Die Bajuwaren von Severin bis Tassilo 488 - 788. Frankfurt a. M., 61 - 68.*
- Flügel, Ch. - Martinec, P. - Motyková, K. - Wagner, U. 2000: Zur Herkunft der germanischen Keramik vom Auerberg. In: Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald. Bonn, 75 - 82.*
- Frank, K. 2009: Frühe Germanen im Taubergebiet. In: V. Salač - J. Bemann (Hrsg.), Mitteleuropa zur Zeit Marbods. Praha - Bonn, 453 - 472.*
- Frank, K. 2000: Zwei germanische Siedlungen des 3. Jahrhunderts n. Chr. im Vorfeld des obergermanischen Limes im nordöstlichen Baden - Württemberg. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 171 - 181.*
- Fridrich, J. 1964: Nález laténsko – římských železářských pecí v Praze - Jinonicích, Archeologické rozhledy 16, 503 – 512, 560.*
- Fridrich, J. 1964: Mladořímská keramická pec z Mutějovic u Rakovníka, Archeologické rozhledy 16, 589 – 593.*
- Fridrich, J. 1964: Žárový hrob ze střední doby římské z Peček, Archeologické rozhledy 16, 889 – 891.*
- Fridrich, J. 1966: Kostrový hrob z doby stěhování národů v Mladé Boleslavi, Archeologické rozhledy 18, 72 – 73.*
- Frolík, J. - Jílek, J. - Jiřík, J. - Urbanová, K. 2011: Sídliště vinařické skupiny z Prahy - Kobylis. In: E. Droberjar (ed.). Archeologie barbarů 2010: Hroby a pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem. Studia Archaeologica Suebica I. Olomouc, 415 - 451.*
- Fröhlich, J. 1978: Probulov (okr. Písek), Výzkumy v Čechách 1975. Praha, 76.*
- Fröhlich, J. 1985: Laténská polozemnice u Skal, okr. Písek, Archeologické rozhledy 37, 204 – 209.*
- Fröhlich, J. 1987: Sídliště ze starší doby římské u Zalužan, Vlastivědný sborník Podbrdsko 32/33, 21 – 30.*
- Fröhlich, J. 1992: Pročevily (okr. Příbram), Výzkumy v Čechách 1988 – 1989. Praha, 130.*
- Fröhlich, J. 1993: Pravěké a slovanské osídlení povodí Skalice, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 8, 35 – 48.*
- Fröhlich, J. 2014 - 2015: Archeologický sešit Adolfa Černého z Netolic, Zlatá stezka 21 - 22, 195 - 204.*
- Fröhlich, J. – Jiřík, J. 2008: Probulov (okr. Písek), Výzkumy v Čechách 2005. Praha, 222.*
- Fröhlich, J. – Michálek, J. 1988: Pozdně laténské sídliště u Laziště, okr. Písek, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 5, 67 – 76.*

- Geisler, H.* 1987: Straubing im frühen Mittelalter. Archäologische Beiträge zur Siedlungstopographie zwischen Römerzeit und Mittelalter. In: B. Engelhardt – K. Schmotz (Hrsg.), Vorträge des 5. Niederbayerischen Archäologentages. Deggendorf, 143 – 157.
- Geisler, H.* 1988: Das frühbairische Gräberfeld Straubing – Bajuwarenstrasse I. Katalog der archäologischen Befunde und Funde. Rahden/Westf.
- Geisler, H.* 1988a: Das Gräberfeld von Straubing – Bajuwarenstrasse. In: G. Bott (Hrsg.), Germanen, Hunnen und Awaren, Schätze der Völkerwanderungszeit. Ausstellungskatalog. Nürnberg, 608 – 611.
- Geisler, H.* 1990: Neue archäologische Quellen zur frühesten Geschichte der Baiern. Spätantike und frühmittelalterliche Gräberfelder aus Straubing. In: H. Friesinger – F. Daim (Hrsg.). Typen der Ethnogenese unter besondere Berücksichtigung der Bayern, Teil 2, Wien, 89 – 100.
- Geisler, H.* 1998: Das frühbairische Gräberfeld Straubing - Bajuwarenstrasse I. Katalog der archäologischen Funde und Befunde. Rahden/Westf.
- Geisler, H.* 1999: Friedenhein und Přešťovice. In: M. Chytráček - J. Michálek - K. Schmotz, Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen, 8. Treffen 17. bis 20. Juni 1998 in Běšiny bei Klatovy. Rahden/Westf., 115 - 125.
- Geisler, H.* 2003: Völkerwanderungszeit und frühes Mittelalter. In: Vorträge des 21. Niederbayerischen Archäologentages. Rahden/Westfalen, 295 - 312.
- Godlowski, K.* 1970: The chronology of the late roman and early migration periods in central Europe. Kraków.
- Godlowski, K.* 1992: Die Chronologie der jüngeren und späten Kaiserzeit in den Gebieten südlich der Sudeten und Karpaten. In: K. Godlowski – R. Madyda – Legutko (eds.), Probleme der relativen und absoluten Chronologie ab Latenēzeit bis zum Frühmittelalter. Krakow, 23 – 54.
- Godlowski, K.* 1994: Die Synchronisierung der Chronologie des germanischen Fundstoffes zur Zeit der Markomannenkriege. In: H. Friesinger – J. Tejral – A. Stuppner (Hrsg.), Markomannenkriege, Ursachen und Wirkungen. Brno, 115 – 128.
- Gojda, M.* 1984: K problematice hrobů s výzbrojí na středoevropských pohřebištích doby římské, Archeologické rozhledy 36, 67 - 89.
- Haberstroh, J.* 2000: Germanische Funde der Kaiser – und Völkerwanderungszeit aus Oberfranken, Materialhefte zur Bayerischen Vorgeschichte 82. Kallmünz/Opf.
- Haberstroh, J.* 2000a: Verzierungen auf handgeformter Keramik des 3. – 6. Jahrhunderts im Main – Regnitz – Gebiet. In: Biegert, S. – Schnurbein, S. – Steidl, B. – Dörte, W. (eds.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teotuburger Wald. Kolloquium zur germanischen Keramik des 1. – 5. Jh. 17. – 18. April 1998 in Frankfurt am Main, Kolloquien zur Vor – und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 227 – 236.
- Haberstroh, J.* 2012: Der Fall Friedenhein - Přešťovice - ein Beitrag zur Ethnogenese der Baiovaren ?, In: Fehr, H. - Heitmeier, I. (Hrsg.), Die Anfänge Bayerns von Raetien und Noricum zur frühmittelalterlichen Baiovaria. St. Ottilien, 125 - 147.
- Halama, J.* 2007: Nálezky terra sigillaty v Čechách. In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.). Archeologie barbarů 2006. Sborník příspěvků z II. protohistorické konference, České Budějovice 21. – 24. 11. 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách – Supplementum 3, svazek I. České Budějovice, 195 – 240.
- Halama, J.* 2008: Terra sigillata ze sídliště u Přešťovic (okr. Strakonice), Archeologické výzkumy v jižních Čechách 21, 211 – 217.

- Halama, J. 2009:* Terra sigillata z Nišovic?) u Volyně. Analýza a reálnost nálezu v jižních Čechách, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 22, 125 - 130.
- Halama, J. 2011:* Terra sigillata v germánských hrobových nálezech a na pohřebištích v Čechách a v evropském barbariku: celkové srovnání. In: E. Droberjar (ed.), Archeologie barbarů 2010: Hroby a pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem, Studia archaeologica Suebica I. Olomouc, 355 - 387.
- Halásová, L. 2010:* Germánska keramika zo žiarových hrobov 1. storočia n. l. v Čechách a na Slovensku. In: J. Beljak - G. Březinová - V. Varsik (ed.). Archeológia barbarov 9. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes. Toms X. Nitra, 579 - 595.
- Hanuliak, M. - Varsik, V. 2005:* Určujúce charakteristiky osídlenia vo Vlčkovciach, Slovenská archeológia 103 - 1, 133 - 168.
- Hegewisch, M. 2005:* Germanische Nachahmungen römischer Metall-, Glas und Keramikgefäße – eine kurze Übersicht, Památky archeologické 96, 79 – 104.
- Heiner, R. 2000:* Flörsheim - Weilbach "Gastrasse" Fundkomplex 27d. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 59 - 74.
- Hlásek, D. - Chvojka, O. - Thomová, Z. - Zavřel, P. 2015:* Pravěké a raně středověké nálezy z historického centra Českých Budějovic, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 28, 35 - 79.
- Hnízdová, I. 1955:* Žárové hroby z doby římské v Tišicích, Archeologické rozhledy 7, 188, 198 – 199.
- Holodňák, P. - Bareš, M. 1987:* Příspěvek k provenienci a technologii pozdně laténské malované keramiky v severozápadních Čechách. In: Zkoumání výrobních objektů a technologií archeologickými metodami. Brno, 24 - 30.
- Horáková - Jansová, L. 1933:* Prehistorické nálezy v roce 1932, Památky archeologické 39, 87 - 90.
- Horálková, P. 1993:* Pozdně laténské sídliště ve Vyškově s nálezy germánské keramiky, Archeologické rozhledy 45, 474 – 491, 541 – 542.
- Horník, P. 2012:* Sídliště z mladší/pozdní doby římské ve Smiřicích (okr. Hradec Králové), Archeologie východních Čech 3, 68 - 97.
- Hrala, J. 1978:* Prosmyky u Lovosic. Výzkum polykulturního naleziště před Českou branou (2. část), Archeologické rozhledy 30, 150 – 164.
- Hrubý, V. 1967:* Sídliště z pozdní doby římské ve Zlechově, Archeologické rozhledy 19, 643 – 658.
- Hušták, P. - Jiřík, J. 2009:* Osídlení z doby římské v Praze - Hloubětíně "Zahrady nad Rokytkou". In: M. Karwowski - E. Droberjar (eds.). Archeologia Barbarzynców 2008: powiazania i kontakty w swiecie barbarzyskim. Rzeszów, 305 - 351.
- Hüssen, C. – M. 2000:* Endlatenezeitliche Fundstellen im oberbayerischen Donauraum, Bericht RGK 81, 235 – 301.
- Chábera, S. a kol. 1985:* Neživá příroda. Jihočeská vlastivěda, řada A. České Budějovice.
- Charvátová, K. - Spurný, V. - Venclová, N. 1992:* Nálezové zprávy Státního Archeologického ústavu 1919 - 1952. Praha.
- Christlein, R. 1982:* Die rätischen Städte Severins Quintanis, Batavis und Boiotro und ihr Umland im 5. Jh. aus archäologischer Sicht. In: Severin zwischen Römerzeit und Völkerwanderung. Linz, 217 - 253.
- Chytrá, H. 2011:* Přesleny jakou součástí výbavy hrobů v Čechách, na Moravě a na jihozápadním Slovensku. In: E. Droberjar (ed.), Archeologie barbarů 2010, Hroby

- a pohřebiště Germánů mezi Dunajem a Labem, *Studia Archaeologica Suebica I.* Olomouc, 389 - 394.
- Irlinger, W. 2003:* Zur Frage der Kontinuität von der Spätlatenezeit in die frühe römische Kaiserzeit im östlichen Ober- und Niederbayern. In: M. Chytráček - J. Michálek - K. Schmotz (Hrsg.), *Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen*, 12. Treffen 19. bis 22. Juni 2002 in Cheb. Rahden/Westf., 185 - 195.
- Irlinger, W. 2014:* Ein endlatenezeitlicher Siedlungsbefund aus Schambach, Gemeinde Strasskirchen, Landkreis Straubing - Bogen. In: L. Husty - W. Irlinger - J. Pechtl (Hrsg.), *Festschrift für Karl Schmotz zum 65. Geburtstag*. Rahden/Westf., 315 - 330.
- Jahn, M. 1941:* Die ersten Germanen in Südböhmen, Altböhmen und Altmähren 1, 64 - 93.
- Jančo, M. 2000:* Germánska dielňa z Berouna, Havlíčkovej ulice. In: P. Čech – M. Dobeš (edd.), *Sborník Miroslavu Buchvaldkovi*. Most, 107 – 110.
- Jančo, M. 2001:* Osada z obdobia sťahovania národov v Siřemi, okr. Louny, *Archeologie ve středních Čechách* 5, 485 – 508.
- Jančo, M. 2002:* Príspevok k pavekým sídliskám v Čechách. Polozemnice typu Leube C2, C2/D2, D2 a D3, *Archeologie ve středních Čechách* 6, 367 – 407.
- Jančo, J. 2002a:* Polozemnice typu Leube 1 v Čechách, *Muzejní a vlast. Práce* 40 – *Časopis spol. přátel starožitností* 110, 193 – 212.
- Jančo, M. 2001:* Nálezy lámpe z doby římské v Čechách, *Památky archeologické* 92, 165 - 183.
- Jančo, M. 2003:* Římsko – provinciální úžitková keramika v Čechách, *Archeologie ve středních Čechách* 7, 261 – 318.
- Jančo, M. 2003a:* Římská říše a naše území v prvních třech stoletích po Kristu, *Muzejní a vlast. práce* 41 – *Časopis spol. přátel starožitností* 111, 106 – 111.
- Jančo, M. 2003b:* Zabudnutý nález troch starovekých antických mincí z Příbramska, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 16, 117 – 128.
- Jančo, M. 2004:* Germánska osada staršej doby římské z Berouna, Havlíčkovej ulice, *Archeologie ve středních Čechách* 8, 463 – 494.
- Jančo, M. 2005:* Existoval v středních Čechách římsky pochodový tábor? Pár zbežných poznámok k nálezu dvojice zahrotených priekop vo Vliněvsi, okr. Mělník, poloha „U kříže“, *Archeologie ve středních Čechách* 9, 441 – 457.
- Jančo, M. 2006:* Několik poznámek k římským výrobkům 1. poloviny 1. století v Čechách. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), *Archeologie barbarů 2005*. Praha, 373 – 378.
- Jánská, E. 1960:* Jáma s keramikou z doby římské v Brlohu (Louny), *Archeologické rozhledy* 12, 755 – 756.
- Jansová, L. 1955:* Laténská tuhová keramika v Čechách a na Moravě, *Památky archeologické* 46, 134 – 184.
- Jansová, L. 1971:* Hradiště nad Závistí v období pozdně římském a v době stěhování národů, *Památky archeologické* 62, 135 – 178.
- Jansová, L. 1986:* Hrazany. Das keltische Oppidum in Böhmen. Band I. Praha.
- Jansová, L. 1988:* Hrazany. Das keltische Oppidum in Böhmen. Band II. Fundbericht und Fundkatalog. Praha.
- Jansová, L. 1988:* Hrazany. Das keltische Oppidum in Böhmen. Band II. Tafeln und Beilagen. Praha.
- Jiřík, J. 2007:* Vybrané sídlištní situace mladší doby římské až časná fáze doby stěhování národů v severozápadních Čechách. In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.), *Archeologie barbarů 2006*. *Archeologické výzkumy v jižních Čechách*, *Supplementum* 3, sv. II, 535 – 564.

- Jiřík, J. 2007:* Entstehung und Entwicklung der sogenannten Vinařice – Gruppe im Nordteil des Böhmisches Beckens. Forschungsstand und Interpretationsversuch. In: J. Tejral (Hrsg.), *Barbaren im Wandel. Beiträge zur Kultur – und Identitätsumbildung in der Völkerwanderungszeit.* Brno, 121 - 145.
- Jiřík, J. 2009:* Ein Beitrag zur Erforschung der Besiedlung Ost – und Nordostböhmen während der späten Kaiserzeit und frühen Völkerwanderungszeit. In: B. Niezabitowska - Wiśniewska - M. Juściński - P. Łuckiewicz - S. Sadowski, *The turbulent epoch. New materials from Late Roman Period and the Migration Period.* Lublin, 157 - 177.
- Jiřík, J. 2010:* Příspěvky k poznání osídlení Čech v pozdní době římské a době stěhování národů. Disertační práce. FFUK Praha.
- Jiřík, J. 2012:* Böhmen in der Spätantike und der Völkerwanderungszeit unter besonderer Berücksichtigung der Beziehungen zu Baiern und Thüringen. In: Fehr, H. - Heitmeier, I. (Hrsg.), *Die Anfänge Bayerns von Raetien und Noricum zur frühmittelalterlichen Baiuvaria.* St. Ottilien, 359 - 402.
- Jiřík, J. 2015:* Svébové mezi Arahariem a Hunimundem. K výpovědním možnostem archeologických pramenů pozdní doby římské a časné fáze doby stěhování národů na jihu a západě Čech. In: M. Popelka - R. Šmidtová - Z. Beneš (eds.), *Od Skandzy k Dunaji, od Rýna k Paslece, Sborník k 70. narozeninám Lubomíra Košnara, Praehistorica 32/2,* 113 - 124.
- Jiřík, J. – Kostka, M. 2006:* Germánské sídliště v Dolních Chabrech, *Archeologie ve středních Čechách 10,* 713 – 742.
- Jiřík, J. - Simota, V. 2009:* Nálezy keramiky doby stěhování národů ze Zvíkova (okr. Písek) *Archeologické výzkumy v jižních Čechách 22,* 131 - 136.
- Justová, J. 1966:* Žárový hrob ze střední doby římské v Kostomlatech n. L. (o. Nymburk), *Archeologické rozhledy 18,* 587 – 588.
- Kalábek, M. 1999:* Germánské pohřebiště z přelomu letopočtu v Dolanech (okr. Olomouc), *Pravěk NŘ 9,* 391 – 403.
- Kalábek, M. 2004:* Nálezy ze sídliště z období stěhování národů v Olomouci – Slavoníně. In: *Archeologické centrum Olomouc. Ročenka 2003.* Olomouc, 137 – 149.
- Kalábek, M. 2006:* Germánské osídlení Olomouce. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), *Archeologie barbarů 2005.* Praha, 431 – 450.
- Kalábek, M. – Šrámek, F. 2006:* Germánské hrnčičské pece v Olomouci – Neředíně a Olomouci – Slavoníně. In: *Archeologické centrum Olomouc. Ročenka 2005,* 206 – 243.
- Kalousek, F. – Pernička, R. M. 1956:* Die römerzeitliche Siedlung bei Vícemilice in Mähren, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university 5,* 42 – 90.
- Kappel, I. 1969:* Die Graphittonkeramik von Manching. Wiesbaden.
- Karasová, Z. 1998:* Die römischen Bronzegefäße in Böhmen, *Fontes Archaeologici Pragenses 22.* Praegae.
- Kašpárek, J. F. 2008:* Germánské sídliště z doby římské ve Slatinicích na Olomoucku. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachútová, *Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů.* Brno, 177 – 200.
- Kašpárek J. F. 2015:* Sídliště z pozdní doby římské a počátku doby stěhování národů z Dražkovic (okr. Pardubice), In: M. Popelka - R. Šmidtová - Z. Beneš (eds.), *Od Skandzy k Dunaji, od Rýna k Paslece, Sborník k 70. narozeninám Lubomíra Košnara, Praehistorica 32/2,* 143 - 171.
- Kehne, P. 2006:* Vojenské podmanění Marobudovy říše plánované na rok 6 po Kr. Augustem a Tiberiem: válka bez boje, *Archeologické rozhledy 58,* 447 - 461.

- Keller, E. 1974: Zur Chronologie der jungkaiserzeitlichen Grabfunde aus Südwestdeutschland und Nordbayern. In: Studien zur vor- und frühgeschichtlichen Archäologie. Festschrift für Joachim Werner zum 65. Geburtstag. Teil I. München, 247 - 291.*
- Keller, E. 1979: Das spätrömische Gräberfeld von Neuburg an der Donau. Kallmünz.*
- Koch, R. 2000: Eine frühgermanische Siedlung von Schwebheim bei Burgbernheim, Landkreis Neustadt a. d. Aisch - Bad Windsheim. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 17 - 23.*
- Kolník, T. 1956: Popolnicové pohrebisko z mladší doby rímskej a počiatku doby sťahovania národov v Očkove pri Piešťanoch, Slovenská archeológia 4, 233 – 289.*
- Kolník, T. 1961: Pohrebisko v Bešeňove. Príspevok k štúdiu doby rímskej na Slovensku, Slovenská archeológia 9, 219 - 300.*
- Kolník, T. 1963: Sídliisko z mladšej doby rímskej v Červeníku, Študijné zvesti 11, 113 - 132.*
- Kolník, T. 1965: K typológii a chronológii niektorých spón z mladšej doby rímskej na juhozápadnom Slovensku, Slovenská archeológia 13 - 1, 183 - 236.*
- Kolník, T. 1973: Pohrebisko z doby sťahovania národov v Abraháme, Slovenská archeológia 21, 359 - 399.*
- Kolník, T. 1975: Žiarové pohrebisko z neskorej doby rímskej a zo začiatku sťahovania národov v Čiernom Brodĕ, 341 - 378.*
- Kolník, T. 1977: Prehľad a stav badania o dobe rímskej a sťahovania národov, Slovenská archeológia 19, 499 - 558.*
- Kolník, T. 1980: Römerzeitliche Gräberfelder in der Slowakei. Archaeologica Slovaca Fontes 14, Teil I. Bratislava.*
- Kolník, T. - Varsík, V. 2006: Hrnčiarске pece z mladšej doby rímskej v Cíferi - Páci, Zborník Slovenského Národného múzea - Archeológia 16, 409 - 432.*
- Kolník, T. - Varsík, V. - Vladár, J. 2005: Branč, objekt 60. Nálezové súbory z germánských sídlisk na juhozápadnom Slovensku s prítomnosťou mincí z druhej polovice 3. storočia, Zborník Slovenského národného múzea 99 - Archeológia 15, 313 - 323.*
- Kolník, T. - Varsík, V. - Vladár, J. 2007: Branč. Germánska osada z 2. až 4. storočia. Nitra.*
- Korený, R. 2010: Spona typu Oberwerschen ze Stehelčevsi, okr. Kladno, Archeologie ve středních Čechách 14, 331 – 336.*
- Korený, R. – Kudrnáč, J. 2003: Pohřebiště z doby stěhování národů v Klučově. Nové zhodnocení a jeho místo v rámci Českobrodsko v období stěhování národů a počátků raného středověku, Archeologie ve středních Čechách 7, 2003, 417 – 459.*
- Korený, R. – Kytlicová, O. 2007: Dvě pohřebiště z doby stěhování národů v Lužci nad Vltavou, okr. Mělník, Archeologie ve středních Čechách 11, 387 – 444.*
- Korený, R. – Mazač, Z. 2004: Sídlíštní objekt z období počátků stěhování národů z Velkého Oseka (okr. Kolín), Archeologie ve středních Čechách 8, 501 – 504.*
- Korený, R. – Špaček, J. 2001: Kostrový hrob z období stěhování národů z Čelákovíc, okr. Praha – východ, Archeologie ve středních Čechách 5, 509 – 511.*
- Korený, R. – Špaček, J. 2001: Sídlíštní objekt z období stěhování národů z Horoušan, okr. Praha – východ, Archeologie ve středních Čechách 5, 513 – 515.*
- Kostka, M. 1996: Pozdně římský kostrový hrob z Dolních Chaber, Archaeologica Pragensia 12, 59 – 63.*
- Kostka, M. – Jiřík, J. 2008: Polozemnice z časně doby římské v Dejvicích – Podbabĕ, Archaeologia Pragensia 19, 137 – 160.*
- Kostka, M. - Kubálek, P. 2011: Kostrový hrob z doby stěhování národů v Praze - Čakovících. In: E. Droberjar (ed.), Archeologie barbarů 2010. Studia archaeologica Suebica I. Olomouc, 229 - 238.*

- Košnar, L. – Břicháček, P. 1998:* Neuere Erkenntnisse zur Besiedlung Südböhmens in der römischen Kaiserzeit. In: A. Leube (Hrsg.), Haus und Hof im östlichen Germanien. Bonn, 160 – 163.
- Košnar, L. – Břicháček, P. 1999:* Importovaná keramika ze sídliště doby římské v Sedlci (o. České Budějovice), Praehistorica 24. Praha, 161 – 172.
- Košnar, L. – Waldhauser, J. 1973:* Nálezy keramiky pražského typu a keramiky 4. – 5. stol. v objektu ze Svijan, okr. Liberec, Archeologické rozhledy 25, 185 – 195.
- Koutecký, D. 1972:* Sídliště z doby laténské a římské v Počeradech, o. Louny, Archeologické rozhledy 24, 305 – 316.
- Koutecký, D. 1995:* Pohřebiště z doby římské v Mariánských Radčicích, okr. Most. In: J. Blažek – P. Meduna (ed.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1983 – 1992. Most, 179 – 186.
- Koutecký, D. 1997:* Laténské a římské sídliště v Jenišově Újezdě, okr. Teplice, Archeologické rozhledy 49, 625 – 633.
- Koutecký, D. 1999:* Chata z doby římské v Solanech, okr. Litoměřice. In: P. Čech (ed.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1993 – 1997. Most, 83 – 91.
- Koutecký, D. 2006:* Mlado až pozdně halštatské sídliště a chata z doby římské Dobroměřicích u Loun, Ústecký kraj. In: J. Hlavová – M. Sýkora (ed.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1998 – 2002. Most, 27 – 52.
- Koutecký, D. 2006a:* Sídliště z doby římské, knovízská kulturní vrstva a objekt kultury nálevkovitých pohárů ve Slatinicích u Mostu, Ústecký kraj. In: J. Hlavová – M. Sýkora (ed.), Archeologické výzkumy v severozápadních Čechách v letech 1998 – 2002. Most, 53 – 75.
- Koutecký, D. 2010:* Sídliště z doby laténské a římské v Hořanech, okr. Most, Archeologie ve středních Čechách 14, 769 – 776.
- Koutecký, D. – Venclová, N. 1979:* K problematice osídlení severozápadních Čech v době laténské a římské. Sídliště Počerad I a II, Památky archeologické 70, 42 – 112.
- Kovačiková, L. 2014:* Přešťovice (okr. Strakonice) - zvířecí kosti obsažené v plaveném sedimentu. Odborná zpráva, rkp. České Budějovice.
- Kovárník, J. 1997:* Gräber der Völkerwanderungszeit im Gebiet von Znojmo. In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski, Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 45 – 55.
- Králík, M. - Svoboda, J. 2009:* Oheň: ovládnutí nového živlu a první využití jeho energie, Živá archeologie 10, 40 - 47.
- Kraskovská, L. 1965:* Popolnicové pohrebisko v Ivanke pri Dunaji, Slovenská archeológia 18, 163 - 182.
- Kruta, V. 1972:* Železářská osada ze starší doby římské Kadaň – Jezerka (okr. Chomutov), Archeologické rozhledy 24, 317 – 327.
- Krüger, B. 2003:* Die Germanen. Mythos - Geschichte - Kultur - Archäologie. Beiträge zur Ur- und Frühgeschichte Mitteleuropas 29. Langenweisbach.
- Kubálek, P. 2014:* Základní antropologické zpracování lidských kosterních nálezů z výzkumu v Přešťovicích, okr. Strakonice, provedeném v letech 1932 – 1934. Odborná zpráva, rkp. Praha.
- Kubů, F. – Zavřel, P. 1998:* Terénní průzkum starých komunikací na příkladu Zlaté stezky, Archaeologica historica 23, 35 - 57.
- Kubů, F. – Zavřel, P. 2007:* Zlatá stezka. Historický a archeologický výzkum významné středověké obchodní cesty. 2. Úsek Vimperk – státní hranice. České Budějovice.
- Kubů, F. - Zavřel, P. 2014:* Zum Abschluss der Erforschung des Goldenen Steiges in Deutschland. In: L. Husty - W. Irlinger - J. Pechtl (Hrsg.), Festschrift für Karl

- Schmotz zum 65. Geburtstag. Internationale Archäologie, Studia honoraria - Band 35. Rahden/Westf., 441 - 446.
- Kudrnáč, J. 1952:* Pohřebiště z doby stěhování národů v Klučově, Archeologické rozhledy 4, 109 – 112.
- Kudrnáč, J. 1953:* Další hroby z doby stěhování národů z Klučova, Archeologické rozhledy 5, 459 – 464, 472 – 474, 481.
- Kuna, M. – Waldhauser, J. Zavřel, J. 1989:* Říčany 1986. Záchranný archeologický výzkum sídliště doby laténské a železářského areálu starší doby římské. Brandýs n. L. – Stará Boleslav.
- Kunow, J. 1980:* Der Leithorizont der Augenfibeln und die Stufe B1, Archäologisches Korrespondenzblatt 10, 157 – 161.
- Kytlicová, O. 1970:* Pohřebiště z doby římské v Lužci nad Vltavou (o. Mělník), Památky archeologické 61, 291 – 377.
- Lamiová - Schmiedlová, M. 1961:* Spony z doby římskej na Slovensku, Študijné zvesti AÚSAV 5. Nitra.
- Lamiová - Schmiedlová, M. 1969:* Römerzeitliche Siedlungskeramik in der Südostslowakei, Slovenská archeológia 17, 403 - 501.
- Lamiová - Schmiedlová - Tomášová, B. 1999:* Nálezový horizont z prelomu doby římskej a doby stahovania národov na viacvrstvovom sídlisku v Ostrovanoch, Slovenská archeológia 47, 75 - 132.
- Lang, A. 2004:* Der Übergang von der späten Latenezeit zur frühen römischen Kaiserzeit in Nordtirol. In: Spätlatenezeit und frühromische Kaiserzeit zwischen Alpenrand und Donau. Bonn, 199 - 209.
- Leube, A. 1999:* Die Besiedlungs- und Kulturverhältnisse während des 5. Jahrhundert zwischen Saale und Neisse. In: J. Tejral - Ch. Pilet - M. Kazanski (edd.), L'Occident romain et l'Europe centrale au début de l'époque des Grandes Migrations. Brno, 127 - 139.
- Lička, M. – Justová, J. 1968:* Železářská odpadní jáma z doby římské z Vinice (o. Nymburk), Archeologické rozhledy 20, 251 – 254.
- Lichardus, J. 1984:* Körpergräber der frühen Kaiserzeit im Gebiet der südlichen Elbgermanen. In: Saarbrücker Beiträge zur Altertumskunde, Band 43. Bonn.
- Limburský, P. – Likovský, J. – Velemínský, P. – Fleková, K. 2010:* Kostrové pohřebiště vinařické skupiny ve Vliněvsi, okres Mělník. Stěhování národů – populační skupina a vykrádání hrobů, Památky archeologické 101, 111 – 168.
- Lindenthal, J. 2000:* Erste Ergebnisse zur Grabung in der germanischen Siedlung "Im Dolchsloch" in der Gemarkung Rockenberg - Oppershofen, Wetteraukreis. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 117 - 126.
- Loskotová, Z. 2009:* Hrnčířské pece z doby římské ze Slezska. Neplachovice, Holasovice a Opava – Kateřinky, Acta archaeologica Opaviensia – Supplement I. Opava.
- Loskotová, Z. 2011:* Die Przeworsk - Kultur im südlichen Teil des Oberschlesiens am Ende der römischen Kaiserzeit und am Anfang der Völkerwanderungszeit, Přehled výzkumů 52 - 1, 111 - 137.
- Macháček, J. – Klanicová, E. 1997:* Die Gräber aus der Völkerwanderungszeit in Břeclav – Libivá. In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski (Hrsg.), Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 57 – 65.
- Maličský, J. 1951:* Dvě sídliště ve Zdicích, Archeologické rozhledy 3, 161 – 164.
- Malyková, D. - Bursák, D. - Pecinová, M. 2011:* Nové sídlištní nálezy z doby římské v Praze - Kbelích. In: E. Droberjar (ed.). Archeologie barbarů 2010: Hroby a

- pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem. *Studia Archaeologica Suebica I.* Olomouc, 397 - 413.
- Marešová, D.* 1997: Archeologické rozhledy 49, 544 – 545.
- Masanz, R.* 2012: Fragmentarisches aus dem frühgeschichtlichen Forchheim. Zur Untersuchung des Brandgräberfeldes von Forchheim (Oberpfalz) und seines forschungsgeschichtlichen Kontextes. In: M. Chytráček - H. Gruber - J. Michálek - R. Sandner - K. Schmotz (Hrsg.), Archäologis Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen/Oberösterreich, 21. Treffen 22. bis 25. Juni 2011 in Stříbro. Rahden/Westf., 41 - 48.
- Meduna, J.* 1980: Die latenezeitlichen Siedlungen in Mähren. Praha.
- Menghin, W.* 1990: Frühgeschichte Bayerns. Römer und Germanen, Baiern und Schwaben, Franken und Slawen. Stuttgart.
- Menke, M.* 1990: 150 Jahre Forschungsgeschichte zu den Anfängen des Baiernstammes, Typen der Ethnogenese unter besonderer Berücksichtigung der Bayern 2. Wien, 123 - 219.
- Metlička, M.* 2015: Chata z časné doby římské z Plzně - Perlové ulice, *Praehistorica* 32/2, 253 - 263.
- Meyer, E.* 1969: Das germanische Gräberfeld von Zauschwitz, Kr. Borna, Arbeits- und Forschungsberichte zur sächsischen Bodendenkmalpflege 6. Berlin.
- Meyer, E.* 1971: Die germanische Bodenfunde der spätrömische Kaiserzeit und der frühen Völkerwanderungszeit in Sachsen. Berlin.
- Meyer, E.* 1976: Die germanischen Bodenfunde der spätrömischen Kaiserzeit und der frühen Völkerwanderungszeit in Sachsen, Arbeits- und Forschungsberichte zur sächsischen Bodendenkmalpflege 11. Berlin.
- Meyer, M.* 2000: Keramik der römischen Kaiserzeit aus der Siedlung Mardorf 23, Kr. Marburg - Biedenkopf. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 139 - 150.
- Michálek, J.* 1978: Přešťovice (okr. Strakonice). *Výzkumy v Čechách* 1975, 76.
- Michálek, J.* 1981: Museum středního Pootaví ve Strakonících. Katalog pravěké sbírky. Zprávy čs. spol. archeologické 22. Praha.
- Michálek, J.* 1987: Kbelnice, okr. Strakonice. *Výzkumy v Čechách* 1984 – 1985, Praha, 78.
- Michálek, J.* 1992: Žďár, obec Tálín, okr. Písek. *Výzkumy v Čechách* 1988 - 1989, Praha, 176.
- Michálek, J.* 1993: Laténezeitliche Funde aus dem Stadtbereich von Passau. In: Passauer Universitätsschriften zur Archäologie, Band 1. Passau.
- Michálek, J.* 1995: Strakonice, okr. Strakonice. *Výzkumy v Čechách* 1990 - 1992. Praha, 337.
- Michálek, J.* 1999: Sídliště ze starší až mladší doby římské u Přešťovic, okr. Strakonice (nepublikovaná dokumentace k výzkumům B. Dubského a J. Böhma v letech 1942 – 1934), *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 12, 33 – 60.
- Michálek, J.* 2000: Krašovice, okr. Strakonice. *Výzkumy v Čechách* 1998. Praha, 249.
- Michálek, J.* 2003: Památky Strakonicka ze země a ze vzduchu. Strakonice.
- Michálek, J.* 2008: Pravěké nálezy v areálu národní kulturní památky Strakonický hrad. Archeologické výzkumy a nálezy v letech 1937 – 2006, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 21, 259 – 302.
- Michálek, J. – Fröhlich, J.* 1967: Nové archeologické nálezy na Písecku v letech 1958 - 1965. *Výzkumy v Čechách* 1966. Praha, 51 – 73.
- Michálek, J. - Fröhlich, J.* 1969: Lhota Kestřanská, okr. Písek. *Výzkumy v Čechách* 1968. Praha, 68 – 69.

- Michálek, J. - Lutovský, M. 2000: Hradec u Němčtic. Sídlo halštatské a raně středověké nobility v česko - bavorském kontaktním prostoru. 1. Text. 2. Tabulky. 3. Plány. Strakonice - Praha.*
- Michálek, J. – Parkman, M. 1996: Archeologický výzkum území středního toku Blanice v letech 1986 – 1993, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 9, 7 – 40.*
- Michálek, J. - Venclová, N. 1994: Laténské sklo ze Strakonice, Archeologické rozhledy 46, 558 - 583.*
- Mikulková, B. 1996: Hrnčířská pec z doby římské z Tvarožné, okr. Brno – venkov, Pravěk NŘ 6, 175 – 186.*
- Mikulková, B. 2003: Záchranný výzkum sídliště z doby římské ve Chvalkovicích (okr. Vyškov), Pravěk NŘ 13, 351 - 376.*
- Mikulková, B. 2006: Kostrový hrob ze straší doby římské ve Vyškově, Pravěk NŘ 16, 483 – 492.*
- Mikulková, B. – Parma, D. 2009: Římské importy z germánského sídliště v Syrovicích (okr. Brno – venkov) a jejich datovací možnosti, Pravěk NŘ 19, 199 – 223.*
- Mildenberger, G. 1970: Die thüringischen Brandgräber der spätrömischen Zeit. Köln - Berlin.*
- Militký, J. 1995: Nálezy keltských a antických mincí v jižních Čechách, Zlatá stezka 2, 34 – 67.*
- Militký, J. 1997: České Budějovice, Zliv, okr. České Budějovice. Výzkumy v Čechách 1993 – 1995. Praha, 30, 329.*
- Militký, J. 2000: Nálezový (?) soubor antických mincí ze Strážného (?), okr. Prachatice, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 13, 87 – 96.*
- Militký, J. 2004: Import zlatých římských a raně byzantských mincí do českých zemí v době římské až raném středověku, Archeologie ve středních Čechách 8, 505 – 536.*
- Militký, J. 2007: Nálezy římských mincí na Českokrumlovsku. In: E. Droberjar - O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách - Supplementum 3. České Budějovice, 261 - 268.*
- Militký, J. 2010: Finds of greek, roman and early byzantine coins in the territory of the Czech republic. I. Bohemia (Volume 3). Collection Moneta 109. Moneta, Wetteren / Institute of Archeology, Warschaw University.*
- Militký, J. - Zavřel, P. 2009: Nález římské mince v areálu sídliště z doby římské v Přešťovicích (okr. Strakonice), Numismatický sborník 24, 325 - 326.*
- Moosbauer, G. 2005: Kastell und Friedhöfe der Spätantike in Straubing. Römer und Germanen auf dem Weg zu den ersten Bajuwaren, Passauer Universitätsschriften zur Archäologie. Band 10. Rahden/Westf.*
- Motyková, K. 1974: Sídlní objekt s doklady výroby hracích kostek z doby římské u Hoštic, Archeologické rozhledy 26, 504 – 519.*
- Motyková, K. 1976: Die ältere römische Kaiserzeit in Böhmen im Lichte der neueren historií – archäologischen Forschung. In: H. Temporini – W. Haase (Hrsg.), Aufstieg und Niedergang der römischen Welt. Berlin – New York, 143 – 199.*
- Motyková, K. 1981: Das Brandgräberfeld der römischen Kaiserzeit von Stehelčevce, Památky archeologické 72, 340 – 415.*
- Motyková, K. 1981a: Osídlení ze starší doby římské u Dolních Břežan. Příspěvek k problematice výzkumů germánských sídlišť a jejich interpretace, Archeologické rozhledy 33, 504 – 533.*
- Motyková, K. 2006: Příspěvek k diskusi o zániku českých oppid a o počátcích germánského osídlení Čech. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Sborník příspěvků z I. protohistorické konference „Pozdně keltské, germánské a časně slovanské osídlení“, Kounice 20. – 22. září 2005. Praha, 217 – 227.*
- Motyková, K. – Pleiner, R. 1987: Die römerzeitliche Siedlung mit Eisenhütten in Ořech bei Prag, Památky archeologické 78, 371 – 448.*

- Motyková, K. – Sedláček, Z. 1990: Osídlení ze starší doby římské v Kolíně – Radovesnicích I., Archeologické rozhledy 42, 270 – 283.*
- Motyková, K. – Sedláčková, H. 1974: Nálezy ze sídliště doby římské u Třebestovic – Sadské, Archeologické rozhledy 26, 225 – 235.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1958: Další poznatky k problematice pozdně laténských a časně římských osad v Čechách na základě nálezů ze Starého Vestce, Památky archeologické 49, 159 – 184.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1959: Osídlení z mladší doby laténské, z doby římské a stěhování národů v Záluží u Čelákovic, Památky archeologické 50, 579 – 590.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1960: Osídlení z mladší doby laténské, z doby římské a stěhování národů v Záluží u Čelákovic, Památky archeologické 51, 161 – 183.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1960a: Drobná hliněná plastika z doby římského císařství z Čech. In: Sborník prací k počtě 60. Narozenim akademika Jana Filipa, Acta Universitatis Carolinae 1959, Philosophica et Historica 5. Praha, 233 – 239.*
- Motyková – Šneidrová 1961: Nálezy z doby římské v Pečkách, Archeologické rozhledy 13, 33 – 40.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1961a: Sídlíště z doby římské v Křinci u Nymburka, Archeologické rozhledy 13, 260 – 261.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1962: Osada pod Hradištěm u Stradonic, Památky archeologické 53, 137 – 154.*
- Motyková – Šneidrová 1962a: Osídlení z doby římské ve Staňkovicích, Archeologické rozhledy 14, 152 – 153.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1963: Die Anfänge der römischen Kaiserzeit in Böhmen. Fontes Archaeologici Pragenses 6. Pragae.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1963a: Žárové pohřebiště ze starší doby římské v Tišicích ve středních Čechách, Památky archeologické 54, 343 – 437.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1964: Noricko – panonská kování opasků a jejich napodobeniny v Čechách, Památky archeologické 55, 350 – 360.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1965: Žárové pohřebiště z Tvrzic na Žatecku, Památky archeologické 56, 115 – 148.*
- Motyková – Šneidrová 1965a: Zur Chronologie der ältesten römischen Kaiserzeit in Böhmen, Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte 5, 103 – 174.*
- Motyková- Šneidrová, K. 1966: Osada ze starší doby římské v Hodyni u Kralovic, Archeologické rozhledy 18, 296 – 309.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1967: Weiterentwicklung und Ausklang der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen. Fontes Archaeologici Pragenses 11. Pragae.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1968: Nálezy z doby římské a slovanské z Močovic, Archeologické rozhledy 20, 185 – 201.*
- Motyková – Šneidrová, K. 1970: Nově objevené sídliště ze starší doby římské u Tuchlovic, Památky archeologické 51, 236 – 260.*
- Musil, J. 1998: Čechy v Augustově zahraniční politice. Příspěvek k diskuzi. Archeologie ve středních Čechách 2, 151 – 156.*
- Neubauer, D. 2011: Die kaiser- und völkerwanderungszeitliche Siedlung in Michelstetten, Niederösterreich. Universitätsforschungen zur prähistorischen Archäologie. Aus dem Institut für Ur- und Frühgeschichte der Universität Wien. Band 201. Bonn 2011.*
- Novak, J. 2014: Přešťovice - antrakologická analýza. Odborná zpráva, rkp. České Budějovice.*
- Novotný, B. 1953: Žárové hroby z doby římské z Nymburka, Památky archeologické 44, 215 – 219.*

- Novotný, B. 1955:* Hrob velmože z počátku doby římské v Praze – Bubenci, *Památky archeologické* 46, 227 – 264.
- Novotný, B. 1955a:* Pohřebiště z doby stěhování národů v Holáskách na Moravě, *Archeologické rozhledy* 7, 338 – 342.
- Ondráček, J. – Tejral, J. 1964:* Obytný objekt z počátku doby stěhování národů v Lovčičkách u Vyškova, *Památky archeologické* 55, 363 – 369.
- Parkman, M. 2007:* Dvě polykulturní lokality u Krtel na Prachaticku. In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.), *Archeologie barbarů 2006. Příspěvky z II. protohistorické konference, České Budějovice, 21. – 24. 11. 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách, Supplementum 3, svazek II*, 375 – 394.
- Parkman, M. – Zavřel, P. 2003:* Die Grabung in Dub – Javornice, Kr. Prachatice. Ein Beitrag zur Diskussion über Kontakte zwischen Kelten und Germanen in Südböhmen. In: *Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West – und Südböhmen*, 12. Treffen 19. bis 22. Juni 2002 in Cheb. Rahden/Westf., 203 – 219.
- Parkman, M. – Zavřel, P. 2004:* The Prachatice region as a peripheral territory of the Bohemian basin in prehistory. In: M. Gojda (edd.), *Ancient Landscape, Settlement Dynamics and Non – Destruktive Archaeology*. Praha, 364 – 394.
- Parkman, M. – Zavřel, P. 2010:* Nové objevy na sídlištích doby římské v jižních Čechách. In: J. Beljak – G. Březinová – V. Varsik (eds.), *Archeológia barbarov 2009. Hospodárstvo Germánov. Sídliiskové a ekonomické struktury od neskorej doby laténskej po včasný stredovek*. Nitra, 315 – 339.
- Parkman, M. - Zavřel, P. 2010a:* Neue Entdeckungen in germanischen Siedlungen vom Beginn der römischen Kaiserzeit in Südböhmen. In: *Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen/Oberösterreich*, 19. Treffen 17. bis 20. Juni 2009 in Prachatice. Rahden/Westf. 2010, 253 - 268.
- Pauli, L. 1974:* Der Goldene Steig. Wirtschaftsgeographischarchäologische Untersuchungen im östlichen Mitteleuropa. In: *Studien zur vor- und frühgeschichtlichen Archäologie (Festschrift zum 65. Geburtstag J. Werner)*. Münchener Beiträge Vor- und Frühgesch., Teil 1. München, 115 – 139.
- Pernička, R. M. 1957:* Unbekanntes keramisches Material aus der römerzeitlichen Siedlung bei Vicemikice in Mähren, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 6, 9 – 22.
- Pernička, R. M. 1958:* Zur Verbreitung und Typologie der römerzeitlichen Ringschüsseln, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 7, 53 – 74.
- Pernička, R. M. 1959:* Sídliště z doby římské u Olbramovic, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 8, 39 – 52.
- Pernička, R. M. 1962:* Nové jihomoravské naleziště s materiálem z mladšího neolitu a z doby římské, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 11, 83 – 85.
- Pernička, R. M. 1962a:* Zachraňovací výzkum na pohřebišti z doby římské u Šitbořic (okr. Břeclav), *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 11, 95 – 98.
- Pernička, R. M. 1962b:* Rozrušený kostrový hrob v Šitbořicích, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 11, 98 – 100.
- Pernička, R. M. 1966:* Die Keramik der älteren römischen Kaiserzeit in Mähren. Brno.
- Pernička, R. M. 1966a:* Příspěvek k ornamentaci pomoravské domácí keramiky z doby římské, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 15, 37 – 42.
- Pernička, R. M. 1968:* Nově objevená hrnčířská dílna z doby římské v Chrlicích, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 13, 117 – 138.
- Pernička, R. M. 1969:* Die Forschungen in Prosimeřice (Kreis Znojmo) in den Jahren 1956 und 1957 – Fundbericht, *Sborník prací filosofické fakulty brněnské university* 14, 125 – 179.

- Pernička, R. M. 1970:* Na kruhu vytáčená keramika jiříkovického typu z mladší doby římské v dosavadních výzkumech a literatuře. In: Sborník Josefu Poulíkovi k šedesátinám. Brno, 76 – 81.
- Pernička, R. M. 1971:* K rekonstrukci vývoje keramiky v době římské na Moravě, Sborník prací filosofické fakulty brněnské university 16, 133 – 146.
- Pescheck, CH. 1978:* Die germanischen Bodenfunde der römischen Kaiserzeit in Mainfranken. München.
- Peschel, K. 1978:* Anfänge germanischer Besiedlung im Mittelgebirgsraum, Arbeits - und Forschungsberichte zur sächsischen Bodendenkmalpflege 12. Berlin.
- Peschel, K. 2000:* Keramik aus Siedlungen der jüngeren vorrömischen Eisenzeit und frühen römischen Kaiserzeit in Nordthüringen. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 1 - 16.
- Peschel, K. 2012:* Elbgermanen. In: S. Sievers - O. H. Urban - P. C. Ramsl (Hrsg.), Lexikon zur keltischen Archäologie A - K. Wien, 495 - 496.
- Peškař, I. 1961:* Nové poznatky o obytných stavbách na moravských sídlištích z doby římské, Památky archeologické 52, 414 – 422.
- Peškař, I. 1961a:* Žárové hroby ze starší doby římské v Uherčicích na Moravě, Archeologické rozhledy, 25 – 33.
- Peškař, I. 1961b:* Dva žárové hroby z mladší doby římské z jižní Moravy, Archeologické rozhledy 13, 169 – 175.
- Peškař, I. 1962:* Sídliště z římské doby u Milovic na Moravě, Archeologické rozhledy 14, 47 – 54.
- Peškař, I. 1964:* Pohřebiště z doby římské u Rebešovic, Archeologické rozhledy 16, 180 – 191.
- Peškař, I. 1968:* Náhodné objevy hrobů z doby stěhování národů na Znojemsku, Archeologické rozhledy 20, 202 – 208.
- Peškař, I. 1970:* Nálezy z doby římské u Milovic. In: Sborník Josefu Poulíkovi k šedesátinám. Brno, 82 – 90.
- Peškař, I. 1972:* K nálezům žárových hrobů z doby římské v hodonínském okrese, Časopis moravského muzea 57, 105 – 114.
- Peškař, I. 1972a:* Fibeln aus der römischen Kaiserzeit in Mähren. Praha.
- Peškař, I. 1974:* Archeologické objevy z doby římské u Rajhradu, Jižní Morava 1, 151 – 158.
- Peškař, I. 1975:* Pohřebiště z mladší doby římské z Určic (okr. Prostějov), Archeologické rozhledy 27, 488 – 503.
- Peškař, I. 1978:* Starší doba římská na Moravě, Zprávy čs. společnosti archeologické 20/3, 55 – 83.
- Peškař, I. 1983:* Sídlištní keramika z doby stěhování národů ve Velkých Němčicích (o. Břeclav), Památky archeologické 74, 175 – 223.
- Peškař, I. 1988:* Hrnčířské pece z doby římské na Moravě, Památky archeologické 79, 106 – 169.
- Peškař, I. – Ludíkovský, K. 1978:* Žárové pohřebiště z doby římské ve Velkých Hostěrádkách (o. Břeclav). Praha.
- Pieta, K. 1999:* Anfänge der Völkerwanderungszeit in der Slowakei. In: J. Tejral - Ch. Pilet - M. Kazanski (Hrsg.), L' Occident romain et l' Europe centrale au début de l' époque des Grandes Migrations. Brno, 127 - 139.
- Pieta, K. - Ruttkay, M. 1997:* Germanische Siedlung aus dem 4. und 5. Jh. in Nitra - Párovské Háje und Probleme der Siedlungskontinuität. In: Tejral, J. - Friesinger, H. - Kazanski, M. (edd.). Neue Beiträge der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 145 - 163.

- Pleiner, R. 1954:* Buchlovice I. – Nové sídliště z doby římské na Kladensku, *Archeologické rozhledy* 6, 765 – 767, 776 – 783.
- Pleiner, R. 1955:* Výzkum železářny na sídlišti Tuchlovice I, *Archeologické rozhledy* 7, 200 – 215.
- Pleiner, R. 1957:* Domácí pec z doby římské v Libici n. Cidl., *Archeologické rozhledy* 9, 168 – 175.
- Pleiner, R. 1958:* Základy slovanského železářského hutnictví v českých zemích. Praha.
- Pleiner, R. 1959:* Osada s železárnami z mladší doby římské v Buchlovicích, *Památky archeologické* 50, 158 – 196.
- Pleiner, R. 1960:* Význam typologie železářských pecí v době římské ve světle nových nálezů z Čech, *Památky archeologické* 51, 184 – 220.
- Pleiner, R. 1961:* Železářská pec římského období v Luštěnicích, *Archeologické rozhledy* 13, 483 – 491.
- Pleiner, R. 1964:* Die Eisenverhüttung in der „Germania Magna“ zur römischen Kaiserzeit. Bericht der Römisch – Germanischen Kommission 45, 11 – 86.
- Pleiner, R. ed. 1978:* Pravěké dějiny Čech. Praha.
- Pleiner, R. – Salač, V. 1987:* Eine eingetieft Eisenverhüttungswerkstatt der älteren römischen Kaiserzeit in Lovosice, *Archeologické rozhledy* 39, 75 – 89, 11 – 116.
- Pleinerová, I. 1965:* Výzkum osady z doby stěhování národů a z doby slovanské v Březně u Loun, 495 – 500, 509 – 515, 517 – 529.
- Pleinerová, I. 1965:* Germanische und slawische Komponenten in der altslawischen Siedlung Březno bei Louny, *Germania* 43, 121 – 138.
- Pleinerová, I. 1995:* Opočno. Ein Brandbräberfeld der jüngeren und späten Kaiserzeit im Nordwestböhmen. Krakow.
- Pleinerová, I. 2005:* Studny z doby stěhování národů v Hostivici – Paloukách (okr. Praha – západ), *Památky archeologické* 96, 105 – 126.
- Pleinerová, I. 2007:* Březno und germanischen Siedlungen der jüngeren Völkerwanderungszeit in Böhmen. Praha.
- Polišenský, T. 2006:* Nové sídliště z časné doby římské v Praze – Křeslicích. Předběžná zpráva o výzkumu. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.). *Archeologie barbarů 2005*. Praha, 273 – 286.
- Pollak, M. 1980:* Die germanischen Bodenfunde des 1. - 4. Jhs. n. Chr. im nördlichen Niederösterreich, *Studien zur Ur - und Frühgeschichte des Donau- und Ostalpenraumes* 1. Wien.
- Pollak, M. 1997:* Die germanische Drehscheibenkeramik vom Oberleiserberg. In: J. Tejral - H. Friesinger - M. Kazanski (Hrsg.), *Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donauraum*. Brno, 165 - 170.
- Pollak, M. 1999:* Späte Sueben beiderseits der mittleren Donau in der Spätkaiser - und Völkerwanderungszeit. In: J. Tejral - Ch. Pilet - M. Kazanski (eds.), *L' Occident romain et l'Europe centrale au début de l'époque des Grandes Migrations*. Brno, 191 - 204.
- Poulik, J. 1995:* Žuráň in der Geschichte Mitteleuropas, *Slovenská archeológia* 43, 27 – 109.
- Prammer, J. 1987:* Neue Forschungen zum spätrömische Straubing. Die Gräberfelder Azlburg I und Azlburg II. In: B. Engelhardt - K. Schmotz (Hrsg.), *Vorträge des 5. Niederbayerische Archäologentages*. Deggendorf, 133 - 142.
- Prostředník, J. 1996:* Záchranný výzkum sídliště lidu popelnicových polí a doby římské v Turnově, *Pojizerský sborník* 3, 11 – 70.
- Profantová, N. – Rakušan, D. 2002:* Povrchový nález doby stěhování národů z Častavína, okr. Strakonice, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 15, 113 – 115.

- Přichystal, M. – Vachůtová, D. 2006:* Nález hrnčířské pece z doby stěhování národů v Rajhradcích (okr. Brno – venkov). In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Praha, 499 – 514.
- Přichystal, M. – Vachůtová, D. 2007:* Eine Siedlung aus der frühen Völkerwanderungszeit in Rajhradice, Bez. Brno – Land. In: J. Tejral (Hrsg.), Barbaren im Wandel. Beiträge zur Kultur und Identitätsumbildung in der Völkerwanderungszeit. Brno, 307 – 320.
- Quast, D. 1997:* Vom Einzelgrab zum Friedhof. Beginn der Reihengräbersitte im 5. Jahrhundert. In: Fuchs, K. (Hrsg.). Die Alamannen - Ausstellungskatalog. Stuttgart, 171 - 190.
- Rataj, J. 1953:* Kostrový hrob z mladší doby římské z Dolních Chaber, Archeologické rozhledy 5, 30 – 32.
- Reczcyńska, A. 2006:* Současný stav zpracování sídliště z doby římské v Trmicích, okr. Ústí nad Labem. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.). Archeologie barbarů 2005. Praha, 365 – 372.
- Rieder, K. H. 1993:* Siedlungsgeschichtliche Aspekte zur späten Römerzeit, Völkerwanderungszeit und zum beginnenden Mittelalter an der Mittleren Bayerischen Donau. In: Vorträge des 11. Niederbayerischen Archäologentages. Rahden/Westfalen, 101 - 146.
- Rieckhoff, S. 1992:* Überlegungen zur Chronologie der Spätlatenezeit im südlichen Mitteleuropa, Bayerische Vorgeschichtsblätter 57, 103 - 121.
- Rieckhoff, S. 1995:* Süddeutschland im Spannungsfeld von Kelten, Germanen und Römern. Studien zur Chronologie der Spätlatenezeit im südlichen Mitteleuropa. Trier.
- Rodriguez, H. 1997:* Germanische Keramikfunde aus Unterradlberg. Ein Beitrag zur Frage der "gentis Marcomannorum" in der frühen Völkerwanderungszeit im Gebiet südlich der mittleren Donau. In: J. Tejral - H. Friesinder - M. Kazanski (Hrsg.), Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 171 - 214.
- Rosenstock, D. 1986:* Ein reicher Keramikkomplex der Grossromstedter Kultur aus Oberstren, Landkreis Rhön - Grabfeld. Ein Beitrag zur frühgeschichtlichen Besiedlung in Mainfranken. In: Aus Frankens Frühzeit (Festschrift P. Erdrich), Mainfränkische Studien 37, 113 - 132.
- Rosenstock, D. 1992:* Kulturverbindungen Mainfrankens während der römischen Kaiserzeit im Spiegel der Fibelfunde. In: Beiträge zur keltisch - germanischen Besiedlung im Mittelgebirgsraum. Stuttgart, 184 - 199.
- Rybová, A. 1956:* Horizont plaňanského typu v sídlištních nálezech v Čechách, Archeologické rozhledy 8, 205 – 236.
- Rybová, A. 1956a:* Jižní Čechy v době římské. Praha: Univerzita Karlova. Nepublikovaná diplomová práce.
- Rybová, A. 1961:* Předběžné poznatky z výzkumu římského sídliště v Zalužanech u Písku, Památky archeologické 52, 397 - 404.
- Rybová, A. 1964:* Pozdně laténské a časně římské sídliště v Novém Bydžově – Chudonicích (Výzkum 1960 – 1961), Acta Musei Reginahradecensis S. B, 7, 3 – 142.
- Rybová, A. 1967:* Výzkum pohřebiště z mladší doby římské a počátku stěhování národů v Plotištích n. L., Archeologické rozhledy 19, 631 – 643.
- Rybová, A. 1967 – 1969:* Hospodářský charakter osad z doby laténské a časně doby římské ve východních Čechách, Acta musei reginahradecensis 11, 71 – 99.
- Rybová, A. 1970:* Das Brandgräberfeld der jüngeren römischen Kaiserzeit von Pňov, Archeologické studijní materiály 9, 7 – 101.
- Rybová, A. 1974:* Další nálezy z počátku doby římské ve východních Čechách,

- Archeologické rozhledy 26, 481 – 503.
- Rybová, A. 1976:* Význam středoevropské produkce keramiky na kruhu pro dějiny Čech ve 4. – 5. stol. n. l., Památky archeologické 67, 85 – 114.
- Rybová, A. 1979:* Plotiště nad Lanem. Eine Nekropole aus dem 2. – 5. Jahrhundert u. Z. I. Teil, Památky archeologické 70, 353 – 489.
- Rybová, A. 1980:* Plotiště nad Labem. Eine Nekropole aus dem 2. – 5. Jahrhundert u. Z. II. Teil, Památky archeologické 71, 93 – 224.
- Rybová, A. 1987:* Brandgräberfelder des 5. Jahrhunderts in Böhmen. In: Menghin, W. – Springer, T. – Wamers, E. (eds.): Germanen – Hunnen – Awaren. Schätze der Völkerwanderungszeit. Nürnberg – Frankfurt a. M., 528 – 545.
- Sakař, V. 1956:* Terra sigillata v českých nálezech, Památky archeologické 47, 52 – 69.
- Sakař, V. 1961:* Spony s cibulovitými knoflíky ve střední Evropě, Památky archeologické 52, 430 – 435.
- Sakař, V. 1965:* Několik poznámek k časné době římské v jihozápadních Čechách, Archeologické studijní materiály 2, 99 – 104.
- Sakař, V. 1966:* Mladší doba římská v Podkrušnohorské oblasti, Památky archeologické 57, 604 – 648.
- Sakař, V. 1970:* Roman Imports in Bohemia. Fontes Archaeologici Pragenses 14. Pragae.
- Sakař, V. 1974:* Čechy a Norikum. In: Římské importy. Praha, 56 – 61.
- Sakař, V. 1978:* Spotřební keramika římských provincií v českých nálezech, Časopis Národního muzea 147, 121 – 146.
- Sakař, V. 1980:* K archeologickým dokladům vztahů mezi římskou říší a obyvateli Čech v druhé polovině 2. stol. a v mladší době římské, Časopis Národního muzea 149, č. 1 – 2, 1 – 9.
- Sakař, V. 1981:* K problematice římského importu do Čech v druhé polovině 2. a první polovině 3. stol. n. l., Praehistorica 8 – Varia archaeologica 2, 229 – 232.
- Sakař, V. 1991:* Čechy a podunajské provincie Římské říše, Sborník Národního muzea v Praze 45, 1 – 67.
- Salač, V. 1995:* Zur ältesten germanischen Besiedlung Böhmens, In: J. Tejral – K. Pieta – J. Rajtár (Hrsg.), Kelten, Germanen, Römer vom Ausklang der Latène – Zivilisation bis zum 2. JH. im Mitteldonaugebiet. Brno – Nitra, 145 – 176.
- Salač, V. 1996:* O hospodářství, oppidech a Marobudovi, Archeologické rozhledy 48, 60 – 97.
- Salač, V. 1998:* Die germanische Besiedlung Böhmens bis zu Marbods Einzug. In: Leube, A. (eds.), Haus und Hof im östlichen Germanien. Band 50. Bonn, 164 – 180.
- Salač, V. 2006:* Kdy začíná doba římská? In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Praha, 229 – 235.
- Salač, V. 2006a:* O obchodu v pravěku a době laténské především, Archeologické rozhledy 58, 33 – 58.
- Salač, V. 2006b:* Die böhmisch – bayerische Grenzlandschaft als Modellgebiet zur Untersuchung des keltischen Handels. In: Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern (West – und Südböhmen), 15. Treffen 15. bis 18. Juni 2005 in Altdorf bei Landshut. Rahden/Westf. 2006, 229 – 244.
- Salač, V. 2006c:* 2000 let od římského vojenského tažení proti Marobudovi. Naše nejstarší historické výročí a metodologické problémy studia starší doby římské, Archeologické rozhledy 58, 462 – 485.
- Salač, V. 2008:* Doba římská a doba stěhování národů. In: Archeologie pravěkých Čech 8. Praha.
- Salač, V. 2009:* 2000 Jahre seit dem römischen Feldzug gegen Marod und methodische Probleme der Erforschung der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen und

- Mitteleuropa. In: V. Salač – J. Bemann (Hrsg.), *Mitteleuropa zur Zeit Marbods*. Praha – Bonn, 107 – 138.
- Salač, V. 2009a*: K rozsahu a významu tzv. keltského dědictví v hospodářství starší doby římské v Čechách a ve střední Evropě. In: J. Beljak – G. Březinová – V. Varsik (ed.), *Archeologia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes*, Tomis X. Nitra, 351 – 370.
- Salač, V. 2011*: Zum keltischen Erbe in der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen und Mitteleuropa, *Archeologické rozhledy* 63, 256 – 283.
- Salač, V. 2001a*: Zur Drehscheibenware der Spätlatene- und frühesten Kaiserzeit in Böhmen und in Mitteleuropa. In: J. Bemann - M. Hegewisch - M. Meyer - M. Schmauder (Hrsg.), *Drehscheibentöpferei im Barbaricum. Technologietransfer und Professionalisierung eines Handwerks am Rande des Römischen Imperiums. Bonner Beiträge zur Vor- und frühgeschichtlichen Archäologie* 13. Bonn, 55 - 73.
- Salač, V. 2013*: Kdy byli usazeni Markomani do Pomohani? Za třicetileté války, *Archeologie ve středních Čechách* 17, 139 - 146.
- Salač, V. – Neruda, R. – Kubálek, T. 2006*: Sídliště z doby laténské a římské v Březně u Chomutova. Kvantitativní vlastnosti keramických souborů. Praha.
- Sauer, F. 1994*: Eine germanische Siedlung mit Depotfund in der KG Hanftal, Niederösterreich. In: H. Friesinger - J. Tejral - A. Stuppner (Hrsg.), *Markomannenkriege - Ursachen und Wirkungen*. Brno, 263 - 283.
- Sedláček, R. – Halama, J. – Jílek, J. 2008*: Nové germánské sídliště s nálezem terra sigillata v Mikulčicích, okr. Pardubice. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachútová (edd.), *Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů*. Brno, 161 – 176.
- Sedláček, R. – Kašpárek, F. – Jílek, J. 2010*: Sídlištní nálezy z doby římské z Mikulovic, okr. Pardubice. In: J. Beljak – G. Březinová – V. Varsik (ed.), *Archeologia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes*, Tomus X. Nitra, 371 – 418.
- Sedláčková, H. 1973*: Chata z mladší doby římské ve Střihově, okr. Nymburk, *Archeologické rozhledy* 25, 329 – 334.
- Sedláčková, H. 1975*: Žárový hrob ze starší doby římské z Kostomlat n. L., o. Nymburk, *Archeologické rozhledy* 27, 126 – 131.
- Seidel, M. 2000*: Frühgermanische Siedlungskeramik aus Felsberg - Rhünda, Schwalm - Eder Kreis (Niederhessen). In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), *Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4*. Bonn, 24 - 35.
- Seidel, M. 2009*: Zur Besiedlungsgeschichte Hessens in der spätesten Laténe- und früheren römischen Kaiserzeit. In: V. Salač - J. Bemann (Hrsg.), *Mitteleuropa zur Zeit Marbods*. Praha - Bonn, 425 - 444.
- Seidel, M. - Soares da Silva, M. A. 1997 - 1998*: Das frühgermanische Gräberfeld von Hatzfeld - Lindenhof, *Fundberichte aus Hessen* 37/38, 281 - 352.
- Schach - Döriges, H. 1981*: Frühhalamanische Funde von Lauffen am Neckar, *Fundberichte Baden - Württemberg* 6, 615 - 660.
- Schlegel, O. 2000*: Frühe germanische Keramik am Oberrhein und Neckar - Die Neckarswben zwischen Tradition und Romanisierung. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), *Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4*. Bonn, 83 - 96.

- Schlegel, O. 2000a:* Germanen im Quadrat. Die Neckarsweben im Gebiet von Mannheim, Ladenburg und Heidelberg während der frühen römischen Kaiserzeit. Rahden/Westf.
- Schmidt, B. 1988:* Das Königreich der Thüringer und seine Provinzen. In: Germanen, Hunnen und Awaren. Schätze der Völkerwanderungszeit. Nürnberg, 471 - 512.
- Schmidt - Thielbeer, E. 1967:* Das Gräberfeld von Wahlitz. Berlin.
- Schmidt, B. - Nitzsche, W. 1989:* Ein Gräberfeld der Spätlatenezeit und der frühromischen Kaiserzeit bei Schkopau, Kr. Merseburg. Berlin.
- Schultze, E. - Strocen, B. 2008:* Keramik mit ovalen Facetten. Eine Untersuchung zur Chronologie der Černjachov - Kultur, Eurasia Antiqua 14, 267 - 332.
- Schuster, J. 2004:* Herzsprung. Eine kaiserzeitliche bis völkerwanderungszeitliche Siedlung in der Uckermark, Berliner Archäologische Forschungen 1. Berlin.
- Sklenář, K. 1965:* Pec na pálení vápna ze starší doby římské v Brožánkách, Archeologické rozhledy 17, 93 - 95.
- Smrž, Z. 1979:* Dva hroby z doby stěhování národů z Poláků u Kadaně (okr. Chomutov), Archeologické rozhledy 31, 610 - 612.
- Sommer, S. C. (Hrsg.) 2006:* Archäologie in Bayern. Fenster zur Vergangenheit. Regensburg.
- Springer, T. 1985:* Germanenfunde der Völkerwanderungszeit in Nordbayern. Bemerkungen zur Keramik vom Typ Friedenrain - Přešťovice, Archäologisches Korrespondenzblatt 15, 235 - 243.
- Spurný, V. 1958:* Sídliště z doby stěhování národů v Hulíně, Archeologické rozhledy 10, 630 - 637.
- Staňa, Č. 1970:* Poznámky k počátkům doby stěhování národů na Moravě, Památky archeologické 61, 536 - 556.
- Steidl, B. 2000:* Ausgewählte rhein - wesen - germanische Fundkomplexe der mittleren Kaiserzeit am Maindreieck. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 151 - 170.
- Steidl, B. 2000a:* Eine Siedlungsschicht des 4. Jahrhunderts n. Chr. aus Reichelsheim - Beienheim, Wetteraukreis. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 203 - 214.
- Steidl, B. 2009:* Nordbayern zur Zeit Marbods. In: V. Salač - J. Bemann (Hrsg.), Mitteleuropa zur Zeit Marbods. Praha - Bonn, 473 - 484.
- Stöllner, T. 2002:* Salz als Fernhandelsgut in Mitteleuropa während der Hallstatt - und Laténezeit. In: A. Lang - V. Salač (eds.). Fernkontakte in der Eisenzeit. Konferenz Liblice 2000. Praha, 47 - 71.
- Stuppner, A. 2006:* Rund um den Oberleiserberg. Ernstbrunn.
- Svoboda, B. 1947:* Pozdněřímské na kruhu točené nádoby v Čechách, Hist. Slov. - Eisnerův sborník, 84 - 98.
- Svoboda, B. 1948:* Čechy a římské Imperium. Praha.
- Svoboda, B. 1962:* Beziehungen zwischen den mitteldeutschen Skelettgräber der Gruppe Leuna - Hassleben und den böhmischen Funden aus dem 5. Jahrhundert, Germania 42, 85 - 105.
- Svoboda, B. 1962a:* K problémům doby stěhování národů v Čechách, Památky archeologické 53, 173 - 193.
- Svoboda, B. 1963:* Zum Verhältnis frühgeschichtlicher Funde des 4. - 5. Jahrhunderts aus Bayern und Böhmen, Bayerische Vorgeschichtsblätter 28, 97 - 116.

- Svoboda, B. 1965: Čechy v době stěhování národů. Praha.*
- Svoboda, B. 1965a: Přínos Plzeňska k poznání doby stěhování národů v Čechách, Archeologické studijní materiály 2, 105 - 111.*
- Svoboda, B. 1966: Ein neuer Beleg für die Verbindung Böhmens mit dem nördlichen Elbgebiet, Jahresschrift der mitteldeutschen Vorgeschichte 50, 263 – 274.*
- Svoboda, B. 1967: K dějinám Čech v prvních stoletích n. l. před vystoupením Slovanů, Sborník Národního muzea v Praze, řada A - Historie 21, 199 - 202.*
- Svoboda, B. 1969: Zur Frage der Brandgräber der Völkerwanderungszeit in Böhmen, In: K. H. Otto - J. Herrmann (eds.): Siedlung, Burg und Stadt. Studien zu ihren Anfängen. Berlin, 484 - 496.*
- Svoboda, B. 1975: Dva hroby z doby stěhování národů ve Stehelčevsi u Slaného, Památky archeologické 66, 133 – 151.*
- Šaldová, V. 1982: Kostrové hroby z doby laténské a stěhování národů v Hradeníně, Archeologické rozhledy 34, 257 – 268.*
- Šálková, T. 2014: Analýza rostlinných makrozbytků z Přeštic: výzkum 2008 - 2009. Odborná zpráva, rkp. České Budějovice.*
- Šneidrová, K. 1954: Osady starší doby římské po stránce stavební, Archeologické rozhledy 6, 227 – 240, 395.*
- Šneidrová, K. 1955: Sídliště starší doby římské v Novém Bydžově, Archeologické rozhledy 7, 55 – 60.*
- Šneidrová, K. 1956: Výzkum u Dobříčan na Žatecku, Archeologické rozhledy 8, 491 – 515.*
- Šedo, O. 1985: Chata z doby římské v Holubicích, okr. Vyškov, Archeologické rozhledy 37, 446 – 449.*
- Šedo, O. 1997: Pohřeb v sídlištním objektu 21/92 z doby římské ve Vážanech nad Litavou (okr. Vyškov), Pravěk NŘ 7, 359 – 371.*
- Šedo, O. 2009: Produkce hrnčářských pecí ze závěrečných fází protohistorického období ve Vávrovicích a Opavě – Kylešovicích, Zborník Slovenského národného múzea 103, Archeológia 19, 247 – 256.*
- Štauber, B. 1981: Žárový hrob z doby římské z Počedělic, okr. Louny, Praehistorica 8. Praha, 241 – 242.*
- Štolcová, T. - Kolník, T. 2010: Tkáčske dielne z neskorej doby rimskej v Cíferi - Páci. In: J. Beljak - G. Březinová - V. Varsik (ed.). Archeologia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes, Tomus X. Nitra, 467 - 487.*
- Šulová, L. 2006: Osídlení z časně doby římské na katastru Horoměřic, okr. Praha – západ. In: E. Droberjar – M. Lutovský, Archeologie barbarů 2005. Praha, 319 – 336.*
- Šumberová, R. – Valentová, J. 2007: Nová sídliště z pozdní doby římské na Čáslavsku, Archeologie ve středních Čechách 11, 373 – 386.*
- Švaňa, K. 2010: Germánska na kruhu točená keramika z kvádskych pohrebísk juhozápadného Slovenska In: J. Beljak - G. Březinová - V. Varsik (ed.). Archeologia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes, Tomus X. Nitra, 489 - 500.*
- Tappert, C. 2007: Die eisenzeitliche Besiedlungsentwicklung im Stadtgebiet von Straubing (Niederbayern). Historischer Verein für Straubing und Umgebung. Kolloquium Siedlungsdynamik und Gessellschaft. Straubing, 173 - 205.*
- Teichner, F. 2000: Fulda - Domhügel. Eine Siedlungsgrube der frühen römischen Kaiserzeit aus Osthessen. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 109 - 115.*

- Tejral, J. 1968:* K otázce postavení Moravy v době kolem přelomu letopočtu, Památky archeologické 59, 488 - 518.
- Tejral, J. 1969:* Keramické nálezy z doby římské v Hraběticích, okr. Znojmo, Archeologické rozhledy 21, 525 - 534.
- Tejral, J. 1969:* Zur Chronologie der älteren römischen Kaiserzeit im Lichte mährischer und westslowakischer Bodenfunde, Zborník filozofickej fakulty univerzity Komenského, *Musaica* 20, 27 - 60.
- Tejral, J. 1970:* K interpretaci severovýchodních prvků v hmotné kultuře moravské oblasti na sklonku starší doby římské, Památky archeologické 61, 184 - 215.
- Tejral, J. 1972:* Die donauländische Variante der Drehscheibenkeramik mit eingeglätteter Verzierung in Mähren und ihre Beziehung zur Tschernjachower Kultur, *Vznik a počátky Slovanů* 7, 77 - 139.
- Tejral, J. 1974:* Völkerwanderungszeitliches Gräberfeld bei Vyškov (Mähren). Praha.
- Tejral, J. 1975:* Die Probleme der späten römischen Kaiserzeit in Mähren. Praha.
- Tejral, J. 1975a:* Mähren im 5. Jahrhundert. Die Siedlung des Grabes XXXII aus Smolín im Rahmen der donauländischen Entwicklung zu Beginn der Völkerwanderungszeit. Praha.
- Tejral, J. 1975b:* K langobardskému odkazu v archeologických pramenech na území Československa, *Slovenská archeológia* 23, 379 - 446.
- Tejral, J. 1982:* Morava na sklonku antiky. Praha.
- Tejral, J. 1976:* Grundzüge der Völkerwanderungszeit in Mähren. Praha.
- Tejral, J. 1977:* Die älteste Phase der germanischen Besiedlung zwischen Donau und March. In: Symposium Ausklang der Latène - Zivilisation und Anfänge der germanischen Besiedlung im mittleren Donaugebiet. Bratislava, 307 - 342.
- Tejral, J. 1982:* Morava na sklonku antiky. Praha.
- Tejral, J. 1983:* Mähren und die Markomannenkriege, *Slovenská archeológia* 31, 85 - 120.
- Tejral, J. 1985:* Naše země a římské Podunají na počátku doby stěhování národů, Památky archeologické 76, 308 - 397.
- Tejral, J. 1988:* Zur Chronologie der frühen Völkerwanderungszeit im mittleren Donaauraum, *Archaeologia Austriaca* 72, 223 - 304.
- Tejral, J. 1989:* K otázce pozdně římských sídlišť „zlechovského typu“, *Časopis moravského muzea* 74, 77 - 88.
- Tejral, J. 1990:* Archäologischer Beitrag zur Erkenntnis der völkerwanderungszeitlichen Ethnostrukturen nördlich der mittleren Donau. In: H. Friesinger - F. Daim (Hrsg.), Typen der Ethnogenese unter besonderer Berücksichtigung der Bayern. Teil 2. Wien, 9 - 87.
- Tejral, J. 1992:* Die Probleme der römisch - germanischen Beziehungen unter Berücksichtigung der neuen Forschungsergebnisse im niederösterreichisch - südmährischen Thayaflussgebiet, *Bericht der RGK* 73, 377 - 468.
- Tejral, J. 1992a:* Einige Bemerkungen zur Chronologie der späten Kaiserzeit in Mitteleuropa. In: Probleme der relativen Chronologie von der Latènezeit bis zum Frühmittelalter. Krakow, 227 - 248.
- Tejral, J. 1997:* Neue Aspekte der frühvölkerwanderungszeitlichen Chronologie im Mitteldonaauraum. In: J. Tejral - H. Friesinger - M. Kazanski (Hrsg.). Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 321 - 392.
- Tejral, J. 1999:* Die Völkerwanderungen des 2. und 3. Jh.s und ihres Niederschlag im archäologischen Befund des Mitteldonauraumes. In: J. Tejral (Hrsg.), Das

- mitteleuropäische Barbaricum und die Krise des römischen Weltreiches im 3. Jahrhundert. Brno, 138 - 214.
- Tejral, J. 1999a:* Archäologisch - kulturelle Entwicklung im norddanubischen Raum am Ende der Spätkaiserzeit und am Anfang der Völkerwanderungszeit. In: J. Tejral - Ch. Pilet - M. Kazanski (eds), L' Occident romain et l' Europe centrale au debut de l' époque des Grandes Migrations. Brno, 205 - 271.
- Tejral, J. 2008:* Ke zvláštnostem sídlištního vývoje v době římské na území severně od středního Dunaje. In: E. Droberjar - B. Komoróczy - D. Vachútová (eds.). Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů. Brno, 67 - 98.
- Tejral, J. 2009:* Das Gebiet nördlich der mittleren Donau zur Zeit Marbods. In: V. Salač - J. Bemann (Hrsg.). Mitteleuropa zur Zeit Marbods. Praha - Bonn, 149 - 202.
- Tejral, J. 2011:* Die nachträgliche germanische Siedlungsaktivitäten am Burgstall bei Mušov. Versuch einer Interpretation, Přehled výzkumů 52 - 2. Brno, 39 - 73.
- Tejral, J. 2011a:* Einheimische und Fremde. das norddanubische Gebiet zur Zeit der Völkerwanderung. Brno.
- Tejral, J. - Jelínková, D. 1980:* Nové nálezy z doby římské v Brodě nad Dyjí, Archeologické rozhledy 32, 394 - 412.
- Teplý, F. 1931:* Zemská brána boubínská a její strážci králováci, Časopis společnosti přátel starožitností 39, 11 - 29, 94 - 124, 167 - 184.
- Teplý, F. 1933:* Dějiny města Volyně a okolí. Volyně.
- Thér, R. - Droberjar, E. - Gregor, M. - Lisá, L. - Kočár, P. - Kočárová, R. 2010:* Vápenické pece z doby římské v lokalitě Tuněchody (okr. Chrudim), Archeologické rozhledy 62, 326 - 347.
- Thiedmann, A. 2000:* "Elbgermanische" Keramik und Baubefunde der Spätlatènezeit in der Siedlung Geismar bei Fritzlar, Schwalm - Eder - Kreis. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 37 - 47 .
- Thomas, S. 1960:* Studien zu den germanischen Kämmen der römischen Kaiserzeit, Arbeits- und Forschungsberichte der sächsischen Bodendenkmalpflege 8, 54 - 215.
- Točík, A. 1987:* Záchranný výzkum v Lipovej - Ondrochove v roku 1980, Študijné zvesti 23, 243 - 306.
- Trebsche, P. 2003:* Keramik mit Feinkammstrich aus keltischen Siedlungen im Grossraum Linz. Linz.
- Trnáčková, Z. 1960:* Žárové pohřebiště z pozdní doby římské v Šaraticích, Památky archeologické 51, 561 - 609.
- Turčan, V. 2004:* Ďalšie nálezy z doby rímskej v Ivanke pri Dunaji, Zborník Slovenského národného múzea 98 - Archeológia 14, 219 - 224.
- Turčan, V. 2009:* Germánsky žiarový hrob z Bernolákova, Zborník Slovenského národného múzea 103 - Archeológia 19, 215 - 218
- Turčan, V. 2011:* Germánske hroby zo Stupavy, okr. Malacky. In: E. Droberjar (ed.), Archeologie barbarů 2010., Studia archaeologica Suebica I. Olomouc, 121 - 131.
- Turek, J. 2008:* Terina s motivem svastiky a železářská osada z doby římské v Praze - Řeporyjích, Archaeologica Pragensia 19, 201 - 210.
- Uschmann, K. U. 2006:* Kalköfen der Eisen- und römischen Kaiserzeit zwischen Weser und Weichsel. Befunde - Analysen - Experimente. Rahden/Westf.

- Vachůtová, D. 2005 - 2006:* Soubor na kruhu točené keramiky z doby římské ze sbírek Vlastivědného muzea v Olomouci, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity, M 10 - 11, 105 - 115.
- Vachůtová, D. 2007:* Sídliště z pozdní doby římské v Kostelci na Hané - Kozí bradě. In: E. Droberjar - O. Chvojka (edd.). Archeologie barbarů 2006. Archeologické výzkumy v jižních Čechách - Supplementum 3, sv. II. České Budějovice, 395 - 432.
- Vachůtová, D. - Zeman, T. 2010:* Výrobní objekty z nově objevené germánské osady v Hrubé Vrbce. In: J. Beljak - G. Březinová - V. Varsik (ed.). Archeológia barbarov 2009. Archaeologica Slovaca Monographiae. Communicationes, Tomus X. Nitra, 509 - 526.
- Valentová, J. 2000:* Příspěvek k osídlení Českého Brodu (okr. Kolín) na počátku letopočtu, Archeologie ve středních Čechách 4, 199 - 209.
- Valentová, J. - Šumberová, R. 2007:* Nález spony typu Almgren 43 na sídlišti v Chotusicích a osídlení dolního Podoubraví v době římské, Archeologické rozhledy 59, 779 - 792.
- Varsik, V. 2002:* Besiedlung in der älteren römischen Kaiserzeit am östlichen Rand von Bratislava, Slovenská archeológia 50, 127 - 152.
- Varsik, V. 2004:* Zur Entwicklung der guadischnen Siedlung von Veľký Meder (SW - Slowakei), Študijné zvesti 36, 257 - 274.
- Varsik, V. 2005:* Nálezové súbory z germánských sídlisk na juhozápadnom Slovensku s prítomnosťou rímskych mincí z druhej poloviny 3. storočia. Bratislava - Trnávka, "Zadné". Objekt 44. Zborník Slovenského národného múzea 99 - Archeológia 15, 275 - 292.
- Varsik, V. 2005a:* Veľký Meder, objekt 301/03, Zborník Slovenského národného múzea 99 - Archeológia 15, 301 - 312.
- Varsik, V. 2008:* Nálezové súbory z germánských sídlisk sprevádzané severovskou terrou sigillatou. Veľký Meder. Objekt 106, Zborník Slovenského národného múzea 102 - Archeológia 18, 293 - 306.
- Varsik, V. 2009:* Zur Datierung der älterkaiserzeitlichen Siedlungen in der Südwestslowakei. In: V. Salač - J. Bemann (Hrsg.), Mitteleuropa zur Zeit Marbods. Praha - Bonn 2009, 217 - 237.
- Varsik, V. 2011:* Germánske osídlenie na východnom predpolí Bratislavy. Sídliská z doby rímskej v Bratislave - Trnávke a v okolí, Archaeologica Slovaca Monographiae, Fontes, Tomus XVIII. Nitra.
- Vávra, M. - Šťastný, D. 2006:* Záchranný výuk na dálnici D 11 v Kaníně, okr. Nymburk. In: E. Droberjar - M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Praha, 471 - 481.
- Vávra, J. - Jiřík, J. - Kubálek, P. - Kuchařík, M. 2007:* Pohřebiště z doby stěhování národů v Praze - Zličíně, ul. Hrozenkovská - průběžná zpráva o metodice a výsledcích výzkumu. In: E. Droberjar - O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách - Supplementum 3, sv. II. České Budějovice, 565 - 577.
- Vencl, S. - Venclová, N. - Zadák, J. 1976:* Osídlení z doby římské v Dubči a okolí, Archeologické rozhledy 28, 247 - 276, 359.
- Venclová, N. 1975:* Sídliště laténsko - římského horizontu v Běchovicích, Archeologické rozhledy 27, 400 - 428.
- Venclová, N. 1982:* Železářská výroba z časně laténské a římské období v Loděnici a ve Svatém Janu pod Skalou, Archeologické rozhledy 34, 3 - 23.

- Venclová, N. - Valentová, J. 2012: Oppidum Stradonice. Výzkum Albína Stockého r. 1929. FontArchPrag 38. Pragae.*
- Vichová, D. 2002: Sídliště z mladší doby římské v Brně - Starém Lískovci, Pravěk NŘ 12, 271 - 318.*
- Vlach, M. 2007: Nové sídlištní nálezy z mladší a pozdní době římské ze Sudoměřic (okr. Hodonín). In: E. Droberjar - O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách - Supplementum 3, sv. II. České Budějovice, 449 - 471.*
- Vojtěchovská, I. – Pleinerová, I. 1997: Polozemnice z období stěhování národů z Libčic n. Vlt. – Chýnova, okr. Praha – západ, Archeologické rozhledy 49, 28 – 32.*
- Vojtěchovská, I. – Smíšek, K. 1999: Velké Přílepy, okr. Praha – západ. Germánské osídlení horního toku Podmoráňského potoka, Archeologie ve středních Čechách 3, 175 – 192.*
- Vokolek, V. 1987: Žárový hrob z doby římské v Osicích, Archeologické rozhledy 39, 215 – 216.*
- Völling, T. 1992: Frühgermanische Expansion und einheimische Bevölkerung - Überlegungen am Beispiel des grossromstedtzeitlichen Gräberfeldes von Aubstadt im Grabfeldgau. In: Beiträge zur keltisch - germanischen Besiedlung im Mittelgebirgsraum, Weimarer Monographien zur Ur- und Frühgeschichte 28. Stuttgart, 153 - 161.*
- Völling, T. 2005: Germanien an der Zeitenwende. Studien zum Kulturwandel beim Übergang von der vorrömischen Eisenzeit zur älteren römischen Kaiserzeit in der Germania Magna. Oxford 2005.*
- Waldhauser, J. 1977: Keltické sídliště v Radovesicích v severozápadních Čechách, Archeologické rozhledy 29, 144 – 177.*
- Waldhauser, J. 1986: Problémy interpretace pozdně laténského objektu 2/83 z Prahy - Bubenče a otázky obchodu českých Keltů, Archaeologica Pragensia 7, 143 - 150.*
- Waldhauser, J. 1992: Zum Bevölkerungswechsel von Kelten und Elbgermanen in Böhmen nach Siedlungsstrukturveränderungen in der Mikro -, Mezzo- und Makroebene während der Endlatene- und frühen Kaiserzeit. In: Beiträge zur keltisch – germanischen Besiedlung im Mittelgebirgsraum. Weimar, 162 – 183.*
- Waldhauser, J. a kol. 1993: Die hallstatt – und latenezeitliche Siedlung mit Gräberfeld bei Radovesice in Böhmen. Archeologický výzkum v severozápadních Čechách 21. Praha.*
- Waldhauser, J. 1996: Regionale keramische Kreise der jüngeren Latenezeit in Böhmen: Anfänge der Forschungen. In: E. Jerem - A. Krenn - Leeb - J. W. Neugebauer - O. H. Urban, Die Kelten in den Alpen und an der Donau. Budapest - Wien, 335 - 357.*
- Waldhauser, J. 2001: Encyklopedie Keltů v Čechách. Praha.*
- Walther, W. 2000: Frühe rhein - wesen - germanische Keramik aus dem Gräberfeld von Körner, Unstrut - Hainich - Kreis. In: S. Biegert - S. von Schnurbein - B. Steidl - D. Walter (Hrsg.), Beiträge zur germanischen Keramik zwischen Donau und Teutoburger Wald, Kolloquien zur Vor- und Frühgeschichte, Band 4. Bonn, 97 - 108.*
- Weinlich, E. 1997: Das elbgermanische Urnengräberfeld des 4. /5. Jahrhunderts n. Chr. bei Forchheim, Gde. Freystadt, Lkr. Neumarkt, Beiträge zur Archäologie in der Oberpfalz und Regensburg 1. Büchenbach, 270 - 282.*

- Weinlich, E. 1998: Alte und neue Keramikfunde der späten Kaiser- und der Völkerwanderungszeit in Mittelfranken. Zur germanischen Besiedlung der südlichen Frankemalb, Beiträge zur Archäologie in Mittelfranken 4. Büchenbach, 179 - 210.
- Weinlich, E. 1999: Das völkerwanderungszeitliche Urnengräberfeld in der Oberpfalz. Anmerkungen zum Keramikhorizont Friedenrain - Přešťovice. Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen, 8. Treffen 17. Bis 20. Juni 1998 in Běšiny bei Klatovy. Rahden/Westf, 97 – 114.
- Weinlich, E. 1999a: Zwei ovalfacettierte Schalen aus Schwarzach bei Nabburg, Lkr. Schwandorf. Anmerkungen zur elbgermanischen Keramikgattung vom Typ Friedenrain - Přešťovice, Beiträge zur Archäologie in den Oberpfalz 3, 257 - 267.
- Zápotocký, M. 1962: Pec na pálení vápna na starořímském sídlišti u Obříství, Archeologické rozhledy 14, 630 – 635.
- Zápotocký, M. 1969: Materiály k osídlení Litoměřicka v době římské – I. Dolní Poohří, Archeologické rozhledy 21, 178 – 201.
- Zavřel, P. 1983: Sídliště z doby římské ve Zlivi v jižních Čechách, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 1, 73 – 93.
- Zavřel, P. 1985: Pokračování výzkumu sídliště z doby římské ve Zlivi (okr. České Budějovice), Archeologické výzkumy v jižních Čechách 2, 19 - 42.
- Zavřel, P. 1986: Výzkum sídliště z doby římské ve Zlivi (okr. České Budějovice) v roce 1983, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 3, 7 - 16.
- Zavřel, P. 1987: Přešťovice (okr. Strakonice). Výzkumy v Čechách 1984 – 1985. Praha, 175.
- Zavřel, P. 1987a: Výzkum sídliště z doby římské ve Zlivi (okr. České Budějovice) v roce 1984, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 4, 7 - 21.
- Zavřel, P. 1989: Výzkum sídliště z doby římské ve Zlivi (okr. České Budějovice) v roce 1986, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 6, 59 - 78.
- Zavřel, P. 1990: Výzkum sídliště z doby římské ve Zlivi (okr. České Budějovice) v letech 1987 - 1988, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 7, 51 - 75.
- Zavřel, P. 1993: Současný stav znalostí o pravěku území města České Budějovice, Jihočeský sborník historický 62, 3 – 29.
- Zavřel, P. 1995: Přešťovice (okr. Strakonice). Výzkumy v Čechách 1990 – 1992. Praha, 301.
- Zavřel, P. 1996: Současný stav poznání sídlištního zázemí oppida Třisov, Archeologické rozhledy 48, 98 – 112.
- Zavřel, P. 1997: Der gegenwärtige Forschungsstand der spätrömischen Zeit und der Völkerwanderungszeit in Südböhmen. In: J. Tejral – H. Friesinger – M. Kazanski (eds.). Neue Beiträge zur Erforschung der Spätantike im mittleren Donaauraum. Brno, 259 – 272.
- Zavřel, P. 1998: Předstihový výzkum sídliště z pozdní doby bronzové, pozdní doby halštatské a pozdní doby laténské v Novosedlech u Kájova, okres Český Krumlov, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 11, 7 – 51.
- Zavřel, P. 1999: Současný stav výzkumu doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách, Archeologické rozhledy 51, 468 – 516.
- Zavřel, P. 1999a: Zu den Problemen des Bestattungswesens der römischen Kaiserzeit und der Völkerwanderungszeit in Südböhmen. In: Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen, 8. Treffen 17. Bis 20. Juni 1998 in Běšiny bei Klatovy. Rahden/Westf, 84 – 96.
- Zavřel, P. 2001: Výzkum sídliště z doby římské a z doby stěhování národů ve Zbudově (okr. České Budějovice) v letech 1983 - 1989, Archeologické výzkumy v jižních Čechách 14, 205 - 229.

- Zavřel, P. 2002:* Staronový nález z doby stěhování národů z Volenic (okr. Strakonice) v jižních Čechách, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 15, 109 – 112.
- Zavřel, P. 2006:* Výzkum sídliště z doby laténské a starší doby římské v Českých Budějovicích, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách* 19, 109 - 149.
- Zavřel, P. 2006a:* Současný stav poznání plaňanského horizontu v jižních Čechách. In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), *Archeologie barbarů 2005*. Praha, 237 – 256.
- Zavřel, P. 2006b:* Der gegenwärtige Forschungsstand zu den römer – und völkerwanderungszeitlichen Siedlungen in Südböhmen. In: Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West – und Südböhmen, 15. Treffen 15. bis 18. Juni 2005 in Altdorf bei Landshut. Rahden/Westf., 107 – 134.
- Zavřel, P. 2007:* Problematika komunikací doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách. In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.), *Archeologie barbarů 2006*, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách – Supplementum 3*, svazek I. České Budějovice, 269 – 294.
- Zavřel, P. 2007a:* Doba římská a doba stěhování národů v jižních Čechách. Současný stav výzkumu a výhled. In: O. Chvojka – R. Krajíc (edd.), *Archeologie na pomezí*, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách – Supplementum 4*. České Budějovice, 79 – 109.
- Zavřel, P. 2008:* Současný stav výzkumu sídlišť doby římské a doby stěhování národů v jižních Čechách. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachútová (edd.). *Barbarská sídliště*. *Archeologie barbarů 2007*. Brno, 111 – 127.
- Zavřel, P. 2011:* Nové nálezy z doby římské a z doby stěhování národů v jižních Čechách. In: E. Droberjar (ed.). *Archeologie barbarů 2010: Hroby a pohřebiště Germánů mezi Labem a Dunajem*. *Studia Archaeologica Suebica I*. Olomouc, 453 - 480.
- Zavřel, P. 2011a:* Čejetice, okr. Strakonice. Čejetice, okr. České Budějovice, Rataje u Bechyně, okr. Tábor, Ševětín, okr. České Budějovice, Přešťovice, okr. Strakonice, Zliv (okr. České Budějovice). *Výzkumy v Čechách v roce 2008*. Praha, 31, 275 - 276, 283, 334 - 335, 399.
- Zavřel, P. 2012:* Die Forschungsgeschichte zur germanischen Besiedlung Südböhmens im 20. und zur Beginn des 21. Jahrhunderts. In: M. Chytráček - H. Gruber - J. Michálek - R. Sandner - K. Schmotz (Hrsg.), *Archäologische Arbeitsgemeinschaft Ostbayern/West- und Südböhmen/Oberösterreich*, 21. Treffen 22. bis 25. Juni 2011 in Striöbro. Rahden/Westf., 21 - 39.
- Zavřel, P. 2012a:* Přešťovice (okr. Strakonice). *Výzkumy v Čechách v roce 2009*. Praha, 238.
- Zavřel, P. 2014:* Nálezy hrncovitých nádob s tzv. kyjovitým okrajem z období LT D2b - Ř A z jižních Čech, *Zborník Slovenského Národného múzea* 108, *Archeológia* 24, 261 - 269.
- Zavřel, P. v tisku:* Mladší a pozdní doba římská a doba stěhování národů. Stav výzkumu a výhled, *Archeologické výzkumy v jižních Čechách*.
- Zavřel, P. v tisku:* Skupina Přešťovice - Friedenhain v jižních Čechách. Stav výzkumu a výhled, *Archeologie ve středních Čechách*
- Zeman, J. 1958:* Pohřebiště z doby stěhování národů v Mochově, *Památky archeologické* 49, 423 – 471.
- Zeman, J. 1961:* Severní Morava v mladší době římské. Praha.
- Zeman, J. 1961a:* Zvláštní rysy vývoje spon z mladší doby římské na Moravě a jihozápadním Slovensku, *Památky archeologické* 52, 423 - 429.

- Zeman, J. 1988: Böhmen im 5. und 6. Jahrhundert. In: G. Bott (Hrsg.), Germanen, Hunnen und Awaren. Schätze der Völkerwanderungszeit. Nürnberg – Frankfurt am Main, 515 – 527.
- Zeman, J. 1990: Pohřebiště z doby stěhování národů. In: Lochenice. Z archeologických výzkumů na kazastru obce, Praehistorica 16, 69 – 101.
- Zeman, J. 1994: Na kruhu robená keramika z pozdní fáze doby stěhování národů v Čechách, Praehistorica 21, Varia archaeologica 6. Praha, 53 – 68.
- Zeman, J. – Venclová, N. – Bubeník, J. 1998: Železářská osada z 3. – počátku 5. stol. v Přerubenicích, Praehistorica 23. Praha, 95 – 132.
- Zeman, T. 2003 - 2004: Pozdně římské osídlení germánské osady ve Vlčnově - Dolním Němčí, Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity 8 - 9, 190 - 213.
- Zeman, T. 2004: Germanische Keramik mit Stempelverzierung aus Zlechov, Acta Mus. Moraviae, Sci. soc. 89, 207 - 217.
- Zeman, T. 2006: Sídliště z pozdní doby římské ve Zlechově. Stav zpracování, východiska a cíle projektu. In: In: E. Droberjar – M. Lutovský (eds.), Archeologie barbarů 2005. Praha, 451 - 469.
- Zeman, T. 2007: Zur Chronologie der Siedlung Zlechov, Přehled výzkumů 48, 105 - 118.
- Zeman, T. 2007a: Vorläufiger Bericht über die spätkaiserzeitliche Siedlung in Zlechov. In: J. Tejral (Hrsg.). Barbaren in Wandel. Beiträge zur Kultur- und Identitätsumbildung in der Völkerwanderungszeit. Brno, 277 - 305.
- Zeman, T. 2007b: Východomoravská periferie na prahu stěhování národů. In: E. Droberjar - O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006, Archeologické výzkumy v jižních Čechách, Supplementum 3, sv. II. České Budějovice, 513 - 534.
- Zeman, T. 2008: Nové sídlištní nálezy tzv. zlechovského horizontu na jižní Moravě. In: DABP Supplementum I. Moravskoslezská škola doktorských studií, seminář č. 1. Brno, 154 - 174.
- Zeman, T. 2009: Nové germánské sídliště v Modré u Velehradu, Zborník Slovenského národného múzea 103 - Archeológia 19, 271 - 282.
- Zeman, T. 2009a: Archeologické datování kontra absolutní data na příkladu vybraných objektů ze sídliště ve Zlechově, Zborník Slovenského národného múzea 103 - Archeológia 19, 283 - 294.
- Zimmermann, W. H. 1992: Die Siedlungen des 1. bis 6. Jahrhunderts nach Christus von Flögeln - Eckhöltjen, Niedersachsen: Die Bauformen und ihre Funktionen. In: Probleme der Küstenforschung im südlichen Nordseegebiet 19. Hildesheim.
- Žaár, O. - Poláková, Z. - Bielich, M. 2009: Nálezy z mladšej doby rímskej z Velkého Zálužia, Zborník Slovenského národného múzea 103 - Archeológia 19, 295 - 316.
- Žychliński, D. 2008: Giecz i Ciesle - osady ludności kultury przeworskiej z okresu Wedrówek ludów w Wielkopolsce. In: E. Droberjar - B. Komoróczy - D. Vachútová (ed.), Barbarská sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů. Brno, 345 - 388.

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta
Katedra archeologie

**Labskogermánské osídlení jižních Čech
na příkladu lokality Přešťovice**

Disertační práce

II. OBRAZOVÉ PŘÍLOHY

Autor: PhDr. Petr Zavřel
Studijní program: Archeologie
Studijní obor: Archeologie
Vedoucí práce: Doc. PhDr. Eduard Droberjar, Dr.

Hradec Králové 2016

Soupis obrázků

- Obr. 1. Poloha lokality v rámci jižních Čech. Kresba K. Vávra.
- Obr. 2. Přešťovice. Pohřebiště (1) a sídliště (2) na geologické mapě ČR (1: 50 000), list 22 – 32 (Strakonice; 1991). Podle J. Michálka 1999.
- Obr. 3. Přešťovice. Topografická poloha sídliště a pohřebiště na mapě ZM 22 – 32 – 15 (1: 10 000). Podle J. Michálka 1999.
- Obr. 4. Přešťovice. A – Sídliště. B – Pohřebiště.
- Obr. 5. Přešťovice. Parcely č. 261 – 280 v katastrálním území Přešťovice v roce 1933. Podle J. Michálka 1999.
- Obr. 6. Přešťovice. Plochy výzkumu z let 1932 – 1934. Upraveno podle J. Michálka 1999. Kresba K. Vávra.
- Obr. 7. Přešťovice. Celkový plán lokality s vyznačením všech výzkumných akcí v letech 1932 - 2011.
- Obr. 8. Přešťovice. 1. Jáma - Chata 1932. Upraveno podle J. Michálka. Kresba K. Vávra.
- Obr. 9. Přešťovice. Chata I/32, výplň, 7 podle B. Dubského 1937 (1949).
- Obr. 10. Přešťovice. 2. Jáma - Chata 1932. Upraveno podle J. Michálka. Kresba K. Vávra.
- Obr. 11. Přešťovice. Chata 2/32, výplň.
- Obr. 12. Přešťovice. A – Chata 2/32, výplň. B – chata V/32, výplň.
- Obr. 13. Přešťovice. Chata V/ 1932. Upraveno podle J. Michálka. Kresba K. Vávra.
- Obr. 14. Přešťovice. Chata V/32, výplň.
- Obr. 15. Přešťovice. Chata V/32, výplň.
- Obr. 16. Přešťovice. Výzkum Státního archeologického ústavu v Praze na parcelách č. 269 - 271 v roce 1933 pod vedením J. Böhma. Upraveno podle J. Michálka 1999. Kresba K. Vávra.
- Obr. 17. Přešťovice. Jáma I/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 18. Přešťovice. Jáma II/33. Podle J. Michálka 1999.
- Obr. 19. Přešťovice. A – jáma I/33. B – jáma II/33, výplň.
- Obr. 20. Přešťovice. Jáma II/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 21. Přešťovice. Jáma II/33, výplň.
- Obr. 22. Přešťovice. A – jáma II/33, výplň. B – jáma III/33, výplň.
- Obr. 23. Přešťovice. A – jáma II/33, výplň. Podle J. Michálka 1981. B – jáma III/33, výplň. Podle J. Michálka 1981. C – jáma IV/33, výplň. Podle J. Michálka 1981. D – jáma V/33, výplň. Podle J. Michálka 1981.
- Obr. 24. Přešťovice. Jáma III/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 25. Přešťovice. Jáma II/33, výplň. Č. 18 podle J. Michálka 1981.
- Obr. 26. Přešťovice. A – jáma III/33, výplň. B – jáma IV/33, výplň. Podle J. Michálka 1981. C – jáma V/33.
- Obr. 27. Přešťovice. Jáma IV/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 28. Přešťovice. Jáma V/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 29. Přešťovice. Jáma V/33, výplň. Č. 6 – 7 podle J. Michálka 1981.
- Obr. 30. Přešťovice. Jáma VI/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 31. Přešťovice. A – jáma V/33, výplň. Podle J. Michálka 1981. B – jáma VI/33, výplň.
- Obr. 32. Přešťovice. A - jáma VI/33, výplň. B – jáma VII/33, výplň (č. 3 podle A. Rybové 1956). C – jáma I/33 – 34, výplň. D – jáma II/33 – 34, výplň.
- Obr. 33. Přešťovice. Jáma VI/33, výplň.

- Obr. 34. Přešťovice. A - jáma VI/33, výplň. Č. 11 – 12 podle J. Michálka 1981.
B - jáma VII/33, výplň.
- Obr. 35. Přešťovice. Jáma VII/33. Kresba K. Vávra.
- Obr. 36. Přešťovice. Jáma VII/33, výplň.
- Obr. 37. Přešťovice. A - jáma VII/33, výplň. B – jáma I/33 – 34, výplň.
- Obr. 38. Přešťovice. Výzkum B. Dubského v letech 1933 – 1934.
Kresba K. Vávra.
- Obr. 39. Přešťovice. Jáma I/33 – 34. Kresba K. Vávra.
- Obr. 40. Přešťovice. Jáma I/33 – 34, výplň.
- Obr. 41. Přešťovice. A - jáma I/33 – 34, výplň. B – jáma II/33 – 34.
- Obr. 42. Přešťovice. Jáma II/33 – 34. Kresba K. Vávra.
- Obr. 43. Přešťovice. Jámy III – IV/33 – 34.
- Obr. 44. Přešťovice. A - jáma III/33 – 34. Podle B. Dubského 1949. B – jáma IV/33 – 34. 3 – podle B. Dubského 1949. C – Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení.
- Obr. 45. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 46. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 47. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 48. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 49. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 50. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 51. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 52. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 53. Přešťovice. Jámy I – IV/ 33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 54. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 55. Přešťovice. Jámy I – IV/ 33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 56. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 57. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 58. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 59. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 60. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 61. Přešťovice. A – Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení. B – Jáma I/34, výplň. C – Jáma VI/34, výplň. D – Jáma XIII/34, výplň. E – Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935)
- Obr. 62. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 63. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 64. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 65. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 66. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 67. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 68. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 69. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 70. Přešťovice. A – Jáma XIII/34, výplň. B - Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 71. Přešťovice. 1, 3: Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení. 2 – M Písek, sbírka B. Dubského (A 521)
- Obr. 72. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení. B – Jáma I/34, výplň
- Obr. 74. Přešťovice. Výzkum 1934 (J. Böhm), ppč. 259
- Obr. 75. Přešťovice. Jáma I/34
- Obr. 76. Přešťovice. A – Jáma I/34, výplň. B – Jáma 5/34, výplň. C – Jáma

- VI/34, výplň. D – Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935)
- Obr. 77. Přešťovice. Jáma II/34
- Obr. 78. Přešťovice. Jáma III/34
- Obr. 79. Přešťovice. Jáma IV/34
- Obr. 80. Přešťovice. Jáma V/34
- Obr. 81. Přešťovice. Jáma VI/34
- Obr. 82. Přešťovice. Jáma VII/34
- Obr. 83. Přešťovice. Jáma VIII/34
- Obr. 84. Přešťovice. Jáma IX/34
- Obr. 85. Přešťovice. Jáma X/34
- Obr. 86. Přešťovice. Jáma XI/34
- Obr. 87. Přešťovice. A – Jáma XI/34, výplň. B – Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935)
- Obr. 88. Přešťovice. Jáma XII/34
- Obr. 89. Přešťovice. Jáma XIII/34
- Obr. 90. Přešťovice. Jáma XIV/34
- Obr. 91. Přešťovice. Jámy I – IV/33 – 34 bez rozlišení
- Obr. 92. Přešťovice. A – Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935). B – Jámy I – IV/33 – 34, bez rozlišení. C – M Písek, sbírka B. Dubského (A 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434). D – NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 93. Přešťovice. A – Výzkum B. Dubského v roce 1934 (1935). B – Jámy I – IV/33 – 34, bez rozlišení
- Obr. 94. Přešťovice. A – Jámy I – IV/33 – 34, bez rozlišení. B – M Písek, sbírka B. Dubského (A 12 418 – 12 427)
- Obr. 95. Přešťovice. M Písek, sbírka B. Dubského (A 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434)
- Obr. 96. Přešťovice. M Písek, sbírka B. Dubského (A 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434)
- Obr. 97. Přešťovice. M Písek, sbírka B. Dubského (A 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434)
- Obr. 98. Přešťovice. M Písek, sbírka B. Dubského (A 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434)
- Obr. 99. Přešťovice. A – M Písek, sbírka B. Dubského (A 518, 520, 1076, 10 239 – 10 245, 12 418 – 12 427, 12 431 – 12 434). B, C – NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 100. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 101. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 102. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 103. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 104. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 105. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 106. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 107. Přešťovice. NM Praha, nálezy ze sídliště
- Obr. 108. Přešťovice. A – NM Praha, nálezy ze sídliště.
B – sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 109. Přešťovice. A – NM Praha, nálezy ze sídliště.
B – sběry v letech 1978 – 2011
- Obr. 110. Přešťovice. A – NM Praha, nálezy ze sídliště. B – sběry v letech 1978 – 2011
- Obr. 111. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.

- Obr. 112. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 113. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 114. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 115. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 116. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 117. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 118. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 119. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 120. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 121. Přešťovice. Sběry v letech 1978 – 2011.
- Obr. 122. Přešťovice. Sběry v letech 1978 - 2011.
- Obr. 123. Přešťovice. Sběry v letech 1978 - 2011.
- Obr. 124. Přešťovice. Sběry v letech 1978 - 2011.
- Obr. 125. Přešťovice. Sběry v letech 1978 - 2011.
- Obr. 126. Přešťovice. A - sběry v letech 1978 - 2011.
B - sběr v roce 2011 na lokalitě Přešťovice II.
- Obr. 127. Přešťovice. Plochy na kterých bylo provedeno geofyzikální měření (1 - 2) s polohou sondy 1/2008. Zaměřil A. Majer.
- Obr. 128. Přešťovice. Výsledky geofyzikálního měření v roce 2008.
- Obr. 129. Přešťovice. Sonda 2/08.
- Obr. 130. Přešťovice. Objekt 1/08.
- Obr. 131. Přešťovice. Objekt 1/08 – profily.
- Obr. 132. Přešťovice. Objekty 2/08 – 5/08.
- Obr. 133. Přešťovice. Sonda 3/09.
- Obr. 134. Přešťovice. Objekt 1/09.
- Obr. 135. Přešťovice. Objekt 2/09.
- Obr. 136. Přešťovice. Kúlové jamky 1/09 – 2/09.
- Obr. 137. Přešťovice. A - Objekt 1/08, S – vrstva 1 (1 – 3), J – vrstva 1 (1 – 5), S – vrstva 2 (6 – 9), S – vrstva 3 (10), S – vrstva 4 (11), S – vrstva 5 (12), vrstva 6 (13), vrstva 8 (14), vrstva 9 (15 – 16), vrstva 12 (17).
B – sonda 3/09, ornice (18 - 19). C – Objekt 1/09, povrch (20 – 21), vrstva 1 (obr. 22 – 25).
- Obr. 138. Přešťovice. Objekt 1/08, S – vrstva 1 (2), J – vrstva 1 (1 – 4), S – vrstva 2 (5 – 10), S – vrstva 3 (11 – 13), S – vrstva 4 (14 – 16), S – vrstva 5 (17 – 19), vrstva 6 (20 – 21), vrstva 7 (22 – 23), vrstva 8 (24).
- Obr. 139. Přešťovice. Objekt 1/08, vrstva 7 (1 – 3), vrstva 8 (4 – 10), vrstva 10 (11 – 16).
- Obr. 140. Přešťovice. A - Objekt 1/08, vrstva 10 (1 – 6, 11), výplň klenby pece (7), vrstva 12 (8 – 9), vrstva nad podložím (10). B – Objekt 5/08, výplň (12).
- Obr. 141. Přešťovice. A - Objekt 1/08, vrstva 10 (3 – 4), vrstva 11 (1), vrstva 12 (2). B – sonda 3/09, ornice (5).
- Obr. 142. Přešťovice. A – Objekt 1/08, vrstva 10 (1). B – Sonda 3/09, ornice (2 – 5). C – Objekt 1/09, povrch (6), vrstva 1 (7 - 10).
- Obr. 143. Přešťovice. Objekt 1/09, povrch (1), vrstva 1 (2 – 6), vrstva 2 (7 – 12).
- Obr. 144. Přešťovice. Objekt 1/09, povrch (1), vrstva 1 (2 – 6), vrstva 2 (7 – 12).
- Obr. 145. Přešťovice. Objekt 1/09, vrstva 1 (1 – 3), vrstva 2 (4 – 8), vrstva 3 (9 – 12), vrstva 4 (13 - 14), průzkum detektorem kovů (15 – 23).
- Obr. 146. Přešťovice. Objekt 1/09, vrstva 2 (1 – 6), vrstva 3 (7 – 9), vrstva 4 (10).
- Obr. 147. Přešťovice. Objekt 1/09, vrstva 2 (1), vrstva 3 (2 – 6), vrstva 4 (7 – 10).

- Obr. 148. Přešťovice. Objekt 1/09, vrstva 4 (1), vrstva 5 (2), vrstvy 1 – 5 (3).
- Obr. 149. Přešťovice. Celkový plán pohřebiště. Podle B. Dubského upravil K. Vávra.
- Obr. 150. Přešťovice. Hrob 1 (1). Hrob 2 (4 - 5). Hrob 4 (2 - 3). Hrob 7 (6). Hrob 10 (7).
- Obr. 151. Přešťovice. Hrob 8 (1). Hrob 9 (2).
- Obr. 152. Přešťovice. Hrob 11 (1). Hrob 12 (8). Hrob 14 (7). Hrob 16 (12). Hrob 18 - 18a (9 - 11, 13). Hrob 19 (2 - 6). Hrob 21 (14). Hrob 22 (15 - 17).
- Obr. 153. Přešťovice. Hrob 21 (1). Hrob 25 (4). Hrob 26 (2). Hrob 27 (3). Hrob 29 (7). Hrob 30 (9). Hrob 31 (8). Hrob 32 (5 - 6).
- Obr. 154. Přešťovice. Hrob 18a (1). Hrob 25 (2). Hrob 34a (3).
- Obr. 155. Přešťovice. Hrob 33 (1). Hrob 34 (2 - 3). Hrob 35 (4). Hrob 36 (5). Hrob 37 (6 - 7). Hrob 40 (8).
- Obr. 156. Přešťovice. Hrob 100 (1). Hrob 123 (2). Hrob 35 (3).
- Obr. 157. Přešťovice. Hrob 38 (1). Hrob 41 (2). Hrob 42 (3). Hrob 43 (4 - 5). Hrob 44 (9 - 10). Hrob 45 (6 - 8). Hrob 54 (11 - 13).
- Obr. 158. Přešťovice. Hrob 48 (1). Hrob 49 (2). Hrob 50 (3). Hrob 52 (4). Hrob 53 (5). Hrob 62 (6 - 8).
- Obr. 159. Přešťovice. Hrob 51 (1, 13). Hrob 55 (2 - 3). Hrob 57 (4). Hrob 58 (5). Hrob 64 (12). Hrob 65 (6 - 11).
- Obr. 160. Přešťovice. Hrob 63 (1). Hrob 65 (2 - 11). Hrob 66 (12 - 13). Hrob 67 (14). Hrob 75 (15). Hrob 79 (16 - 17).
- Obr. 161. Přešťovice. Hrob 68 (2). Hrob 69 (1). Hrob 70 (3). Hrob 70 - 71 (4). Hrob 71 (5). Hrob 71 (5). Hrob 82 (6). Hrob 83 (7 - 8).
- Obr. 162. Přešťovice. Hrob 263 (1). Hrob 80 (2). Hrob 273 (3).
- Obr. 163. Přešťovice. Hrob 81 (1a - b). Hrob 84 (2).
- Obr. 164. Přešťovice. Hrob 77 (1). Hrob 78 (2). Hrob 80 (3). Hrob 83 (4). Hrob 85 (5 - 6). Hrob 86 (7).
- Obr. 165. Přešťovice. Hrob 88 (1). Hrob 91 (2). Hrob 93a (3 - 4). Hrob 92 (5). Hrob 93b (6 - 8).
- Obr. 166. Přešťovice. Hrob 95 (1). Hrob 96 (2). Hrob 99 (3). Hrob 97 (4). Hrob 100 (5 - 6). Hrob 105 (7). Hrob 108 (8).
- Obr. 167. Přešťovice. Hrob 98 (1). Hrob 101 (2). Hrob 110 (3). Hrob 109 (4 - 6). Hrob 102 (7). Hrob 106 (8 - 9). Hrob 109 (10 - 15).
- Obr. 168. Přešťovice. Hrob 113 (1). Hrob 114 (2 - 3). Hrob 115 (4). Hrob 116 (5 - 6).
- Obr. 169. Přešťovice. Hrob 117 (1). Hrob 121 (2). Hrob 120 (3). Hrob 122 (4). Hrob 123 (6 - 7). Hrob 124 (8).
- Obr. 170. Přešťovice. Hrob 125 (1 - 2). Hrob 126 (3). Hrob 127 (4). Hrob 128 (5 - 9).
- Obr. 171. Přešťovice. Hrob 129 (1). Hrob 131 (2). Hrob 132 (3 - 5). Hrob 133 (6 - 7). Hrob 134 (8 - 9).
- Obr. 172. Přešťovice. Hrob 135 (1 - 3). Hrob 136 (4). Hrob 138 (5). Hrob 154 (6). Hrob 139 (7 - 8). Hrob 142 (9 - 10).
- Obr. 173. Přešťovice. Hrob 139 (1). Hrob 146 (2). Hrob 213 (3).
- Obr. 174. Přešťovice. Hrob 141 (1). Hrob 145 (2). Hrob 143 (3 - 6). Hrob 154 (7). Hrob 146 (8 - 9).
- Obr. 175. Přešťovice. Hrob 154 (1). Hrob 144 (2 - 3). Hrob 147 (4). Hrob 155 (5 - 6). Hrob 156 (7 - 9).
- Obr. 176. Přešťovice. Hrob 162 (1). Hrob 224 (2). Hrob 143 (3).
- Obr. 177. Přešťovice. Hrob 148 (1). Hrob 150 (2). Hrob 151 (3). Hrob 152 (4).

- Hrob 153 (5).
- Obr. 178. Přešťovice. Hrob 154 (1). Hrob 157 (2 - 3). Hrob 162 (4 - 5).
Hrob 163 (6 - 10). Hrob 164 (11). Hrob 164 - 165 (12 - 18).
- Obr. 179. Přešťovice. Hrob 178 (1). Hrob 164 - 165 (2 - 3). Hrob 180 (4). Hrob 183 (5). Hrob 181 (6). Hrob 184 (7). Hrob 192 (8 - 9). Hrob 182 (10).
- Obr. 180. Přešťovice. Hrob 174 (1 - 2). Hrob 175 (3). Hrob 176 (4 - 5).
Hrob 177 (6). Hrob 179 (7 - 10). Hrob 164 - 165 (11).
- Obr. 181. Přešťovice. Hrob 170 (1). Hrob 164 - 165 (2 - 4). Hrob 172 (5 - 6).
Hrob 173 (7). Hrob 164 - 165 (8 - 10).
- Obr. 182. Přešťovice. Hrob 164 - 165 (1 - 9). Hrob 165 (10). Hrob 168 (11 - 13).
- Obr. 183. Přešťovice. Hrob 164 - 165 (1 - 10).
- Obr. 184. Přešťovice. Hrob 187 (1 - 2). Hrob 189 (3 - 5). Hrob 190 (6 - 8).
Hrob 192 (9 - 11, 13 - 14). Hrob 191 (12).
- Obr. 185. Přešťovice. Hrob 192 (1). Hrob 193 (2 - 3). Hrob 194 (4). Hrob 195 (5).
- Obr. 186. Přešťovice. Hrob (1). Hrob 199 (2). Hrob 202 (3 - 4). Hrob 200 (5).
Hrob 201 (6).
- Obr. 187. Přešťovice. Hrob 205 (1). Hrob 206 (2). Hrob 203 (3 - 5). Hrob 208 (6).
- Obr. 188. Přešťovice. Hrob 211 (1). Hrob 212 (2 - 7).
- Obr. 189. Přešťovice. Hrob 212 (1 - 7). Hrob 213 (8). Hrob 217 (9).
- Obr. 190. Přešťovice. Hrob 214 (1). Hrob 216 (2 - 3). Hrob 222 (4 - 6).
- Obr. 191. Přešťovice. Hrob 97 (1). Hrob 217 (2). Hrob 222 (3).
- Obr. 192. Přešťovice. Hrob 227 (1). Hrob 218 (2 - 3). Hrob 228 (4 - 6).
Hrob 229 (7). Hrob 223 (8).
- Obr. 193. Přešťovice. Hrob 232 (1). Hrob 243 (2). Hrob 233 (3). Hrob 234 (4).
Hrob 236 (5). Hrob 239 (6 - 7). Hrob 87 (8).
- Obr. 194. Přešťovice. Hrob 237 (1 - 3). Hrob 238 (4). Hrob 241 (5).
- Obr. 195. Přešťovice. Hrob 243 (1). Hrob 244 (2 - 3). Hrob 240 (4 - 5).
- Obr. 196. Přešťovice. Hrob 248 (1). Hrob 249 (2). Hroby 246 - 247 (3 - 9).
- Obr. 197. Přešťovice. Hrob 248 (1). Hrob 252 (2). Hrob 234 (3).
- Obr. 198. Přešťovice. Hrob 252 (1). Hrob 251 (2 - 4). Hrob 253 (5). Hrob 254 (6 - 7).
- Obr. 199. Přešťovice. Hrob 255 (1 - 2). Hrob 259 (3 - 4). Hrob 256 (5). Hrob 257 (6).
Hrob 269 b (7).
- Obr. 200. Přešťovice. Hrob 258 (1). Hrob 260 (2 - 4). Hrob 261 (5). Hrob 267 b (6 - 8).
Hrob 268 (9).
- Obr. 201. Přešťovice. Hrob 264 (1 - 2). Hrob 265 (3 - 4). Hrob 266 (5 - 7, 9). Hrob 267a (8).
- Obr. 202. Přešťovice. Hrob 273 (1). Hrob 277 (2 - 5). Hrob 279 (6 - 8).
- Obr. 203. Přešťovice. Hrob 285 (1). Hrob 288 (2). Hrob 289 (3).
- Obr. 204. Přešťovice. Hrob 54 (1). Hrob 122 (2). Hrob 272 (3).
- Obr. 205. Přešťovice. Hrob 290 (1 - 2). Hrob 294 (3). Hrob 439 (4).
Hrob 282 (5). Hrob 294 (6). Hrob 292 (7). Hrob 286 (8 - 9).
- Obr. 206. Hrob 271 a (1). Hrob 271 b (2). Hrob 266 a (3). Hrob 278 (4).
Hrob 272 (5 - 7). Hrob 300 (8). Hrob 302 (9).
- Obr. 207. Přešťovice. Hrob 283 (1). Hrob 290 (2). Hrob 298 - 299 (3). Hrob 294
(4). Hrob 300 (5 - 6). Hrob 288 - 299 (7). Hrob 297 (8). Hrob 281 (9).
- Obr. 208. Přešťovice. Hrob 311 (1). Hrob 293 (2). Hrob 284 (3).
- Obr. 209. Přešťovice. Hrob 291 (1). Hrob 295 (2).
- Obr. 210. Přešťovice. Hrob 302 (1). Hrob 306 (2). Hrob 310 (3 - 4). Hrob 302 (5 - 9).
Hrob 304 (10). Hrob 282 (11 - 12).
- Obr. 211. Přešťovice. Hrob 305 (1). Hrob 311 (2 - 4). Hrob 301 (5). Hrob 302 (6).
- Obr. 212. Přešťovice. Hrob 303 (1). Hrob 308 (2). Hrob 309 (3).

- Obr. 213. Přešťovice. Hrob 310 (1). Hrob 319 (2). Hrob 317 (3).
Obr. 214. Přešťovice. Hrob 312 (1). Hrob 313 (2). Hrob 315 (3).
Obr. 215. Přešťovice. Hrob 320 (1 - 2). Hrob 323 (3 - 4).
Obr. 216. Přešťovice. Hrob 324 (1). Hrob 314 (2). Hrob 325 (3).
Obr. 217. Přešťovice. Hrob 333 (1). Hrob 330 (2). Hrob 336 (3). Hrob 332 (4 - 5).
Hrob 363 (6).
Obr. 218. Přešťovice. Hrob 327 (1). Hrob 329 (2). Hrob 337 (3). Hrob 349 (4).
Obr. 219. Přešťovice. Hrob 334 (1). Hrob 354 (2). Hrob 351 (3 - 4).
Obr. 220. Přešťovice. Hrob 347 (1). Hrob 343 (2). Hrob 350 (3).
Hrob 310 (4 - 6). Hrob 301 (7). Hrob 307 (8).
Obr. 221. Přešťovice. Hrob 340 (1). Hrob 344 (2). Hrob 339 (3). Hrob 342 (4).
Hrob 348 (5).
Obr. 222. Přešťovice. Hrob 339 (1). Hrob 346 (2 - 3). Hrob 355 (4). Hrob 342 (5).
Obr. 223. Přešťovice. Hrob 350 (1). Hrob 342 (2). Hrob 344 (3).
Obr. 224. Přešťovice. Hrob 360 (1). Hrob 365 (2). Hrob 339 (3). Hrob 341 (4 - 6).
Hrob 343 (7).
Obr. 225. Přešťovice. Hrob 343 (1). Hrob 345 (2). Hrob 352 (3).
Obr. 226. Přešťovice. Hrob 356 (1). Hrob 361 (2). Hrob 362 (3).
Obr. 227. Přešťovice. Hrob 283 (1). Hrob 355 (2 - 3). Hrob 361 (4). Hrob 353 (5).
Hrob 364 (6 - 7).
Obr. 228. Přešťovice. Hrob 287 (1). Hrob 290 (2). Hrob 300 (3).
Obr. 229. Přešťovice. Hrob 70 (1). Hrob 115 (2). Hrob 102 (3).
Obr. 230. Přešťovice. Hrob 362 (1). Hrob 370 (2). Hrob 371 (3).
Obr. 231. Přešťovice. Hrob 383 (1). Hrob 367 (2). Hrob 372 (3). Hrob 368 (4).
Hrob 375 (5). Hrob 379 (6).
Obr. 232. Přešťovice. Hrob 414 (1). Hrob 387 (2). Hrob 369 (3). Hrob 367 (4).
Hrob 319 (5).
Obr. 233. Přešťovice. Hrob 375 (1). Hrob 376 (2). Hrob 378 (3 - 4).
Obr. 234. Přešťovice. Hrob 377 (1). Hrob 380 (2).
Obr. 235. Přešťovice. Hrob 381 (1). Hrob 386 (2). Hrob 392 (3).
Obr. 236. Přešťovice. Hrob 393 (1). Hrob 394 (2). Hrob 396 (3).
Obr. 237. Přešťovice. Hrob 395 (1 - 2). Hrob 397 (2).
Obr. 238. Přešťovice. Hrob 414 (1). Hrob 403 (2). Hrob 405 (3).
Obr. 238. Přešťovice. Hrob 414 (1). Hrob 403 (2). Hrob 405 (3).
Obr. 239. Přešťovice. Hrob 404 (1). Hrob 406 (2 - 3). Hrob 365 (4). Hrob 183 (5).
Hrob 408 (6).
Obr. 240. Přešťovice. Hrob 409 (1). Hrob 414 (2 - 3). Hrob 391 (4). Hrob 399 (5).
Hrob 410 (6). Hrob 400 (7). Hrob 413 (8). Hrob 338 (9). Hrob 359 (10).
Obr. 241. Přešťovice. Hrob 440 (1). Hrob 316 (2). Hrob 318 (3). Hrob 322 (4).
Hrob 427 (5). Hrob 414 (6).
Obr. 242. Přešťovice. Hrob 412 (1). Hrob 414 (2). Hrob 415 (3).
Obr. 243. Přešťovice. Hrob 423 (1). Hrob 418 (2 - 4). Hrob 414 (5 - 6).
Hrob 419 (7). Hrob 421 (8).
Obr. 244. Přešťovice. Hrob 418 (1). Hrob 414 (2). Hrob 421 (3). Hrob 416 (4).
Obr. 245. Přešťovice. Hrob 424 (1). Hrob 429 (2). Hrob 435 (3). Hrob 439 (4).
Hrob 326 (5).
Obr. 246. Přešťovice. Hrob 422 (1). Hrob 427 (2). Hrob 430 (3).
Hrob 445 (4 - 7).
Obr. 247. Přešťovice. Hrob 428 (1). Hrob 335 (2). Hrob 431 (3). Hrob 437 (4).
Obr. 248. Přešťovice. Hrob 365 (1). Hrob 441 (2 - 5). Hrob 436 (6).

- Hrob 431 (7 - 8). Hrob 425 (9).
- Obr. 249. Přešťovice. Hrob 438 (1). Hrob 443 (2). Hrob 421 (3). Hrob 445 (4).
Hrob 450 (5 - 6). Neurčeno (7 - 18).
- Obr. 250. Přešťovice. Hrob 365 (1). Neurčeno (2 - 6).
- Obr. 251. Přešťovice. Neurčeno (1 - 14).
- Obr. 252. Přešťovice. Neurčeno (1 - 4).
- Obr. 253. Přešťovice. Neurčeno (1 - 5).
- Obr. 254. Lékařova Lhota. Obsah žárového hrobu 1/42. Podle K. Motykové - Šneidrové 1963.
- Obr. 255. Lékařova Lhota. A - Hrob 1/60. B - Hrob 2/60.
Podle J. Michálka 1981.
- Obr. 256. Lhota Kestřanská, sídliště. A - sběr A. Rybové v roce 1958. B - sběr J. Michálka a J. Fröhliche v letech 1960 - 1963. C - sběr B. Dubského v roce 1942. D - výplň chaty, výzkum B. Dubského v roce 1940.
- Obr. 257. Lhota Kestřanská, sídliště. A - sběr J. Michálka a J. Fröhliche v letech 1960 - 1963. B - sběr B. Dubského v roce 1942. C - výplň chaty, výzkum B. Dubského v roce 1940.
- Obr. 258. A - Divčice, sídliště, sběr v roce 1985. B - Probulov, sídliště, sběr, podle P. Břicháčka - J. Fröhliche 1993.
- Obr. 259. A - Hluboká nad Vltavou, žárový hrob. B - Probulov, sídliště, sběr, podle P. Břicháčka - J. Fröhliche 1993.
- Obr. 260. Zalužany, sídliště, výzkum v roce 1958. Podle A. Rybové 1959.
- Obr. 261. Zalužany, sídliště, objekt 1/74. Podle J. Fröhliche 1987.
- Obr. 262. Zalužany, sídliště, objekt 1/74. Podle J. Fröhliche 1987.
- Obr. 263. Dub - Javornice, sběr v letech 1990 - 1999. Podle M. Parkmana 2003.
- Obr. 264. Dub - Javornice, sběr v letech 1990 - 1999. Podle M. Parkmana 2003.
- Obr. 265. Dub - Javornice, sběry M. Parkmana v letech 1990 - 1991, 1995.
- Obr. 266. Dub - Javornice, objekt 1/99, výběr keltských nálezů.
- Obr. 267. Dub - Javornice, objekt 1/99, výběr germánských nálezů.
- Obr. 268. Krtely, objekt 1/99 (1 - 2), objekt 4/99 (3 - 11), sběr 1999 (12 - 38).
Podle M. Parkmana 2007.
- Obr. 269. Myslín, sběr v letech 2001 - 2002.
- Obr. 270. Zalužany, sídliště, výzkum 1934. Podle V. Vokolka 2009.
- Obr. 271. Velká Turná, sídliště, výzkum B, Dubského v roce 1926.
Podle V. Vokolka 2009.
- Obr. 272. Žichovec, sídliště, sběr v roce 1994.
- Obr. 273. A - Zalužany, sídliště, výzkum v letech 1958 - 1959. Podle A. Rybové 1959 a 1961. B - Krtely, sběr v roce 1998. C - Mírotice, sběr v roce 1998. D - Čimelice, sběr v roce 2001.
- Obr. 274. A - Zbelítov, sběr v roce 1975. B - Zvíkovské Podhradí, sběr v roce 1976. C - Žichovec, sběr v roce 1991. D - Sedlec, sídliště. Podle P. Brauna a P. Břicháčka 1982. E - Křtětice, sběr v roce 1994.
F - Krašovice, sběr v roce 1996.
- Obr. 275. A - Lhota Kestřanská, sběr 2001. B - Rakovice, sběr 1998 a 2001.
C - České Budějovice, PO II 35 (19), Radniční (20). D. Zvíkovské Podhradí, sběr 1999. E - Putim IV, sběr 2011.
- Obr. 276. Rataje u Bechyně, sídliště, sběry v letech 2007 - 2011, výběr nálezů.
- Obr. 277. Záblatičko, sídliště, výzkum v roce 1977.
- Obr. 278. A - Sedlec, sídliště, podle P. Břicháčka - P. Brauna - L. Košnara 1991.
B - Volenice, nález 1924. C - Lékařova Lhota, nález 1952.

- Obr. 279. Zliv, chata I/82, výběr nálezů.
Obr. 280. Zliv, chata I/82, výběr nálezů.
Obr. 281. Zliv. A - chata II/83. B - chata IV/85, výběr nálezů.
Obr. 282. Zliv, chata III/84, výběr nálezů.
Obr. 283. Zliv, chata V/86, výběr nálezů.
Obr. 284. Zliv, objekt 23/06, výběr nálezů.
Obr. 285. Zliv. A - objekt 24/10. B - objekt 25/11. C - objekt 27/11,
výběr nálezů.
Obr. 286. Zbudov, objekt 1974, výběr nálezů. Podle A. Rybové 1976.
Obr. 287. Zbudov. A - objekt 1/83. B - objekt 4/86. C - objekt 1974,
výběr nálezů.

Soupis tabulek

- Tab. 1. Přešťovice. 1 – 3 letecké pohledy na lokalitu. Pohledy od východu (1), jihu (2) a jihozápadu (3). Foto J. Michálek 1992.
- Tab. 2. Přešťovice. Pohled na sídliště – od východu (1) a od jihu (2). Foto P. Zavřel 1991.
- Tab. 3. Přešťovice. Pohled na sídliště – od východu během výzkumu v roce 2008 (1), od severozápadu (2) a od severozápadu, v pozadí zalesněné návrší, kde se nacházelo pohřebiště (3). Foto P. Zavřel 2008.
- Tab. 4. Přešťovice. Celkový pohled na sídliště od severu. Foto P. Zavřel 2008.
- Tab. 5. Přešťovice. 1 - pohled na sídliště od severozápadu, v pozadí patrné dnes zalesněné místo pohřebiště. 2 – A. Majer provádí geofyzikální měření.
- Tab. 6. Přešťovice. Objekt 1/08. Vybírání výplně po mechanických vrstvách.
- Tab. 7. Přešťovice. Objekt 1/08. Pec. – 1. Pohled od SV. 2. Pohled od J.
- Tab. 8. Přešťovice. Objekt 1/08. Pec. – 1. Pohled od JZ. 2. Pohled od SZ.
- Tab. 9. Přešťovice. Sonda 3/09. – 1. Zachycení objektu 1/09. 2 – Profil objektu 1/09.
- Tab. 10. Přešťovice. – 1. Výzkum objektu 1/09 s kumulací zlomků keramiky v jeho západní části. 2 – detail kumulace zlomků keramiky.
- Tab. 11. Přešťovice. – 1. Objekt 1/09. – 2. Objekt 2/09, prozkoumaná část.
- Tab. 12. Přešťovice. - 1. Hroby 355 - 356. ARÚ Praha č. neg. 1952.
2. Pohled na místo pohřebiště v roce 1935. ARÚ Praha č. neg. 1954.
- Tab. 13. Přešťovice. - 1 - 2. Sídliště. Pole I s jámou.
ARÚ Praha č. neg. 1622 - 1623.
- Tab. 14. Přešťovice - 1. Sídliště. Pole III. Pohled od západu. 2. Sídliště. Pole III. Pohled od SV. 1934. ARÚ Praha č. neg. 1624 - 1625.
- Tab. 15. Přešťovice - 1. Sídliště. Pole II. Pohled od západu. 2. Sídliště. Pole VIII. 1934. ARÚ Praha neg. č. 1626 - 1627.
- Tab. 16. Přešťovice - 1. Sídliště. Pole VIII. 2. Sídliště. Pole III. Jáma s ohništěm. 1934. ARÚ Praha neg. č. 1628 - 1629.
- Tab. 17. Přešťovice - 1. Sídliště. Pole III. 2. Pole III. Pohled od východu. 1934. ARÚ Praha neg. 1630 - 1631.
- Tab. 18. Přešťovice - 1. Sídliště. Pole IX. 2. Sídliště, jámy. 1935. ARÚ Praha neg. 1632, 1854.
- Tab. 19. Přešťovice - 1. Sídliště, jámy. 1935. 2. Pohřebiště. Hrob 360. ARÚ Praha neg. 1855, 1951.
- Tab. 20. Přešťovice - Hroby 355 - 356. ARÚ Praha neg. 1952.
- Tab. 21. Přešťovice. 1 - Místo pohřebiště v době výzkumu. Pohled od jihu.
2 - Násyp na pohřebišti. 3 - B. Dubský při výzkumu. 4 - 5. Uložení pohřbů. Číslo hrobů nezjištěna. 6 - Hroby 355 a 356.

Soupis map

- Mapa 1. Jižní Čechy ve starší době římské (A - B)
- Mapa 2. Jižní Čechy v mladší a pozdní době římské (C)
- Mapa 3. Jižní Čechy v době stěhování národů (D - E)
- Mapa 4. Skupina Přešťovice - Friedenhain v jižních Čechách
- Mapa 5. Rozšíření skupiny Přešťovice - Friedenhain
- Celkový plán lokality Přešťovice